

**Abhandlungen
der Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen**

Philologisch-Historische Klasse / Neue Folge

I. Bd. Nr. 1. Kehr, P., <i>Ueber eine römische Papyrusurkunde im Staatsarchiv zu Marburg. Mit drei Faksimile auf zwei Tafeln.</i> 4. (28 S.) 1896. 3 RM I. Bd. Nr. 2. Meyer, Wilhelm (a. Speyer), <i>Ueber Lauterbachs und Aurifabers Sammlungen der Tischreden Luthers.</i> 4. (43 S.) 1896. 3 RM I. Bd. Nr. 3. Bonwetsch, N., <i>Das slavische Henochbuch.</i> 4. (57 S.) 1896. 4 RM I. Bd. Nr. 4. Wellhausen, J., <i>Der arabische Josippus.</i> 4. (50 S.) 1897. 3,50 RM I. Bd. Nr. 5. Hultsch, Fr., <i>Poseidonios über die Größe und Entfernung der Sonne.</i> 4. (48 S.) 1897. 3 RM I. Bd. Nr. 6. Meyer, Wilhelm (aus Speyer), <i>Die Buchstabenverbindungen der sogenannten gothischen Schrift. Mit 5 Tafeln.</i> 4. (124 S.) 1897. 9,50 RM I. Bd. Nr. 7. Leo, Fr., <i>Die Plautinischen Cantica und die hellenistische Lyrik.</i> 4. (114 S.) 1897. 7,50 RM I. Bd. Nr. 8. Horn, Paul, <i>Asadi's neupersisches Wörterbuch Lughat-i Furs, nach der einzigen vatikanischen Handschrift herausgegeben.</i> 4. (37 u. 133 S.) 1897. 18 RM II. Bd. Nr. 1. Wellmann, M., <i>Krateuas. Mit zwei Tafeln.</i> 4. (32 S.) 1897. 3 RM II. Bd. Nr. 2. Smend, Rudolf, <i>Das hebräische Fragment der Weisheit des Jesus Sirach, herausgegeben.</i> 4. (34 S.) 1897. 3,50 RM II. Bd. Nr. 3. Schulten, Adolf, <i>Die Lex Manciana, eine afrikanische Domänenordnung.</i> 4. (51 S.) 1897. 3,50 RM II. Bd. Nr. 4. Kaibel, Georg, <i>Die Prolegomena ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.</i> 4. (70 S.) 1898. 4,50 RM II. Bd. Nr. 5. Bechtel, Fr., <i>Die einstämmigen männlichen Personennamen des Griechischen, die aus Spitznamen hervorgegangen sind.</i> 4. (85 S.) 1898. 5,50 RM II. Bd. Nr. 6. Meyer, Wilhelm (aus Speyer), <i>Die Spaltung des Patriarchats Aquileja.</i> 4. (37 S.) 1898. 2,50 RM II. Bd. Nr. 7. Schulten, Adolf, <i>Die römische Flurteilung und ihre Reste. Mit 5 Figuren im Text und 7 Karten.</i> 4. (38 S.) 1898. 5 RM	II. Bd. Nr. 8. Roethe, Gustav, <i>Die Reimvorreden des Sachsenspiegels.</i> 4. (110 S.) 1899. 8 RM III. Bd. Nr. 1. Seeck, Otto, <i>Die charakteristischen Unterschiede der Brüder van Eyck.</i> 4. (77 S.) 1899. 5 RM III. Bd. Nr. 2. Marquart, J., <i>Eränsahr nach der Geographie des Ps. Moses Xorenaci. Mit historisch-kritischem Kommentar und topographischen Exkursen.</i> 4. (358 S.) 1901. 30 RM III. Bd. Nr. 3. Ächelis, H., <i>Die Martyrologien, ihre Geschichte und ihr Wert.</i> 4. (VIII u. 247 S.) 1900. 16 RM IV. Bd. Nr. 1. Tüselmann, Otto, <i>Die Paraphrase des Eutecnios zu Oppians Kynegitika.</i> 4. (43 S.) 1900. 4 RM IV. Bd. Nr. 2. Schulten, Adolf, <i>Die Mosaiskarte von Madaba und ihr Verhältnis zu den ältesten Karten und Beschreibungen des heiligen Landes. Mit 3 Kartenbildern u. 1 Figurentafel.</i> 4. (121 S.) 1900. 10 RM IV. Bd. Nr. 3. Wilamowitz-Moellendorf, U. v., <i>Die Textgeschichte der griechischen Lyriker.</i> 4. (121 S.) 1900. 8 RM IV. Bd. Nr. 4. Rahlfs, Alfred, <i>Die Berliner Handschrift des sahidischen Psalters. Mit drei Lichtdrucktafeln.</i> 4. (154 S.) 1901. 11 RM IV. Bd. Nr. 5. Meyer, Wilhelm (aus Speyer), <i>Der Gelegenheitsdichter Venantius Fortunatus.</i> 4. (140 S.) 1901. 9 RM IV. Bd. Nr. 6. Lüders, Heinrich, <i>Ueber die Grantharecension des Mahābhārata. (Epische Studien I).</i> 4. (91 S.) 1901. 6 RM V. Bd. Nr. 1. Roethe, Gustav, <i>Brentanos 'Ponce de Leon', eine Saecularstudie.</i> 4. (100 S.) 1901. 6,50 RM V. Bd. Nr. 2. Wellhausen, J., <i>Die religiös-politischen Oppositionsparteien im alten Islam.</i> 4. (99 S.) 1901. 6,50 RM V. Bd. Nr. 3. Littmann, Euno, <i>Neuarrabische Volkspoesie, gesammelt und übersetzt.</i> 4. (159 S.) 1902. 12 RM V. Bd. Nr. 4. Pischel, R., <i>Materialien zur Kenntnis des Apabhramsa. Ein Nachtrag zur Grammatik der Prakrit-Sprachen.</i> 4. (86 S.) 1902. 6 RM V. Bd. Nr. 5. Schulze, Wilhelm, <i>Zur Geschichte lateinischer Eigennamen.</i> 4. (647 S.) 1904. [Vergr.] VI. Bd. Nr. 1. Kraus, Carl, <i>Metrische Untersuchungen über Reinbots Georg.</i> Mit 2 Exkursen. 4. (225 S.) 1902. 16 RM

Fortsetzung auf der 3. und 4. Umschlagsseite

A B H A N D L U N G E N
DER GESELLSCHAFT DER WISSENSCHAFTEN ZU GÖTTINGEN

PHILOLOGISCH-HISTORISCHE KLASSE, NEUE FOLGE BD. XIX, 3

THEODOSIUS TRIPOLITES SPHAERICA

VON

J. L. HEIBERG
(KOPENHAGEN)

BERLIN
WEIDMANNSCHE BUCHHANDLUNG
1927

Angenommen in der Sitzung am 2. Juli 1926.

De codicibus.

Sphaerica Theodosii in collectionem, cui titulus est ὁ μικρὸς ἀστρονομούμενος (τόπος), recepta sunt, quam commentatur Pappus libro VI. eius collectionis praecipuus testis est

Cod. Vaticanus Gr. 204, membr. saec. X, quem descripsit A. H. Menge, Neue Jahrb. f. Philol. 1886 p. 183sq. sphaerica cum scholiis habet f. 1sq. (f. 1—2 manu recenti).

Cod. Vatican. Gr. 202, chartac. orient. saec. XIV, u. Menge, B. Euclidis opp. VI p. XIII. sphaerica habet uol. I f. 1—81.

Cod. Vatican. Gr. 203, chartac. orient. saec. XIII, u. Apollon. Perg. II p. XI. sphaerica habet f. 1—15 (f. 1—55 man. recentiore).

Cod. Parisin. Gr. 2342, chartac. saec. XIV, u. Omont, Invent. II p. 243. sphaerica habet f. 118^v—129. cf. Apollon. II p. LXIX.

Cod. Parisin. Gr. 2448, chartac. orient. saec. XIV, u. E. Omont, Inv. II p. 263. sphaerica habet f. 88^v—140^r; des. p. 154, 11 λοςὸς. sequuntur continuo scholia quaedam ad Euclidis Data (mg.: hoc pertinet ad δεδομένα) f. 140^r—141^v. in fine figura ad Sphaeric. III 14.

Cod. Parisin. Gr. 2390, chartac. orient. saec. XIII, u. F. Omont, Inv. II p. 251. sphaerica habet f. 236^r—260^v (inc. p. 6, 16).

hos codices contuli totos; praeterea noui:

Cod. Vatican. Gr. 193, chartac. saec. XIV—XV, u. Hermes XXXVIII p. 71 not. f. 8^r sphaeric. p. 2, 2—16 (2 ἐστίν, 6 ἐστίν om., 10 ἐστίν, 11 σημείου, 13 κεκλίσθαι om., 14 αἱ om., τῇ τῶν κοινῶν τομῶν τομῇ = B); 42, 2—3; 5.

Cod. Vatican. Palatin. Gr. 62, chartac. saec. XVI, u. Stevenson p. 31sq. sphaerica habet f. 1—36 (inc. θεωροσίου σφαιρικῶν βιβλίον πρῶτον, des. τέλος τῶν σφαιρικῶν τοῦ θεωροσίου τέλος. f. 37 uacat. contuli p. 2, 2—8, 2.

p. 2, 5 τὸ] τὸ τοιοῦτον, 6 διάμετρος] ἄξων (DE), 9 ἄξωνος, add. δηλαδὴ τῆς διαμέτρου, 11 σημείου] πᾶσαι (DE), 14 αἱ] om. (B), τῇ τῶν κοινῶν τομῶν τομῇ (B), 16 περιέχεται, 18 ἡ] ἡ γινομένη (E), 20

ἐπιφάνεια] mg. (Λ); 4, 8 μὴ] δὴ μὴ, 12 pr. αἰ] corr. ex καὶ, EAEB καὶ] mg. (Λ), 13 ΔΑ ΔΒ, 14 ἐπεὶ] καὶ ἐπεὶ (B²), 15 τὰ ἄρα] ὀρθή γάρ ἐστιν ἑκατέρω ἁ τῶν ἑ γωνιῶν τὰ ἄρα, mg. ext. τῶν πρὸς τῷ ἑ γω, mg. int. τῶν πρ² del.; 16 ἴσα] ἴσα εἰσὶ, 17 τῆς ΕΔ (E), τῆς ΕΒ (E), ἄρα ἐστὶν (DE), 22 mg. $\bar{\pi}$ (E), δὴ (DE), 23 πεσεῖται τοῦ κύκλου, 26 τὸν; 6, 1 τετμήσθω ἢ δοθεῖσα σφαῖρα (B²), τήν] om. (BDE), 2 τὸ Δ] καὶ ἔστω τὸ Δ, 7 ἀλλ' ἀδυνατόν, ἐπὶ τὸ] ἐπὶ τὸ τοῦ, ABΓ κύκλου, 13 mg. $\bar{\pi}$ (E), 14 πρὸς] αὐτοῦ πρὸς (E), εὐθεῖαν, 17 μὴ τέμνοντος οὐχ ἄπτεται, 19 μὴ τέμνοντος ἀπτεσθω, 22 τομῇ] τὸ μὲν, corr. mg.; 24 ἀθεῖαν?, corr. mg.; 25 σφαῖραν] σφαῖραν· ἔστι γάρ ἐν μὲν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας ὁ κύκλος ἐν δὲ τῷ ἐπιπέδῳ ἢ εὐθείᾳ (mg. A); 8, 1 μὴ τέμνοντος οὐχ ἄφεται.

Cod. Urbin. Gr. 80, chartac. saec. XVI. Excerpta e Syntaxi Ptolemaei cum commentariis uariorum. f. 110^r (ad Synt. I 10, ἐξήγησις τοῦ μεγάλου λογοθέτου): ἰστέον, ὅτι σφαῖρά ἐστι σχῆμα κτλ., mg. ὅροι τῶν θεοδοσίου σφαιρικῶν, p. 2, 2—16 (6 ἄξων = DE, 10 λέγεται = DE, 11 πᾶσαι = DE, 14 ὀρθὰς γωνίας = DE).

Cod. Ambrosian. Gr. 28 (A 101 sup.), chartac. saec. XV—XVI, u. Martini et Bassi I p. 31 sq. sphaerica habet f. 111—138. descriptus est e cod. Parisin. 2342 (u. Apollonii opp. II p. XXI).

Cod. Ambrosian. Gr. 702 (Q 112 sup.), chartac. saec. XVI, u. Martini et Bassi II p. 807. continet sphaerica f. 1—44 et additamenta quaedam f. 45—46 (alia manu).

Cod. Magliab. cl. XI cod. 35, chartac. saec. XVI, u. Vitelli, Studi Italiani di Filologia class. II p. 544 sqq. (nr. 2). sphaerica habet f. 1—39^r (cum scholiis). contuli p. 2, 1—16, 4, 24—8, 2.

p. 2, 1 θεοδοσίου σφαιρικῶν πρῶτον (AB), 4 εἰσὶ, 14 αἰ τῶν κοινῶν τομαὶ (AC), mg. „v̄r legeñ ἀπὸ τῶν κοινῶν τομαὶ“; 6, 1 τήν] om. (BDE), 2 τὸ Δ] καὶ ἔστω τὸ Δ σημείον, 7 ABΓ] τοῦ ABΓ κύκλου, 11 οὐδὲ, τὸ H] τοῦ H, 12 ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om., 13 πόρισμα (DB²), 14 πρὸς] αὐτοῦ πρὸς (E), 23 κύκλου περιφέρειαν, 24 EBZ, 25—σφαῖραν] om. descriptus est ex cod. Paris. suppl. 13.

Cod. Riccardian. Gr. 38 (K II 1), chartac. saec. XVI, u. Vitelli l. c. p. 496 sq. sphaerica (cum scholiis) habet f. 78^v—123. contuli p. 2, 1—8, 2.

p. 2, 1 θεοδοσίου σφαιρικῶν ᾧον (CD), 6 ἄξων (DE), 9 ἄξωνος δηλαδὴ τῆς διαμέτρου, 11 σημείου] πᾶσαι (DE), 14 τῇ κοινῇ] utrumque -η in ras. mai., 18 ἡ] ἡ γενομένη, 19 ἐστὶν, 20 ποιεῖσθω δὲ καὶ; 4, 3 ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας, 5 τοῦ] om., 7 πόρισμα. καὶ ἐκ

τούτου φανερόν ὅτι τοῦ διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ὄντος κύκλου τὸ αὐτὸ κέντρον ἐστὶ καὶ τῆς σφαίρας, 8 ἀλλὰ δὴ, 13 ΔΑ ΔΒ, 14 καὶ ἐπεὶ, 15 pr. τῶν] om., τὰ ἄρα] ὀρθή γάρ ἐστιν ἑκατέρω τῶν πρὸς τῷ Ε γωνιῶν· τὰ ἄρα, 16 ἴσα ἐστὶ (DE), 17 τῆς ΕΔ (E), λοιπὸν—EB] om. (cfr. B), 19 αἰ] om. (AC), 22 πόρισμα (D), δὴ (DE), 23 πεσεῖται τοῦ κύκλου, 26 ἡ] om., δὲ τὸ αὐτῆς; 6, 1 δὴ] διὰ, 2 τὸ Δ] καὶ ἔστω τὸ Δ σημείον, 7 ABΓ] τοῦ ABΓ κύκλου, 11 οὐδὲ, 12 ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om., 13 πρ² mg. (E), 14 πρὸς] αὐτοῦ πρὸς (E), 17 μὴ τέμνοντος οὐχ ἄπτεται, 19 μὴ τέμνοντος ἀπτεσθω, 23 κύκλου] κύκλου περιφέρειαν, 24 εὐθεῖαν τήν EABZ, 25 τήν σφαῖραν] om., mg. τήν σφαῖραν ἔστι δὲ ἐν μὲν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας ὁ κύκλος ἐν δὲ τῷ ἐπιπέδῳ ἢ εὐθείᾳ οὐδὲ ὁ ΔΑΒ κύκλος ἄρα τέμνει τήν (26), 28 κύκλου ΔΑΒ.

Cod. Marcian. Gr. 301, chartac. saec. XV, u. Heiberg, Om Scholierne til Euklids Elementer, Vidensk. Selsk. Skr., Hauniae 1888, p. 57. fuit Bessarionis (Omont, Inv. des mss. grecs et latins donnés à S. Marc de Venise par le cardinal Bessarion, Paris 1894, p. 30 nr. 244). sphaerica habet f. 378—435 (des. τέλος τῶν σφαιρικῶν τοῦ θεοδοσίου).

Cod. Marcianus Gr. 302, chartac. saec. XV, u. Heiberg l. c. p. 35. fuit Bessarionis (Omont l. c. p. 30 nr. 245), qui magnam partem ipse scripsit (Morelli, Bibliotheca manuscr., Bassani 1802, p. 178). sphaerica habet f. 184^v—208^v (des. τέλος τῶν σφαιρικῶν τοῦ θεοδοσίου | τέλος).

horum duorum Marcianorum communes scripturae hae sunt (contuli p. 2, 1—10, 16):

p. 2, 1 θεοδοσίου σφαιρικῶν βιβλίον πρῶτον, mg. ὅροι, 5 τὸ] τὸ τοιοῦτο, ἐστὶν, 6 ἄξων (DE), 9 ἄξωνος δηλαδὴ τῆς διαμέτρου, 11 σημείου] πᾶσαι (DE), 14 αἰ] om. (B), τῶν κοινῶν τομῶν τομῇ (B), πρὸς] αἰ πρὸς; 4, 3 ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας, 13 ΔΑΔΒ, 14 καὶ ἐπεὶ, 15 τὰ ἄρα] ὀρθή γάρ ἐστιν ἑκατέρω τῶν πρὸς τῷ Ε γωνιῶν· τὰ ἄρα, 16 ἴσα εἰσὶ, 17 τῆς ΕΔ (E), τῆς ΕΒ (E), 22 $\bar{\pi}$ mg. (E), δὴ (DE); 6, 1 τετμήσθω ἢ δοθεῖσα σφαῖρα (B²), τήν] om. (BDE), 2 τὸ Δ] καὶ ἔστω τὸ Δ, 7 ABΓ] τοῦ ABΓ κύκλου, 12 ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om., 13 $\bar{\pi}$ mg. (E), 14 πρὸς] αὐτοῦ πρὸς (E), 16 μὴ τέμνοντος οὐχ ἄφεται, 19 μὴ τέμνοντος ἀπτεσθω, 25 σφαῖραν] σφαῖραν· ἔστι γάρ ἐν μὲν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας ὁ κύκλος ἐν δὲ τῷ ἐπιπέδῳ ἢ εὐθείᾳ (mg. A, u. scholia); 8, 10 AB (AB), 17 AEZ (ABCDEF); 10, 8 ὑποκείμενον] αὐτὸ (A), 15 ἀπὸ] ἑκατέρωθεν (A), 16 ἴσοι] ἢ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἴσοι (A).

p. 2, 16 περιέχωσι 302, 18 ἡ] ἡ γιγνομένη 301, ἡ γινομένη 302;

6, 22 τομήν] e corr. 302; 2, 6 supra ἄξων scr. γρ. διάμετρος 301; 4, 17 ΕΔ] 302, ΕΔ τῆς ΕΔ 301; 8, 1 οὐχ^β ἄφεται μὴ^α τέμνοντος 301, μὴ τέμνοντος οὐχ ἄφεται 302. 12, 11 ΓΔ κύκλου ἐστίν 301, 302, = A²; 17 ἴση—(18) σφαίρας] 302, mg. 301; 33—34 ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ 301, 302, = A². uterque igitur ab A correcto pendet.

Cod. Parisin. Gr. 2363, chartac. saec. XV, u. Omont, Inv. II p. 246 sq. sphaerica habet f. 1—25 (cum scholiis). in Sereno ex Uat. 206 (Sereni opusc. p. IX sq.), in sphaericis e Parisin. 2472 descriptus est (Euclidis opp. VII p. XXII); p. 148, 28 soli γάρ τοῦ habent pro γάρ.

Cod. Parisin. Gr. 2364, chartac. saec. XV, u. Omont, Inv. II p. 247. sphaerica habet f. 1—43 (cum scholiis nonnullis). f. 1^r mg. sup.: „1508 Venetiis | Andreæ Coneri | DCCCCXXXVI“, mg. inf. Coneri emblemata (u. Sereni opusc. p. XI). pendet ex Uatic. 203. p. 10, 23 αἰ—(24) κατὰ om. = C.

Cod. Parisin. Gr. 2365, chartac. saec. XVI, scripsit Nicolaus Sophianus; u. Omont, Inv. II p. 247. sphaerica habet f. 1—44 (cum scholiis). pendet ex Uatic. 202. p. 2, 1 θεοδοσίου σφαιρικῶν πρῶτον | ὅροι, 6 διάμετρος] mut. in ἄξων, 14 τῇ τῶν κοινῶν τομῶν τομῇ (= B) corr. in τῇ κοινῇ τομῇ; 4, 1 ΑΒΓ γραμμῇ] ἀπὸ τοῦ Λ (= B) del., mg. Λ αβγ γραμμῇ.

Cod. Parisin. Gr. 2366, chartac. saec. XVI, scripsit Ioannes Hydruntinus; u. Omont, Inv. II p. 247. sphaerica habet f. 1—39, inc. θεοδοσίου σφαιρικῶν πρῶτον, in fine m. 2: τέλος τοῦ γ^α τῶν σφαιρικῶν. descriptus uidetur ex Marcian. 301, sed correctus (cf. Menge, Euclidis opp. VI p. XXVI). p. 2, 6 διάμετρος, 14 αἰ τῶν κοινῶν τομαὶ (AC); 4, 13 ΔΒ ΔΑ, 14 ἐπεὶ; 10, 15 ἀπὸ. inter codices Marcianos aliis commodatos in indice Marciano adfertur 38^b: 1548 die 20 iulii ab mag^o ambasciator de franza spherica Theodosii.

Cod. Parisin. Gr. 2472, chartac. saec. XIV, u. Omont, Inv. II p. 266 sq. sphaerica habet f. 1—43^r (cum scholiis), a p. 22, 1 καὶ ἐν τῇ alia manu. pendet ex Uatic. 202 (u. Euclidis opp. VII p. XXII).

p. 2, 14 τῇ τῶν κοινῶν τομῶν τομῇ (B), 14—15 sic (B²), 23 τῆς] om. (B); 4, 1 ἡ ἀπὸ τοῦ κύκλου (B); 8, 26 ΚΑ] om. (B).

Cod. Parisin. Gr. suppl. 13, chartac. saec. XVI, u. Omont, Inv. III p. 203. sphaerica habet f. 1—44 (cum scholiis). p. 2, 14 αἰ τῶν κοινῶν τομαὶ (AC); 6, 13 mg. ^οπ, ἐν] sic (C, contra A), 24 EABZ] E- supra add.; 14, 3 ΘΑ (contra CE); 30, 8 δύο ταῖς] mut. in δυοὶ ταῖς m. 2, δυοὶ ταῖς Magl.; 32, 21—22 ΔΖΗ ἴση ἐστίν

καὶ ἐστὶν ἡ ΑΓ τῇ ΔΖ ἴση καὶ ἡ ΑΘ (del. A²). pendet ex A nondum correcto.

Cod. Parisin. Gr. suppl. 451, chartac. saec. XV, u. Omont, Inv. III p. 264. f. 1^r: „Mauritii Brescii. Ex dono illustris viri Philippi Ptolomæi equitis S. Stephani Senensis. Senis 1. Decebr. 1589“. sphaerica habet f. 3—45^r (cum scholiis nonnullis). pendet ex Uatic. 203. p. 6, 1 δὲ τῇν (AC); 20, 29 αἰ] deinde eras. Δ; 22, 4 εὐθεία ἐστίν] om. (C²); 30, 11 κύκλου] om. (C); 32, 22 ἐστὶν ἴση (C).

Cod. Rossianus (Vindob.) Gr. 38 (XI 128), chartac. saec. XVI, u. Gollob, Sitzungsber. d. Akad. d. Wissensch. in Wien 1910, 164³ p. 101 sqq. sphaerica habet f. 87^r—120^r (cum scholiis). pendet ex Uatic. 203 correcto.

p. 2, 14 αἰ τῶν κοινῶν τομαὶ (AC); 4, 11 ἀπὸ τῆς σημείου πρὸς τῇν (supra scr.) ΑΒΓ, mg. τοῦ Ε; 10, 23 αἰ—(24) κατὰ] mg. inf. (cf. B²C), 23 ΗΚ ΗΘ; 12, 4 ἡ ὅπὸ—(5) ἐστὶ] om., 5 πάλιν; 14, 11 ἐπιευχθῇ εὐθεία τις ἡ mg. inf. (cf. BC); 20, 3 δὲ ἡ (C), 11 ΑΒΓ (C), 22 ἐλεύσεται (C²), 29 αἰ (DEFC²); 22, 4 εὐθεία ἐστίν] om. (C²).

Cod. Berolin. Phillips. Gr. 1544, chartac. saec. XVI. descriptus est ex Marciano 302; u. Euclidis opp. VII p. XLV. fuit Federici Malatestae, cui Marcianum 302 mutuo datum esse compluribus annis ante 1532 ostendit Morelli, Biblioth. ms. p. 178.

Theodosii Sphaerica cum ceteris „libris intermediis“ (Wenrich, De auctorum Graecorum versionibus et commentariis Syriacis Arabicis etc., Lipsiae 1842, p. 206) iam saeculo IX ad Arabes peruenerunt, ubi a Costa ben Luca translata sunt usque ad II 5, reliqua a Thabete ben Korrah, u. Haggi Khalfa I p. 389 nr. 1099 (cf. Wenrich l. c. p. 206 sq.; Suter, Die Mathematiker u. Astronomen der Araber u. ihre Werke, Leipzig 1900, p. 41): „Sphaerica Theodosii Graeci geometrae. numeratur hoc opus in celeberrimis inter Euclidem et Almagestum intermedios et e tribus constat libris, qui 59 schemata continent, quorum tamen in nonnullis exemplis unum excidit.¹⁾ Mostaîn billah Abu labbas Ahmed Ben elmotesem tempore Khalifatus sui illud e Graeca lingua in Arabicam verti iussit, versionemque Costa Ben Luca Baalbeki curandam suscepit ad schema V usque libri II circa annum 250“ (h. e. 864); idem V p. 48 nr. 9883: „liber de sphaericis auctoribus Menelao et Theodosio III libri et 59

1) In Graecis codd. 60 propositiones, sed I 22—23 interpolatae.

figurae, quarum in nonnullis exemplis 1 deest. uersionem saeculo XIII emendauerunt Nasireddin el Tusi (Suter l. c. p. 152) aliique (ibid. p. 155, 192).

Apud occidentales saeculo XII duae Sphaericorum uersiones ex Arabico Latinae exstiterunt, altera Platoni Tiburtino, altera Gerardo Cremonensi adtributa (u. Ch. H. Haskins, *Studies in mediaeval science*, Cambridge U.S.A. 1924, p. 51). in *Biblionomia Ricardi de Fournival* (Delisle, *Cabinet d. mss.* II p. 526) adfertur: nr. 41 Theodotii liber de speris ex commentario Boetii, nr. 42 dicti Theodosii liber de speris ex commentario Adelardi. neutrum horum operum alibi commemoratur; sed sine nomine auctoris uersio Latina ex Arabico in compluribus codicibus seruata est (u. Björnbo, *Abhandl. z. Gesch. d. mathemat. Wissensch.* XXVI³, Leipzig 1911, p. 130), cuius initium hic dabo e codice Uatic. 1548 (membran., hac in parte saec. XIV) f. 25—50 adlatis etiam ex cod. Parisin. 9335 (a) et cod. Uatic. 3380 („scritto di mano di Pomponio Cécio Cardinale“, b) scripturis paucis. de cod. Dresd. Db 86 u. Curtze, *Zeitschr. f. Math. u. Phys.*, hist. lit. Abth. 1883, p. 3 (sphaerica habet f. 128—158⁴).

Prima pars Theodosii de speris incipit.

(S)pera est figura una quidem superficie contenta, intra quam unum punctorum ipsius existit, a quo omnes recte lineae protractae, quae illi superficiei occurrunt, sunt adinuicem aequales, et punctum illud spere est centrum. meguar (*seq. ras.* 1 litt.) vero spere est quelibet recta linea per centrum transiens et ab utraque parte spere ad spere superficiem perueniens, cum ipsa figitur et spera circa ipsam voluitur. spere autem poli sunt meguar extremitates. res, quae in spera circuli polus dicitur, 10 est punctum supra spere superficiem consistens, a quo omnes lineae recte ad circuli circumferenciam protractae adinuicem sunt aequales. circulorum in spera a centro elongatio equalis dicitur, cum perpendiculares, quae a centro spere ad circulorum superficies protrahuntur, adinuicem sunt aequales. circulus vero, qui 15 (*seq. ras.*) magis est remotus, est, supra quem longior (*corr. ex longitudo*) cadit perpendicularis. superficies supra aliam superficiem inclinata dicitur, cum supra communem differentiam du-

1 Theodosius de speris b. pars prima a. 2 sphaera b. figura] figura corporea ab. 7 pr. spere] om. a. 12 circulorum] post -o- ras. 1548, deinde del. vero q magis.

arum superficierum quodlibet punctum signatur, a quo in utraque duarum superficierum linea recta supra communem differentiam orthogonaliter erigitur, et due lineae protractae angulum continent acutum. inclinatio autem est angulus, qui (*seq. ras.*) ab illis duabus rectis lineis continetur. inclinatio superficiei a 5 superficiei dicitur equalis inclinationi superficiei alterius ab altera superficiei, cum lineae recte, quae protrahuntur a communibus differentiis superficierum orthogonaliter in una quaque superficierum existens ab eisdem punctis, angulos aequales sunt continentes, quarum vero anguli sunt minores, minoris sunt inclina- 10 tionis.

I 4: (C)um superficies contigerit speram ita, quod eam non secet, linea recta, quae coniungit, quod est inter centrum spere et punctum contactus, erit perpendicularis super superficiem contingentem.

I 5: cum superficies aliqua speram contingerit, *des.* simili quoque modo monstratur, quod non esse potest, ut punctum aliud, quod non sit supra lineam *ba*, sit centrum; centrum igitur spere supra lineam *ba* consistit. et illud est, quod demonstrare voluimus.

I 18: qualiter linea equalis diametro circuli dati in spera describatur.

I 19: quo modo linea diametro spere date equalis reperiatur. propp. 22—23 om.

ad p. 42, 2 mg.: hec est secunda pars libri.

II 12 p. 60, 28—62, 2: et separabo ex eis duos arcus aequales ab ea parte, qua duarum (*corr. ex duorum*) diametrorum extremitates sequuntur.

II 14 (qualiter supra speram maior ex circulis eius signetur contingens circumulum datum, et sint eorum contactus supra unum punctum ei datum) ante II 13 collocata.

II 13 p. 68, 13: et dico etiam, 17—19: et hoc vero est, quoniam circulus maior¹⁾ *kn* diuidit duas portiones *ekh efh*, quas separauit, in duo media, et similiter etiam diuidit portiones duas *elt zqt*; ergo arcus *ek* est equalis arcui *kh*.

II 15 p. 74, 4—5: signetur et sit equalis. 21 sqq.: ergo circulus, qui signatur supra polum *k* et secundum longitudinem *km*, transit etiam per punctum *g*, quod est *gmq.* et manifestum est, quod ipse contingit circumulum *ab* (p. 74, 23—27 om.). quod

10 minoris] maioris b.

2) μέγιστος κύκλος semper sic uertitur.

si quis dixerit, quod arcus, qui separatur .S' arcus *bg*, est equalis lateri quadrati, quod signatur in circulo maiore, ostendam ei secundum hunc modum. p. 76, 2—3: NH, EM] *bh* (*del.*) *bh me*, *mg.* in *al nh*. 7—9: iam igitur manifestum est, quod illud, quod facere volumus, secundum duas existit figuras (cf. p. 74, 23). et illud est, quod demonstrare volumus.

ad p. 112, 3: pars secunda libri Theodosii de speris completa est; incipit pars 3^a eiusdem.

III 2: Cum in circulo describitur linea recta separans ex eo portionem semicirculo non minorem d-m¹) sit supra eum portio circuli non maior semicirculo inclinata supra portionem, que non est maior semicirculo, et diuiditur arcus portionis, que facta est, in partes inequales, linea, que subtendunt minori arcui, est minor omnibus rectis lineis, que ab illo puncto producantur, supra quod diuiditur, ad arcum portionis, que non est minor semicirculo.

in fine: hic finitur pars tertia libri Theodosii de speris, que est eius ultima pars, cum qua totus finitur liber, et nichil deficit.

Cod. Vatican. lat. 3380 post p. 2, 16 addit: supra quodlibet punctum in spera quantumlibet occupando spatium circulum designare. f. 23^v des. p. 162, 2, uacat $\frac{1}{3}$ paginae; f. 24^r III 14 ad p. 164, 2, reliqua pars paginae uacat; f. 24^v—26 uacant; f. 27^r *inc.* sunt equalia videlicet arcus *hk* et arcus *np*, *des.* equaliter inclinati super circulum *abc*; quod est propositum. f. 21^r hoc enim necesse est, quemadmodum demonstrauius in prima decimi] *mg.* nota, quod hinc constat hanc esse expositionem Campani.

aliam uersionem Latinam praebent codd. Vaticani lat. **Regin.** 1261 (membr. saec. XIV f. 197^v) et **Palatin.** 1351 (membr. saec. XIII—XIV), cuius specimina dabo e cod. Palatino (f. 196^r—233^r).

Spera est figura solida una tantum superficie contenta, in cuius medio punctus est, a quo omnes lineae recte ad eius superficiem exeuntes sibi inuicem sunt equales, et hic punctus sperae centrum dicitur. dyametrus sperae est linea recta per centrum sperae transiens extremitatesque suas superficiei sperae applicans

2 est punctus *Reg.*

3—4 centrum sperae *Reg.*

4 dyametrus *Reg.*

1) Scr.: et erecta.

ex utraque parte. axis sperae est dyametros eius, que, cum circa ipsam spera reuoluitur, fixa manet, axis autem extremitates poli sperae nominantur. equales sibi inuicem dicuntur esse sperae, quarum dyametri ad inuicem sunt equales. polus circuli in spera signati est punctus existens in superficie sperae, a quo omnes recte lineae ad ipsius circuli circumferentiam protractae sunt ad inuicem equales. circuli in spera equaliter a centro distare dicuntur, cum perpendiculares a centro sperae ad ipsorum superficies ducte fuerint ad inuicem; polus autem a centro magis distare dicitur, supra cuius superficiem cadens perpendicularis est longior. cum due plane superficies se inuicem secant, supra quarum communem sectionem due recte lineae insimul site in eodem puncto perpendiculariter stantes angulum continent acutum, altera illarum super reliquam dicitur inclinata. inclinatio autem earum dicitur differentia recti anguli et eius, qui ab illis rectis lineis continetur. plane superficies super alias planas superficies equaliter inclinate dicuntur, quarum inclinationes fuerint ad inuicem equales, magis autem inclinate dicuntur, quarum inclinatio fuerit maior, minus uero, quorum minor. speram contingere superficies dicitur, que, cum speram tangat, in quamcumque partem eiecta fuerit, speram minime secat. si aliqua plana superficies speram secet, communis differentia plane superficiei secantis et curue superficiei sperae erit circumferentia circuli.

des. si super circulum maiorem in spera contingentem duos circulorum equedistantium fuerit alius maior circulus inclinatus contingens duos eorundem equedistantium predictis duobus maiores, fuerintque loca contactus super primum circulum maiorem, ex circulo autem inclinato separati fuerint duo arcus equales non continui ab eadem parte circuli maioris, ex equedistantibus quatuor circuli maiores contingentes duos primos equedistantes, quos contingit circulus maior primus, transeuntes per extremitates duorum arcuum separatorum, separabunt ex circulo maiore equedistantium duos arcus inequales, quorum qui propinquior erit circulo maiori primo maior erit. hec quoque non differt a sexta, nisi quod ad premissa differt, a quinta autem sicut antepremissa a quarta. procedendum est autem in istius demonstratione per sextam, sicut processimus in demonstratione antepremisse per quartam. f. 233^v uacat. f. 234

1 dyametros *Reg.*

4 dyametri *Reg.*

9 polus] *del. Reg. supra scr.*

circulus. 13 stantes] cadentes *Reg.*

Menelaus de sphaericis ex Arabica translatione latine uersus et scholiis utilibus auctus. *des.* f. 287^v: expletus est tractatus tercius libri milei de spericis et cum eius expletione completus est totus liber eius.

Theodosius I in cod. Palat. 32 propositiones habet, II uero 31 et III decem.

Cod. Vatican. Reginens. Lat. 1268, membr. saec. XIV. f. 207^v: hee propositiones sunt necessarie in theorematō undecimo partis secunde libri theodosii de speris. *inc.* perpendicularis protracta a puncto \bar{h} ad superficiem circuli \bar{abg} cadit super communem differentiam circulorum \bar{abg} \bar{ahg} ; *des.* f. 211^v iam equidistabat ei; quod est impossibile. ergo due lineae \bar{vd} \bar{ht} sunt equidistantes. hec probatio est necessaria in figura sectoris.

Cod. Parisin. Lat. 9335 saec. XIV (u. Apollonii opp. II p. LXXV). f. 1 pars prima libri theodosii de speris incipit. 22 propositiones. *des.* expleta est pars prima libri theodosii de speris viginti duas continens figuras. pars secunda libri theodosii de speris incipit. II propositiones 22. *des.* pars secunda libri theodosii de speris expleta est, incipit pars tertia libri theodosii de speris. III propositiones 13. *des.* explicit pars tertia libri theodosii de speris que est eius pars ultima cum qua totus finitur liber (f. 19^r col. 1). sequitur Autolycus. cf. Björnbo l. c. p. 138.

Scholia primus edidit Fridericus Hultsch (Abhandl. d. kgl. sächs. Gesellsch. d. Wissensch., philol.-hist. Cl., X p. 381 sqq., Leipzig 1887) e codd. ABCD et Monac. Gr. 301 (chartac. saec. XVI, scripsit Andreas Darmarius).

codd. ABCD contuli. in A distinxi a manu prima (A) cum Hultschio A² A³ A⁴ A⁵ A^{rec} (ad I nr. 67 pro A^m scrib. A³); Aⁱ significat scholium inter lineas scriptum. in C quoque manum recentiorem signavi C². in D scholia rubro colore scripta sigla D^r significavi. F in I nr. 95 et III nr. 12 adhibui. praeterea E contuli in II nr. 57, 134, 162; III nr. 76, 97, et in iis, quae in uerbis Theodosii intercalauit, II nr. 59, 86, 106, 108, 150, 153, 158; III nr. 12, 46, 47; praeterea inde sumpsit I nr. 1, 2, 6, 65; II nr. 1, 10, 23, 36, 163; III nr. 1, 2, 35, 53, 54, 57, 77, 80, 82, 91, 105, 115.

ceterorum quoque codicum complures scholia habent.

cod. Marcian. Venet. Gr. 301 (u. p. V).

post schol. I nr. 31 habet: $\bar{\delta}\bar{\iota}\bar{\alpha}$ τοῦ $\bar{\alpha}^{\beta}$ τῶν στοιχείων, deinde

I nr. 36 (ἐνδεκάτου τῶν στοιχείων), 37, 38; II nr. 57 (19 γωνίαί αἱ ὑπὸ ABE, ZGH; 21 AB; p. 177, 7 αἱ ἴσαι, 8 ZMA), 59 (in fig. B om., p. 177, 14 τοῦ] τοῖς, 17 συμβάλλεται, 19 ΔΑ] ΔΕ, 20 ΖΗ] ΔΗ, ἥτις] ὅτι, 23 ΕΗ] ΕΚ; 178, 1 E om.), 62 (178, 6 AB καὶ ΔΕ), 67 (ἀπὸ] τοῦτο), 94, ad II 17 extr.: διὰ τῶν αὐτῶν σφαιρῶν, 118, 119 (ὡς om.), 140 (τοῦ), 142 (διὰ τοῦ $\bar{\beta}^{\alpha\alpha}$), ad καὶ ἔστω p. 100, 17: διὰ τοῦ $\bar{\iota}\bar{\epsilon}$, 143 (διὰ τοῦ $\bar{\theta}$), 144 (βιβλίου om.), 145 (τούτου τοῦ βιβλίου om.); III nr. 29 (p. 187, 25 ΕΔ ἐλάττων, 27 ἀπὸ] ἐκ, ΕΓ, περιφέρειαν om.), 50 (διὰ τοῦ $\bar{\alpha}\alpha$), 60 (διὰ τοῦ $\bar{\gamma}\alpha$ τοῦ βιβλίου τούτου), 62 (ἰα' τῶν στοιχείων), 71 (βιβλίου om.), 78, 79, 84, 92 (τὸ), 117, 118 (τὸ, στοιχείων), 119 (διὰ τὸ $\bar{\iota}$ τῶν στοιχείων), 120 (+ <δ>) ἰα' τὸ ἐπὶ ἰα' τοῦ Εὐκλείδου).

cod. Riccard. Gr. 38 (K II 1), chartac. s. XVI (Vitelli, Studi ital. di Filol. class. II p. 496 sq.):

inter lineas I 21, 22 (τῶν—ἀπομένους] στοιχείων), 23 (τὸ] τοῦ, στοιχείων), in mg. 26 (τὸ] τοῦ, στοιχείων), 31 (τοῦ πορίσματος τοῦ $\bar{\alpha}\alpha$ θεωρήματος τῶν σφαιρικῶν), 36 (διὰ τὸ, ἰα' τῶν στοιχείων), 37, 38 (τοῦ ὅρου om.), 41 διὰ τὸν (τ del.) ὅρον τοῦ $\bar{\alpha}\alpha$, 44 (τὸ] τοῦ, $\bar{\alpha}\alpha$ στοιχείων), 45, 46, διὰ τοῦ ε' τῶν στοιχείων, διὰ τοῦ δ τοῦ στοιχείου, διὰ τὸν ὅρον, διὰ τοῦ δ τοῦ $\bar{\iota}\bar{\alpha}$ τῶν στοιχείων, 50 (τούτου τοῦ] τοῦτο), ad prop. 11: διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ τῶν στοιχείων, ad prop. 12: διὰ τοῦ $\bar{\iota}\bar{\beta}$ τοῦ $\bar{\iota}\bar{\alpha}\alpha$, διὰ τοῦ $\bar{\pi}$ τοῦ $\bar{\beta}\alpha$ θεωρήματος, διὰ τοῦ ζ (cf. 55), 57 (τοῦ ὅρου om.), πόρισμα τοῦ α' (cf. 58), διὰ τοῦ ζ' (cf. 61), 62 (τοῦ, Εὐκλείδου om., ἰα' τῶν στοιχείων), 63 (τούτου τοῦ βιβλίου om.), 66 (τοῦ), 67 (τοῦ $\bar{\iota}\bar{\eta}$ τοῦ), 68 (τοῦ, πόρισμα τοῦ β' (cf. 69), 70 (διὰ τὴν om.), 73 (πᾶσαι γὰρ] πασῶν, τέμνουσιν, διὰ—ἰα' om.), διὰ τοῦ $\bar{\alpha}\alpha$, 74, 77, 78, 83 (περιφερείας] ἡμικυκλίου), 82, διὰ τοῦ $\bar{\kappa}\bar{\alpha}$ τοῦ Εὐκλείδου (cf. 84), διὰ τὸ $\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$ τοῦ α' τῶν στοιχείων, 87 (κβ'] β', στοιχείων), διὰ τὸ $\bar{\alpha}\alpha$ καὶ ζον ἡμῶν, 93, 94 (κς), 100, διὰ τὸ $\bar{\kappa}$, 105 (τούτου—βιβλίου om.); II, 8 (βιβλίου om.), 11, 13 (διὰ τοῦ, ἰα' corr. ex $\bar{\iota}\bar{\delta}$), 18 (—θ e corr.), 19 (τὸ ἀντίστροφον), διὰ τοῦ $\bar{\beta}\alpha$ τοῦ $\bar{\gamma}\alpha$, 26, 29 (τοῦ), 30 (ἥτοι—α' om.), 31 (τοῦ), 34, ἀπὸ τοῦ $\bar{\gamma}\alpha$, 40 (ἀπὸ] διὰ, ἥτοι—ε' om.), 42 (τοῦ, τούτου—βιβλίου om.), 48 (γ'), 49 (ἀπὸ τοῦ om.), 54 (ες'] —ε' e corr., τοῦ ἰα' om.), 57 (18 ὁμοίως, οἱ δύο, 22 ΔΕ] corr. ex AE, 25 ΔΑ] mut. in AA, AE] EΘ, ZMH KN corr. ex MH?, καὶ—26 HK del., 26 ἔτι] ἐστίν, 19—21 = BE, 1 τῶν] mut. in ταῖς, B] bis, pr. del., 3 ἐστίν, ΘAAE, ἀπεναντία, 5 pr. Θ e corr., 6 τῇ] τὸ, εἰσίν, 7 ἐστίν, 8 AAΕ sed corr., ZMH] —H e corr.), 59 (14 τοῦ] τῆς, 15 —εἶον e corr., 17 συμβάλλεται sed corr., 20 Z- e corr., ἥτις] ὅτι, supra add. φανερόν, mg. \wedge λέγω del., 21 EM? sed corr., 25 ἐστίν] ἐστίν, 26 δὲ comp., ὁρθῇ? sed corr., 1 E] supra

scr.), 62 (δ init. del. πεσείται, 6 ΔΕ] καὶ ΔΕ, 13 τῆς sed corr., 15 ἔστι] ἐπεὶ, 17 ΑΘΕ] -Θ- e corr., ἔστιν, 20 ἔση, corr. m. 2), 67, 71 (τούτου—βιβλίου om.), 74 (τοῦ, τούτου—βιβλίου om.), 78 (τοῦ ζ'), 79 (τοῦ, τούτου—βιβλίου om.), 96 (ια', τούτου—βιβλίου om.), 98 (τούτου—βιβλίου om.), 101, 109 (τοῦ, τούτου—βιβλίου om.), 112 (τοῦ ζ' om., βιβλίου] τῶν σφαιρικῶν), 118, 119 (ὡς om.), ad prop. 21: διὰ τοῦ ιθ', 128 (τοῦ, Εὐκλείδου om.), διὰ τοῦ ιε τοῦ α, 140 (τοῦ), διὰ τοῦ β', διὰ τοῦ ιε τοῦ α, 143 (τοῦ, τούτου—βιβλίου om.), 144 (βιβλίου om.), 145 (τούτου—βιβλίου om.), 152, 160 (τοῦ, τούτου—βιβλίου om.), 161 (πρωτέραν); III 6 (γ') ζ' τοῦ γ', διὰ—ζ' om.), 12, 29 (init. add. :α, EA] corr. ex EA, ἐλάττων, supra τῶν add. πασῶν m. 2, 26 ἐλάττων, 27 ἀπὸ] ἐκ, περιφέρειαν om., 28 καὶ] postea ins., ἐλάττων, ἐλάττων, ἔστιν, 29 περιφέρειαν om.), 46, 47, 48 (τοῦ), 60 (τοῦ), 62 (βιβλίου Εὐκλείδου] τῶν στοιχείων), διὰ τοῦ α (τὸ τοῦ supra add.) β τῶν σφαιρικῶν, 66, 70 (διὰ τὸ om.), ια τοῦ αου. 75 (τοῦ, τούτου—βιβλίου om.), ιδ τοῦ γ, 76 (ἀπὸ τοῦ om.), ιγ τοῦ β (78), 79, ἀπὸ τοῦ γ τοῦ γ, 81 (βιβλίου om.), 98, του τοῦ αου (117), 118 (Εὐκλείδου] στοιχείων), 119 (τοῦ—Εὐκλείδου] τῶν στοιχείων), διὰ τοῦ ια τῶν Εὐκλείδου (120), 128, 133, 142, 145 (†).

Biblioteca Nazionale, cod. Magliab. 2 (class. XI 35), chartac. s. XVI (Vitelli l. c. p. 544 sqq.):

I 21, 22 (τῶν—ἀπομένους] στοιχείων), 23, 26, 37, 38, διὰ τὸν ὅρον τοῦ α', 44 (α' τῶν στοιχείων), 45, 46, διὰ τὸ ε' τῶν στοιχείων, διὰ τὸ δ' τῶν στοιχείων, διὰ τὸν ὅρον, διὰ τὸ δ' τοῦ ια' τῶν στοιχείων, 62 (ιγ' τοῦ, ια' τῶν στοιχείων), 63 (τούτου—βιβλίου om.), 66, 67, 68, 69 (η' om.), 70, 72, 73 (διὰ—ια' om.), 74 (τοῦ—κύκλου om.), 77, 78 (τὸ κβ', βιβλίου—Εὐκλείδου] τῶν στοιχείων), 84 (εἰσι, γ' om.), 82 (τῶν Στοιχείων om.), 83 (τῆς αὐτῆς] αὐτοῖς, τῆς] τοῖς), 102 al.; II 18, 19 (τὸ ἀντίστροφον) al., ὁρισμὸς γ τοῦ ια στοιχ., 21 (διὰ τὸ om., Εὐκλείδου] στοιχ.), ὅρος, 32, ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ (33), 34, 67, 71 (τούτου—βιβλίου om.), 72, 78 (τοῦ), 79 (τοῦ, τούτου—βιβλίου om.), 94 (τοῦ ι'), 97, 98 (τούτου—βιβλίου om.), 101, 102 (τούτου—βιβλίου om.), 109 (τοῦ, τούτου—βιβλίου om.), 112 (βιβλίου] τῶν σφαιρικῶν), 118, 119 (ὡς om.), διὰ τοῦ ιθ', 128 (Εὐκλείδου om.), 138, 140 (τοῦ), 141, 142 (τοῦ ε' τοῦ β'), διὰ τοῦ ιε' τοῦ α', 143 (τούτου—βιβλίου om.), 144 (βιβλίου om.), 145 (τὸ, τούτου—βιβλίου om.), 152, διὰ τὸ κ', 161; III 6 (γ') ζ' τοῦ γ', διὰ τὸ ζ' om.), 48 (τοῦ), 60 (τοῦ, τούτου—βιβλίου om.), 62 (τὸ, βιβλίου Εὐκλείδου] τῶν στοιχείων), 69, 71 (τὸ, βιβλίου om.), 75, διὰ τὸ δ' τοῦ α', 76 (ιγ'] corr. ex γ), 78, 79, 84, 92, 117, 118 (τὸ, Εὐκλείδου] στοιχείων), 119 (ια' euan.), 120 (ια' ια' τῶν). praeterea in uerba Theodosii recepta: post II 10 σχό-

λιον εἰς τὸ αὐτὸ ι' τούτου τοῦ β³ βιβλίου τῶν σφαιρικῶν Θεοδοσίου II 57 (19 γωνίαι] γωνίαι αὶ ὑπὸ AB EZ ΓΗ; αὶ B, Γ om., 20 AE, 21 AB, 23 ΔΕ] corr. ex AE, 25 ΔΑ] mut. in AA, AE] EΘ, MH] HKN? e corr., καὶ—HK (26) del., 26 ἔτι] ἔστιν; 177, 1 τῶν] mut. in ταῖς, B] bis, pr. del.; 3 ἔστι, ΘΑΛΕ, ἀπεναντία, 5 pr. Θ e corr., 6 τῇ] τὸ, εἰσιν, 7 ἔστιν, 8 ΑΛΕ, ZMH] -H e corr.); post II 11: σχόλιον εἰς τὸ αὐτὸ ια'ον II 59, εἰς τὸ αὐτὸ II 62; post III 2: σχόλιον εἰς τὸ γον τῶν σφαιρικῶν κ³ β III 29; p. 136, 33 γεγράφθω γάρ] διὰ τὸ ιε' τοῦ β' τῶν σφαιρικῶν. f. 129—133^r: σχόλια εἰς τὸ ι' τοῦ β' βιβλίου τῶν σφαιρικῶν Θεοδοσίου, schol. II 57 (α), 59 (β, εἰς τὸ ια, p. 178, 1 τοῦ E ἐπὶ] mg. m. 1), 62 (γ, εἰς τὸ αὐτό), εἰς τὸ γ τῶν σφαιρικῶν κερ. β III 29 (p. 187, 25 EA, 27 BΓ περιφέρειαν] EΓ). uidetur descriptus esse e **cod. Paris. suppl. Gr. 13**, qui eadem omnia habet (Omont, Inv. III p. 203, chartac. saec. XVI). schol. 59 (β⁺) et 62 (γ⁺) in mg. ad II 11, schol. III 29 mg. ad III 2 (Δ⁺), ad II 15 m. 2 schol. II 80, 81, 82 (τοῦ, τούτου—βιβλίου om.), 84, 85 (τοῦ, τούτου—βιβλίου om.), 87, 88 (180, 2 εὐθεία om.), διὰ ι' (cf. 96), διὰ ιγ' (cf. 98), διὰ ιε', διὰ ιγ' (cf. 102).

Cod. Paris. suppl. Gr. 451, chartac. saec. XV (Omont, Inv. III p. 264): schol. II 57 (18 ὁμοιῶ', γὰρ αὶ, 23 AE; 25 ΑΛΕΘΖΜΗΚ, Θ e corr.; καὶ—26 HK om.; 177, 1 τῶν] ταῖς, 3 ἀπεναντία), 59 (20 ἦτις] φανερόν ὅτι), 62 (6 ΔΕ] καὶ ΔΕ); III 46, 47 (15 ἡμικύκλιον] τμήμα, 25 κύκλου, ἔσαι] ἦεν), 66 (23 ΔΜ, 24 ἦ] ἦ ὑπὸ, 28 αὶ om.; 192, 1 δύο] δέ, 3 ὥστε] ἔση), 98 (193, 28 alt. μετρεῖ om.; 194, 1 τῷ] corr. ex τὸ), 104 (γάρ om., ὡς—Στοιχείων om.), 128 (196, 22 πρὸς τὴν), 142, 133 (198, 7 ΝΑ), 144, 145.

Cod. Paris. Gr. 2363, chartac. saec. XV (Omont, Inv. II p. 246 sq.), cum scholiis multis, quorum primum est I 3, ultimum III 152. II 4 om.

Cod. Paris. Gr. 2364, chartac. saec. XV (Omont, Inv. II p. 247). schol. II 57, 59, 62; III 46, 47, 66, 98, 128 (σχόλιον), 145, 142, 144, 143; post III 12 spatium vacuum 3—4 linn., seq. schol. III 133 (σχόλιον). post εὐθειῶν p. 114, 33 in uerbis Theodosii schol. III 12 (19 ἦ δέ—21 εὐθειῶν om., 23 ΒΑΓ).

Cod. Paris. Gr. 2365, chartac. saec. XVI (scripsit Nicolaus Sophianus; Omont, Inv. II p. 247). primum scholium I 3. inter alia habet I 85, 86; II 4 (6 γὰρ ὁμ., 7 ΗΘ] Θ, 8 τὸ, 9 τῆς] τοῦ, ΘΒ] ΕΗ, 13 ὅτι καὶ αὶ; 174, 1 κοινὰ om., αὐτῶν om., 2 εἰσι, 4 ὁρθή—καὶ] ὡς); post III 3 in uerbis Theodosii schol. III 36 (σχόλιον, 19 γωνία, 20 περισσόν, τῇ, 21 τῷ] τὰ', 27 ἡμίσαιαι?).

Cod. Paris. Gr. 2366, chartac. saec. XVI (scripsit Ioannes Hydruntinus; Omont, Inv. II p. 247). post p. 114, 33 in uerbis Theodosii schol. III 12 (19 BARK).

Cod. Paris. Gr. 2472, chartac. saec. XIV (Omont, Inv. II p. 266 sq.). praeter citationes aliquot (διὰ τὸ) habet schol. I 85 (σχόλιον ἐστὶ. τὸ ΔΕΖ, des. οὕσα τῷ Κ Δ . . Ζ; Κ numerus est positionis sequentis, del.; Δ . . Ζ euan.); II 4 (σχ^λ m. rec., 9 τὰ εθγ; 174, 1 κοιναὶ αὐτῶν om., 2 τὰ αὐτὰ ἐπίπεδα, 4 ὀρθή—ABΓ om., ὥστε καὶ] ὥς, 5 πρὸς ὀρθάς ἐστὶν ἡ ΗΘ); II 57 (σχόλιον m. rec., 23 τῶν] τῶν δὲ; 177, 2 ἄρα] ἔσται), 59 (17 μὴ] καὶ), 62 (10 τῇ ΕΖ λοιπῇ, 19 ἴσαι), 77 (10 ANB] Α); ultimum scholium III 152.

Scholia **codicis Rossiani 38** (chartac. saec. XVI) indicat E. Gollob, Sitzungsber. d. Akad. d. Wissensch. in Wien, philos.-hist. Kl. 164³ p. 104 sq.

Corrigenda.

Tripolites *deleatur ubique*.

P. 173, 3 (II 1) *scrib.* θεωρημα.

P. 176, 22 — εὐλήφθω.

Errores bis repetitos p. 132, 3 (BZI) et p. 138, 21 (BZI) Theodosio relinquendos esse censeo.

THEODOSIUS TRIPOLITES SPHAERICA

VON

J. L. HEIBERG

A = Vat. Gr. 204 s. X.
B = Vat. Gr. 202 s. XIV.
C = Vat. Gr. 203 s. XIII.

D = Paris. Gr. 2342 s. XIV.
E = Paris. Gr. 2448 s. XIV.
F = Paris. Gr. 2390 s. XIII.

A'.

1. Σφαῖρά ἐστι σχῆμα στερεὸν ὑπὸ μιᾶς ἐπιφανείας περιεχόμενον, πρὸς ἣν ἀφ' ἐνὸς σημείου τῶν ἐντὸς τοῦ σχήματος κειμένων πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.
- 5 2. κέντρον δὲ τῆς σφαίρας τὸ σημεῖόν ἐστι.
3. διάμετρος δὲ τῆς σφαίρας ἐστὶν εὐθεῖα τις διὰ τοῦ κέντρου ἡγμένη καὶ περατουμένη ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη ὑπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας, περὶ ἣν μένουσαν εὐθεῖαν ἡ σφαῖρα στρέφεται.
4. πόλοι δὲ τῆς σφαίρας εἰσὶ τὰ πέρατα τοῦ ἄξονος.
- 10 5. κύκλου πόλος ἐν σφαίρᾳ ἐστὶ σημεῖον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας, ἀφ' οὗ σημείου αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι πρὸς τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.
6. ἐπίπεδον πρὸς ἐπίπεδον ὁμοίως κεκλίσθαι λέγεται καὶ ἕτερον πρὸς ἕτερον, ὅταν αἱ τῇ κοινῇ τομῇ τῶν ἐπιπέδων πρὸς ὀρθὰς ἀγόμεναι εὐθεῖαι ἐν ἑκατέρῳ τῶν ἐπιπέδων πρὸς τοῖς αὐτοῖς σημείοις ἴσας γωνίας περιέχωσιν.
- 15 7. γωνία περιέχουσα δύο εὐθεῖας ἐκ τῶν αὐτῶν σημείου ἐκτείνεσθαι λέγεται.

α'.

- Ἐὰν σφαιρικὴ ἐπιφάνεια ἐπιπέδῳ τινὶ τμηθῇ, ἡ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας γραμμὴ κύκλου περιφέρειά ἐστι.
- 20 σφαιρικὴ γὰρ ἐπιφάνεια ἐπιπέδῳ τινὶ τετμήσθω, καὶ ποιείτω ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας τὴν ABΓ γραμμὴν. λέγω, ὅτι ἡ ABΓ γραμμὴ κύκλου περιφέρειά ἐστιν.
- εἰ μὲν οὖν τὸ τέμνον ἐπίπεδον διὰ τοῦ κέντρου ἐστὶ τῆς σφαίρας,

1 θεοδοσίου σφαιρικῶν πρῶτον AB, θεοδοσίου σφαιρικῶν α̃ CD, θεοδοσίου σφαιρικῶν E. θεοδοσίου σφαιρικῶν mg. inf. et sup. B. ἀρχὴ mg. B. + φύλλα τῆ καὶ ἀργαφᾶ e mg. inf. B. 3 τῶν] om. A, τοῦ e corr. D. κείμενον AD, corr. D¹. πᾶσαι] om. D. 4 εἰσὶ BDE. 5 -τρον δὲ τῆς] in ras. A. ἐστὶν D, comp. E. 6 διάμετρος] ἄξων DE. 10 ἐστὶ] λέγεται DE. 11 σημείου] πᾶσαι DE. 13—14 πρὸς ἕτερον] om. A add. Λ. 14 αἱ] om. B. τῇ κοινῇ τομῇ] D, ταῖς κοιναῖς τομαῖς E, τῇ τῶν κοινῶν τομῶν τομῇ B, τῶν κοινῶν

Liber I.

1. Sphaera est figura solida una superficie comprehensa, ad quam quae ab uno puncto intra figuram posito ducuntur rectae, omnes inter se aequales sunt.
2. centrum autem sphaerae est punctum illud.
3. diametrus autem sphaerae est recta quaedam per centrum ducta et utrimque superficie sphaerae terminata, circum quam rectam manentem sphaera circumuoluitur.
4. poli autem sphaerae sunt termini axis.
5. circuli in sphaera polus punctum est in superficie sphaerae, a quo puncto quae ad ambitum circuli ducuntur rectae, inter se aequales sunt.
6. planum ad planum similiter atque aliud ad aliud inclinatum esse dicitur, ubi rectae ad communem sectionem planorum perpendiculares in utroque plano ad eadem puncta ductae aequales angulos comprehendunt.

I.

Si superficies sphaerica plano aliquo secatur, linea in superficie sphaerae orta ambitus circuli est.

superficies enim sphaerica plano aliquo secetur, quod in superficie sphaerae lineam ABΓ efficiat. dico, lineam ABΓ ambitum circuli esse.

si igitur planum secans per centrum circuli ductum est,

τομαὶ AC. ὀρθὰς] ὀρθὰς γωνίας DE. 14—15 -γόμεναι εὐθεῖαι] in loco litt. euan. ins. B², item τοῖς lin. 15. 18 Ἐὰν] ἀν B. ἡ] ἡ γιγνομένη in ras. D, ἡ γιγνομένη E. ἐν τῇ] in ras. D, post ἐν loc. litt. euan. B. 19 ἐστὶν D, comp. C. 20 ἐν] om. B. 21 τῇ] postea ins. C. ABΓ (pr.) AB A. λέγω] in loco litt. euan. B². 22 περιφέρειά ἐστίν] in spat. uac. ins. C². 23 τοῦ] in spat. mai. ins. B². τῆς] τῶν comp. C, om. B.

φανερὸν, ὅτι ἡ ABΓ γραμμὴ κύκλου περιφέρειά ἐστιν· αἱ γὰρ ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν προσπίπτουσαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶ, καὶ ἐστὶν ἡ ABΓ γραμμὴ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ· ὥστε αἱ ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας πρὸς τὴν ABΓ γραμμὴν προσπίπτουσαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶ. καὶ ὑπόκειται τὸ ABΓ ἐπίπεδον διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ὅν· ὥστε ἡ ABΓ γραμμὴ κύκλου περιφέρειά ἐστιν, ἥς κέντρον τὸ αὐτό, ὃ καὶ τῆς σφαίρας.

Ἀλλὰ μὴ ἔστω τὸ τέμνον ἐπίπεδον διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας, τὸ δὲ κέντρον τῆς σφαίρας ἔστω τὸ Δ σημεῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ Δ σημείου ἐπὶ τὸ τέμνον ἐπίπεδον κάθετος ἦχθω ἡ ΔΕ καὶ συμβαλλέτω τῷ ἐπιπέδῳ κατὰ τὸ Ε σημεῖον, καὶ προσπιπέτωσαν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου πρὸς τὴν ABΓ γραμμὴν εὐθεῖαι αἱ ΕΑ, ΕΒ, καὶ ἐπεξέχθωσαν αἱ ΔΒ, ΔΑ.

ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΔ τῇ ΔΒ, καὶ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΔ ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν ΑΕ, ΕΔ, τῷ δὲ ἀπὸ τῆς ΔΒ ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν ΒΕ, ΕΔ, τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΑΕ, ΕΔ ἴσα τοῖς ἀπὸ τῶν ΒΕ, ΕΔ. κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ ἀπὸ ΕΔ· λοιπὸν ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΑΕ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΕΒ· ἴση ἐστὶν ἄρα ἡ ΑΕ τῇ ΕΒ.

ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τοῦ Ε πρὸς τὴν ABΓ γραμμὴν προσπίπτουσαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν· ἡ ἄρα ABΓ γραμμὴ κύκλου περιφέρειά ἐστιν, ἥς κέντρον τὸ Ε.

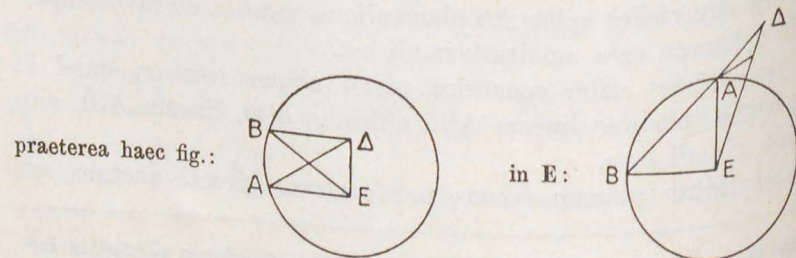
Ἐκ δὲ τούτου φανερὸν, ὅτι, ἐὰν ᾖ ἐν σφαίρᾳ κύκλος, ἡ ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἐπ' αὐτὸν κάθετος ἀγομένη ἐπὶ τὸ κέντρον πεσεῖται.

β'.

25 Τῆς δοθείσης σφαίρας τὸ κέντρον εὑρεῖν.

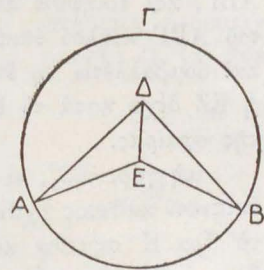
Ἐστω ἡ δοθείσα σφαῖρα· δεῖ δὲ αὐτῆς τὸ κέντρον εὑρεῖν.

1 ABΓ γραμμὴ] ἀπὸ τοῦ Β. figuram om. ΑΕ, τοῦ β C. B] K D. in BCD

2 τῆς] τῇ AC. 3 ἐστὶ C. ἐστὶ A, comp. C. -ιν ἡ A-] in loco litt. euan. ins. B². 4 post γραμμὴν ras. 2 litt. B. 5 ὑπόκειται Ε. ἐπίπεδον] -δον in ras. A. 6 ὅν] om. B. 7ς] -ς e corr. D. 8 τῆς] σφαίρας τοῦ κέντρου B. 9 ἀπὸ-σημεῖ-] in loco litt. euan. B², item 10 ἦχθω ἡ ΔΕ. 10 καὶ mg. B². 11 τὸ] suprascr. B. E-προσ-] in loco litt. euan.

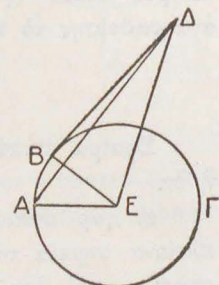
adparet, lineam ABΓ ambitum circuli esse; rectae enim a centro sphaerae ad superficiem ductae inter se aequales sunt (def. 1), et linea ABΓ in superficie posita est; quare rectae a centro sphaerae ad lineam ABΓ ductae inter se aequales sunt. et planum ABΓ supponitur per centrum sphaerae ductum; itaque linea ABΓ ambitus circuli est (Eucl. I def. 15), cuius centrum idem est, quod sphaerae.

Jam uero planum secans per centrum sphaerae ductum ne sit, centrum autem sphaerae sit punctum Δ, et a Δ puncto ad planum secans perpendicularis ducta sit ΔΕ, quae cum plano in puncto Ε concurrat, et a puncto Ε ad lineam ABΓ ductae sint rectae ΕΑ, ΕΒ, et iungantur ΔΒ, ΔΑ.

quoniam ΑΔ = ΔΒ, et ΑΔ² = ΑΕ² + ΕΔ², ΔΒ² = ΒΕ² + ΕΔ² (Eucl. I 47), erunt ΑΕ² + ΕΔ² = ΒΕ² + ΕΔ². auferatur, quod commune est, ΕΔ²; erit igitur, quod relinquitur ΑΕ² = ΒΕ² (Eucl. I κοιν. ἐνν. 3); ergo ΑΕ = ΕΒ.

similiter igitur demonstrabimus, etiam omnes rectas ab Ε ad lineam ABΓ ductas inter se aequales esse; ergo linea ABΓ ambitus circuli est, cuius centrum est Ε (Eucl. I deff. 15—16).

Corollarium.

Hinc adparet, si in sphaera sit circulus, rectam a centro sphaerae ad eum perpendicularem ductam in centrum cadere.

II.

Datae sphaerae centrum inuenire.

sit sphaera data; oportet igitur centrum eius inuenire.

B², item 12 πρὸς—γρα- et in seqq. complura. 12 πρὸς] ἐπὶ D. ἐπι-
ζεύχθωσαν Ε. 14 ante ἐπεὶ add. καὶ B². ἀπὸ τῆς] in spat. min. ins. C².
16 ΑΕ, ΕΔ] ΕΑ ΕΑ Ε. ἴσα] ABC, ἴσα ἐστὶ DE. κοινὸν—λοιπὸν (17) in
ras. D. 16—17 -ω τὸ ἀπὸ ΕΔ] in loco litt. euan. B². 17 ἀπὸ τῆς ΕΔ Ε,
bis B². λοιπὸν—ΕΒ mg. B². τῆς] e corr. C. ΕΑ Ε. ΕΒ] ACD,
τῆς ΕΒ B² Ε. 17—18 ἐστὶν ἄρα] AB² C, ἄρα ἐστὶν DE. 18 ΕΑ Ε.
19 δὲ] om. Ε. αἱ] om. AC. 22 ἐστὶ (macula del.) πόρισμα mg. B²,
π mg. Ε, πόρισμα mg. D. δὲ] ABC, δὲ DE. ἡ ἀπὸ τοῦ κέν-] in loco
litt. euan. B², deinde del. κεν. fig. alt. hab. BD.

τετμήσθω ἐπιπέδῳ τινί· ποιήσει δὴ τὴν τομὴν κύκλον. ποιεῖτω τὸν
ABΓ, καὶ εἰλήφθω αὐτοῦ τὸ κέντρον τὸ Δ, καὶ ἀπὸ τοῦ Δ σημείου τῷ
τοῦ ABΓ κύκλου ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθὰς ἀνεσπάτω ἡ ΔΕ καὶ ἐκβεβλήσθω
καὶ συμβαλλέτω τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας κατὰ τὰ Ε, Ζ, καὶ τετμήσθω
5 ἡ ΕΖ δίχῃ κατὰ τὸ Η σημεῖον. λέγω, ὅτι τὸ Η σημεῖον κέντρον ἐστὶ
τῆς σφαίρας.

μὴ γάρ, ἀλλ', εἰ δυνατόν, ἔστω τὸ Θ, καὶ ἀπὸ τοῦ Θ ἐπὶ τὸ ABΓ
ἐπίπεδον κάθετος ἦχθω καὶ συμβαλλέτω τῷ ἐπιπέδῳ κατὰ τὸ Κ σημεῖον.
τὸ ἄρα Κ σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ ABΓ κύκλου. ἀλλὰ καὶ τὸ Δ.
10 ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τὸ Θ σημεῖον κέντρον ἐστὶ τῆς σφαίρας.
ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι οὐδ' ἄλλο πλὴν τὸ Η· τὸ Η ἄρα σημεῖον
κέντρον ἐστὶ τῆς σφαίρας· ὅπερ ἔδει δείξαι.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι, ἐὰν ᾗ ἐν σφαίρᾳ κύκλος, ἀπὸ δὲ τοῦ
κέντρου αὐτοῦ τῷ ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθὰς εὐθείᾳ ἀνασταθῇ, ἐπὶ τῆς
15 ἀνασταθείσης τὸ κέντρον ἐστὶ τῆς σφαίρας.

γ'.

Σφαῖρα ἐπιπέδου οὐχ ἄπτεται μὴ τέμνοντος κατὰ πλείονα σημεία
ἢ ἓν.

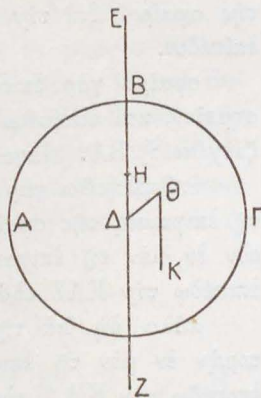
εἰ γάρ δυνατόν, σφαῖρα ἐπιπέδου ἀπτόσθω μὴ τέμνοντος κατὰ
20 πλείονα σημεία τὰ Α, Β, καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τῆς σφαίρας τὸ Γ
σημεῖον, καὶ ἐπεξέχθωσαν αἱ ΑΓ, ΒΓ, καὶ ἐκβεβλήσθω τὸ διὰ τῶν
ΑΓ, ΒΓ ἐπίπεδον· τομὴν δὴ ποιήσει ἐν μὲν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας
κύκλον, ἐν δὲ τῷ ἐπιπέδῳ εὐθεῖαν. ποιεῖτω οὖν ἐν μὲν τῇ ἐπιφανείᾳ
τῆς σφαίρας τὸν ΔΑΒ κύκλον, ἐν δὲ τῷ ἐπιπέδῳ τὴν ΕΑΒΖ εὐθεῖαν.
25 καὶ ἐπεὶ τὸ ἐπίπεδον οὐ τέμνει τὴν σφαῖραν, οὐδὲ ὁ ΔΑΒ κύκλος
ἄρα τέμνει τὴν ΕΑΒΖ εὐθεῖαν. ἐπεὶ οὖν κύκλου τοῦ ΔΑΒ ἐπὶ τῆς
περιφερείας εἴληπται δύο σημεία τυχόντα τὰ Α, Β, ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ Α
ἐπὶ τὸ Β ἐπιγεγνημένη εὐθεῖα ἐντὸς πεσεῖται τοῦ ΔΑΒ κύκλου. ἀλλὰ
καὶ ἐκτός· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.

1 τετμήσθω] -σθω mg. B², deinde ἡ δοθεῖσα σφαῖρα in loco litt. euan.
τὴν] AC, om. BDE. 2 Δ] e corr. D. Δ] corr. ex M B². 4 τῇ]
τοῦ e corr. D. 5 H (alt.)] e corr. D. 7 τοῦ] om. A. 10 -περ ἐστὶν
ἀδύ-] in loco litt. euan. B², -περ in mg. transit; post -να- eras. v.
om. E. πλὴν τὸ Η] in loco litt. euan. B². τὸ (pr.)] mut. in τοῦ C², τοῦ B².
13 2' mg. E, πό seq. lac. B, πόρισμα DB². ἐν] om. A. 14 αὐτῷ Α.
πρὸς] αὐτοῦ πρὸς Ε. ἀνασταθῇ D. 15 ἀνασταθείσης D. 16 inc. F. γ'] om. A.
19 μὴ ἀπτόσθω τέμνοντος Α. μὴ] in ras. B. 20 σημεῖον D. 21 ἐπι-
ζεύχθωσαν C, corr. C². ad fig. τοῦ γ C, fig. om. E, A om. B. fig. hab. etiam
F, litteris bis positis; in E litt. B infra A coll., pro E repetitur Γ.
23 εὐθεῖα E. Post εὐθεῖαν del. καὶ ἐπεὶ—ὁ ΔΑΒ κύκλος (25) C. 24 ΕΑΒΖ]
corr. ex AB C; εἰ βέ E, ut solet. 26 τέμνει | τέμνει D. ΕΑΗΖ εὐθεῖαν E.

secetur plano aliquo; efficiet igitur sectionem circulum. effi-
ciat ABΓ, et sumatur centrum eius Δ, et a puncto Δ ad planum
circuli ABΓ perpendicularis erigatur ΔΕ et producta concurrat
cum superficie sphaerae in Ε, Ζ, et ΕΖ in puncto Η in duas
partes aequales secetur. dico, punctum
H centrum sphaerae esse.

ne sit enim, sed, si fieri potest, sit
Θ, et a Θ ad planum ABΓ perpendicularis
ducatur et cum plano concurrat in puncto
Κ; punctum Κ igitur centrum circuli ABΓ
est (prop. I coroll.). uerum etiam Δ;
quod fieri non potest. itaque punctum
Θ centrum sphaerae non est.

similiter igitur demonstrabimus, ne
aliud quidem centrum esse praeter Η;
ergo punctum Η centrum est sphaerae;
quod erat demonstrandum.

Corollarium.

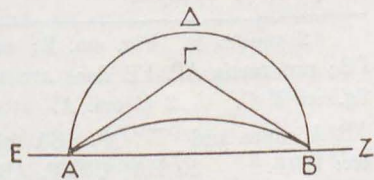
Hinc adparet, si in sphaera sit circulus, et a centro eius ad
planum perpendicularis recta erigatur, in erecta centrum sphaerae
positum esse.

III.

Sphaera planum non secans non tangit in pluribus punctis
quam uno.

Nam, si fieri potest, sphaera planum non secans in pluribus
tangat punctis Α, Β, et sumatur centrum sphaerae (prop. II) Γ,
et ducantur ΑΓ, ΒΓ, et planum per ΑΓ, ΒΓ ducatur; sectionem
igitur in superficie sphaerae efficiet circulum (prop. I), in plano
autem rectam (Eucl. XI 3). efficiat igitur in superficie sphaerae
circulum ΔΑΒ, in plano autem rectam ΕΑΒΖ.

et quoniam planum sphaeram non secat, ne ΔΑΒ quidem
circulus rectam ΕΑΒΖ secat. quo-
niam igitur in ambitu circuli ΔΑΒ
duo quaelibet puncta sumpta sunt
Α, Β, recta ab Α ad Β ducta in-
tra circulum ΔΑΒ cadet (Eucl.
III 2). uerum etiam extra; quod
fieri non potest.

27 σημείον Ε. Α, Β, ἡ ἄρα] in loco litt. euan. B². ἀπὸ] om. B².
28 τὸ] e corr. F.

σφαῖρα ἄρα ἐπιπέδου οὐχ ἄφεται μὴ τέμνοντος κατὰ πλείονα σημεία ἢ ἓν.

δ'.

Ἐὰν σφαῖρα ἐπιπέδου ἄπτηται μὴ τέμνοντος, ἢ ἀπὸ τοῦ κέντρου
5 τῆς σφαίρας ἐπὶ τὴν ἀφὴν ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα κάθετός ἐστιν ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον.

σφαῖρα γὰρ ἐπιπέδου τινὸς ἀπτόσθω μὴ τέμνοντος κατὰ τὸ Α σημείον, καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τῆς σφαίρας τὸ Β σημείον, καὶ ἐπε-
ζεύχθω ἡ ΒΑ. λέγω, ὅτι ἡ ΒΑ ὀρθὴ ἐστὶν πρὸς τὸ ἐπίπεδον.

10 ἐκβεβλήσθω γὰρ διὰ τῆς ΒΑ ἐπίπεδον· τομὴν δὲ ποιήσῃ ἐν μὲν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας κύκλον, ἐν δὲ τῷ ἐπιπέδῳ εὐθεῖαν. ποιεῖτω οὖν ἐν μὲν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας τὸν ΑΓΔ κύκλον, ἐν δὲ τῷ ἐπιπέδῳ τὴν ΕΑΖ εὐθεῖαν.

15 πάλιν δὲ διὰ τῆς ΑΒ ἕτερον ἐπίπεδον ἐκβεβλήσθω καὶ ποιεῖτω τομὴν ἐν μὲν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας τὸν ΑΘ κύκλον, ἐν δὲ τῷ ἐπιπέδῳ τὴν ΚΑΛ εὐθεῖαν.

καὶ ἐπεὶ τὸ ἐπίπεδον ἐφάπτεται τῆς σφαίρας, καὶ ἡ ΕΑΖ ἄρα εὐθεῖα ἐφάπτεται τοῦ ΑΓΔ κύκλου. ἐπεὶ οὖν κύκλου τοῦ ΑΓΔ ἐφάπτεται τις εὐθεῖα ἡ ΕΑΖ κατὰ τὸ Α σημείον, ἀπὸ δὲ τοῦ Α ἐπὶ τὸ κέντρον
20 αὐτοῦ ἐπέζευκται ἡ ΑΒ, ἡ ΑΒ ἄρα κάθετός ἐστιν ἐπὶ τὴν ΕΑΖ [καὶ φανερόν, ὅτι τὸ Β σημείον κέντρον ἐστὶ τοῦ ΑΓΔ κύκλου, ἐπειδὴ περ ἐκβεβλήται διὰ τῆς ΒΑ ὅσης ἐκ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἐπίπεδον τοῦ ΑΓΔ κύκλου]. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ ἐπὶ τὴν ΚΑΛ κάθετός ἐστιν ἡ ΒΑ. ἐπεὶ οὖν εὐθεῖα ἡ ΒΑ δύο εὐθείαις ταῖς ΕΖ, ΚΑ
25 τεμνούσαις ἀλλήλας ἐπὶ τῆς τομῆς ὀρθὴ ἐφέστηκεν, καὶ τῷ δι' αὐτῶν ἄρα ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθάς ἐστιν ἡ ΒΑ. τὸ δὲ διὰ τῶν ΕΖ, ΚΑ ἐπίπεδόν ἐστι τὸ ἐφαπτόμενον. ἡ ΑΒ ἄρα ὀρθὴ ἐστὶ πρὸς τὸ ἐφαπτόμενον ἐπίπεδον τῆς σφαίρας.

ε'.

30 Ἐὰν σφαῖρα ἐπιπέδου ἄπτηται μὴ τέμνοντος, ἀπὸ δὲ τῆς ἀφῆς τῷ ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθάς ἀνασταθῇ εὐθεῖα, ἐπὶ τῆς ἀνασταθείσης ἔσται τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

2 σημείον Ε. Fig. om. Ε; arcum interiorem in \wedge mut. C deletis ΑΓ, ΓΒ; pro rectis ΑΓ, ΓΒ duos arcus hab. F, qui omnes litt. bis praebebet. ad fig. τοῦ δ' C. 3 δ' om. Α. 7 () φαῖρα Β, ut saepius. 9 ΒΑ (pr.) AB A supra add β—α Α². ΒΑ (alt.) corr. ex AB C. ἐστὶν ΑΓ, comp. C, ἐστὶ BDE. 10 ΒΑ] CDEF, AB AB. ἐν] ἐ—e corr. D. 11 κύκλον] τὸν ΑΓΔ κύκλον Ε. εὐθεῖαν] τὴν ΑΖΕ εὐθεῖαν κύκλον ἐν δὲ τῷ ἐπιπέδῳ εὐθεῖαν Ε. 13 ΕΑΖ] Α, ΖΑΕ Ε, ΑΖΕ BCDF. εὐθεῖα Ε. 14 post διὰ del. τῆς διὰ C. 17 ἄπτηται C, sed corr. ΕΑΖ] ε' Ε, ΑΕΖ ABCDE. ἄρα] om. B. 18 ἄπτηται Β, deinde supra scr. ἄρα Β². τοῦ ΑΓΔ] ΑΔΓ Ε.

ergo sphaera planum non secans non tanget in pluribus punctis quam uno.

IV.

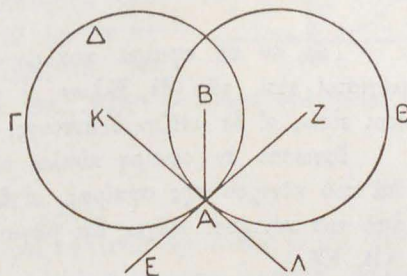
Si sphaera planum non secans tangit, recta a centro sphaerae ad punctum contactus ducta perpendicularis est ad planum.

sphaera enim planum aliquod non secans in puncto A tangat, et sumatur centrum sphaerae punctum B (prop. II), et ducatur BA. dico, rectam BA ad planum perpendicularem esse.

ducatur enim per BA planum; sectionem igitur efficiet in superficie sphaerae circulum (prop. I), in plano uero rectam (Eucl. XI 3). efficiat igitur in superficie sphaerae circulum ΑΓΔ, in plano uero rectam ΕΑΖ.

rursus igitur per AB aliud planum ducatur et sectionem efficiat in superficie sphaerae circulum ΑΘ, in plano uero rectam ΚΑΛ.

et quoniam planum sphaeram contingit, etiam recta ΕΑΖ circulum ΑΓΔ contingit. quoniam igitur circulum ΑΓΔ contingit recta aliqua ΕΑΖ in puncto Α, et ab Α ad centrum eius ducta est ΑΒ, recta ΑΒ ad ΕΑΖ perpendicularis est [Eucl. III 18]¹). similiter igitur demonstrabimus, rectam ΒΑ etiam ad ΚΑΛ perpendicularem esse. quoniam igitur recta ΒΑ ad duas rectas ΕΖ, ΚΑ inter se secantes in puncto sectionis perpendicularis erecta est, etiam ad planum per eas ductum perpendicularis est ΒΑ (Eucl. XI 4). planum autem per ΕΖ, ΚΑ ductum planum contingens est; ergo ΑΒ ad planum sphaeram contingens perpendicularis est.

V.

Si sphaera planum non secans tangit, et a puncto contactus ad planum perpendicularis recta erigitur, in recta erecta positum erit centrum sphaerae.

Ad fig. τοῦ ε' C; Θ e corr. C, om. F; Α e corr. C; Β om. Ε. τοῦ ΑΓΔ] om. B. 19 τις] τῆς C. Α (pr.) in spat. mai. B². σημείον] in mg. transit B². ἀπὸ δὲ] in loco litt. euan. B². 20 ΑΕΖ F. 24 δυσὶν C. εὐθείαις? B. 25 ἀλλήλαις BCF. ἐφέστηκε CDE. 26 ΚΑ] om. B. 27 ἐστὶν Α. ἐστὶν Α. 29 ε'] om. AB. 31 ἀνασταθῇ] ἀνα- in ras. D.

1) Verba 20 καὶ φανερόν—23 κύκλου deleo; prorsus inutilia sunt et rationationem conturbant.

σφαῖρα γὰρ ἐπιπέδου ἀπτεσθῶ μὴ τέμνοντος κατὰ τὸ Α σημείον, καὶ ἀνεστάτω ἀπὸ τοῦ Α σημείου τῷ ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθὰς ἡ ΑΒ. λέγω, ὅτι ἐπὶ τῆς ΑΒ ἐστὶ τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

μὴ γάρ, ἀλλ', εἰ δυνατόν, ἔστω τὸ Γ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΓΑ. 5 ἐπεὶ οὖν σφαῖρα ἐπιπέδου ἄπτεται μὴ τέμνοντος κατὰ τὸ Α σημείον, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἐπὶ τὴν ἀφὴν ἐπέξευκται ἡ ΓΑ, ἡ ΓΑ ὅρθη ἐστὶ πρὸς τὸ ἐπίπεδον. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ΒΑ ὀρθή πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἐπίπεδον· ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρα σημείου τοῦ Α τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ τῷ ὑποκείμενῳ δύο πρὸς ὀρθὰς ἀνεσταμένα εἰσὶν αἱ ΑΒ, ΑΓ 10 εὐθεῖαι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τὸ Γ σημείον κέντρον ἐστὶ τῆς σφαίρας. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι οὐδὲ ἄλλο πλὴν τὸ ἐπὶ τῆς ΒΑ ἐπὶ τῆς ΒΑ ἄρα ἐστὶ τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.

ζ'.

Τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλων οἱ μὲν διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας 15 μέγιστοί εἰσι, τῶν δὲ ἄλλων οἱ μὲν ἴσον ἀπέχοντες ἀπὸ τοῦ κέντρου ἴσοι εἰσὶν, οἱ δὲ μείζον ἐλάττωες.

ἔστωσαν ἐν σφαίρᾳ κύκλοι οἱ ΑΒ, ΓΔ, ΕΖ, καὶ ὁ μὲν ΓΔ ἔστω 20 διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας, οἱ δὲ ΑΒ, ΕΖ πρότερον ἴσον ἀπέχοντες ἀπὸ τοῦ κέντρου. λέγω, ὅτι μέγιστος μὲν ἐστὶν ὁ ΓΔ, ἴσοι δὲ εἰσὶν οἱ ΑΒ, ΕΖ.

εἰλήφθω γὰρ τὸ κέντρον τῆς σφαίρας τὸ Η σημείον· τὸ αὐτὸ ἄρα 25 ἐστὶ καὶ τοῦ ΓΔ κύκλου· καὶ ἤχθωσαν ἀπὸ τοῦ Η σημείου ἐπὶ τὰ τῶν ΑΒ, ΕΖ κύκλων ἐπίπεδα κάθετοι αἱ ΗΘ, ΗΚ καὶ συμβαλλέτωσαν τοῖς τῶν κύκλων ἐπιπέδοις κατὰ τὰ Κ, Θ σημεία· τὰ Θ, Κ ἄρα σημεία 25 κέντρα ἐστὶ τῶν ΑΒ, ΕΖ. καὶ προσεμβεβλήσθωσαν ἀπὸ τῶν Θ, Η, Κ ἐπὶ τοὺς ΑΒ, ΓΔ, ΕΖ κύκλους εὐθεῖαι αἱ ΘΑ, ΗΜ, ΚΝ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ ΗΑ, ΗΝ.

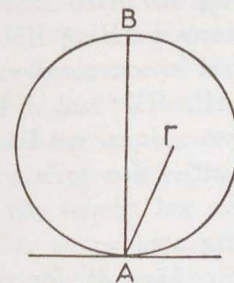
2 σημείω Ε. 3 -ς ΑΒ] in spat. mai. Β². 4 ἔστω] om. Β in extr. lin. 7 καὶ] om. Α. 8 ὑποκείμενον] αὐτὸ Α. 9 δύο] δύο εὐθεῖαι Ε. 10 εὐθεῖαι] om. Ε. 11 ΒΑ] ΒΑ Α. Fig. hab. Β et e corr. C; in ADE haec est: B Γ (in AD add. ε'); nullam fig. F. 13 om. Α.

14 οἱ] corr. ex ὁ in scrib. C. τῆς σφαίρας τοῦ κέντρου F. 15 εἰσιν Α. 16 ἴσοι] ἡ (supra scr.) ἀπὸ τοῦ κέντρου ἴσοι Α. 17 ἐν] supra scr. Α. καὶ] in ras. Α. καὶ—ΕΖ (18)] mg. C² add. 'b'. ἔστω] inc. pars antiqua A fol. 3. 18 'b' πρότερον C. 19 ἴσοι] ἴσ- renou. Α. 23 κάθετος Β et C, sed corr. -τοι αἱ] in spat. uac. ins. F². αἱ—κατὰ (24)] mg. Β² (καίμενον), om. C. ΗΘ] om. Β² F. ἐμβαλλέτωσαν Ε, -βαλ- in spat. uac. ins. F². 24 Κ, Θ] Θ, Κ edd. Θ, Κ K, Θ Ε. 25 ΑΒ] supra scr. Β. ΕΖ] ΕΖ κύκλων e corr. Α². καὶ προσ- om. Α. Κ] postea ins. C. 26 ΑΒ, ΓΔ, ΕΖ] Α² DEF, ΑΒΓ ΔΕΖ AC, ΔΕΖ Β. 27 αἱ] ἡ Β.

sphaera enim planum non secans in puncto A tangat, et a puncto A ad planum perpendicularis erigatur AB. dico, in AB positum esse centrum sphaerae.

ne sit enim, sed, si fieri potest, sit Γ, et ducatur ΓΑ.

quoniam igitur sphaera planum non secans tangit in puncto Α, et a centro sphaerae ad punctum contactus ducta est ΓΑ, recta ΓΑ ad planum perpendicularis est (prop. IV). uerum etiam ΒΑ ad planum suppositum perpendicularis est; ab eodem igitur puncto Α ad idem planum, id scilicet, quod suppositum est, duae rectae ΑΒ, ΑΓ perpendiculares erectae sunt; quod fieri non potest (Eucl. XI 13). itaque punctum Γ centrum sphaerae non est. similiter igitur demonstrabimus, ne aliud quidem centrum esse praeter id, quod in ΒΑ positum est; ergo centrum sphaerae in ΒΑ positum est.

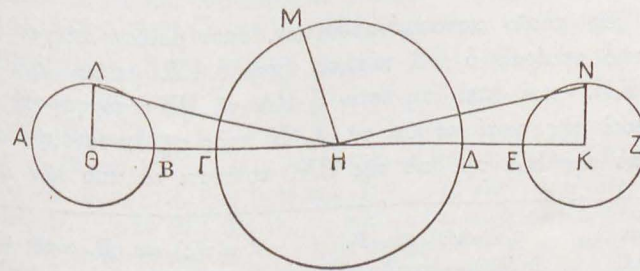

VI.

Circulorum in sphaera, qui per centrum sphaerae ducti sunt, maximi sunt, ceterorum autem, qui a centro aequali spatio distant, aequales sunt, qui maiore, minores.

sint in sphaera circuli ΑΒ, ΓΔ, ΕΖ, et ΓΔ per centrum sphaerae ductus sit, ΑΒ, ΕΖ autem prius a centro aequali spatio distent. dico, maximum esse ΓΔ, aequales autem ΑΒ, ΕΖ.

sumatur enim centrum sphaerae punctum Η (prop. II); idem igitur circuli ΓΔ quoque centrum est; et a puncto Η ad plana circulorum ΑΒ, ΕΖ perpendiculares ducantur ΗΘ, ΗΚ, quae cum

planis circulorum in punctis Κ, Θ concurrant; puncta Θ, Κ igitur centra sunt circulorum ΑΒ, ΕΖ (prop. I coroll.). et a punctis Θ, Η, Κ ad circulos ΑΒ, ΓΔ, ΕΖ rectae ΘΑ, ΗΜ, ΚΝ adducantur, et iungantur ΗΑ, ΗΝ.

καὶ ἐπεὶ ἡ $H\Theta$ ὀρθή ἐστι πρὸς τὸ τοῦ AB κύκλου ἐπίπεδον, καὶ πρὸς πάσας ἄρα τὰς ἀπτομένας αὐτῆς καὶ οὐσας ἐν τῷ τοῦ AB κύκλου ἐπιπέδῳ ὀρθὰς ποιήσει γωνίας. ἅπτεται δὲ αὐτῆς ἡ $\Theta\Lambda$ οὐσα ἐν τῷ AB ἐπιπέδῳ· ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $\Lambda\Theta H$ γωνία. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ ὑπὸ HKN ὀρθή ἐστι. πάλιν, ἐπεὶ ὀρθή ἐστὶν ἡ ὑπὸ $\Lambda\Theta H$, ἐλάσσων ἄρα ἐστὶν ὀρθῆς ἡ ὑπὸ $\Lambda H\Theta$ · μείζων ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $\Lambda\Theta H$ τῆς ὑπὸ $\Lambda H\Theta$ · πλευρὰ ἄρα ἡ ΛH πλευρᾶς τῆς $\Lambda\Theta$ ἐστὶ μείζων. καὶ ἐστὶν ἡ ΛH τῇ HM ἴση διὰ τὸ τὸ H σημεῖον κέντρον εἶναι τῆς σφαίρας, καὶ προσπεπωκέναι ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας τὰς ΛH , HM · καὶ ἡ HM ἄρα τῆς $\Lambda\Theta$ μείζων ἐστὶ. καὶ ἡ μὲν HM ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ $\Gamma\Delta$ κύκλου, ἡ δὲ $\Theta\Lambda$ ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ AB κύκλου· μείζων ἄρα ἐστὶν ὁ $\Gamma\Delta$ κύκλος τοῦ AB κύκλου. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ πάντων τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλων καὶ μὴ ὄντων διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας.

15 λέγω δέ, ὅτι καὶ οἱ AB , EZ κύκλοι ἴσοι εἰσίν.

ἐπεὶ γὰρ οἱ AB , EZ κύκλοι ἴσον ἀπέχουσιν ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ $H\Theta$ τῇ HK . καὶ ἐπεὶ τὸ H σημεῖον κέντρον ἐστὶ τῆς σφαίρας, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ HA τῇ HN · ἴσον ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΛH τῷ ἀπὸ τῆς HN . ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς ΛH ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν $\Lambda\Theta$, ΘH , τῷ δὲ ἀπὸ τῆς HN ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν NK , KH . ὦν καὶ τὰ ἀπὸ τῶν $\Lambda\Theta$, ΘH ἄρα ἴσα ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν NK , KH . ὦν τὸ ἀπὸ τῆς ΘH ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς HK · λοιπὸν ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς $\Theta\Lambda$ λοιπῷ τῷ ἀπὸ τῆς KN ἴσον ἐστὶν· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ $\Theta\Lambda$ τῇ KN . καὶ ἐστὶν ἡ μὲν $\Theta\Lambda$ ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ AB κύκλου, ἡ δὲ NK ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ EZ κύκλου· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ AB κύκλου τῇ ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ EZ κύκλου.

ἀλλὰ δὲ πάλιν μείζων ἀπεχέτω ὁ AB κύκλος τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἢ περ ὁ EZ . λέγω, ὅτι ἐλάσσων ἐστὶν ὁ AB κύκλος τοῦ EZ κύκλου.

30 τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων, ἐπεὶ μείζων ἀπέχει ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ὁ AB κύκλος ἢ περ ὁ EZ , μείζων ἄρα ἐστὶν ἡ ΘH τῆς KH . καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ HA τῇ HN · τὸ γὰρ H σημεῖον κέντρον ἐστὶ τῆς σφαίρας καὶ τὰ Λ , N πρὸς τῇ ἐπιφανείᾳ· ἴσον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς HA τῷ ἀπὸ τῆς HN , τουτέστι τὰ ἀπὸ τῶν $\Lambda\Theta$, ΘH

1 ἐστὶν A . κύκλου] om. B . 2 αὐτῆς] om. B , αὐτῆς εὐθείας E . καὶ] ins. A^2 . 3 ὀρθὰς—ἐπιπέδῳ (4)] bis D , sed corr. ὀρθὰς] A^2 supra add. A . ποιήσει] $ACDEF$, ποιεῖ A^2 , om. B . γωνίας] β supra add. A . 4 AB] om. B . 5 πάλιν] mut. in καὶ A^2 , πάσαις B . ἐπεὶ] om. B . $\Lambda\Theta H$] $\Lambda\Theta H$ γωνία E . 6 ἐστὶ (alt.) F . $\Lambda\Theta H$] $-\Theta H$ in ras. A . 8 τῇ] τῆς B . 9 fort. τὴν ἐπιφάνειαν. Fig. in prop. VII hab. F ; E om. A , Z om. D ; eandem f. 3r mg. inf. repetit A^2 (H] N) addito circulo, in quo litt. H ; hunc addit etiam C . 10 ἐστὶν A , ἐστὶ καὶ supra scr. ϵ' A^2 . καὶ (alt.)] om. A , α -corr.

et quoniam $H\Theta$ ad planum circuli AB perpendicularis est, etiam ad omnes rectas, quae eam tangunt in plano circuli AB positae, rectos angulos efficiet (Eucl. XI def. 3); tangit autem eam recta $\Theta\Lambda$ in plano AB posita; itaque $\angle\Lambda\Theta H$ rectus est. similiter igitur demonstrabimus, etiam $\angle HKN$ rectum esse. rursum, quoniam $\angle\Lambda\Theta H$ rectus est, $\angle\Lambda H\Theta$ minor est recto (Eucl. I 32); itaque $\angle\Lambda\Theta H > \angle\Lambda H\Theta$; quare latus $\Lambda H > \Lambda\Theta$ (Eucl. I 18). et $\Lambda H = HM$, quia H punctum centrum est sphaerae, et ab eo ad superficiem sphaerae adductae sunt ΛH , HM (deff. 1—2); quare etiam $HM > \Lambda\Theta$. et HM radius est circuli $\Gamma\Delta$, $\Theta\Lambda$ autem radius circuli AB ; itaque circulus $\Gamma\Delta >$ circulus AB . similiter igitur demonstrabimus, etiam omnibus in sphaera circulis, qui per centrum sphaerae ducti non sint, maiorem eum esse.

dico autem etiam, circulos AB , EZ aequales esse.

quoniam enim circuli AB , EZ a centro sphaerae aequali spatio distant, erit $H\Theta = HK$. et quoniam punctum H centrum est sphaerae, erit $HA = HN$ (deff. 1—2); quare $\Lambda H^2 = HN^2$. uerum $\Lambda H^2 = \Lambda\Theta^2 + \Theta H^2$, $HN^2 = NK^2 + KH^2$ (Eucl. I 47); quare etiam $\Lambda\Theta^2 + \Theta H^2 = NK^2 + KH^2$. quorum $\Theta H^2 = HK^2$; itaque quod relinquitur $\Lambda\Theta^2 = NK^2$ (Eucl. I κοιν. ϵ νν. 3); quare $\Theta\Lambda = KN$. et $\Theta\Lambda$ radius est circuli AB , NK autem radius circuli EZ ; ergo radius circuli AB aequalis est radio circuli EZ (tum u. Eucl. III def. 1).

iam uero rursus circulus AB a centro sphaerae maiore spatio distet quam EZ ; dico, circulum AB minorem esse circulo EZ .

iisdem enim comparatis, quoniam circulus AB a centro sphaerae maiore spatio distat quam EZ , erit $\Theta H > KH$. et quoniam $HA = HN$ (deff. 1—2) — nam punctum H centrum est sphaerae et Λ , N ad superficiem positae —, erit etiam $\Lambda\Theta^2 = HN^2$, h. e. $\Lambda\Theta^2 + \Theta H^2 = NK^2 + KH^2$. quorum $\Theta H^2 > KH^2$; quare quod relinquitur $\Lambda\Theta^2 < NK^2$; itaque $\Lambda\Theta < NK$. et $\Theta\Lambda$ radius

ex ν in scrib. D , καὶ ἐστὶν E . NM E . 11 Post κύκλου supra add. comp. ἐστὶν A^2 . 12 ἐστὶ F . ante τοῦ ras. 1—2 litt. A . post AB eras. Γ A . 13 κύκλων] om. E . 15 ἴσοι] ϵ - in ras. A . 17 $H\Theta$] $-\Theta$ e corr. F . 18 ἄρα] del. A^2 . 20 ΘH] ΘN B . τῶν (alt.)] corr. ex τῷ C^2 . NK] CDE , HK BE et H - in ras. A . KH] $BCDE$, KN E et $-N$ e corr. AB . 21 καὶ— KH] om. E . NK] $ACDE$, HK B , e corr. A . KH] CDE , mut. in KN AB . 22 τὸ (alt.)] τῷ C . 23 ἐστὶν] om. B . ἴση] corr. ex ἴσαι D . 25 EZ —κέντρου τοῦ] om. F . 27 μείζων] corr. ex μείζων in scr. B . 31 μείζων] corr. ex μείζων D . 32 τῆς] τοῖς E . 33 ἐστὶν A . N] e corr. B . ἄρα] mut. in ἐστὶ A^2 . 34 καὶ] del. A^2 , ἐστὶ C . HA —τῆς] mg. A^2 . τῷ— HN] E , om. $BCDE$. HN] mut. in KN A^2 . ΘH] ΘN CF .

τοῖς ἀπὸ τῶν NK, KH. ὦν τὸ ἀπὸ τῆς ΘΗ τοῦ ἀπὸ τῆς KH μείζον
 ἐστὶ· λοιπὸν ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΛΘ λοιποῦ τοῦ ἀπὸ τῆς NK ἔλασσόν
 ἐστίν· ἐλάττων ἄρα ἐστὶν ἡ ΛΘ τῆς NK. καὶ ἐστὶν ἡ μὲν ΘΛ ἐκ τοῦ
 κέντρου τοῦ AB, ἡ δὲ NK ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ EZ κύκλου· καὶ ὁ AB
 5 κύκλος ἄρα ἐλάττων ἐστὶ τοῦ EZ κύκλου.

τῶν ἄρα ἐν τῇ σφαίρᾳ οἱ μὲν διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας μέγιστοί
 εἰσι, τῶν δὲ ἄλλων οἱ μὲν ἴσον ἀπέχοντες ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας
 ἴσοι εἰσίν, οἱ δὲ μείζον ἐλάττωνας.

ζ'.

10 Ἐὰν ἡ ἐν σφαίρᾳ κύκλος, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἐπὶ
 τὸ κέντρον αὐτοῦ ἐπιζευχθῇ τις εὐθεῖα, ἡ ἐπιζευχθεῖσα ὀρθὴ ἐστὶ πρὸς
 τὸν κύκλον.

ἔστω ἐν σφαίρᾳ κύκλος ὁ ABΓΔ, καὶ τὸ μὲν κέντρον τῆς σφαίρας
 ἔστω τὸ E σημεῖον, τὸ δὲ τοῦ κύκλου τὸ Z, καὶ ἐπεζευχθῶ ἡ EZ.

15 λέγω, ὅτι ἡ EZ ὀρθὴ ἐστὶ πρὸς τὸν ABΓΔ κύκλον.

διήχθωσαν γὰρ διὰ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου αἱ AZ, ZΓ, BZ, ZΔ,
 καὶ ἐπεζευχθῶσαν αἱ BE, EΔ.

καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ BZ τῇ ZΔ, κοινὴ δὲ ἡ ZE, δύο δὲ αἱ BZ,
 ZE δύο ταῖς ΔZ, ZE ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω ἑκατέρᾳ. καὶ βάσεις ἡ BE
 20 βάσει τῇ EΔ ἐστὶν ἴση· τὸ γὰρ E σημεῖον κέντρον ἐστὶ τῆς σφαίρας
 καὶ τὰ B, Δ πρὸς τῇ ἐπιφανείᾳ· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ BZE γωνία τῇ
 ὑπὸ ΔZE ἐστὶν ἴση. ὅταν δὲ εὐθεῖα ἐπ' εὐθείαν σταθεῖσα τὰς ἐφεξῆς
 γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ, ὀρθὴ ἑκατέρω τῶν ἴσων γωνιῶν ἐστὶν·
 ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἑκατέρω τῶν ὑπὸ BZE, ΔZE· ἡ EZ ἄρα τῇ BA ἐστὶ
 25 πρὸς ὀρθάς. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ τῇ ΑΓ. ἐπεὶ οὖν εὐθεῖα ἡ
 EZ δύο εὐθείαις ταῖς ΑΓ, BA τεμνούσαις ἀλλήλας ἐπὶ τῆς τομῆς πρὸς
 ὀρθάς ἐφέστηκε, καὶ τῷ διὰ τῶν ΑΓ, BA ἐπιπέδῳ ὀρθὴ ἐστὶ. τὸ δὲ
 διὰ τῶν ΑΓ, BA ἐπίπεδόν ἐστὶν ὁ ABΓΔ κύκλος· καὶ ἡ EZ ἄρα ὀρθὴ
 ἐστὶ πρὸς τὸ τοῦ ABΓΔ κύκλου ἐπίπεδον.

1 NK] CDEF, HK AB. KH (pr.)] BCDEF, KN AB². τὸ—ἄρα (3)]
 bis D. ΘΗ] ΘΝ C; ΘΛ B, Λ- dimid. eras. KH] KN C. 2 ἄρα] des. fol. 1 C.
 τὸ—ἔλασσόν] renouat. C². ἔλασσόν] corr. ex ἐλάσσων A. 3 ἐστὶν] ἐστὶ AF,
 corr. A². ΛΘ CE. 4 AB—κέντρου] renouat. C² (ἡ AB). καὶ—
 κύκλου (5)] bis C, corr. C². 5 ἐστὶν A. 6 σφαίρα] σφαίραι mut. in σφαῖρα
 κύκλων A². 7 εἰσὶν B. 8 in fine del. ε F². 9 ζ'] om. C renouat.
 10 ἡ] e corr. D. 11 ἐπιζευχθῇ—ἡ] om. C, mg. B. ἡ] om. F. 15 ἐστὶν
 A, comp. C. 16 post κέντρου del. τῆς σφαίρας B. AZΓ edd. ZΓ] corr.
 ex Γ C. BZΔ edd. 18 αἱ] ἡ E. 19 δύο] mut. in δυοὶ A².
 ἑκατέρω] ἑκατέρας E. 23 ποιῇ] -ῇ in ras. A. Post ὀρθὴ ins. ἐστὶν comp. A².
 γωνιῶν ἴσων B. ἐστὶν] del. A². 24 ἐστὶν] ἐστὶ F. 25 ante ἐπεὶ ins. ἐπι-
 ζευχθεῖσων τῶν AE, ΓE mg. A². 26 δύο] mut. in δυοὶν A². ἀλλήλας] DE,

est circuli AB, NK autem radius circuli EZ; itaque etiam cir-
 culus AB < EZ.

ergo circulorum in sphaera, qui per centrum sphaerae ducti
 sunt, maximi sunt, ceterorum autem, qui a centro aequali spatio
 distant, aequales sunt, qui maiore, minores.

VII.

Si in sphaera circulus est, et a centro sphaerae ad centrum
 eius recta aliqua ducitur, recta ducta ad circulum perpendicu-
 laris est.

sit in sphaera circulus ABΓΔ, et sphaerae centrum sit punc-
 tum E, circuli autem Z, et ducatur EZ. dico, rectam EZ ad
 circulum ABΓΔ perpendicularem esse.

ducantur enim per centrum circuli rectae AZΓ, BZΔ, et iun-
 gantur BE, EΔ.

et quoniam BZ = ZΔ, et ZE communis est, duae rectae
 BZ, ZE duabus rectis ΔZ, ZE aequales sunt singulae singulis.

et basis BE basi EΔ aequalis est; nam

punctum E centrum est sphaerae et B, Δ

ad superficiem posita (tum u. deff. 1—2);

itaque ∠BZE = ∠ZEΔ (Eucl. I 8). sin

recta super rectam erecta angulos dein-

ceps positos inter se aequalos efficit, rec-

tus est uterque angulus aequalis (Eucl. I

def. 10); uterque igitur angulus BZE,

ΔZE rectus est; itaque EZ ad BA per-

pendicularis est. similiter igitur demon-

strabimus, eam etiam ad ΑΓ perpendicu-

larem esse. quoniam igitur recta EZ ad

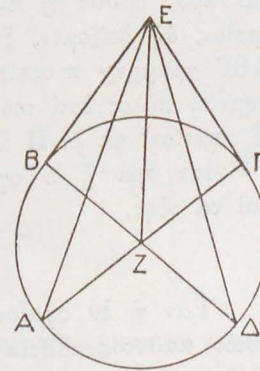
duas rectas ΑΓ, BA inter se secantes in puncto sectionis ad

rectos angulos erecta est, etiam ad planum per ΑΓ, BA ductum

perpendicularis est (Eucl. XI 4). planum autem per ΑΓ, BA

ductum circulus ABΓΔ est; ergo etiam ad planum circuli ABΓΔ

perpendicularis est EZ.

ἀλλήλας ABCF. 27 ἐφέστηκεν A, ἐφέστηκε F (h. e. -κεν mut. in -κε).
 ΑΓ, BA] -Γ, B- in ras. A², BA ins. C². ἐστὶν A, comp. C. 28 ABΓΔ]

-Γ- corr. ex B F. Ad fig. τοῦ η' C.

η'.

Ἐάν ἡ ἐν σφαίρα κύκλος, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἐπ' αὐτὸν κάθετος ἀχθῇ καὶ ἐκβληθῇ ἐπ' ἀμφοτέρω τὰ μέρη, ἐπὶ τοὺς πόλους πεσεῖται τοῦ κύκλου.

ἔστω ἐν σφαίρα κύκλος ὁ ABΓ, καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τῆς σφαίρας τὸ Δ σημεῖον, καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ Δ σημείου ἐπὶ τὸ τοῦ ABΓ κύκλου ἐπίπεδον κάθετος ἡ ΔΕ καὶ συμβαλλέτω τῷ ἐπιπέδῳ κατὰ τὸ Ε σημεῖον· τὸ Ε ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ ABΓ κύκλου. καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ ΔΕ ἐπ' ἀμφοτέρω τὰ μέρη καὶ συμβαλλέτω τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας κατὰ τὰ Ζ, Η σημεῖα. λέγω, ὅτι τὰ Ζ, Η σημεῖα πόλοι εἰσὶ τοῦ ABΓ κύκλου.

διήχθωσαν γὰρ αἱ ΑΕΓ, ΒΕΘ, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ ΑΖ, ΖΓ, ΑΗ, ΗΓ.

καὶ ἐπεὶ ἡ ΖΕ ὀρθή ἐστι πρὸς τὸν ABΓ κύκλον, καὶ πρὸς πάσας ἄρα τὰς ἀπτομένας αὐτῆς εὐθείας καὶ οὖσας ἐν τῷ τοῦ ABΓ κύκλου ἐπιπέδῳ ὀρθὰς ποιήσει γωνίας· ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἐκάστη τῶν ὑπὸ ΖΕΑ, ΖΕΓ, ΖΕΒ, ΖΕΘ γωνιών. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΕ τῇ ΕΓ, κοινὴ δὲ καὶ πρὸς ὀρθὰς ἡ ΕΖ, βάσεις ἄρα ἡ ΑΖ βάσει τῇ ΓΖ ἐστὶν ἴση. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τοῦ Ζ σημείου πρὸς τὴν ABΓ γραμμὴν προσπίπτουσιν εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶ· τὸ Ζ ἄρα σημεῖον πόλος ἐστὶ τοῦ ABΓ κύκλου. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ τὸ Η σημεῖον· τὰ Ζ, Η ἄρα σημεῖα πόλοι εἰσὶ τοῦ ABΓ κύκλου.

ἐάν ἄρα ἡ ἐν σφαίρα κύκλος, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας καὶ τὰ ἐξῆς.

25

θ'.

Ἐάν ἡ ἐν σφαίρα κύκλος, ἀπὸ δὲ τινος τῶν πόλων αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν κάθετος εὐθεῖα γραμμὴ ἀχθῇ, ἐπὶ τὸ κέντρον πεσεῖται τοῦ κύκλου καὶ προσεκβαλλομένη ἐπὶ τὸν ἕτερον πόλον πεσεῖται τοῦ κύκλου.

ἔστω ἐν σφαίρα κύκλος ὁ ABΓ, ἀπὸ δὲ τινος τῶν πόλων αὐτοῦ τοῦ Δ κάθετος ἤχθω ἐπ' αὐτὸν ἡ ΔΕ καὶ συμβαλλέτω τῷ τοῦ κύκλου ἐπιπέδῳ κατὰ τὸ Ε σημεῖον, καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ ΔΕ καὶ συμβαλλέτω τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας κατὰ τὸ Ζ σημεῖον. λέγω, ὅτι τὸ μὲν Ε σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ ABΓ κύκλου, τὸ δὲ Ζ ὁ ἕτερος πόλος ἐστὶ τοῦ κύκλου.

1 η'] corr. ex ζ' F. 6 τὸ (pr.) corr. ex τὰ in scrib. F. ἤχθω] ἤ-
in ras. E. 8 ABΓ] om. B. 11 εἰσὶν A. ABΓ] E, om. ABCDE.
14 ante ZE del. ε (?) C. ἐστὶν A. 16 ἐκατέρω E. 17 ZEB] om. F.
18 ἴση] e corr. C. 19 ἀπὸ] ὑπὸ F. 20 γραμμὴν] mut. in περιφέρειαν A.
εἰσὶν A. 21 πόλου E. 23 ἡ] in ras. A. ἐν] corr. ex ε | A.
κύκλος] -ος e corr. D. Ad fig. τοῦ θ' C. figuram propositionis praece-
dentis repetit E. 25 θ'] corr. ex η' F. 27 εὐθεῖα] in ras. A.

VIII.

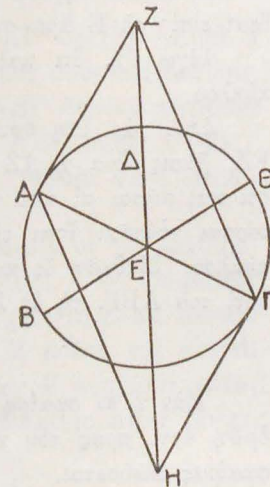
Si in sphaera circulus est, et a centro sphaerae ad eum perpendicularis ducitur et in utramque partem producit, in polos circuli cadet.

sit in sphaera circulus ABΓ, et sumatur centrum sphaerae punctum Δ (prop. II), et a puncto Δ ad planum circuli ABΓ perpendicularis ducatur ΔΕ et cum plano in puncto Ε concurrat; punctum Ε igitur centrum est circuli ABΓ (prop. I coroll.). et ΔΕ in utramque partem producta cum superficie sphaerae in punctis Ζ, Η concurrat. dico, puncta Ζ, Η polos esse circuli ABΓ.

ducantur enim ΑΕΓ, ΒΕΘ, et iungantur ΑΖ, ΖΓ, ΑΗ, ΗΓ.

et quoniam ΖΕ ad circulum ABΓ perpendicularis est, etiam ad omnes rectas eam tangentes et in plano circuli ABΓ positas rectos angulos efficit (Eucl. XI def. 3); itaque anguli ΖΕΑ, ΖΕΓ, ΖΕΒ, ΖΕΘ omnes recti sunt. et quoniam ΑΕ = ΕΓ, et ΕΖ communis est et perpendicularis, erit basis ΑΖ = ΓΖ (Eucl. I 4). similiter igitur demonstrabimus, etiam omnes rectas a puncto Ζ ad lineam ABΓ ductas inter se aequales esse; itaque punctum Ζ polus est circuli ABΓ (def. 5). similiter igitur demonstrabimus, etiam punctum Η polum esse; puncta Ζ, Η igitur poli sunt circuli ABΓ.

ergo si in sphaera est circulus, et a centro sphaerae et q. s.

IX.

Si in sphaera circulus est, et ab altero utro polo eius recta linea ad eum perpendicularis ducitur, in centrum circuli cadet et producta in alterum polum circuli cadet.

sit in sphaera circulus ABΓ, et ab altero utro polo eius Δ ad eum perpendicularis ducatur ΔΕ et cum plano circuli in puncto Ε concurrat, ΔΕ autem producat et cum superficie sphaerae in puncto Ζ concurrat. dico, punctum Ε centrum esse circuli ABΓ, Ζ autem alterum polum circuli.

30—31 τοῦ κύκλου ἐπιπέδῳ] ἐπιπέδῳ τοῦ κύκλου Ε. 33 ἐστὶν Α. ABΓ] AB
ΑΕ, corr. Α². ἐστὶν Α.

διήχθωσαν γὰρ ἀπὸ τοῦ E αἱ AE, EB, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ AD, AB, AZ, ZB.

καὶ ἐπεὶ ἡ ΔΕ ὀρθή ἐστι πρὸς τὸν ABΓ κύκλον, καὶ πρὸς πάσας ἄρα τὰς ἀπτομένας αὐτῆς εὐθείας καὶ οὐσας ἐν τῷ ABΓ κύκλῳ ὀρθὰς ποιήσει γωνίας. ἔπτεται δὲ αὐτῆς ἑκατέρω τῶν AE, EB οὐσα ἐν τῷ 5 τοῦ ABΓ κύκλου ἐπιπέδῳ· ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἑκατέρω τῶν ὑπὸ ΔΕΑ, ΔΕΒ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AD τῇ ΔΒ, ἴσον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς AD τῷ ἀπὸ τῆς ΔΒ. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς AD ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΔΕ, ΕΑ, τῷ δὲ ἀπὸ τῆς ΔΒ ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΔΕ, ΕΒ· τὰ ἄρα 10 ἀπὸ τῶν AE, ΕΔ ἴσα ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν BE, ΕΔ. κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ ἀπὸ τῆς ΔΕ· λοιπὸν ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς AE λοιπῷ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΒ ἐστὶν ἴσον· ἴση ἄρα ἡ AE τῇ ΕΒ. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τοῦ E σημείου πρὸς τὴν ABΓ γραμμὴν προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι εἰσὶ· τὸ E ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ ABΓ κύκλου.

15 λέγω δὴ, ὅτι καὶ τὸ Z σημεῖον ὁ ἕτερος πόλος ἐστὶ τοῦ ABΓ κύκλου.

ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ AE τῇ ΕΒ, κοινὴ δὲ καὶ πρὸς ὀρθὰς ἡ EZ, βάσεις ἄρα ἡ AZ βάσει τῇ BZ ἴση ἐστὶν. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τοῦ Z σημείου πρὸς τὴν ABΓ γραμμὴν προσπίπ- 20 τουσιν εὐθεῖαι ἴσαι εἰσὶ· τὸ Z ἄρα σημεῖον πόλος ἐστὶ τοῦ ABΓ κύκλου. ἐδείχθη δὲ καὶ τὸ E κέντρον· τὸ μὲν ἄρα E σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ ABΓ, τὸ δὲ Z ὁ ἕτερος πόλος.

ι'.

Ἐὰν ἡ ἐν σφαίρᾳ κύκλος, ἡ διὰ τῶν πόλων αὐτοῦ ἀγομένη εὐθεῖα 25 ὀρθὴ ἐστὶ πρὸς τὸν κύκλον καὶ διὰ τοῦ κέντρου αὐτοῦ τε καὶ τῆς σφαίρας ἐλεύσεται.

ἔστω ἐν σφαίρᾳ κύκλος ὁ ABΓΔ, πόλοι δὲ αὐτοῦ ἔστωσαν τὰ E, Z σημεία, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ διὰ τῶν πόλων ἀγομένη καὶ ἔστω ἡ EZ. λέγω, ὅτι ἡ EZ ὀρθὴ ἐστὶ πρὸς τὸν ABΓΔ κύκλον καὶ διὰ τοῦ κέντρου 30 αὐτοῦ τε καὶ τῆς σφαίρας ἐλεύσεται.

συμβαλλέτω γὰρ τῷ τοῦ ABΓΔ κύκλου ἐπιπέδῳ κατὰ τὸ H ση- μεῖον ἡ EZ, καὶ ἀπὸ τοῦ H σημείου διήχθωσαν αἱ AHΓ, BHΔ, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ BE, ΕΔ, BZ, ZΔ.

καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ BE τῇ ΕΔ, κοινὴ δὲ ἡ EZ, δύο δὲ αἱ BE,

1 E αἱ] om. B. AE] EA BA². 3 ἡ] seq. ras. 1 litt. A.
7 AD (alt.)] A- in ras. E. 8 ἴσα] -α e corr. C². 9 ΔΕ (pr.)-τῶν] om. E.
ἐστὶν A, -v eras. 10 AE] om. B. 11 ΔΕ] ΕΔ A. τὸ (alt.)] τῷ E.
12 ἴσον ἐστὶν D. 13 αἱ] DE A², om. ABCF. πρὸς] -ς in ras. A². τῇ
τὸν A². AB A. γραμμὴν] mut. in κύκλον A². 15 δὴ] -ἡ in ras. A.
19 ἀπὸ] ὑπὸ F. 20 εἰσὶν AC. 22 ABΓ] ABΓ κύκλου E, κύκλου supra
add. A². τὸ] τοῦ E. Ad fig. τοῦ Γ C, fig. post κέντρον l. 25 coll. F.

ducantur enim ab E rectae AE, EB, et iungantur AD, AB, AZ, ZB.

et quoniam ΔΕ ad circulum ABΓ perpendicularis est, etiam ad omnes rectas eam tangentes et in circulo ABΓ positas rectos angulos efficiet (Eucl. XI def. 3). utraque autem AE, EB eam tangit in plano circuli ABΓ posita; itaque uterque ∠ΔΕΑ, ΔΕΒ rectus est. et quoniam AD = ΔΒ (def. 5), erit etiam AD² = ΔΒ². uerum AD² = ΔΕ² + ΕΑ² et ΔΒ² = ΔΕ² + ΕΒ² (Eucl. I 47); itaque AE² + ΕΔ² = BE² + ΕΔ². auferatur, quod commune est, ΔΕ²; itaque quod relinquitur AE² = ΕΒ² (Eucl. I κοιν. ἔνν. 3); quare AE = ΕΒ. similiter igitur demonstrabimus, etiam omnes rectas a puncto E ad lineam ABΓ ductas aequales esse; itaque punctum E centrum est circuli ABΓ (deff. 1—2).

dico igitur, etiam punctum Z alterum polum esse circuli ABΓ.

quoniam enim AE = ΕΒ, communis autem et perpendicularis EZ, basis AZ basi BZ aequalis est (Eucl. I 4). similiter igitur demonstrabimus, etiam omnes rectas a puncto Z ad lineam ABΓ ductas aequales esse; itaque punctum Z polus est circuli ABΓ (def. 5). demonstrauius autem etiam, E centrum esse; ergo punctum E centrum est circuli ABΓ, Z autem alter polus.

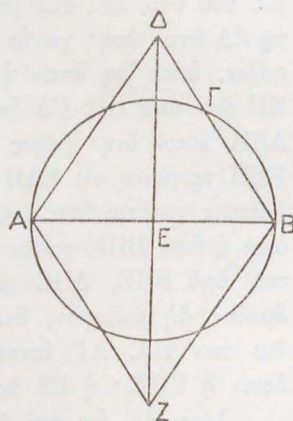
X.

Si in sphaera circulus est, recta per polos eius ducta ad circulum perpendicularis est et per centrum eius sphaeraeque ueniet.

sit in sphaera circulus ABΓΔ, poli autem eius sint puncta E, Z, et iungatur recta, quae per polos ducitur, et sit EZ. dico, EZ ad circulum ABΓΔ perpendicularem esse et per centrum eius sphaeraeque uenire.

concurrat enim EZ cum plano circuli in puncto H, et ab H puncto ducantur AHΓ, BHΔ, et iungantur BE, ΕΔ, BZ, ZΔ.

et quoniam BE = ΕΔ (def. 5), communis autem EZ, duae

23 εἰ] corr. ex θ' F. 25 τε] supra scr. F. 27 εἰ] ἡ F. 30 τε] supra
scr. F. 31 κύκλου] corr. ex κύκλοι C. 32 BHΔ] om. E. 34 ἐστὶ A.
EZ] -Z e corr CF, EH AD, corr. A².

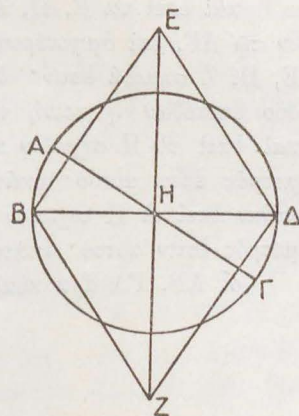
- EZ δύο ταῖς ZE, EΔ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρωθεν ἑκατέρωθεν· καὶ βάσεις ἡ BZ βάσει τῇ ZΔ ἐστὶν ἴση· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ BEZ γωνία τῇ ὑπὸ ΔEZ ἴση ἐστὶ. πάλιν, ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ BE τῇ EΔ, κοινὴ δὲ ἡ EH, δύο δὲ αἱ BE, EH δύο ταῖς HE, EΔ ἴσαι εἰσὶ. καὶ γωνία ἡ ὑπὸ BEH γωνία τῇ ὑπὸ ΔEH ἐστὶν ἴση· βάσεις ἄρα ἡ BH βάσει τῇ HΔ ἐστὶν ἴση, καὶ τὸ EBH τρίγωνον τῷ EΔH τριγώνῳ ἴσον ἐστὶ, καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται, ὅφ' αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ BHE γωνία τῇ ὑπὸ ΔHE γωνία. ὁρθὴ ἄρα ἐστὶν ἑκατέρωθεν ὑπὸ BHE, ΔHE γωνιών· ἡ EH ἄρα τῇ BΔ πρὸς ὁρθὰς ἐστὶν.
- 10 ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ τῇ AG πρὸς ὁρθὰς ἐστὶν ἡ EH [καὶ τῷ διὰ τῶν BΔ, AG ἐπιπέδῳ, τοῦτέστι τῷ ABΓΔ κύκλῳ, πρὸς ὁρθὰς ἐστὶν ἡ EHZ]· ἡ EZ ἄρα ὁρθὴ ἐστὶ πρὸς τὸν ABΓΔ κύκλον.
- λέγω δὲ, ὅτι καὶ διὰ τοῦ κέντρου αὐτοῦ τε καὶ τῆς σφαίρας ἤξει. ἐπεὶ γὰρ ἐν σφαίρᾳ κύκλος ὁ ABΓΔ, ἀπὸ δὲ τινος τῶν πόλων αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν κάθετος ἦκται ἡ EH καὶ συμβάλλει τῷ ἐπιπέδῳ κατὰ τὸ H σημεῖον, τὸ H ἄρα κέντρον ἐστὶ τοῦ ABΓΔ κύκλου. λέγω δὲ, ὅτι καὶ διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας. ἐπεὶ γὰρ ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἐστὶν ὁ ABΓΔ, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου αὐτοῦ τοῦ H τῷ τοῦ κύκλου ἐπιπέδῳ ὁρθὴ ἀνίσταται ἡ EHZ, ἐπὶ τῆς EHZ ἄρα ἐστὶ τὸ κέντρον
- 20 τῆς σφαίρας· ἡ EZ ἄρα διὰ τοῦ κέντρου ἐστὶ τῆς σφαίρας.
- ἡ EZ ἄρα ὁρθὴ ἐστὶ πρὸς τὸν ABΓΔ κύκλον καὶ διὰ τοῦ κέντρου αὐτοῦ τε καὶ τῆς σφαίρας.

ια'.

- 25 Ἐν σφαίρᾳ οἱ μέγιστοι κύκλοι δῖχα τέμνουσιν ἀλλήλους.
- ἐν γὰρ σφαίρᾳ δύο μέγιστοι κύκλοι οἱ AB, ΓΔ τεμνέωσαν ἀλλήλους κατὰ τὰ E, Z σημεῖα. λέγω, ὅτι οἱ AB, ΓΔ κύκλοι δῖχα τέμνουσιν ἀλλήλους.
- εἰλήφθω γὰρ αὐτῶν τὸ κέντρον καὶ ἔστω τὸ H σημεῖον· τὸ δὲ αὐτὸ ἐστὶ καὶ τῆς σφαίρας· καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ EH, HZ.

1 δύο] mut. in δυο A². ZE] Z- in ras. F², HE AD, corr. A².
 2] om. A. BZ] e corr. A. 2 ἐστὶ] comp. C, ἐστὶν A. 3 δὲ αἱ] δὲ ἡ C.
 4 δύο] mut. in δυο A². HE] CEF, EH ABD. EΔ] HΔ AD. εἰσὶν AC.
 5 ΔEH] seq. ras. 1 litt. A. βάσει] βά- e corr. in scrib. A. 6 γωνία] γωνία
 seq. ras. 2 litt. A. 7 ἴσαι (pr.)] ἴ- e corr. D. ὑποτείνουσιν] seq. ras. E.
 8- in ras. A. 9 ὑπὸ] EA², om. ABCDE. 10 τῷ] corr. ex τὸ B.
 11 post AG ins. ἄρα A². ABΓΔ] -Γ- in ras. A, ABΓ C. 12 EHZ]
 -H- del. A², EZ B. ABΓΔ] A- in ras. A. 13 τε] supra scr. F.
 14 ante ὁ ins. ἐστὶν A². πόλων] e corr. C². Ad fig. τοῦ ια' C; recta
 AG puncta sectionis iungit in E; fig. post μέγιστοι l. 25 coll. F. 16 κέντρον]
 κέν- in ras. post ras. 1 litt. B. δὲ E. 17 ἐπὶ] om. C. 19 ὁρθὴ]
 πρὸς ὁρθὰς E. ἀνίσταται Nizze. ἐστὶν A, comp. C. 20 διὰ-ἄρα (21)]
 om. E. 21 ἐστὶν A, comp. C. 22 post σφαίρας ins. ἐλεύσεται C², ἐρχεται

BE, EZ duabus ZE, EΔ aequales sunt altera alteri; et basis BZ = basi ZΔ (def. 5); itaque $\angle BEZ = \angle DEZ$ (Eucl. I 8). rursus, quoniam BE = EΔ (def. 5), communis autem EH, duae BE, EH duabus HE, EΔ aequales sunt. et $\angle BEH = \angle DEH$; itaque basis BH = basi HΔ, et $\triangle EBH = \triangle EΔH$, et reliqui anguli reliquis angulis, sub quibus aequalia latera subtendunt, aequales erunt (Eucl. I 4); quare $\angle BHE = \angle DHE$. itaque uterque angulus BHE, ΔHE rectus est (Eucl. I 13); itaque EH ad BΔ perpendicularis est. similiter igitur demonstrabimus, EH etiam ad AG perpendicularem esse [et EHZ ad planum per BΔ, AG ductum, hoc est ad circum ABΓΔ, perpendicularis est]¹⁾; ergo EZ ad circum ABΓΔ perpendicularis est (Eucl. XI 4).

dico igitur, eam etiam per centrum eius sphaeraeque uenire. quoniam enim in sphaera circulus est ABΓΔ, et ab altero utro polo eius ad eum perpendicularis ducta est EH et cum plano in puncto H concurrat, H centrum est circuli ABΓΔ (prop. IX). dico igitur, eam etiam per centrum sphaerae cadere. quoniam enim in sphaera circulus est ABΓΔ, et a centro eius H ad planum circuli perpendicularis erigitur EHZ, in EHZ positum est centrum sphaerae (prop. II coroll.); EZ igitur per centrum sphaerae cadit.

ergo EZ ad circum ABΓΔ perpendicularis est et per centrum eius sphaeraeque ducta.

XI.

In sphaera circuli maximi in binas partes aequales inter se secant.

in sphaera enim duo circuli maximi AB, ΓΔ in punctis E, Z inter se secant. dico, circulos AB, ΓΔ in binas partes aequales inter se secare.

sumatur enim centrum eorum (prop. II) et sit punctum H — idem autem etiam sphaerae est (prop. VI) —, et iungantur EH, HZ.

add. edd. 25 ΓΔ] BΓ E. τέμνωσαν B. 26 κατὰ-ἀλλήλους (27)] om. E. 27 ἀλλήλους C. 29 ἐστὶ] seq. ras. 1 litt. E. αἱ] DEFC², ἡ ABC.

1) Verba 10 καὶ τῷ-12 EHZ prorsus superuacua sunt et ratiocinationi obsunt; sine dubio interpolata sunt.

καὶ ἐπεὶ τὰ E, H, Z σημεῖα ἐν τῷ AB ἐπιπέδῳ ἐστίν, ἔστι δὲ καὶ
ἐν τῷ ΔΓ, ἐπὶ ἀμφοτέροις ἄρα τοῖς ἐπιπέδοις τῶν AB, ΓΔ κύκλων τὰ
E, H, Z σημεῖα ἐστίν· ἐν τῇ κοινῇ τομῇ ἄρα αὐτῶν ἐστὶ. πάντων δὲ
δύο ἐπιπέδων ἡ κοινὴ τομὴ εὐθεῖα ἐστίν· εὐθεῖα ἄρα ἐστὶν ἡ EHZ.
καὶ ἐπεὶ τὸ H σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ AB κύκλου, ἡ EZ ἄρα διά-
μετρος ἐστὶν αὐτοῦ· ἐκότερον ἄρα τῶν EAZ, EBZ ἡμικύκλιόν ἐστι.
πάλιν ἐπεὶ τὸ H σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ ΓΔ κύκλου, ἡ EZ ἄρα διά-
μετρος ἐστὶν αὐτοῦ· ἐκότερον ἄρα τῶν EFZ, EDZ ἡμικύκλιόν ἐστι.
οἱ AB, ΓΔ ἄρα κύκλοι δίχα τέμνουσιν ἀλλήλους.

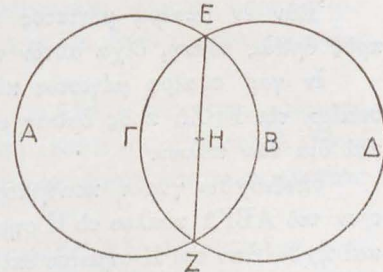
10

ιβ'.

Ἐν σφαίρᾳ οἱ δίχα τέμνοντες ἀλλήλους κύκλοι μέγιστοί εἰσιν.
ἐν γὰρ σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ AB, ΓΔ δίχα τεμνέτωσαν ἀλλήλους
κατὰ τὰ E, Z σημεῖα. λέγω, ὅτι οἱ AB, ΓΔ κύκλοι μέγιστοί εἰσιν.
ἐπεξέχθω γὰρ ἡ EZ· ἡ EZ ἄρα διάμετρος ἐστὶ τῶν AB, ΓΔ
κύκλων. λέγω δὲ, ὅτι καὶ τῆς σφαίρας.
τετμήσθω ἡ EZ δίχα κατὰ τὸ H· τὸ H ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ
τῶν κύκλων. ἀνεστήτω ἀπὸ τοῦ H σημείου τῷ μὲν τοῦ ΓΔ κύκλου
ἐκπιπέδῳ κρὸς ὀρθὰς ἡ HK, τῷ δὲ τοῦ AB πρὸς ὀρθὰς ἡ HΘ.
καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἐστὶν ὁ AB, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου αὐτοῦ
τῷ τοῦ κύκλου ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθὰς ἀνέσταται ἡ HΘ, ἐπὶ τῆς HΘ ἄρα
ἐστὶ τὸ κέντρον τῆς σφαίρας. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς
HK· ἐπὶ τῆς ἄρα κοινῆς τομῆς τῶν HΘ, HK τὸ κέντρον τῆς σφαίρας.
ἡ δὲ κοινὴ τομὴ αὐτῶν ἐστὶ τὸ H σημεῖον· τὸ H ἄρα σημεῖον κέντρον
ἐστὶ τῆς σφαίρας. ἔστι δὲ καὶ τῶν AB, ΓΔ κέντρον τὸ H σημεῖον.
οἱ δὲ περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον ὄντες τῇ σφαίρᾳ κύκλοι μέγιστοί εἰσιν· ἐν
σφαίρᾳ ἄρα οἱ δίχα τέμνοντες ἀλλήλους κύκλοι μέγιστοί.

1 σημεῖον E. ἐστὶν EF, comp. A² et ins. in spat. uac. C², ἐστὶ B, εἰσὶν D, om. AC. 3 Z, H B. σημεῖα] supra add. ον E². Ante ἐν
ins. τὰ E, H, Z ἄρα A². ἄρα—τομὴ (4)] om. BC et lac. rel. F. ἄρα αὐτῶν]
ADE, τῶν ἐπιπέδων A². πάντων] AE, πάντως DA². 4 εὐθεῖα ἐστίν] del. C².
ἐστίν] ἐστὶ F. EZH B. 6 τῶν—ἄρα (8)] om. E. 7 ἐστὶν A. -B in
ΓΔ] EA², ΓZ ABCDF. 8 ἐστὶν (alt.)] ἐστὶ AC, corr. A². 9 AB] -B in
ras. E. ἄρα] seq. ras. 1 litt. A. 10 ιβ'] postea add. B, corr. ex ια' F.
14 EZ (pr.)] EB E. Ad fig. τοῦ ιβ' C; fig. post ΓΔ l. 13 F om H.
17 τῷ] corr. ex τὸ A². 18 HK] H- in ras. A, -K mut. in Θ A², HΘ F.
HΘ] mut. in HK A², HK F. 19 AB] E, ΓΔ ABCDF. 21 ἐστὶν A, comp. C.
22 HΘ] renouat. C, -Θ e corr. A. Post σφαῖρας supra add. γ' C².
23 ἐστὶν A, comp. C. 24 post ΓΔ supra add. Ⓞ A². 25 τῇ σφαίρᾳ]
scripsi, τῆς σφαίρας ABCDEF. 26 μέγιστοί] ABCDF, μέγιστοί εἰσιν EA² C².

et quoniam puncta E, H, Z in plano AB sunt, uerum etiam
in ΔΓ, ad utrumque planum cir-
culorum AB, ΓΔ posita sunt
puncta E, H, Z; itaque in com-
muni eorum sectione posita sunt.
quorumlibet autem duorum pla-
norum sectio communis recta est;
EHZ igitur recta est. et quo-
niam punctum H centrum est cir-
culi AB, diametrus eius est EZ;
itaque uterque EAZ, EBZ semicirculus est. rursus, quoniam
punctum H centrum est circuli ΓΔ, diametrus eius est EZ; ita-
que uterque EFZ, EDZ semicirculus est.

ergo circuli AB, ΓΔ in binas partes aequales inter se secant.

XII.

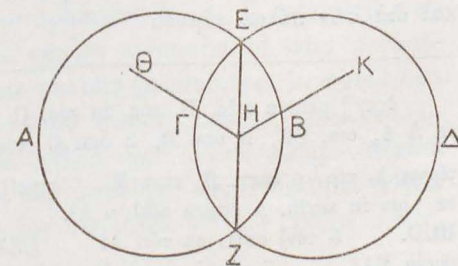
In sphaera circuli in binas partes aequales inter se secantes
maximi sunt.

in sphaera enim duo circuli AB, ΓΔ in binas partes aequales
inter se secant in punctis E, Z. dico, circulos AB, ΓΔ maximos
esse.

iungatur enim EZ; diametrus igitur circulorum AB, ΓΔ est
EZ. dico igitur, eam etiam sphaerae diametrum esse.

secetur EZ in duas partes aequales in H; punctum H igitur
centrum est circulorum. a puncto H ad planum circuli ΓΔ per-
pendicularis erigatur HK, ad planum circuli AB uero perpen-
dicularis HΘ.

et quoniam in sphaera circulus est AB, et a centro eius ad
planum circuli perpendicularis erecta est HΘ, in HΘ positum est

centrum sphaerae (prop. II
coroll.). similiter igitur de-
monstrabimus, id etiam in
HK positum esse; itaque in
communi sectione rectarum
HΘ, HK centrum sphaerae
positum est. communis autem
sectio earum est punctum
H; itaque punctum H cen-
trum est sphaerae. uerum punctum H etiam circulorum AB, ΓΔ
centrum est; et circuli circum idem centrum descripti ac sphaera
maximi sunt (prop. VI); ergo in sphaera circuli in binas partes
aequales inter se secantes maximi sunt.

ιγ'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ πρὸς ὀρθὰς τέμνῃ, δίχα αὐτὸν τεμεῖ καὶ διὰ τῶν πόλων.

ἐν γὰρ σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΑΒΓΔ κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν ΕΒΖΔ πρὸς ὀρθὰς τεμνέτω. λέγω, ὅτι δίχα τε αὐτὸν τεμεῖ καὶ διὰ τῶν πόλων.

ἐπεξεύχθω γὰρ ἡ κοινὴ τομὴ αὐτῶν ἡ ΒΔ, καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου τὸ Η σημεῖον· τὸ δὲ αὐτὸ ἐστὶ καὶ τῆς σφαίρας· καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ Η σημείου ἐπὶ τὴν ΒΔ κάθετος ἡ ΗΘ καὶ ἐκβεβλήσθω
10 ἐπ' ἀμφοτέρω τὰ μέρη καὶ συμβαλλέτω τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας κατὰ τὰ Α, Γ σημεία.

καὶ ἐπεὶ δύο ἐπίπεδα ὀρθὰ ἐστὶ πρὸς ἄλληλα τό τε τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου καὶ τὸ τοῦ ΕΒΖΔ, καὶ τῇ κοινῇ τομῇ αὐτῶν τῇ ΒΔ πρὸς ὀρθὰς ἤκται ἡ ΘΑ ἐν ἐνὶ τῶν ἐπιπέδων οὖσα τῷ ΑΒΓΔ, ἡ ΑΓ ἄρα καὶ τῷ ΕΒΖΔ ἐπιπέδῳ ἐστὶ πρὸς ὀρθὰς. ἐπεὶ οὖν ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἐστὶν ὁ ΕΒΖΔ, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἐπ' αὐτὸν κάθετος ἤκται ἡ ΗΘ καὶ συμπίπτει τῷ τοῦ ΕΒΖΔ κύκλου ἐπιπέδῳ κατὰ τὸ Θ σημεῖον, τὸ Θ ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ ΕΒΖΔ κύκλου· ἐκάτερον ἄρα τῶν ΒΕΔ, ΒΖΔ ἡμικύκλιόν ἐστιν. ὁ ΑΒΓΔ ἄρα κύκλος τὸν ΕΒΖΔ κύκλον
20 δίχα τέμνει.

λέγω δὴ, ὅτι καὶ διὰ τῶν πόλων.

ἐπεὶ γὰρ ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἐστὶν ὁ ΕΒΖΔ, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἐπ' αὐτὸν κάθετος ἤκται ἡ ΗΘ καὶ ἐκβεβλήται ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη καὶ συμπίπτει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας κατὰ τὰ Α, Γ, ἐὰν
25 δὲ ἡ ἐν σφαίρᾳ κύκλος, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἐπ' αὐτὸν κάθετος ἀχθῇ καὶ ἐκβληθῇ ἐπ' ἀμφοτέρω τὰ μέρη, ἐπὶ τοὺς πόλους πεσεῖται τοῦ κύκλου, τὰ Α, Γ ἄρα σημεία πόλοι εἰσι τοῦ ΕΒΖΔ κύκλου. ὁ ΑΒΓΔ ἄρα κύκλος τὸν ΕΒΖΔ κύκλον διὰ τῶν πόλων τέμνει. ἔτεμνε δὲ αὐτὸν καὶ δίχα· ὁ ΑΒΓΔ ἄρα κύκλος τὸν ΕΒΖΔ κύκλον δίχα τε
30 καὶ διὰ τῶν πόλων τέμνει.

1 ιγ'] postea add. B, mg. in ras. C, corr. ex ιβ' F. In fig. A corr. ex Δ A, om. CE, B om. D, Δ om. C adscr. τοῦ ιγ'. 3 τέμνῃ] CDEFA², τέμνει A, τέμν' e corr. B, τέμῃ E. τεμεῖ] D, τέμνει CEF, τεμ' B, τεμεῖ corr. ex τέμν in scrib. A supra add. v A². 4 ἐν] corr. ex ἐὰν C². τῶν] τὸν BCD. 5 τὸν] corr. ex τῶν A. EZZA A, sed corr. τεμεῖ] ABCDE, τέμνει EA². 7 τομῇ] τὸ μῆ E. 8 ἐστὶν A. 12 ἐστὶν A, comp. C. 13 ΕΒΖΔ] -B- e corr. in scrib. F. αὐτῶν, -v in ras., F. 14 ἐν] ἐνα F. ΑΓ] ΑΘ E. τῷ (alt.)] τὸ F. 15 ἐπιπέδῳ] om. E. In fig. circulus EBZA per centrum circuli ABΓΔ transit, H in ΑΓ superius ponitur. In C (add. τοῦ ιδ') Θ ex K corr., Z add. C², praeterea alius circulus BEΔZ cum centro Θ postea delineatus, ubi est in nostra fig. 17 τοῦ] ins. A². 19 BEΔ]

XIII.

Si in sphaera circulus maximus circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, ad rectos angulos secat, in duas partes aequales eum secabit et per polos.

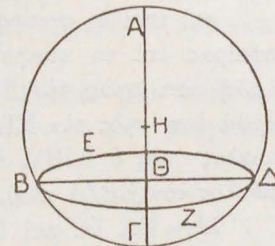
in sphaera enim circulus maximus ΑΒΓΔ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, ΕΒΖΔ ad rectos angulos secet. dico, eum et in duas partes aequales et per polos illum secaturum esse.

iungatur enim communis eorum sectio ΒΔ, et sumatur centrum circuli ΑΒΓΔ (Eucl. III 1) punctum Η — idem autem etiam sphaerae est (prop. VI) —, et a puncto Η ad ΒΔ perpendicularis ducatur ΗΘ et in utramque partem producta cum superficie sphaerae concurrat in punctis Α, Γ.

et quoniam duo plana, circuli ΑΒΓΔ et circuli ΕΒΖΔ, inter se perpendicularia sunt, et ad communem eorum sectionem ΒΔ ad rectos angulos ducta est ΘΑ in altero plano ΑΒΓΔ posita, ΑΓ etiam ad planum ΕΒΖΔ perpendicularis est (Eucl. XI def. 4). quoniam igitur in sphaera circulus est ΕΒΖΔ, et a centro sphaerae ad eum perpendicularis ducta est ΗΘ et cum plano circuli ΕΒΖΔ in puncto Θ concurrat, punctum Θ centrum est circuli ΕΒΖΔ (prop. I coroll.); itaque uterque ΒΕΔ, ΒΖΔ semicirculus est (Eucl. I def. 17). circulus igitur ΑΒΓΔ circulum ΕΒΖΔ in duas partes aequales secat.

dico, eum etiam per polos secare.

quoniam enim in sphaera circulus est ΕΒΖΔ, et a centro sphaerae ad eum perpendicularis ducta est ΗΘ et in utramque partem producta cum superficie sphaerae in Α, Γ concurrat, et, si in sphaera circulus est, et a centro sphaerae ad eum perpendicularis ducitur et in utramque partem producit, in polos circuli cadet, puncta Α, Γ poli sunt circuli ΕΒΖΔ (prop. VIII). itaque circulus ΑΒΓΔ circulum ΕΒΖΔ per polos secat. uerum etiam in duas partes aequales eum secabat; ergo circulus ΑΒΓΔ circulum ΕΒΖΔ et in duas partes aequales et per polos secat.

B- e corr. B. ἐστὶ B, comp. C. 22 ΕΒΖΔ] ΑΒΓΔ ἄρα κύκλος F. 23 ἐφ'] ἡ ἐφ' E. 24 τὰ (alt.)] τὸ E. 25 δὲ ἡ] -ε ἡ in ras. A. 26 πόλους] post λ ras. 1 litt. A. 27 σημεία] σ' E, ut saepe. ΕΒΖΔ] -B- corr. ex Z in scrib. C. 28 ἔτεμνεν A. 29 δίχα] πρὸς ὀρθὰς E. δίχα] πρὸς ὀρθὰς E. τε] τε τέμνει E. 30 τέμνει] om. E.

ιδ'.

Ἐάν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ μὴ μέγιστον ὄντα διέχα τέμνῃ, πρὸς ὀρθὰς τε αὐτὸν τεμεῖ καὶ διὰ τῶν πόλων.

5 ἐν γὰρ σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ABΓΔ κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ μὴ μέγιστον ὄντα τὸν EBZΔ διέχα τεμνέτω. λέγω, ὅτι καὶ πρὸς ὀρθὰς τε αὐτὸν τεμεῖ καὶ διὰ τῶν πόλων.

ἐπεζεύχθω γὰρ αὐτῶν ἡ κοινὴ τομὴ ἡ ΒΔ. καὶ ἐπεὶ ὁ ABΓΔ κύκλος τὸν EBZΔ κύκλον διέχα τέμνει, ἑκάτερον ἄρα τῶν BEΔ, BZΔ ἡμικύκλιόν ἐστιν· ἡ ΒΔ ἄρα διάμετρος ἐστὶ τοῦ BZΔΕ κύκλου. τε-
10 τμήσθω οὖν ἡ ΒΔ διέχα κατὰ τὸ Θ σημεῖον· τὸ Θ ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ EBZΔ κύκλου. καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ ABΓΔ κύκλου τὸ Η σημεῖον· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τῆς σφαίρας ἐστὶ· καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ ΗΘ ἐκβεβλήσθω ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη καὶ συμπίπτει τῇ ἐπιφανείᾳ
15 τῆς σφαίρας κατὰ τὰ Α, Γ σημεῖα.

καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἐστὶν ὁ EBZΔ, διὰ δὲ τοῦ κέντρον τῆς σφαίρας ἐπὶ τὸ κέντρον αὐτοῦ ἐπέζευκται εὐθεῖα ἡ ΗΘ, ἡ ΗΘ ἄρα ὀρθὴ ἐστὶ πρὸς τὸν EBZΔ· καὶ πάντα ἄρα τὰ διὰ τῆς ΗΘ ἐπίπεδα ὀρθὰ ἐστὶ πρὸς τὸν EBZΔ. ἐν δὲ τῶν διὰ τῆς ΗΘ ἐπιπέδων ὁ ABΓΔ
20 κύκλος· καὶ ὁ ABΓΔ ἄρα ὀρθός ἐστὶ πρὸς τὸν EBZΔ. ὁ ABΓΔ ἄρα κύκλος τὸν EBZΔ κύκλον πρὸς ὀρθὰς τέμνει.

λέγω δὴ, ὅτι καὶ διὰ τῶν πόλων.

ἐπεὶ γὰρ ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἐστὶν ὁ EBZΔ, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρον τῆς σφαίρας ἐπ' αὐτὸν κάθετος ἦκται ἡ ΗΘ καὶ ἐκβεβλήται ἐπ' ἀμφο-
25 τερα τὰ μέρη καὶ συμπίπτει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας κατὰ τὰ Α, Γ σημεῖα, τὰ Α, Γ ἄρα σημεῖα πόλοι εἰσι τοῦ EBZΔ· ὁ ABΓΔ κύκλος ἄρα τὸν EBZΔ κύκλον διὰ τῶν πόλων τέμνει. ἔτεμνε δὲ αὐτὸν καὶ πρὸς ὀρθὰς· ὁ ABΓΔ ἄρα κύκλος τὸν EBZΔ κύκλον πρὸς ὀρθὰς τέμνει καὶ διὰ τῶν πόλων.

1 ιδ'] corr. ex γ' F. 2 τῶν] τὸν B. 3 τέμνῃ] -ῃ in ras. A, τέμ-
νει D. τεμεῖ] AD, τέμνει BCEFA². 6 καὶ] postea ins. A, om. E.
7 τεμεῖ] AD, τέμνη BF et -ῃ e corr. C, τέμνει E. 8 αὐτῶν ἡ] ἐπ' αὐτὸν E.
9 ἄρα] om. C. BZΔ] om. F, -Δ e corr. D. 10 ἐστὶ] comp. C, ἐστὶν A.
BZΔE] mut. in EBZΔ A². 11 σημεῖον] ras. 1 litt. E. 15 τὰ] -ὰ e corr. E.
16 ὁ] corr. ex ὁ.τ F. BZΔ C. 18 ἐστὶν A, comp. C. καὶ—τὰ] in
ras. D. καὶ πάντα] -αι π- in ras. F. διὰ—HΘ (19)] in mg. transit in D.
19 τῆς] corr. ex τῶν in scrib. C. 20 post κύκλος ins. /ῶ A². καὶ] om. D.
Ante ἄρα supra add. κύκλος A². ἐστὶν A. τὸν] corr. ex τὸ in scrib. D.
EBZΔ] EBZΔ κύκλον E. 23 ὁ] ὁ in ras. A². EBZΔ] -ZΔ in ras. B.
26 σημεῖα (pr.)] om. E. ABΓΔ] -B- corr. ex Γ (?) in scrib. B.
27 EBZΔ] E- in ras. A. ἔτεμνε A. In fig. circulus BEΔZ per centrum
alterius circuli delineatus est, H superius in ΑΓ collocatum, centrum est Θ;
ιέ' add. C.

XIV.

Si in sphaera circulus maximus circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, non maximum in duas partes aequales secat, et ad rectos angulos et per polos eum secabit.

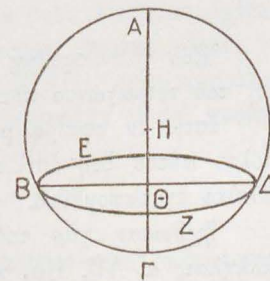
in sphaera enim circulus maximus ABΓΔ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, non maximum EBZΔ in duas partes aequales secet. dico, eum et ad rectos angulos et per polos illum secaturum esse.

iungatur enim communis eorum sectio ΒΔ. et quoniam circulus ABΓΔ circulum EBZΔ in duas partes aequales secat, uterque BEΔ, BZΔ semicirculus est; ΒΔ igitur diametrus est circuli BZΔΕ (Eucl. I def. 17). secetur igitur ΒΔ in duas partes aequales in puncto Θ; punctum Θ igitur centrum est circuli EBZΔ. et sumatur centrum circuli ABΓΔ punctum Η (Eucl. III 1) — idem autem etiam sphaerae est (prop. VI) —, et ducta ΗΘ in utramque partem producat et cum superficie sphaerae in punctis Α, Γ concurrat.

et quoniam in sphaera circulus est EBZΔ, per centrum autem sphaerae ad centrum eius iuncta est recta ΗΘ, perpendi-
cularis est ΗΘ ad EBZΔ (prop. VII);
quare etiam omnia plana per ΗΘ ducta ad EBZΔ perpendicularia sunt (Eucl. XI 18). ex planis autem per ΗΘ ductis est circulus ABΓΔ; quare etiam ABΓΔ ad EBZΔ perpendicularis est. itaque circulus ABΓΔ circulum EBZΔ ad rectos angulos secat.

dico igitur, eum etiam per polos se-
care.

quoniam enim in sphaera circulus est EBZΔ, a centro autem sphaerae perpendicularis ad eum ducta est ΗΘ et in utramque partem producta cum superficie sphaerae concurrat in punctis Α, Γ, puncta Α, Γ poli sunt circuli EBZΔ (prop. VIII); itaque circulus ABΓΔ circulum EBZΔ per polos secat. secabat autem eum etiam ad angulos rectos; ergo circulus ABΓΔ circulum EBZΔ ad angulos rectos et per polos secat.

τε'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ διὰ τῶν πόλων τέμνῃ, δίχα τε αὐτὸν καὶ πρὸς ὀρθὰς τεμεῖ.

ἐν γὰρ σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ABΓΔ κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν EBZΔ τεμνέτω διὰ τῶν πόλων. λέγω, ὅτι δίχα τε αὐτὸν καὶ πρὸς ὀρθὰς τεμεῖ.

ἔστωσαν γὰρ οἱ πόλοι τοῦ EBZΔ κύκλου τὰ Α, Γ σημεία· φανερόν δὲ, ὅτι ἐπὶ τοῦ ABΓΔ κύκλου εἰσὶ· διὰ γὰρ τῶν πόλων τέμνει ὁ ABΓΔ κύκλος τὸν EBZΔ κύκλον· καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΑΓ.

καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἐστὶν ὁ EBZΔ, διὰ δὲ τῶν πόλων αὐτοῦ εὐθεῖα ἦκται ἡ ΑΓ, ἐὰν δὲ ἡ ἐν σφαίρᾳ κύκλος, ἡ διὰ τῶν πόλων αὐτοῦ ἀγομένη εὐθεῖα ὀρθή ἐστι πρὸς τὸν κύκλον καὶ διὰ τοῦ κέντρου αὐτοῦ τε καὶ τῆς σφαίρας ἐλεύσεται, ἡ ΑΓ ἄρα ὀρθή ἐστι πρὸς τὸν EBZΔ κύκλον· καὶ πάντα ἄρα τὰ διὰ τῆς ΑΓ ἐπίπεδα ὀρθὰ ἐστὶ πρὸς EBZΔ. ἐν δὲ τῶν διὰ τῆς ΑΓ ἐπιπέδων ἐστὶν ὁ ABΓΔ κύκλος· ὁ ABΓΔ ἄρα κύκλος ὀρθός ἐστι πρὸς τὸν EBZΔ κύκλον· ὁ ABΓΔ ἄρα κύκλος τὸν EBZΔ πρὸς ὀρθὰς τέμνει. καὶ δίχα δὲ αὐτὸν τεμεῖ· ὁ ABΓΔ ἄρα κύκλος τὸν EBZΔ κύκλον δίχα τε καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνει.

20

ις'.

Ἐὰν ἡ ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος, ἡ ἐκ τοῦ πόλου αὐτοῦ ἴση ἐστὶ τῇ τοῦ τετραγώνου πλευρᾷ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου.

ἔστω ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ABΓΔ. λέγω, ὅτι ἡ ἐκ τοῦ πόλου αὐτοῦ ἴση ἐστὶ τῇ τοῦ τετραγώνου πλευρᾷ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου.

ἦχθωσαν γὰρ τοῦ ABΓΔ κύκλου δύο διαμέτροι πρὸς ὀρθὰς ἀλλήλαις αἱ ΑΓ, ΒΔ, καὶ ἀνεστάτω ἀπὸ τοῦ Ε σημείου τῷ τοῦ ABΓΔ κύκλου ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθὰς ἡ ΕΖ καὶ συμβαλλέτω τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας κατὰ τὸ Ζ σημεῖον· τὸ Ζ ἄρα σημεῖον πόλος ἐστὶ τοῦ ABΓΔ

1 ιε' bis B (mg. int. et ext.). 2 post κύκλος del. ὁ ABΓΔ κύκλον τινὰ τὸν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν EBZΔ C. τῶν] corr. ex τὸν C². 3 τε] om. D. τεμεῖ] AD, τέμνει BCEFA². 4 ἐν] (pr.) corr. ex ἐὰν C². τῶν] DEA² C², τὸν ABCF. 6 ὁρ] E. τεμεῖ] AD, τέμνῃ BC, τέμνῃ (-η e corr.) F, τέμνει EA². 7 ἔστω C, corr. C². 8 δὲ] supra scr. B. 9 καὶ] om. E. 11 εὐθεῖα — αὐτοῦ (12)] om. F. In F fig. prop. 14 repetitur post lin. 3, nostram habet l. 22 post τὸν; in BF arcus BZΔ om., Z supra Γ colloc.; item C¹ add. ις, Γ renouat., sed C² nostram addidit; in E litt. Z, Γ om., arcus BΔ extra ambitum circuli ei parallelus. 13 τε] supra scr. F. ΑΓ] ᾧ B, A seq. spat. 1 litt. F, om. C. ἄρα] i et mg. i αγ C². 14 τὰ] e corr. A. ὀρθή E. 15 ἐστὶν A, comp. C. πρὸς] ABCDE, πρὸς τὸν EA² C². 16 ἄρα] om. E. ὀρθός—κύκλος (17)] om. B, mg. C² (b.). ἐστὶν A, comp. C².

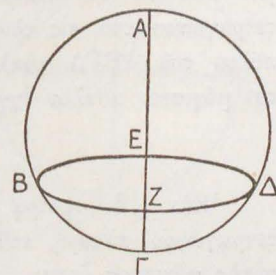
XV.

Si in sphaera circulus maximus circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, per polos secat, et in duas partes aequales et ad rectos angulos eum secabit.

in sphaera enim circulus maximus ABΓΔ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, EBZΔ per polos secet. dico, eum et in duas partes aequales et ad rectos angulos secaturum esse.

poli enim circuli EBZΔ sint puncta Α, Γ; manifestum igitur, ea in circulo ABΓΔ posita esse — nam circulus ABΓΔ circulum EBZΔ per polos secat —; et iungatur ΑΓ.

et quoniam in sphaera est circulus EBZΔ, per polos autem eius recta ducta est ΑΓ, et, si in sphaera circulus est, recta per polos eius ducta ad circulum perpendicularis est et per centrum eius sphaeraeque ueniet (prop. X), ΑΓ ad circulum EBZΔ perpendicularis est; quare etiam omnia plana per ΑΓ ducta ad EBZΔ perpendicularia sunt (Eucl. XI 18). ex planis autem per ΑΓ ductis est circulus ABΓΔ; itaque circulus ABΓΔ ad circulum EBZΔ perpendicularis est; circulus igitur ABΓΔ circulum EBZΔ ad rectos angulos secat. uerum etiam in duas partes aequales eum secabit (prop. XIII); ergo circulus ABΓΔ circulum EBZΔ et in duas partes aequales et ad rectos angulos secat.

XVI.

Si in sphaera circulus maximus est, recta a polo eius ducta aequalis est lateri quadrati in circulo maximo inscripti.

sit in sphaera circulus maximus ABΓΔ. dico, rectam a polo eius ductam aequalem esse lateri quadrati in circulum maximum inscripti.

ducantur enim duae circuli ABΓΔ diametri inter se perpendiculares ΑΓ, ΒΔ, et a puncto Ε ad planum circuli ABΓΔ perpendicularis erigatur ΕΖ et cum superficie sphaerae in puncto Ζ concurrat — punctum Ζ igitur polus est circuli ABΓΔ (deff.

κύκλον] κύκλ^ο C². 17 EBZΔ] post -B- | ras. 1 litt. B. τέμνει] om. E. 18 τεμεῖ] mut. in ἔτεμεν Α². Post κύκλον ins. διὰ τῶν πόλων τέμνων mg. Α². Post τε supra add. αὐτὸν Α². 20 ις' etiam mg. int. B². 24 τοῦ (alt.)] corr. ex τῶν Α². μέγιστον] mut. in ABΓΔ Α². 26 τοῦ] διὰ τοῦ E. 27 ἀλλήλας B. ΑΓ, ΒΔ] corr. ex AB, ΓΔ Α².

κύκλου· καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ BA, ZA· ἡ BA ἄρα τετραγώνου ἐστὶ πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν ABΓΔ κύκλον ἐγγραφομένου, ἡ δὲ ZA ἐκ τοῦ πόλου ἐστὶ. λέγω, ὅτι ἡ ZA τῇ AB ἐστὶν ἴση.

ἐπεὶ γὰρ ἡ ZE ὀρθή ἐστι πρὸς τὸν ABΓΔ, καὶ πρὸς πάσας ἄρα
5 τὰς ἀπτομένας αὐτῆς καὶ οὖσας ἐν τῷ τοῦ ABΓΔ κύκλου ἐπιπέδῳ
ὀρθὰς ποιήσει γωνίας· ἡ ZE ἄρα ὀρθή ἐστι πρὸς ἐκάστην τῶν AE,
BE, ΓE, ΔE. καὶ ἐπεὶ τὸ E σημεῖον κέντρον ἐστὶ τῆς σφαίρας, ἴση
ἐστὶν ἡ BE τῇ EZ. κοινὴ δὲ ἡ EA· δύο δὲ αἱ BE, EA δύο ταῖς
AE, EZ ἴσαι εἰσὶν ἐκατέρωθεν ἐκατέρωθεν. καὶ ὀρθὴ ἡ ὑπὸ BEA ὀρθὴ τῇ
10 ὑπὸ AEZ ἴση ἐστὶ· βάσις ἄρα ἡ BA βάσει τῇ AZ ἐστὶν ἴση. καὶ ἡ
μὲν AZ ἐκ τοῦ πόλου τοῦ ABΓΔ κύκλου, ἡ δὲ BA πλευρὰ τοῦ
τετραγώνου τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου· ἡ ἄρα ἐκ τοῦ
πόλου τοῦ ABΓΔ κύκλου ἴση ἐστὶ τῇ τοῦ τετραγώνου πλευρᾷ τοῦ εἰς
τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου.

15

ιζ'.

Ἐὰν γὰρ ἐν σφαίρᾳ κύκλος, ἡ δὲ ἐκ τοῦ πόλου αὐτοῦ ἴση ἡ τῇ τοῦ
τετραγώνου πλευρᾷ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου, καὶ
αὐτὸς μέγιστος ἔσται.

ἔστω ἐν σφαίρᾳ κύκλος ὁ ABΓ, πόλος δὲ αὐτοῦ τὸ Δ σημεῖον, ἡ
20 δὲ ἐκ τοῦ πόλου αὐτοῦ ἡ ΔΓ ἴση ἔστω τῇ τοῦ τετραγώνου πλευρᾷ τοῦ
εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου. λέγω, ὅτι ὁ ABΓ μέγιστός ἐστιν.

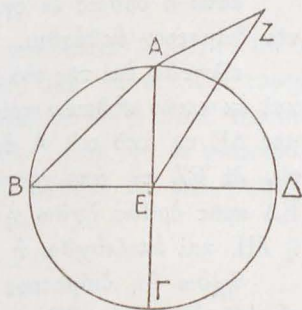
ἐκβεβλήσθω γὰρ διὰ τῆς ΔΓ καὶ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἐπίπε-
δον· τομὴν δὲ τινὰ ποιήσει μέγιστον κύκλον ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς
σφαίρας. ποιεῖτω τὸν BΔΓE, καὶ ἔστω αὐτῶν κοινὴ τομὴ ἡ BΓ, καὶ
25 ἐπεξεύχθω ἡ ΔB.

ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΔΓ τῇ ΔB· καὶ ἐκατέρωθεν ἄρα τῶν ΔΓ, ΔB ἴση
ἐστὶ τῇ τοῦ τετραγώνου πλευρᾷ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου·
ἡμικυκλίου ἄρα ἐστὶ περιφέρεια ἡ BΔΓ· διάμετρος ἄρα ἡ BΓ τοῦ ΔE
κύκλου. καὶ ἐπεὶ τὸ Δ σημεῖον πόλος ἐστὶ τοῦ ABΓ κύκλου, ὁ ΔBEΓ
30 ἄρα κύκλος τὸν ABΓ κύκλον διὰ τῶν πόλων τέμνει. ἐπεὶ οὖν ἐν

- 1 ἐπεξεύχθω E. αἱ] ἡ E. 3 AB] AB ἴση C. ἴση] eras. C.
4 post ABΓΔ supra scr. ὁ A². 7 ἐστὶν A. 8 EA (pr.)] AE B.
EA (alt.)] E, EZ ABCDE. 9 ἐστὶν A. 10 ἐστὶν AF, comp. C.
9 εἰσι F. ἐκατέρωθεν] mg. C² (-/-), ἐκατέρωθεν E. 10 ἐστὶν AF, comp. C.
Fig. post 1. 16 coll. F, recta EZ postea add. καὶ] mut. in καὶ ἐστὶν A².
11 κύκλου] om. C. 13 ABΓΔ] A- renouat. C². ἐστὶν A, comp. C.
15 ιζ'] mg. ext. postea add. B. 16 τῇ] seq. ras. A. τοῦ—τοῦ (17)] in
ras. A. 24 BΔΓE] -Γ- in ras. B. 26 τῇ—τοῦ (alt. 29)] in ras. E.
28 ἐστὶν A, comp. C. περιφέρεια E. BΔΓ] BΓ E. ἄρα] ABCDE, ἄρα
ἐστὶν EA². 29 ἐπεὶ] corr. ex ἐπὶ B(?) A². ΔBEΓ] corr. ex ΔBAΓ C.
ΔBEΓ E. 30 Post τέμνει del. διὰ τε αὐτὸν καὶ πρὸς ὀρθὰς τεμεῖ C.

3—4) —, et iungantur BA, ZA; BA igitur latus est quadrati
in circulum ABΓΔ inscripti, ZA autem a polo ducta. dico, esse
ZA = AB.

quoniam enim ZE ad ABΓΔ perpendicularis est, etiam ad
omnes rectas eam tangentes et in plano circuli ABΓΔ positas
rectos angulos efficiet (Eucl. XI 18); ZE igitur ad singulas
rectas AE, BE, ΓE, ΔE perpendicularis est. et quoniam punc-
tum E centrum est sphaerae (prop. VI),
erit BE = EZ. communis autem EA;
duae igitur BE, EA duabus AE, EZ
aequales sunt altera alteri. et rectus
angulus BEA recto angulo AEZ aequalis
est; itaque basis BA basi AZ aequalis
est (Eucl. I 4). et AZ a polo circuli
ABΓΔ ducta est, BA autem latus qua-
drati in circulo maximo inscripti; ergo
recta a polo circuli ABΓΔ ducta lateri
quadrati in circulo maximo inscripti aequalis est.

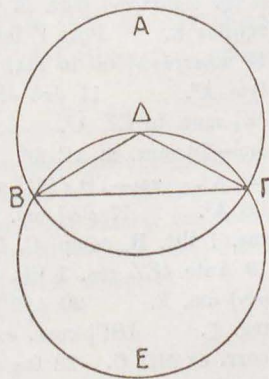
XVII.

Si in sphaera circulus est, et recta a polo eius ducta lateri
quadrati in circulo maximo inscripti aequalis est, ipse quoque
maximus est.

sit in sphaera circulus ABΓ, polus autem eius punctum Δ,
et recta a polo eius ducta ΔΓ lateri quadrati in circulo maximo
inscripti aequalis sit. dico, circulum ABΓ maximum esse.

ducatur enim per ΔΓ et centrum sphaerae planum; sectionem
igitur in superficie sphaerae efficiet circulum maximum (prop.
VI). efficiat BΔΓE, communis autem eorum sectio sit BΓ, et
iungatur ΔB.

itaque ΔΓ = ΔB (def. 5); quare utra-
que recta ΔΓ, ΔB lateri quadrati in cir-
culo maximo inscripti aequalis est; BΔΓ
igitur arcus semicirculi est; itaque BΓ
diametrus est circuli ΔE. et quoniam
punctum Δ polus est circuli ABΓ, circulus
ΔBEΓ circulum ABΓ per polos secat (def.
3—4). quoniam igitur in sphaera circulus
maximus ΔE circulum aliquem eorum, qui
in sphaera sunt, ABΓ per polos secat, et
in duas partes aequales et ad rectos an-
gulos eum secabit (prop. XV). et com-

σφαίρα μέγιστος κύκλος ὁ ΔΕ κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν ΑΒΓ διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτὸν καὶ πρὸς ὀρθὰς τεμεῖ. καὶ ἐστὶ κοινή τομὴ αὐτῶν ἡ ΒΓ· ἡ ΒΓ ἄρα διάμετρος ἐστὶ τοῦ ΑΒΓ κύκλου. ἐστὶ δὲ καὶ τῆς σφαίρας· μέγιστος ἄρα ἐστὶν ὁ ΑΒΓ κύκλος.

5

ιη'.

Τοῦ δοθέντος ἐν σφαίρᾳ κύκλου τὴν διάμετρον ἐκθέσθαι. ἐστω ὁ δοθείς ἐν σφαίρᾳ κύκλος ὁ ΑΒΓ· δεῖ δὴ τοῦ ΑΒΓ κύκλου τὴν διάμετρον ἐκθέσθαι.

εἰλήφθω ἐπὶ τῆς τοῦ κύκλου περιφερείας τυχόντα σημεῖα τὰ Α, Β, Γ, καὶ ἐκ τριῶν εὐθειῶν τριγώνον συνεστήτω τὸ ΔΕΖ, ὥστε ἴσην εἶναι τὴν μὲν ΔΕ τῇ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Β, τὴν δὲ ΔΖ τῇ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Γ, τὴν δὲ ΕΖ τῇ ἀπὸ τοῦ Β ἐπὶ τὸ Γ, καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ Ε σημεῖου τῇ ΕΔ πρὸς ὀρθὰς ἦχθω ἡ ΕΗ, ἀπὸ δὲ τοῦ Ζ τῇ ΔΖ πρὸς ὀρθὰς ἦχθω ἡ ΖΗ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΔΗ.

15 ἦχθω δὴ διάμετρος τοῦ ΑΒΓ κύκλου ἡ ΑΘ, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ ΑΒ, ΒΓ, ΓΑ, ΓΘ.

ἐπεὶ οὖν δύο αἱ ΑΒ, ΒΓ δύο ταῖς ΔΕ, ΕΖ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ, καὶ βάσις ἡ ΑΓ βάσει τῇ ΔΖ ἴση ἐστὶ, γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΒΓ γωνία τῇ ὑπὸ ΔΕΖ ἴση ἐστίν. ἀλλ' ἡ μὲν ὑπὸ ΑΒΓ τῇ ὑπὸ ΑΘΓ ἴση ἐστίν, ἡ δὲ ὑπὸ ΔΕΖ τῇ ὑπὸ ΔΗΖ ἴση ἐστὶ· καὶ ἡ ὑπὸ ΑΘΓ ἄρα τῇ ὑπὸ ΔΗΖ ἐστὶν ἴση. ἀλλὰ καὶ ὀρθὴ ἡ ὑπὸ ΑΓΘ ὀρθὴ τῇ ὑπὸ ΔΖΗ ἴση ἐστὶ, καὶ ἐστὶν ἡ ΑΓ τῇ ΔΖ ἴση· καὶ ἡ ΑΘ ἄρα τῇ ΔΗ ἴση ἐστὶ καὶ ἐστὶν ἡ ΑΘ διάμετρος τοῦ κύκλου· ἡ ΔΗ ἄρα ἴση ἐστὶ τῇ διαμέτρῳ τοῦ κύκλου.

1 τῶν] corr. ex τὸν C.

2 τέμνει] om. D.

καὶ] τεμεῖ καὶ B.

τεμεῖ] mut. in τέμνει A², om. B.

ἐστὶν AB.

4 δὲ] δὴ AD, corr. A².

τῆς σφαίρας] τοῦ ΔΕ Ε.

ΒΓ Ε.

In fig. rectam ΒΓ iterum superius add.

C. fig. post l. 6 coll. F.

6 τὴν διάμετρον]

mut. in τῇ διαμέτρῳ ἴσην A².

8 τὴν διάμετρον] mut. in τῇ διαμέτρῳ ἴσην A².

9 τῆς] -ῆ- e corr. D.

σημεῖον Ε. Post Γ ins. καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ ΑΒ, ΒΓ, ΓΑ mg. A² (καίμενον).

10 συνεστήτω] -α- in ras. F.

ΔΖΕ C.

ὥστε] del. A².

εἶναι] mut. in

ἔχον A².

11 ἀπὸ-Β] mut. in ΑΒ A².

Α (pr.)] seq. lac. 1 litt. F.

ΔΖ] mut. in ΕΖ A².

ἀπὸ-Γ] mut. in ΒΓ A².

12 ΕΖ] mut. in ΔΕ

ἀπὸ-Γ] mut. in ΑΓ A².

13 ἡ ΕΗ-ἦχθω] om. E.

15 δὴ] mut. in δὲ

καὶ A². καὶ-ΓΘ (16)] mut. in λέγω ὅτι ἡ ΔΗ ἴση ἐστὶ τῇ ΑΘ ἐπεξεύχθω δὴ ἡ

ΓΘ A².

17 οὖν] om. E.

18 ἐστὶ] seq.

ras. 1 litt. B, comp. C, ἐστὶν A.

γωνία-ἐστὶν (19)] bis C, alt. loc. del. C².

19 Ante ΔΕΖ ras. 1 litt. F.

ἐστὶ C pr. loc., alt. loc. comp.

μὲν] om. E.

20 ΑΘΓ] corr. ex ΑΘ A².

ἴση ἐστὶ] ἴση ἐστὶν A, del. A², ΔΖΗ]

mg. C. ΑΘΓ] corr. ex ΑΘ A².

21 ἀλλὰ] mut. in ἐστὶ δὲ A².

corr. ex ΔΗΖ C. 22 ἴση ἐστὶ (pr.)] seq. ras. 1 litt. E, ἴση ἐστὶν A, del. A², ἐστὶν

ἴση C. καὶ ἐστὶν-καὶ ἡ] del. A², mg. (καίμενον) δύο δὴ τρίγωνά ἐστι τὰ ΑΒΓ,

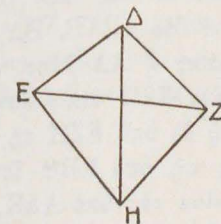
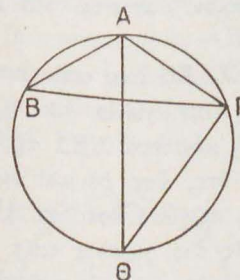
munis eorum sectio est ΒΓ; itaque ΒΓ diametrus est circuli ΑΒΓ. uerum etiam sphaerae est diametrus; ergo circulus ΑΒΓ maximus est.

XVIII.

Dati in sphaera circuli diametrum ponere.

sit datus in sphaera circulus ΑΒΓ; oportet igitur diametrum circuli ΑΒΓ ponere.

in ambitu circuli puncta quaelibet sumantur Α, Β, Γ, et ex tribus rectis triangulus ΔΕΖ construatur, ita ut sit ΔΕ rectae ab Α ad Β ductae aequalis, ΔΖ autem rectae ab Α ad Γ ductae, ΕΖ autem rectae a Β ad Γ ductae (Eucl. I 22), et a puncto Ε ad ΕΔ perpendicularis ducatur ΕΗ, a Ζ autem ad ΔΖ perpendicularis ducatur ΖΗ, et iungatur ΔΗ.

iam ducatur circuli ΑΒΓ diametrus ΑΘ, et iungantur ΑΒ, ΒΓ, ΓΑ, ΓΘ.

quoniam igitur duae ΑΒ, ΒΓ duabus ΔΕ, ΕΖ aequales sunt singulae singulis, et basis ΑΓ basi ΔΖ aequalis est, erit ∠ΑΒΓ = ∠ΔΕΖ (Eucl. I 8). uerum ∠ΑΒΓ = ∠ΑΘΓ (Eucl. III 21) et ∠ΔΕΖ = ∠ΔΗΖ (Eucl. III 31, 21); quare etiam ∠ΑΘΓ = ∠ΔΗΖ. uerum etiam angulus ΑΓΘ rectus (Eucl. III 31) angulo ΔΖΗ recto aequalis est, et ΑΓ = ΔΖ; quare etiam ΑΘ = ΔΗ (Eucl. I 26). et ΑΘ diametrus est circuli; ergo ΔΗ diametro circuli aequalis est.

ΔΗΖ τὰς δύο γωνίας τὰς ὑπὸ ΑΓΘ, ΓΘΑ ταῖς δύο γωνίαις ταῖς ὑπὸ ΔΖΗ, ΖΗΔ ἴσας ἔχοντα ἑκατέραν ἑκατέρᾳ καὶ μίαν πλευράν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην τὴν ὑποτείνουσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν τὴν ΑΓ τῇ ΔΖ· καὶ τὰς λοιπὰς ἄρα πλευράς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας ἔξει ἑκατέραν ἑκατέρᾳ A² cum fig. simili. ΑΓ-ἐστὶν ἡ (23)] om. F. ἡ ΑΘ] corr. ex ΔΘ A². ἐστὶ] ἐστὶν AD. 23 ἐστὶν A, comp. C.

ιθ'.

Τῆς δοθείσης σφαίρας τὴν διάμετρον ἐκθέσθαι.

νενοήσθω γὰρ ἡ σφαῖρα, ἥς δεῖ τὴν διάμετρον ἐκθέσθαι, καὶ
εἰλήφθω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας δύο τυχόντα σημεῖα τὰ Α, Β,
καὶ πόλῳ μὲν τῷ Α, διαστήματι δὲ τῷ ΑΒ, κύκλος γεγράφθω ὁ ΒΓΔ.
5 καὶ δυνατόν ἄρα ἐστὶ τοῦ ΒΓΔ κύκλου τὴν διάμετρον ἐκθέσθαι. ἐκ τριῶν
οὖν εὐθειῶν, αἷ εἰσι δύο μὲν ταῖς ἐκ τοῦ πόλου τοῦ ΒΓΔ ἴσαι, μία δὲ
τῇ διαμέτρῳ, τρίγωνον συνεστήτω τὸ ΕΖΗ, ὥστε ἴσην εἶναι ἑκατέραν
μὲν τῶν ΖΕ, ΖΗ ἑκατέρᾳ τῇ ἐκ τοῦ πόλου τοῦ Α, τὴν δὲ ΖΗ τῇ
10 διαμέτρῳ, καὶ ἡχθῶσαν διὰ τῶν Ζ, Η ταῖς ΖΕ, ΕΗ εὐθείαις πρὸς
ὀρθὰς γωνίας εὐθεῖαι γραμμαὶ αἱ ΖΘ, ΗΘ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΕΘ.
λέγω, ὅτι ἡ ΕΘ ἴση ἐστὶ τῇ διαμέτρῳ τῆς σφαίρας.

νενοήσθω γὰρ ἡ διάμετρος τῆς σφαίρας ἡ ΑΚ καὶ διὰ τῆς ΑΚ
ἐπίπεδον· τομὴν δὴ ποιήσῃ μέγιστον κύκλον. ποιεῖτω νὸν ΑΔΒ, καὶ
15 ἐπεξεύχθωσαν αἱ ΑΔ, ΑΒ, ΒΔ, ΔΚ.

καὶ ἐπεὶ δύο αἱ ΑΒ, ΒΔ δύο ταῖς ΕΖ, ΖΗ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκα-
τέρᾳ, καὶ βάσεις ἡ ΑΔ βάσει τῇ ΕΗ ἴση ἐστὶ, γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΒΔ
γωνία τῇ ὑπὸ ΕΖΗ ἐστὶν ἴση. ἀλλὰ ἡ μὲν ὑπὸ ΑΒΔ τῇ ὑπὸ ΑΚΔ
ἐστὶν ἴση, ἡ δὲ ὑπὸ ΕΖΗ τῇ ὑπὸ ΕΘΗ ἴση, ἐστὶ δὲ καὶ ὀρθὴ ἡ ὑπὸ
20 ΑΔΚ ὀρθὴ τῇ ὑπὸ ΕΗΘ ἴση· δύο δὲ τρίγωνα ἐστὶ τὰ ΑΚΔ, ΕΘΗ,
τὰς δύο γωνίας τὰς ὑπὸ ΑΔΚ, ΔΚΑ ταῖς δύο γωνίαις ταῖς ὑπὸ ΕΗΘ,
ΗΘΕ ἴσας ἔχοντα ἑκατέραν ἑκατέρᾳ καὶ μίαν πλευρὰν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην
ἔχοντα τὴν ὑποτείνουσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν τὴν ΑΔ τῇ ΕΗ.
καὶ τὰς λοιπὰς ἄρα πλευρὰς ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσας ἔξει ἑκατέραν
25 ἑκατέρᾳ· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΚ τῇ ΕΘ. καὶ ἐστὶν ἡ ΑΚ ἡ διάμετρος
τῆς σφαίρας· ἡ ΕΘ ἄρα ἴση ἐστὶ τῇ διαμέτρῳ τῆς σφαίρας.

2 τὴν διάμετρον] mut. in τῇ διαμέτρῳ ἴσην Α². 3 νενοήσθω] -ή- e corr. D.
Post σφαῖρα fig. prop. 18 coll. F spat. 4 lin. rel.; in B postea ins. 6. ζῆ spat.
1/2 + 1/2 lin. rel., in quo σχδ. τὴν διάμετρον] mut. in τῇ διαμέτρῳ ἴσην Α².
5 πόλῳ] post. ras. 1 litt. Α; -λ- in ras. D, in ras. 2 litt. Α². τῷ (alt.)]
in ras. B. 6 ἐστὶν Α. ΒΓΔ] ΑΒΓ Α. κύκλου] om. B. τὴν
διάμετρον] mut. in τῇ διαμέτρῳ ἴσην Α². ἐκθέσθαι] -θέ- in ras. B; seq. ἴσην
εὐρεῖν B, supra scr. C². 7 εἰσιν Α. ταῖς] τῆς BC. 10 εὐθείαις] corr.
ex εὐθείαι Α² C² D². 13 ΑΚ (pr.)] -Κ in ras. E. 14 ἐπίπεδον] ἐπίπεδον
ἐκβεβλήσθω E. ΑΔΒ] -Δ- e corr. A, ΑΒΔ E. 19 ΕΘΗ] ΕΗΘ C.
ἴση (alt.)] E, ἴση ἐδείχθη (mut. in. ὡς Α²) ἐν τῷ πρὸς αὐτοῦ (δείκεται add. Α²)
ABCDF. ἐστὶν Α. 20 ἴση] seq. ras. 1 litt. C. ΑΚ, ΔΕ, ΘΗ CD.
21 δύο (alt.)] mut. in. δύο Α². ΕΗΘ] ΕΘΗ E. 23 ἔχοντα] del. Α².
τὴν] corr. ex τῷ Α². 24 ἴσαι F. ἑκατέραν] om. B. 25 ἐστὶν] om. D.
ἡ (sec.)] DEA² et in renou. C, om. ABF. ἡ (tert.)] del. Α². 26 ἐστὶν Α,
comp. CD.

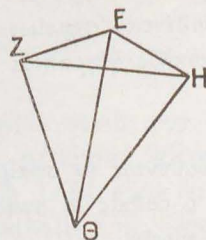
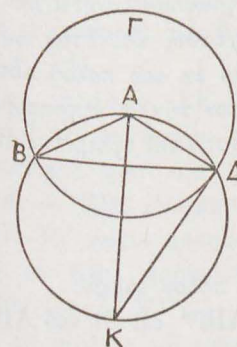
XIX.

Datae sphaerae diametrum ponere.

fingatur enim sphaera, cuius diametrum ponere oportet, et
in superficie sphaerae sumantur duo quaelibet puncta A, B, et
polo A, radio autem AB, circulus describatur BΓΔ; fieri igitur
potest, ut ponatur diametrus circuli BΓΔ (prop. XVIII). ex
tribus igitur rectis, quarum duae rectis a polo circuli BΓΔ
aequales sint, una autem diametro, triangulus construatur EZH,
ita ut utraque recta ZE, EH utrique rectae a polo A ductae
aequalis sit, ZH autem diametro (Eucl. I 22), et ducantur per
Z, H ad rectas ZE, EH perpendiculares rectae lineae ΖΘ, ΗΘ,
et iungatur ΕΘ. dico, ΕΘ aequalem esse diametro sphaerae.

fingatur enim diametrus sphaerae AK et per AK planum;
sectionem igitur efficiet circulum maximum (prop. VI). efficiat
ΑΔΒ, et iungantur ΑΔ, ΑΒ, ΒΔ, ΔΚ.

et quoniam duae AB, ΒΔ duabus ΕΖ, ΖΗ aequales sunt sin-
gulae singulis, et basis ΑΔ basi ΕΗ aequalis est, erit $\angle ABA =$
 $\angle EZH$ (Eucl. I 8). uerum $\angle ABA = \angle AKΔ$ (Eucl. III 21) et $\angle EZH$

$= \angle EOH$ (Eucl. III 31, 21)¹⁾, et etiam rectus angulus ΑΔΚ recto
angulo ΕΗΘ aequalis est; duo igitur trianguli sunt ΑΚΔ, ΕΘΗ
duos angulos ΑΔΚ, ΔΚΑ duobus angulis ΕΗΘ, ΗΘΕ aequales
habentes singulos singulis et unum latus uni lateri aequale,
quae sub uno angulorum aequalium subtendunt, ΑΔ = ΕΗ; quare
etiam reliqua latera reliquis lateribus aequalia habebunt singula
singulis (Eucl. I 26); itaque ΑΚ = ΑΘ. et ΑΚ diametrus est
sphaerae; ergo ΕΘ diametro sphaerae aequalis est.

1) Itaque $\angle AKΔ = \angle EOH$.

εἰλήφθω γὰρ ἐπὶ τῆς περιφερείας αὐτοῦ τυχόν τι σημεῖον τὸ Δ, καὶ ἀπειλήφθωσαν δύο ἴσαι περιφέρειαι αἱ ΔΑ, ΑΕ, ἡ δὲ λοιπὴ ἡ ΔΕ δίχα τεμησθῶ κατὰ τὸ Ζ σημεῖον.

ὁ δὲ $AB\Gamma$ κύκλος ἥτοι μέγιστός ἐστιν ἢ οὐ.

5 ἔστω πρότερον μὴ μέγιστος, καὶ διὰ δύο δοθέντων σημείων τῶν
 Z, A , ἃ ἔστιν ἐπὶ σφαιρικῆς ἐπιφανείας, μέγιστος κύκλος γεγράφθω
ὁ $ZA\Theta$.

καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΔΑ περιφέρεια τῇ ΑΕ περιφερείᾳ, ἔστι δὲ
καὶ ἡ ΔΖ τῇ ΖΕ ἴση, ὅλη ἄρα ἡ ΑΔΖ ὅλη τῇ ΑΕΖ ἴση ἐστίν· ὁ ΖΑΘ
10 ἄρα κύκλος τὸν ΑΒΓ κύκλον διχα τέμνει. ἐπεὶ οὖν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος
κύκλος ὁ ΑΖΘ κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ μὴ μέγιστον ὄντα διχα
τέμνει, πρὸς ὀρθάς τε αὐτὸν τεμεῖ καὶ διὰ τῶν πόλων· ὁ ΖΘΑ ἄρα
τὸν ΑΒΓ πρὸς ὀρθάς τε καὶ διὰ τῶν πόλων τέμνει. τετμήσθω ἡ ΖΑ
15 διχα κατὰ τὸ Η σημεῖον· τὸ Η ἄρα σημεῖον πόλος ἐστὶ τοῦ ΑΒΓ
κύκλου.

ἀλλὰ δὴ πάλιν ὁ $AB\Gamma$ κύκλος μέγιστος ἔστω. ὁμοίως δὴ δεῖξο-
μεν, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ $\Delta\Delta Z$ περιφέρεια τῇ AEZ περιφερείᾳ. καὶ
τετμηθῶ ἡ AZ περιφέρεια διῆχα κατὰ τὸ Γ σημεῖον· ἑκατέρω ἄρα
τῶν AG , GZ περιφερειῶν τεταρτημορίου ἐστίν· ὁ ἄρα πόλῳ μὲν τῷ Γ ,
20 διαστήματι δὲ τῷ GZ , κύκλος γραφόμενος ἦξει καὶ διὰ τοῦ A σημείου,
ἐπεὶ περ τὸ A τῷ Z κατὰ διάμετρόν ἐστιν. ἐρχέσθω καὶ ἔστω ὡς ὁ
 $ZA\Theta$ · ὁ ἄρα $ZA\Theta$ κύκλος μέγιστός ἐστιν· ἡ γὰρ ἐκ τοῦ πόλου αὐτοῦ
ἴση τῇ τοῦ τετραγώνου πλευρᾷ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου.
καὶ ἐπεὶ τὸ Γ σημεῖον πόλος ἐστὶ τοῦ $ZA\Theta$ κύκλου, ὁ $AB\Gamma$ ἄρα
25 κύκλος τὸν $ZA\Theta$ κύκλον διὰ τῶν πόλων τέμνει. ἐπεὶ οὖν ἐν σφαίρᾳ
μέγιστος κύκλος ὁ $AB\Gamma$ κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν $ZA\Theta$ διὰ
τῶν πόλων τέμνει, διῆχα τε αὐτὸν τεμεῖ καὶ πρὸς ὀρθάς· ὁ $AB\Gamma$ ἄρα
κύκλος ὀρθός ἐστι πρὸς τὸν $ZA\Theta$ κύκλον· καὶ ὁ $ZA\Theta$ κύκλος ἄρα
ὀρθός ἐστι πρὸς τὸν $AB\Gamma$ κύκλον. ἐπεὶ οὖν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος
30 ὁ $ZA\Theta$ κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν $AB\Gamma$ πρὸς ὀρθάς τέμνει,
διῆχα τε αὐτὸν τέμνει καὶ διὰ τῶν πόλων· ὁ $ZA\Theta$ ἄρα κύκλος τὸν $AB\Gamma$

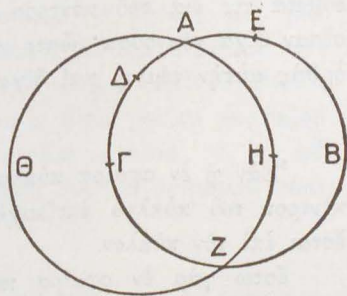
1 τυχόν τι] C², τυχοῦν' F, τυχόντι ABCD, τυχόν EA². 4 δῆ] δὲ AD,
corr. A². 8 τη—ΔΖ (9)] e corr. A. 9 καί] repet. A². ΔΖ] -Ζ e corr.
D, Δ- corr. ex A? A². 11 τῶν] τὸν BC, corr. C². 12 τε] supra scr. E
τεμεῖ] mut. in τέμνει A². 13 τέμει E. τετμήσθω] -ή- in ras. A.
17 ἴση] om. B. 18 AZ] ADE, AΓZ BCF. 19 καὶ τετμήσθω] ABCDE, τετμήσθω E, τετμήσθω δὴ A².
22 ΖΑΘ (pr.)] -Α- corr. ex 2 litt. C. 21 ἐπείπερ] καὶ ἐπέπειρε E. ὥς] supra scr. A².
23 post πλεωρᾷ ins. /² A². 24 ἄρα]
post ras. 2 litt. E. 25 τέμνει] seq. ras. 1 litt. E.
26 τῶν] seq. C. 27 τῶν] om. A. 28 ἐστι] seq. ras. 1 litt. E. 29 ἐστὶν E, -ν eras. 30 καὶ—πρὸς (29)] in ras. D. 31 ἄρα κύκλος E.
A et H C²; litt. Θ, Γ permutat, Δ ad arcum ext. coll. E. 32 E repet. inter
fig. post πρὸς

sumatur enim in ambitu eius punctum quodlibet Δ , et abscindantur duo arcus aequales ΔA , ΔE , reliquus autem arcus ΔE in puncto Z in duas partes aequales secetur (Eucl. III 30).

circulus ABF igitur aut maximus est aut non maximus.

prius ne sit maximus, et per duo puncta data Z, A, quae in superficie sphaerica sunt, circulus maximus describatur ZAΘ (prop. XX).

et quoniam arcus ΔA arcui AE aequalis est, uerum etiam arcus ΔZ arcui ZE aequalis, erit etiam totus arcus ΔAZ totius arcui AEZ aequalis; circulus igitur $ZA\Theta$ circulum $AB\Gamma$ in duas partes aequales secat. quoniam igitur in sphaera circulus maximus $AZ\Theta$ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, non maximum in duas partes aequales secat, et ad rectos angulos eum secabit et per polos (prop. XIV); itaque $Z\Theta A$ circulum $AB\Gamma$ et ad rectos angulos et per polos secat. secetur ZA in duas partes aequales in puncto H (Eucl. III 30); ergo punctum H polus est circuli $AB\Gamma$ (def. 5).

iam uero rursus circulus $AB\Gamma$ maximus sit. similiter igitur demonstrabimus, arcum $A\Delta Z$ arcui AEZ aequalem esse. et arcus AZ in duas partes aequales secetur in puncto Γ ; itaque uterque arcus $A\Gamma$, ΓZ quarta pars est ambitus; circulus igitur polo Γ , radio autem ΓZ , descriptus etiam per punctum A ueniet, quoniam A puncto Z secundum diametrum oppositum est. ueniat et sit ut $ZA\Theta$; itaque circulus $ZA\Theta$ maximus est (prop. XVII); nam recta a polo eius ducta lateri quadrati in circulo maximo inscripti aequalis. et quoniam punctum Γ polus est circuli $ZA\Theta$ (def. 5), circulus $AB\Gamma$ circulum $ZA\Theta$ per polos secat. quoniam igitur in sphaera circulus maximus $AB\Gamma$ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, $ZA\Theta$ per polos secat, et in duas partes aequales eum secabit et ad rectos angulos (prop. XV); itaque circulus $AB\Gamma$ ad circulum $ZA\Theta$ perpendicularis est; quare etiam circulus $ZA\Theta$ ad circulum $AB\Gamma$ perpendicularis est. quoniam igitur in sphaera circulus maximus $ZA\Theta$ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, $AB\Gamma$ ad rectos angulos secat, et in duas partes aequales eum secat et per polos (prop. XIV); itaque cir-

p. 40,5 coll. F. 30 τῶν] corr. ex τὸν B. 31 τέμνει] corr. ex τεμαί A.
ZAΘ] ZA BC.

κύκλον δίχα τε καὶ διὰ τῶν πόλων τεμεῖ. τετμήσθω ἡ ΖΑ περιφέρεια
δίχα κατὰ τὸ Η σημείον· τὸ Η ἄρα σημείον πόλος ἐστὶ τοῦ ΑΒΓ κύκλου.

[κβ'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ εὐθεῖά τις διὰ τοῦ κέντρου οὕσα εὐθεῖαν τινα μὴ
5 διὰ τοῦ κέντρου οὕσαν δίχα τέμνῃ, καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τεμεῖ· καὶ
ἐὰν πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τέμνῃ, καὶ δίχα αὐτὴν τεμεῖ.

ἢ ἀποδείξῃς ὡς ἐν τοῖς κυκλικοῖς· ἐὰν γὰρ διὰ τῆς διαμέτρου διὰ
τοῦ κέντρου οὕσης τῆς σφαίρας καὶ τῆς μὴ διὰ τοῦ κέντρου οὕσης
ἐπίπεδον ἐκβληθῇ, τομὴν ποιήσουσι γραμμὴν κύκλον, καὶ ἔσται ἐν κύκλῳ
10 εὐθεῖά τις διὰ τοῦ κέντρου οὕσα εὐθεῖαν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου
οὕσαν δίχα τέμνουσα· ὥστε καὶ πρὸς ὀρθὰς αὐτὴν τεμεῖ, καὶ ἐὰν πρὸς
ὀρθὰς αὐτὴν τέμνῃ, καὶ δίχα αὐτὴν τεμεῖ.

κγ'.

Ἐὰν ἡ ἐν σφαίρᾳ κύκλος, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἐπὶ τὸ
15 κέντρον τοῦ κύκλου ἐπιτευχθῇ τις εὐθεῖα, ἡ ἐπιτευχθεῖσα κάθετος
ἔσται ἐπὶ τὸν κύκλον.

ἔστω γὰρ ἐν σφαίρᾳ κύκλος ὁ ΑΒΓ, καὶ τὸ μὲν κέντρον τῆς
σφαίρας ἔστω τὸ Δ σημείον, τὸ δὲ κέντρον τοῦ κύκλου τὸ Ε σημείον,
καὶ ἐπετευχθῇ ἡ ΔΕ. λέγω, ὅτι ἡ ΔΕ ὀρθὴ ἐστὶ πρὸς τὸν ΑΒΓ κύκλον.
20 διήχθω γὰρ τις διὰ τοῦ Ε σημείου εἰς αὐτόν, ὡς ἔτυχεν, εὐθεῖα
ἡ ΑΕΒ, καὶ ἐπετευχθῶσαν αἱ ΔΑ, ΔΒ.

καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΕ τῇ ΕΒ, κοινὴ δὲ ἡ ΕΔ, δύο δὲ αἱ ΑΕ,
ΕΔ δύο ταῖς ΒΕ, ΕΔ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ· καὶ βάσεις ἡ ΑΔ
βάσει τῇ ΔΒ ἴση ἐστὶ· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΕΔ γωνία τῇ ὑπὸ ΔΕΒ ἴση
25 ἐστίν· ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἑκατέρα τῶν ὑπὸ ΑΕΔ, ΒΕΔ γωνιῶν· ἡ ΔΕ
ἄρα τῇ ΑΒ ἐστὶ πρὸς ὀρθὰς. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ πάσαις ταῖς
διὰ τοῦ Ε ἀγομέναις εὐθεῖαις ἐν τῷ τοῦ ΑΒΓ κύκλου ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθὰς
ἐστὶν ἡ ΔΕ εὐθεῖα· ἡ ΔΕ ἄρα εὐθεῖα καὶ τῷ τοῦ ΑΓ κύκλου ἐπιπέδῳ
πρὸς ὀρθὰς ἐστίν.]

1 τεμεῖ] ABCDE, τέμνει EA². 2 πόλος ἐστὶ] bis C. 3 propp. 22—23
interpolatae sunt. κβ'] mg. ext. B². 4 ἐν] supra scr. A. 5 τῆς] -is
in ras. A. 5 τέμνῃ] τέμνῃ EF. 6 τέμνῃ] E; τέμν., supra -v ras. 1 litt. C;
corr. ex τέμνῃ A², -v in ras. m. 1; τέμνῃ BDE, e corr. C. 7 διὰ (alt.)] BCEFA², om. AD. 9 ποιήσουσιν A. 10 τῆς] corr. ex τῆς?
A, comp. F. 12 τέμνῃ] τέμνῃ F. 13 κγ'] mg. ext. postea add. B. 14 ἀπὸ δὲ B, sed β—α del.
scr. E. 15 ἐπιτευχθῇ] A, sed corr. 17 κύκλου (?) A, sed corr. 18 σημείον
(pr.)] om. D. 19 ἐστὶν A, comp. C. 22 δύο] -o e corr. A². 23 δύο] mut. in δύο A². 24 EAD B. 25 ἐστὶν (alt.)] om. E. 26 AB] A- e corr. seq. ras. 1 litt. A

culus ZAΘ circulum ABΓ et in duas partes aequales et per
polos secabit. secetur arcus ZA in duas partes aequales in
puncto H; ergo punctum H polus est circuli ABΓ (def. 5).

[XXII.

Si in sphaera recta aliqua per centrum ducta rectam ali-
quam non per centrum ductam in duas partes aequales secat,
etiam ad rectos angulos eam secabit; et si ad rectos angulos
eam secat, etiam in duas partes aequales eam secabit.

demonstrabitur ut in cyclicis (Eucl. III 3); si enim per dia-
metrum, quae per centrum sphaerae ducitur, et rectam non per
centrum ductam planum ducitur, sectionem lineam efficient cir-
culum (prop. I), et in circulo recta aliqua erit per centrum ducta
rectam aliquam non per centrum ductam in duas partes aequales
secans; quare etiam ad rectos angulos eam secabit, et, si ad
rectos angulos eam secat, etiam in duas partes aequales eam
secabit.

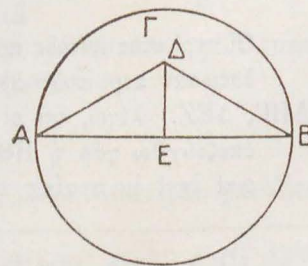
XXIII.

Si in sphaera circulus est, et a centro sphaerae ad centrum
circuli recta aliqua ducitur, recta ducta ad circulum perpendicu-
laris erit (= prop. VII).

sit enim in sphaera circulus ABΓ, et centrum sphaerae sit
punctum Δ, circuli autem centrum punctum Ε, et iungatur ΔΕ.
dico, rectam ΔΕ ad circulum ABΓ perpendicularem esse.

ducatur enim per punctum Ε in eum recta aliqua ΑΕΒ, et
iungantur ΔΑ, ΔΒ.

et quoniam ΑΕ = ΕΒ, communis autem ΕΔ, duae ΑΕ, ΕΔ
duabus ΒΕ, ΕΔ aequales sunt singulae
singulis; et basis ΑΔ basi ΔΒ aequalis
est; itaque ∠ΑΕΔ angulo ΔΕΒ aequa-
lis est (Eucl. I 8); uterque igitur an-
gulus ΑΕΔ, ΒΕΔ rectus est (Eucl.
I 13); itaque ΔΕ ad ΑΒ perpendicu-
laris est. similiter igitur demonstra-
bimus, etiam ad omnes rectas per Ε
in plano circuli ABΓ ductas perpen-
dicularem esse rectam ΔΕ; ergo recta ΔΕ etiam ad planum cir-
culi ΑΓ perpendicularis est (Eucl. XI def. 3)].

27 ABΓ] corr. ex AB A. 28 ἐστὶ A et, ut uidetur, D. ΔΕ (alt.)] δὲ
comp. E. καὶ] del. A². ΑΓ] mut. in ABΓ, -Γ e corr., A². 29 ἐστὶ B.
In fine τέλος τοῦ α AC, τέλος τοῦ πρώτου F, spatium 1 lineae BD.

B'.

Ἐν σφαίρᾳ κύκλοι ἐφάπτεσθαι ἀλλήλων λέγονται, ὅταν ἡ κοινὴ τομὴ τῶν ἐπιπέδων ἀμφοτέρων τῶν κύκλων ἐφάπτηται.

α'.

- 5 Ἐν σφαίρᾳ οἱ παράλληλοι κύκλοι περὶ τοὺς αὐτοὺς πόλους εἰσίν. ἔστωσαν γὰρ ἐν σφαίρᾳ παράλληλοι κύκλοι οἱ ABΓ, ΔEZ. λέγω, ὅτι οἱ ABΓ, ΔEZ κύκλοι περὶ τοὺς αὐτοὺς πόλους εἰσίν.
- εἰλήφθωσαν γὰρ τοῦ ABΓ κύκλου οἱ πόλοι καὶ ἔστωσαν οἱ H, Θ, καὶ ἐπεξέχθω ἡ HΘ.
- 10 καὶ ἐπεὶ, ἐὰν ᾗ ἐν σφαίρᾳ κύκλος, ἡ διὰ τῶν πόλων αὐτοῦ ἀγομένη εὐθεῖα ὀρθή ἐστι πρὸς τὸν κύκλον καὶ διὰ τοῦ κέντρου αὐτοῦ τε καὶ τῆς σφαίρας ἐστίν, ἡ HΘ ἄρα ὀρθή ἐστι πρὸς τὸν ABΓ κύκλον καὶ διὰ τοῦ κέντρου αὐτοῦ τε καὶ τῆς σφαίρας ἐστίν. ἐπεὶ οὖν ἡ HΘ ὀρθή ἐστι πρὸς τὸν ABΓ κύκλον, καὶ ἐστὶν ὁ ABΓ κύκλος παράλληλος τῷ
- 15 ΔEZ κύκλῳ, καὶ ἡ HΘ ἄρα ὀρθή ἐστι πρὸς τὸν ΔEZ κύκλον. ἐπεὶ οὖν ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἐστὶν ὁ ΔEZ, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἐπ' αὐτὸν κάθετος ᾗται ἡ HΘ καὶ ἐκβέλλεται ἐπ' ἀμφοτέρω τὰ μέρη καὶ συμπίπτει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας κατὰ τὰ H, Θ σημεῖα, ἐὰν δὲ ᾗ ἐν σφαίρᾳ κύκλος, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἐπ' αὐτὸν
- 20 κάθετος ἀχθῇ καὶ ἐκβληθῇ ἐπ' ἀμφοτέρω τὰ μέρη, ἐπὶ τοὺς πόλους πεσεῖται τοῦ κύκλου, τὰ H, Θ ἄρα σημεῖα πόλοι εἰσὶ τοῦ ΔEZ κύκλου. εἰσὶ δὲ καὶ τοῦ ABΓ κύκλου· οἱ ABΓ, ΔEZ ἄρα περὶ τοὺς αὐτοὺς πόλους εἰσίν.

β'.

- 25 Οἱ περὶ τοὺς αὐτοὺς πόλους ὄντες ἐν σφαίρᾳ κύκλοι παράλληλοί εἰσιν. ἔστωσαν περὶ τοὺς αὐτοὺς πόλους τοὺς H, Θ ἐν σφαίρᾳ κύκλοι οἱ ABΓ, ΔEZ. λέγω, ὅτι οἱ ABΓ, ΔEZ κύκλοι παράλληλοί εἰσιν.
- ἐπεξέχθω γὰρ ἡ HΘ.
- καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἐστὶν ὁ ABΓ, διὰ δὲ τῶν πόλων αὐτοῦ

1 Θεοδοσίου σφαιρικῶν βιβλίον β' E, σφαιρικῶν β' ACD, σφαιρικῶν δευτέρου BF, βιβλίον δευτέρου mg. postea add. B. Supra lin. 2 ὅρος A, mg. E.
2 α' F, mg. E. 3 τῷ κύκλῳ E. 4 α' om. BDE. 5 περὶ τοὺς αὐτοὺς
in ras. E. 7 οἱ corr. ex ὁ C. 8 αὐτοῦ πόλου A, corr. A².
9 Supra ἐπεξέχθω ras. E. ἡ HΘ] in ras. E. 11 τὸν] add. A² C².
12 ἡ HΘ—ἐστίν (13)] om. D. ἐστὶ] ἐστίν A. ABΓ κύκλον] κύκλον τὸν
ABΓ E. 15 ἐστίν A. τὸν] om. E. 16 κύκλου C, corr. C².
21 ΔEZ] EZ B. 22 εἰσίν A. ΔEZ] -E- in ras. C. Post ἄρα supra

Liber II.

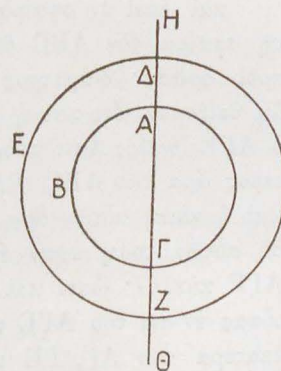
In sphaera circuli inter se contingere dicuntur, ubi communis planorum sectio utrumque circulum contingit.

I.

In sphaera circuli paralleli circum eosdem polos sunt. sint enim in sphaera circuli paralleli ABΓ, ΔEZ. dico, circulos ABΓ, ΔEZ circum eosdem polos esse.

sumantur enim poli circuli ABΓ (I 21) et sint H, Θ, et iungatur HZ.

et quoniam, si in sphaera circulus est, recta per polos eius ducta ad circulum perpendicularis est et per centrum eius sphaeraeque ueniet (I 10), HΘ ad circulum ABΓ perpendicularis est et per centrum eius sphaeraeque ueniet. quoniam igitur HΘ ad circulum ABΓ perpendicularis est, et circulus ABΓ circulo ΔEZ parallelus est, HΘ etiam ad circulum ΔEZ perpendicularis est (Eucl. XI 14). quoniam igitur in sphaera circulus est ΔEZ, et a centro sphaerae ad eum perpendicularis ducta est HΘ et in utramque partem producta cum superficie sphaerae concurret in punctis H, Θ, et, si in sphaera circulus est, et a centro sphaerae ad eum perpendicularis ducitur et in utramque partem producit, in polos circuli cadet (I 8), puncta H, Θ poli sunt circuli ΔEZ. uerum etiam circuli ABΓ poli sunt; ergo circuli ABΓ, ΔEZ circum eosdem polos sunt.

II.

Circuli in sphaera circum eosdem polos descripti paralleli sunt.

in sphaera circum eosdem polos H, Θ sint circuli ABΓ, ΔEZ. dico, circulos ABΓ, ΔEZ parallelos esse.

iungatur enim HΘ.

et quoniam in sphaera circulus est ABΓ, et per polos eius

add. κύκλοι A². 23 εἰσὶ B. In fig. E om. CD. 24 β'] mg. ext.
postea add. B. 25 εἰσι B. 26 αὐτοὺς πόλους] πόλους τοὺς αὐτοὺς E.
H] corr. ex K (?) A².

εὐθεία γραμμὴ ἦκται ἡ $H\Theta$, ἡ $H\Theta$ ἄρα ὀρθή ἐστι πρὸς τὸν $AB\Gamma$ κύκλον. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ πρὸς τὸν ΔEZ κύκλον ἡ $H\Theta$ ὀρθή ἐστιν. πρὸς ἃ δὲ ἐπίπεδα ἡ αὐτὴ εὐθεῖα ὀρθή ἐστιν, ἐκβαλλόμενα τὰ ἐπίπεδα οὐ συμπεσεῖται· ἐκβαλλόμενα ἄρα τὰ διὰ τῶν $AB\Gamma$, ΔEZ κύκλων ἐπίπεδα οὐ συμπεσεῖται· παράλληλος ἄρα ἐστὶν ὁ $AB\Gamma$ κύκλος τῷ ΔEZ κύκλῳ.

γ'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι μεγίστου τινὸς κύκλου περιφέρειαν κατὰ τὸ αὐτὸ σημεῖον τέμνωσι τοὺς πόλους ἔχοντες ἐπ' αὐτοῦ, ἐφά-
10 φονται ἀλλήλων οἱ κύκλοι.

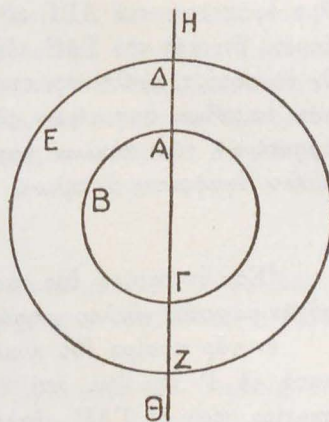
ἐν γὰρ σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ μεγίστου τινὸς κύκλου περιφέρειαν τὴν AGE κατὰ τὸ αὐτὸ σημεῖον τεμνέτωσαν τὸ Γ τοὺς πόλους ἔχοντες ἐπ' αὐτοῦ. λέγω, ὅτι ἐφάφονται ἀλλήλων οἱ $AB\Gamma$, ΔEZ κύκλοι.

15 ἔστωσαν γὰρ αὐτῶν κοινὰ τομὰι τοῦ μὲν AGE καὶ τοῦ $AB\Gamma$ ἡ AG , τοῦ δὲ AGE καὶ τοῦ $\Gamma\Delta E$ ἡ $H\Gamma Z$.

καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ AGE κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν $AB\Gamma$ διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτὸν τεμεῖ καὶ πρὸς ὀρθάς· διάμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ AG τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ GE διάμετρος ἐστὶ τοῦ $\Gamma\Delta E$ κύκλου. καὶ ἐπεὶ 20 ὁ AGE ὀρθός ἐστι πρὸς ἐκάτερον τῶν $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ κύκλων, καὶ ἐκάτερος ἄρα τῶν $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ κύκλων ὀρθός ἐστι πρὸς τὸν AGE κύκλον· καὶ ἡ κοινὴ αὐτῶν ἄρα τομὴ ὀρθή ἐστι πρὸς τὸν AGE κύκλον. κοινὴ δὲ αὐτῶν τομὴ ἐστὶν ἡ $Z\Gamma H$ · καὶ ἡ $Z\Gamma H$ ἄρα ὀρθή ἐστι πρὸς τὸν 25 AGE κύκλον· ὥστε καὶ πρὸς πάσας τὰς ἀπτομένας αὐτῆς εὐθείας καὶ οὖσας ἐν τῷ τοῦ AGE κύκλου ἐπιπέδῳ ὀρθή ἐστίν. ἄπτεται δὲ αὐτῆς ἐκάτερα τῶν AG , GE οὖσα ἐν τῷ τοῦ AGE κύκλου ἐπιπέδῳ· ἡ ZH ἄρα ὀρθή ἐστι πρὸς ἐκάτεραν τῶν AG , GE . ἐπεὶ οὖν κύκλου τοῦ $AB\Gamma$ ἀπ' ἄκρας τῆς διαμέτρου τῆς AG πρὸς ὀρθάς ἦκται ἡ ZH , ἡ ZH

1 γραμμὴ] del. A^2 . ἦκται] mut. in διήκται A^2 , -ῆκ- in ras. A .
 $H\Theta$, ἡ $H\Theta$] e corr. F . ἐστὶν A , comp. C . 3 ἐστὶν] A , comp. C , ἐστὶ
 $BDEF$. 4 ἐκβαλλόμενα ἄρα—συμπεσεῖται (5)] om. CF , +. add. C^2 (in mg. nihil);
mg. B . 7 γ'] mg. ext. postea add. B . 9 αὐτοῦ] supra add. ἡς D , αὐτοῦ
τοῦ τεμνομένου δηλαδὴ κύκλου E . ἐφάφονται C , corr. C^2 . 11 ἐν] -ν in
ras. mai. A . $\Gamma\Delta E$] Γ - in ras. F . 13 αὐτοῦ] mut. in αὐτῆς D .
φονται] -ο- in ras. C^2 . ἀλλήλοις E . 14 κύκλοι— AGE (15)] om. F .
15 τοῦ (alt.)] om. D . 16 $H\Gamma Z$] ADE , ΓZ $BCFA^2$. 17 ὁ AGE] e corr. F .
18 τὸν] corr. ex τοῦ C^2 . 20 ἐπὶ E . 21 ἐστὶν A , comp. C . In fig. add.
circulum sine litt. C . 21 $\Gamma\Delta E$] corr. ex $\Gamma\Delta C$. κύκλων] corr. ex κύκλου
in scrib. A . 23 ἡ] postea ins. A . αὐτῶν] corr. ex αὐτὸν in scrib. A .
ὀρθή] e corr. C . ἐστὶ in mg. transiens A , comp. C . 24 $Z\Gamma H$ (alt.)] $Z\Gamma C$.
27 AGE] A - corr. ex Γ (?) in scrib. A . 28 ἐστὶν A , comp. C .

recta linea ducta est $H\Theta$, recta $H\Theta$ ad circumulum $AB\Gamma$ perpendicularis est (I 10). similiter igitur demonstrabimus (p. 42, 13 sqq.), rectam $H\Theta$ etiam ad circumulum ΔEZ perpendicularem esse. ad quae autem plana eadem recta perpendicularis est, ea producta non concurrent (Eucl. XI 14); itaque plana per circulos $AB\Gamma$, ΔEZ ducta producta non concurrent; ergo circumulus $AB\Gamma$ circulo ΔEZ parallelus est (Eucl. XI def. 8).

III.

Si in sphaera duo circuli maximi alicuius circuli ambitum in eodem puncto secant polos in eo habentes, inter se contingent circuli.

in sphaera enim duo circuli $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ maximi alicuius circuli ambitum AGE in eodem puncto Γ secant polos in eo habentes. dico, circulos $AB\Gamma$, ΔEZ inter se contingere.

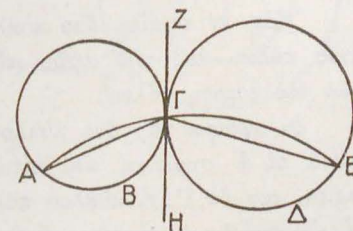
communes enim eorum sectiones sint AG circulorum AGE et $AB\Gamma$, $H\Gamma Z$ autem circulorum AGE et $\Gamma\Delta E$.

et quoniam in sphaera circulus maximus AGE circumulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, $AB\Gamma$ per polos secat, et in

duas partes aequales eum secabit et ad rectos angulos (I 15); AG igitur diametrus est circuli $AB\Gamma$.

similiter igitur demonstrabimus, etiam GE diametrum esse circuli $\Gamma\Delta E$.

et quoniam AGE ad utrumque circumulum $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ perpendicularis est, etiam uterque circulus

$AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ ad circumulum AGE perpendicularis est; quare etiam communis eorum sectio ad circumulum AGE perpendicularis est (Eucl. XI 19).

communis autem eorum sectio est $Z\Gamma H$; itaque etiam $Z\Gamma H$ ad circumulum AGE perpendicularis est; quare etiam ad omnes rectas eam tangentes et in plano circuli AGE positas perpendicularis est (Eucl. XI def. 3).

tangit autem eam utraque AG , GE in plano circuli AGE posita; ZH igitur ad utramque AG , GE perpendicularis est. quoniam igitur in circulo $AB\Gamma$ ab extrema diametro AG perpendicularis ducta est ZH , circumulum

ἄρα ἐφάπτεται τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου κατὰ τὸ Γ σημεῖον. ὁμοίως δὲ δεῖ-
 ξομεν, ὅτι καὶ τοῦ $\Gamma\Delta E$ κύκλου ἐφάπτεται ἡ ZH κατὰ τὸ Γ σημεῖον.
 ἐν δὲ σφαίρᾳ κύκλοι ἐφάπτεσθαι ἀλλήλων λέγονται, ὅταν ἡ κοινὴ τομὴ
 τῶν ἐπιπέδων ἀμφοτέρων τῶν κύκλων ἐφάπτεται. ἄπτεται δὲ ἡ ZH
 5 ἀμφοτέρων τῶν κύκλων κατὰ τὸ Γ σημεῖον· καὶ οἱ $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ ἄρα
 κύκλοι ἐφάπτονται ἀλλήλων.

δ'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι ἐφάπτονται ἀλλήλων, ὁ διὰ τῶν πόλων
 αὐτῶν μέγιστος κύκλος γραφόμενος καὶ διὰ τῆς συναφῆς αὐτῶν ἐλεύσεται.
 10 ἐν γὰρ σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ ἐφάπτεσθωσαν ἀλλήλων
 κατὰ τὸ Γ σημεῖον, καὶ ἔστω τοῦ μὲν $AB\Gamma$ κύκλου πόλος τὸ Z
 σημεῖον, τοῦ δὲ $\Gamma\Delta E$ κύκλου πόλος τὸ H σημεῖον. λέγω, ὅτι ὁ διὰ
 τῶν Z , H πόλων μέγιστος κύκλος γραφόμενος διὰ τοῦ Γ σημείου ἔξει.
 μὴ γάρ, ἀλλ', εἰ δυνατόν, ἐρχέσθω καὶ ἔστω ὡς ὁ ZBH , καὶ πόλῳ
 15 μὲν τῷ H , διαστήματι δὲ τῷ HB , κύκλος γεγράφθω ὁ $BK\Theta$. παράλληλος
 ἄρα ἐστὶν ὁ $\Gamma\Delta E$ κύκλος τῷ $BK\Theta$ κύκλῳ· περὶ γὰρ τοὺς αὐτοὺς
 πόλους εἰσὶν. καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ $AB\Gamma$, $BK\Theta$ μεγίστου
 τινὸς κύκλου περιφέρειαν τὴν ZBH κατὰ τὸ αὐτὸ σημεῖον τὸ B τέμνουσι
 τοὺς πόλους ἔχοντες ἐπ' αὐτοῦ, ἐφάπτονται ἀλλήλων οἱ $AB\Gamma$, $BK\Theta$
 20 κύκλοι. ἀλλὰ καὶ τέμνουσιν· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· οὐκ ἄρα ὁ διὰ
 τῶν Z , H πόλων μέγιστος κύκλος γραφόμενος οὐχ ἔξει διὰ τοῦ Γ
 σημείου. ὁ ἄρα διὰ τῶν πόλων τῶν $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ κύκλων μέγιστος
 κύκλος γραφόμενος ἔξει καὶ διὰ τῆς συναφῆς τῶν κύκλων.

ε'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι ἐφάπτονται ἀλλήλων, ὁ διὰ τῶν τοῦ
 ἐνὸς πόλων καὶ τῆς ἀφῆς μέγιστος κύκλος γραφόμενος ἔξει καὶ διὰ
 τῶν τοῦ ἐτέρου πόλων.
 ἐν σφαίρᾳ γὰρ δύο κύκλοι οἱ $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ ἐφάπτεσθωσαν ἀλλήλων
 κατὰ τὸ Γ σημεῖον, καὶ ἔστω τοῦ μὲν $AB\Gamma$ κύκλου πόλος τὸ Z ση-
 30 μεῖον, τοῦ δὲ $\Gamma\Delta E$ κύκλου πόλος τὸ H σημεῖον. λέγω, ὅτι ὁ διὰ τῶν
 Z , Γ σημείων μέγιστος κύκλος γραφόμενος καὶ διὰ τοῦ H σημείου
 ἐλεύσεται.

3 δὲ] supra scr. C. 4 ἄπτεται] ἐφάπτεται Nizze. 5 $\Gamma\Delta E$] Γ . in
 ras. A. 7 δ'] mg. ext. B². 8 ἐφάπτονται AEF, corr. A². 9 κύκλος]
 seq. ras. 2 litt. A. 12 κύκλου] om. E. τὸ H] in ras. A. 14 ἐρχέσθω]
 -χ- e corr. C². ZBH] Z- e corr. D. 15 $BK\Theta$] $EK\Theta$ E. 16 ἄρα]
 in ras. A. 17 εἰσὶ BCDEF. BOK] BOK καὶ A, corr. A². 19 ἔχοντες]
 -es in ras. E. αὐτοῦ] corr. ex αὐτόν D. 20 κύκλοι] κύκλοι ἐφάπτονται
 ἀλλήλων E. τέμνουσιν C. ἐστὶν] om. C. 21 H] B E. οὐχ] eras. C.
 23 ἀφῆς E. 24 ε'] mg. ext. B², om. F. In fig. E om. BD, litt. Θ et
 Δ inferius coll. E; in C fig. radendo perturbata est et a Z per contactum

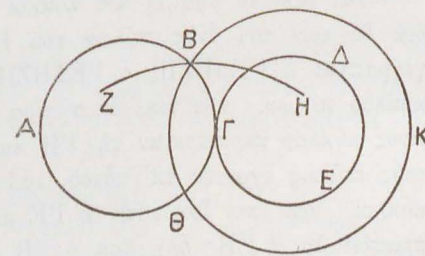
$AB\Gamma$ contingit recta ZH in puncto Γ (Eucl. III 16 coroll.). simi-
 liter igitur demonstrabimus, rectam ZH etiam circum $\Gamma\Delta E$ in
 puncto Γ contingere. in sphaera autem circuli inter se contin-
 gere dicuntur, ubi communis planorum sectio utrumque circum
 contingit (def.). tangit autem ZH utrumque circum in puncto
 Γ ; ergo etiam circuli $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ inter se contingunt.

IV.

Si in sphaera duo circuli inter se contingunt, circulus max-
 imus per polos eorum descriptus etiam per contactum eorum
 ueniet.

in sphaera enim duo circuli $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ inter se contingant
 in puncto Γ , et polus sit circuli $AB\Gamma$ punctum Z , circuli autem
 $\Gamma\Delta E$ polus punctum H . dico, circum maximum per polos Z , H
 descriptum per punctum Γ uenire.

ne ueniat enim, sed, si fieri potest, ueniat et sit ut ZBH ,
 et polo H , radio autem HB , describatur circulus $BK\Theta$; circulus
 igitur $\Gamma\Delta E$ circulo $BK\Theta$ parallelus est (prop. II); nam circum
 eosdem polos sunt. et quoniam in sphaera duo circuli $AB\Gamma$,
 $BK\Theta$ ambitum circuli maximi alicuius ZBH in eodem puncto B
 secant polos in eo habentes, circuli $AB\Gamma$, $BK\Theta$ inter se contin-
 gent (prop. III). uerum etiam
 inter se secant; quod fieri non
 potest; itaque fieri non potest,
 ut circulus maximus per polos
 Z , H descriptus per punctum
 Γ non ueniat. ergo circulus
 maximus per polos circulorum
 $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ descriptus etiam
 per contactum circulorum ueniet.

V.

Si in sphaera duo circuli inter se contingunt, circulus max-
 imus per alterius polos contactumque descriptus etiam per polos
 alterius ueniet.

in sphaera enim duo circuli $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta E$ inter se contingant
 in puncto Γ , et sit polus circuli $AB\Gamma$ punctum Z , circuli autem
 $\Gamma\Delta E$ polus punctum H . dico, circum maximum per puncta
 Z , Γ descriptum etiam per punctum H uenire.

littera Θ signatum recta ad K (om.) ducta. 25 ἐφάπτονται EF. τῶν]
 supra scr. A, τῆς A², om. F. 26 πόλων] -ων in ras. A. ἀφῆς] mut.
 in συναφῆς A². 28 ε mg. F. 29 μὲν] om. E. 30 ὁ] ins. A². 31 Γ , Z E.

μή γάρ, ἀλλ', εἰ δυνατόν, ἐρχέσθω ὡς ὁ ΖΓΘ, καὶ γεγράφθω διὰ τῶν Ζ, Η πόλων μέγιστος κύκλος ὁ ΖΓΗ· ἥξει δὴ διὰ τοῦ Γ.

ἐπεξεύχθω ἡ ΖΓ.

καὶ ἐπεὶ μέγιστός ἐστιν ἑκάτερος τῶν ΖΓΗ, ΖΓΘ, δίχα ἄρα τέμνουσιν ἀλλήλους· ἑκάτερον ἄρα τῶν ΖΚΓ, ΖΑΓ ἡμικυκλίον ἐστίν· ἡ ΖΓ ἄρα διάμετρος ἐστὶ τῆς σφαίρας, ἐπεὶ καὶ τῶν μεγίστων κύκλων τῶν ΖΓΗ, ΖΓΘ. ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ πόλου ἐστὶ τοῦ ΑΒΓ κύκλου· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. ὁ ἄρα διὰ τῶν Ζ, Γ σημείων μέγιστος κύκλος γραφόμενος καὶ διὰ τοῦ Η σημείου ἥξει.

10

ς'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος κύκλου τινὸς τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ ἐφαπτήται, ἐφάπεται καὶ ἐτέρου ἴσου τε καὶ παραλλήλου αὐτοῦ.

ἐν γὰρ σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΑΒΓ κύκλου τινὸς τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ ΓΔ ἐφαπτέσθω κατὰ τὸ Γ σημεῖον. λέγω, ὅτι ὁ ΑΒΓ κύκλος ἐφάπεται καὶ ἐτέρου κύκλου ἴσου τε καὶ παραλλήλου τῷ ΓΔ κύκλῳ.

εἰλήφθω ὁ πόλος τοῦ ΓΔ κύκλου καὶ ἔστω τὸ Ε σημεῖον, καὶ γεγράφθω διὰ τῶν Γ, Ε σημείων μέγιστος κύκλος ὁ ΓΕΔΒΖΗ, καὶ ἀπειλήφθω τῇ ΓΕ περιφερείᾳ ἴση ἡ ΒΖ, καὶ πόλῳ μὲν τῷ Ζ, διαστήματι δὲ τῷ ΖΒ, κύκλος γεγράφθω ὁ ΒΗ.

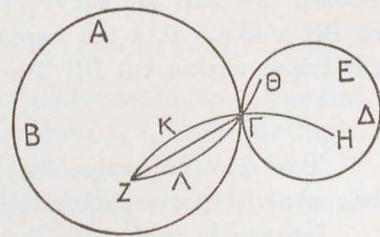
καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ ΑΒΓ, ΓΔ ἐφάπτονται ἀλλήλων, διὰ δὲ τῶν τοῦ ἐνὸς πόλων τοῦ Ε καὶ τῆς ἀφ᾽ ἧς μέγιστος κύκλος γέγραπται ὁ ΓΕΔΒΖΗ, ὁ ΓΕΔΒΖΗ ἄρα ἥξει καὶ διὰ τῶν τοῦ ΑΒΓ κύκλου πόλων. καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ ΑΒΓ, ΒΗ μέγιστοι τινὸς κύκλου περιφέρειαν τὴν ΓΗ κατὰ τὸ αὐτὸ σημεῖον τέμνουσι τὸ Β τοὺς πόλους ἔχοντες ἐπ' αὐτοῦ, ἐφάπτονται ἄρα ἀλλήλων οἱ ΑΒΓ, ΒΗ κύκλοι. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΓΕ περιφέρεια τῇ ΒΖ περιφερείᾳ, κοινῇ προσκείσθω ἡ ΕΒ· ὅλη ἄρα ἡ ΓΒ ὅλη τῇ ΕΖ ἐστὶν ἴση. ἡμικυκλίον δὲ ἐστὶν ἡ ΓΒ· ἡμικυκλίον ἄρα καὶ ἡ ΕΖ· τὸ Ε ἄρα κατὰ διάμετρον

1 ΖΓΘ] ΖΓ- in ras. Α, ΖΚΘ? C. 2 ΖΓΗ] ΑΔ, ΖΗ BCEFA². 3 ἐπεξεύχθω] καὶ ἐπεξεύχθω Ε. 4 μέγιστός] corr. ex μέγιστοί? C². 5 ἀλλήλους Ε. ΖΚΓ] -ΚΓ in ras. C². ΖΑΓ] -ΑΓ in ras. C², ΖΓΑ F. 7 ἐστὶν ΑΕ, comp. C. 8 ὁ] mut. in οὐκ Α². Post ἄρα ins. ὁ Α². Γ, Ζ Ε. 9 καὶ] mut. in οὐχ ἥξει καὶ διὰ τοῦ Η σημείου Α². Ante ἥξει ins. ἄρα Α². In fig. litt. Δ, Ε permutat, Α om. Ε; litt. Γ ex Ε corr. C; τοῦ ε add. C, corr. in τοῦ ε C². 10 ε'] mg. ext. B². 12 ἐφάπεται] corr. ex ἐφάπεται Α². 15 καὶ (pr.) BCEFA², om. ΑΔ. τε] τ- in ras. Α. 22 δὲ] comp. postea ins. Β. 24 ΒΗ] -Η e corr. B. 25 περιφέρειαν] ~ ins. F?; seq. τὸ (?) ΒΖ περιφέρεια κοινῇ προσκείσθω del. C. Β] corr. ex Γ? C. 26 ἐφάπεται C, sed corr. ΑΒΓ] ΑΒΕ, -Ε in ras., C. 27 ΒΖ] corr. ex ΒΗ C. 29 ΓΒ] ΓΒ- Ε. ἄρα (pr.)] ἄρα ἐστὶ Ε.

ne ueniat enim, sed, si fieri potest, ueniat ut ΖΓΘ, et per polos Ζ, Η describatur circulus maximus ΖΓΗ; ueniet igitur per punctum Γ (prop. IV).

iungatur ΖΓ.

et quoniam uterque ΖΓΗ, ΖΓΘ maximus est, inter se in binas partes aequales secant (I 11); itaque uterque ΖΚΓ, ΖΑΓ semicirculus est; ΖΓ igitur diameter est sphaerae, quoniam etiam circulorum maximorum ΖΓΗ, ΖΓΘ diameter est. uerum etiam a polo circuli ΑΒΓ ducta est; quod fieri non potest. ergo circulus maximus per puncta Ζ, Γ descriptus etiam per punctum Η ueniet.

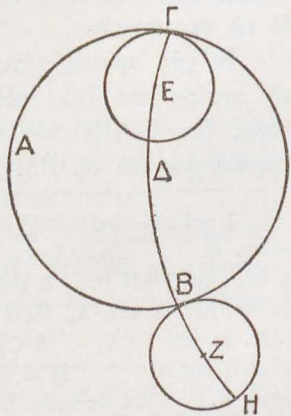
VI.

Si in sphaera circulus maximus circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, contingit, etiam alium ei aequalem et parallelum continget.

in sphaera enim circulus maximus ΑΒΓ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, ΓΔ in puncto Γ contingat. dico, circulum ΑΒΓ etiam alium circulum circulo ΓΔ aequalem et parallelum contingere.

sumatur polus circuli ΓΔ (I 21) et sit punctum Ε, et per puncta Γ, Ε circulus maximus describatur ΓΕΔΒΖΗ (I 20), et abscindatur ΒΖ arcui ΓΕ aequalis, et polo Ζ, radio autem ΖΒ, circulus describatur ΒΗ.

et quoniam in sphaera duo circuli ΑΒΓ, ΓΔ inter se contingunt, et per polos alterius Ε contactumque descriptus est circulus maximus ΓΕΔΒΖΗ, circulus ΓΕΔΒΖΗ etiam per polos circuli ΑΒΓ ueniet (prop. V). et quoniam in sphaera duo circuli ΑΒΓ, ΒΗ ambitum circuli maximi alicuius ΓΗ in eodem puncto Β secant polos in eo habentes, inter se contingunt circuli ΑΒΓ, ΒΗ (prop. III). et quoniam arcus ΓΕ aequalis est arcui ΒΖ, adiciatur, qui communis est, ΕΒ; itaque totus ΓΒ toti ΕΖ aequalis est. uerum ΓΒ semicirculi est; semicirculi igitur etiam ΕΖ; Ε igitur puncto Ζ secundum diametrum oppositum est. et punctum Ε polus est

ἔστι τῷ Z. καὶ ἔστι τὸ E σημεῖον πόλος τοῦ ΓΔ κύκλου· καὶ τὸ Z ἄρα ὁ ἕτερος πόλος ἐστὶ τοῦ ΓΔ κύκλου. πάλιν, ἐπεὶ ἡ EZ ἡμικυκλίῳ ἐστὶ, καὶ ἔστι τὸ Z πόλος τοῦ BH κύκλου, καὶ τὸ E ἄρα ὁ ἕτερος πόλος ἐστὶ τοῦ BH κύκλου· οἱ ΓΔ, BH ἄρα κύκλοι περὶ τοὺς αὐτοὺς πόλους ὄντες παράλληλοί εἰσιν [παράλληλος ἄρα ἐστὶν ὁ ΓΔ κύκλος τῷ BH κύκλῳ]. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΓΕ τῇ BZ, ἴσος ἄρα καὶ ὁ ΓΔ κύκλος τῷ BH κύκλῳ. ἀλλὰ καὶ παράλληλος· ὁ ABΓ ἄρα κύκλος ἐφάπτεται καὶ ἐτέρου κύκλου τοῦ BH ἴσου τε καὶ παραλλήλου τῷ ΓΔ.

ζ'.

- 10 Ἐὰν ὧσιν ἐν σφαίρᾳ δύο ἴσοι τε καὶ παράλληλοι κύκλοι, ὁ τοῦ ἐνὸς αὐτῶν μέγιστος κύκλος ἐφαπτόμενος ἐφάπτεται καὶ τοῦ ἐτέρου. ἔστωσαν ἐν σφαίρᾳ δύο ἴσοι τε καὶ παράλληλοι κύκλοι οἱ AB, ΓΔ. λέγω, ὅτι ὁ τοῦ AB μέγιστος κύκλος ἐφαπτόμενος ἐφάπτεται καὶ τοῦ ΓΔ. εἰ γὰρ δυνατόν, ἐφαπτέσθω μὲν τοῦ AB μέγιστος κύκλος ὁ AE 15 κατὰ τὸ A σημεῖον, τοῦ δὲ ΓΔ μὴ ἐφαπτέσθω. καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ AE κύκλου τινὸς τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ AB ἐφάπτεται, ἐφάπτεται ἄρα καὶ ἐτέρου ἴσου τε καὶ παραλλήλου τῷ AB· ἐφαπτέσθω οὖν τοῦ EZ. ἐπεὶ οὖν ὁ AB τῷ EZ ἴσος ἐστὶ καὶ παράλληλος, ἀλλὰ ὁ AB 20 τῷ ΓΔ ἴσος ἐστὶ καὶ παράλληλος, καὶ ὁ ΓΔ ἄρα τῷ EZ ἴσος ἐστὶ καὶ παράλληλος· ἔσονται ἄρα ἐν σφαίρᾳ τρεῖς κύκλοι ἴσοι τε καὶ παράλληλοι· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ὁ τοῦ AB μέγιστος κύκλος ἐφαπτόμενος οὐκ ἐφάπτεται καὶ τοῦ ΓΔ· ἐφάπτεται ἄρα.

η'.

- 25 Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος πρὸς τινὰ κύκλον τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ λοξὸς ᾗ, ἐφάπτεται δύο κύκλων ἴσων μὲν ἀλλήλοις, παραλλήλων δὲ τῷ προειρημένῳ. ἐν γὰρ σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ABΓ πρὸς τινὰ κύκλον τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν BΔ λοξὸς ἔστω, τουτέστι μὴ ἔστω διὰ τῶν πόλων. 30 λέγω, ὅτι ὁ ABΓ κύκλος ἐφάπτεται δύο κύκλων ἴσων μὲν ἀλλήλοις, παραλλήλων δὲ τῷ BΔ.

1 καὶ τὸ—κύκλου (2)] om. E, mg. B² (καίμενον, '6.—'6.). 3 ἐστὶ] ἐστὶν A, comp. C. κύκλου] om. A, comp. supra scr. A². 4 BH (alt.)] EH D. 5 εἰσιν] A, εἰσι BCDEF. παράλληλος—κύκλῳ (6)] deleo. In fig. litt. A om. A, BΓH extra circuli ambitum producit E; τοῦ ζ add. C, corr. in τοῦ—C². 9 ζ'] mg. ext. B². 10 δύο] -ο in ras. mai. F. κύκλοι] mg. C². 11 οἱ] οἱ F. 12 τοῦ] e corr. F. 13 ὁ] om. E. ἀπτό- 14 ἀπτόσθω E. 15 ἐφάπτεται] corr. ex ἄφεται A². 16 τῷ] 18 τῷ] 19 ἀλλὰ—παράλληλος (20)] om. F. ἀλλ' E. 20 τῷ] corr. ex τὸ C². 21 τρεῖς] Γ D. 22 οὐκ AE, corr. A². 23 ἄρα] ἄρα· ὅπερ εἰδει δεῖται E. In fig. litt. E 24 ἄφεται E. καὶ] om. D. 25 τρεῖς] Γ D. 26 οὐκ AE, corr. A². 27 ἄρα] ἄρα· ὅπερ εἰδει δεῖται E. In fig. litt. E

circuli ΓΔ; quare etiam Z alter polus est circuli ΓΔ; itaque circuli ΓΔ, BH circum eosdem polos positi paralleli sunt (prop. II). et quoniam ΓΕ = BZ, etiam circulus ΓΔ circulo BH aequalis est. uerum etiam parallelus est; ergo circulus ABΓ alium quoque circum contingit circulo ΓΔ et aequalem et parallelum.

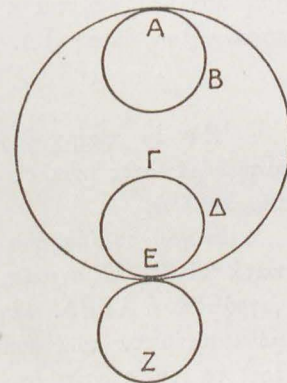
VII.

Si in sphaera sunt duo circuli aequales parallelique, circulus maximus alterum eorum contingens alterum quoque contingit. sint in sphaera duo circuli aequales parallelique AB, ΓΔ. dico, circum maximum circum AB contingentem ΓΔ quoque circum contingere.

nam, si fieri potest, circum AB contingat circulus maximus AE, circum autem ΓΔ ne contingat.

et quoniam in sphaera circulus maximus AE circum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, AB contingit, etiam alium continget circulo AB aequalem et parallelum (prop. VI); contingat igitur EZ.

quoniam igitur AB circulo EZ aequalis est et parallelus, AB autem circulo ΓΔ aequalis est et parallelus, erit etiam ΓΔ circulo EZ aequalis et parallelus; itaque in sphaera tres erunt circuli aequales et paralleli; quod fieri non potest (cfr. I 6). itaque fieri non potest, ut circulus maximus circum AB contingens non contingat etiam circum ΓΔ; ergo continget.

VIII.

Si in sphaera circulus maximus ad circum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, obliquus est, duos circulos continget inter se aequales, parallelos autem ei, quem significauimus.

in sphaera enim circulus maximus ABΓ ad circum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, BΔ obliquus sit, hoc est per polos ne ueniat.¹⁾ dico, circum ABΓ duos circulos contingere inter se aequales, parallelos autem circulo BΔ.

add. C², Z om. E; τοῦ η̄ add. C, corr. in τοῦ ζ C². 24 η'] mg. ext. B². 25 τῶν] τὸν B. 26 παραλλήλῳ F. 29 τουτέστιν A. 30 ἀλλήλοις] -ο in ras. E. 31 τῷ] τῶν F.

1) Lin. 29 τουτέστι—πόλων interpolata uidentur.

καὶ ἐπεὶ ὁ ABΓ κύκλος λοξός ἐστι πρὸς τὸν ΒΔ, ὁ πόλος τοῦ ΒΔ οὐκ ἔστιν ἐπὶ τοῦ ABΓ κύκλου. εἰλήφθω οὖν ὁ πόλος τοῦ ΒΔ κύκλου καὶ ἔστω τὸ Ε σημεῖον, καὶ διὰ τοῦ Ε σημείου καὶ ἑνὸς τῶν τοῦ ABΓ κύκλου πόλων μέγιστος κύκλος γεγράφθω ὁ ΑΕΓΗ, καὶ πόλος μὲν τῷ Ε, διαστήματι δὲ τῷ ΑΕ, κύκλος γεγράφθω ὁ ΑΖ.
 5 παράλληλος ἄρα ἐστὶν ὁ ΑΖ τῷ ΒΔ· περὶ γὰρ τοὺς αὐτοὺς πόλους εἰσίν. καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ ABΓ, ΑΖ μεγίστου τινὸς κύκλου περιφέρειαν κατὰ τὸ αὐτὸ σημεῖον τέμνουσι τὸ Α τοὺς πόλους ἔχοντες ἐπ' αὐτοῦ, ἐφάπτονται ἄρα ἀλλήλων· ὁ ἄρα ABΓ κύκλος τοῦ ΑΖ κύκλου ἐφάπτεται. ἐπεὶ οὖν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ABΓ κύκλου τινὸς τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ ΑΖ ἐφάπτεται, ἐφάπτεται ἄρα καὶ ἐτέρου ἴσου τε καὶ παραλλήλου τῷ ΑΖ· ἐφαπτέσθω οὖν τοῦ ΓΗ. ἐπεὶ οὖν ὁ ΑΖ τῷ ΓΗ ἴσος τέ ἐστι καὶ παράλληλος, ἀλλ' ὁ ΑΖ τῷ ΒΔ ἐστὶ παράλληλος, καὶ ὁ ΓΗ ἄρα τῷ ΒΔ ἐστὶ παράλληλος· ὁ ABΓ
 10 ἄρα κύκλος ἐφάπτεται δύο κύκλων τῶν ΑΖ, ΓΗ ἴσων μὲν ἀλλήλοις, παραλλήλων δὲ τῷ ΒΔ.

θ'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι τέμνωσιν ἀλλήλους, διὰ δὲ τῶν πόλων αὐτῶν μέγιστος κύκλος γραφῇ, δίχα τεμεῖ τὰ ἀπειληγμένα τμήματα
 20 τῶν κύκλων.

ἐν γὰρ σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ ΖΑΕΒ, ΖΓΕΔ τεμνέτωσαν ἀλλήλους κατὰ τὰ Ζ, Ε σημεία, διὰ δὲ τῶν πόλων αὐτῶν μέγιστος κύκλος γεγράφθω ὁ ΑΓΒΔ. λέγω, ὅτι ὁ ΑΓΒΔ κύκλος δίχα τεμεῖ τὰ ἀπειληγμένα τμήματα τῶν κύκλων, τουτέστιν ὅτι ἡ μὲν ΖΑ περιφέρεια ἴση
 25 ἐστὶ τῇ ΑΕ περιφερείᾳ, ἡ δὲ ΖΒ περιφέρεια ἴση ἐστὶ τῇ ΒΕ περιφερείᾳ, ἡ δὲ ΖΓ τῇ ΓΕ, καὶ ἔτι ἡ ΖΔ τῇ ΔΕ.

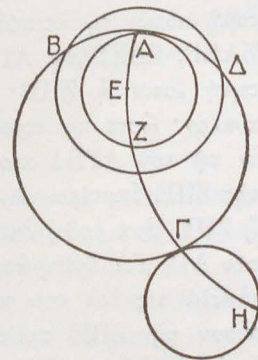
ἔστω γὰρ τοῦ μὲν ΑΓΒΔ κύκλου καὶ τοῦ ΖΑΕΒ κοινὴ τομὴ ἡ ΑΒ, τοῦ δὲ ΑΓΒΔ καὶ τοῦ ΖΓΕΔ κοινὴ τομὴ ἡ ΓΔ, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ ΖΗ, ΗΕ.

30 καὶ ἐπεὶ τὰ Ζ, Η, Ε σημεία ἐν τῷ τοῦ ΑΕΒΖ κύκλου ἐπιπέδῳ εἰσίν, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ τοῦ ΖΔΕΓ κύκλου ἐπιπέδῳ, τὰ Ζ, Η, Ε ἄρα σημεία ἐπὶ τῆς κοινῆς τομῆς ἐστὶ τῶν δύο ἐπιπέδων· πάντως δὲ δύο

1 καὶ ἐπεὶ] AD, ἐπεὶ γὰρ BEFA², καὶ ἐπεὶ γὰρ C. 2 ὁ] om. E.
 4 γεγράφθω] EA², ἐγγεγράφθω ABCDF. 5 τῷ (pr.)] corr. ex τὸ F.
 γράφθω B. 6 AZ] AZ κύκλος E. BΔ] ΔB E. περὶ γὰρ] ὅτι περὶ E.
 αὐτοῦ] supra scr. C². 7 εἰσίν] A, εἰσὶ BCDEF. οἱ] in ras. A.
 ABΓ] AB- in ras. A. 9 ἄρα (pr.)] AD, del. A², om. BCEF. 10 AZ] post
 A ras. 1 litt. C. 13 τέ] om. C. 14 ἐστὶν A. 15 AZ] AB C.
 16 BΔ] BΔ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι E. In fig. litt. Z, Γ, Η add C² (H e corr.).
 τοῦ ἡ adscr. C². 17 θ'] mg. ext. B². 19 τέμνει E. 21 ΖΓΕΔ] DE,
 ΖΔΕΓ BCFA², Ζ*ΓΔ (post Z- ras. 1 litt.) A. 22 σημείον E. 24 ΖΑ]
 AZ B. 25 ἐστὶν AF. AE] ΘA E. ZB] BZ B. 27 ABΓA F.

et quoniam circulus ABΓ ad ΒΔ obliquus est, polus circuli ΒΔ in circulo ABΓ positus non est. sumatur igitur polus circuli ΒΔ (I 21) et sit punctum E, et per punctum E alterumque polorum circuli ABΓ circulus maximus describatur ΑΕΓΗ (I 20), et polo E, radio autem AE, circulus describatur AZ.

AZ igitur circulo ΒΔ parallelus est (prop. II); nam circum eosdem polos sunt. et quoniam in sphaera duo circuli ABΓ, AZ circuli maximi ambitum in eodem puncto Α contingunt polos in eo habentes, inter se contingent (prop. III); circulus igitur ABΓ circulum AZ continget. quoniam igitur in sphaera circulus maximus ABΓ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, AZ contingit, etiam alium continget circulo AZ aequalem et parallelum (prop. VI); contingat igitur ΓΗ. quoniam igitur AZ circulo ΓΗ aequalis est et parallelus, AZ autem circulo ΒΔ parallelus est, etiam ΓΗ circulo ΒΔ parallelus est; ergo circulus ABΓ duos circulos AZ, ΓΗ continget inter se aequales et circulo ΒΔ parallelos.

IX.

Si in sphaera duo circuli inter se secant, et per polos eorum circulus maximus describitur, segmenta circulorum abscisa in binas partes aequales secabit.

in sphaera enim duo circuli ΖΑΕΒ, ΖΓΕΔ in punctis Ζ, Ε inter se secant, per polos autem eorum circulus maximus describatur ΑΓΒΔ. dico, circulum ΑΓΒΔ segmenta abscisa circulorum in binas partes secare, hoc est, arcum ΖΑ arcui ΑΕ aequalem esse, arcum autem ΖΒ arcui ΒΕ aequalem, arcum ΖΓ arcui ΓΕ, denique arcum ΖΔ arcui ΔΕ.

circulorum enim ΑΓΒΔ et ΖΑΕΒ communis sectio sit ΑΒ, circulorum autem ΑΓΒΔ et ΖΓΕΔ communis sectio ΓΔ, et iungantur ΖΗ, ΗΕ.

et quoniam puncta Ζ, Η, Ε in plano circuli ΑΕΒΖ sunt, uerum etiam in plano circuli ΖΔΕΓ, puncta Ζ, Η, Ε in communi sectione sunt duorum illorum planorum; omnino autem com-

28 ΑΓΒΔ] ΑΓΒΔ κύκλου C. ΖΓΕΔ] -Γ- in ras. C², -Δ corr. ex B in srib.
 31 εἰσίν] ἐστὶν Nizze. ΖΔΕΓ] ΖΓΕΔ E. ἄρα] om. E. 32 ἐστὶ] ἄρα εἰσὶ E.
 πάντως] D, comp. BF, -s e corr. A², πάντων C, τῶν C², τὰ ΖΗΕ σημεία τῶν E.

ἐπιπέδων ἢ κοινῇ τομῇ εὐθείᾳ ἐστίν· ἐπ' εὐθείας ἄρα ἐστίν ἡ ΖΗ τῇ
 HE. καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΑΓΒΔ κύκλον τινὰ τῶν
 ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν ΖΑΕΒ διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτὸν τεμεῖ
 καὶ πρὸς ὀρθάς· ἡ ΑΒ ἄρα διάμετρος ἐστὶ τοῦ ΖΑΕΒ κύκλου. ὁμοίως
 5 δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ ΓΔ διάμετρος ἐστὶ τοῦ ΖΔΕΓ κύκλου. καὶ ἐπεὶ
 ὁ ΑΓΒΔ κύκλος ὀρθός ἐστι πρὸς ἐκάτερον τῶν ΖΑΕΒ, ΖΔΕΓ κύκλων,
 καὶ ἐκάτερος ἄρα τῶν ΖΑΕΒ, ΖΔΕΓ ὀρθός ἐστι πρὸς τὸν ΑΓΒΔ
 κύκλον. ἐὰν δὲ δύο ἐπίπεδα ἐπιπέδῳ τινὶ πρὸς ὀρθάς ᾗ, καὶ ἡ κοινὴ
 τομὴ αὐτῶν τῷ ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθάς ᾖ· καὶ ἡ κοινὴ ἄρα τομὴ τῶν
 10 ΖΑΕΒ, ΖΔΕΓ τῷ ΑΓΒΔ ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθάς ἐστίν. κοινὴ δὲ αὐτῶν
 τομὴ ἐστὶν ἡ ΖΗΕ· καὶ ἡ ΖΗΕ ἄρα ὀρθή ἐστὶ πρὸς τὸν ΑΓΒΔ
 κύκλον· ὥστε καὶ πρὸς πάσας τὰς ἀποτομένας αὐτῆς εὐθείας καὶ οὕτως
 ἐν τῷ τοῦ ΑΓΒΔ κύκλου ἐπιπέδῳ ὀρθάς ποιήσει γωνίας. ἄπτεται δὲ
 τῆς ΖΗΕ ἐκάτερα τῶν ΑΒ, ΓΔ οὕτως ἐν τῷ τοῦ ΑΓΒΔ κύκλου ἐπιπέδῳ·
 15 ἡ ΖΗΕ ἄρα ὀρθή ἐστὶ πρὸς ἐκάτεραν τῶν ΑΒ, ΓΔ· καὶ ἐκάτερα ἄρα
 τῶν ΑΒ, ΓΔ ὀρθή ἐστὶ πρὸς τὴν ΖΗΕ. ἐπεὶ οὖν ἐν κύκλῳ τῷ ΖΑΕΒ
 εὐθείᾳ τις διὰ τοῦ κέντρου ἡ ΑΒ εὐθεϊάν τινα μὴ διὰ τοῦ κέντρου
 οὕσαν τὴν ΖΗΕ πρὸς ὀρθάς τέμνει, καὶ δίχα αὐτὴν τεμεῖ· ἴση ἄρα
 ἐστὶν ἡ ΖΗ τῇ HE. κοινὴ δὲ καὶ πρὸς ὀρθάς ἡ ΗΑ· ἴση ἄρα ἐστὶ
 20 καὶ ἡ ΖΑ περιφέρεια τῇ ΑΕ περιφερείᾳ. ὁμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι
 καὶ ἡ μὲν ΖΒ τῇ BE ἐστὶν ἴση, ἡ δὲ ΖΓ τῇ GE, καὶ ἔτι ἡ ΖΔ τῇ
 ΔΕ ἐστὶν ἴση.

ὁ ΑΓΒΔ ἄρα κύκλος δίχα τεμεῖ τὰ ἀπειλημμένα τμήματα τῶν
 κύκλων.

25

ι'.

Ἐὰν ὥσιν ἐν σφαίρᾳ παράλληλοι κύκλοι, διὰ δὲ τῶν πόλων αὐτῶν
 μέγιστοι κύκλοι γραφῶσιν, αἱ μὲν τῶν παραλλήλων κύκλων περιφέρειαι
 αἱ μεταξὺ τῶν μεγίστων κύκλων ὁμοίαι εἰσιν, αἱ δὲ τῶν μεγίστων κύκλων
 περιφέρειαι αἱ μεταξὺ τῶν παραλλήλων κύκλων ἴσαι εἰσίν.

30 ἔστωσαν ἐν σφαίρᾳ κύκλοι παράλληλοι οἱ ΑΒΓΔ, ΕΖΗΘ, διὰ δὲ

2 ΑΓΒΔ] ΑΒΓ Ε, ΑΒΓΔ F. 3 τεμεῖ] om. E. 4 ὀρθάς] ὀρθός
 τέμνει E. ἐστὶν A, comp. C. 6 ἐκάτερα E. ΖΑΕΒ] -EB in ras. A.
 7 ἐκάτερος] -κά- in ras. C. τῶν] τῶν ὑπὸ C. 8 ἐπιπέδῳ τινὶ] -δὲ π- in
 ras. C². 10 ἐστὶν] ΑΒ, comp. C, ἐστὶ DEF. 11 ἐστὶ] ἐστὶν A. ΑΓΒΔ]
 ΑΒΔ B, ΑΒΓΔ CF. 13 ὀρθάς] πρὸς ὀρθάς A, corr. A². 14 δὲ] in ras. E.
 15 ἐστὶν A, comp. C. 16 ἐστὶν A, comp. C. ἐν] supra scr. A.
 19 ἐστὶν-ἄρα] om. D. ἐστὶ F. ἡ ΖΗ-ἐστὶ] mg. C² (./.) δὲ] om. E.
 In fig. litt. H bis D, om. EF, τοῦ θ add. C², tota fig. in ras. E spatio initio
 prop. X relicto; fig. repetitur fol. 23v in prop. X B. 21 ἐστὶ] ΑΒΕ, e corr.
 F, ἐστὶν DF, comp. C. ΖΔ] ΖΑ A. 22 ἐστὶν ἴση] del. A²; ἐστ- eras. C,
 seq. ἡ δὲ ΖΓ, sed del. 23 ΑΓΒΔ] ΑΔ, ΑΒΓΑ BCF, ΑΓΔ supra scr. B E.

munis duorum planorum sectio recta est (Eucl. XI 3); itaque
 ΖΗ, HE in una recta sunt. et quoniam in sphaera circulus max-
 imus ΑΓΒΔ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, ΖΑΕΒ
 per polos secat, in duas partes aequales eum secabit et ad
 rectos angulos (I 15); ΑΒ igitur diametrus est circuli ΖΑΕΒ.
 similiter igitur demonstrabimus,
 etiam ΓΔ diametrum esse circuli
 ΖΔΕΓ. et quoniam circulus ΑΓΒΔ
 ad utrumque circulum ΖΑΕΒ, ΖΔΕΓ
 perpendicularis est, etiam uterque
 circulus ΖΑΕΒ, ΖΔΕΓ ad circulum
 ΑΓΒΔ perpendicularis est. sin duo
 plana ad planum aliquod perpen-
 dicularia sunt, etiam communis eorum sectio ad planum illud
 perpendicularis est (Eucl. XI 19); quare etiam communis sectio
 planorum ΖΑΕΒ, ΖΔΕΓ ad planum ΑΓΒΔ perpendicularis est.
 communis autem eorum sectio est ΖΗΕ; quare etiam ΖΗΕ ad
 circulum ΑΓΒΔ perpendicularis est; quare etiam ad omnes rectas
 eam tangentes et in plano circuli ΑΓΒΔ positas rectos angulos
 efficiet (Eucl. XI def. 3). rectam autem ΖΗΕ utraque ΑΒ, ΓΔ
 tangit in plano circuli ΑΓΒΔ posita; itaque ΖΗΕ ad utramque
 ΑΒ, ΓΔ perpendicularis est; quare etiam utraque ΑΒ, ΓΔ ad
 ΖΗΕ perpendicularis est. quoniam igitur in circulo ΖΑΕΒ recta
 aliqua per centrum ducta ΑΒ rectam aliquam non per centrum
 ductam ΖΗΕ ad rectos angulos secat, etiam in duas partes
 aequales eam secabit (Eucl. III 3); itaque ΖΗ = HE. com-
 munis autem et perpendicularis est ΗΑ; itaque arcus ΖΑ arcui
 ΑΕ aequalis est. similiter igitur demonstrabimus, etiam arcum
 ΖΒ arcui BE aequalem esse et arcum ΖΓ arcui GE, denique ar-
 cum ΖΔ arcui ΔΕ aequalem esse.

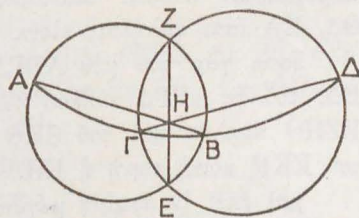
ergo circulus ΑΓΒΔ segmenta circulorum abscisa in binas
 partes aequales secabit.

X.

Si in sphaera paralleli circuli sunt, et per polos eorum cir-
 culi maximi describuntur, arcus circulorum parallelorum inter
 circulos maximos positi similes sunt, maximorum autem circu-
 lorum arcus inter circulos parallelos positi aequales sunt.

sint in sphaera paralleli circuli ΑΒΓΔ, ΕΖΗΘ, et per polos

τεμεῖ] ABCDE, τέμνει EA². 25 ι'] mg. ext. B². 30 ΕΖΗΘ] -Ζ- corr.
 ex H? in scrib. E, -Θ e corr. C².

τῶν πόλων αὐτῶν μέγιστοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ ΑΕΗΓ, ΒΖΘΔ. λέγω, ὅτι αἱ μὲν τῶν παραλλήλων κύκλων περιφέρειαι αἱ μεταξὺ τῶν μεγίστων κύκλων ὅμοιαι εἰσι, τουτέστιν ὅτι ἡ μὲν ΒΓ περιφέρεια ὅμοια ἐστὶ τῇ ΖΗ περιφερείᾳ, ἡ δὲ ΓΔ τῇ ΗΘ, ἡ δὲ ΔΑ τῇ ΘΕ, καὶ ἐτι ἡ

5 ΑΒ τῇ ΕΖ, αἱ δὲ τῶν μεγίστων κύκλων περιφέρειαι αἱ μεταξὺ τῶν παραλλήλων κύκλων ἴσαι εἰσί, τουτέστιν ὅτι αἱ τέσσαρες αἱ ΖΒ, ΗΓ, ΘΔ, ΕΑ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσιν.

ἔστω γάρ τοῦ μὲν ΑΒΓΔ κύκλου καὶ τοῦ ΒΖΘΔ κοινὴ τομὴ ἡ ΒΔ, τοῦ δὲ ΑΒΓΔ κύκλου καὶ τοῦ ΑΕΗΓ κοινὴ τομὴ ἡ ΑΓ, τοῦ δὲ

10 ΕΖΗΘ κύκλου καὶ τοῦ ΖΚΘ κοινὴ τομὴ ἡ ΖΘ, τοῦ δὲ ΕΖΗΘ καὶ τοῦ ΕΚΗ κοινὴ τομὴ ἡ ΕΗ.

καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΑΕΗΓ κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν ΑΒΓΔ διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτὸν τεμεῖ καὶ πρὸς ὀρθάς· ἡ ΑΓ ἄρα διάμετρος ἐστὶ τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου. ὁμοίως δὲ

15 δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ ΒΔ διάμετρος ἐστὶ τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου· τὸ Α ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου. πάλιν, ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΑΕΗΓ κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν ΕΖΗΘ διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτὸν τεμεῖ καὶ πρὸς ὀρθάς· ἡ ΕΗ ἄρα διάμετρος ἐστὶ τοῦ ΕΖΗΘ κύκλου. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ ΖΘ διάμετρος

20 ἐστὶ τοῦ ΕΖΗΘ κύκλου· τὸ Μ ἄρα σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ ΕΖΗΘ κύκλου. καὶ ἐπεὶ δύο ἐπίπεδα παράλληλα τὰ ΑΒΓΔ, ΕΖΗΘ ὑπὸ τινος ἐπιπέδου τέμνεται τοῦ ΒΖΘΔ, αἱ κοιναὶ αὐτῶν ἄρα τομαὶ παράλληλοί εἰσι· παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΔ τῇ ΖΘ. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ ΑΓ τῇ ΕΗ παράλληλος ἐστίν. ἐπεὶ οὖν δύο εὐθεῖαι ἀπτόμεναι

25 ἀλλήλων αἱ ΒΛ, ΑΓ παρὰ δύο εὐθείας ἀπτομένας ἀλλήλων τὰς ΖΜ, ΜΗ εἰσι μὴ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ οὔσαι, ἴσας γωνίας περιέξουσιν· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΖΜΗ γωνία τῇ ὑπὸ ΒΑΓ γωνίᾳ. καὶ εἰσι πρὸς τοῖς κέντροις, καὶ βέβηκεν ἡ μὲν ὑπὸ ΖΜΗ γωνία ἐπὶ τῆς ΖΗ περιφέρειας, ἡ δὲ ὑπὸ ΒΑΓ γωνία ἐπὶ τῆς ΒΓ περιφέρειας· ὁμοία ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΓ

30 περιφέρεια τῇ ΖΗ περιφερείᾳ. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ μὲν ΓΔ περιφέρεια ὁμοία ἐστὶ τῇ ΗΘ περιφερείᾳ, ἡ δὲ ΑΔ τῇ ΕΘ, καὶ ἐτι ἡ

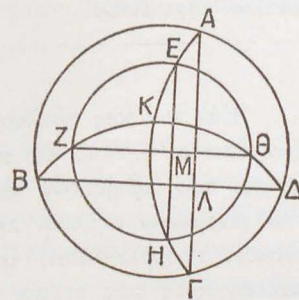
2 κύκλων] om. D. 4 ἐστὶν Α, comp. C. τῇ (pr.)] corr. ex τῆς C. ἐτι] corr. ex ἐστι C². 6 εἰσιν Α. τέσσαρες] δεσ D. ΖΒ] ΒΖ Ε. 7 ἀλλήλοις F. 8 μὲν] μὲν τοῦ Ε. 9 ΑΓ—ἡ (10)] om. C. 10 ΕΖΗΘ] ΖΗΘ Ε. 12 κύκλον] corr. ex κύκλων Α. 13 τεμεῖ] τέμνει Ε. 15 ΑΒΓΔ] CDEA², ΑΒΓ ΑΒΓ. 16 ΑΒΓ Β. 18 τεμεῖ] τέμνει Ε. Ad fig. adscr. τοῦ τ C, corr. in τοῦ τ C². 19 post κύκλου del. καὶ πρὸς ὀρθάς C. 20 τὸ—κύκλου (21)] om. CF, supra scr. C². 21 ἐπειδὴ F. 22 ΒΖΘΔ] Β- in ras., -ΘΔ mut. in ΔΘ Α. 23 εἰσιν Ε. 24 ΕΗ] Ε- e corr. F. εὐθεῖαι] seq. ras. 2 litt. B. ἀπτόμεναι] corr. ex ἀποτεμνόμεναι Α². 25 ΒΛ, ΑΓ] corr. ex ΒΔ, ΑΓ Α, ΒΔΑΓ DE. 26 εἰσιν ΑΕ. οὔσαι] om. CE. περιέξουσιν renouat. C. 27 ἐστὶ F. ὑπὸ (pr.)] seq. ras. 1 litt. B. 29 περι-

eorum [prop. I] circuli maximi describantur ΑΕΗΓ, ΒΖΘΔ. dico, arcus parallelorum circulorum inter circulos maximos positos similes esse, hoc est esse arcum ΒΓ arcui ΖΗ similem, arcum autem ΓΔ arcui ΗΘ, arcum ΔΑ arcui ΘΕ, denique arcum ΑΒ arcui ΕΖ, maximorum autem circulorum arcus inter circulos parallelos positos aequales esse, hoc est quattuor arcus ΖΒ, ΗΓ, ΘΔ, ΕΑ inter se aequales esse.

communis enim sectio circulorum ΑΒΓΔ, ΒΖΘΔ sit ΒΔ, circulorum autem ΑΒΓΔ, ΑΕΗΓ communis sectio ΖΘ, circulorum autem ΕΖΗΘ, ΕΚΗ communis sectio ΕΗ.

et quoniam in sphaera circulus maximus ΑΕΗΓ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, ΑΒΓΔ per polos secant, in duas partes aequales eum secabit et ad rectos angulos (I 15); ΑΓ igitur diameter est circuli ΑΒΓΔ. similiter igitur demonstrabimus, etiam ΒΔ diametrum esse circuli ΑΒΓΔ; itaque punctum Α centrum est circuli ΑΒΓΔ.

rursus, quoniam in sphaera circulus maximus ΑΕΗΓ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, ΕΖΗΘ per polos secant, in duas partes aequales eos secabit et ad rectos angulos (I 15); ΕΗ igitur diameter est circuli ΕΖΗΘ. similiter igitur demonstrabimus, etiam ΖΘ diametrum esse circuli ΕΖΗΘ; itaque punctum Μ centrum est circuli ΕΖΗΘ. et quoniam duo plana parallela ΑΒΓΔ, ΕΖΗΘ plano aliquo ΒΖΘΔ secantur, communes eorum sectiones parallelae sunt (Eucl. XI 16); itaque ΒΔ rectae ΖΘ parallela est. similiter igitur demonstrabimus, etiam ΑΓ rectae ΕΗ parallelam esse. quoniam igitur duae rectae inter se tangentibus ΖΜ, ΜΗ parallelae sunt in eodem plano non positae, aequales angulos comprehendunt (Eucl. XI 10); itaque $\angle ΖΜΗ = \angle ΒΑΓ$. et ad centra positi sunt, et $\angle ΖΜΗ$ in arcu ΖΗ consistit, $\angle ΒΑΓ$ autem in arcu ΒΓ; itaque arcus ΒΓ arcui ΖΗ similis est (cfr. Eucl. III def. 11). similiter igitur demonstrabimus, etiam arcum ΓΔ arcui ΗΘ similem esse, arcum autem ΑΔ arcui ΕΘ, denique arcum ΑΒ arcui ΕΖ; ergo arcus

περιέξουσιν] E, mg. C BC. ὁμοία] -α e corr. F, corr. ex ὁμοίως C². ΖΗ] ΖΗ Ε. 30 τῇ ΖΗ περιφερείᾳ] mg. Α², postea add. κείμενον. ΖΗ] ΒΓ Ε. μὲν] om. Ε. 31 ἐστὶ] mut. in ἐστὶν Α, comp. C. ΗΘ] ΘΗ Ε.

AB τῇ EZ· αἱ ἄρα τῶν παραλλήλων κύκλων περιφέρειαι αἱ μεταξύ τῶν μεγίστων κύκλων ὅμοιαι εἰσι.

λέγω δὴ, ὅτι καὶ αἱ τῶν μεγίστων κύκλων περιφέρειαι αἱ μεταξύ τῶν παραλλήλων κύκλων ἴσαι εἰσίν.

5 ἐπεὶ γὰρ τὸ K σημεῖον πόλος ἐστὶ τοῦ ABΓΔ κύκλου, αἱ τέσσαρες ἄρα αἱ KA, KB, KΓ, KΔ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. πάλιν, ἐπεὶ τὸ K σημεῖον πόλος ἐστὶ τοῦ EZHΘ κύκλου, αἱ τέσσαρες ἄρα αἱ KE, KZ, KH, KΘ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· λοιπαὶ ἄρα αἱ τέσσαρες αἱ EA, ZB, HΓ, ΘΔ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.

10 αἱ ἄρα τῶν μεγίστων κύκλων περιφέρειαι αἱ μεταξύ τῶν παραλλήλων κύκλων ἴσαι εἰσίν.

ια'.

Ἐὰν ἐν ἴσοις κύκλοις ἐπὶ διαμέτρων ἴσα καὶ ὀρθὰ τμήματα κύκλων ἐπισταθῇ, ἀπὸ δὲ αὐτῶν ἴσαι περιφέρειαι ἀποληφθῶσι πρὸς τοῖς 15 πέρασι τῶν τμημάτων ἐλάττους ἢ ἡμίσειαι οὔσαι τῶν ὅλων, καὶ ἀπὸ τῶν γενομένων σημείων πρὸς τὰς τῶν ἐξ ἀρχῆς κύκλων περιφέρειας ἴσαι εὐθεῖαι προσβληθῶσιν, ἴσας ἀπολήψονται περιφέρειας τῶν ἐξ ἀρχῆς κύκλων πρὸς τοῖς πέρασι τῶν διαμέτρων.

ἐν γὰρ ἴσοις κύκλοις τοῖς ABΓ, ΔEZ ἐπὶ διαμέτρων τῶν AΓ, ΔZ 20 ἴσα καὶ ὀρθὰ τμήματα κύκλων ἐφεστάτω τὰ AHΓ, ΔΘZ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσαι περιφέρειαι ἀπειλήφθωσαν πρὸς τοῖς πέρασι τοῖς A, Δ σημείοις αἱ AH, ΔΘ ἐλάττους ἢ ἡμίσειαι οὔσαι τῶν ὅλων τῶν AHΓ, ΔΘZ, καὶ ἀπὸ τῶν H, Θ σημείων πρὸς τὰς τῶν ἐξ ἀρχῆς κύκλων τῶν ABΓ, ΔEZ περιφέρειας ἴσαι εὐθεῖαι προσβεβλήσθωσαν αἱ HB, ΘE. λέγω,

25 ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ AB περιφέρεια τῇ ΔE περιφέρειᾳ.

ἤχθωσαν γὰρ ἀπὸ τῶν H, Θ σημείων ἐπὶ τὰ τῶν ABΓ, ΔEZ κύκλων ἐπίπεδα κάθετοι· πεσοῦνται δὴ ἐπὶ τὰς κοινὰς τομὰς, τουτέστιν ἐπὶ τὰς AΓ, ΔZ. πιπτέτωσαν καὶ ἕστωσαν αἱ HK, ΘΛ, καὶ εὐλῆφθω τὰ κέντρα τῶν ABΓ, ΔEZ κύκλων καὶ ἕστω τὰ M, N σημεία, καὶ 30 ἐπεσφύχθωσαν αἱ KB, BM, ΔE, EN.

καὶ ἐπεὶ ἡ HK ὀρθὴ ἐστὶ πρὸς τὸ τοῦ ABΓ κύκλου ἐπίπεδον, καὶ πρὸς πάσας ἄρα τὰς ἀπτομένας αὐτῆς καὶ οὔσας ἐν τῷ τοῦ ABΓ

2 εἰσιν E, εἰσι C.

4 εἰσιν ἴσαι C.

5 K] e corr. C².

ABΓ D.

6 εἰσίν] ACE, εἰσι BDF.

7 δ^ε D.

8 εἰσίν] εἰσίν· ἐδείχθησαν δὲ καὶ αἱ

δ^ε D.

EA] AE F.

HI] corr. ex Γ F.

10 παραλλήλων] -λων in ras. A.

11 κύκλων ἴσαι] in

ras. A.

12 ια'] mg. ext. B².

13 ἐν] om. C.

add. ἀλλήλαις A².

14 ἀποληφθῶσι]

-η- in ras. A.

19 τοῖς] τὰ B, ⁸/₇ F.

20 ΔΘZ] corr. ex ΔEZ in scrib. C.

21 τοῖς πέρασι] om. E.

A, Δ] HΘ E.

22 η'] om. E.

ΔΘZ] corr. ex

circulorum parallelorum inter circulos maximos positi similes sunt.

iam dico, etiam arcus circulorum maximorum inter circulos parallelos positos aequales esse.

quoniam enim punctum K polus est circuli ABΓΔ,¹⁾ quattuor arcus KA, KB, KΓ, KΔ inter se aequales sunt (cfr. I def. 5). rursus, quoniam punctum K polus est circuli EZHΘ,¹⁾ quattuor arcus KE, KZ, KH, KΘ inter se aequales sunt (ib.); quare, quae relinquuntur quattuor arcus EA, ZB, HΓ, ΘΔ, inter se aequales sunt.

ergo arcus circulorum maximorum inter circulos parallelos positi aequales sunt.

XI.

Si in aequalibus circulis in diametris segmenta circulorum aequalia et perpendicularia eriguntur, et ab iis arcus aequales ad terminos segmentorum abscinduntur minores quam dimidii totorum segmentorum, et a punctis ortis ad ambitus circulorum ab initio positorum aequales rectae adduntur, ad terminos diametrorum aequales arcus circulorum ab initio positorum abscindunt.

in aequalibus enim circulis ABΓ, ΔEZ in diametris AΓ, ΔZ segmenta circulorum aequalia et perpendicularia erigantur AHΓ, ΔΘZ, et ab iis arcus aequales ad terminos puncta A, Δ abscinduntur AH, ΔΘ minores quam dimidii totorum AHΓ, ΔΘZ, et a punctis H, Θ ad ambitus circulorum ab initio positorum ABΓ, ΔEZ rectae aequales addicant HB, ΘE. dico, arcum AB arcui ΔE aequalem esse.

nam a punctis H, Θ ad plana circulorum ABΓ, ΔEZ perpendicularia ducantur; in communes igitur sectiones cadent (Eucl. XI app. I 3), hoc est in AΓ, ΔZ. cadant et sint HK, ΘΛ, et sumantur centra circulorum ABΓ, ΔEZ (Eucl. III 1) et sint puncta M, N, et iungantur KB, BM, ΔE, EN.

et quoniam HK ad planum circuli ABΓ perpendicularis est, etiam ad omnes rectas eam tangentes et in plano circuli ABΓ

ΔEZ CD.

24 ΘE] ΔE E.

26 τὰ] ΔE, τὰ διὰ BCDF.

ABΓ, ΔEZ]

in ras. A.

27 κάθετοι] # D.

τομὰς] seq. schol. E. Mg. o> BC.

29 ΔEZ] -E- supra scr. C.

N] corr. ex H C².

31 ἐστὶν A, comp. C.

πρὸς] in ras. C.

32 αὐτῆς] αὐτῆς εὐθείας E.

1) Prop. I.

κύκλου ἐπιπέδῳ ὀρθῶς ποιήσει γωνίας. ἄπτεται δὲ αὐτῆς ἡ KB οὕσα
 ἐν τῷ τοῦ ABΓ κύκλου ἐπιπέδῳ· ὀρθῇ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ HKB. ὁμοίως
 δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ ὑπὸ ΘΛΕ γωνία ὀρθή ἐστίν. καὶ ἐπεὶ δύο
 τμήματα ἴσα ἐστὶ τὰ AHΓ, ΔΘΖ, καὶ ἴσαι ἀπειληγμέναι εἰσι περιφέρειαι
 5 αἱ AH, ΔΘ, καὶ κάθετοι ἡγμέναι εἰσὶν αἱ KH, ΘΛ, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ
 μὲν AK τῇ ΔΛ, ἡ δὲ HK τῇ ΘΛ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ BH τῇ ΘΕ,
 ἴσον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς BH τῷ ἀπὸ τῆς ΘΕ. ἀλλὰ τῷ μὲν
 ἀπὸ τῆς BH ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν HK, KB, τῷ δὲ ἀπὸ τῆς ΘΕ ἴσα
 ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΘΛ, ΛΕ· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν HK, KB ἴσα ἐστὶ τοῖς
 10 ἀπὸ τῶν ΘΛ, ΛΕ· ὣν τὸ ἀπὸ τῆς HK ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΘΛ·
 λοιπὸν ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς KB λοιπὸν τῷ ἀπὸ τῆς ΛΕ ἐστὶν ἴσον· ἴση
 ἄρα ἐστὶν ἡ KB τῇ ΛΕ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AM τῇ ΔN, ὥν ἡ
 AK τῇ ΔΛ ἐστὶν ἴση, λοιπὴ ἄρα ἡ KM λοιπὴ τῇ ΔN ἐστὶν ἴση·
 ἐστὶ δὲ καὶ ἡ BM τῇ NE ἴση· δύο δὲ αἱ KM, MB δύο ταῖς ΔN,
 15 NE ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω ἑκατέρω. καὶ βάσεις ἡ KB βάσει τῇ ΔΕ ἐστὶν
 ἴση· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ KMB γωνία τῇ ὑπὸ ΔNE ἐστὶν ἴση. ἐν δὲ
 τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἴσαι γωνίαι ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβήκασιν, ἐάν
 τε πρὸς τοῖς κέντροις ἐάν τε πρὸς ταῖς περιφερειαῖς ὥσι βεβήκωσι·
 ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ AB περιφέρεια τῇ ΔΕ περιφέρειᾳ.

20

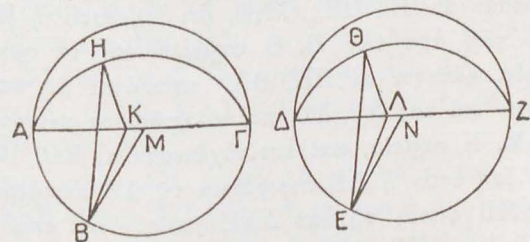
ιβ'.

Ἐάν ἐν ἴσοις κύκλοις ἐπὶ διαμέτρων ἴσα καὶ ὀρθὰ τμήματα κύκ-
 λων ἐπισταθῇ, ἀπὸ δὲ αὐτῶν ἴσαι περιφέρειαι ἀποληφθῶσι πρὸς τοῖς
 πέρασιν ἐλάττωσι ἢ ἡμίσειαι οὕσαι τῶν ὅλων τμημάτων, ἀπὸ δὲ τῶν
 κύκλων ἴσαι περιφέρειαι ἀποληφθῶσιν ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη πρὸς τοῖς
 25 πέρασι τῶν διαμέτρων, αἱ ἐπὶ τὰ γενόμενα σημεῖα ἐπιζευγόμεναι εὐθεῖαι
 ἴσαι ἔσονται ἀλλήλαις.

ἐν γὰρ ἴσοις κύκλοις τοῖς ABΓ, ΔΕΖ ἐπὶ διαμέτρων τῶν ΑΓ, ΔΖ
 ἴσα καὶ ὀρθὰ τμήματα κύκλων ἐφρεστάτω τὰ AHΓ, ΔΘΖ, καὶ ἀπ'

1 ὀρθῶς ποιήσει] -ας π- in ras. C. γωνίας] -ίας in ras. C. ante
 KB eras. B C. 2 HKB] -B e corr. C. 3 ἐστὶν] A, comp. C, ἐστὶ BDEF.
 4 ἐστὶν A, comp. C. AHΓ] corr. ex ABΓ B². ἴσαι] ἴσαι εἰσὶν E, om.
 ABCDE. εἰσὶ] εἰσὶν A, ἴσαι εἰσὶν F, ἴσαι εἰσὶ BCDA², om. E. περιφέρειαι
 —εἰσὶν (5)] om. F. 5 KH] ADE, HK BCFA². Ad fig. τοῦ τβ C corr. in
 τοῦ τζ C², nonnullas litt. renou. et rectam BH add. C²; H] N, Δ] K E. ante
 ΘΛ eras. KH CF. 6 AK] in ras. C. τῇ ΔΛ—ΘΕ] mg. C² (b. mut. in ∴,
 κείμενον) in textu del. τῇ ΘΛ; mg. inf. alia manu post. γ' ἡ δὲ HK—ΘΕ (pro
 BH hic hab. HB). Mg. C B, C. 7 ἐστὶ] ἐστὶν A, -v eras. καί
 om. D. 8 ἐστὶν A. HK—pr. τῶν (9)] om. E. 9 ἐστὶ (pr.) del. A², sed
 rursus corr. τὰ ἄρα—ΛΕ (10)] om. D. HK] H- corr. ex K in scrib. C.
 τοῖς] corr. ex τὰ in scrib. C. 12 KB] -B e corr. E. ΔN] corr. ex AN A,
 -N in ras. B. 13 AN] ΔH E. 14 ἐστὶν AB. MB E. NE] N-

positas rectos angulos efficiet (Eucl. XI def. 3). tangit autem
 eam KB in plano circuli ABΓ posita; $\angle HKB$ igitur rectus est.
 similiter igitur demonstrabimus, etiam $\angle \Theta \Lambda E$ rectum esse. et
 quoniam duo segmenta aequalia sunt AHΓ, ΔΘΖ, et aequales

arcus abscisi sunt AH, ΔΘ, et perpendiculares ductae sunt KH,
 ΘΛ, erit $AK = \Delta\Lambda$, $HK = \Theta\Lambda$.¹⁾ et quoniam $BH = \Theta E$, erit
 etiam $BH^2 = \Theta E^2$. uerum $BH^2 = HK^2 + KB^2$, $\Theta E^2 = \Theta\Lambda^2 + \Lambda E^2$
 (Eucl. I 47); quare $HK^2 + KB^2 = \Theta\Lambda^2 + \Lambda E^2$; quorum $HK^2 =$
 $\Theta\Lambda^2$; itaque, quod relinquitur $KB^2 = \Lambda E^2$, quod relinquitur;
 quare $KB = \Lambda E$. et quoniam $AM = \Delta N$, quarum $AK = \Delta\Lambda$,
 reliqua KM reliquae ΔN aequalis est. uerum etiam $BM = NE$;
 itaque duae KM , MB duabus ΔN , NE aequales sunt singulae
 singulis. et basis KB basi ΛE aequalis est; itaque $\angle KMB =$
 $\angle \Lambda NE$ (Eucl. I 8). in aequalibus autem circulis aequales anguli
 in aequalibus arcubus consistunt, siue ad centra siue ad ambitus
 consistunt (Eucl. III 26); ergo arcus AB arcui ΔE aequalis est.

XII.

Si in aequalibus circulis in diametris segmenta circulorum
 aequalia et perpendicularia eriguntur, et ab iis arcus aequales
 ad terminos abscinduntur minores quam dimidii totorum seg-
 mentorum, a circulis autem ad easdem partes ad terminos dia-
 metrorum aequales arcus abscinduntur, rectae ad puncta ita
 orta ductae inter se aequales erunt.

nam in circulis aequalibus ABΓ, ΔΕΖ in diametris ΑΓ, ΔΖ
 segmenta circulorum aequalia et perpendicularia erigantur AHΓ,
 ΔΘΖ, et ab iis arcus aequales ad easdem partes ad terminos

in ras. D. ἴση] E, om. ABCDE. δύο (alt.)] mut. in δύο A².
 15 ἴσαι εἰσὶν] -αι εἰς- in ras. B. 16 ΔNE] corr. ex ΔN A. 19 ἴσαι E.
 20 ιβ'] mg. ext. B². 21 ἐν] om. CE. 22 δὲ] δὲ τῶν D. 25 γενόμενα]
 mut. in γινόμενα B. 28 ἀπ'] corr. ex ὑπ' in scrib. C.

1) Nam ductis HA, ΔΘ erit $\angle HAK = \angle \Theta \Delta \Lambda$ (Eucl. III 27) et $HA = \Delta \Theta$
 (Eucl. III 29); tum u. Eucl. I 26.

αὐτῶν ἴσαι περιφέρειαι ἀπειλήφθωσαν ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη πρὸς τοῖς
 πέρασι τῶν τμημάτων αἱ AH, ΔΘ ἐλάττους ἢ ἡμίσειαι οὖσαι τῶν ὅλων
 τμημάτων, ἀπὸ δὲ τῶν ABΓ, ΔEZ κύκλων ἀφηγήσθωσαν ἴσαι περιφέ-
 ρειαι ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη πρὸς τοῖς πέρασι τῶν διαμέτρων αἱ AB, ΔE,
 5 καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ HB, ΘE. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ HB τῇ ΘE.
 ἤχθωσαν γὰρ ἀπὸ τῶν H, Θ σημείων ἐπὶ τὰ τῶν ABΓ, ΔEZ
 κύκλων ἐπίπεδα κάθετοι αἱ HK, ΘΛ. πεσοῦνται δὲ ἐπὶ τὰς κοινὰς
 τομάς, τουτέστιν ἐπὶ τὰς AG, ΔZ, καὶ εἰλήφθω τὰ κέντρα τῶν κύκλων
 καὶ ἔστω τὰ M, N σημεία, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ KB, BM, ΔE, EN.
 10 καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ AB περιφέρεια τῇ ΔE περιφερείᾳ, ἴση ἐστὶ
 καὶ ἡ ὑπὸ AMB γωνία τῇ ὑπὸ ΔNE γωνίᾳ. καὶ ἐπεὶ δύο τμήματα
 κύκλων ἴσα ἐστὶ τὰ AHΓ, ΔΘZ, καὶ ἀπειλημμένα εἰσὶν ἴσαι περιφέρειαι
 αἱ AH, ΔΘ, καὶ κάθετοι ἡγμέναι εἰσὶν αἱ KH, ΘΛ, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ
 μὲν AK τῇ ΔΛ, ἡ δὲ HK τῇ ΘΛ. ἐπεὶ οὖν ἡ AM τῇ ΔN ἐστὶν ἴση,
 15 ὧν ἡ AK τῇ ΔΛ ἐστὶν ἴση, λοιπὴ ἄρα ἡ KM λοιπὴ τῇ ΔN ἐστὶν
 ἴση. ἔστι δὲ καὶ ἡ BM τῇ NE ἴση. δύο δὲ αἱ KM, MB δύο ταῖς ΔN,
 NE ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρᾳ ἑκατέρᾳ. καὶ γωνία ἡ ὑπὸ KMB γωνία τῇ
 ὑπὸ ΔNE ἐστὶν ἴση. βάσις ἄρα ἡ KB βάσει τῇ ΔE ἐστὶν ἴση. καὶ
 20 ἐπεὶ ἡ HK ὀρθὴ ἐστὶ πρὸς τὸ τοῦ ABΓ κύκλου ἐπίπεδον, καὶ πρὸς
 πάσας ἄρα τὰς ἀπτομένας αὐτῆς εὐθείας καὶ οὖσας ἐν τῷ τοῦ ABΓ
 κύκλου ἐπιπέδῳ ὀρθὰς ποιήσει γωνίας. ἄπτεται δὲ αὐτῆς ἡ KB. ὀρθὴ
 ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ HKB γωνία. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ ὑπὸ
 ΘΔE γωνία ὀρθὴ ἐστὶν. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ μὲν HK τῇ ΘΛ, ἡ δὲ
 25 KB τῇ ΔE, δύο δὲ αἱ HK, KB δύο ταῖς ΘΛ, ΔE ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρᾳ
 ἑκατέρᾳ. καὶ ὀρθὰς γωνίας περιέχουσιν. βάσις ἄρα ἡ HB βάσει τῇ
 ΘE ἐστὶν ἴση.

εἴ.

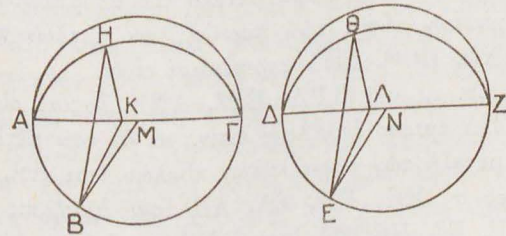
Ἐὰν ὧσιν ἐν σφαίρᾳ παράλληλοι κύκλοι, καὶ γραφῶσι μέγιστοι
 κύκλοι ἐνὸς μὲν αὐτῶν ἐφαπτόμενοι, τοὺς δὲ λοιποὺς τέμνοντες, αἱ μὲν τῶν

1 ἴσα? D. περιφέρειαι] E, om. ABCDE, post ἀπειλήφθωσαν supra
 add. A². ἐπὶ—περιφέρειαι (3)] om. D. πρὸς] E, om. ABCF. 2 πέ-
 ρασιν A. ΔΘ] ΘΔ B. ἡ] supra scr. A. ἡμίσειαι A. 3 τμημάτων]
 BEA², supra add. FC², ἡμικυκλίων ACF. 4 πρὸς] E, om. ABCDE.
 5 λέγω] λέγω δὲ E. 7 αἱ HK] e corr. A. 8 ΔZ] ΔEZ E. εἰλήφθω DF.
 9 καὶ (alt.)] om. E. 10 ΔE] δὲ E. ἐστὶ] BD, comp. C, ἐστὶν AEF.
 11 ΔEN C. δύο] corr. ex δὲ C. 12 τὰ] τῷ B. Post εἰσὶν del. ἡ
 KH, ΘΛ ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν AK C². 13 ΘΛ] ΛΘ E. 15 post
 ΔΛ del. ἡ δὲ HK τῇ ΘΛ C². 16 NE] in ras. A, -E e corr. E. 17 ἴσαι]
 δύο (alt.)] mut. in δυοὶ A², δυοὶ mg. C². ΔN] AM AD, corr. A². 18 ἴσαι]
 seq. ras. 1 litt. E. γωνία—βάσει (18)] βάσις ἡ KB βάσει τῇ ΔE ἴση ἐστὶν.
 γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ KMB γωνία τῇ ὑπὸ ΔNE ἐστὶν ἴση. λοιπὴ ἄρα (-ἡ δ- in ras.) ἡ
 KB λοιπὴ E. 19 HK] H- e corr. A. κύκλου] om. E. 21 post KB
 ins. οὖσα ἐν τῷ τοῦ ABΓ κύκλου ἐπίπεδῳ mg. A² (κείμενον). 22 HKB] H- in

segmentorum abscindantur AH, ΔΘ minores quam dimidii toto-
 rum segmentorum, a circulis autem ABΓ, ΔEZ ad easdem partes
 ad terminos diametrorum aequales arcus abscindantur AB, ΔE,
 et iungantur HB, ΘE. dico, esse HB = ΘE.

a punctis enim H, Θ ad plana circulorum ABΓ, ΔEZ per-
 pendiculares ducantur HK, ΘΛ; in communes igitur sectiones
 cadent (Eucl. XI app. I 3), hoc est in AG, ΔZ, et sumantur
 centra circulorum (Eucl. III 1) et sint puncta M, N, et iun-
 gantur KB, BM, ΔE, EN.

et quoniam arcus AB arcui ΔE aequalis est, erit etiam
 ∠AMB = ∠ΔNE (Eucl. III 27). et quoniam duo segmenta cir-
 culorum aequalia sunt AHΓ, ΔΘZ, et arcus aequales abscisi sunt
 AH, ΔΘ, et perpendiculares ductae sunt KH, ΘΛ, erit AK =
 ΔΛ, HK = ΘΛ (Eucl. III 29; I 26). quoniam igitur AM = ΔN,
 quarum AK = ΔΛ, erit, quae relinquitur, KM = ΔN, quae
 relinquitur. uerum etiam BM = NE; duae igitur KM, MB
 duabus ΔN, NE aequales sunt singulae singulis. et ∠KMB =
 ∠ΔNE (Eucl. III 27); quare basis KB basi ΔE aequalis est
 (Eucl. I 4). et quoniam HK ad planum circuli ABΓ perpendicu-

laris est, etiam ad omnes rectas eam tangentes et in plano cir-
 culi ABΓ positas rectos angulos efficiet (Eucl. XI def. 3). tangit
 autem eam KB; ∠HKB igitur rectus est. similiter igitur de-
 monstrabimus, etiam ∠ΘΔE rectum esse. quoniam igitur HK
 = ΘΛ et KB = ΔE, duae HK, KB duabus ΘΛ, ΔE aequales
 sunt singulae singulis. et rectos angulos comprehendunt; ergo
 basis HB basi ΘE aequalis est (Eucl. I 4).

XIII.

Si in sphaera paralleli circuli sunt, et circuli maximi de-
 scribuntur unum eorum contingentes, ceteros autem secantes,

ras. A. 24 KB (pr.) K- in ras. A. ΔE] Δ- in ras. A, ΔE E. δὴ] re-
 nouat. in δὲ C². KB, HK B. δύο] mut. in δυοὶ A². 25 περιέχουσιν]
 A, περιέχουσι BCDEF. 26 ἴση] ἴση· ὅπερ εἰδει δεῖξαι E. In fig. E e corr.
 C, Δ corr. ex A, N e corr. C², adscr. τοῦ γ C, corr. in τοῦ τβ C². 27 εἴ]
 mg. ext. B². 28 γραφῶσιν A, γραφῶσι C.

παραλλήλων κύκλων περιφέρειαι αὐτὰ μεταξὺ τῶν ἀσυμπτῶτων ἡμικυκλίων τῶν μεγίστων κύκλων ὅμοιαι εἰσιν, αὐτὰ δὲ τῶν μεγίστων κύκλων περιφέρειαι αὐτὰ μεταξὺ τῶν παραλλήλων ἴσαι εἰσιν.

ἔστωσαν ἐν σφαίρᾳ παράλληλοι κύκλοι οἱ ΑΒΓΔ, ΕΖΗΘ, ΚΑ, καὶ γεγράφθωσαν μέγιστοι κύκλοι οἱ ΑΕΚΗΓΦΤ, ΒΖΛΘΔΥ ἐνὸς μὲν αὐτῶν τοῦ ΚΑ ἐφαπτόμενοι κατὰ τὰ Κ, Α σημεία, τοὺς δὲ λοιποὺς τέμνοντες. λέγω, ὅτι αὐτὰ μὲν τῶν παραλλήλων κύκλων περιφέρειαι αὐτὰ μεταξὺ τῶν ἀσυμπτῶτων ἡμικυκλίων τῶν μεγίστων κύκλων ὅμοιαι εἰσιν.

τίνες δὲ εἰσιν αὐτὰ μεταξὺ τῶν ἀσυμπτῶτων ἡμικυκλίων, γνωσόμεθα οὕτως·

ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ οἱ μέγιστοι κύκλοι διττὰ τέμνουσιν ἀλλήλους, ἡ ἄρα ΣΚΑΤ ἡμικυκλίου ἐστὶ περιφέρεια· ἡ ΚΑΤ ἄρα ἐλάσσων ἐστὶν ἡμικυκλίου. πάλιν, ἐπεὶ ἡ ΤΦΓΣ ἡμικυκλίου ἐστὶ περιφέρεια, ἡ ἄρα ΚΣΗΓΦΤ μείζων ἐστὶν ἡμικυκλίου. ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ ΚΑΤ ἐλάσσων ἐστὶν ἡμικυκλίου· ἔστω οὖν ἡμικυκλίου ἡ ΚΑΤΦ. πάλιν, ἐπεὶ ἡ ΣΒΤ ἡμικυκλίου ἐστὶ περιφέρεια, ἡ ἄρα ΛΣΒΤ μείζων ἐστὶν ἡμικυκλίου. κείσθω οὖν ἡμικυκλίου ἡ ΛΣΒΥ· τὸ ἄρα ἀπὸ τοῦ Κ ἡμικύκλιον, τοῦτέστι τὸ ΚΑΤΦ, ἀσύμπτωτόν ἐστι τῷ ἀπὸ τοῦ Α ἡμικυκλίῳ, τοῦτέστι τῷ ΛΣΒΥ. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ΚΣΓΦ ἡμικύκλιον ἀσύμπτωτόν ἐστι τῷ ΛΔΤΥ ἡμικυκλίῳ· αὐτὰ ἄρα μεταξὺ τῶν ἀσυμπτῶτων ἡμικυκλίων τῶν μεγίστων κύκλων οὕσαι τῶν παραλλήλων κύκλων περιφέρειαι αὐτὰ ΚΡΑ, ΕΕΖ, ΑΝΒ, ΗΘΘ, ΓΠΔ περιφέρειαι εἰσιν.

λέγω οὖν, ὅτι αὐτὰ μὲν ΚΡΑ, ΕΕΖ, ΑΝΒ ὅμοιαι εἰσιν καὶ ἔτι αὐτὰ ΚΡΑ, ΗΘΘ, ΓΠΔ ὅμοιαι ἀλλήλαις εἰσιν, αὐτὰ δὲ τῶν μεγίστων κύκλων περιφέρειαι αὐτὰ μεταξὺ τῶν παραλλήλων κύκλων ἴσαι εἰσιν, τοῦτέστιν ὅτι αὐτὰ μὲν τέσσαρες αὐτὰ ΕΚ, ΚΗ, ΖΑ, ΑΘ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσιν, αὐτὰ δὲ τέσσαρες αὐτὰ ΑΕ, ΒΖ, ΗΓ, ΘΔ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσιν.

εἰλήφθω γὰρ ὁ πόλος τῶν παραλλήλων κύκλων καὶ ἔστω τὸ Μ σημεῖον, καὶ διὰ τοῦ Μ καὶ ἑκατέρου τῶν Κ, Α σημείων μέγιστοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ ΜΚΕΝ, ΜΛΟΠ.

καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ ΑΕΚΗΓΤ, ΚΑ ἐφαπτόνται ἀλλήλων κατὰ τὸ Κ σημεῖον, διὰ δὲ τῶν τοῦ ἐνὸς πόλων τοῦ ΚΑ καὶ τῆς ἀφ᾽ ἑκαστοῦ κύκλος γέγραπται ὁ ΜΚΕΝ, ὁ ΜΚΕΝ ἄρα κύκλος

1 αὐτὰ in ras. A. μεταξὺ] με| postea add. A. ἀσύμπτωτ C, sed corr. 5 κύκλοι] 3 παραλλήλων] παραλλήλων κύκλων E. εἰσιν] supra scr. ἴσαι D. comp. C, om. BD. ΑΕΚΗΓΦΤ] -ΕΚ- e corr. A². ΒΖΛΘΔΥ] -Υ in ras. A. 8 ὅμοιαι] -αὐτὰ in ras. E. εἰσιν] A, εἰσιν BCDE et εἰ- in ras. E. 11 οὐ] 14 ΚΣΗΓΦΤ] -ΣΗ- in ras. 3 litt. C², ΚΣΓΦΤ E; Κ*ΗΓΦΤ, -Η- in om. A. 15 ἡ (pr.)] καὶ ἡ E. ΣΒΤ] Σ- corr. ex B in scrib. C. 16 ἐστὶν E. περιφέρειαι] om. E. 18 τοῦτέστιν A. ΚΑΤΦ] -Α- e corr. in scrib. C. 19 τοῦτέστιν A. τῷ] corr. ex τὸ B. ΚΣΓΦ] mut. in Λ] in ras. D.

arcus circulorum parallelorum inter semicirculos non concurrentes circulorum maximorum positi similes sunt, arcus autem circulorum maximorum inter parallelos positi aequales sunt.

sint in sphaera circuli paralleli ΑΒΓΔ, ΕΖΗΘ, ΚΑ, et describantur circuli maximi ΑΕΚΗΓΦΤ, ΒΖΛΘΔΥ unum eorum ΚΑ contingentes in punctis Κ, Α, ceteros autem secantes. dico, arcus circulorum parallelorum inter semicirculos non concurrentes circulorum maximorum positos similes esse.

quinam autem sint arcus inter semicirculos non concurrentes positi, intellegemus hoc modo:

quoniam in sphaera circuli maximi in binas partes aequales inter se secant (I 11), ΣΚΑΤ arcus semicirculi est; ΚΑΤ igitur minor est semicirculo. rursus, quoniam ΤΦΓΣ arcus est semicirculi, ΚΣΗΓΦΤ maior est semicirculo. uerum etiam ΚΑΤ minor est semicirculo; sit igitur ΚΑΤΦ arcus semicirculi. rursus, quoniam ΣΒΤ semicirculi est arcus, ΛΣΒΤ maior est semicirculo; ponatur igitur semicirculi arcus ΛΣΒΥ. semicirculus igitur a Κ ductus, hoc est ΚΑΤΦ, cum semicirculo ab Α ducto, hoc est ΛΣΒΥ, non concurrat. similiter igitur etiam semicirculus ΚΣΓΦ cum semicirculo ΛΔΤΥ non concurrat; arcus igitur circulorum parallelorum inter semicirculos circulorum maximorum non concurrentes positi arcus ΚΡΑ, ΕΕΖ, ΑΝΒ, ΗΘΘ, ΓΠΔ sunt.

dico igitur, arcus ΚΡΑ, ΕΕΖ, ΑΝΒ similes esse, et praeterea ΚΡΑ, ΗΘΘ, ΓΠΔ inter se similes esse, maximorum autem circulorum arcus inter circulos parallelos positos aequales esse, hoc est quattuor arcus ΕΚ, ΚΗ, ΖΑ, ΑΘ inter se aequales esse, et quattuor ΑΕ, ΒΖ, ΗΓ, ΘΔ inter se aequales.

sumatur enim polus circulorum parallelorum (I 21) et sit punctum Μ, et per Μ punctumque utrumque Κ, Α circuli maximi describantur (I 20) ΜΚΕΝ, ΜΛΟΠ.

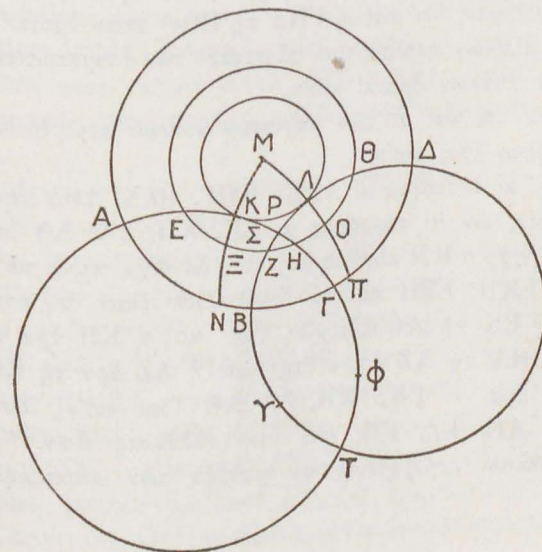
et quoniam in sphaera duo circuli ΑΕΚΗΓΤ, ΚΑ inter se contingunt in puncto Κ, per alterius autem ΚΑ polos punctumque contactus descriptus est circulus maximus ΜΚΕΝ, circulus

ΚΣΗΓΦ Α². 20 ἐστὶν A. ΛΔΤΥ] Λ- in ras. D. 22 ΗΘΘ] Η- corr. ex N? C². περιφέρειαι] om. E. εἰσιν] ΑΕ, εἰσιν BCDE. 23 εἰσιν A, εἰσιν b. C. καὶ—εἰσιν (24)] mg. C (καίμενον). 24 ΚΡΑ] -Α in ras D, corr. ex A A. 25 αὐτὰ] BEA², om. ACDF. ἴσαι] om. D. εἰσιν A. 26 μὲν b. C. τέσσαρες—αὐτὰ δὲ] mg. C (b., Δ²). 27 post εἰσιν del. αὐτὰ δὲ 28 ὅμοιαι ΑΕ, ΒΖ, ΗΓ C. 31 δύο] om. E. οἱ] δύο οἱ in ras. E. ΑΕΚΗΓΤ] BE, AE- in ras. F, pro -E- ras. 1 litt. C, -ΓΤ in ras. D; ΑΕΚΗΓΦ Α, -ΓΦ e corr. seq. ras. 2 litt. 33 ΜΚΕΥ C, corr. C². ΜΚΕΥ C, corr. C². κύκλος] -κύκλ- in ras. E.

καὶ διὰ τῶν τοῦ ΑΕΚΗΓΤ ἥξει πόλων καὶ ἔσται ὀρθὸς πρὸς αὐτόν.
 ὁμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ὁ ΜΛΟΠ ἥξει διὰ τῶν τοῦ ΒΖΛΘΔΤ
 πόλων καὶ ἔσται ὀρθὸς πρὸς αὐτόν. καὶ ἐπεὶ ἐν ἴσοις κύκλοις τοῖς
 ΑΕΚΗΓΤ, ΒΖΛΘΔΤ ἐπὶ διαμέτρων τῶν ἀπὸ τῶν Κ, Λ σημείων ἴσα
 5 καὶ ὀρθὰ τμήματα κύκλων ἐφέσταται τὰ ΚΜ, ΛΜ καὶ τὰ τούτοις
 συνεχῇ, ἀπὸ δὲ αὐτῶν ἴσαι περιφέρειαι ἀπειλημμένοι εἰσὶν αἱ ΚΜ, ΜΛ
 ἐλάττους ἢ ἡμίσεις οὖσαι τῶν ὅλων, καὶ ἔστιν ἡ ἀπὸ τοῦ Μ ἐπὶ τὸ Α
 ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἴση τῇ ἀπὸ τοῦ Μ ἐπὶ τὸ Δ ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα,
 ἴσας ἄρα περιφέρειας ἀπολήφονται· ἴση ἄρα ἔστιν ἡ ΑΚ περιφέρεια
 10 τῇ ΛΔ περιφέρειᾳ. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ΕΚ τῇ ΛΘ ἔσται ἴση. καὶ
 ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ ΑΒΓΔ, ΑΕΚΗΓΤ τέμνουσιν ἀλλήλους,
 διὰ δὲ τῶν πόλων αὐτῶν μέγιστος κύκλος γέγραπται ὁ ΜΚΕΝ, ὁ
 ΜΚΕΝ ἄρα δίχα τεμεῖ τὰ ἀπειλημμένα τμήματα· ἴση ἄρα ἔστιν ἡ
 μὲν ΑΕΚ περιφέρεια τῇ ΚΗΓ περιφέρειᾳ, ἡ δὲ ΑΝ τῇ ΝΓ. ὁμοίως
 15 δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ μὲν ΒΛ τῇ ΛΔ ἔστιν ἴση, ἡ δὲ ΒΠ τῇ ΠΔ.
 ἐπεὶ οὖν ἴση ἔστιν ἡ ΑΕΚ περιφέρεια τῇ ΛΘΔ περιφέρειᾳ, καὶ
 ἔστι τῆς μὲν ΑΕΚ περιφέρειας διπλῇ ἡ ΑΕΚΗΓ περιφέρεια, τῆς δὲ
 ΛΘΔ περιφέρειας διπλῇ ἡ ΔΘΛΒ, καὶ ἡ ΑΕΚΗΓ ἄρα ἴση ἐστὶ τῇ
 ΔΘΛΒ. καὶ εἰσὶν ἴσοι οἱ κύκλοι· μέγιστοι γάρ εἰσιν· ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ
 20 Α ἐπὶ τὸ Γ ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἴση ἐστὶ τῇ ἀπὸ τοῦ Δ ἐπὶ τὸ Β
 ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ΑΒΓ περιφέρεια ἴση ἐστὶ τῇ
 ΔΓΒ περιφέρειᾳ. καὶ ἔστι τῆς μὲν ΑΒΓ περιφέρειας ἡμίσεια ἡ ΑΝ,
 τῆς δὲ ΒΠΔ ἡμίσεια ἡ ΒΠ· καὶ ἡ ΑΝ ἄρα τῇ ΒΠ ἴση ἐστίν. κοινὴ

1 διὰ] om. B. ΑΕΚΗΓΤ] ΑΕΗΓΤ C; ΑΕΚΗΓ Α, mut. in ΑΕΚΗΓΦ.
 αὐτόν] corr. ex αὐτό C. 2 ὁμοίως—αὐτόν (3)] om. CD. post ἥξει ins.
 καὶ Α². 3 πόλων] corr. ex πόλου (?) Α². 4 ΑΕΚΗΓΤ] -K- e corr. Α²;
 deinde add. μέγιστοι γάρ εἰσι Ε. ΒΖΛΘΔΤ] seq. ras. Α. ἀπὸ τῶν] supra
 scr. B. 5 ἐφέσταται] mut. in ἐφίσταται B. 7 καὶ—ΠΔ (15)] τοῦ παντός
 κύκλου Ε. τὸ] τοῦ F. 12 ΜΚΕΝ] -E- in ras F. 16 ΑΕΚ] ΔΕΚ,
 Α- e corr., C. Post περιφέρεια del. διπλῇ ἡ ΔΘΛΒ C². 17 ἔστιν Α.
 ΑΕΚ] corr. ex ΑΕΚ F. ἡ—διπλῇ (18)] mg. F² (∴, κείμενον). ΑΕΚΗΓ]
 -ΗΓ ex initio lin. seq. transposuit Α². 18 ΔΘΛΒ] ΒΖΛΘΔ in ras. Α².
 In fig. punctum Σ in ambitu circuli ΕΞΘΘ collocant codd., O mut. in H B²,
 H adpos. B²; K] M E, qui multas ras. hab., mg. τὸ σχῆμα τοῦτο ζητεῖ βέλτιον
 ἐπὶ τοῦ τέλους τοῦ βιβλίου, f. 141^v fig. repet., MN et MΠ rectae sunt, pro K
 hab. M, add. σχῆμα τοῦ τὸ κεΨ' τοῦ θεοδοσίου σφαιρικῶν β²; omnes litterae
 praeter M, Δ, Π, Β, Γ e corr. C², adscr. τοῦ τὸ C, corr. in τοῦ Γ C².
 ἴση] i- in ras. mai. Α. ἔστιν Α, comp. C. 19 ΔΘΛΒ] ΒΖΛΘΔ in ras. Α².
 εἰσιν] e corr. E. 21 τοῦ C. ἡ] inter duas ras. 1 litt. Α, add. Α².
 ΑΒΓ] ΑΓ ΑΔ, corr. Α². ἴση] om. E. ἔστι] ἔστιν Α, ἔστι C, om. E.
 22 ΔΓΒ] ΔΓ- in ras. E, ΑΒ ΑΔ, corr. Α². περιφέρειᾳ] περιφέρεια ἔστιν ἴση E.
 τῆς] corr. ex τῇ E. 23 ΒΠΔ] mut. in ΒΓΔ Α². τῇ] -ῇ e corr. C².
 ἴση] om. E. ἔστιν] ΑΕ, comp. C, ἔστι BDF.

MKEN etiam per polos circuli AEKHGT ueniet (prop. V) et ad
 eum perpendicularis erit (I 15). similiter igitur demonstrabimus,
 etiam circulum MΛΟΠ per polos circuli ΒΖΛΘΔΤ uenire et ad
 eum perpendicularem esse. et quoniam in aequalibus circulis
 ΑΕΚΗΓΤ, ΒΖΛΘΔΤ in diametris a punctis Κ, Λ ductis aequalia
 et perpendicularia segmenta circulorum erecta sunt ΚΜ, ΛΜ, et
 quae cum iis coniuncta sunt, ab iis autem abscisi sunt arcus
 aequales ΚΜ, ΜΛ minores quam dimidii totorum, et recta ab

M ad A ducta rectae ab M ad Δ ductae aequalis est (I def. 5),
 aequales arcus abscindent (prop. XI); itaque arcus ΑΚ arcui ΛΔ
 aequalis est. eadem igitur de causa erit etiam ΕΚ = ΛΘ. et
 quoniam in sphaera duo circuli ΑΒΓΔ, ΑΕΚΗΓΤ inter se secant,
 per polos autem eorum circulus maximus ΜΚΕΝ descriptus est,
 ΜΚΕΝ segmenta abscisa in binas partes aequales secabit (prop.
 IX); itaque arcus ΑΕΚ arcui ΚΗΓ aequalis est et ΑΝ = ΝΓ.
 similiter igitur demonstrabimus, esse etiam ΒΛ = ΛΔ et ΒΠ
 = ΠΔ.

quoniam igitur arcus ΑΕΚ arcui ΛΘΔ aequalis est, et arcu
 ΑΕΚ duplo maior est ΑΕΚΗΓ, arcu autem ΛΘΔ duplo maior
 ΔΘΛΒ, erit etiam ΑΕΚΗΓ = ΔΘΛΒ. et circuli aequales sunt
 — maximi enim —; itaque recta ab Α ad Γ ducta rectae a Δ
 ad Β ductae aequalis est (Eucl. III 29), ideoque arcus ΑΒΓ
 arcui ΔΓΒ aequalis est (Eucl. III 28). et arcus ΑΒΓ dimidius
 est ΑΝ, arcus autem ΒΠΔ dimidius ΒΠ; quare etiam ΑΝ = ΒΠ.

προσκεισθω ἡ NB· ὅλη ἄρα ἡ ANB ὅλη τῇ NBΠ ἐστὶν ἴση. καὶ εἰσι τοῦ αὐτοῦ κύκλου· ὁμοία ἄρα ἐστὶν ἡ ANB περιφέρεια τῇ NBΠ περιφέρειᾳ. ἀλλ' ἡ NBΠ τῇ KA ἐστὶν ὁμοία· ἐὰν γὰρ ὦσιν ἐν σφαίρᾳ παράλληλοι κύκλοι, διὰ δὲ τῶν πόλων αὐτῶν μέγιστοι κύκλοι γραφῶσιν, αἱ τῶν παραλλήλων κύκλων περιφέρειαι αἱ μεταξὺ τῶν μεγίστων κύκλων ὁμοίαι εἰσιν· καὶ εἰσιν αἱ KA, NBΠ περιφέρειαι τῶν παραλλήλων κύκλων μεταξὺ οὖσαι τῶν μεγίστων τῶν MN, MΠ διὰ τῶν πόλων αὐτῶν ὄντων· καὶ ἡ ANB ἄρα τῇ KA ἐστὶν ὁμοία. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ EZZ τῇ KA ἐστὶν ὁμοία· καὶ ἡ AB ἄρα τῇ EZ ὁμοία ἐστὶν. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ ΓΠΔ τῇ HOΘ ἐστὶν ὁμοία. αἱ ἄρα τῶν παραλλήλων κύκλων περιφέρειαι αἱ μεταξὺ τῶν ἀσυμπτῶτων ἡμικυκλίων τῶν μεγίστων κύκλων ὁμοίαι εἰσιν.

λέγω δέ, ὅτι καὶ αἱ τῶν μεγίστων κύκλων περιφέρειαι αἱ μεταξὺ τῶν παραλλήλων ἴσαι εἰσιν.

15 ἐπεὶ γὰρ αἱ τέσσαρες αἱ AEK, KHΓ, BZA, ΛΘΔ περιφέρειαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσιν, ὧν αἱ τέσσαρες αἱ EK, KH, ZA, ΛΘ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσιν [ὁμοίως γὰρ ὁ KN κύκλος μέγιστος ὧν δίχα τέμνει τὰ ἀπειλημμένα τμήματα τὰ EKH, EEH καὶ τὰ ZΛΘ ZOΘ· ὥστε ἴση ἐστὶν ἡ EK τῇ KH. ἀλλ' ἡ EK τῇ ΛΘ ἐδείχθη ἴση· καὶ ἡ KH ἄρα τῇ ΛΘ ἐστὶν ἴση. ἀλλ' ἡ ΘΛ τῇ ΛΖ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ΛΖ ἄρα τῇ KH ἐστὶν ἴση. αἱ τέσσαρες ἄρα αἱ EK, KH, ZA, ΛΘ ἴσαι εἰσιν], λοιπαὶ ἄρα αἱ τέσσαρες αἱ AE, BZ, ΓH, ΘΔ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσιν. αἱ ἄρα τῶν μεγίστων κύκλων περιφέρειαι αἱ μεταξὺ τῶν παραλλήλων κύκλων ἴσαι εἰσιν.

25

ιδ'.

Κύκλου δοθέντος ἐν σφαίρᾳ ἐλάττονος τοῦ μεγίστου καὶ σημείου τινὸς ἐπὶ τῆς περιφέρειας αὐτοῦ γράψαι διὰ τοῦ σημείου μεγίστον κύκλον ἐφαπτόμενον τοῦ δοθέντος.

ἔστω ὁ δοθεὶς ἐν σφαίρᾳ κύκλος ὁ AB ἐλάσσων ὧν τοῦ μεγίστου, τὸ δὲ δοθὲν σημεῖον ἐπὶ τῆς περιφέρειας αὐτοῦ ἔστω τὸ B· δεῖ δὲ διὰ τοῦ B σημείου γράψαι μέγιστον κύκλον ἐφαπτόμενον τοῦ AB κύκλου. ἔστω γὰρ ὁ πόλος τοῦ AB κύκλου τὸ Γ σημεῖον, καὶ διὰ τῶν Γ,

1 προσκεισθω F. NB] NFB E. ANB] AN- in ras. A. 2 εἰσιν A. ἐστὶ C. 3 ἡ] ἡ μὲν C. 6 εἰσιν (pr.)] A, εἰσι BCDEF. καὶ εἶπεν] ins. A². 8 ὄντων] || τῶν παραλλήλων ὄντων τῶν μεγίστων E. 9 τῇ KA ἐστὶν ὁμοία] mg. A. AB] ANB E. ἐστὶν ὁμοία E. ἐστίν] mut. in ἐστὶ καὶ ἐτι A², comp. C. 10 ὅ] del. A². HOΘ] HOΘ καὶ τῇ KPA E. 11 post τῶν del. παρ- αλλήλων C. 12 ὁμοίαι—κύκλων (13)] mg. C. 13 δέ] γάρ C. 14 παρ- αλλήλων] παραλλήλων κύκλων E. 15 Δ' C, ut solet. ἴσαι] ἴ- in ras. A. 16 ἄλλαις F. 17 ὁμοίως—εἰσιν (21)] del. Nizze, recte. γάρ] in ras. A. 6] mut. in οἱ A². Post KN add. ΑΠ A². κύκλος—ὧν] mut. in μεγίστου

communis adiiciatur NB; itaque tota ANB toti NBΠ aequalis est. et eiusdem circuli sunt; itaque arcus ANB arcui NBΠ similis est. uerum NBΠ arcui KA similis est (prop. X); si enim in sphaera paralleli circuli sunt, et per polos eorum circuli maximi describuntur, arcus circulorum parallelorum inter circulos maximos positi similes sunt; et arcus KA, NBΠ circulorum parallelorum sunt inter circulos maximos MN, MΠ per polos eorum ductos positi; quare etiam arcus ANB arcui KA similis est. similiter igitur demonstrabimus, etiam arcum EEZ arcui KA similem esse; quare etiam arcus AB arcui EZ similis est. similiter igitur demonstrabimus, etiam arcum ΓΠΔ arcui HOΘ similem esse. ergo arcus circulorum parallelorum inter semicirculos non concurrentes circulorum maximorum positi similes sunt.

dico autem, etiam arcus circulorum maximorum inter parallelos positos aequales esse.

quoniam enim quattuor arcus AEK, KHΓ, BZA, ΛΘΔ inter se aequales sunt, quorum quattuor arcus EK, KH, ZA, ΛΘ inter se aequales sunt [similiter enim circulus maximus KN segmenta abscisa EKH, EEH et ZΛΘ, ZOΘ in binas partes aequales secat (prop. IX); quare EK = KH. demonstrauius autem, esse EK = ΛΘ; quare etiam KH = ΛΘ. uerum ΘΛ = ΛΖ; quare etiam ΛΖ = KH. quattuor igitur arcus EK, KH, ZA, ΛΘ aequales sunt], reliqui quattuor AE, BZ, ΓH, ΘΔ inter se aequales sunt. ergo arcus circulorum maximorum inter circulos parallelos positi aequales sunt.

XIV.

Dato in sphaera circulo minore quam maximo punctoque aliquo in ambitu eius per hoc punctum circulum maximum describere datum circulum contingentem.

sit datus in sphaera circulus AB minor maximo, punctum autem in ambitu eius datum sit B; oportet igitur per punctum B circulum maximum describere circulum AB contingentem.

polus enim circuli AB sit punctum Γ, et per puncta Γ, B

κύκλοι ὄντες A². τέμνει] mut. in τέμνουσι A². 19 ἐδείχθη] ἐστὶν E. καὶ] ὥστε καὶ E. KH (alt.)] e corr. C, HK E. ἄρα] om. E. 19. 20 ἴση ἐστὶν E. 20 KH] HK E. 21 τέσσαρες] δ^{ος} D, Δ' C. ἴσα D. εἰσίν] A, εἰσὶ BCDEF. λοιπαὶ—εἰσίν (22)] del. Nizze, iniuria. 22 δ^{ος} D, Δ' C. εἰσίν] corr. ex εἰσὶ F. 24 ἴσαι] -α- e corr. in scrib. A. εἰσὶ B. 25 ιδ'] mg. ext. B². 30 δέ] supra scr. A². δὴ] postea ins. A. 32 ἔστω—κύκλου] om. D. ἔστω] mut. in εἰλήφθω A². Ante τὸ supra add. καὶ ἔστω A².

B σημείων μέγιστος κύκλος γεγράφθω ὁ ΓΒΔ, καὶ τῇ, ὅφ' ἣν ὑποτείνει
ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου
ἴση ἀπειλήθω ἡ ΔΒ [οὗ γὰρ ἐγχωρεῖ τὴν ΒΓ εἶναι τεταρτημορίου·
ἔσται γὰρ μέγιστος ὁ ΑΒ, ὅπερ οὐχ ὑπόκειται· οὐκ ἄρα ἡ ΓΒ τεταρτη-
5 μορίου], καὶ πόλῳ μὲν τῷ Δ, διαστήματι δὲ τῷ ΔΒ, κύκλος γεγράφθω
ὁ ΕΒΖ· μέγιστος ἄρα ἐστὶν ὁ ΕΒΖ· ἡ γὰρ ἐκ τοῦ πόλου αὐτοῦ ἴση
ἐστὶ τῇ τοῦ τετραγώνου πλευρᾷ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου.
καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ ΑΒ, ΕΒΖ μεγίστου τινὸς κύκλου
περιφέρειαν τοῦ ΓΒΔ κατὰ τὸ αὐτὸ σημεῖον τὸ Β τέμνουσι τοὺς πόλους
10 ἔχοντες ἐπ' αὐτοῦ, ἐφάσσονται ἀλλήλων οἱ κύκλοι· ἐφάσσεται ἄρα ὁ
ΑΒ κύκλος τοῦ ΕΒΖ κύκλου. διὰ ἄρα τοῦ δοθέντος σημείου τοῦ Β
γέγραπται μέγιστος κύκλος ὁ ΕΒΖ ἐφαπτόμενος τοῦ ΑΒ κύκλου κατὰ
τὸ Β σημεῖον.

τε'.

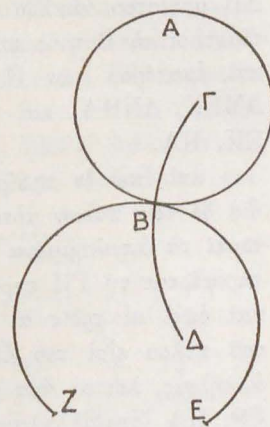
15 Κύκλου δοθέντος ἐν σφαίρᾳ ἐλάσσονος τοῦ μεγίστου καὶ σημείου
τινὸς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας, ὃ ἐστὶ μεταξὺ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ
ἴσου τε καὶ παραλλήλου αὐτῷ, γράψαι διὰ τοῦ σημείου μεγίστον κύκλον
ἐφαπτόμενον τοῦ δοθέντος κύκλου.

ἔστω ὁ δοθεὶς ἐν σφαίρᾳ κύκλος ἐλάσσων τοῦ μεγίστου ὁ ΑΒ, τὸ
20 δὲ δοθὲν σημεῖον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας, ὃ ἐστὶ μεταξὺ αὐτοῦ
τε τοῦ ΑΒ καὶ τοῦ ἴσου τε καὶ παραλλήλου αὐτῷ, ἔστω τὸ Γ· δεῖ δὴ
διὰ τοῦ Γ σημείου γράψαι μέγιστον κύκλον ἐφαπτόμενον τοῦ ΑΒ κύκλου.
εἰλήθω γὰρ ὁ πόλος τοῦ ΑΒ κύκλου καὶ ἔστω τὸ Δ σημεῖον,
καὶ πόλῳ μὲν τῷ Δ, διαστήματι δὲ τῷ ΔΓ, κύκλος γεγράφθω ὁ ΓΕΖΗ,
25 καὶ διὰ τῶν Δ, Γ σημείων μέγιστος κύκλος γεγράφθω ὁ ΔΓΘ.

ἡ δὲ ΒΓ ἤτοι ἐλάττων ἐστὶ τῆς, ὅφ' ἣν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου
πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου, ἢ ἴση ἢ μείζων.
ἔστω πρῶτον ἐλάττων, καὶ τῇ, ὅφ' ἣν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου
πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου, ἴση περιφέρειᾳ
30 ἀπειλήθω ἡ ΒΘ, καὶ πόλῳ μὲν τῷ Θ, διαστήματι δὲ τῷ ΒΘ, κύκλος
γεγράφθω ὁ ΕΒΗ· μέγιστος ἄρα ἐστὶν ὁ ΕΒΗ κύκλος· ἡ γὰρ ἐκ τοῦ

1 μέγιστος κύκλος] mut. in μεγίστου κύκλου περιφέρεια Α². 6] mut. in
ἡ Α². 7] corr. ex τὴν Α². ὑποτείνειν ACF, corr. Α² C². 2 γραφο-
μένου Ε. 3 οὐ—τεταρτημορίου (4)] om. Ε, interpolata. 4 ΓΒ] ΒΓ Β.
5 πόλος Ε. 7 ἐστὶ] ἐστὶν Α, comp. C. 9 τοῦ] τὴν Ε. 11 ordinem uerborum in διὰ τοῦ δοθέντος ἄρα σημείου mut. Α² supra add. α γ β δ.
B] BΓΕ ΑΔ, corr. Α². 12 ἀπτόμενος Ε. In fig. Α, Γ, Ζ add. C², Ε et
C et C², τοῦ τῷ adscr. C²; ΓΔ per Β non cadit in Ε. 14 τε'] mg. ext. Β².
15 ἐλάττων Ε. 16 ἐστὶν Α. τοῦ ἴσου τε καὶ] om. C. 20 δὲ] postea
ins. Α, om. C. ἐστὶν Α, comp. C. 21 ΑΒ] ΑΒ κύκλου Ε. 24 τῷ (pr.)]
τὸ D. 25 Γ, Δ Β. ΔΓΘ] -Γ- e corr. Ε, ΔΒΓΘ C. 26 ἡ δὲ—ἐλάττων

circulus maximus describatur ΓΒΔ, et arcui, sub quo subtendit
latus quadrati in circulo maximo inscripti, aequalis abscindatur
ΔΒ [neque enim fieri potest, ut ΒΓ sit
arcus quartae partis circuli; tum enim
ΑΒ circulus maximus esset (I 17), quod
contra hypothesein est; itaque ΓΒ arcus
quartae partis circuli non est], et polo Δ,
radio autem ΔΒ, circulus describatur ΕΒΖ;
maximus igitur est ΕΒΖ (I 17); nam recta
a polo eius ducta lateri quadrati in cir-
culo maximo inscripti aequalis est. et
quoniam in sphaera duo circuli ΑΒ, ΕΒΖ
ambitum circuli maximi ΓΒΔ in eodem
puncto Β secant polos in eo habentes,
circuli inter se contingent (prop. III);
itaque circulus ΑΒ circum ΕΒΖ continget. ergo per datum
punctum Β circulus maximus descriptus est ΕΒΖ circulus ΑΒ
in puncto Β contingens.

XV.

Dato in sphaera circulo minore quam maximo punctoque
aliquo in superficie sphaerae, quod inter illum circumque ei
aequalem parallelumque positum est, per hoc punctum circum
maximum describere datum circum contingentem.

sit datus in sphaera circulus ΑΒ minor maximo, punctum
autem in superficie sphaerae datum, quod inter ipsum ΑΒ cir-
culumque ei aequalem parallelumque positum est, sit Γ; oportet
igitur per punctum Γ circum maximum describere circum ΑΒ
contingentem.

sumatur enim polus circuli ΑΒ (I 21) et sit punctum Δ, et
polo Δ, radio autem ΔΓ circulus describatur ΓΕΖΗ, et per
puncta Δ, Γ circulus maximus describatur ΔΓΘ (I 20).

ΒΓ igitur aut minor est arcu, sub quo latus quadrati in
circulo maximo inscripti subtendit, aut aequalis aut maior.

primum minor sit, et arcui, sub quo latus quadrati in cir-
culo maximo inscripti subtendit, aequalis abscindatur arcus ΒΘ,
et polo Θ, radio autem ΒΘ, circulus describatur ΕΒΗ; maximus
igitur est circulus ΕΒΗ (I 17); nam recta a polo eius ducta la-

(28)] Ε, om. ABCDF. 6] scripsi, δὲ Ε. 28 τῇ] τὴν Ε. ὑποτείνειν
ΑΕ, corr. Α. 7] supra scr. Ε. 29 περιφέρειᾳ Α.

πόλου αὐτοῦ ἴση ἐστὶ τῇ τοῦ τετραγώνου πλευρᾷ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου· καὶ ἐφάπεται τοῦ AB· δύο γὰρ κύκλοι οἱ EBH, AB μεγίστου κύκλου περιφέρειαν τὴν ΔΒΓΘ κατὰ τὸ αὐτὸ σημεῖον τέμνουσι τὸ B τοὺς πόλους ἔχοντες ἐπ' αὐτοῦ. καὶ διὰ τοῦ Δ σημείου
5 καὶ ἐκατέρου τῶν E, H σημείων μέγιστοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ ΔΜΕΚ, ΔΝΗΛ, καὶ τῇ ΓΘ περιφερείᾳ ἴση ἀπειλήφθω ἐκάτερα τῶν EK, ΗΛ.

καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ EBH, ZEGH τέμνουσιν ἀλλήλους, διὰ δὲ τῶν πόλων αὐτῶν μέγιστος κύκλος γέγραπται ὁ ΔΒΓΘ, δίχα ἄρα
10 τεμεῖ τὰ ἀπειλημμένα τμήματα τῶν κύκλων· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν ΕΓ περιφέρεια τῇ ΓΗ περιφερείᾳ, ἡ δὲ EB περιφέρεια τῇ BH περιφερείᾳ. καὶ ἐπεὶ αἱ τρεῖς αἱ ΔΜΕ, ΔΒΓ, ΔΝΗ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν· ἐκ γὰρ τοῦ πόλου εἰσὶ τοῦ ZEH κύκλου· εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ΔΜ, ΔΒ, ΔΝ ἴσαι ἀλλήλαις, λοιπαὶ ἄρα αἱ ME, ΒΓ, NH ἴσαι εἰσὶν. ἀλλὰ καὶ αἱ EK, ΓΘ, ΗΛ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν· ὅλαι ἄρα αἱ MK, ΒΘ, ΝΑ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν. καὶ ἐστὶν ἡ ΒΘ ἴση τῇ, ὅφ' ἣν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου· καὶ αἱ MK, ΝΑ ἄρα ἴσαι εἰσὶ τῇ, ὅφ' ἣν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ. καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΔΒΓΘ κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν
20 ZEGH διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτὸν τεμεῖ καὶ πρὸς ὀρθάς· ὁ ΔΒΓΘ ἄρα ὀρθός ἐστι πρὸς τὸν ZEGH κύκλον. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ὁ ΔΝΗΛ ὀρθός ἐστι πρὸς τὸν ZEGH, καὶ ἔτι ὁ ΔΜΕΚ ὀρθός ἐστι πρὸς τὸν ZEGH.

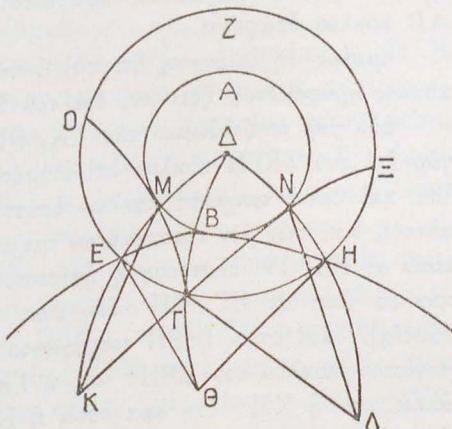
καὶ ἐπεξέχθωσαν αἱ AN, ΑΓ, ΘΕ. καὶ ἐπεὶ κύκλου τοῦ ZEGH
25 ἐπὶ διαμέτρων τῶν ἀπὸ τῶν Γ, Η σημείων ἴσα καὶ ὀρθὰ τμήματα κύκλων ἐφέσταται τὰ ΓΘ, ΗΛ καὶ τὰ τοῦτοις συνεχῆ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσαι περιφέρειαι ἀπειλημμέναι εἰσὶν αἱ ΓΘ, ΗΛ ἐλάττους ἢ ἡμίσειαι οὖσαι τῶν ὅλων, καὶ ἐστὶν ἴση ἡ ΕΓ περιφέρεια τῇ ΓΗ, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΘΕ τῇ ΑΓ. τετραγώνου δὲ ἡ ΘΕ· καὶ ἡ ΑΓ ἄρα ἴση ἐστὶ τῇ τοῦ

1 παύλου E. ἐστὶ] seq. ras. E, ἐστὶν A, comp. C. 2 ἐγγραφομένου F. EBH | AB, -H ins. postea, ante A- ras., F. 6 ΔΜΚΕ E. ΔΝΚΛ B, sed corr. (?). 10 ἀπειλημμένα, ἀ- in ras., -π- ins., A. 11 περιφερείᾳ (pr.) E, om. ABCDF. περιφέρεια (alt.) om. E. περιφερείᾳ om. E. 12 τρεῖς] Γ D. ΔΜΕ, ΔΒΓ, ΔΝΗ] E, ΔΕ ΑΓ ΔΗ ABCDF. In fig. Γ om. A; rectam MK hab. E, om. ABCDF, rectam NA eras. F; Δ e corr. C²; litt. E et H bis B² F ex transpositione; O e corr., Γ om. E; fig. repetunt in fol. verso CD, in C litt. B, E, N transpositae; rectam KΓ om. codd. 13 εἰσὶν (pr.) A. κύκλου] om. D. εἰσὶν (alt.) A. 14 Post ἴσαι supra add. ἀλλήλαις A². 15 MK] e corr. in scrib. C. ΒΘ] ΑΘ E. 16 εἰσὶν] A, εἰσὶ BCDEF. ὑποτείνει] AF, corr. A². 17 ΝΑ] N- e corr. C. 18 ὅφ'—ἡ] E, om. ABCDF. πλευρὰ] E, πλευρᾷ B et seq. ras. 1 litt. C, πλευρᾷ ADF. 19 τῶν] corr. ex τὸν C. 20 τεμεῖ] τέμνει E. 21 ἐστὶν A, comp. C. 22 τὸν] τὸ B. καὶ (alt.) in ras. D. καὶ ἔτι—ZEGH (23)] om. F. 24 καὶ (pr.) ADE, del.

teri quadrati in circulo maximo inscripti aequalis est; et circulum AB continget (prop. III); nam duo circuli EBH, AB ambitum circuli maximi ΔΒΓΘ in eodem puncto B secant polos in eo habentes. et per punctum Δ et utrumque punctum E, H circuli maximi describantur ΔΜΕΚ, ΔΝΗΛ, et arcui ΓΘ aequalis abscindatur uterque EK, ΗΛ.

et quoniam in sphaera duo circuli EBH, ZEGH inter se secant, per polos autem eorum circulus maximus descriptus est

ΔΒΓΘ, segmenta circulorum abscisa in binas partes aequales secabit (prop. IX); itaque arcus ΕΓ arcui ΓΗ aequalis est, arcus autem EB arcui BH aequalis. et quoniam tres arcus ΔΜΕ, ΔΒΓ, ΔΝΗ inter se aequales sunt (I def. 5) — nam a polo circuli ZEH ducti sunt —, uerum etiam ΔΜ, ΔΒ, ΔΝ inter se aequales (ibid.), qui relinquuntur, ME, ΒΓ, NH aequales sunt. uerum etiam EK, ΓΘ, ΗΛ inter se aequales sunt; quare toti MK, ΒΘ, ΝΑ inter se aequales sunt. et ΒΘ arcui, sub quo latus quadrati in circulo maximo inscripti subtendit, aequalis est; quare etiam MK, ΝΑ arcui, sub quo latus quadrati subtendit, aequales sunt. et quoniam in sphaera circulus maximus ΔΒΓΘ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, ZEGH per polos secat, et in duas partes aequales eum secabit et ad rectos angulos (I 15); itaque ΔΒΓΘ ad circulum ZEGH perpendicularis est. similiter igitur demonstrabimus, etiam ΔΝΗΛ ad ZEGH perpendicularem esse, et denique ΔΜΕΚ ad ZEGH perpendicularem.

et iungantur AN, ΑΓ, ΘΕ. et quoniam in circulo ZEGH in diametris a punctis Γ, Η ductis segmenta circulorum aequalia et perpendicularia erecta sunt ΓΘ, ΗΛ, et quae cum iis coniuncta sunt, et ab iis aequales arcus abscisi sunt ΓΘ, ΗΛ minores quam dimidii totorum, et arcus ΕΓ arcui ΓΗ aequalis est, erit etiam ΘΕ = ΑΓ (prop. XII). ΘΕ autem latus est qua-

A², om. BCF. ἐπεξέχθωσαν] -θω- in ras. A. AN] D, A- e corr. A. NA] E, AH BCF. ἐπεὶ] fort. scrib. ἐπὶ. 26 ΓΗ, ΘΑ C. 27 ἴσαι] in ras. A. ΓΗ, ΘΑ C. 29 ΘΕ] ÷ add. F², ΘΕ ἐκ γὰρ τοῦ πόλου ἐστὶ τοῦ EBH κύκλου E (schol.). ἴση] ἔ- in ras. A.

τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου. ἔστι δὲ καὶ ἡ AN τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΑ τῇ AN· ὁ ἄρα πόλῳ τῷ Α, διαστήματι δὲ τῷ ΑΓ, κύκλος γραφόμενος ἥξει καὶ διὰ τοῦ Ν σημείου. ἐρχέσθω καὶ
 5 ἔστω ὡς ὁ ΓΝΞ. μέγιστος ἄρα ἐστὶν ὁ ΓΝΞ· ἡ γὰρ ἐκ τοῦ πόλου αὐτοῦ ἴση ἐστὶ τῇ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου. καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι μέγιστον τινὸς κύκλου περιφέρειαν τὴν ΔΝΗΑ κατὰ τὸ αὐτὸ σημεῖον τέμνουσι τὸ Ν τὸς πόλους ἔχοντες ἐπ' αὐτοῦ, ἐφάπτονται ἄρα ἀλλήλων· ὁ ΓΝΞ ἄρα τοῦ
 10 AB κύκλου ἐφάπεται.

ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ὁ πόλῳ τῷ Κ, διαστήματι δὲ τῷ ΚΓ, κύκλος γραφόμενος ἥξει καὶ διὰ τοῦ Μ σημείου.

ἐὰν γὰρ ἐπιζεύξωμεν τὰς ΓΚ, ΘΗ, ἴσαι ἀλλήλαις ἔσονται [ὁμοίως γὰρ ἐπὶ τοῦ ΖΕΓΗ κύκλου ἐπὶ διαμέτρων τῶν ἀπὸ τῶν Θ, Γ σημείων
 15 ἴσα καὶ ὀρθὰ τμήματα κύκλων ἐφέσταται τὰ ΕΚ, ΓΘ καὶ τὰ συνεχῆ αὐτοῖς, καὶ τῶν μὲν ἐφεστηκότων τμημάτων ἴσαι περιφέρειαι ἀφηρημέναι εἰσὶν αἱ ΕΚ, ΓΘ ἐλάττους ἢ ἡμίσεις οὖσαι τῶν ὅλων, τοῦ δὲ ἐξ ἀρχῆς κύκλου ἴσαι αἱ ΕΓ, ΓΗ· ἴση ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΓΚ εὐθείᾳ τῇ ΘΗ εὐθείᾳ]. καὶ ἐστὶν ἡ ΘΗ τετραγώνου πλευρὰ· ἐκ γὰρ τοῦ πόλου ἐστὶ
 20 μέγιστον κύκλου τοῦ ΕΒΗ· καὶ ἡ ΓΚ ἄρα τετραγώνου ἔσται πλευρὰ. ἀλλὰ καὶ ἡ ΚΜ· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΚΜ τῇ ΚΓ· ὁ ἄρα πόλῳ τῷ Κ, διαστήματι δὲ τῷ ΚΓ, κύκλος γραφόμενος ἥξει καὶ διὰ τοῦ Μ σημείου καὶ ἔσται ὡς ὁ ΓΜΟ καὶ ἐφάπεται τοῦ AB κύκλου· καὶ γίνεται διχῶς τὸ πρόβλημα.

25 διὰ ἄρα τοῦ δοθέντος σημείου τοῦ Γ, ὃ ἐστὶ μεταξὺ τοῦ AB καὶ τοῦ ἴσου τε καὶ παραλλήλου αὐτῷ μέγιστος κύκλος γέγραπται ὁ ΓΝΞ καὶ ὁ ΓΜΟ.

ἐὰν δὲ ἡ ΒΓ ἴση ᾗ τῇ, ὅφ' ἦν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου, τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερον
 30 κατασκευάσαντες ἀποδείξομεν οὕτως·

1 κύκλον] om. E.

πόλῳ seq. ras. 1 litt. A.

9 ἄρα (pr.)] om. E.

κύκλος E.

ΓΚΣ E.

ἐστὶ] ABCDEF,

ex HGK A.

ΚΓ BFA².

ABCDEF.

σημείου litt. α—γ—β—δ supra add. A².

27 Post ΓΜΟ add.

ἐπὶ διαμέτρων τῶν ἀπὸ (τοῦ add. C) E, Γ σημείων ἴσα καὶ ὀρθὰ τμήματα (τμήματα

2 AN] C add. F².

8 ΔΝΗΑ] corr. ex ANHA A.

6] οἱ κύκλοι· ἐφάπεται ἄρα καὶ ὁ E.

10 ἐφάπεται] om. E.

11 K] corr. ex H (?) F.

ὁμοίως—εὐθείᾳ (19)] E, om. ABCDEF.

20 ΕΒΗ] corr. ex ΣΒΗ B².

21 KM (pr.)] -M in ras. A², e corr. D; M C. KM] ACE, KN D,

ΚΓ ACDE, KM BFA².

22 γραφόμενος] EA², ἐγγραφόμενος

23 γίνεται BC.

25 διὰ—σημείου] mut. in διὰ τοῦ δοθέντος ἄρα

post AB supra add. κύκλου A².

ἐπεὶ (corr. ex ἐπὶ A) κύκλου τοῦ EZHT

τέμνουσιν A.

ἄρα (alt.)]

13 ΓΚ]

19 πλευρὰ] E.

ἡ ΓΚ] corr.

28 ἐάν]

29 εἰς E.

30 δεῖξομεν B.

drati (I 16); quare etiam ΑΓ lateri quadrati in circulo maximo inscripti aequalis est. uerum etiam AN latus est quadrati in circulo maximo inscripti; quare ΓΑ = AN; itaque circulus polo Α, radio autem ΑΓ, descriptus etiam per punctum N ueniet. ueniat et sit ut ΓΝΞ. maximus igitur est circulus ΓΝΞ (I 17); nam recta a polo eius ducta lateri quadrati in circulo maximo inscripti aequalis est. et quoniam in sphaera duo circuli ambitum circuli alicuius maximi ΔΝΗΑ in eodem puncto N secant polos in eo habentes, inter se contingent (prop. III); itaque circulus ΓΝΞ circulum AB continget.

similiter igitur demonstrabimus, etiam circulum polo K, radio autem ΚΓ, descriptum per punctum M quoque uenire.

si enim ΓΚ, ΘΗ duxerimus, inter se aequales erunt [similiter enim in circulo ΖΕΓΗ in diametris a punctis Θ, Γ¹) ductis segmenta circulorum aequalia et perpendicularia erecta sunt ΕΚ, ΓΘ, et quae cum iis coniuncta sunt, et a segmentis erectis aequales arcus abscisi sunt ΕΚ, ΓΘ minores quam dimidii totorum, a circulo autem ab initio posito arcus aequales ΕΓ, ΓΗ; itaque recta ΓΚ = ΘΗ (prop. XII)]. et ΘΗ latus quadrati est (I 16); nam a polo circuli maximi ΕΒΗ ducta est; quare etiam ΓΚ latus est quadrati. uerum etiam ΚΜ; itaque ΚΜ = ΚΓ; circulus igitur polo K, radio autem ΚΓ, descriptus etiam per punctum M ueniet et erit ut ΓΜΟ, et circulum AB continget; et duobus modis efficitur, quod proposuimus.

ergo per datum punctum Γ, quod inter AB et circulum ei aequalem parallelumque positum est, circulus maximus descriptus est ΓΝΞ itemque ΓΜΟ.

sin ΒΓ arcui, sub quo latus quadrati in circulo maximo inscripti subtendit, aequalis est, iisdem, quae antea, comparatis demonstratio haec erit:

C) κύκλων ἐφέσταται (mut. in ἐφίσταται B²) τὰ ΕΚ, ΓΘ καὶ τὰ τούτοις (BFA², τοῦ C, om. AD) συνεχῆ, καὶ ἐστὶν ἴση ἡ ΕΓ περιφέρεια τῇ ΓΗ περιφέρειᾳ, ἴση ἄρα ἐστὶ (ἐστὶν AB, comp. C) καὶ (om. B) ἡ ΓΚ εὐθείᾳ τῇ ΘΗ εὐθείᾳ. τετραγώνου δὲ ἡ ΘΗ· ἐκ πόλου γὰρ τοῦ ΕΒΗ κύκλου· τετραγώνου ἄρα καὶ ἡ ΓΚ. ἔστι δὲ καὶ ἡ ΚΜ τετραγώνου· ὁ (supra scr. A) ἄρα πόλῳ μὲν τῷ Κ, διαστήματι δὲ ἐνὶ τῶν Γ, Μ, κύκλος γραφόμενος ἥξει καὶ διὰ τοῦ λοιποῦ· καὶ φανερόν, ὅτι ἐφάπεται τοῦ AB (mut. in ABΓ A²) ABCDEF, quae Theodosii non esse, intellexit Nizze. 28 ἐάν]

scripsi, ei ABCDEF. ἡ ΒΓ—κατασκευάσαντες (30)] E, τις λέγοι (λε C) τὴν ἀπολαμβανομένην ἴσην τῇ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφόμενου εἶναι τὴν ΒΓ ABCDEF. 29 εἰς E. 30 δεῖξομεν B.

1) Immo Θ, E.

ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΔΓ ἐκατέρᾳ τῶν ΔΕ, ΔΗ, ὧν ἡ ΔΒ ἴση ἐστὶν ἐκατέρᾳ τῶν ΔΜ, ΔΝ, λοιπὴ ἄρα ἡ ΒΓ ἴση ἐστὶν ἐκατέρᾳ τῶν ΝΗ, ΕΜ. τετραγώνου δὲ ἡ ΒΓ· τετραγώνου ἄρα ἐστὶ καὶ ἐκατέρα τῶν ΝΗ, ΕΜ. ἐπεὶ οὖν τετραγώνου ἐστὶν ἡ ΝΗ, ἀλλὰ καὶ ἡ ΗΓ· ἐκ τοῦ πόλου γὰρ τοῦ ΕΒΗ κύκλου ἐστὶν ἡ ΗΓ· ἴση ἐστὶν ἡ ΝΗ τῇ ΓΗ· ὁ ἄρα πόλος τῷ Η, διαστήματι δὲ τῷ ΓΗ, γραφόμενος κύκλος ἥξει καὶ διὰ τοῦ Ν σημείου. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ὁ πόλος τῷ Ε, διαστήματι δὲ τῷ ΕΓ, κύκλος γραφόμενος ἥξει καὶ διὰ τοῦ Μ σημείου· καὶ ἔσται διχῶς τὸ πρόβλημα.

10 ἐὰν δὲ μείζων ἢ τεταρτημορίου ἡ ΒΓ, ἀναπληρώσωμεν τὸν ΔΒΓΘ κύκλον ἕως τοῦ ἐτέρου πόλου, καὶ ἐλάττονος γινόμενης τεταρτημορίου τῆς ἀπὸ τοῦ Γ ἕως τοῦ πόλου τοῦ παραλλήλου τῷ ΑΒ κύκλου τοῦ Φ· ἡμικυκλίου γὰρ ἡ ἀπὸ τοῦ τοῦ ΑΒ κύκλου πόλου τοῦ Δ ἕως τοῦ ἐτέρου πόλου τοῦ Φ, μείζων δὲ τεταρτημορίου ἡ ΒΓ· ἀφαιρήσωμεν ἴσην τῇ, 15 ὅφ' ἦν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρά, καὶ ἐπιζεύξαντες καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερον κατασκευάσαντες δεῖξομεν τὸν διὰ τοῦ Γ σημείου γραφόμενον κύκλον ἐφαπτόμενον τοῦ δοθέντος κύκλου [τοῦ ΑΒ δηλαδὴ].

ις'.

Οἱ ὁμοίας ἀφαιροῦντες περιφερείας ἐν σφαίρᾳ μέγιστοι κύκλοι 20 παραλλήλων τινῶν κύκλων ἦτοι διὰ τῶν πόλων εἰσὶ τῶν παραλλήλων ἢ τοῦ αὐτοῦ τῶν παραλλήλων ἐφάπτονται.

ἐν γὰρ σφαίρᾳ μέγιστοι κύκλοι οἱ ΑΕΗΓ, ΒΖΘΔ παραλλήλων τινῶν κύκλων τῶν ΑΒΓΔ, ΕΖΗΘ ὁμοίας ἀφαιρείτωσαν περιφερείας τὰς μεταξὺ αὐτῶν, τουτέστι τὴν ΑΒ τῇ ΕΖ ὁμοίαν. λέγω, ὅτι οἱ ΑΕΗΓ, ΒΖΘΔ 25 ἦτοι διὰ τῶν πόλων εἰσὶ τῶν παραλλήλων ἢ τοῦ αὐτοῦ ἐφάπτονται τῶν παραλλήλων.

ἦτοι γὰρ ὁ ΑΗΓ κύκλος διὰ τῶν πόλων ἐστὶ τῶν παραλλήλων ἢ οὐ. ἔστω πρότερον διὰ τῶν πόλων τῶν παραλλήλων. λέγω, ὅτι καὶ ὁ ΒΘΔ κύκλος διὰ τῶν πόλων ἐστὶ τῶν παραλλήλων, τουτέστιν ὅτι τὸ Κ 30 σημεῖον πόλος ἐστὶ τῶν παραλλήλων κύκλων τῶν ΑΒΓΔ, ΕΖΗΘ.

1 ΔΓ] ΓΔ F.

spatio 2 + 6 litt. F².

ἡ (pr.)] in ras. A.

ABCD. καὶ ἡ] in ras. A.

in scrib. C.

EBH] corr. ex ΘBH B, BH C.

ΚΓ Ε, om. ABCDF.

quarta pars col. 2 uacat.

ει Ε.

ἀναπληρώσωμεν Ε.

ἀσαντες] scripsi, κατασκευάσαι Ε.

ext. B².

2 ΔΝ] post spat. 2 litt. B, post spat. 5 litt. C, in

4 EM] E- in ras. D. ἐστίν] -ν in ras. A.

NH] E, HN BCD. et in ras. A. ἀλλὰ] Ε, om.

ΗΓ] Ε, ΓΗ BDF et in ras. A, -H e corr.

τοῦ] Ε, om. ABCDF.

ἐστίν ἡ] Ε, om. ABCDF.

ἴση] Ε, ἴση ἄρα ABCDF.

9 des. f. 246^v col. 1 F,

10—17 Ε, om. ABCDF.

13 τοῦ τοῦ] scripsi, τοῦ Ε.

17 τοῦ ΑΒ δηλαδὴ] deleo.

21 supra τοῦ αὐτοῦ scr. ἡ^τ ἐνός Α².

22 ΑΕΗΓ] Ε,

quoniam ΔΓ utrique ΔΕ, ΔΗ aequalis est, quorum ΔΒ utrique ΔΜ, ΔΝ aequalis est, qui relinquitur, ΒΓ utrique ΝΗ, ΕΜ aequalis est. ΒΓ autem latus quadrati est; quare etiam utraque ΝΗ, ΕΜ latus est quadrati. quoniam igitur ΝΗ latus est quadrati, uerum etiam ΗΓ (I 16) — nam a polo circuli ΕΒΗ ducta est ΗΓ¹⁾ —, erit ΝΗ = ΓΗ; circulus igitur polo Η, radio autem ΓΗ, descriptus etiam per punctum Ν ueniet. similiter igitur demonstrabimus, etiam circulum polo Ε, radio autem ΕΓ, descriptum per punctum Μ quoque uenire; et duobus modis effectum erit, quod proposuimus.

sin maior quarta parte est ΒΓ, circulum ΔΒΓΘ ad alterum polum explebimus, et cum arcus a Γ ad polum circuli circulo ΑΒ paralleli Φ ductus minor sit quarta parte — nam arcus a polo Δ circuli ΑΒ ad alterum polum Φ (cfr. prop. I) ductus semicirculi est, et ΒΓ maior quarta parte —, arcum ei aequalem, sub quo latus quadrati subtendit, abscindemus, et ductis rectis iisdemque, quae antea, comparatis demonstrabimus, circulum per punctum Γ ductum datum circulum contingere.

XVI.

Circuli in sphaera maximi, qui circulorum parallelorum arcus similes abscindunt, aut per polos parallelorum ueniunt aut eundem parallelum contingunt.

in sphaera enim circuli maximi ΑΕΗΓ, ΒΖΘΔ circulorum parallelorum ΑΒΓΔ, ΕΖΗΘ arcus similes abscindant, qui inter eos positi sunt, hoc est ΑΒ arcui ΕΖ similem. dico, circulos ΑΕΗΓ, ΒΖΘΔ aut per polos parallelorum uenire aut eundem parallelum contingere.

nam circulus ΑΗΓ aut per polos parallelorum ueniet aut non ueniet.

prius per polos parallelorum ueniat. dico, etiam circulum ΒΘΔ per polos parallelorum uenire, hoc est punctum Κ polum esse circulorum parallelorum ΑΒΓΔ, ΕΖΗΘ.

ΑΗΓ ABCDE. ΒΘΔ AD, corr. A². τινῶν] om. Ε. 23 ἀφαιρείτωσαν] -ε-

in ras. A². 24 τουτέστιν Α. ΑΕΗΓ] Ε, ΑΗΓ ABCDE. ΒΖΘΔ] ΕΑ²,

ΒΘΔ ABCDE. 25 εἰσὶν Α. ἡ—παρὰ τῶν (26)] supra scr. C².

27 post ΑΗΓ eras. ΒΘΔ C. 28 ὡς ἡ α^η mg. A². πρότερον] -ό- corr.

ex ὡ Α. παραλλήλων] πόλων D. 29 post παραλλήλων del. τουτέστι τῶν

παρὰ τῶν Α². Omnes figg. in fine propositi. codd; ad nostram adscr. α^η

καταγραφὴ Α, τοῦ ιε C corr. in τοῦ ιε C², α^ε Ε, α^η F²; K]H, H]N C.

1) Quoniam ΒΓ arcus lateris quadrati est, punctum Γ polus est circuli maximi ΕΒΗ.

τῷ ἀπὸ τοῦ MN ἡμικυκλίῳ· ὁμοία ἄρα ἐστὶν ἡ ABN περιφέρεια τῇ EZ περιφέρειᾳ. ἀλλ' ἡ EZ περιφέρεια τῇ AB περιφέρειᾳ ὁμοία· καὶ ἡ NA ἄρα τῇ AB ἐστὶ ὁμοία. καὶ εἰσι τοῦ αὐτοῦ κύκλου· ἴση ἄρα ἡ NA περιφέρεια τῇ AB περιφέρειᾳ· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ὁ ΔΘΒ κύκλος οὐκ ἐφάπεται [καὶ ὁ BZΘΔ]· ἐφάπεται ἄρα οἱ AEHT, BZΘΔ ἄρα κύκλοι τοῦ αὐτοῦ τῶν παραλλήλων ἐφάπτονται.

ιζ'.

Οἱ ἴσας ἀφαιροῦντες ἐν σφαίρᾳ παράλληλοι κύκλοι μεγίστου τινὸς κύκλου περιφέρειας πρὸς τὸν μέγιστον τῶν παραλλήλων ἴσοι εἰσίν, οἱ δὲ μείζονας ἐλάττονες.

ἐν γὰρ σφαίρᾳ παράλληλοι κύκλοι οἱ AB, ΓΔ μεγίστου τινὸς τοῦ BAΓΔ περιφέρειας τὰς ΔΖ, ΖΒ πρότερον ἴσας ἀφαιρέτωσαν πρὸς τὸν μέγιστον τῶν παραλλήλων κύκλον τὸν EZ. λέγω, ὅτι ἴσος ἐστὶν ὁ AB κύκλος τῷ ΓΔ.

ἔστω γὰρ τοῦ μὲν AB κύκλου καὶ τοῦ AΓΔ κοινὴ τομὴ ἡ AB, τοῦ δὲ EZ κύκλου καὶ τοῦ A[B]ΓΔ κοινὴ τομὴ ἡ EZ, τοῦ δὲ ΓΔ κύκλου καὶ τοῦ BAΔ κοινὴ τομὴ ἡ ΓΔ.

καὶ ἐπεὶ δύο ἐπίπεδα παράλληλα τὰ EΘΖ, ΓΚΔ ὑπὸ ἐπιπέδου τινὸς τέμνεται τοῦ A[B]ΓΔ κύκλου, αἱ κοιναὶ ἄρα αὐτῶν τομαὶ παράλληλοί εἰσιν. παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ EZ τῇ ΓΔ. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ AB τῇ EZ παράλληλός ἐστι. καὶ ἐπεὶ ἐν κύκλῳ τῷ A[B]ΓΔ δύο παράλληλοι ἡγμέναι εἰσὶν αἱ EZ, ΓΔ, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΔΖ περιφέρεια τῇ EΓ περιφέρειᾳ· ἐὰν γὰρ ἐπιζεύσωμεν τὴν EΔ, ἔσσονται αἱ ἐναλλὰξ γωνίαι ἴσαι, ἐν δὲ τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἴσαι γωνίαι ἴσας περιφέρειας ἀφαιροῦσιν· ἴση ἄρα ἐστὶ ἡ EΓ περιφέρεια τῇ ZΔ περιφέρειᾳ. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ BZ τῇ AE ἴση ἐστίν. ἀλλ' ἡ BZ τῇ ZΔ ἐστίν

1 MN] AB, MH D, NM CF, NZT E. ABN] -N in ras. F. τῇ EZ] τῇ E- e corr. E.

2 ὁμοία] ABCDE, ἐστὶν ὁμοία EA². καὶ] om. E.

3 ἐστὶ] ἐστὶν BE. 5 οὐκ] corr. ex οὐχ A². ἐφάπεται (pr.)] -φάψεται

in ras. A. καὶ ὁ BZΘΔ] adp. C, mg. i, ante καὶ add. ἐφάπεται ἄρα C²; τοῦ AM κύκλου in ras. A²; deleo. 6 AEHT] corr. ex EHT A.

ἀφόνται E. Ad fig. adscr. γ' A corr. in γ' καταγράφ' A², γ' BEF²; E] om.

B; A] A uel Δ A, Δ D; A] EF², om. ABCDE; in CF arcus BZΘ ultra Θ non

producitur, Θ in contactu circuli EM coll. C, E] om. C, N] add. C², H] e

corr. C². 8 ιζ'] mg. ext. B². 9 ἀφαιρούμενοι E. 10 ἴσοι] κύκλων

ἴσοι E. 12 μεγίστου] -στ- in ras. E. 13 BAΓΔ] E, ABΓA ABCDE.

ΔΖ] ΔE, -E in ras., A. ZB] ZΓ, -Γ in ras., A. ἀφαιρέσθωσαν E.

14 κύκλων E. ἴσος ἐστίν] supra scr. B. 15 ΓΔ] ΓAE? e corr. D.

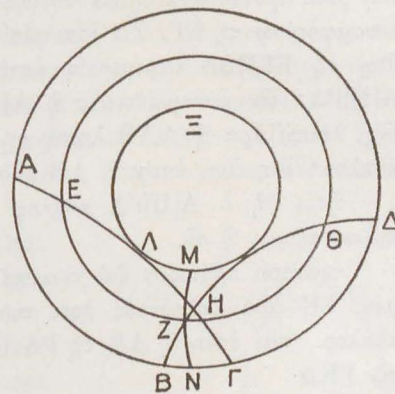
16 γάρ] -άρ in ras. A. AΓΔ] E, ABΓA ABCDE. 17 ABΓA] -ΓA corr.

ex 1 litt. C²; scrib. AΓA uel ABΓ. δὲ (alt.)] corr. ex ΔE A. ΓΔ] mut. in

ΕΓA B. 18 BAΔ] E, ABΓA ABCDE. 19 ΓΚΔ] ΓNA C; ΓHA BE,

ab MN non concurrentem efficiens; arcus igitur ABN arcui EZ similis est (prop. XIII). uerum arcus EZ arcui AB similis est; quare etiam NA arcui AB similis est. et eiusdem circuli sunt; itaque arcus NA arcui AB aequalis est; quod fieri non potest. itaque fieri non potest, ut circulus ΔΘΒ non contingat; ergo continget.

ergo circuli AEHT, BZΘΔ eundem parallelum contingunt.

XVII.

Paralleli circuli in sphaera a circulo aliquo maximo aequales arcus abscindentes ad maximum parallelorum aequales sunt, qui maiores abscindunt, minores.

in sphaera enim circuli paralleli AB, ΓΔ a circulo aliquo maximo BAΓΔ arcus ΔΖ, ΖΒ prius aequales abscindant ad maximum circulum parallelorum EZ. dico, circulum AB circulo ΓΔ aequalem esse.

communis enim sectio circulorum AB, AΓΔ sit AB, circulorum autem EZ, AΓΔ sit EZ, circulorum autem ΓΔ, BAΔ communis sectio ΓΔ.

et quoniam duo plana parallela EΘΖ, ΓΚΔ plano aliquo circulo AΓΔ secantur, communes eorum sectiones parallelae sunt (Eucl. XI 16); itaque EZ rectae ΓΔ parallela est. similiter igitur demonstrabimus, etiam AB rectae EZ parallelam esse. et quoniam in circulo AΓΔ duae parallelae ductae sunt EZ, ΓΔ, arcus ΔΖ arcui EΓ aequalis est; nam si EΔ duxerimus, anguli alterni aequales erunt (Eucl. I 29), et in aequalibus circulis anguli aequales aequales arcus abscindunt (Eucl. III 26); itaque arcus EΓ arcui ZΔ aequalis est. similiter igitur demonstrabimus,

corr. F². ὑπὸ ἐπιπέδου] om. D. 20 τέμνεται] -εται in ras. A. ABΓA] scrib. AΓA uel ABΓ. 21 εἰσιν] A, εἰσι BCDEF. 22 AB] -B e corr. A.

α[βγδ A, scrib. AΓA uel ABΓ. 23 ΔΖ] mut. in ΔE A². 24 EΓ] mut. in ΓZ A².

EΔ] mut. in EΓ A². ἐναλλάξ B, corr. B². 25 αἱ] om. E.

ἴσας—ἀφαιροῦσιν (26)] ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβήχασιν E. 26 EΓ] mut. in EΔ A².

ZΔ] mut. in ZΓ A², ΔZ E. 27 δεῖξομεν F, sed corr. BZ (pr.)] post ras. 1 litt. C. ἐστὶν ἴση E. ZΔ] mut. in ZΓ A².

ἴση· καὶ ἡ AE ἄρα τῇ EF ἔστιν ἴση· καὶ συναμφοτέροι ἄρα αἱ AE, BZ
 συναμφοτέρῃ τῇ EF, ZΔ ἴσαι εἰσίν. ἐπεὶ οὖν ὅλη ἡ EAABZ περιφέρεια
 ὅλη τῇ EΓΜΔΖ περιφέρειᾳ ἔστιν ἴση· μέγιστοι γάρ εἰσιν οἱ ΕΘΖ,
 Α[B]ΓΔ· ὧν συναμφοτέρος ἡ AE, BZ συναμφοτέρῃ τῇ EF, ZΔ ἔστιν
 5 ἴση, λοιπὴ ἄρα ἡ AAB λοιπῇ τῇ ΓΜΔ ἔστιν ἴση. καὶ εἰσι τοῦ αὐτοῦ
 κύκλου· ἴση ἄρα ἔστιν ἡ AB εὐθεΐα τῇ ΓΔ εὐθεΐᾳ.

ἦτοι δὴ ὁ Α[B]ΓΔ κύκλος τοὺς AHB, ΓΚΔ κύκλους διὰ τῶν
 πόλων τέμνει ἢ οὔ.

τεμνέτω πρότερον διὰ τῶν πόλων· καὶ δίχα ἄρα αὐτοὺς τεμεῖ· ἡ
 10 μὲν AB ἄρα διάμετρος ἔστι τοῦ AHB κύκλου, ἡ δὲ ΓΔ τοῦ ΓΚΔ
 κύκλου. καὶ ἔστιν ἡ AB τῇ ΓΔ ἴση· ἴσος ἄρα ἔστι καὶ ὁ AHB κύκλος
 τῷ ΓΚΔ.

ἀλλὰ δὴ πάλιν μὴ τεμνέτω ὁ ΒΑΓΔ κύκλος τοὺς AHB, ΓΚΔ
 κύκλους διὰ τῶν πόλων, καὶ εἰλήφθω ὁ πόλος τῶν παραλλήλων καὶ
 15 ἔστω τὸ N σημεῖον, καὶ διὰ τοῦ N σημείου καὶ ἐνὸς τῶν τοῦ Α[B]ΓΔ
 κύκλου πόλων μέγιστος κύκλος γεγράφθω ὁ ΛΘΚΜΞ, καὶ τῇ AN
 περιφέρειᾳ ἴση ἀπειλήφθω ἡ ΜΞ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἔστιν ἡ AN περιφέρεια
 τῇ ΜΞ περιφέρειᾳ, κοινὴ προσκείσθω ἡ ΝΚΜ περιφέρεια· ὅλη ἄρα ἡ
 ΑΚΜ περιφέρεια ὅλη τῇ ΝΚΜΞ περιφέρειᾳ ἔστιν ἴση. ἡμικυκλίου δὲ
 20 ἡ ΑΚΜ· ἡμικυκλίου ἄρα ἔστι καὶ ἡ ΝΚΜΞ· κατὰ διάμετρον ἄρα ἔστι
 τὸ N σημεῖον τῷ Ξ σημείῳ. καὶ ἔστι τὸ N ὁ πόλος τῶν παραλλήλων
 κύκλων· καὶ τὸ Ξ ἄρα σημεῖον ὁ ἕτερος πόλος ἔστι τῶν παραλλήλων
 κύκλων. καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ Α[B]ΓΔ, ΓΚΔ τέμνουσιν
 ἀλλήλους, διὰ δὲ τῶν πόλων αὐτῶν μέγιστος κύκλος γέγραπται ὁ ΛΘΚΞ,
 25 ὁ ἄρα ΛΘΚΞ δίχα τεμεῖ τὰ ἀπειλημμένα τμήματα τῶν κύκλων· ἴση

1 EF] mut. in EA A². συναμφοτέροι] ABCDF, συναμφο⁵⁰ E, συν-
 αμφοτέροι A². 2 συναμφοτέρῃ] ABCDF, συναμφοτέροις EA². τῇ] ABCDF,
 ταῖς EA². EF, ZΔ] mut. in EA, ZΓ A². εἰσιν ἴσαι E. ὅλη] om. A.
 ἡ] seq. ras. 1 litt. F. EAABZ] EAABZ B; post A ras. C, spat. relict. F.
 3 EΓΜΔΖ] ZΓΜΔΕ, Z- et -E in ras., A². ἴσοι D. εἰσιν] mut. in εἰσι
 κύκλοι A². 4 Scrib. ΑΓΔ uel ABΓ, ut l. 7. συναμφοτέρος ἡ] mut. in
 συναμφοτέροι αἱ A². AE] mut. in EA A². BZ] B- e corr. D, ZB BA².
 συναμφοτέρῃ τῇ EF, ZΔ] mut. in συναμφοτέροις ταῖς EA, ZΓ A².
 mut. in εἰσιν ἴσαι A². 5 λοιπὴ—εἰσι] mg. C (6.), καὶ εἰσι del. λοιπῇ] om. B.
 ΓΜΔ] mut. in ΔΜΓ A², ΓΜΔ λοιπῇ B. καὶ εἰσι] hab. C. 7 ΓΚΔ] mut.
 in ΔΚΓ A². 10 ΓΔ] mut. in ΔΓ A². ΓΚΔ] mut. in ΔΚΓ A².
 11 ἔστιν A. καὶ] in scrib. ins. A. 12 Post ΓΚΔ supra add. κύκλῳ A².
 13 μὴ] supra scr. A², om. D. ΒΑΓΔ] BA, BΓΔ E; ABΓA ABCDF.
 AHB] corr. ex AHT F². 15 τοῦ (alt.)] EA², om. ABCDF. Scrib. ΑΓΔ
 uel ABΓ. 16 ὁ] ἴσας γὰρ περιφέρειας ἐπιζευγνύουσιν· ὁ E. ΛΘΚΜΞ] -Θ-
 del. (?) B², corr. ex ΛΘΚΜ C². 17 AN] mut. in AK (?) C². 18 ΜΞ] corr.
 ex NE A². ΝΚΜ] N- mut. in H C², KM E. ὅλη—περιφέρεια (19)] bis
 C, pr. del. C². 19 ΑΚΜ] A- in ras. A, -K- e corr. B. ἡμικυκλίου] E,

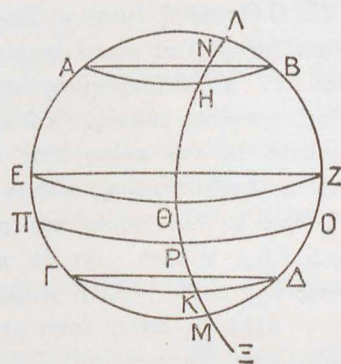
etiam BZ arcui AE aequalem esse. uerum BZ arcui ZΔ aequalis
 est; quare etiam AE arcui EF aequalis est; itaque etiam AE
 + BZ = EF + ZΔ. quoniam igitur totus arcus EAABZ toti arcui
 EΓΜΔΖ aequalis est (I 11) — nam ΕΘΖ, ΑΓΔ maximi sunt —,
 quorum AE + BZ = EF + ZΔ, reliquus AAB reliquo ΓΜΔ
 aequalis est. et eiusdem circuli sunt; itaque recta AB rectae
 ΓΔ aequalis est (Eucl. III 29).

circulus igitur ΑΓΔ circulos AHB,
 ΓΚΔ aut per polos secat aut non
 per polos.

prius per polos secat; quare
 etiam in binas partes aequales eos
 secat (I 15); itaque AB circuli AHB
 diametrus est, ΓΔ autem circuli ΓΚΔ.
 et AB = ΓΔ; ergo etiam circulus
 AHB circulo ΓΚΔ aequalis est.

iam uero rursus circulus ΒΑΓΔ
 circulos AHB, ΓΚΔ per polos ne
 secet, et sumatur polus parallelorum

(I 21; II 1) et sit punctum N, et per punctum N alterumque
 polum circuli ΑΓΔ circulus maximus describatur (I 20) ΛΘΚΜΞ,
 et arcui AN aequalis abscindatur ΜΞ. quoniam igitur arcus
 AN arcui ΜΞ aequalis est, communis adiciatur arcus ΝΚΜ;
 totus igitur arcus ΑΚΜ toti arcui ΝΚΜΞ aequalis est. uerum
 ΑΚΜ semicirculi est (I 11); quare etiam ΝΚΜΞ semicirculi est;
 itaque punctum N puncto Ξ secundum diametrum oppositum
 est. et N polus est circulorum parallelorum; quare etiam punc-
 tum Ξ alter polus est circulorum parallelorum (I def. 4). et
 quoniam in sphaera duo circuli ΑΓΔ, ΓΚΔ inter se secant, per
 polos autem eorum circulus maximus descriptus est ΛΘΚΞ, cir-
 culus ΛΘΚΞ segmenta circulorum abscisa in binas partes aequales
 secabit (prop. IX); itaque arcus ΓΜ arcui ΜΔ aequalis est; quare

e corr. A, ἡμικ⁸ D, ἡμικύκλιον ABCF. 20 ἡμικυκλίου] E, e corr. A, ἡμικ⁸
 D, ἡμικύκλιον ABCF. ἔστιν A, comp. C. ΝΚΜΞ] -K- corr. ex H C²,
 ΝΗΜΖ περιφέρεια E. ἄρα] om. F. 21 N] mut. in H C², om. F.
 σημείον] σημεῖον ἄρα τὸ N F. Ξ] Z E. In fig. codd. EZ non per cen-
 trum ducta est, sed superius; pro rectis arcus hab. E, quorum AHB, E(H)Z,
 ΕΘΖ, Π(Θ)Ο inter se contingunt; arcum ΜΞ et litt. K, Ξ om. E; H in EZ
 hab. B; in C recta ab A ad medium arcum AB ducta erasa est, a Δ ad Ξ
 ducta est recta; litt. A, N, K, M, Ξ add. C²; τοῦ ιζ adscr. C². 22 Ξ] Z E.
 ἄρα] in spat. uac. F². ὁ ἕτερος] lac. 5 litt. C, ἔτι B, ἕτερος F. 23 scrib.
 ΑΓΔ uel ABΓ. ΓΚΔ] ΓΑΚ mut. in ΔΚΓ A.

ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΜ περιφέρεια τῇ ΜΔ περιφέρειᾳ· διπλῇ ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΜΔ περιφέρεια τῆς ΔΜ περιφέρειας. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ ΒΛΑ περιφέρεια τῆς ΑΛ περιφέρειας διπλῇ ἐστίν. καὶ ἐστὶν ἴση ἡ ΓΜΔ τῇ ΑΛΒ περιφέρειᾳ· ἴση ἄρα καὶ ἡ ΜΔ περιφέρεια τῇ ΑΛ περιφέρειᾳ.
 5 κύκλου δὴ τινος τοῦ Α[Β]ΓΔ ἐπὶ διαμέτρου τῆς ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Μ τμήματα κύκλου ὁρθὰ ἐφέσταται τὸ ΛΘΜ καὶ τὸ ΜΞ καὶ τὸ τούτω συνεχές, καὶ ἀπὸ τούτων ἴσαι περιφέρειαι ἀπειλημμέναι εἰσὶν αἱ ΑΝ, ΜΞ ἐλάττους ἢ ἡμίσειαι οὖσαι τῶν ὅλων, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐξ ἀρχῆς κύκλου ἴσαι περιφέρειαι ἀπειλημμέναι εἰσὶν αἱ ΑΛ, ΔΜ· ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ Ν
 10 ἐπὶ τὸ Α ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἴση ἐστὶ τῇ ἀπὸ τοῦ Ξ ἐπὶ τὸ Δ ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ Ν ἐπὶ τὸ Α ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἐκ τοῦ πόλου ἐστὶ τοῦ ΑΗΒ κύκλου, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ Ξ ἐπὶ τὸ Δ ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἐκ τοῦ πόλου ἐστὶ τοῦ ΓΚΔ κύκλου· ἡ ἄρα ἐκ τοῦ πόλου τοῦ ΑΗΒ κύκλου ἴση ἐστὶ τῇ ἐκ τοῦ πόλου
 15 τοῦ ΓΚΔ κύκλου. ὧν δὲ κύκλων αἱ ἐκ τῶν πόλων ἴσαι εἰσὶν, ἴσοι ἴσος ἄρα ἐστὶν ὁ ΑΗΒ κύκλος τῷ ΓΚΔ κύκλῳ.

ἀλλὰ δὴ πάλιν ἔστω μείζων ἡ ΔΖ περιφέρεια τῆς ΖΒ περιφέρειας. λέγω, ὅτι ἐλάττωσιν ἐστὶν ὁ ΓΚΔ κύκλος τοῦ ΑΗΒ κύκλου.

ἐπεὶ γὰρ μείζων ἐστὶν ἡ ΔΖ περιφέρεια τῆς ΖΒ περιφέρειας, ἀφ-
 20 ηρήσθω ἀπὸ τῆς ΔΖ τῇ ΖΒ ἴση ἡ ΖΟ, καὶ διὰ τοῦ Ο τῷ ΕΘΖ κύκλῳ παράλληλος γεγράφθω ὁ ΟΡΠ· ἴσος ἄρα ἐστὶν ὁ ΠΡΟ κύκλος τῷ ΑΗΒ κύκλῳ· ἴση γὰρ ἐστὶν ἡ ΟΖ περιφέρεια τῇ ΖΒ περιφέρειᾳ. ὁ δὲ ΠΡΟ κύκλος μείζων ἐστὶ τοῦ ΓΚΔ κύκλου· ἔγγιον γὰρ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ὁ ΠΡΟ κύκλος ἢ περὶ ὁ ΓΚΔ κύκλος· καὶ ὁ ΑΗΒ ἄρα κύκλος
 25 μείζων ἐστὶ τοῦ ΓΚΔ κύκλου· ὥστε ὁ ΓΚΔ κύκλος ἐλάττωσιν ἐστὶ τοῦ ΑΗΒ κύκλου.

ιη'.

Ἐν σφαίρᾳ οἱ ἴσοι τε καὶ παράλληλοι κύκλοι ἴσας περιφέρειας ἀφαιροῦσι μεγίστου τινὸς κύκλου πρὸς τὸν μέγιστον τῶν παραλλήλων,
 30 οἱ δὲ μείζονες ἐλάττωνας.

1 ΓΜΔ] mut. in ΔΜΓ Α². 2 τῆς] e corr. Α. ΔΜ] mut. in ΜΓ Α². περιφέρειας] om. Ε. ΒΛΑ] Β- e corr. in scrib. F, mut. in ΑΑΒ Α²; ΒΓΑ, -Γ- in ras., Ε. 3 ΑΛ] mut. in ΑΒ Α². ἐστίν] Α, comp. C, ἐστὶ BDEF. ΓΜΔ] mut. in ΔΜΓ περιφέρεια Α². 4 ΑΛΒ] ΑΓΒ Ε. Post περιφέρειᾳ add. ἴσαι γὰρ ταύτας εὐθεῖαι ὑποτείνουσιν ἡ ΔΓ ΑΒ Ε. ἴση—περιφέρειᾳ mg. C² (·b.), om. D. ἄρα] in ras. Α. καὶ] om. Β. 5 scrib. ΑΓΔ uel ΑΒΓ. ἀπὸ] in ras. Β. Μ] N supra scr. Α, Μ Α². 6 τμήμα AD, corr. Α². ὁρθὸν AD, corr. Α². ἐφεστήκασιν Ε. καὶ ΛΘΜ] CEF, ΛΘΒΜ Β, ΛΘΜΕ D; ΛΘΚΜ, -ΚΜ in ras., Α². καὶ (pr.)] om. C. (pr.)—συνεχές (7)] supra scr. Α², om. D. 7 τούτων] ΕΑ², τοῦ C, τούτου ABDF. ΑΝ] -N e corr. F, mut. in ΑΚ C². 9 περιφέρειαι] -ιφ- in ras. Α. ΑΛ] in ras. mai. D. ΔΜ] ΗΔΜ Ε, ΜΓ in ras. Α². 12 ΑΗΒ] 10 ἐστὶν Α, comp. C. Δ] mut. in Γ Α². 11 Ν] e corr. F.

arcus ΓΜΔ arcu ΔΜ duplo maior est. similiter igitur demon-
 strabimus, etiam arcum ΒΛΑ arcu ΑΛ duplo maiorem esse. et
 ΓΜΔ arcui ΑΑΒ aequalis est (Eucl. III 28); quare etiam arcus
 ΜΔ arcui ΑΛ aequalis est. in circulo igitur aliquo ΑΓΔ in dia-
 metro ab Α ad Μ segmenta circuli perpendicularia erecta sunt
 ΛΘΜ, ΜΞ, et quod cum hoc coniunctum est, et ab iis abscisi
 sunt arcus aequales ΑΝ, ΜΞ minores quam dimidii totorum, a
 circulo autem ab initio dato arcus aequales abscisi sunt ΑΛ, ΔΜ;
 itaque recta ab Ν ad Α ducta rectae ab Ξ ad Δ ductae aequalis
 est (prop. XII). et recta ab Ν ad Α ducta a polo circuli ΑΗΒ
 ducta est, recta autem ab Ξ ad Δ ducta a polo circuli ΓΚΔ;
 recta igitur a polo circuli ΑΗΒ ducta rectae a polo circuli ΓΚΔ
 ductae aequalis est. quorum autem circulorum rectae a polis
 ductae aequales sunt, ipsi aequales sunt; ergo circulus ΑΗΒ cir-
 culo ΓΚΔ aequalis est.

iam uero rursus arcus ΔΖ maior sit arcu ΖΒ. dico, circum-
 ΓΚΔ circulo ΑΗΒ minorem esse.

quoniam enim arcus ΔΖ arcu ΖΒ maior est, a ΔΖ arcui ΖΒ
 aequalis abscindatur ΖΟ, et per Ο circulo ΕΘΖ parallelus de-
 scribatur ΟΡΠ; circulus ΠΡΟ igitur circulo ΑΗΒ aequalis est;
 nam arcus ΟΖ arcui ΖΒ aequalis est. uerum circulus ΠΡΟ maior
 est circulo ΓΚΔ (I 6); nam centro sphaerae propior est circulus
 ΠΡΟ quam circulus ΓΚΔ; quare etiam circulus ΑΗΒ maior est
 circulo ΓΚΔ; ergo circulus ΓΚΔ minor est circulo ΑΗΒ.

XVIII.

In sphaera circuli aequales parallelique a maximo aliquo
 circulo ad maximum parallelorum arcus aequales abscindunt,
 maiores autem circuli arcus minores.

e corr. F. Post κύκλου del. ὧν δὲ κύκλων C. 13 Δ] mut. in Γ Α². ἐκ] ἡ ἐκ Ε. 14 ΑΗΒ] ΓΚΔ Ε. 15 ΓΚΔ] mut. in ΔΚΓ Α², ΑΗΒ Ε. ἴσοι] ABCDEF, ἴσοι εἰσὶν οἱ κύκλοι Α², ἴσοι εἰσὶ καὶ οἱ κύκλοι Ε. 16 ΓΚΔ] mut. in ΔΚΓ Α², ΚΔ D. 17 μείζων ἡ ΔΖ] -ζων ἡ ΔΖ in lac. seq. spat. uac. 3 litt. F², μείζων C. ΔΖ] mut. in ΓΖ Α². ΖΒ] ΔΕ in ras. Α². 18 ΓΚΔ] Ε, ΓΑΚ ABCDEF, ΔΚΓ Α². ΑΗΒ] corr. ex ΗΒ C. 19 ἐστὶ F. ΔΖ] mut. in ΓΖ Α². περιφέρεια—ΔΖ (20)] in lac. min. F². ΖΒ] e corr. Ε. ἀφαιρεῖσθω CF², ἀφαιρείσθω C². 20 ΔΖ] mut. in ΓΖ Α². ΖΒ] BH B. 21 παράλληλος] παράλληλος κύκλος Ε. ΠΡΟ] ΟΡΠ Ε. κύκλος—ΠΡΟ (22)] mg. C². ΑΗΒ] -Β e corr. D. 22 ΖΒ] ΒΖ CF, corr. F. 23 ΓΚΔ] mut. in ΔΚΓ Α². ἔγγιον Α, sed corr. 24 ΓΚΔ] mut. in ΔΚΓ Α². ἄρα] om. F. 25 ἐστὶν Α. ΓΚΔ] mut. in ΔΚΓ Α². ΓΚΔ] mut. in ΔΚΓ Α². ἐλάττωσιν] ἐλάτ- in ras. Ε. 27 ιη'] mg. ext. B². 28 οἱ] supra scr. Α² B. 29 ἀφαιροῦσιν Α, ἀφαιρῶ E. 30 μείζωνες Α, sed corr.

ἐν γὰρ σφαίρᾳ ἴσοι τε καὶ παράλληλοι κύκλοι οἱ AB, ΓΔ μεγίστου
τινὸς κύκλου τοῦ ΑΓΔ περιφερείας τὰς BZ, ZΔ ἀφαιρείτωσαν πρὸς
τὸν μέγιστον τῶν παραλλήλων τὸν EZ. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ BZ
περιφέρεια τῇ ZΔ περιφερείᾳ.

5 εἰ γὰρ μὴ ἐστὶν ἡ BZ περιφέρεια ἴση τῇ ZΔ, οὐδ' ἄρα ὁ AB
κύκλος τῷ ΓΔ κύκλῳ ἴσος ἐστίν. ἐστὶ δὲ ἴση ἄρα καὶ ἡ BZ τῇ ZΔ.
ἀλλὰ πάλιν ἔστω ὁ AB κύκλος μείζων τοῦ ΓΔ κύκλου. λέγω, ὅτι
ἐλάσσων ἐστὶν ἡ BZ τῆς ZΔ περιφερείας.

10 εἰ γὰρ μὴ ἐστὶν ἐλάσσων ἡ BZ περιφέρεια τῆς ZΔ περιφερείας,
οὐδ' ἄρα ὁ AB κύκλος τοῦ ΓΔ κύκλου μείζων ἐστίν. ἐστὶ δὲ ἐλάσσων
ἄρα ἐστὶν ἡ BZ περιφέρεια τῆς ZΔ περιφερείας.

ιθ'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος παραλλήλους τινὰς κύκλους τῶν
ἐν τῇ σφαίρᾳ μὴ διὰ τῶν πόλων τέμνῃ, εἰς ἄνισα αὐτοὺς τεμεῖ χωρὶς
15 τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων, τῶν δὲ ἀπολαμβανομένων τμημάτων ἐν
ἐνὶ τῶν ἡμισφαιρίων ἡμικυκλίων μὲν ἔσται μείζονα, ὅσα ἐστὶ μεταξὺ
τοῦ τε μεγίστου τῶν παραλλήλων καὶ τοῦ φανεροῦ πόλου, τὰ δὲ λοιπὰ
ἐλάττωνα, ὅσα ἐστὶ μεταξὺ τοῦ τε μεγίστου τῶν παραλλήλων καὶ τοῦ
ἀφανοῦς πόλου, τῶν δὲ ἴσων τε καὶ παραλλήλων κύκλων τὰ ἐναλλάξ
20 τμήματα ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν.

ἐν γὰρ σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ABΓΔ κύκλους τινὰς τῶν ἐν τῇ
σφαίρᾳ παραλλήλους τοὺς ΑΔ, EZ, ΒΓ μὴ διὰ τῶν πόλων τεμνέτω,
μέγιστος δὲ τῶν παραλλήλων ἔστω ὁ EZ. λέγω, ὅτι εἰς ἄνισα αὐτοὺς
τεμεῖ χωρὶς τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων τοῦ EZ, τῶν δὲ ἀπολαμ-
25 βανομένων τμημάτων ἐν ἐνὶ τῶν ἡμισφαιρίων ἡμικυκλίων μὲν ἔσται
μείζονα, ὅσα ἐστὶ μεταξὺ τοῦ τε EZ καὶ τοῦ φανεροῦ πόλου, τὰ δὲ
λοιπὰ ἐλάττωνα, τῶν δὲ ἴσων τε καὶ παραλλήλων κύκλων τὰ ἐναλλάξ
τμήματα ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν.

30 ἔστω γὰρ ὁ φανερός πόλος τῶν παραλλήλων τὸ Η σημείον, καὶ
διὰ τῶν E, H μέγιστος κύκλος γεγράφθω ὁ HEΘ. ὁ HEΘ ἄρα
προσαναπληρούμενος ἦξει καὶ διὰ τοῦ Z σημείου· κατὰ διάμετρον γὰρ τὸ

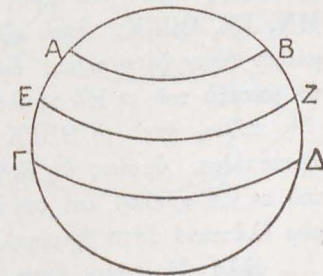
1 κύκλοι] bis || C. ΓΔ] -Δ in ras. A. 2 ΑΓΔ] E, ABΓΔ ABCDF, ABΔΓ A². ἀφαιρείτωσαν E. 5 ZΔ] ΔZ F, ZΔ περιφερεία E. 6 ἐστὶ] ἐστὶν A. BZ] BZ περιφέρεια E. 8 BZ] B γ' D. ZΔ] e corr. D. 10 οὐδ' -ὐδ' in ras. A². κύκλου] om. B. ἐστὶν] ἐστὶ κύκλου B. ἐστὶν A. 12 ιθ'] mg. ext. B². In fig. Δ corr. ex Θ C²; fig. post τμημάτων lin. 15 coll. E f. 116r (in μεγίστου lin. 15 des. f. 115v). 14 σφαίρα] -α e corr. A². μὴ] e corr. A², om. D. 15 ἀπολαμβανομένων] -πο- in ras. A. 16 ἡμικύκλιον] supra scr. C. μεταξὺ] om. B. 17 καὶ] μεταξὺ καὶ B. 18 ὅσα] ὁ | EA E. ἐστὶν A. τῶν] in ras. A. παραλλήλων] παραλλήλων κύκλων C. καὶ τοῦ -κύκλων (19)] mg. C² (6.).

in sphaera enim circuli aequales parallelique AB, ΓΔ a
maximo aliquo circulo ΑΓΔ ad maximum parallelorum EZ aequales
arcus abscindant BZ, ZΔ. dico, arcum BZ arcui ZΔ aequalem
esse.

nam, si arcus BZ arcui ZΔ aequalis non est, ne circulus AB
quidem circulo ΓΔ aequalis est (prop. XVII). at est; ergo etiam BZ arcui
ZΔ aequalis est.

rursus uero circulus AB maior sit
circulo ΓΔ. dico, BZ arcu ZΔ minorem
esse.

nam, si arcus BZ arcu ZΔ minor
non est, ne circulus AB quidem maior
est circulo ΓΔ (prop. XVII). at est;
ergo arcus BZ minor est arcu ZΔ.

XIX.

Si in sphaera circulus maximus parallelus aliquos circulos
eorum, qui in sphaera sunt, non per polos secat, in partes in-
aequales eos secabit praeter maximum parallelorum, et segmen-
torum in uno hemisphaerio abscisorum maiora semicirculis erunt,
quae inter maximum parallelorum polumque adparentem posita
sunt, reliqua autem minora, quae inter maximum parallelorum
polumque non adparentem posita sunt, circulorum autem aequa-
lium parallelorumque segmenta alterna inter se aequalia sunt.

in sphaera enim circulus maximus ABΓΔ parallelus aliquos
circulos eorum, qui in sphaera sunt, ΑΔ, EZ, ΒΓ per polos ne
secet, maximus autem parallelorum sit EZ. dico, eum in partes
inaequales eos secare praeter maximum parallelorum EZ, segmen-
torum autem in uno hemisphaerio abscisorum semicirculis maiora
esse, quae inter EZ et polum adparentem posita sint, reliqua
autem minora, et segmenta alterna circulorum aequalium par-
allelorumque inter se aequalia esse.

sit enim polus adparens parallelorum punctum H, et per
E, H circulus maximus HEΘ describatur; expletus igitur HEΘ
etiam per punctum Z ueniet; nam E puncto Z secundum dia-

19 ἐναλλάξ B, corr. B². 22 μὴ] e corr. A², om. spat. rel. D. 24 παρ-
άλληλον A, sed corr. 25 ἡμισφαιρίων] -αι- in ras. A. ἡμικυκλίων] -ι- e
corr. A². 26 ἐστὶ] ἐστὶν AB. 27 τε] supra scr. F. τὰ] τὰ μὲν D.
ἐναλλάξ B, sed corr. 29 ὁ] om. B. 30 τῶν] τοῦ B. EHΘ (utr.) B.
31 προαναπληρούμενος B, σ add. B².

Ε τῷ Ζ διὰ τὸ μέγιστον εἶναι ἐκάτερον τῶν ΕΖ, ΑΒΓΔ. ἐρχέσθω καὶ ἔστω ὡς ὁ ΗΝΖΚ, καὶ προσαναπεπληρώσθω ὁ ΒΓ κύκλος ἕως τῶν Θ, Κ σημείων.

ἐπεὶ οὖν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΘΕΜΗΝΖΚ κύκλους τινὰς τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦς ΑΜΝΔ, ΕΖ, ΘΒΓΚ διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτοὺς τεμεῖ καὶ πρὸς ὀρθάς· ἡμικύκλιον ἄρα ἐστὶν ἕκαστον τῶν ΜΝ, ΕΖ, ΘΒΓΚ. ἐπεὶ οὖν τὸ ΜΝ ἡμικύκλιόν ἐστι, τὸ ΑΜΝΔ ἄρα μείζον ἐστὶν ἡμικυκλίου. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ πάντα τὰ τμήματα τὰ μεταξὺ τοῦ τε ΕΖ κύκλου καὶ τοῦ Η πόλου μείζονα ἐστὶν ἡμικυκλίων.

10 πάλιν, ἐπεὶ τὸ ΘΒΓΚ ἡμικύκλιόν ἐστι, τὸ ΒΓ ἄρα ἑλασσόν ἐστὶν ἡμικυκλίου. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ πάντα τὰ τμήματα τὰ μεταξὺ τοῦ τε ΕΖ κύκλου καὶ τοῦ ἀφανοῦς πόλου καὶ ὄντα ἐν τῷ αὐτῷ ἡμισφαίριῳ ἐλάττονα ἐστὶν ἡμικυκλίων.

ἀλλὰ δὲ πάλιν ἔστω ὁ ΑΔ κύκλος τῷ ΒΓ κύκλῳ ἴσος τε καὶ 15 παράλληλος. λέγω, ὅτι τῶν ΑΔ, ΒΓ κύκλων τὰ ἐναλλάξ τμήματα ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν.

ἐπεὶ γὰρ ὁ ΑΔ κύκλος τῷ ΒΓ κύκλῳ ἴσος τέ ἐστι καὶ παράλληλος, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν ΑΕ περιφέρεια τῇ ΕΒ περιφέρειᾳ, ἡ δὲ ΔΖ περιφέρεια τῇ ΖΓ περιφέρειᾳ [ἀλλ' ἡ μὲν ΑΕ τῇ ΔΖ ἐστὶν ἴση, ἡ δὲ ΕΒ τῇ ΖΓ]· συναμφοτέρως ἄρα ἡ ΑΕ, ΔΖ συναμφοτέρῳ τῇ ΕΒ, ΖΓ ἐστὶν ἴση. ἐστὶ δὲ καὶ ὅλη ἡ ΕΑΔΖ ὅλη τῇ ΕΒΓΖ ἴση· λοιπὴ ἄρα ἡ ΑΔ λοιπὴ τῇ ΒΓ ἐστὶν ἴση [διὰ τὸ ἡμικυκλίου εἶναι ἐκατέραν τῶν ΕΑΔΖ, ΕΒΓΖ· μέγιστοι γὰρ εἰσιν οἱ ΑΒΓΔ, ΕΖ]. καὶ εἰσι τοῦ αὐτοῦ κύκλου αἱ ΑΔ, ΒΓ περιφέρειαι· ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Δ ἐπιξενυγμένη 25 εὐθεῖα ἴση ἐστὶ τῇ ἀπὸ τοῦ Β ἐπὶ τὸ Γ ἐπιξενυγμένη εὐθεῖα [καὶ ἐστὶν ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Δ ἐπιξενυγμένη εὐθεῖα ἡ ὑπὸ τὴν ΑΔ περιφέρειαν ὑποτείνουσα, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ Β ἐπὶ τὸ Γ ἡ ὑπὸ τὴν ΒΓ περιφέρειαν ὑποτείνουσα εὐθεῖα]· ἐν δὲ τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ ἴσαι εὐθεῖαι ἴσας περιφέρειας ἀφαιροῦσι τὴν μὲν μείζονα τῇ μείζονι, τὴν δὲ ἐλάττονα 30 τῇ ἐλάττονι· ἡ μὲν ἄρα τοῦ ΑΔ κύκλου μείζων περιφέρεια ἴση ἐστὶ τῇ τοῦ ΒΓ κύκλου περιφέρειᾳ τῇ μείζονι, ἡ δὲ τοῦ ΑΔ κύκλου ἐλάσσων

2 HNKK] -Z- e corr. C, HNKZ B. προσαναπεπληρώσθω C.
5 AMND] -Δ in ras. seq. ras. 1 litt. A. ΘΒΓΚ] -K in ras. seq. ras. 1 litt. A, ΘΒ B et seq. spat. uac. C. 6 τε αὐτοὺς] E, om. ABCDE. 7 ΘΒΓΚ] -B- e corr. E. τὸ (pr.)] postea ins. B. NM C. 8 μείζον] -εἴς- in ras. A. 9 τε] supra scr. | D. 12 καὶ (alt.)] om. E. 13 ἐλάττωνα A, sed corr. In fig. M om., arcus ΑΔ, ΕΖ, ΒΓΚ postea add. E; litt. B, K add., N superius transpos., arcum ΘΚ corr. C²; fig. bis habet D, in pr. N] K uel H, in alt. H mut. in N, N] H. 14 τε] supra scr. F. 15 ΑΔ] -Δ corr. ex B in scrib. A. ἐναλλάξ B. 18 ΕΒ] BE E. 19 περιφέρειᾳ] seq. ras. 1 litt. A. ἀλλ' -ΖΓ (20)] del. Nizze. 20 τῇ (pr.)] -ῇ in ras. A. συναμφοτέρως] mut. in συναμφοτέραι A². ἡ] mut. in αἱ A². ΔΖ] -Ζ in

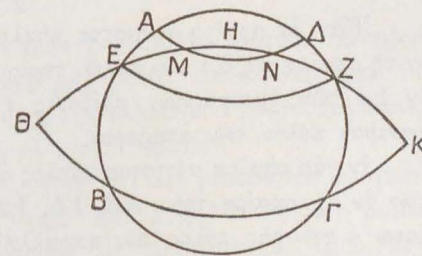
metrum oppositum est (I 11), quia uterque EZ (I 6), ABΓΔ maximus est. ueniat et sit HNKK, et circulus BΓ expleatur ad puncta Θ, K.

quoniam igitur in sphaera circulus maximus ΘΕΜΗΝΖΚ circulos aliquos eorum, qui in sphaera sunt, per polos secat, et in binas partes aequales et ad rectos angulos eos secat (I 15); itaque singuli arcus ΜΝ, ΕΖ, ΘΒΓΚ semicirculi sunt. quoniam igitur ΜΝ semicirculus est, ΑΜΝΔ maior est semicirculo. similiter igitur demonstrabimus, etiam omnia segmenta inter circulum ΕΖ polumque H posita semicirculis maiora esse.

rursus, quoniam ΘΒΓΚ semicirculus est, ΒΓ minor est semicirculo. similiter igitur demonstrabimus, etiam omnia segmenta inter circulum ΕΖ polumque non adparentem et in eodem hemisphaerio posita semicirculis minora esse.

iam uero rursus circulus ΑΔ circulo ΒΓ aequalis parallelusque sit. dico, circulorum ΑΔ, ΒΓ segmenta alterna inter se aequalia esse.

quoniam enim circulus ΑΔ circulo ΒΓ aequalis parallelusque est, arcus ΑΕ arcui ΕΒ aequalis est, arcus ΔΖ autem arcui ΖΓ (prop. XVIII); quare arcus ΑΕ + ΔΖ = ΕΒ + ΖΓ. uerum etiam totus arcus ΕΑΔΖ toti ΕΒΓΖ aequalis est (I 11); itaque reliquus arcus ΑΔ reliquo ΒΓ aequalis est. et eiusdem circuli sunt arcus ΑΔ, ΒΓ; recta igitur ab Α ad Δ ducta rectae a Β ad Γ ductae aequalis est (Eucl. III 29); in aequalibus autem circulis aequales rectae arcus aequales absindunt, maiorem maiori et minorem minori (Eucl. III 28); quare arcus maior circuli ΑΔ arcui maiori circuli ΒΓ aequalis est, minor autem arcus circuli ΑΔ arcui mi-

ras. mai. F². συναμφοτέρῳ τῇ] mut. in συναμφοτέραις ταῖς A². 21 ἐστὶν ἴση] mut. in εἰσιν ἴσαι A². ΕΒΓΖ] ΕΒΖΓ ΑΔ, corr. A². 22 διὰ -ΕΖ (23)] deleo. ἡμικύκλιον C. 23 εἰσι] εἰσιν A. 25 ἴση -εὐθεῖα] om. D. ἐστὶν A, comp. C. καὶ -εὐθεῖα (28)] deleo. καὶ -εὐθεῖα (26)] om. D, mg. C² (✓). 26 ΑΔ -τὴν (27)] om. E. 27 ὑποτείνουσα] corr. ex ὑποτείνουσιν C, -σα e corr. (?) F. 29 ἀφαιροῦσιν A, ἀφαιροῦσ E. 30 μείζων] supra scr. C². ἐστὶν A. 31 περιφέρειᾳ τῇ μείζονι, ἡ] τῇ del. et ordinem uerborum in μείζονι περιφέρειᾳ, ἡ litt. β-α-γ supra additis mut. A².

περιφέρεια [ἴση ἐστὶ] τῇ τοῦ ΒΓ κύκλου ἐλάσσονι περιφερείᾳ. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν ΑΔ μείζον ἡμικυκλίου, τὸ δὲ ΒΓ ἔλαττον· τῶν ἄρα ΑΔ, ΒΓ κύκλων τὰ ἐναλλάξ τμήματα ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν.

κ'.

5 Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος παραλλήλους τινὰς κύκλους τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ μὴ διὰ τῶν πόλων τέμνῃ, τῶν ἀπολαμβανομένων περιφερειῶν ἐν ἐνὶ τῶν ἡμισφαιρίων μείζονες ἢ ὅμοιαι ἔσονται αἰεὶ αἱ ἑγγιον τοῦ φανεροῦ πόλου τῶν ἀπώτερον.

ἐν γὰρ σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΑΓΔΒ παραλλήλους τινὰς κύκλους τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τοὺς ΑΒ, ΓΔ, ΕΖ μὴ διὰ τῶν πόλων τεμνέτω, καὶ 10 ἔστω ὁ φανερός πόλος τῶν παραλλήλων τὸ Η σημεῖον. λέγω, ὅτι τῶν ἀπολαμβανομένων περιφερειῶν ἐν ἐνὶ τῶν ἡμισφαιρίων μείζονες ἢ ὅμοιαι ἔσονται αἰεὶ αἱ ἑγγιον τοῦ φανεροῦ πόλου τῶν ἀπώτερον, τουτέστιν ὅτι ἡ μὲν ΑΒ τῆς ΓΔ μείζων ἐστὶν ἢ ὁμοία, ἡ δὲ ΓΔ τῆς ΕΖ.

15 διὰ γὰρ τοῦ Η καὶ ἑκατέρου τῶν Γ, Δ μέγιστοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ ΗΘΓ, ΗΚΔ. οἱ ἄρα ΗΘΓ, ΗΚΔ ὁμοίας ἀφαιροῦσι περιφερείας τὰς μεταξὺ αὐτῶν· ἡ ΘΚ ἄρα τῇ ΓΔ ἐστὶν ὁμοία· ἡ ΑΘΚΒ ἄρα τῆς ΓΔ μείζων ἐστὶν ἢ ὁμοία. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ ΓΔ τῆς ΕΖ μείζων ἐστὶν ἢ ὁμοία, γραφόντων ἡμῶν διὰ τοῦ Η καὶ ἑκατέρου τῶν 20 Ε, Ζ μεγίστους κύκλους.

δύναται δὲ δειχθῆναι καὶ μὴ γραφόντων ἡμῶν, μόνον δὲ προσαναπληροῦντων τὸν ΕΖ, ὡς ἐν τῇ πρὸ αὐτοῦ.

κα'.

Ἐὰν ἐν ἴσαις σφαίραις ἐπὶ μεγίστων κύκλων μέγιστοι κύκλοι κεκλιμένοι ὦσιν, ὁποτέρου αὐτῶν ἂν ὁ πόλος μετεωρότερος ᾖ, μᾶλλον 25 ἔσται κεκλιμένος· ὧν δὲ κύκλων οἱ πόλοι ἴσον ἀπέχουσιν ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων, ὁμοίως εἰσὶ κεκλιμένοι.

1 ἴση ἐστὶ] ἴση ἐστὶν ΑΓ, comp. C; om. E. ἐλάσσονι] -ι postea add. A. περιφερείᾳ] περιφερείᾳ ἴση ἐστὶ E. ἐστὶν A. 2 ἔλασσον E. 3 ἐναλλάξ B, corr. B². 4 κ'] mg. ext. B². 5 κύκλους^α τινὰς E. 6 τέμνῃ] -ῇ in ras. A. 7 ἡμισφαιρίων] -ῇ in ras. A. ἔσονται] -ο- e corr. F. ACDE; ἀεὶ BE, e corr. A. ἑγγιον] -ι- corr. ex ei A², ἑγγιον οὖσαι E. 8 τῶν] τῆς AD, corr. A. ἀπώτερον E. 9 ΑΓΔΒ] E, ΑΒΓΔ ABCDE, ΑΒΔΓ A². 10 τοὺς] τοῦ F. καὶ—σημεῖον (11)] E, om. ABCDE. 11 ὁ] addidi, om. E. 12 περιφερειῶν] -ῶν in ras. A. 13 αἰεὶ] BD, αἰε τῶν in ras. A, ἀεὶ CEF. αἱ in ras. A. ἑγγιον AB, corr. A² B². 14 EA², τῆς ABCDE. ἀπώτερον E. 15 διὰ γὰρ] E, ἔστω γὰρ ὁ φανερός πόλος τῶν παραλλήλων τὸ Η σημεῖον καὶ διὰ ABCDE. 16 ΗΚΔ (pr.)] H- in ras. B². 17 ἡ ΑΘΚΒ—ὁμοία (18)] om. D. 18 τῆς ΕΖ] in spat. min. ins. A², om. D. 20 μέγιστος κύκλος B, sed. corr. 21 δύναται

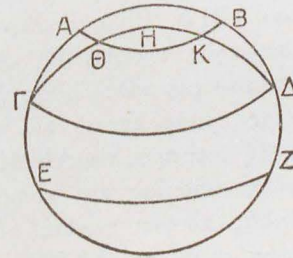
nori circuli BF. et segmentum AA maius est semicirculo, BF autem minus; ergo circulorum AA, BF segmenta alterna inter se aequalia sunt.

XX.

Si in sphaera circulus maximus parallelos aliquos circulos eorum, qui in sphaera sunt, non per polos secat, arcuum in uno hemisphaerio abscisorum qui polo adparenti propiores sunt, semper remotioribus maiores erunt quam similes.

in sphaera enim circulus maximus ΑΓΔΒ parallelos aliquos circulos eorum, qui in sphaera sunt, ΑΒ, ΓΔ, ΕΖ ne per polos secet, et polus adparens parallelorum sit punctum Η. dico, arcuum in uno hemisphaeriorum abscisorum qui polo adparenti propiores sint, remotioribus maiores esse quam similes, hoc est, esse ΑΒ arcu ΓΔ maiorem quam similem, ΓΔ autem arcu ΕΖ.

nam per Η et utrumque Γ, Δ circuli maximi describantur (I 20) ΗΘΓ, ΗΚΔ. itaque ΗΘΓ, ΗΚΔ arcus inter eos positos similes abscindunt (prop. X); quare ΘΚ arcui ΓΔ similis est; ergo ΑΘΚΒ arcu ΓΔ maior est quam similis. similiter igitur demonstrabimus, etiam ΓΔ arcu ΕΖ maiorem esse quam similem, descriptis per Η et utrumque Ε, Ζ circulis maximis.

potest autem etiam circulis non descriptis demonstrari circulo ΕΖ tantum expleto, ut in propositione praecedenti.

XXI.

Si in aequalibus sphaeris ad circulos maximos inclinati sunt circuli maximi, utriuscunque eorum polus sublimior fuerit, magis inclinatus erit; quorum autem circulorum poli a planis aequali spatio distant, aequaliter inclinati sunt.

δὲ] ὅπερ δύναται E. 22 post αὐτοῦ add. θεωρήματι A². 23 κα'] mg. ext. B². In fig. litt. H in arcu AB coll. BCDE, arcus ΓΗ, ΗΑ rectae sunt in BC et fuerunt in A, in quo ad arcum AB peruenerunt; corr. A² (H) K; H et in AB C et suo loco C²; Γ] e corr. C². 24 ἐν] om. CF. μέγιστοι] seq. ras. || A. κεκλιμένοι] pr. i corr. ex η A. 25 ὁποτέρου] scripsi, ὁποτέρου E, pr. o e corr.; ὁποτεροῦν ABDE, -οτερ- renouat. C². 26 κύκλων] κύκ- in ras. B. ἴσον] in ras. D.

ἐν γὰρ ἴσαις σφαίραις ἐπὶ μεγίστων κύκλων τῶν $AB\Gamma\Delta$, $EZH\Theta$ μέγιστοι κύκλοι οἱ $BK\Delta$, $Z\Lambda\Theta$ κεκλιμένοι ἔστωσαν, καὶ ἔστω τοῦ μὲν $BK\Delta$ κύκλου πόλος τὸ M σημεῖον, τοῦ δὲ $Z\Lambda\Theta$ κύκλου πόλος τὸ N σημεῖον, μετεωρότερον δὲ ἔστω τὸ M τοῦ N . λέγω, ὅτι ὁ $BK\Delta$ κύκλος πρὸς τὸν $AB\Gamma\Delta$ κύκλον μᾶλλον κέκλιται ἢ περὶ ὁ $Z\Lambda\Theta$ κύκλος πρὸς τὸν $EZH\Theta$ κύκλον.

γεγράφθω γὰρ διὰ τοῦ M καὶ ἐνὸς τῶν τοῦ $AB\Gamma\Delta$ κύκλου πόλων μέγιστος κύκλος ὁ $AKM\Gamma$, διὰ δὲ τοῦ N καὶ ἐνὸς τῶν τοῦ $EZH\Theta$ κύκλου πόλων μέγιστος κύκλος ὁ $E\Lambda N\Theta$, καὶ ἔστω τοῦ μὲν $AB\Gamma\Delta$ κύκλου καὶ τοῦ $BK\Delta$ κοινὴ τομὴ ἡ BA , τοῦ δὲ $AB\Gamma\Delta$ κύκλου καὶ τοῦ $AKM\Gamma$ κοινὴ τομὴ ἡ AG , τοῦ δὲ $BK\Delta$ καὶ τοῦ $AKM\Gamma$ κοινὴ τομὴ ἡ KE , καὶ ἔτι τοῦ μὲν $EZH\Theta$ κύκλου καὶ τοῦ $Z\Lambda\Theta$ κοινὴ τομὴ ἡ $Z\Theta$, τοῦ δὲ $EZH\Theta$ κύκλου καὶ τοῦ $E\Lambda N\Theta$ κοινὴ τομὴ ἡ EH , τοῦ δὲ $Z\Lambda\Theta$ καὶ τοῦ $E\Lambda N\Theta$ κοινὴ τομὴ ἡ AO .

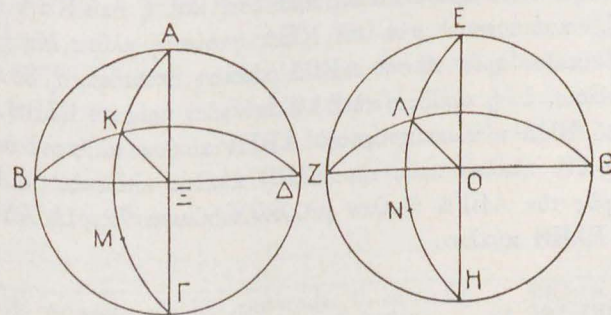
καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ $AKM\Gamma$ κύκλους τινὰς τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τοὺς $AB\Gamma\Delta$, $BK\Delta$ διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτοὺς τεμεῖ καὶ πρὸς ὀρθὰς· ὁ $AKM\Gamma$ ἄρα κύκλος ὀρθὸς ἐστὶ πρὸς ἐκάτερον τῶν $AB\Gamma\Delta$, $BK\Delta$ κύκλων· ὥστε καὶ ἐκάτερος τῶν $AB\Gamma\Delta$, $BK\Delta$ ὀρθὸς ἐστὶ πρὸς τὸν $AKM\Gamma$ κύκλον. ἐὰν δὲ δύο ἐπίπεδα τέμνοντα ἄλληλα ἐπιπέδῳ τινὶ πρὸς ὀρθὰς ᾗ, καὶ ἡ κοινὴ αὐτῶν τομὴ τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθὰς ἔσται· καὶ ἡ κοινὴ ἄρα τομὴ τῶν $AB\Gamma\Delta$, $BK\Delta$ ἡ $BE\Delta$ ὀρθὴ ἐστὶ πρὸς τὸν $AKM\Gamma$ κύκλον· ὥστε καὶ πρὸς πάσας τὰς ἀπτομένας αὐτῆς εὐθείας καὶ οὕσας ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ τοῦ $AKM\Gamma$ κύκλου ὀρθὰς ποιήσει γωνίας. ἄπτεται δὲ τῆς $BE\Delta$ ἐκατέρω τῶν KE , EA οὕσα ἐν τῷ τοῦ $AKM\Gamma$ κύκλου ἐπιπέδῳ· ἡ BE ἄρα πρὸς ἐκατέραν τῶν KE , EA ὀρθὴ ἐστὶ. καὶ ἐπεὶ δύο ἐπίπεδα τέμνει ἄλληλα τὰ $AB\Gamma\Delta$, $BK\Delta$, καὶ τῇ κοινῇ αὐτῶν τομῇ τῇ BA πρὸς ὀρθὰς ἡγμέναι εἰσὶν αἱ KE , EA , ἡ μὲν KE ἐν τῷ τοῦ $BK\Delta$ κύκλου ἐπιπέδῳ, ἡ δὲ EA ἐν τῷ τοῦ $AB\Gamma\Delta$ κύκλου ἐπιπέδῳ, ἡ ἄρα ὑπὸ KEA γωνία ἡ κλίσις ἐστίν, ἐν ᾗ κέκλιται τὸ $BK\Delta$ ἐπίπεδον πρὸς τὸ $AB\Gamma\Delta$ ἐπίπεδον. ὁμοίως δὲ

1 ἐν] -ν in ras. A. γὰρ] γ- in ras. A. ἴσαι] in ras. A.
3 τοῦ δὲ—σημεῖον (4)] mg. C² (6.). 10 καὶ—κύκλου] om. D. 12 KE] EFA^2B^2 ,
e corr. B. ἔτι] ἐστι CE. 13 κύκλου] om. D. 14 AO] EFA^2B^2 ,
 $\Lambda\Theta$ ABCD. 16 $BK\Delta$] $\Delta BK\Delta$ AD, corr. A. 18 $BK\Delta$ (pr.)] - Δ e corr. in
scrib. D. post alt. $BK\Delta$ supra add. κύκλων A^2 . 19 ἄλληλα] -λα e corr. B.
21 ἄρα] EA^2 , ἄρα αὐτῶν $ACDFB^2$, αὐτῶν B. ἡ $BE\Delta$] E, om. ABCDE,
κύκλων A^2 . 22 ἐστὶν A, comp. C. 24 $BE\Delta$] mut. in BA A^2 .
25 τῶν] τὴν E. 27 αἱ] corrigere uol. A^2 . 29 τοῦ] bis D, om. C.
ἐστὶ C.

in aequalibus enim sphaeris ad circulos maximos $AB\Gamma\Delta$, $EZH\Theta$ circuli maximi $BK\Delta$, $Z\Lambda\Theta$ inclinati sint, et sit polus circuli $BK\Delta$ punctum M, circuli autem $Z\Lambda\Theta$ polus punctum N, sublimius autem sit M puncto N. dico, circulum $BK\Delta$ ad circulum $AB\Gamma\Delta$ magis inclinatum esse quam circulum $Z\Lambda\Theta$ ad circulum $EZH\Theta$.

describatur enim per M et alterum utrum polorum circuli $AB\Gamma\Delta$ circulus maximus $AKM\Gamma$, per N autem et alterum utrum polorum circuli $EZH\Theta$ circulus maximus $E\Lambda N\Theta$ (I 20), et circulorum $AB\Gamma\Delta$, $BK\Delta$ communis sectio sit BA , circulorum autem $AB\Gamma\Delta$, $AKM\Gamma$ communis sectio AG , circulorum autem $BK\Delta$, $AKM\Gamma$ communis sectio KE , et praeterea circulorum $EZH\Theta$, $Z\Lambda\Theta$ communis sectio $Z\Theta$, circulorum autem $EZH\Theta$, $E\Lambda N\Theta$ communis sectio EH , circulorum autem $Z\Lambda\Theta$, $E\Lambda N\Theta$ communis sectio AO .

et quoniam in sphaera circulus maximus $AKM\Gamma$ circulos aliquos eorum, qui in sphaera sunt, $AB\Gamma\Delta$, $BK\Delta$ per polos secant, et in binas partes aequales et ad rectos angulos eos secabit (I 15); itaque circulus $AKM\Gamma$ ad utrumque circulum $AB\Gamma\Delta$, $BK\Delta$ perpendicularis est; quare etiam uterque $AB\Gamma\Delta$, $BK\Delta$ ad circulum $AKM\Gamma$ perpendicularis est. si autem duo plana inter se secantia ad planum aliquod perpendicularia sunt, etiam communis eorum sectio ad idem planum perpendicularis erit (Eucl. XI 19); quare etiam communis sectio circulorum $AB\Gamma\Delta$, $BK\Delta$,

hoc est $BE\Delta$, ad circulum $AKM\Gamma$ perpendicularis est; quare etiam ad omnes rectas eam tangentes et in eodem plano circuli $AKM\Gamma$ positas rectos angulos efficiet (Eucl. XI def. 3). uerum utraque KE , EA in plano circuli $AKM\Gamma$ posita rectam $BE\Delta$ tangit; itaque BE ad utramque KE , EA perpendicularis est. et quoniam duo plana $AB\Gamma\Delta$, $BK\Delta$ inter se secant, et ad communem eorum sectionem BA perpendiculares ductae sunt KE , EA , KE in plano circuli $BK\Delta$, EA autem in plano circuli $AB\Gamma\Delta$, $\angle KEA$ inclinatio est, qua planum $BK\Delta$ ad planum $AB\Gamma\Delta$ incli-

δείξομεν, ὅτι καὶ ἡ ὑπὸ ΛOE γωνία ἢ κλίσις ἐστίν, ἐν ᾗ κέκλιται τὸ $\text{Z}\Lambda\Theta$ ἐπίπεδον πρὸς τὸ $\text{EZH}\Theta$ ἐπίπεδον.

λέγω δὴ, ὅτι ἐλάσσων ἐστὶν ἡ ὑπὸ $\text{K}\Xi\text{A}$ γωνία τῆς ὑπὸ ΛOE γωνίας.

ἔπει γὰρ μετεωρότερόν ἐστι τὸ M τοῦ N , ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ M κάθετος ἀγομένη ἐπὶ τὸ τοῦ $\text{AB}\Gamma\Delta$ κύκλου ἐπίπεδον μείζων ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ N καθέτου ἀγομένης ἐπὶ τὸ τοῦ $\text{EZH}\Theta$ κύκλου ἐπίπεδον. ἀλλ' ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ M κάθετος ἀγομένη ἐπὶ τὸ τοῦ $\text{AB}\Gamma\Delta$ κύκλου ἐπίπεδον ἐπὶ τὴν κοινὴν τομὴν πίπτει τοῦ τε $\text{AKM}\Gamma$ κύκλου καὶ τοῦ $\text{AB}\Gamma\Delta$, τουτέστι τὴν $\text{A}\Gamma$, διὰ τὸ ὁρθὰ εἶναι πρὸς ἀλλήλα τὰ $\text{AKM}\Gamma$, $\text{AB}\Gamma\Delta$ ἐπίπεδα, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ N κάθετος ἀγομένη ἐπὶ τὸ τοῦ $\text{EZH}\Theta$ κύκλου ἐπίπεδον ἐπὶ τὴν EH πίπτει· ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ M κάθετος ἀγομένη ἐπὶ τὴν $\text{A}\Gamma$ μείζων ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ N ἐπὶ τὴν EH καθέτου ἀγομένης. ἔπει οὖν δύο τμήματα κύκλων ἴσα ἐστὶ τὰ $\text{AKM}\Gamma$, $\text{E}\Lambda\text{NH}$, καὶ τυχόντα σημεία τὰ M , N , καὶ ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ M κάθετος ἀγομένη ἐπὶ τὴν $\text{A}\Gamma$ μείζων τῆς ἀπὸ τοῦ N καθέτου ἀγομένης ἐπὶ τὴν EH , μείζων ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ $\text{M}\Gamma$ περιφέρεια τῆς NH περιφέρειας. ἴση δὲ ἡ MK περιφέρεια τῇ $\text{N}\Lambda$ περιφέρειᾳ· ἑκατέρα γὰρ αὐτῶν ἴση ἐστὶ τῇ, ὅφ' ἦν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου· ὅλη ἄρα ἡ KMF περιφέρεια ὅλης τῆς ANH περιφέρειας μείζων ἐστίν. ἔπει οὖν ὅλη ἡ $\text{AKM}\Gamma$ ὅλη τῇ $\text{E}\Lambda\text{NH}$ ἴση ἐστίν, ὧν ἡ KMF τῆς ANH μείζων ἐστίν, λοιπὴ ἄρα ἡ AK περιφέρεια λοιπῆς τῆς $\text{E}\Lambda$ περιφέρειας ἐλάσσων ἐστί. καὶ βέβηκεν ἐπὶ μὲν τῆς AK γωνία ἢ ὑπὸ $\text{K}\Xi\text{A}$, ἐπὶ δὲ τῆς ΛE γωνία ἢ ὑπὸ ΛOE · ἐλάσσων ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ $\text{K}\Xi\text{A}$ γωνία τῆς ὑπὸ ΛOE . καὶ ἐστὶν ἡ μὲν ὑπὸ $\text{K}\Xi\text{A}$ γωνία ἢ κλίσις, ἐν ᾗ κέκλιται τὸ $\text{BK}\Delta$ ἐπίπεδον πρὸς τὸ τοῦ $\text{AB}\Gamma\Delta$ κύκλου ἐπίπεδον, ἡ δὲ ὑπὸ ΛOE γωνία ἢ κλίσις, ἐν ᾗ κέκλιται τὸ $\text{Z}\Lambda\Theta$ ἐπίπεδον πρὸς τὸ $\text{EZH}\Theta$ ἐπίπεδον· ἡ ἄρα τοῦ $\text{BK}\Delta$ κύκλου πρὸς τὸν $\text{AB}\Gamma\Delta$ κύκλον κλίσις ἐλάσσων ἐστὶ τῆς τοῦ $\text{Z}\Lambda\Theta$ κύκλου πρὸς τὸν $\text{EZH}\Theta$ κύκλον κλίσεως. ὁ $\text{BK}\Delta$ ἄρα κύκλος πρὸς τὸν $\text{AB}\Gamma\Delta$ κύκλον μᾶλλον κέκλιται ἢ πρὸς τὸν $\text{EZH}\Theta$ κύκλον.

1 ΛOE] ΛOE E. κλίσις] in ras. A. κέκλιται] -i- corr. ex ei A².
3 ἐλάττων C, comp. D. 5 N] H E. In fig. M] bis C, A] A A, N] del. F, in recta ZO coll. CDFA² B², H] M² C; in F arcus in altera parte rectae EH et 1 litt. eras.; fig. superius repet. A² (A hab.). 7 post καθέτου ins. τῆς A². 8 κάθετος] om. E. 9 τουτέστι] -ti in ras. B, τουτέστιν A, comp. C. 10 πρὸς ἀλλήλα εἶναι E. ABΓΔ] om. E. 12 EH] EN D. τῇ] -ῇ- e corr. F. 13 N] in ras. F. EH] in ras. A, corr. ex EN F. καθέτου ἀγομένης] mut. in ἀγομένης καθέτου litt. β—α supra add. A². 14 EΛNH] corr. ex EAN ἢ A², -NH e corr. C. 16 τοῦ] -οῦ in ras. E. καθέτου ἀγομένης] mut. in ἀγομένης καθέτου litt. β—α supra add. A². ἐστὶ C. 17 MΓ] -Γ e corr. C². περιφέρειας] seq. schol. E, mg. o² BD; περιφέρειας

natum est (Eucl. XI def. 6). similiter igitur demonstrabimus, etiam $\angle\Lambda\text{OE}$ inclinationem esse, qua planum $\text{Z}\Lambda\Theta$ ad planum $\text{EZH}\Theta$ inclinatum sit.

dico igitur, esse $\angle\text{K}\Xi\text{A} < \angle\Lambda\text{OE}$.

quoniam enim M sublimius est quam N , recta ab M ad planum circuli $\text{AB}\Gamma\Delta$ perpendicularis ducta maior est recta ab N ad planum circuli $\text{EZH}\Theta$ perpendiculari ducta. uerum recta ab M ad planum circuli $\text{AB}\Gamma\Delta$ perpendicularis ducta in communem sectionem circulorum $\text{AKM}\Gamma$, $\text{AB}\Gamma\Delta$ cadit, hoc est in $\text{A}\Gamma$ (Eucl. XI app. I 3), quia plana $\text{AKM}\Gamma$, $\text{AB}\Gamma\Delta$ inter se perpendicularia sunt, recta autem ab N ad planum circuli $\text{EZH}\Theta$ perpendicularis ducta in EH cadit; recta igitur ab M ad $\text{A}\Gamma$ perpendicularis ducta maior est recta ab N ad EH perpendiculari ducta. quoniam igitur duo segmenta circulorum aequalia sunt $\text{AKM}\Gamma$, $\text{E}\Lambda\text{NH}$, et puncta quaelibet M , N , et recta ab M ad $\text{A}\Gamma$ perpendicularis ducta maior est recta ab N ad EH perpendiculari ducta, maior est etiam arcus $\text{M}\Gamma$ arcu NH .¹⁾ uerum arcus MK arcui $\text{N}\Lambda$ aequalis est; uterque enim eorum ei aequalis est, cui latus quadrati in circulum maximum inscripti subtendit (I 16); itaque totus arcus KMF toto arcu ANH maior est. quoniam igitur totus $\text{AKM}\Gamma$ toti $\text{E}\Lambda\text{NH}$ aequalis est, quorum $\text{KMF} > \text{ANH}$, reliquus arcus AK reliquo arcu $\text{E}\Lambda$ minor est. et in AK angulus $\text{K}\Xi\text{A}$ consistit, in ΛE autem angulus ΛOE ; itaque etiam $\angle\text{K}\Xi\text{A} < \angle\Lambda\text{OE}$ (cfr. Eucl. III 27). et angulus $\text{K}\Xi\text{A}$ inclinatio est, qua planum $\text{BK}\Delta$ ad planum circuli $\text{AB}\Gamma\Delta$ inclinatum est, angulus autem ΛOE inclinatio, qua planum $\text{Z}\Lambda\Theta$ ad planum $\text{EZH}\Theta$ inclinatum est; itaque inclinatio circuli $\text{BK}\Delta$ ad circulum $\text{AB}\Gamma\Delta$ minor est inclinatione circuli $\text{Z}\Lambda\Theta$ ad circulum $\text{EZH}\Theta$. ergo circulus $\text{BK}\Delta$ ad circulum $\text{AB}\Gamma\Delta$ magis inclinatus est quam circulus $\text{Z}\Lambda\Theta$ ad circulum $\text{EZH}\Theta$.

ἴση δὲ ἡ MK περιφέρεια τῆς NH περιφέρειας C, corr. C². MK] -K in ras. B. NΛ] N- e corr. F. 18 ἐστὶν A et F, sed corr. ὑποτείνει] corr. ex ὑποτείνῃ A. ἡ] inter duas ras. 1 litt. A. 22 ἐστὶν] ΛE , comp. C, ἐστὶ BDE. AK] in ras. A. 23 γωνίας A, sed -ς eras. 24 ΛE] $\text{E}\Lambda$ E. γωνία] γ- e corr. in scrib. A. ΛOE] -E renouat. C², seq. ras. 10 litt. ἐστὶν A. τῆς—γωνία (25)] mg. C² (b.). 25 κέκλιται] pr. i corr. ex ei A². 26 τοῦ—πρὸς τὸ (27)] mg. C² (C), in textu ras. 5 litt.; om. F. 27 κέκλιται] pr. i corr. ex ei A². ZΛΘ] -Θ e corr. D, ZΘΛ B. 28 BKΔ] -KA e corr. D. πρὸς τὸν] in ras. B. ἐστὶν A. 30 κέκλιται] pr. i corr. ex ei A².

1) Hoc demonstrandum erat; u. scholia.

ἀλλὰ δὴ πάλιν τῶς BKA, ZΛΘ κύκλων οἱ πόλοι ἴσον ἀπεχέωσαν
τῶν ἐπιπέδων, τουτέστιν ἔστω ἡ ἀπὸ τοῦ M κάθετος ἀγομένη ἐπὶ τὸ
τοῦ ABΓΔ κύκλου ἐπίπεδον ἴση τῇ ἀπὸ τοῦ N καθέτῳ ἀγομένη ἐπὶ
τὸ τοῦ EZHΘ κύκλου ἐπίπεδον. λέγω, ὅτι οἱ BKA, ZΛΘ κύκλοι πρὸς
5 τοὺς ABΓΔ, EZHΘ ὁμοίως εἰσὶ κεκλιμένοι, τουτέστιν ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ
ὕπὸ KEA γωνία τῇ ὑπὸ ΛOE γωνίᾳ.

τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων ὁμοίως δεῖξομεν, ὅτι ἡ μὲν ὑπὸ
KEA γωνία ἢ κλίσις ἐστίν, ἐν ᾗ κέκλιται τὸ τοῦ BKA κύκλου ἐπίπεδον
πρὸς τὸ τοῦ ABΓΔ κύκλου ἐπίπεδον, ἡ δὲ ὑπὸ ΛOE γωνία ἢ κλίσις
10 ἐστίν, ἐν ᾗ κέκλιται τὸ τοῦ ZΛΘ κύκλου ἐπίπεδον πρὸς τὸ τοῦ EZHΘ
κύκλου ἐπίπεδον. λέγω οὖν, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ KEA γωνία τῇ ὑπὸ
ΛOE γωνίᾳ.

ἐπεὶ γὰρ αἱ ἀπὸ τῶν M, N κάθετοι ἀγόμεναι ἐπὶ τὰ τῶν ABΓΔ,
EZHΘ κύκλων ἐπίπεδα ἴσαι εἰσίν, αἱ δὲ ἀπὸ τῶν M, N κάθετοι ἀγόμεναι
15 ἐπὶ τὰ τῶν ABΓΔ, EZHΘ κύκλων ἐπίπεδα ἐπὶ τὰς ΑΓ, ΕΗ πίπτουσιν,
αἱ ἄρα ἀπὸ τῶν M, N σημείων ἐπὶ τὰς ΑΓ, ΕΗ εὐθείας κάθετοι
ἀγόμεναι ἴσαι εἰσίν. ἐπεὶ οὖν δύο τμήματα κύκλων ἴσα ἐστὶ τὰ AKMΓ,
EΛNH, καὶ τυχόντα σημεία τὰ M, N, καὶ ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ M ἐπὶ τὴν
ΑΓ κάθετος ἀγομένη ἴση τῇ ἀπὸ τοῦ N ἐπὶ τὴν ΕΗ καθέτῳ ἀγομένη,
20 ἴση ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ MΓ περιφέρεια τῇ NH περιφερείᾳ. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ
MK τῇ ΛN ἴση· ἑκατέρα γὰρ αὐτῶν ἴση ἐστὶ τῇ, ὅφ' ἦν ὑποτείνει ἡ
τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου· καὶ
ὅλη ἄρα ἡ KMG ὅλη τῇ ΛNH περιφερείᾳ ἴση ἐστίν. ἐστὶ δὲ καὶ ὅλη
ἡ AKMΓ ὅλη τῇ EΛNH ἴση· λοιπὴ ἄρα ἡ AK περιφέρεια λοιπῇ τῇ
25 ΕΛ περιφερείᾳ ἐστὶν ἴση. καὶ βέβηκεν ἐπὶ μὲν τῆς AK περιφέρειας
γωνία ἡ ὑπὸ KEA, ἐπὶ δὲ τῆς ΛΕ γωνία ἡ ὑπὸ ΛOE· ἴση ἄρα ἐστὶ
καὶ ἡ ὑπὸ KEA γωνία τῇ ὑπὸ ΛOE. καὶ ἐστὶν ἡ μὲν ὑπὸ KEA
γωνία ἢ κλίσις, ἐν ᾗ κέκλιται τὸ τοῦ BKA κύκλου ἐπίπεδον πρὸς τὸ
τοῦ ABΓΔ κύκλου ἐπίπεδον, ἡ δὲ ὑπὸ ΛOE γωνία ἢ κλίσις ἐστίν, ἐν
30 ᾗ κέκλιται τὸ τοῦ ZΛΘ κύκλου ἐπίπεδον πρὸς τὸ τοῦ EZHΘ κύκλου.
ἡ ἄρα κλίσις, ἐν ᾗ κέκλιται ὁ BKA κύκλος πρὸς τὸν ABΓΔ κύκλον,
ἴση ἐστὶ τῇ κλίσει τοῦ ZΛΘ κύκλου πρὸς τὸν EZHΘ κύκλον.

1 τῶν] τὸν E. 3 ἴση—ἐπίπεδον (4)] bis D. καθέτου ἀγομένη E.
5 EZHΘ] -Z- e corr. E; deinde supra add. κύκλους A². εἰσὶ] -οἱ in ras. E.
6 γωνία] in ras. A. ΛHE C. 7 μὲν] in ras. A.
8 ἡ] om. D. κέκλιται A, corr. A². -πεδον πρὸς—κύκλου ἐπὶ- (9)] mg. A.
9 πρὸς] om. | D. ABΓΔ—πρὸς τὸ τοῦ (10)] om. F. ΛOE C. 10 EZHΘ]
mut. in EZHΘ A². 12 ΛOE C, corr. C². 14 ἐπίπεδα] -πε- in ras. D.
ἴσαι—ἐπίπεδα (15)] del. A². εἰσὶ C. 15 EH] -H e corr. D. πίπτουσιν
—EH (16)] mg. C, in spat. min. F². 16 ἄρα] om. C. τῶν] τὸν F².
M] K C. N] e corr. D. σημείων] om. C. 17 ἐστὶν A. 18 EΛNH]
-H corr. ex N? C. 19 τῇ] corr. ex τῇ A², καὶ renouat. C. EH] corr.
ex N· A², NE C, EH supra scr. N D. καθέτῳ] κα- e corr. C. 20 ἐστὶ]

iam uero rursus poli circulorum BKA, ZΛΘ aequali spatio
a planis distent, hoc est sit recta ab M ad planum circuli ABΓΔ
ducta rectae ab N ad planum circuli EZHΘ ductae aequalis.
dico, circulos BKA, ZΛΘ ad circulos ABΓΔ, EZHΘ aequaliter in-
clinatos esse [hoc est esse $\angle KEA = \angle LOE$].¹⁾

iisdem enim comparatis similiter demonstrabimus, angulum
KEA inclinationem esse, qua planum circuli BKA ad planum
circuli ABΓΔ inclinatum sit, angulum ΛOE autem inclinationem,
qua planum circuli ZΛΘ ad planum circuli EZHΘ inclinatum sit.
dico igitur, esse $\angle KEA = \angle LOE$.

quoniam enim rectae ab M, N ad plana circulorum ABΓΔ,
EZHΘ perpendiculares ductae aequales sunt, et rectae ab M, N
ad plana circulorum ABΓΔ, EZHΘ perpendiculares ductae in
ΑΓ, ΕΗ cadunt (Eucl. XI app. I 3), rectae a punctis M, N ad
rectas ΑΓ, ΕΗ perpendiculares ductae aequales sunt. quoniam
igitur duo segmenta circulorum aequalia sunt AKMΓ, EΛNH et
puncta quaelibet M, N, et recta ab M ad ΑΓ perpendicularis
ducta rectae ab N ad ΕΗ perpendiculari ductae aequalis est,
etiam arcus MΓ arcui NH aequalis est.²⁾ uerum etiam MK arcui
ΛN aequalis est; uterque enim eorum ei aequalis est, cui latus
quadrati in circulum maximum inscripti subtendit (I 16); quare
etiam totus KMG toti arcui ΛNH aequalis est. uerum etiam
totus AKMΓ toti arcui EΛNH aequalis est; itaque reliquus arcus
AK reliquo arcui ΕΛ aequalis est. et in arcu AK angulus KEA
consistit, in ΛΕ autem angulus ΛOE; itaque etiam $\angle KEA =$
 $\angle LOE$ (Eucl. III 27). et angulus KEA inclinatio est, qua pla-
num circuli BKA ad planum circuli ABΓΔ inclinatum est, an-
gulus autem ΛOE inclinatio, qua planum circuli ZΛΘ ad planum
circuli EZHΘ inclinatum est; ergo inclinatio, qua circulus BKA
ad circulum ABΓΔ inclinatus est, aequalis est inclinationi circuli
ZΛΘ ad circulum EZHΘ.

ἐστὶν A, comp. C. περιφέρεια] -ερί- in ras. A. NH] HN A? 21 MK]
-K e corr. C. ἐστὶν A, comp. C. 23 ἐστὶν ἴση E. ἐστὶν A.
24 AKMΓ] AK- e corr. A, KMG D. EΛNH C. AK] YK C.
26 post alt. γωνία del. λέγω A². ἐστὶν A, comp. C. 27 ὑπὸ (tert.)] supra
scr. A². 28 ἡ] supra scr. A. κέκλειται A. 29 ABΓΔ] in ras. A.
ABΓ C. κύκλου] in ras. A. ἡ (pr.)] e corr. C. γωνία] corr. ex
γωνίαν A. 30 κέκλιται] pr. i corr. ex ei A². ZΛO C. EZHΘ] -H-
supra scr. C. 31 ἡ ἄρα] mut. in ἐπίπεδον ἡ ἄρα A². κέκλιται] pr. i corr.
ex ei A².

1) τουτέστιν lin. 5—γωνία lin. 6 interpolata uidentur coll. lin. 11 sq.

2) U. scholia.

οἱ ΒΚΔ, ΖΛΘ ἄρα κύκλοι πρὸς τοὺς ΑΒΓΔ, ΕΖΗΘ κύκλους
ὁμοίως εἰσὶ κεκλιμένοι· ἐμάθομεν γάρ, ὅτι ἐπίπεδον πρὸς ἐπίπεδον ὁμοίως
κεκλίσθαι λέγεται καὶ ἕτερον πρὸς ἕτερον, ὅταν αἱ τῇ κοινῇ τομῇ τῶν
ἐπιπέδων πρὸς ὀρθὰς γωνίας ἀγόμεναι εὐθεῖαι ἐν ἑκατέρῳ τῶν ἐπιπέδων
5 ἴσας γωνίας περιέχωσιν.

κβ'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος κύκλου τινὸς τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ
ἐφάπτηται, ἕτερον δὲ τοῦτῳ παράλληλον τέμνῃ μεταξὺ ὄντα τοῦ κέντρου
τῆς σφαίρας καὶ οὗ ἐφάπτεται ὁ μέγιστος κύκλος, ἔτι τε ὁ πόλος τοῦ
10 μεγίστου μεταξὺ ἧ τῶν παραλλήλων, καὶ γραφῶσι μέγιστοι κύκλοι
ἐφαπτόμενοι τοῦ μείζονος τῶν παραλλήλων, κεκλιμένοι ἔσονται πρὸς τὸν
μέγιστον κύκλον, καὶ ὀρθότατος μὲν ἔσται ὁ τὴν συναφὴν ἔχων κατὰ
τὴν διχοτομίαν τοῦ μείζονος τμήματος, ταπεινότατος δὲ ὁ τὴν συναφὴν
ἔχων κατὰ τὴν διχοτομίαν τοῦ ἐλάσσονος τμήματος, τῶν δὲ ἄλλων οἱ
15 μὲν ἴσον ἀπέχοντες ὁποτέρωσιν τῶν διχοτομιῶν ὁμοίως εἰσὶ κεκλιμένοι,
αἱ δὲ ὁ πορρώτερον τὴν συναφὴν ἔχων τῆς διχοτομίας τοῦ μείζονος
τμήματος τοῦ ἕγγιον μᾶλλον ἔσται κεκλιμένος, ἔτι τε οἱ πόλοι τῶν
μεγίστων ἐπὶ ἐνὸς ἔσονται κύκλου παραλλήλου τε καὶ ἐλάσσονος, οὗ
ἐφάπτεται ὁ ἐξ ἀρχῆς μέγιστος κύκλος.

20 ἐν γὰρ σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΑΒΓ κύκλου τινὸς τῶν ἐν τῇ
σφαίρᾳ τοῦ ΑΔ ἐφαπτόμενος κατὰ τὸ Α σημεῖον, ἕτερον δὲ τοῦτῳ
παράλληλον τὸν ΕΖΗΘ τέμνῃ μεταξὺ ὄντα τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας
καὶ τοῦ ΑΔ κύκλου, ἔτι δὲ ὁ πόλος τοῦ ΑΒΓ κύκλου μεταξὺ ἔστω τῶν
ΑΔ, ΕΖΗΘ καὶ ἔστω τὸ Κ σημεῖον, καὶ γεγράφωσαν μέγιστοι κύκλοι
25 οἱ ΜΝΕ, ΒΖΓ, ΟΠΡ, ΣΤ, ΥΘ ἐφαπτόμενοι τοῦ μείζονος τῶν παραλλήλων
τοῦ ΕΖΗΘ, ὁ μὲν ΒΖΓ κύκλος κατὰ τὴν διχοτομίαν τοῦ μείζονος τμήμα-
τος τοῦ ΕΖΗΘ κατὰ τὸ Ζ σημεῖον, ὁ δὲ ΥΘ κατὰ τὴν διχοτομίαν τοῦ
ἐλάσσονος τμήματος τοῦ ΕΖΗΘ κατὰ τὸ Θ σημεῖον, οἱ δὲ ΜΝΕ, ΟΠΡ
ἴσον ἀπέχοντες ὁποτέρωσιν τῶν διχοτομιῶν, ὁ δὲ ΤΣ πορρώτερον
30 ἔχῃ τὴν κατὰ τὸ Τ συναφὴν τῆς διχοτομίας τοῦ μείζονος τμήματος
ἢ περὶ ὁ ΟΠΡ. λέγω, ὅτι οἱ ΜΝΕ, ΒΖΓ, ΟΠΡ, ΣΤ, ΥΘ κύκλοι κεκλι-
μένοι ἔσονται πρὸς τὸν ΑΒΓ κύκλον, καὶ ὀρθότατος μὲν αὐτῶν ἔσται

1 πρὸς] πρὸς F. 2 ὁμοίως] -s in ras. 2 litt. A. κεκλιμένοι] κε-
κλιμένοι· ὅπερ εἰδει δεῖξαι E. 3 κεκλίσθαι] -t- corr. ex εἰ A². 4 γωνίας]
om. E. ἐκατέρω E. 5 τῇ ἐπιπέδῳ F. 6 κβ'] mg. ext. B². 8 παρ-
άλλῃ A, -λον supra add. A². 9 τοῦ] τοῦ τε E. 10 ἧ] om. D.
11 γραφῶσιν A. 12 ἔχων—συναφὴν (13)] mg. B². 13 ταπεινότατος A,
ταπεινότητος E. 14 ἴσοι F. 15 κλιμένοι A. 16 αἰ E. 17 ἕγγιον A,
corr. A². 18 Post ἔσται del. 19 βεβηκότος C. 20 τε] δὲ E. 21 τὸν] κύκλον
τὸν E. 22 τοῦ] τοῦ τε E. 23 δὲ] mut. in τε A², τε E. 24 κύκλου (alt.)]
x- corr. ex δ in scrib. D. 25 σημεῖον] om. D. 26 ΣΤ] Σ- ins. post ras.

[ergo circuli BKA, ZΛΘ ad circulos ABΓΔ, EZHΘ similiter
inclinati sunt; didicimus enim, planum ad planum similiter in-
clinatum uocari atque aliud ad aliud, ubi rectae ad communem
planorum sectionem ad rectos angulos ductae in utroque plano
angulos aequales comprehendant (Eucl. XI def. 6—7)].¹⁾

XXII.

Si in sphaera circulus maximus circulum aliquem eorum, qui
in sphaera sunt, contingit, alium autem huic parallelum secat
inter centrum sphaerae circulumque, quem contingit circulus
maximus, positum, et praeterea polus maximi inter parallelos
positus est, et circuli maximi describuntur maiorem parallelorum
contingentes, ad circulum maximum inclinati erunt, et erectissi-
mus erit, qui contactum in puncto medio segmenti maioris habet,
humillimus autem, qui contactum in puncto medio segmenti mi-
noris habet, ceterorum autem qui ab utrolibet puncto medio
aequali spatio distant, aequaliter inclinati sunt, semperque qui
contactum a puncto medio segmenti maioris remotiorem habet,
magis inclinatus erit eo, qui eum propiorem habet, et praeterea
poli maximorum in uno circulo positi erunt parallelo et minore
eo, quem contingit circulus maximus ab initio positus.

in sphaera enim circulus maximus ABΓ circulum aliquem
eorum, qui in sphaera sunt, ΑΔ in puncto A contingat, alium
autem huic parallelum ΕΖΗΘ secet inter centrum sphaerae cir-
culumque ΑΔ positum, praeterea autem polus circuli ABΓ inter
ΑΔ, ΕΖΗΘ positus sit et sit punctum K, et describantur circuli
maximi ΜΝΕ, ΒΖΓ, ΟΠΡ, ΣΤ, ΥΘ maiorem parallelorum ΕΖΗ
contingentes, circulus ΒΖΓ in puncto medio segmenti maioris
circuli ΕΖΗΘ in puncto Ζ, ΥΘ autem in puncto medio segmenti
minoris circuli ΕΖΗΘ in puncto Θ, circuli autem ΜΝΕ, ΟΠΡ ab
utrolibet puncto medio aequali spatio distent, ΤΣ autem con-
tactum in puncto Τ a puncto medio segmenti maioris remo-
torem habeat quam ΟΠΡ. dico, circulos ΜΝΕ, ΒΖΓ, ΟΠΡ, ΣΤ,
ΥΘ ad circulum ABΓ inclinatos esse, et erectissimum eorum esse

1 litt. C². ΥΘ] Υ- mut in √ A, ut saepe. 26 δ] E, καὶ ἔστω ὁ ABCDE.
μὲν] supra scr. A². 27 ΥΘ] Υ- e corr. D. 28 ΕΖΗΘ] ACDE, ΕΖΗΘ
κύκλου BEA². 29 δ] — ὁ E, mg. — γρ'. ἔστω ὡς ἔτυχε. ΤΣ] TC AD,
-C mut. in σ A². 30 πορρώτερον—ΟΠΡ (31)] E, ἔστω ὡς ἔτυχε ABCDE
(ἔτυχε A). 31 ΜΝΕ] MN- e corr. A². 32 ΣΤ] e corr. C². 32 ὀρθώ-
τατος C, sed corr. αὐτῶν] αὐ- in ras. A.

1) Lin. 1—5 prorsus inutiles sunt et fortasse interpolatae.

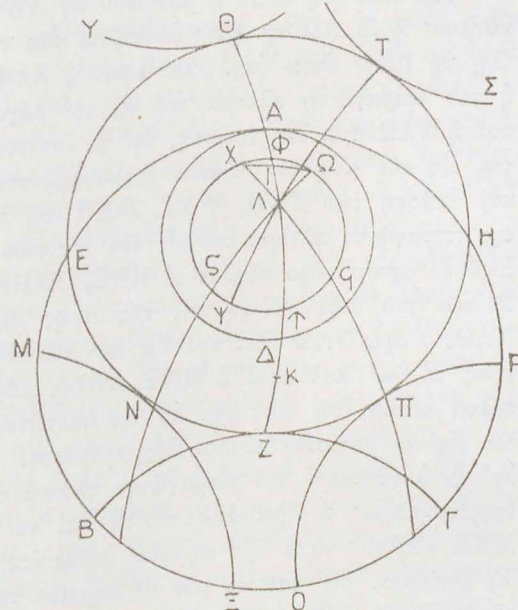
ὁ BZΓ, ταπεινότερος δὲ ὁ ΥΘ, οἱ δὲ ΜΝΞ, ΟΠΡ ὁμοίως εἰσὶ κεκλιμένοι, ὁ δὲ ΣΤ πρὸς τὸν ΑΒΓ μᾶλλον κέκλιται ἢ περὶ ὁ ΟΠΡ, ἔτι δὲ οἱ πόλοι τῶν ΜΝΞ, ΒΖΓ, ΟΠΡ, ΣΤ, ΥΘ ἐπὶ ἐνὸς ἔσονται κύκλου παραλλήλου τε καὶ ἐλάσσονος τοῦ ΑΔ κύκλου.

5 εἰλήφθω γὰρ ὁ πόλος τῶν παραλλήλων τῶν ΑΔ, ΕΖΗΘ καὶ ἔστω τὸ Α σημεῖον, καὶ διὰ τῶν Α, Λ σημείων μέγιστος κύκλος γεγράφθω ὁ ΑΛ. καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ ΑΒΓ, ΑΔ ἐφάπτονται ἀλλήλων, διὰ δὲ τῶν τοῦ ἐνὸς πόλων καὶ τῆς ἀφ᾽ ἑκαστοῦ μέγιστος κύκλος γέγραπται ὁ ΑΛ, ὁ ἄρα ΑΛ ἥξει καὶ διὰ τῶν τοῦ ΑΒΓ κύκλου πόλων 10 καὶ ἔσται ὀρθὸς πρὸς αὐτόν. καὶ ἐστὶ τοῦ ΑΒΓ κύκλου πόλος τὸ Κ σημεῖον· ὁ ΑΛ ἄρα προσαναπληρούμενος ἥξει καὶ διὰ τοῦ Κ· ἐρχέσθω καὶ ἔστω ὡς ὁ ΑΛΚ. καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ ΑΒΓ, ΕΖΗΘ τέμνουσιν ἀλλήλους, διὰ δὲ τῶν πόλων αὐτῶν μέγιστος κύκλος γέγραπται ὁ ΑΛΚ, ὁ ἄρα ΑΛΚ δίχα τεμεῖ τὰ ἀπειλημμένα τμήματα τῶν κύκλων. 15 καὶ ἐστὶ τοῦ μὲν ΕΖΗ τμήματος διχοτομία τὸ Ζ, τοῦ δὲ ΕΘΗ διχοτομία τὸ Θ· ὁ ΑΛΚ ἄρα προσαναπληρούμενος ἥξει καὶ διὰ τῶν Ζ, Θ σημείων· ἐρχέσθω καὶ ἔστω ὡς ὁ ΘΑΛΚΖ. καὶ ἐπεὶ τὸ Κ σημεῖον πόλος ἐστὶ τοῦ ΑΒΓ κύκλου, καὶ ἐστὶν ὁ ΑΒΓ μέγιστος, ἡ ΑΚ ἄρα ἐστίν, ὅφ' ἦν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον 20 ἐγγραφομένου· ἡ ΑΚΖ ἄρα μείζων ἐστὶ τῆς, ὅφ' ἦν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου. καὶ ἐπεὶ ὁ ΕΖΗΘ ἐλάσσων ἐστὶ τοῦ μεγίστου καὶ ἐστὶ μεταξὺ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας καὶ τοῦ ΑΔ, καὶ ἐστὶν αὐτοῦ πόλος τὸ Α σημεῖον, ἡ ΑΖ ἄρα ἐλάσσων ἐστὶ τῆς, ὅφ' ἦν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ 25 εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου. ἐπεὶ οὖν ἡ μὲν ΑΚΖ μείζων ἐστὶ τῆς, ὅφ' ἦν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου, ἡ δὲ ΑΖ ἐλάσσων, ἐὰν ἄρα τῇ, ὅφ' ἦν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου, ἀπὸ τοῦ Ζ σημείου ἴσην ἀπολάβωμεν περιφέρειαν, μεταξὺ τῶν Α, Λ

1 BZΓ] -Γ in ras. B, BZ C, BZΓ μᾶλλον κέκλιται E. εἰσι] mut. in ἔσονται A². 2 post ABΓ supra add. κύκλου comp. A². ἢ περ] corr. ex εἴπερ A². ὁ (alt.) in ras. B. 10 αὐτόν] -ὁ- e corr. in scrib. F. ἐστὶν AB. K] inter duas ras. 1 litt. A. 12 ΕΖΗ E. 14 ΑΛΚ (pr.) -ΑΚ in ras. B. τέμνει E. In fig. litt. A, Π, Ν e corr. C², G] om. C. X] K C, Σ] O C², Υ in altero termino C², P] O E, Τ] T BE. 15 ἐστὶν AB. ΕΖΗ] EΛ· ΖΗ C. 16 ἄρα ΑΛΚ, Α- in ras., B. 17 ΘΑΛΚΖ] -Α- e corr. C. 18 ABΓ (pr.) corr. ex AB C². μέγιστος] μέγιστος κύκλος | C. Post ἄρα supra add. ἴση A². ἐστίν] mut. in ἐστὶ τῇ A². 19 ὑποτείνει A, corr. A². 20 ὑποτείνει A, corr. A². 22 post μεγίστου add. κύκλου mg. C² ('). 22. 23 τῆς σφαίρας τοῦ κέντρου B, sed corr. (β-α). 24 ὑποτείνει A, corr. A². Mg. ὅ B. 26 ἐστὶν A, comp. C. ὑπο- τείνει A. 27 post ἐγγραφομένου ins. ὅ B². ἡ δὲ-ἐγγραφομένου (28) mg. B (ὅ-ὅ, κείμενον). τῇ] τὴν E.

BZΓ, humillimum autem ΥΘ, et ΜΝΞ, ΟΠΡ aequaliter inclinatos esse, ΣΤ autem ad ΑΒΓ magis inclinatum esse quam ΟΠΡ, et praeterea polos circulorum ΜΝΞ, ΒΖΓ, ΟΠΡ, ΣΤ, ΥΘ in uno circulo positos esse parallelo et minore circulo ΑΔ.

sumatur enim polus parallelorum ΑΔ, ΕΖΗΘ (I 21; II 1) et sit punctum Α, et per puncta Α, Λ circulus maximus describatur ΑΛ (I 20). et quoniam in sphaera duo circuli ΑΒΓ, ΑΔ inter se contingunt, et per polos unius contactumque circulus maximus descriptus est ΑΛ, circulus ΑΛ etiam per polos circuli ΑΒΓ ueniet (prop. V) et ad eum perpendicularis erit (I 15). uerum polus circuli ΑΒΓ est punctum Κ; circulus ΑΛ igitur

expletus etiam per Κ ueniet; ueniat et sit ut ΑΛΚ. et quoniam in sphaera duo circuli ΑΒΓ, ΕΖΗΘ inter se secant, et per polos eorum circulus maximus descriptus est ΑΛΚ, circulus ΑΛΚ segmenta circulorum abscisa in binas partes aequales secabit (prop. IX). et segmenti ΕΖΗ punctum medium est Ζ, segmenti autem ΕΘΗ punctum Θ; ΑΛΚ igitur expletus etiam per puncta Ζ, Θ ueniet; ueniat et sit ut ΘΑΛΚΖ. et quoniam punctum Κ polus est circuli ΑΒΓ, et ΑΒΓ maximus est, ΑΚ arcus est, cui subtendit latus quadrati in circulum maximum inscripti (I 16); itaque ΑΚΖ maior est arcu, cui subtendit latus quadrati in circulum maximum inscripti. et quoniam ΕΖΗΘ minor est maximo et inter centrum sphaerae circulumque ΑΔ positus est, et polus eius est punctum Α, arcus ΑΖ minor est arcu, cui subtendit latus quadrati in circulum maximum inscripti. quoniam igitur ΑΚΖ maior est arcu, cui subtendit latus quadrati in circulum maximum inscripti, ΑΖ autem minor, si ei, cui subtendit latus quadrati in circulum maximum inscripti, aequalem arcum a puncto Ζ abscindimus, inter puncta Α, Λ cadet. abscindatur ei

σημείων πεσεῖται. ἀπειλήφθω αὐτῇ ἴση καὶ ἔστω ἡ ΖΦ, καὶ πόλῳ μὲν
 τῷ Α, διαστήματι δὲ τῷ ΑΦ, κύκλος γεγράφθω ὁ ΦΧΨΩ. παράλληλος
 ἄρα ἐστὶ τοῖς ΑΔ, ΕΖΗΘ. καὶ διὰ τοῦ Α σημείου καὶ ἐκάστου τῶν
 Π, Ν, Τ σημείων μέγιστοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ ΝΑΩ, ΠΑΧ, ΤΑΨ.
 5 καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ΝΑ τῇ ΑΖ. ἐκ πόλου γὰρ τοῦ ΕΖΗΘ
 κύκλου. ἡ δὲ ΑΩ τῇ ΑΦ. ἐκ πόλου γὰρ τοῦ ΨΩΧ. ὅλη ἄρα ἡ ΝΑΩ
 ὅλη τῇ ΖΑΦ ἐστὶν ἴση. καὶ ἐστὶν ἡ ΖΑΦ ἴση τῇ, ὅφ' ἢν ὑποτείνει
 ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου.
 καὶ ἡ ΝΑΩ ἄρα ἴση ἐστὶ τῇ, ὅφ' ἢν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ
 10 τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι
 καὶ ἐκάστη τῶν ΧΑΠ, ΨΑΤ, ΠΑΘ ἴση ἐστὶ τῇ, ὅφ' ἢν ὑποτείνει ἡ
 τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου. καὶ
 ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ ΜΝΕ, ΕΖΗΘ ἐφάπτονται ἀλλήλων, διὰ
 15 δὲ τῶν τοῦ ἐνὸς πόλων καὶ τῆς ἀφῆς μέγιστος κύκλος γέγραπται ὁ
 ΝΑΩ, ὁ ἄρα ΝΑΩ ἥξει καὶ διὰ τῶν τοῦ ΜΝΕ πόλων καὶ ἔσται ὀρθὸς
 πρὸς αὐτόν. καὶ ἐπεὶ ὁ ΜΝΕ κύκλος μέγιστός ἐστιν, ἡ ἄρα ἐκ τοῦ
 πόλου αὐτοῦ ἴση ἐστὶ τῇ, ὅφ' ἢν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ
 τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον ἐγγραφομένου. καὶ ἐστὶν ἡ ΝΑΩ ἴση τῇ,
 20 ὅφ' ἢν ὑποτείνει ἡ τοῦ τετραγώνου πλευρὰ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον
 ἐγγραφομένου. ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ Ν ἐπὶ τὸ Ω ἐκ τοῦ πόλου ἐστὶ τοῦ
 ΜΝΕ κύκλου. τὸ Ω ἄρα σημεῖον πόλος ἐστὶ τοῦ ΜΝΕ κύκλου. ὁμοίως
 δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ τὸ μὲν Φ σημεῖον πόλος ἐστὶ τοῦ ΒΖΓ κύκλου,
 τὸ δὲ Χ τοῦ ΟΠΡ, τὸ δὲ Ψ τοῦ ΣΤ καὶ ἔτι τὸ Π τοῦ ΓΘ. οἱ ΜΝΕ,
 ΒΖΓ, ΟΠΡ, ΣΤ, ΓΘ ἄρα κύκλοι τοὺς πόλους ἔχουσιν ἐπὶ ἐνὸς κύκλου
 25 παραλλήλου τε καὶ ἐλάσσονος τοῦ ΑΔ.
 λέγω δὴ, ὅτι οἱ ΜΝΕ, ΒΖΓ, ΟΠΡ, ΣΤ, ΓΘ κύκλοι πρὸς τὸν ΑΒΓ
 κύκλον κεκλιμένοι εἰσίν, καὶ ὅτι ὀρθότατος μὲν αὐτῶν ἐστὶν ὁ ΒΖΓ,
 ταπεινότατος δὲ ὁ ΓΘ, οἱ δὲ ΜΝΕ, ΟΠΡ ὁμοίως εἰσὶ κεκλιμένοι, ὁ δὲ
 ΣΤ πρὸς τὸν ΑΒΓ κύκλον μάλλον κέκλιται ἢ περὶ ὁ ΟΠΡ πρὸς τὸν ΑΒΓ.
 30 ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ ΝΖ περιφέρεια τῇ ΖΠ, καὶ εἰσι τοῦ αὐτοῦ
 κύκλου, ὁμοία ἄρα ἐστὶν ἡ ΝΖ περιφέρεια τῇ ΖΠ περιφέρειᾳ. ἀλλ' ἡ

1 καὶ (pr.)] γ' F. 2 τῷ (pr.)] corr. ex τὸ in scrib. F. 3 ἐστὶν Α,
 comp. C. ΕΖΗΘ] E- e corr. C². 4 Π] corr. ex H B², in ras. A.
 Ν] in ras. A. 5 ἐκ] DEF, ἐκ τοῦ ABC. 6 τοῦ] τῶ? C. ΨΩΧ]
 ΦΧΨΩ in ras. min. A². 7 ἴση ἐστὶ E. 9 ἐστὶν Α, comp. C.
 11 ΨΑΤ] ΨΑΠ C. ΠΑΘ] Π- in ras. E, ΑΛΘ D, ΤΑΘ BCF et T- in
 ras. A². ἐστὶν Α, comp. C. 13 ΜΝΕ] -N- in ras. A². 14 τῶν τοῦ
 ἐνὸς] ACDE, τοῦ πόλου τοῦ ΕΖΗΘ E, τῶν τοῦ ἐνὸς τοῦ ΕΖΗΘ ΒΑ². πόλων]
 BCFA², πόλου AD, om. E. ἀφῆς] ἀφῆς αὐτῶν E. γέγραπτο C.
 15 ΜΝΕ] ΜΝΕ κύκλος μέγιστος / C, corr. C². 16 ΜΝΕ] -N- e corr. D.
 μέγιστος κύκλος CE. 17 ἐστὶν Α, comp. C. ὑποτείνει] -ει e corr. in scrib. A.
 18 καὶ—ἐγγραφομένου (20)] mg. C² (b.). 20 ἐστὶν Α. 21 ΜΝΕ (pr.)]

aequalis et sit ΖΦ, et polo Α, radio autem ΑΦ, circulus descri-
 batur ΦΧΨΩ; parallelus igitur est circulis ΑΔ, ΕΖΗΘ (prop. II);
 et per punctum Α singulaque puncta Π, Ν, Τ circuli maximi
 describantur (I 20) ΝΑΩ, ΠΑΧ, ΤΑΨ.

et quoniam ΝΑ arcui ΑΖ aequalis est — a polo enim cir-
 culi ΕΖΗΘ ducti sunt —, ΑΩ autem arcui ΑΦ — a polo enim
 circuli ΨΩΧ ducti sunt —, etiam totus ΝΑΩ toti ΖΑΦ aequalis
 est. et ΖΑΦ ei aequalis est, cui subtendit latus quadrati in
 est. et ΖΑΦ ei aequalis est, cui subtendit latus quadrati in
 circulum maximum inscripti; quare etiam ΝΑΩ aequalis est ei,
 cui subtendit latus quadrati in circulum maximum inscripti.
 similiter igitur demonstrabimus, etiam singulos ΧΑΠ, ΨΑΤ,
 ΠΑΘ ei aequales esse, cui subtendit latus quadrati in circulum
 maximum inscripti. et quoniam in sphaera duo circuli ΜΝΕ,
 ΕΖΗΘ inter se contingunt, et per polos unius contactumque
 descriptus est circulus maximus ΝΑΩ, circulus ΝΑΩ etiam per
 polos circuli ΜΝΕ ueniet (prop. V) et ad eum perpendicularis
 erit (I 15). et quoniam ΜΝΕ circulus maximus est, arcus a polo
 eius ductus ei aequalis est, cui subtendit latus quadrati in cir-
 culum maximum inscripti (I 16). et ΝΑΩ ei aequalis est, cui
 subtendit latus quadrati in circulum maximum inscripti; itaque
 arcus ab Ν ad Ω ductus a polo circuli ΜΝΕ ductus est; quare
 punctum Ω polus est circuli ΜΝΕ. similiter igitur demonstra-
 bimus, etiam punctum Φ polus esse circuli ΒΖΓ, punctum Χ
 autem circuli ΟΠΡ, punctum Ψ circuli ΣΤ, et praeterea Π cir-
 culi ΓΘ; ergo circuli ΜΝΕ, ΒΖΓ, ΟΠΡ, ΣΤ, ΓΘ polos in uno cir-
 culo parallelo et minore quam ΑΔ positos habent.

dico igitur, circulos ΜΝΕ, ΒΖΓ, ΟΠΡ, ΣΤ, ΓΘ ad circulum
 ΑΒΓ inclinatos esse, et erectissimum eorum esse ΒΖΓ, humilli-
 mum autem ΓΘ, et ΜΝΕ, ΟΠΡ aequaliter inclinatos esse, ΣΤ
 autem ad circulum ΑΒΓ magis inclinatum esse quam ΟΠΡ ad
 ΑΒΓ.

quoniam enim ΝΖ arcui ΖΠ aequalis est, et eiusdem circuli
 sunt, arcus ΝΖ arcui ΖΠ similis est. arcus autem ΝΖ arcui ζΠ

corr. ex MN C². Ω] e corr. D. 23 τοῦ (alt.)] corr. ex τὸ B.
 ἔτι] supra scr. C². Π] ↑ mut. in T A², T B (Π sic praebet E, ↑ CD,
 ↑ F et a pr. m. A, ut semper). ΓΘ] Y- e corr. F. 24 ΣΤ] in
 ras. C². 26 ΒΖΓ] litt. Z hic et lin. 27 scrib. Z A, mut. in ζ A². ΣΤ]
 Σ- supra add. C², seq. ras. 1 litt. E. 27 κύκλον] om. B. εἰσὶ BCDEF.
 ὅτι] ἔτι E. 28 οἱ] ὁ B et C, sed corr. ΜΝΕ] MN- in ras. A, corr. ex
 ME C². 29 κέκλιται] seq. schol. E. ΠΡ AD, corr. A². 30 τῇ ΖΠ]
 mg. A². εἰσιν Α. 31 ἐστὶ Α. περιφέρεια] om. E. περιφέρειᾳ] om. E.

μὲν NZ τῇ ζῆ περιφέρειᾳ, ἡ δὲ ZH περιφέρειᾳ τῇ ηῖ περιφέρειᾳ
 ἐστὶν ὁμοία· καὶ εἰσι τοῦ αὐτοῦ κύκλου· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ζῆ περιφέρειᾳ
 τῇ ηῖ περιφέρειᾳ. ἀλλ' ἡ μὲν ζῆ περιφέρειᾳ τῇ ΦΩ περιφέρειᾳ ἴση
 ἐστὶν· κατὰ κορυφὴν γάρ· ἡ δὲ ηῖ τῇ ΧΦ· καὶ ἡ ΦΩ ἄρα περιφέρειᾳ
 5 ἴση ἐστὶ τῇ ΧΦ. κύκλου δὲ τινος τοῦ ΦΧΨΩ ἐπὶ διαμέτρου τῆς ἀπὸ
 τοῦ Φ ἐπὶ τὸ π κύκλου τμήμα ὀρθὸν ἐφέσταται τὸ πΚΖ καὶ τὸ
 τούτῳ συνεχές, καὶ ἀπειλημμένη ἐστὶν ἐλάσσων ἢ ἡμίσεια οὕσα τοῦ
 ὅλου τμήματος περιφέρειᾳ ἡ πΚ, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐξ ἀρχῆς κύκλου ἴσαι
 περιφέρειαι ἀπειλημμέναι εἰσὶν αἱ ΧΦ, ΦΩ· ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ Κ σημείου
 10 ἐπὶ τὸ Χ ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἴση ἐστὶ τῇ ἀπὸ τοῦ Κ ἐπὶ τὸ Ω
 ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα· ὁ ἄρα πόλος τῷ Κ σημείῳ, διαστήματι δὲ τῷ
 ΚΧ, κύκλος γραφόμενος ἦξει καὶ διὰ τοῦ Ω. ἐρχέσθω καὶ ἔστω ὡς
 ὁ ΧΩ· παράλληλος ἄρα ἐστὶν ὁ ΧΩ τῷ ΑΒΓ· περὶ γὰρ τοὺς αὐτοὺς
 πόλους ἐστὶν αὐτῷ· τὸ γὰρ Κ σημείον πόλος ἐστὶ τοῦ ΑΒΓ κύκλου.
 15 καὶ ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ὁ ΧΩ κύκλος τῷ ΑΒΓ κύκλῳ, ἡ ἄρα ἀπὸ
 τοῦ Χ κάθετος ἀγομένη ἐπὶ τὸ τοῦ ΑΒΓ κύκλου ἐπίπεδον ἴση ἐστὶ τῇ
 ἀπὸ τοῦ Ω καθέτῳ ἀγομένη ἐπὶ τὸ τοῦ ΑΒΓ κύκλου ἐπίπεδον [ὁμοίως
 δὴ καὶ τῇ ἀπὸ τοῦ Ι καθέτῳ ἀγομένη ἐπὶ τὸ τοῦ ΑΒΓ κύκλου ἐπί-
 20 πέδον]. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ Χ κάθετος ἀγομένη ἐπὶ τὸ τοῦ ΑΒΓ κύκλου
 ἐπίπεδον μείζων ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Φ καθέτου ἀγομένης ἐπὶ τὸ τοῦ
 ΑΒΓ κύκλου ἐπίπεδον· καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Ω ἄρα κάθετος ἀγομένη ἐπὶ τὸ
 τοῦ ΑΒΓ κύκλου ἐπίπεδον μείζων ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Φ καθέτου ἀγομένης
 ἐπὶ τὸ τοῦ ΑΒΓ κύκλου ἐπίπεδον [ἐκατέρα γὰρ αὐτῶν ἴση ἐστὶ τῇ ἀπὸ
 τοῦ Ι ἀγομένη]· μετεωρότερον ἄρα ἐστὶ τὸ Ω τοῦ Φ. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν
 25 Ω πόλος τοῦ ΜΝΞ κύκλου, τὸ δὲ Φ τοῦ ΒΖΓ· ὁ ἄρα τοῦ ΜΝΞ κύκλου
 πόλος μετεωρότερός ἐστι τοῦ τοῦ ΒΖΓ κύκλου πόλου. ὧν δὲ κύκλων οἱ
 πόλοι μετεωρότεροί εἰσι, μᾶλλον εἰσι κεκλιμένοι· ὁ ΜΝΞ ἄρα κύκλος
 πρὸς τὸν ΑΒΓ κύκλον μᾶλλον κέκλιται ἢ περὶ ὁ ΒΖΓ κύκλος· ὁ ἄρα
 ΒΖΓ κύκλος ὀρθότερός ἐστι τοῦ ΜΝΞ κύκλου. ὁμοίως δὲ δεξιόμεν,
 30 ὅτι καὶ πάντων τῶν τοῦ ΕΖΗΘ κύκλων ἐφαπτομένων ὁ ΒΖΓ ὀρθότερός
 ἐστὶν· ὀρθότατος ἄρα ἐστὶν ὁ ΒΖΓ.

1 τῇ (pr.) in ras. B. ζῆ ACDE, ζ- in ras. F; ζτ Α² C², in ras. B.
 ἐστὶν ὁμοία] περιφέρειᾳ ὁμοία ἐστὶ E. ΗΖ E. ηῖ DF, ηῖ E, ηῖ C;
 9τ B, in ras. A². 2 ἐστὶν—περιφέρειᾳ (3 pr.) mg. A (:). ἴση] corr. ex √ η
 Α², comp. CF. ζῆ ADEF, ζτ ΒΑ². 3 τῇ (pr.) seq. ras. 3—4 litt. C.
 9τ CDEF; 9τ B, e corr. Α². ζῆ CDEF, √τ e corr. Α², ζτ B.
 4 ἐστὶν] A, comp. C, ἐστὶ BDEF, seq. schol. E. ηῖ ACDEF, 9τ ΒΑ².
 τῇ] τοῦ E. ἄρα] ΕΑ², om. ABCDF. 5 ἴση ἐστὶ] om. E. ΧΦ] ΧΦ
 περιφέρειᾳ ἴση ἐστὶν· ὥστε καὶ λοιπὴ ἡ ωῖ τῇ εῖ ἐστὶν ἴση E. ΦΧΨΩ] corr.
 ex φχ | ψω A. 6 π] π ΒΑ². ἐφέσταται] mut. in ἐφίσταται B². πΚΖ]
 mut. in TKΦ Α², TKZ B. καὶ—συνεχές (7)] del. Α². 7 τούτῳ] corr.
 ex τοῦτο A. 8 πΚ] mut. in TK seq. ras. 1 litt. Α², TK B. 9 ἀπὸ] corr.
 ex ὑπὸ B. 10 Χ] Χ σημείον E. ἐπιζευγνυμένη] ἀγομένη E. ἐστὶν A,

similis est et arcus ZH arcui ηῖ similis (prop. X); et eiusdem
 circuli sunt; itaque arcus ζῆ arcui ηῖ aequalis est. uerum
 arcus ζῆ arcui ΦΩ aequalis est — ad uerticem enim ei positus
 est (Eucl. I 15; III 26) — et ηῖ arcui ΧΦ; quare etiam arcus
 ΦΩ arcui ΧΦ aequalis est. in circulo igitur aliquo ΦΧΨΩ in
 diametro a Φ ad π ducta segmentum circuli perpendicularare
 erectum est πΚΖ, et quod cum eo coniunctum est, et abscisus
 est arcus πΚ minor quam dimidius totius segmenti, a circulo
 autem ab initio posito aequales arcus abscisi sunt ΧΦ, ΦΩ;
 itaque recta a puncto Κ ad Χ ducta rectae a Κ ad Ω ductae
 aequalis est (prop. XII); quare circulus polo Κ, radio autem
 ΚΧ descriptus etiam per Ω ueniet. ueniat et sit ut ΧΩ; ΧΩ
 igitur circulo ΑΒΓ parallelus erit (prop. II); nam circum eosdem
 polos descriptus est; punctum enim Κ polus est circuli ΑΒΓ. et
 quoniam circulus ΧΩ circulo ΑΒΓ parallelus est, recta a Χ ad
 planum circuli ΑΒΓ perpendicularis ducta aequalis est rectae ab
 Ω ad planum circuli ΑΒΓ perpendiculari ductae [similiter igitur
 etiam rectae ab Ι ad planum circuli ΑΒΓ perpendiculari ductae].
 uerum recta a Χ ad planum circuli ΑΒΓ perpendicularis ducta
 maior est recta a Φ ad planum circuli ΑΒΓ ducta; 1) itaque
 etiam recta ab Ω ad planum circuli ΑΒΓ perpendicularis ducta
 maior est recta a Φ ad planum circuli ΑΒΓ perpendiculari ducta
 [utraque enim earum aequalis est rectae ab Ι ductae]; itaque
 punctum Ω sublimius est puncto Φ. et Ω polus est circuli ΜΝΞ,
 Φ autem circuli ΒΖΓ; polus igitur circuli ΜΝΞ sublimior est
 polo circuli ΒΖΓ. quorum autem circulorum poli sublimiores
 sunt, magis sunt inclinati (prop. XXI); itaque circulus ΜΝΞ ad
 circum ΑΒΓ magis inclinatus est quam circulus ΒΖΓ; ergo cir-
 culus ΒΖΓ erectior est circulo ΜΝΞ. similiter igitur demonstra-
 bimus, etiam omnibus circulis circum ΕΖΗΘ contingentibus
 erectiorem esse circum ΒΖΓ; ergo ΒΖΓ erectissimus est.

comp. C. 11 σημείῳ] del. Α². δὲ] supra ser. A. 15 κύκλῳ] seq.
 schol. E. ἡ] ἡ E. 16 ἐστὶν A, comp. C. 17 ὁμοίως—ἐπίπεδον (18)]
 deleo. 18 Ι] corr. ex Η C. τὸ] corr. ex τῷ A. ἐπίπεδον] AD, ἐπί-
 πεδον ἴση (i E) ἐστὶν ἐκατέρα τῶν ἀπὸ τῶν (τοῦ ΒΑ²) Χ, Ω καθέτων ἀγομένων
 BCEF, mg. Α² (καίμενον). 19 Χ] (A) D, I BCEF, in ras. Α². ἐπὶ τὸ]
 ἀπὸ C. 21 ἄρα] ἄρα καὶ Χ E. 23 ἐκατέρα—ἀγομένη (24)] deleo.
 ἐστὶ (pr.)] ἐστὶν A, comp. C. 24 ἐστὶ] ἐστὶν A. 25 ΒΖΓ] B- in
 ras. E. 26 τοῦ τοῦ] scripsi, τοῦ ABCDEF. 27 εἰσι (alt.)] εἰσι | C.
 28 κύκλον] om. B. κύκλος] om. AD, comp. E. ὁ ἄρα ΒΖΓ] ὁ ΒΖΓ ἄρα
 in spat. uac. ins. C², om. F. 29 κύκλος] om. CF. τοῦ] τοῦ τοῦ E.
 δὴ] corr. ex δὲ in scrib. D. κύκλου E, fort. recte.

1) Hoc demonstrandum erat.

λέγω δὴ, ὅτι καὶ ὁ $\Gamma\Theta$ κύκλος ταπεινότατός ἐστιν.
 ἐπεὶ γὰρ ἡ ἀπὸ τοῦ Λ κάθετος ἀγομένη ἐπὶ τὸ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου
 ἐπίπεδον μείζων ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Ψ κάθετου ἀγομένης ἐπὶ τὸ τοῦ $AB\Gamma$
 κύκλου ἐπίπεδον, μεταωρότερον ἄρα ἐστὶ τὸ Λ τοῦ Ψ . καὶ ἐστὶ τὸ μὲν
 5 Λ πόλος τοῦ $\Gamma\Theta$ κύκλου, τὸ δὲ Ψ πόλος τοῦ ΣT κύκλου· ὁ ἄρα τοῦ
 $\Gamma\Theta$ πόλος μεταωρότερός ἐστι τοῦ τοῦ ΣT πόλου. ὧν δὲ κύκλων οἱ πόλοι
 μεταωρότεροί εἰσιν, μᾶλλον εἰσι κεκλιμένοι· ὁ $\Gamma\Theta$ ἄρα κύκλος πρὸς τὸν
 $AB\Gamma$ κύκλον μᾶλλον κέκλιται ἢ περὶ ὁ ΣT · ταπεινότερος ἄρα ἐστὶν ὁ
 $\Gamma\Theta$ τοῦ ΣT . ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ πάντων τῶν τοῦ $EZH\Theta$
 10 κύκλου ἐφαπτομένων ταπεινότερός ἐστιν ὁ $\Gamma\Theta$ · ὁ $\Gamma\Theta$ ἄρα ταπεινότατός ἐστι.
 καὶ ἐπεὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Ω κάθετος ἀγομένη ἴση ἐστὶ τῇ ἀπὸ τοῦ X
 κάθετῳ ἀγομένη ἐπὶ τὸ τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου ἐπίπεδον, τὰ Ω , X ἄρα
 σημεία ἴσον ἀπέχει ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν Ω σημείον
 πόλος τοῦ MNE κύκλου, τὸ δὲ X σημείον πόλος τοῦ OHP κύκλου.
 15 τῶν MNE , OHP ἄρα κύκλων οἱ πόλοι ἴσον ἀπέχουσιν ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων.
 ὧν δὲ κύκλων οἱ πόλοι ἴσον ἀπέχουσιν ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων, ὁμοίως εἰσὶ
 κεκλιμένοι· οἱ ἄρα MNE , OHP κύκλοι πρὸς τὸν $AB\Gamma$ κύκλον ὁμοίως
 εἰσὶ κεκλιμένοι.
 πάλιν, ἐπεὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Ψ κάθετος ἀγομένη ἐπὶ τὸ τοῦ $AB\Gamma$
 20 κύκλου ἐπίπεδον μείζων ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ X κάθετου ἀγομένης ἐπὶ τὸ
 τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου ἐπίπεδον, μεταωρότερον ἄρα ἐστὶ τὸ Ψ τοῦ X . καὶ
 ἐστὶ τὸ μὲν Ψ πόλος τοῦ ΣT , τὸ δὲ X πόλος τοῦ OHP . ὁ ἄρα τοῦ
 ΣT κύκλου πόλος μεταωρότερός ἐστι τοῦ τοῦ OHP κύκλου πόλου. ὧν
 δὲ κύκλων οἱ πόλοι μεταωρότεροί εἰσιν, μᾶλλον εἰσι κεκλιμένοι· ὁ ΣT
 25 ἄρα κύκλος πρὸς τὸν $AB\Gamma$ κύκλον μᾶλλον κέκλιται ἢ περὶ ὁ OHP .
 οἱ ἄρα MNE , $BZ\Gamma$, OHP , ΣT , $\Gamma\Theta$ κύκλοι πρὸς τὸν $AB\Gamma$ κύκλον
 κεκλιμένοι εἰσὶ, καὶ ὀρθότατος μὲν ἐστὶν αὐτῶν ὁ $BZ\Gamma$, ταπεινότατος
 δὲ ὁ $\Gamma\Theta$, οἱ δὲ MNE , OHP ὁμοίως εἰσὶ κεκλιμένοι, ὁ δὲ ΣT κύκλος
 πρὸς τὸν $AB\Gamma$ κύκλον μᾶλλον κέκλιται ἢ περὶ ὁ OHP , ἔτι δὲ οἱ πόλοι
 30 αὐτῶν ἐπὶ ἐνός εἰσι κύκλου παραλλήλου τε καὶ ἐλάσσονος τοῦ $\Lambda\Delta$
 κύκλου.

1 ἐστὶ C. 2 Λ] mut. in T A², T B, P D. 3 μείζων C, corr. C².
 4 μεταωρότερος F. ἐστὶν AF, comp. C. Λ] mut. in T A², T B. καί
 καὶ || καὶ C. 5 Λ] mut. in T A², T B, om. E. 6 τοῦ τοῦ] scripsi, τοῦ
 ABCDEF. 7 εἰσιν] A, εἰσὶ C, εἰσὶ BDEF. ἄρα $\Gamma\Theta$ E. 8 κύκλου E.
 12 $\chi\omega$ C. 14 MNE —τοῦ] om. D. OHP] post O- ras. B. 15 τῶν
 ἐπιπέδων] mut. in τοῦ ἐπιπέδου τοῦ $AB\Gamma$ κύκλου A². 16 οἱ] ο- e corr. D.
 ἀπέχουσιν—ἐπιπέδων] mut. in ἀπέχουσι τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου A². 19 ἡ] οἱ BC,
 corr. C². 22 ἐστὶν A. ΣT] ΣT κύκλου (comp.) EA². OHP] OHP
 κύκλου seq. ras. 5 litt. C. 23 κύκλου (pr.)] corr. ex κύκλ^o A²; ὅς E, sed

dico igitur, etiam circulum $\Gamma\Theta$ humillimum esse.

quoniam enim recta a Λ ad planum circuli $AB\Gamma$ perpen-
 dicularis ducta maior est recta a Ψ ad planum circuli $AB\Gamma$ per-
 pendiculari ducta,¹⁾ Λ sublimius est quam Ψ . et Λ polus est
 circuli $\Gamma\Theta$, Ψ autem polus circuli ΣT ; polus igitur circuli $\Gamma\Theta$
 polo circuli ΣT sublimior est. quorum autem circulorum poli
 sublimiores sunt, magis sunt inclinati (prop. XXI); itaque cir-
 culus $\Gamma\Theta$ ad circulum $AB\Gamma$ magis inclinatus est quam ΣT ; quare
 $\Gamma\Theta$ humilior est circulo ΣT . similiter igitur demonstrabimus,
 etiam omnibus circulis circulum $EZH\Theta$ contingentibus humiliorem
 esse $\Gamma\Theta$; ergo $\Gamma\Theta$ humillimus est.

et quoniam recta ab Ω perpendicularis ducta aequalis est
 rectae a X ad planum circuli $AB\Gamma$ perpendiculari ductae, puncta
 Ω , X a plano aequali spatio distant. et punctum Ω polus est
 circuli MNE , punctum X autem polus circuli OHP ; poli igitur
 circulorum MNE , OHP a planis aequali spatio distant. quorum
 autem circulorum poli a planis aequali spatio distant, similiter
 inclinati sunt (prop. XXI); ergo circuli MNE , OHP ad circulum
 $AB\Gamma$ similiter inclinati sunt.

rursus, quoniam recta a Ψ ad planum circuli $AB\Gamma$ ducta
 maior est recta a X ad planum circuli $AB\Gamma$ ducta,¹⁾ Ψ subli-
 mius est quam X . et Ψ polus est circuli ΣT , X autem polus
 circuli OHP ; itaque polus circuli ΣT sublimior est polo circuli
 OHP . quorum autem circulorum poli sublimiores sunt, magis
 sunt inclinati (prop. XXI); ergo circulus ΣT ad circulum $AB\Gamma$
 magis inclinatus est quam OHP .

ergo circuli MNE , $BZ\Gamma$, OHP , ΣT , $\Gamma\Theta$ ad circulum $AB\Gamma$ in-
 clinati sunt, et erectissimus eorum est $BZ\Gamma$, humillimus autem
 $\Gamma\Theta$, et MNE , OHP similiter inclinati sunt, circulus autem ΣT ad
 circulum $AB\Gamma$ magis inclinatus est quam OHP , praeterea autem
 poli eorum in uno circulo positi sunt parallelo et minore cir-
 culo $\Lambda\Delta$.

corr. ? τοῦ τοῦ] alt. τοῦ ins. A², τοῦ BCDEF. πόλος E. 24 εἰσιν] A,
 εἰσὶ BCDEF. 25 κύκλου] corr. ex κύκλων in scrib. F. 26 κύκλ^o E.
 27 κεκλιμένοι εἰσὶ] in ras. E. ἐστὶ F. $BZ\Gamma$] -ζ- corr. ex Z A². 28 MNE] MN-
 in ras. A. 29 ὁ] post. spat. uac. 1 litt. C. 30 ἐλάττωτος C, comp. D.
 31 κύκλου] seq. ras. 6 litt. C, om. E.

1) Hoc demonstrandum erat.

κγ'.

Τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων, ἐὰν αἱ ἀπὸ τῶν συνδέσμων καθήκουσαι περιφέρειαι ἴσαι ᾖσιν, ὁμοίως ἔσονται κεκλιμένοι οἱ προειρημένοι μέγιστοι κύκλοι.

ἔστωσαν γὰρ αἱ ἀπὸ τῶν συνδέσμων τῶν Ν, Π καθήκουσαι περιφέρειαι αἱ ΝΜ, ΠΡ ἴσαι. λέγω, ὅτι οἱ ΜΝΞ, ΟΗΡ κύκλοι πρὸς τὸν ΑΒΓ κύκλον ὁμοίως εἰσὶ κεκλιμένοι.

εἰλήφθω γὰρ ὁ πόλος τῶν παραλλήλων κύκλων τῶν ΑΔ, ΕΖΗΘ τὸ Α σημείον, καὶ διὰ τῶν Α, Δ σημείων μέγιστος κύκλος γεγράφθω 10 ὁ ΘΑΛΚΖΥ· φανερόν δὲ, ὅτι καὶ διὰ τοῦ Κ σημείου πόλου ὄντος τοῦ ΑΒΓ κύκλου ἐλεύσεται· καὶ διὰ τοῦ Α καὶ ἑκατέρου τῶν Ν, Π μέγιστοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ ΑΝΒ, ΑΠΓ.

καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι ἐφάπτονται ἀλλήλων οἱ ΕΖΗΘ, ΜΝΞ, διὰ δὲ τῶν τοῦ ἐνὸς πόλων καὶ τῆς ἀρῆς μέγιστος κύκλος 15 γεγράφται ὁ ΑΝΒ, ὁ ἄρα ΑΝΒ ἔξει καὶ διὰ τῶν τοῦ ΜΝΞ πόλων καὶ ἔσται ὀρθὸς πρὸς αὐτόν. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ ὁ ΑΠΓ διὰ τῶν τοῦ ΟΗΡ πόλων ἔστι καὶ ὀρθὸς πρὸς αὐτόν. καὶ ἐπεὶ ἐν ἴσοις κύκλοις τοῖς ΜΝΞ, ΟΗΡ ἐπὶ διαμέτρων τῶν ἀπὸ τῶν Ν, Π σημείων ἴσα καὶ ὀρθὰ τμήματα κύκλων ἐφέσταται τὰ ΝΑ, ΠΑ καὶ τὰ τοῦτοις συνεχῆ, 20 καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσαι περιφέρειαι ἀπειλημμένοι εἰσὶν αἱ ΝΑ, ΠΑ ἐλάττους ἢ ἡμίσεις αὐτῶν ὧν, ἀπὸ δὲ τῶν ἐξ ἀρχῆς κύκλων ἴσαι περιφέρειαι ἀπειλημμένοι εἰσὶν αἱ ΜΝ, ΠΡ, ἢ ἄρα ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Μ σημείον ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἴση ἔστι τῇ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Ρ ἐπιζευγνυμένη εὐθείᾳ· ὁ ἄρα πόλῳ τῷ Α, διαστήματι δὲ τῷ ΑΜ, 25 κύκλος γραφόμενος ἔξει καὶ διὰ τοῦ Ρ· ἐρχέσθω καὶ ἔστω ὡς ὁ ΜΕΟΡ. καὶ ἔστι τοῖς ΑΔ, ΕΖΗΘ κύκλος παράλληλος· περὶ γὰρ τοὺς αὐτοὺς πόλους ἔστιν αὐτοῖς. καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ ΑΒΓ, ΜΕΟΡ τέμνουσιν ἀλλήλους, διὰ δὲ τῶν πόλων αὐτῶν μέγιστος κύκλος γέγραπται

1 κγ' mg. ext. B². 2 αἱ om. BE. ἀπὸ] ἀπὸ⁺ E. Post συνδέσμων supra add. ἐπὶ τὰς ἐπαφὰς Α². 3 ὧσιν] corr. ex εἰσὶν C. 5 γὰρ] om. E. αἱ] ΕΑ², om. ABCDE. συνδέσμων] init. pag. supra scr. postea (ut scholium) E; deinde add. τουτέστι τῶν Μ, Ρ σημείων mg. Α². τῶν Ν, Π] Ν, Π E; mut. in ἐπὶ τὰ Π, Ν Α². 6 ΝΜ] ΜΝ E. ΜΝΞ] ΜΝΖ D. 7 κύκλων E. 8 κύκλων] om. C. 9 ante τὸ supra add. καὶ ἔστω Α². 10 ΘΑΛΚΖΥ] -Α- corr. ex Α C. 11 Α] seq. spat. 4 litt. E. 12 γεγράφωσαν F. 14 τοῦ] om. F. 15 ΑΝΒ (alt.)] corr. ex ΝΒ B. 16 αὐτόν] seq. spat. uac. 3-4 litt. E. 17 αὐτόν] τὸν Ο, ΠΡ E. 18 τῶν (alt.)] τοῦ Β. 19 κύκλων] bis D. ΝΑ] ΑΝ E. 20 ἀπ' ἐπ' C. Fig. bis ΑΒ, litt. E, Η, Α, Ξ, Ρ, Σ et rectas ΑΜ, ΑΡ add. C², Ν e corr. C; Η om. D, Γ om. E; Δ et Κ recte coll. E, Κ in sectione arcus ΑΖ circuli interioris, Δ in sectione eiusdem circuli et arcus ΑΠ cett. 21 ἡ] supra scr. Α. ἡμίσεια Α, corr. Α². 22 ΜΝ] ΝΜ C. Α] seq. ras. 1 litt. Α. Μ σημείον] mg.

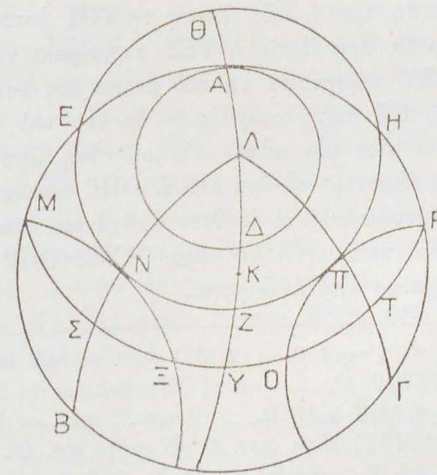
XXIII.

Iisdem suppositis, si arcus a punctis coniunctionis educti aequales sunt, circuli maximi, quos antea significauimus, similiter inclinati erunt.

arcus enim a punctis coniunctionis Ν, Π educti ΝΜ, ΠΡ aequales sint. dico, circulos ΜΝΞ, ΟΗΡ ad circulum ΑΒΓ similiter inclinatos esse.

sumatur enim polus circulorum parallelorum ΑΔ, ΕΖΗΘ punctum Α (I 21; II 1), et per puncta Α, Δ circulus maximus describatur ΘΑΛΚΖΥ (I 20) — manifestum igitur, eum etiam per punctum Κ uenire, quod polus est circuli ΑΒΓ (prop. V) —, et per Α et utrumque Ν, Π circuli maximi describantur ΑΝΒ, ΑΠΓ (I 20).

et quoniam in sphaera duo circuli ΕΖΗΘ, ΜΝΞ inter se contingunt, et per unius polos contactumque circulus maximus descriptus est ΑΝΒ, circulus ΑΝΒ etiam per polos circuli ΜΝΞ ueniet (prop. V) et ad eum perpendicularis erit (I 15). similiter igitur demonstrabimus, etiam ΑΠΓ per polos circuli ΟΗΡ uenire et ad eum perpendicularem esse. et quoniam in circulis aequalibus ΜΝΞ, ΟΗΡ in diametris a punctis Ν, Π ductis segmenta circulorum aequalia et perpendicularia erecta sunt ΝΑ, ΠΑ, et quae cum iis coniuncta sunt, et ab iis aequales arcus abscisi sunt ΝΑ, ΠΑ minores quam dimidii totorum, a circulis autem ab initio positis aequales arcus abscisi sunt ΜΝ, ΠΡ, recta

ab Α ad punctum Μ ducta aequalis est rectae ab Α ad Ρ ductae (prop. XII); itaque circulus polo Α, radio autem ΑΜ, descriptus etiam per Ρ ueniet; ueniat et sit ut ΜΕΟΡ. et circulis ΑΔ, ΕΖΗΘ parallelus circulus est (prop. II); nam circum eosdem polos descriptus est. et quoniam in sphaera duo circuli ΑΒΓ, ΜΕΟΡ inter se secant, per polos autem eorum circulus maximus

C²; mg. ÷ C, del. C². 24 ὁ-διαστήματι] bis C, prius del. C² seq. ras. 1 litt. ὁ ἄρα] καὶ comp. post spat. 2 litt. D. ἄρα] ἄ- supra scr. Α². τῷ (pr.)] μὲν τῷ E. 25 κύκλος] ABCDE; κύκλοις FΑ², fort. recte.

ὁ ΘΑΛΚΖΥ, ὁ ἄρα ΘΑΛΚΖΥ δίχα τέμνει τὰ ἀπειλημμένα τμήματα τῶν κύκλων· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΜΥ περιφέρεια τῇ ΓΡ περιφέρειᾳ. πάλιν, ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ δύο κύκλοι οἱ ΜΝΕ, ΜΕΥΡ τέμνουσιν ἀλλήλους, διὰ δὲ τῶν πόλων αὐτῶν μέγιστος κύκλος γέγραπται ὁ ΑΝΒ, ὁ ἄρα ΑΝΒ
 5 δίχα τεμεῖ τὰ ἀπειλημμένα τμήματα τῶν κύκλων· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν ΜΝ τῇ ΝΕ περιφέρειᾳ, ἡ δὲ ΜΣ τῇ ΣΕ. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ μὲν ΟΠ τῇ ΙΡ ἐστὶν ἴση, ἡ δὲ ΟΤ τῇ ΤΡ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΜΝ περιφέρεια τῇ ΙΡ περιφέρειᾳ, καὶ ἐστὶ τῆς μὲν ΜΝ διπλῇ ἡ ΜΝΕ, τῆς δὲ ΙΡ διπλῇ ἡ ΟΙΡ, καὶ ἡ ΜΝΕ ἄρα τῇ ΟΙΡ ἐστὶν
 10 ἴση. καὶ εἰσιν ἴσοι οἱ κύκλοι· ἡ ἄρα τὴν ΜΝΕ περιφέρειαν ὑποτείνουσα εὐθεῖα ἴση ἐστὶ τῇ τὴν ΟΙΡ περιφέρειαν ὑποτείνουσα εὐθεῖα. ἀλλ' ἡ μὲν τὴν ΜΝΕ περιφέρειαν ὑποτείνουσα εὐθεῖα ὑποτείνει καὶ τὴν ΜΣΕ, ἡ δὲ τὴν ΟΙΡ περιφέρειαν ὑποτείνουσα εὐθεῖα ὑποτείνει καὶ τὴν ΟΤΡ· καὶ ἡ ἄρα τὴν ΜΣΕ περιφέρειαν ὑποτείνουσα εὐθεῖα ἴση ἐστὶ τῇ τὴν
 15 ΟΤΡ περιφέρειαν ὑποτείνουσα εὐθεῖα. καὶ εἰσι τοῦ αὐτοῦ κύκλου· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΜΣΕ περιφέρεια τῇ ΟΤΡ περιφέρειᾳ. καὶ ἐστὶ τῆς ΜΣΕ περιφέρειας ἡμίσεια ἡ ΜΣ, τῆς δὲ ΟΤΡ ἡμίσεια ἡ ΡΤ· ἴση ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΜΣ τῇ ΡΤ. ἐστὶ δὲ καὶ ὅλη ἡ ΜΣΕΥ ὅλη τῇ ΙΟΤΡ ἴση· λοιπὴ ἄρα ἡ ΣΕΥ λοιπὴ τῇ ΙΟΤ ἐστὶν ἴση. καὶ εἰσι τοῦ αὐτοῦ κύκλου·
 20 ὁμοία ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΕΣ περιφέρεια τῇ ΙΟΤ περιφέρειᾳ. ἀλλ' ἡ μὲν ΣΕΥ περιφέρεια τῇ ΝΖ περιφέρειᾳ ἐστὶν ὁμοία, ἡ δὲ ΙΟΤ περιφέρεια τῇ ΙΖ περιφέρειᾳ ἐστὶν ὁμοία· καὶ ἡ ΝΖ ἄρα τῇ ΖΙ ἐστὶν ὁμοία. καὶ εἰσι τοῦ αὐτοῦ κύκλου· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΝΖ περιφέρεια τῇ ΖΙ περιφέρειᾳ· οἱ ἄρα ΜΝΕ, ΟΙΡ κύκλοι ἴσον ἀπέχουσιν ὁποτερassoῦν τῶν
 25 διχοτομιῶν. οἱ δὲ ἴσον ἀπέχοντες ὁποτερassoῦν τῶν διχοτομιῶν ὁμοίως εἰσὶ κεκλιμένοι· οἱ ἄρα ΜΝΕ, ΟΙΡ κύκλοι πρὸς τὸν ΑΒΓ κύκλον ὁμοίως εἰσὶ κεκλιμένοι.

1 τεμεῖ E. 2 ΜΥ] corr. ex MN BC². 3 ΜΕΥΡ] ABCEF, ΜΥΕΡ D, ΜΕΥΟΡ A². 6 τῇ ΝΕ] mut. in τὴν Ε C². ΣΕ] ΕΣ corr. ex ΖΣ B. 9 ἡ ΟΙΡ διπλῇ B. ἡ (sec.)] corr. ex ὁ C; ὁ ΙΡ διπλῇ ἡ A, corr. A². 10 ΜΝΕ] M- e corr. C, -E supra scr. C². ὑποτείνουσιν E. 11 ὑποτείνουσιν E. εὐθεῖα] εὐθεῖαν E. 12 τὴν (pr.)] τὴν μὲν F. ὑποτείνουσα] ὑποτείνουσιν E. 13 ὑποτείνει] corr. ex ὑποτείνῃ A; ὑπὸ C, ' et ei supra add. C². περιφέρειαν—εὐθεῖα] om. E. ΟΤΡ] -T- e corr. C². 14 τὴν (pr.)] bis A, alt. del. A². ἐστὶν A, comp. C. 15 ΟΤΡ] corr. ex ΟΙΡ C². 16 ΟΤΡ] corr. ex ΟΙΡ C. ἐστὶν A, comp. C. τῆς] τῆς μὲν EA². 17 ΟΤΡ] corr. ex ΟΙΡ C². ἡμίσεια (alt.)] seq. ras. 1 litt. A. ἐστὶ] corr. ex ἐστὶν E.

descriptus est ΘΑΛΚΖΥ, circulus ΘΑΛΚΖΥ segmenta abscisa circulorum In binas partes aequales secat (prop. IX); arcus igitur ΜΥ arcui ΓΡ aequalis est. rursus, quoniam in sphaera duo circuli ΜΝΕ, ΜΕΥΡ inter se secant, per polos autem eorum circulus maximus descriptus est ΑΝΒ, circulus ΑΝΒ segmenta abscisa circulorum in binas partes aequales secabit (prop. IX); arcus igitur ΜΝ arcui ΝΕ aequalis est, arcus ΜΣ autem arcui ΣΕ. similiter igitur demonstrabimus, etiam ΟΙ arcui ΙΡ aequalem esse, ΟΤ autem arcui ΤΡ. quoniam igitur arcus ΜΝ arcui ΙΡ aequalis est, et arcu ΜΝ duplo maior est ΜΝΕ, arcu autem ΙΡ duplo maior ΟΙΡ, etiam ΜΝΕ arcui ΟΙΡ aequalis est. et circuli aequales sunt; itaque recta arcui ΜΝΕ subtendens rectae arcui ΟΙΡ subtendenti aequalis est (Eucl. III 29). uerum recta arcui ΜΝΕ subtendens etiam arcui ΜΣΕ subtendit, recta autem arcui ΟΙΡ subtendens etiam arcui ΟΤΡ subtendit; itaque etiam recta arcui ΜΣΕ subtendens rectae arcui ΟΤΡ subtendenti aequalis est. et eiusdem circuli sunt; itaque arcus ΜΣΕ arcui ΟΤΡ aequalis est (Eucl. III 29). et arcus ΜΣΕ dimidius est ΜΣ, arcus autem ΟΤΡ dimidius ΡΤ; itaque etiam ΜΣ arcui ΡΤ aequalis est. uerum etiam totus ΜΣΕΥ toti ΙΟΤΡ aequalis est; reliquus igitur ΣΕΥ reliquo ΙΟΤ aequalis est. et eiusdem circuli sunt; quare arcus ΓΕΣ arcui ΙΟΤ similis est. uerum arcus ΣΕΥ arcui ΝΖ similis est, arcus autem ΙΟΤ arcui ΙΖ similis (prop. X); quare etiam ΝΖ arcui ΖΙ similis est. et eiusdem circuli sunt; itaque arcus ΝΖ arcui ΖΙ aequalis est; circuli igitur ΜΝΕ, ΟΙΡ ab utrolibet puncto medio aequali spatio distant. uerum qui ab utrolibet puncto medio aequali spatio distant, aequaliter inclinati sunt (prop. XXII); ergo circuli ΜΝΕ, ΟΙΡ ad circulum ΑΒΓ aequaliter inclinati sunt.

18 ἡ (alt.)] e corr. in scrib. C. 19 εἰσιν A. 20 ΓΕΣ] corr. ex ΝΕΟ C². περιφέρεια] om. B. 21 ΣΕΥ] corr. ex ΣΕΟ C, Σ- in ras. A, ΣΕ E. 22 ΝΖ] -Z e corr. A. ΙΖ E. 23 τῇ ΖΙ] -ῇ ΖΙ in ras. C². 24 ΟΙΡ] ΙΟΙΡ E. 27 κεκλιμένοι] κεκλιμένοι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι E. In fine: τέλος τοῦ β' Α (etiam post fig. repetitam f. 25r) et D, τέλος τοῦ δευτέρου Β (semel, post fig. repetitam f. 50r) et F², τέλος τοῦ δευτέρου λόγου C.

Γ'.

α'.

Ἐάν εἰς κύκλον διαχθῇ τις εὐθεῖα εἰς ἄνισα τέμνουσα τὸν κύκλον, καὶ ἐπ' αὐτῆς τμήμα κύκλου ὀρθὸν ἐπισταθῇ μὴ μείζον ἡμικυκλίου, 5 διαιρεθῇ δὲ ἡ τοῦ ἐφεστῶτος τμήματος περιφέρεια εἰς ἄνισα, ἡ ὑπὸ τῆν ἐλάσσονα περιφέρειαν ὑποτείνουσα εὐθεῖα ἐλαχίστη ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου πρὸς τὴν μείζονα περιφέρειαν τοῦ ἐξ ἀρχῆς κύκλου προσπιπτουσῶν εὐθειῶν. ἐάν δὲ ἡ διαχθεῖσα διάμετρος ᾗ τοῦ κύκλου, τὰ δὲ λοιπὰ τὰ αὐτὰ ὑπάρχη, ἐλάσσων μὲν ἐστὶ ἡ προειρημένη εὐθεῖα 10 πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου πρὸς τὴν τοῦ ἐξ ἀρχῆς κύκλου περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν, μείσστη δὲ ἡ ὑπὸ τῆν μείζονα περιφέρειαν ὑποτείνουσα εὐθεῖα.

εἰς γὰρ κύκλον τὸν ΑΒΓΔ διήχθω τις εὐθεῖα ἡ ΒΔ εἰς ἄνισα τέμνουσα τὸν κύκλον, ἔστω δὲ μείζων ἡ ΒΓΔ περιφέρεια τῆς ΒΑΔ 15 περιφερείας, καὶ ἐπὶ τῆς ΒΔ ὀρθὸν τμήμα κύκλου ἐφεστάτω τὸ ΒΕΔ μὴ μείζον ἡμικυκλίου, καὶ διηρήσθω ἡ ΒΕΔ περιφέρεια εἰς ἄνισα κατὰ τὸ Ε σημείον, καὶ ἔστω ἐλάσσων ἡ ΒΕ περιφέρεια τῆς ΕΔ περιφερείας, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΕΒ. λέγω, ὅτι ἡ ΒΕ ἐλάσσων ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου πρὸς τὴν ΒΓΔ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν.

Ἰχθῶ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ε σημείου ἐπὶ τὸ τοῦ ΑΒΓ κύκλου ἐπίπεδον 20 κάθετος ἡ ΕΖ· πεσεῖται δὲ ἐπὶ τὴν κοινὴν τομὴν τῶν ΑΒΓΔ, ΒΕΔ ἐπιπέδων ἐπὶ τὴν ΒΔ εὐθεῖαν, ἐπειδήπερ τὸ ΒΕΔ τμήμα ὀρθὸν ἐστὶ πρὸς τὸν ΑΒΓΔ κύκλον. καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου καὶ ἔστω τὸ Η, καὶ ἐπιεσυχθεῖσα ἡ ΖΗ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὰ Θ, Κ 25 μέρη, καὶ ἀπὸ τοῦ Ε σημείου πρὸς τὴν ΒΓΔ περιφέρειαν προσβεβλήσθω ἡ ΕΑ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΖΑ.

καὶ ἐπεὶ ἡ ΕΖ ὀρθή ἐστὶ πρὸς τὸ τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου ἐπίπεδον, καὶ πρὸς πάσας ἄρα τὰς ἀποτομένας αὐτῆς εὐθείας καὶ οὕσας ἐν τῷ τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου ἐπιπέδῳ ὀρθὰς ποιήσει γωνίας. ἄπτεται δὲ τῆς 30 ΕΖ ἑκατέρω τῶν ΖΒ, ΖΑ οὕσας ἐν τῷ τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου ἐπιπέδῳ.

1 ἀρχὴ τοῦ γ Α, σφαιρικῶν τρίτον Β², ἀρχὴ τοῦ τρίτου C, σφαιρικῶν γ B; + θεοδοσίου σφαιρικῶν τὸ τρίτον E, mg. κε; ἀρχὴ τοῦ τρίτου βιβλίου τῶν σφαιρικῶν F. 2 α'] om. A, mg. ext. B². 4 αὐτῆς τμήμα] -ης τ- renouat. C². 5 ἄνισα] renouat. C² seq. spat. 1 litt. 6 ἐστὶν Α. 7 μείζονα] -ονα renouat. C². 9 ὑπάρχη] DE, ὑπάρχει ABCF. 13 εἰς] corr. ex ei C. 14 ΒΓΔ] B- corr. ex Γ in scrib. E. 15 ΒΕΔ] B- e corr. A². 16 post ἄνισα supra add. τμήματα Α². 18 ΒΕ] e corr. C, EB E. ἐστὶν Α, comp. C. 19 σημείων E. πιπτουσῶν E. εὐθειῶν] om. D. 20 κύκλου] om. E. 21 ΒΕΔ] ΕΔ post ras. 1 litt. A. 22 ἐπὶ] om. E, del. A².

Liber III.

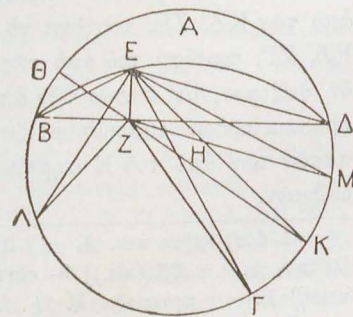
I.

Si in circulum recta perducitur circulum in partes inaequales secans, et in ea segmentum circuli perpendiculare erigitur non maius semicirculo, arcus autem segmenti erecti in partes inaequales diuiditur, recta minori arcui subtendens minima est omnium rectarum ab eodem puncto ad maiorem arcum circuli ab initio positi adcidentium. sin recta perducta diametrus est circuli, reliqua autem eadem sunt, recta, quam antea significauimus, minor erit omnibus rectis ab eodem puncto ad ambitum circuli ab initio positi adcidentibus, maxima autem recta maiori arcui subtendens.

in circulum enim ΑΒΓΔ recta aliqua ΒΔ perducatur circulum in partes inaequales secans, arcus autem ΒΓΔ arcu ΒΑΔ maior sit, et in ΒΔ segmentum circuli perpendiculare erigatur ΒΕΔ non maior semicirculo, et arcus ΒΕΔ in puncto Ε in partes aequales diuidatur, et arcus ΒΕ minor sit arcu ΕΔ, et iungatur ΕΒ. dico, rectam ΒΕ minorem esse omnibus rectis a puncto Ε ad arcum ΒΓΔ adcidentibus.

nam a puncto Ε ad planum circuli ΑΒΓ perpendicularis ducatur ΕΖ; cadet igitur in communem sectionem planorum ΑΒΓΔ, ΒΕΔ in rectam ΒΔ, quoniam segmentum ΒΕΔ ad circulum ΑΒΓΔ perpendiculare est (Eucl. XI def. 4). et sumatur centrum circuli ΑΒΓΔ (Eucl. III 1) et sit Η, et iuncta ΖΗ in partes Θ, Κ producat, et a puncto Ε ad arcum ΒΓΔ adcidat ΕΑ, et iungatur ΖΑ.

et quoniam ΕΖ ad planum circuli ΑΒΓΔ perpendicularis est, etiam ad omnes rectas eam tangentes et in plano circuli ΑΒΓΔ positas rectos angulos efficiet (Eucl. XI def. 3). tangit autem rectam ΕΖ utraque ΖΒ, ΖΑ in plano circuli ΑΒΓΔ posita; quare etiam uterque angulus ΒΖΕ, ΑΖΕ

ΕΒΔ Β, ΒΕ F. 23 καὶ] om. E. 24 ΖΗ] Ζ- in ras. E. 25 προσβεβλήσθω] ΕΑ², προσβεβλήσθω ABCDF. 26 ΕΑ] -Α e corr. D. ΖΑ] Ζ- in ras. B. ΖΑ-ΕΖ (27)] mg. A. In fig. Θ om. E.

καὶ ἑκατέρω ἄρα τῶν ὑπὸ BZE, AZE γωνιῶν ὀρθή ἐστι. καὶ ἐπεὶ ἡ BZ τῆς ZA ἐλάσσων ἐστίν, ἐλάσσων ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς BZ τοῦ ἀπὸ τῆς ZA. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ τῆς EZ· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν EZ, ZB ἐλάσσονά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν EZ, ZA. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν EZ, ZB ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς BE, τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν EZ, ZA ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς AE· καὶ τὸ ἀπὸ τῆς BE ἄρα ἐλάσσον ἐστὶ τοῦ ἀπὸ τῆς AE· ἐλάσσων ἄρα ἐστὶν ἡ BE τῆς AE. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ E σημείου πρὸς τὴν BΓΔ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν ἐλάσσων ἐστὶν ἡ BE· ἡ ἄρα BE ἐλάσσων ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ E σημείου πρὸς τὴν BΓΔ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν.

10 λέγω δέ, ὅτι καὶ αἰεὶ ἡ ἑγγιον αὐτῆς τῆς ἀπώτερον ἐστὶν ἐλάσσων τῶν ἀπὸ τοῦ E σημείου διαγομένων εὐθειῶν μεταξὺ τῶν B, K σημείων. διήχθω γὰρ τις καὶ ἑτέρα ἡ EF, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ZF.

15 καὶ ἐπεὶ ἡ AZ τῆς ZF ἐστὶν ἐλάσσων, ἔλαττον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ZA τοῦ ἀπὸ τῆς ZF. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ τῆς ZE· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν EZ, ZA ἐλάσσονά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν EZ, ZF. ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ τῶν AZ, ZE ἴσα ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῆς AE, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν FZ, ZE ἴσα ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῆς EF· καὶ τὸ ἀπὸ τῆς AE ἄρα ἐλάσσον ἐστὶ τοῦ ἀπὸ τῆς EF· ἐλάσσων ἄρα ἡ AE τῆς EF.

20 ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ αἰεὶ ἡ ἑγγιον τῆς EB τῆς ἀπώτερον ἐλάσσων ἐστὶ τῶν ἀπὸ τοῦ E σημείου διαγομένων εὐθειῶν μεταξὺ τῶν B, K. ἐπεξεύχθωσαν δὲ καὶ αἱ EK, EA. λέγω δὲ, ὅτι πάλιν ἡ μὲν EK μεγίστη ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ E σημείου πρὸς τὴν KΔ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν, ἡ δὲ EA ἐλάσσων ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ E σημείου διαγομένων εὐθειῶν μεταξὺ τῶν Δ, K σημείων.

25 ἐπεὶ γὰρ ἡ KZ τῆς FZ μείζων ἐστὶ, μείζων ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς KZ τοῦ ἀπὸ τῆς ZF. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ τῆς ZE· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν KZ, ZE, τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς EK, μείζονά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν EZ, ZF, τουτέστι τοῦ ἀπὸ τῆς EF· μείζων ἄρα ἡ KE τῆς EF. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ E σημείου πρὸς τὴν KΔ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν μείζων ἐστὶν ἡ EK· ἡ ἄρα EK μεγίστη ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ E σημείου πρὸς τὴν KΔ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν.

1 ἄρα] supra scr. A. 2 ἐστίν] comp. C, ἐστὶ A. ἐλάσσων] corr. ex ἐλάσσων A. BZ (alt.) B- corr. ex Γ in scrib. A, ZB B. 3 ZA] ZA C. κοινῇ E. προσκείσθω F. EZ] seq. ras. 1—2 litt. E. 4 τῶν (alt.) om. C. 5 BE] B- corr. ex A F². τοῖς—AE (6)] mg. F² (·/, κείμενον). τῶν (alt.) om. E. ZA] ZA E; ZA AD, corr. A². 6 ἐλάσσον] corr. ex ἐλάσσων A. 7 EA E. 8 BΓK E. 9 ἐστίν] ἐστὶ A, comp. C. ἡ BE—ἐστὶ] mg. A (·/, κείμενον). ἐστὶ] comp. AC. 10 σημείων A, corr. A². corr. A². τὴν] om. E. BΓK E. 11 δέ] δὲ E. ἑγγιον A, corr. A². ἀπώτερον E. 12 σημείων] -ου in ras. A. διαγομένων] δ- in ras. A. K] e corr. C². 13 τις] supra scr. F|. 14 AE C. EF C. ἐλάσσων]

rectus est. et quoniam $BZ < ZA$ (cfr. Eucl. III 7),¹⁾ erit etiam $BZ^2 < ZA^2$. commune adiiciatur EZ^2 ; itaque $EZ^2 + ZB^2 < EZ^2 + ZA^2$. uerum $EZ^2 + ZB^2 = BE^2$, $EZ^2 + ZA^2 = AE^2$ (Eucl. I 47); quare etiam $BE^2 < AE^2$; itaque $BE < AE$. similiter igitur demonstrabimus, rectam BE etiam omnibus rectis a puncto E ad arcum BΓΔ adcidentibus minorem esse; ergo BE omnibus rectis a puncto E ad arcum BΓΔ adcidentibus minor est.

dico²⁾ autem, etiam proximam quamque ei rectarum a puncto E inter puncta B, K perductarum remotiore minorem esse. perducatur enim alia quoque recta EF, et iungatur ZF.

et quoniam $AZ < ZF$ (cfr. Eucl. III 7),¹⁾ erit etiam $AZ^2 < ZF^2$. commune adiiciatur ZE^2 ; itaque $EZ^2 + AZ^2 < EZ^2 + ZF^2$. uerum $AZ^2 + ZE^2 = AE^2$, $FZ^2 + ZE^2 = EF^2$ (Eucl. I 47); quare etiam $AE^2 < EF^2$; itaque $AE < EF$.

similiter igitur demonstrabimus, etiam rectam proximam quamque rectae EB earum, quae a puncto E inter B, K perduntur, remotiore minorem esse.

iungantur igitur etiam EK, EA. dico igitur, rursus rectam EK maximam esse omnium rectarum a puncto E ad arcum KΔ adcidentium, rectam EA autem omnibus rectis a puncto E inter puncta Δ, K perductis minorem esse.

quoniam enim $KZ > FZ$, erit etiam $KZ^2 > FZ^2$. commune adiiciatur ZE^2 ; itaque $KZ^2 + ZE^2 > FZ^2 + ZE^2$ siue (Eucl. I 47) $EK^2 > EF^2$; quare $KE > EF$. similiter igitur demonstrabimus, omnibus rectis a puncto E ad arcum KΔ adcidentibus maiorem esse rectam EK; ergo EK maxima est omnium rectarum a puncto E ad arcum KΔ adcidentium.

comp. D. 15 ZA] AZ E. προκείσθω F. 16 ZA] ZA D. ἐστὶν A, comp. C. 17 τῶν (pr.) τοῦ B. EZ, ZA E. τὰ δέ] in ras. E. 18 ἐστὶν A. τῶ] τῶ seq. ras. 1 litt. A. ἐστὶν A. 20 ἑγγιον A, corr. A². ἀπώτερον E. 21 K] corr. ex H? C². 22 δὲ] corr. ex δέ C². EA—πασῶν (23)] mg. C² (·/) et supra scr. C² (ἐστὶ comp.), sed eras. 23 ἐστὶν A, om. mg. C². σημείων A. BKA E. 25 σημείων A, sed corr. 26 ἐστὶ] seq. ras. A, comp. C. μείζων A, corr. A². 27 προκείσθω F. ZE] EZ E. τὰ ἄρα] μείζονα ἄρα ἐστὶ τὰ E. 28 μείζονά ἐστι] om. E. 29 FZ, ZE E. τουτέστιν A. KE] EK E; KE ἡ ἄρα EK μεγίστη ἐστὶ (comp.) πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ E σημ. C, corr. C². 30 πασῶν] καὶ E. σημείων A, sed corr. 31 πειπτοῦσων E. EK (alt.) E- e corr. A. 33 εὐθειῶν] seq. schol. ABDE, mg. σὺν DF.

1) Propositio Euclidis ita tantum demonstrata est, si punctum Z in diametro positum est.

2) Haec (usque ad p. 116, 13) in enuntiatione propositionis proposita non sunt.

λέγω δέ, ὅτι καὶ ἡ ΕΔ ἐλάσσων ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου προσπιπτουσῶν εὐθειῶν μεταξὺ τῶν Κ, Δ σημείων.

διήχθω γὰρ καὶ ἑτέρα ἡ ΕΜ, καὶ ἐπεξέχθω ἡ ΜΖ.

καὶ ἐπεὶ ἡ ΔΖ τῆς ΖΜ ἐστὶν ἐλάσσων, ἔλαττον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΔΖ τοῦ ἀπὸ τῆς ΖΜ. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ τῆς ΖΕ· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΕΖ, ΖΔ, τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς ΕΔ, ἐλάσσονά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν ΕΖ, ΖΜ, τουτέστι τοῦ ἀπὸ τῆς ΕΜ· ἐλάσσων ἄρα ἡ ΔΕ τῆς ΕΜ. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου πρὸς τὴν ΚΔ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν μεταξὺ τῶν Κ, Δ σημείων ἐλάσσων ἐστὶν ἡ ΕΔ· ἡ ἄρα ΕΔ ἐλάσσων ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Δ σημείου πρὸς τὴν ΚΔ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν μεταξὺ τῶν Κ, Δ σημείων, καὶ αἰεὶ ἡ ἑγγιον αὐτῆς τῆς ἀπώτερον ἐλάσσων ἐστὶ τῶν μεταξὺ τῶν Κ, Δ σημείων διαγομένων εὐθειῶν.

ἀλλὰ δὲ ἡ διαγομένη ἡ ΒΔ διάμετρος ἔστω τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου, τὰ δὲ λοιπὰ τὰ αὐτὰ ὑποκείσθω. λέγω, ὅτι ἡ μὲν ΕΒ ἐλάσσων ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου πρὸς τὴν τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν, ἡ δὲ ΕΔ μεγίστη.

τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων, ἐπεὶ μείζων ἐστὶν ἡ ΔΕ περιφέρεια τῆς ΕΒ περιφέρειας, καὶ κάθετος ἦκται ἡ ΕΖ, μείζων ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΔΖ τῇ ΖΒ. καὶ ἐστὶν ἡ ΒΔ διάμετρος τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου· ἐπὶ τῆς ΖΔ ἄρα ἐστὶ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου· μείζων ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν ΔΖ τῆς ΖΓ, ἡ δὲ ΖΓ τῆς ΖΒ· ὥστε καὶ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ΔΖ μείζον ἐστὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ΖΓ, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ΖΓ τοῦ ἀπὸ τῆς ΖΒ. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ τῆς ΖΕ· τὰ μὲν ἄρα ἀπὸ τῶν ΔΖ, ΖΕ, τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς ΕΔ, μείζονά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν ΓΖ, ΖΕ, τουτέστι τοῦ ἀπὸ τῆς ΓΕ, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ΓΖ, ΖΕ, τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς ΓΕ, μείζονα τῶν ἀπὸ τῶν ΒΖ, ΖΕ, τουτέστι τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΕ· ἡ ΔΕ ἄρα τῆς ΕΓ μείζων ἐστίν, ἡ δὲ ΕΓ τῆς ΕΒ. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου πρὸς τὴν τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν μεγίστη μὲν ἐστὶν ἡ ΔΕ, ἐλάσσων δὲ ἡ ΕΒ.

μεγίστη ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΔ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου πρὸς τὴν τοῦ ΑΒΓΔ κύκλου περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν, ἡ δὲ ΕΒ ἐλάσσων.

1 δέ] δὲ Ε. 2 εὐθειῶν] εὐθειῶν/. ('. del.), mg. '/. τέλος τοῦ λήματος Β, sed del.; εὐθειῶν ε' D. 3 ἑτέρα] ε- e corr. in scrib. C. EM] E- in ras. C². ἐπιζεύχθω C, corr. C². 4 ἐλάσσων] ἐλάσσων ἐστὶν Ε. (alt.) comp. AC, ἐστὶ καὶ A². 5 τὸ] τὸ | τὸ Β. 6 τουτέστιν Ε. ἐλάσσονά] -ά del. A², ἐλάσσων Ε. 7 τουτέστιν Α. 10 ἡ ἄρα—σημείων (12)] om. Ε. 12 αἰεὶ] ὅτι αἰεὶ Ε. ἑγγιον Α, corr. A². ἀπώτερον ἐστὶν Seq. ἐλάττων Ε. 13 διαγομένων εὐθειῶν] Ε, διαγομένη εὐθεῖα ABCDE. schol. Ε. 14 ἡ (alt.) Ε, om. ABCDE. διάμετρος] δι- in ras. mai. Ε.

dico autem, etiam rectam ΕΔ minorem esse omnibus rectis a puncto Ε inter puncta Κ, Δ adcidentibus.

perducatur enim alia quoque ΕΜ, et iungatur ΜΖ.

et quoniam ΔΖ < ΖΜ, erit etiam ΔΖ² < ΖΜ². commune adiciatur ΖΕ²; itaque ΕΖ² + ΖΔ² < ΕΖ² + ΖΜ², siue (Eucl. I 47) ΕΔ² < ΕΜ²; quare ΔΕ < ΕΜ. similiter igitur demonstrabimus, etiam omnibus rectis a puncto Ε ad arcum ΚΔ inter puncta Κ, Δ adcidentibus minorem esse rectam ΕΔ; ergo recta ΕΔ omnibus rectis a puncto Ε ad arcum ΚΔ inter puncta Κ, Δ adcidentibus minor est, et proxima quaeque ei rectarum inter puncta Κ, Δ perductarum remotiore minor est.

iam uero recta perducta ΒΔ diametrus sit circuli ΑΒΓΔ, reliqua autem eadem supponantur. dico, rectam ΕΒ omnibus rectis a puncto Ε ad ambitum circuli ΑΒΓΔ adcidentibus minorem esse, ΕΔ autem maximam.

iisdem enim comparatis, quoniam arcus ΔΕ maior est arcu ΕΒ, et perpendicularis ducta est ΕΖ, erit etiam ΔΖ > ΖΒ. et ΒΔ diametrus est circuli ΑΒΓΔ; in ΖΔ igitur positum est centrum circuli; itaque ΔΖ > ΖΓ > ΖΒ (Eucl. III 7); quare etiam ΔΖ² > ΖΓ² > ΖΒ².

commune adiciatur ΖΕ²; itaque

$$\Delta Z^2 + Z E^2 > \Gamma Z^2 + Z E^2 > B Z^2 + Z E^2, \text{ siue (Eucl. I 47)}$$

$$E \Delta^2 > E \Gamma^2 > E B^2;$$

quare ΔΕ > ΕΓ > ΕΒ. similiter igitur demonstrabimus, etiam omnium rectarum a puncto Ε ad ambitum circuli ΑΒΓΔ adcidentium maximam esse rectam ΔΕ, minorem autem omnibus ΕΒ.

ergo recta ΕΔ omnium rectarum a puncto Ε ad ambitum circuli ΑΒΓΔ adcidentium maxima est, ΕΒ autem omnibus minor.

ΑΒΓΔ] seq. ras. 1 litt. Α. 16 σημείων Α, sed corr.; comp. C. ΑΒΓΔ] -B- e corr. in scrib. Ε. 19 ἦκται] om. Ε, -x- e corr. in scrib. F. ἐστὶν ἄρα supra add. β' α' Ε. ἐστὶν Α. 20 καὶ (pr.)] om. Ε. ΖΒ] ΒΖ BE. 21 ΖΔ] ΔΖ Ε. τοῦ] τοῦ ΑΒ ΓΔ Ε. 22 ΖΓ (pr.)] -Γ e corr. D. ΖΒ] ΒΖ EF, corr. F. ὥστε] renouat. in spat. mai. C². μείζων Α, sed corr. 23 τοῦ (pr.)] τ- corr. ex v in scrib. D. ΖΓ (pr.)] Ζ- e corr. Ε. προσκείσθω F. 24 ΔΖ] Δ- e corr. D. 25 ΕΔ] -Δ e corr. D. μείζονά] ABDE, μείζον renouat. C; μείζων Ε Α², e corr. C². τοῦ—τουτέστι (26)] add. F². τοῦ] DEΑ², τὸ ABCF. 26 τουτέστι—ΖΕ (27)] bis Β, alt. loco del. μείζονά] mut. in μείζον ἐστὶ Α². 27 ΖΕ] seq. spat. 2 litt. C. ΔΕ] mut. in μὲν ΔΕ Α², δὲ Ε. μείζω Ε. ἐστὶ F, sed corr. 28 δειξομεν Α, sed corr. 29 τοῦ] om. C. 30 μεγίστη] ADE; μείζων BCF, con. Nizze. ἡ ΔΕ] in ras. Α, ἡ ΕΔ Ε. ἐλάσσων] comp. D. 31 τῶν] BDE, τοῦ ACF. 33 ἐλάσσων] D, ἐλάσσων· ὅπερ εἰδει δεῖξαι Ε; ἐλαχίστη BCF, in ras. Α².

τῆς ΖΘ ἐστὶν ἐλάσσων, ἔλασσον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΑΖ τοῦ ἀπὸ τῆς ΘΖ. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ τῆς ΖΕ· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΑΖ, ΖΕ, τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΕ, ἐλάσσονά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν ΕΖ, ΖΘ, τουτέστι τοῦ ἀπὸ τῆς ΘΕ· ἡ ΑΕ ἄρα τῆς ΕΘ ἐστὶν ἐλάσσων. ὁμοίως δὴ δειξόμεν, ὅτι καὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου πρὸς τὴν ΑΒ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν ἐλάσσων ἐστὶν ἡ ΑΕ· ἡ ἄρα ΑΕ ἐλάσσων ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου πρὸς τὴν ΑΒ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν.

καὶ πάλιν ὁμοίως δειξόμεν, ὅτι αἰεὶ ἡ ἔγγιον αὐτῆς τῆς ἀπώτερον ἐλάσσων ἐστὶ τῶν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου διαγομένων εὐθειῶν πρὸς τὴν ΑΒ περιφέρειαν μεταξὺ τῶν Α, Β σημείων.

ἐπεξέχθω δὴ ἡ ΕΒ. λέγω, ὅτι ἡ ΕΒ μεγίστη ἐπὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου πρὸς τὴν ΑΒΓ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν.

ἐπεὶ γὰρ ἡ ΒΖ τῆς ΖΘ ἐστὶ μείζων, μείζον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΒΖ τοῦ ἀπὸ τῆς ΖΘ. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ τῆς ΖΕ· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΕΖ, ΖΒ, τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς ΕΒ, μείζονά ἐστι τῶν ἀπὸ τῶν ΕΖ, ΖΘ, τουτέστι τοῦ ἀπὸ τῆς ΕΘ· μείζων ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΕ τῆς ΕΘ.

ὁμοίως δὴ δειξόμεν, ὅτι καὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Ε πρὸς τὴν ΑΒΓ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν ἡ ΕΒ μείζων ἐστίν· ἡ ΕΒ ἄρα

μεγίστη ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου πρὸς τὴν ΑΒΓ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν.

ἐπεξέχθω δὲ καὶ ἡ ΕΓ. λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἡ ΕΓ ἐλάσσων ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου πρὸς τὴν ΒΓ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν μεταξὺ τῶν Β, Γ σημείων.

διήχθω γὰρ καὶ ἑτέρα ἡ ΕΚ, καὶ ἐπεξέχθωσαν αἱ ΖΓ, ΖΚ.

καὶ ἐπεὶ ἡ ΓΖ τῆς ΖΚ ἐστὶν ἐλάσσων, ἔλασσον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΓΖ τοῦ ἀπὸ τῆς ΖΚ. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ τῆς ΖΕ· τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΓΖ, ΖΕ, τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς ΕΓ, ἐλάσσονα τῶν ἀπὸ τῶν ΚΖ, ΖΕ, τουτέστι τοῦ ἀπὸ τῆς ΕΚ· ἡ ΓΕ ἄρα ἐλάσσων ἐστὶ τῆς ΕΚ.

ὁμοίως δὴ δειξόμεν, ὅτι καὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου πρὸς τὴν ΒΚΓ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν μεταξὺ τῶν Β, Γ σημείων ἐλάσσων ἐστὶν ἡ ΕΓ. καὶ πάλιν ὁμοίως δειξόμεν, ὅτι αἰεὶ ἡ ἔγγιον αὐτῆς τῆς ἀπώτερόν ἐστιν ἐλάσσων τῶν ἀπὸ τοῦ Ε σημείου πρὸς τὴν ΒΓ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν μεταξὺ τῶν Β, Γ σημείων.

1 ἐστὶν Α, comp. C. 2 ΘΖ] ΖΘ BE. 3 τουτέστι—ΖΘ] mg. C² (b.). τουτέστιν Α. τὸ] DEA², τοῦ ABFC². ἐλάσσονά] edd., ἔλασσόν BCDEF et corr. ex ἐλάσσων Α. τῶν (pr.)] τὸ C. ΕΖ, ΖΘ] mut. in ΘΖ, ΖΕ Α²; ΕΖ, ΘΖ Β. 4 τουτέστιν Α. τοῦ] DEA², τὸ ABCF. ΕΘ] ΘΕ Ε. 5 ὅτι] ὅτι δὴ Ε. ΑΒ] mut. in ΑΒΓ Α². 6 ἡ ἄρα—εὐθειῶν (8)] om. Ε. 9 καὶ—ὁμοίως] in ras. D. δειξόμεν] δὴ δειξόμεν AD, corr. Α². δει Ε. ἔγγιον Α, corr. Α². ἀπώτερον Ε. 11 ΑΒ] mut. in ἀπὸ τοῦ Α ἄχρι τοῦ Β Α². ante τῶν supra add. δηλονότι Α². 12 ἐπεξέχθω] sec. ε in ras. Α. δὴ]

erit etiam $AZ^2 < \Theta Z^2$. commune adiciatur ZE^2 ; itaque $AZ^2 + ZE^2 < EZ^2 + Z\Theta^2$ siue (Eucl. I 47) $AE^2 < \Theta E^2$; quare $AE < E\Theta$. similiter igitur demonstrabimus, etiam omnibus rectis a puncto E ad arcum AB adcentibus minorem esse AE; ergo AE omnibus rectis a puncto E ad arcum AB adcentibus minor est.

et rursus similiter¹⁾ demonstrabimus, rectam proximam quamque ei rectorum a puncto E ad arcum AB inter puncta A, B perductorum remotiore minorem esse.

iam iungatur EB. dico, rectam EB maximam esse omnium rectorum a puncto E ad arcum ABΓ adcentium.

quoniam enim $BZ > Z\Theta$ (cfr. Eucl. III 7), erit etiam $BZ^2 > Z\Theta^2$. commune adiciatur ZE^2 ; itaque $EZ^2 + ZB^2 > EZ^2 + Z\Theta^2$ siue (Eucl. I 47) $EB^2 > E\Theta^2$; quare $BE > E\Theta$. similiter igitur demonstrabimus, etiam omnibus rectis ab E ad arcum ABΓ adcentibus maiorem esse EB; ergo EB maxima est omnium rectorum a puncto E ad arcum ABΓ adcentium.

iungatur autem etiam EF. dico, etiam EF omnibus rectis a puncto E ad arcum BΓ inter puncta B, Γ adcentibus minorem esse.

perducatur enim alia quoque recta EK, et iungantur ΖΓ, ΖΚ.

et quoniam $\Gamma Z < ZK$ (cfr. Eucl. III 7), erit etiam $\Gamma Z^2 < ZK^2$. commune adiciatur ZE^2 ; itaque $\Gamma Z^2 + ZE^2 < KZ^2 + ZE^2$ siue (Eucl. I 47) $E\Gamma^2 < EK^2$; quare $\Gamma E < EK$. similiter igitur demonstrabimus, etiam omnibus rectis a puncto E ad arcum BΚΓ inter puncta B, Γ adcentibus minorem esse ΕΓ. et rursus similiter demonstrabimus, proximam quamque ei rectorum a puncto E ad arcum BΓ inter puncta B, Γ adcentium remotiore minorem esse.

δὲ καὶ Ε. λέγω] λέγω δὴ Ε. EB (alt.)] -B in ras. F². 14 ΒΖ] ΖΒ Ε. μείζον] corr. ex μείζων Α. 15 ΒΖ] ΖΒ Ε. τοῦ ἀπὸ] om. C. τῆς (sec.)] τοῦ Ε. ΖΘ] ΖΘ ἐστὶ μείζων C, corr. C². τὰ] corr. ex τὸ C². 16 ΕΖ, ΖΒ] mut. in ΒΖ, ΖΕ Α². τουτέστιν Α. τὸ] τοῦ F. ΕΒ] -B e corr. F². μείζονά] ABCD, -ζονα e corr. F², μείζον ΕΑ². ἐστὶν ΑF, corr. F², comp. C. τῶν ἀπὸ—ἐστὶν (17)] mg. F (b.). 17 ΕΖ, ΖΘ] mut. in ΘΖ, ΖΕ Α², ΕΖΘ e corr. C. τοῦ] corr. ex τῶν C², τὸ F. BE] EB Ε. 19 ἐστὶν] ἐστὶ B. EB (alt.)] E/B e corr. C. 20 ἐστὶ] e corr. D. πασῶν] π- e corr. D. 25 post γὰρ supra add. μεταξὺ τῶν Β, Γ σημείων Α². ΖΚ] -K e corr. C². 28 ΓΖ] Γ post ras. 1 litt. in ras. C. τουτέστι—ΖΕ (29)] ins. B². ἐλάσσονά] ADFB², ἐλάσσονά ἐστὶ Ε; ἔλασσόν ἐστὶ Α², e corr. C². 29 ἐστὶ] ins. in spat. min. B². 31 BΚΓ] Ε, BΓK ABCDE. 32 ἐστὶ F, sed corr. ὁμοίως] ΕΑ², ὁμοίως δὴ ABCDE. αἰ Ε. ἔγγιον Α. 33 ἀπώτερον Ε. σημείων] Ε, e corr. Α; σημείων ABCDE.

1) Quae sequuntur usque ad lin. 34, in enuntiatione proposita non sunt.

ὁμοίως δὴ δειχθήσεσθαι, καὶν ἡμικύκλιον ἢ τὸ ABΓ, ὅτι ἡ AE ἐλάσσων ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ E πρὸς τὴν ABΓ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν.

γ'.

5 Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ μέγιστοι κύκλοι τέμνωσιν ἀλλήλους, ἀπὸ δὲ ἐκατέρου αὐτῶν ἴσαι περιφέρειαι ἀποληφθῶσιν ἐξῆς ἐφ' ἐκάτερα τοῦ σημείου, καθ' ὃ τέμνουσιν ἀλλήλους, αἱ ἐπιζευγνύουσαι τὰ πέρατα τῶν ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη περιφερειῶν εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν.

10 ἐν γὰρ σφαίρᾳ δύο μέγιστοι κύκλοι οἱ AB, ΓΔ τεμνέτωσαν ἀλλήλους κατὰ τὸ E σημεῖον, ἀπὸ δὲ ἐκατέρου αὐτῶν ἴσαι περιφέρειαι ἀποληφθῶσιν ἐξῆς ἐφ' ἐκάτερα τοῦ E σημείου ἡ μὲν AE τῇ EB, ἡ δὲ ΓE τῇ ΕΔ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ ΓΑ, ΒΔ. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ΓΑ τῇ ΒΔ.

15 ὁ γὰρ πόλῳ τῷ E, διαστήματι δὲ τῷ EA κύκλος γραφόμενος ἦξει καὶ διὰ τοῦ B. ἦτοι δὴ καὶ διὰ τοῦ Γ ἦξει ἢ οὐ.

ἐρχέσθω πρότερον καὶ διὰ τοῦ Γ· ἦξει ἄρα καὶ διὰ τοῦ Δ· ἴση γάρ ἐστὶν ἡ ΓE περιφέρεια τῇ ΕΔ περιφέρειᾳ. ἐρχέσθω, καὶ ἔστω τοῦ μὲν ΑΓΒΔ καὶ τοῦ ΑΕΒ κοινὴ τομὴ ἡ AB, τοῦ δὲ ΑΓΒΔ καὶ τοῦ ΓΕΔ κοινὴ τομὴ ἡ ΓΔ.

20 καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΑΕΒ κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν ΑΓΒΔ διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτὸν τεμεῖ καὶ πρὸς ὀρθάς· ἡ AB ἄρα διάμετρος ἐστὶ τοῦ ΑΓΒΔ κύκλου. ὁμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ ΓΔ διάμετρος ἐστὶ τοῦ ΑΓΒΔ κύκλου· αἱ τέσσαρες ἄρα αἱ AZ, ZΓ, ZB, ZΔ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν. ἐπεὶ οὖν δύο αἱ AZ, ZΓ δύο ταῖς ΔZ, ZB ἴσαι εἰσὶν ἐκατέρα ἐκατέρᾳ, καὶ γωνία ἡ ὑπὸ AZΓ γωνία τῇ ὑπὸ ΔZB ἴση ἐστὶν, βάσις ἄρα ἡ ΑΓ βάσει τῇ ΔB ἐστὶν ἴση.

ἀλλὰ δὴ πάλιν ὁ πόλῳ μὲν τῷ E, διαστήματι δὲ τῷ EA κύκλος γραφόμενος μὴ ἐρχέσθω διὰ τοῦ Γ, ἀλλ' ὑπερπιπτέτω αὐτό· ἦξει μὲν 30 ἄρα καὶ διὰ τοῦ B, ὑπερπεσεῖται δὲ καὶ τὸ Δ. ἐρχέσθω καὶ ἔστω ὡς

1 ὁμοίως—ἔτι] ἐπεὶ οὖν ἡ ΕΔ ἐλάσσων εὐείχθη τῶν ἀπὸ τοῦ E πρὸς τὴν ΑΘΒ προσπιπτουσῶν εὐθειῶν, ἡ δὲ ΕΓ ἐλάσσων πασῶν ἀπὸ τοῦ E πρὸς τὴν ΕΓ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν, καὶ ἐστὶν ἡ AE ἐλάσσων τῆς ΕΓ· ὥστε E. δειξομεν B.

2 post E supra add. σημείου A². 4 γ'] mg. ext. B². 8 περιφέρειαι E.

11 ἐφ'] εἰ- in ras. E. 15 Γ] seq. ras. 1 litt. A. 16 πρότερον A, sed corr.

ἦξει] seq. ras. A. 17 ΓE] Γ- e corr. C². ΕΔ] ΔE F. ἐρχέσθω] ἐρχέσθω mut. in ἐρχέσθω καὶ ἔστω ὁ ΑΓΒΔ κύκλος A². 18 ΑΓΒΔ] ΔA², ΑΒΓΔ ΑΒCEΓ; deinde supra add. κύκλου comp. A². ΑΓΒΔ] ΔA², ΑΒΓΔ ΑΒCEΓ; deinde add. κύκλου comp. A². 19 ΓΕΔ] ΓΕΔ καὶ τοῦ ΓΕΒ C.

similiter igitur demonstrabitur, etiam si ABΓ semicirculus est, rectam AE omnibus rectis ab E ad arcum ABΓ addicentibus minorem esse.

III.

Si in sphaera circuli maximi inter se secant, ab utroque autem eorum aequales arcus deinceps in utramque partem puncti, in quo inter se secant, abscinduntur, rectae terminos arcuum ad easdem partes uersus iungentes inter se aequales sunt.

in sphaera enim duo circuli maximi AB, ΓΔ in puncto E inter se secant, ab utroque autem eorum arcus aequales deinceps in utramque partem puncti E abscindantur, AE = EB et ΓE = ED, et iungantur ΓΑ, ΒΔ. dico, esse ΓΑ = ΒΔ.

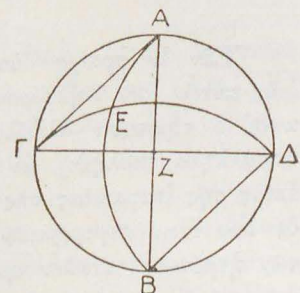
circulus enim polo E, radio autem EA, descriptus etiam per B ueniet (Eucl. III 29). aut igitur etiam per Γ ueniet aut non ueniet.

prius igitur etiam per Γ ueniat; ueniet igitur etiam per Δ;

nam arcus ΓE arcui ED aequalis est. ueniat, et communis sectio circulorum ΑΓΒΔ, ΑΕΒ sit AB, circulorum autem ΑΓΒΔ, ΓΕΔ communis sectio ΓΔ.

et quoniam in sphaera circulus maximus ΑΕΒ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, ΑΓΒΔ per polos secant, in duas partes aequales eum secabit et ad rectos angulos (I 15); AB igitur diametrus est circuli ΑΓΒΔ. similiter igitur demonstrabimus, etiam ΓΔ diametrum esse circuli ΑΓΒΔ; quare quattuor rectae AZ, ZΓ, ZB, ZΔ inter se aequales sunt. quoniam igitur duae AZ, ZΓ duabus ΔZ, ZB altera alteri aequales sunt, et $\angle AZ\Gamma = \angle \Delta ZB$ (Eucl. I 15), basis ΑΓ basi ΔB aequalis est (Eucl. I 4).

iam uero rursus circulus polo E, radio autem EA, descriptus per Γ ne ueniat, sed id excedat; ueniet igitur etiam per B (Eucl. III 29), excedet autem etiam Δ. ueniat et sit ut ΑΗΒΘ,

corr. C². ἡ] ἡ μ.γ' in ras. C². 21 τὸν] corr. ex τῶν A. ΑΓΒΔ] ΔA², ΑΒΓΔ ΑΒCEΓ. 22 ΑΓΒΔ] ΔA², ΑΒΓΔ ΑΒCEΓ. 23 ἐστὶν A, comp. C. ΑΓΒΔ] ΔA², ΑΒΓΔ ΑΒCEΓ. 25 δύο] mut. in δύο A². 26 ἐστὶν] A, comp. C, ἐστὶ BDEF. 28 ΕΑ] ΑE E. figg. permutauit E. 30 ὡς] om. C.

ὁ ΑΗΒΘ, καὶ προσαναπληρώσθω ὁ ΓΕΔ κύκλος κατὰ τὰ Η, Θ σημεῖα, καὶ ἔστω τοῦ μὲν ΑΗΒΘ κύκλου καὶ τοῦ ΑΕΒ κοινὴ τομὴ ἡ ΑΒ, τοῦ δὲ ΑΗΒΘ κύκλου καὶ τοῦ ΗΕΘ κοινὴ τομὴ ἡ ΗΘ.

ὁμοίως δὲ πάλιν δείξομεν, ὅτι τὸ Ζ σημεῖον κέντρον ἐστὶ τοῦ ΑΗΒΘ κύκλου, καὶ ὅτι ἐκάτερος τῶν ΑΕΒ, ΗΕΘ ὀρθός ἐστι πρὸς τὸν ΑΗΒΘ κύκλον. ἤχθωσαν δὲ ἀπὸ τῶν Γ, Δ σημείων ἐπὶ τὸ τοῦ ΑΗΒΘ κύκλου ἐπίπεδον κάθετοι αἱ ΓΚ, ΔΛ, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ ΑΚ, ΑΒ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΕΗ περιφέρεια τῇ ΕΘ περιφερείᾳ· πόλος γάρ ἐστι τὸ Ε σημεῖον· ὧν ἡ ΓΕ τῇ ΕΔ ἐστὶν ἴση, λοιπὴ ἄρα ἡ ΓΗ 10 λοιπὴ τῇ ΔΘ ἐστὶν ἴση. ἐπεὶ οὖν τμήμα κύκλου ὀρθόν ἐστι τὸ ΗΕΘ, καὶ ἀπειλημμένοι εἰσὶν ἴσαι περιφέρειαι αἱ ΗΓ, ΔΘ, καὶ κάθετοι ἡγμένοι εἰσὶν αἱ ΓΚ, ΔΛ, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν ΓΚ τῇ ΔΛ, ἡ δὲ ΗΚ τῇ ΘΛ. ἐστὶ δὲ καὶ ὅλη ἡ ΗΖ ὅλη τῇ ΖΘ ἴση· λοιπὴ ἄρα ἡ ΚΖ λοιπὴ τῇ ΖΛ ἐστὶν ἴση. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ΑΖ τῇ ΒΖ ἴση· αἱ ΑΚ, ΑΒ ἄρα ἴσαι εἰσὶν. 15 ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ΑΚ τῇ ΑΒ, ἡ δὲ ΓΚ τῇ ΔΛ, δύο δὲ αἱ ΑΚ, ΚΓ δύο ταῖς ΒΛ, ΛΔ ἴσαι εἰσὶν ἐκάτερα ἐκαστέρᾳ. καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΓΚΑ γωνία τῇ ὑπὸ ΔΛΒ ἐστὶν ἴση· ὀρθή γάρ ἐκάτερα αὐτῶν· βάσεις ἄρα ἡ ΑΓ βάσει τῇ ΔΒ ἐστὶν ἴση.

δ'.

20 Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ δύο μέγιστοι κύκλοι τέμνωσιν ἀλλήλους, ἀπὸ δὲ ἑνὸς αὐτῶν ἴσαι περιφέρειαι ἀποληφθῶσιν ἐξῆς ἐφ' ἐκάτερα τοῦ σημείου, καθ' ὃ τέμνουσιν ἀλλήλους, διὰ δὲ τῶν γενομένων σημείων ἐπίπεδα παράλληλα ἐκβληθῇ, ὧν τὸ ἐν συμπίπτει τῇ κοινῇ τομῇ τῶν ἐπιπέδων ἐκτὸς τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας ὡς κατὰ τὸ εἰρημένον σημεῖον, μία 25 δὲ τῶν ἴσων περιφερειῶν μείζων ἢ ἐκαστέρας τῶν ἀπειλημμένων ὑπὸ τῶν ἡγμένων ἐπιπέδων πρὸς τῷ αὐτῷ σημείῳ, ἡ μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ τοῦ ἀσυμπίπτου ἐπιπέδου μείζων ἐστὶ τῆς μεταξὺ τοῦ τε σημείου καὶ τοῦ συμπίπτοντος ἐπιπέδου τοῦ αὐτοῦ κύκλου.

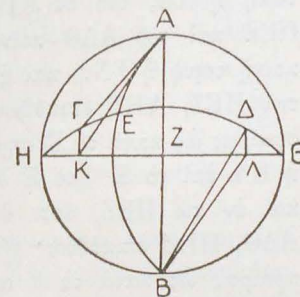
ἐν γὰρ σφαίρᾳ δύο μέγιστοι κύκλοι οἱ ΑΕΒ, ΓΕΔ τεμνέτωσαν 30 ἀλλήλους κατὰ τὸ Ε σημεῖον, ἀπὸ δὲ ἑνὸς αὐτῶν τοῦ ΑΕΒ ἴσαι περιφέρειαι ἀπειλήφθωσαν αἱ ΑΕ, ΕΒ ἐξῆς ἐφ' ἐκάτερα τοῦ Ε σημείου, καὶ διὰ τῶν Α, Β σημείων ἐπίπεδα παράλληλα διήχθω τὰ ΑΔ, ΓΒ, ὧν τὸ ΑΔ συμπίπτει τῇ κοινῇ τομῇ τῶν ΑΕΒ, ΓΕΔ ἐκτὸς τῆς

1 προσαναπληρώσθω] Α², προσαναπληρώσθω D, προσαναπληρώσθω ABCE. 2 ΑΕΒ—καὶ τοῦ (3)] mg. C² (C). 3 ΕΗΘ B. 4 ὅτι] ὅτι καὶ D. 6 ΑΒΗΘ D. 9 post σημείον supra add. τοῦ ΑΗΒΘ κύκλου Α². 10 ἐστὶ] ἐστὶν Α, comp. C. 11. 12 εἰσὶν ἡγμένοι B. 12 post εἰσὶν supra add. ἐπὶ τὸ τοῦ ΑΗΒΘ κύκλου ἐπίπεδον Α². ἴση—ΓΚ] in ras. D. ἐστὶν] corr. ex ἐστὶ Α. ΔΛ# D. ἡ δὲ—ΔΛ (15)] mg. D (x-#). 13 ΖΛ] ΑΖ Α. 14 ἐστὶν Α. 16 δύο] mut. in δυο Α². ταῖς—[σαι] in ras. Α.

et expleatur circulus ΓΕΔ ad puncta Η, Θ uersus, et communis sectio circulorum ΑΗΒΘ, ΑΕΒ sit ΑΒ, circulorum autem ΑΗΒΘ, ΗΕΘ communis sectio ΗΘ.

similiter igitur rursus demonstrabimus, punctum Ζ centrum esse circuli ΑΗΒΘ, et utrumque circulum ΑΕΒ, ΗΕΘ ad circulum ΑΗΒΘ perpendicularem esse. ducantur igitur a punctis Γ, Δ ad planum circuli ΑΗΒΘ perpendiculares ΓΚ, ΔΛ, et iungantur ΑΚ, ΑΒ.

et quoniam arcus ΕΗ arcui ΕΘ aequalis est (I def. 5) — polus enim est punctum Ε —, quorum ΓΕ = ΕΔ, reliquus ΓΗ reliquo ΔΘ aequalis est. quoniam igitur segmentum circuli perpendiculare est ΗΕΘ, et aequales arcus abscisi sunt ΗΓ, ΔΘ, et perpendiculares ductae sunt ΓΚ, ΔΛ, erit ΓΚ = ΔΛ, ΗΚ = ΘΛ (Eucl. I 26). uerum etiam tota ΗΖ toti ΖΘ aequalis est; quare etiam reliqua ΚΖ reliquae ΖΑ aequalis est. uerum etiam ΑΖ = ΒΖ; itaque ΑΚ = ΑΒ (Eucl. I 4). quoniam igitur ΑΚ = ΑΒ et ΓΚ = ΔΛ, duae ΑΚ, ΚΓ duabus ΒΛ, ΛΔ altera alteri aequales sunt. et ∠ΓΚΑ = ∠ΔΛΒ; nam uterque rectus est (Eucl. XI def. 3); ergo basis ΑΓ basi ΔΒ aequalis est (Eucl. I 4).

IV.

Si in sphaera duo circuli maximi inter se secant, ab altero autem eorum aequales arcus deinceps abscinduntur in utramque partem puncti, in quo inter se secant, per puncta orta autem plana ducuntur, quorum alterum cum communi sectione planorum extra sphaeram ad punctum, quod significauimus, uersus concurrat, et alter arcuum aequalium maior est utroque eorum, qui planis ductis ad idem punctum abscinduntur, arcus inter hoc punctum planumque non concurrens positus maior est arcu inter punctum planumque concurrens eiusdem circuli posito.

in sphaera enim duo circuli maximi ΑΕΒ, ΓΕΔ in puncto Ε inter se secant, ab uno autem eorum ΑΕΒ aequales arcus deinceps abscindantur ΑΕ, ΕΒ in utramque partem puncti Ε, et per puncta Α, Β plana parallela ducantur ΑΔ, ΓΒ, quorum ΑΔ cum communi sectione planorum ΑΕΒ, ΓΕΔ extra superficiem

17 γωνία] ὠ' Ε. 19 δ'] mg. ext. B² (euan.). 22 γινόμενων Α, sed corr. 25 περιφερειῶν Α. 26 τῷ αὐτῷ] corr. ex τὸ αὐτὸ ΑΒΓ. 29 οἱ] corr. ex ὁ C².

ἐπιφανείας τῆς σφαίρας κατὰ τὸ Ε σημεῖον, μία δὲ τῶν ἴσων περιφε-
ρειῶν τῶν ΑΕ, ΕΒ μείζων ἔστω ἐκατέρας τῶν ΓΕ, ΕΔ. λέγω, ὅτι
μείζων ἔστιν ἡ ΓΕ περιφέρεια τῆς ΕΔ περιφερείας.

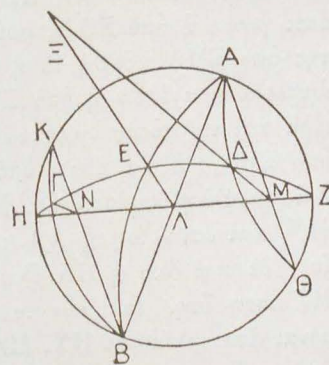
ὁ πόλῳ γὰρ τῷ Ε, διαστήματι δὲ τῷ ΕΑ κύκλος γραφόμενος ἔξει
5 μὲν διὰ τοῦ Β, ὑπερπεσεῖται δὲ τὰ Γ, Δ σημεῖα διὰ τὸ ἐκατέραν τῶν
ΑΕ, ΕΒ ἐκατέρας τῶν ΓΕ, ΕΔ μείζονα εἶναι. ἐρχέσθω καὶ ἔστω ὡς
ὁ ΑΗΒΖ, καὶ προσαναπεπληρώσθωσαν οἱ κύκλοι, καὶ ὁ μὲν ΑΔ κύκλος
συμπίπτει τῷ ΑΗΒΖ κύκλῳ κατὰ τὸ Θ σημεῖον, ὁ δὲ ΒΓ κατὰ τὸ
Κ σημεῖον, καὶ ἔστω τοῦ μὲν ΑΗΒΖ καὶ τῶν ΑΕΒ καὶ ΗΕΖ κοινὰ
10 τομαὶ ἡ ΑΒ καὶ ἡ ΗΖ, τοῦ δὲ ΑΔΘ κύκλου καὶ τοῦ ΑΗΒΖ κοινὴ
τομὴ ἡ ΑΘ, τοῦ δὲ ΚΓΒ καὶ τοῦ ΑΗΒΖ κοινὴ τομὴ ἡ ΚΒ, τοῦ δὲ
ΗΕΖ καὶ τοῦ ΑΔΘ κοινὴ τομὴ ἡ ΔΜ, τοῦ δὲ ΚΓΒ καὶ τοῦ ΗΕΖ
κοινὴ τομὴ ἡ ΓΝ. καὶ ἐπεὶ τὸ ΑΔ ἐπίπεδον συμπίπτει τῇ κοινῇ τομῇ
τῶν ΗΕΖ, ΑΕΒ ἐπίπεδον, τουτέστι τῇ ΕΑ, ἐκτὸς τῆς ἐπιφανείας τῆς
15 σφαίρας ὡς κατὰ τὸ Ε σημεῖον, συμπίπτει κατὰ τὸ Ε, καὶ ἐκβεβλήσθω
ἡ ΕΑ ἐπὶ τὸ Ε. τὸ Ε ἄρα σημεῖον ἐν τῷ ΑΔΘ ἐπίπεδῳ ἔστιν, ἀλλὰ
καὶ ἐν τῷ ΗΕΖ, ἔστι δὲ καὶ τὰ Δ, Μ σημεῖα ἐν ἀμφοτέροις τοῖς
ΑΔΘ, ΗΕΖ ἐπίπεδοις· ἡ ΜΔ ἄρα συμπίπτει ἐκτὸς τῆς ἐπιφανείας τῆς
σφαίρας ὡς κατὰ τὸ Ε σημεῖον· συμπεσοῦνται δὴ κατὰ τὸ Ε.
20 καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΑΕΒ κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ
σφαίρᾳ τὸν ΑΗΒΖ διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτὸν τεμεῖ καὶ πρὸς
ὀρθάς· ἡ ΑΒ ἄρα διάμετρος ἔστι τοῦ ΑΗΒΖ κύκλου. ὁμοίως δὲ
δείξομεν, ὅτι καὶ ἡ ΗΖ διάμετρος ἔστι τοῦ ΑΗΒΖ κύκλου· κέντρον ἄρα
ἔστιν αὐτοῦ τὸ Α. καὶ ἐπεὶ δύο παράλληλα ἐπίπεδα τὰ ΚΓΒ, ΑΔΘ
25 ὑπὸ τινος ἐπίπεδου τέμνεται τοῦ ΑΗΒΖ, αἱ κοινὰ ἄρα αὐτῶν τομαὶ
παράλληλοί εἰσιν· παράλληλος ἄρα ἔστιν ἡ ΚΒ τῇ ΑΘ. πάλιν, ἐπεὶ
δύο ἐπίπεδα παράλληλα τὰ ΚΓΒ, ΑΔΘ ὑπὸ τινος ἐπίπεδου τέμνεται
τοῦ ΗΕΖ, αἱ κοινὰ αὐτῶν ἄρα τομαὶ παράλληλοί εἰσιν· παράλληλος
ἄρα ἔστιν ἡ ΓΝ τῇ ΔΜ. καὶ ἐπεὶ ἐκάτερον τῶν ΑΕΒ, ΗΕΖ ἐπίπεδων
30 πρὸς τὸ ΑΗΒΖ ἐπίπεδον ὀρθόν ἔστιν, καὶ ἡ κοινὴ αὐτῶν ἄρα τομὴ

1 τῆς] corr. ex τῇ C. κατὰ] ADE, ὡς κατὰ BCFA². περιφερειῶν A,
sed corr. in scrib. 3 EA] AE E. 4 EA] corr. ex AE F. 5 Γ, Δ] ΔΓ E.
In fig. AB ad HZ perpendicularem hab. codd.; Θ inter H et B, Δ in recta AA
hab. E; N] in ras. C², M] corr. ex B C², Θ] e corr. C. 6 EB] -B in ras.
A² B². ἐκατέρας] -s corr. ex v? A. ἐκατέρας-EA] mg. B² (i). ὡς] om. E.
7 προσαναπεπληρώσθωσαν F; προσαναπεπληρώσθω D, sed corr. 8 ΒΓ] BZ F.
9 τοῦ] corr. ex τὸ C. μὲν] om. E. καὶ (tert.)] ADE, om. BCF, del. A².
9. 10 κοινὰ τομαὶ] CEF, κοινὴ τομὴ ABD. 10 ἡ (alt.)] EF, om. ABCD.
11 ἡ ΑΘ-τομὴ] mg. B² (i, κείμενον). ΑΗΒΖ] -B in ras. E. 12 καὶ
τοῦ ΑΔΘ] om. F. ΑΔΘ] -Θ e corr. D. ΚΒΓ B. 13 τομὴ] BEA²,
om. ACDE. κοινὴ-ἐπιφανείας (14)] ἐπιφανεία E. 14 ΑΕΒ] -B in ras. F².
τουτέστιν A. τῇ] τοῦ B. 16 EA] corr. ex EA A. 17 ἀμφοτέροις] -οις

sphaerae ad punctum E uersus concurrat, unus autem arcum
aequalium AE, EB maior sit utroque GE, ED. dico, arcum GE
maiores esse arcu ED.

circulus enim polo E, radio autem EA, descriptus per B
ueniet, puncta autem Γ, Δ excedet, quia uterque AE, EB maior
est utroque GE, ED. ueniat et sit
ut AHBZ, et expleantur circuli, et
circulus ΑΔ cum circulo AHBZ in
puncto Θ concurrat, ΒΓ autem in
puncto Κ, et circuli AHBZ circulo-
rumque AEB, HEZ communes sectio-
nes sint AB, HZ, circuli autem ΑΔΘ
circulique AHBZ communis sectio ΑΘ,
circuli autem ΚΓΒ circulique AHBZ
communis sectio ΚΒ, circuli autem
HEZ circulique ΑΔΘ communis sectio
ΔΜ, circuli autem ΚΓΒ circulique
HEZ communis sectio ΓΝ. et quoniam planum ΑΔ cum communi
sectione planorum HEZ, AEB, hoc est ΕΑ, extra superficiem
sphaerae ad punctum E uersus concurrat in puncto Ε,
et ΕΑ ad Ε producat. Ε igitur punctum in plano ΑΔΘ po-
situm est, uerum etiam in HEZ, et puncta Δ, Μ quoque in utro-
que plano ΑΔΘ, HEZ posita sunt; itaque ΜΔ extra superficiem
sphaerae ad punctum E uersus concurrat; concurrent igitur in Ε.

et quoniam in sphaera circulus maximus AEB circulum ali-
quem eorum, qui in sphaera sunt, AHBZ per polos secat, in
duas partes aequales eum secabit et ad rectos angulos (I 15);
itaque AB diametrus est circuli AHBZ. similiter igitur de-
monstrabimus, etiam HZ diametrum esse circuli AHBZ; quare
centrum eius est Α. et quoniam duo plana parallela ΚΓΒ, ΑΔΘ
plano aliquo AHBZ secantur, communes eorum sectiones par-
allelae sunt (Eucl. XI 16); quare ΚΒ, ΑΘ parallelae sunt.
rursus, quoniam duo plana parallela ΚΓΒ, ΑΔΘ plano aliquo
HEZ secantur, communes eorum sectiones parallelae sunt (ib.);
quare ΓΝ, ΔΜ parallelae sunt. et quoniam utrumque planum
AEB, HEZ ad planum AHBZ perpendiculare est, etiam com-

euan. C, ἀμφοτέρῃ E. 18 ΔΜ E. 20 τῶν] τὸν B. 22 ὁμοίως-κύκλου
(23)] om. D. 24 ἐπίπεδα παράλληλα E. ΚΓΒ] -B e corr. D. ΑΔΘ]
-Θ e corr. D. 25 τέμνεται] -εται in ras. A. ΑΗΒΖ] -B- e corr. A, -HB-
in ras. D. 26 εἰσιν] A, εἰσι BCDEF. 27 ΚΓΒ] corr. ex ΚΓΔ A.
28 εἰσιν] A; εἰσιν, -v euan., C; εἰσι BDEF. 29 ΓΝ] corr. ex ΓΗ B.
30 ἔστιν] A, "C, ἔστι BDEF.

ὀρθή ἐστι πρὸς τὸ AHBZ ἐπίπεδον. κοινή δὲ αὐτῶν τομή ἐστὶν ἡ EA·
καὶ ἡ EA ἄρα ὀρθή ἐστι πρὸς τὸ AHBZ ἐπίπεδον· ὥστε καὶ πρὸς
πάσας τὰς ἀπτομένας αὐτῆς εὐθείας καὶ οὐσας ἐν τῷ τοῦ AHBZ
κύκλου ἐπιπέδῳ ὀρθὰς ποιήσει γωνίας. ἄπτεται δὲ τῆς EA ἑκατέρα
5 τῶν AB, HZ οὐσα ἐν τῷ τοῦ AHBZ κύκλου ἐπιπέδῳ· ἡ EA ἄρα ὀρθή
ἐστι πρὸς ἑκατέραν τῶν AB, HZ. καὶ ἐπεὶ τριγώνου τοῦ EAM ἐκτός
ἐστὶ γωνία ἡ ὑπὸ EAN, μείζων ἐστὶ τῆς ἐντός καὶ ἀπεναντίον γωνίας
τῆς ὑπὸ EMA. ὀρθή δὲ ἡ ὑπὸ EAN· ὁξεῖα ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ EMA·
ἀμβλεία ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ EMZ. καὶ ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ ΓN τῇ
10 ΔM, καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπίπτωκεν ἡ HZ, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΓNH τῇ
ὑπὸ EMA. ὁξεῖα δὲ ἡ ὑπὸ EMA· ὁξεῖα ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ ΓNH.
καὶ παράλληλός ἐστιν ἡ AM τῇ NB, καὶ δύο διηγμέναι εἰσὶν αἱ AB,
MN, καὶ ἐστὶν ἴση ἡ AA τῇ AB· ἴση ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ NA τῇ AM.
ἐστὶ δὲ καὶ ὅλη ἡ HA ὅλη τῇ AZ ἴση· λοιπὴ ἄρα ἡ HN λοιπῇ τῇ
15 MZ ἐστὶν ἴση. ἐπεὶ οὖν τμήμα κύκλου ἐστὶ τὸ HEZ, καὶ αἱ ἀπειλημ-
μέναι ἴσαι εἰσὶν αἱ HN, MZ, καὶ διηγμέναι εἰσὶ παράλληλοι αἱ ΓN,
ΔM, καὶ ἐστὶν ἡ μὲν ὑπὸ ΓNH ὁξεῖα, ἡ δὲ ὑπὸ ΔMZ ἀμβλεία, ἐλάσσων
ἄρα ἐστὶν ἡ ΗΓ περιφέρεια τῆς ΔZ περιφέρειας. ἐπεὶ οὖν ὅλη ἡ HE
περιφέρεια ὅλη τῇ ZE περιφέρειᾳ ἐστὶν ἴση, ὧν ἡ ΗΓ τῆς ΔZ ἐστὶν
20 ἐλάσσων, λοιπὴ ἄρα ἡ ΓE περιφέρεια λοιπῆς τῆς EA περιφέρειας
μείζων ἐστὶν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ε'.

Ἐὰν ἐπὶ μεγίστου κύκλου περιφέρειας ὁ πόλος ᾗ τῶν παραλλήλων,
καὶ τοῦτον τέμνωσι δύο μέγιστοι κύκλοι πρὸς ὀρθάς, ὧν ὁ μὲν εἰς τῶν
25 παραλλήλων, ὁ δὲ ἕτερος λοξὸς πρὸς τοὺς παραλλήλους, ἀπὸ δὲ τοῦ
λοξοῦ κύκλου ἴσαι περιφέρειαι ἀποληφθῶσιν ἐξῆς ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη
τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων, διὰ δὲ τῶν γενομένων σημείων παραλλήλοι
κύκλοι γραφῶσιν, ἀνίσους ἀπολήφονται περιφέρειας τοῦ ἐξ ἀρχῆς μεγίστου
κύκλου τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ μείζονα ἀεὶ τὴν ἑγγιον τοῦ μεγίστου τῶν
30 παραλλήλων τῆς πορρώτερον.

1 ἐστὶ] ἐστὶν A, "/... C. 3 AHB C. 4 post ἐπιπέδῳ del. ἡ EA ἄρα
ὀρθή ἐστὶ CC². EA] corr. ex EA A. 6 ἐστὶν A, comp. C. ἐπεὶ] corr.
ex ἐπὶ A. τριγώνῳ E. EMA] corr. ex ZMA A, ex MA C². 7 ἐστὶ]
ἐστὶν A, comp. C. EAN] ZAN D; EAH C, E- e corr. C². ἐντός] corr.
ex ἐκτός B². γωνίας] om. E. 8 EMA (pr.) -MA in ras. A², EMN D.
EAN] -N e corr. C². EMA] -MA in ras. A. 9 ἀμβλεία] in ras. A.
EMZ] -MZ e corr. A. ΓN] corr. ex ΓH C². 10 ἐκπέπτωκεν E.
HZ] H- e corr. A², NZ D. ἐστὶ F. 11 ὁξεῖα—EMA] mg. A, καὶ^μ add. A².
ἐστὶ] om. E, ἐστὶν AB, comp. C. ἡ (alt.)] om. F. 12 post pr. καὶ supra
add. ἐπεὶ A². διηγμέναι A, sed corr. 13 ἐστὶ] ἐστὶν A, comp. C.
AM] seq. schol. E. 14 HA] KA E. ὅλη] om. D. λοιπῇ] -ῇ in ras.

munis eorum sectio ad planum AHBZ perpendicularis est (Eucl. XI 19). communis autem sectio eorum est EA; quare etiam EA ad planum AHBZ perpendicularis est; quare etiam ad omnes rectas eam tangentes et in plano circuli AHBZ positas rectos angulos efficiet (Eucl. XI def. 3). tangit autem rectam EA utraque AB, HZ in plano circuli AHBZ posita; EA igitur ad utramque AB, HZ perpendicularis est. et quoniam in triangulo EAM extrinsecus positus est $\angle EAN$, maior est angulo interiore et opposito EMA (Eucl. I 16). uerum $\angle EAN$ rectus est; itaque $\angle EMA$ acutus est; quare $\angle EMZ$ obtusus est. et quoniam parallelae sunt ΓN, ΔM, et in eas incidit HZ, erit $\angle ΓNH = \angle EMA$ (Eucl. I 29). uerum $\angle EMA$ acutus est; itaque etiam $\angle ΓNH$ acutus est. et parallelae sunt AM, NB, et duae rectae perductae sunt AB, MN, et AA = AB; itaque NA = AM (Eucl. I 26). uerum etiam tota HA toti AZ aequalis est; quare reliqua HN reliquae MZ aequalis est. quoniam igitur HEZ segmentum circuli est, et rectae abscisae HN, MZ aequales sunt, et perductae sunt parallelae ΓN, ΔM, et $\angle ΓNH$ acutus est, $\angle ΔMZ$ autem obtusus, arcus ΗΓ arcu ΔZ minor est (u. schol.). quoniam igitur totus arcus HE toti arcui ZE aequalis est (I def. 5, Eucl. III 28), quorum ΗΓ arcu ΔZ minor est, reliquus arcus ΓE reliquo arcu EA maior est; quod erat demonstrandum.

V. 1)

Si polus circulorum parallelorum in ambitu circuli maximi positus est, et hunc duo circuli maximi ad rectos angulos secant, quorum alter unus ex parallelis est, alter autem ad parallelos obliquus, et a circulo obliquo aequales arcus deinceps abscinduntur ad easdem partes maximi parallelorum, per puncta autem ita orta circuli paralleli describuntur, a circulo maximo ab initio posito arcus inaequales abscident inter eos positos et proximam quamque maximo parallelorum remotiore maiorem.

2 litt. A. λοιπῇ corr. ex λοιπῇ B. 15 ἐστὶ] ἐστὶν AE. τὸ] ἡ E.
16 εἰσὶ C. αἱ—εἰσὶ] mg. C² ('). HN] corr. ex H B. καὶ δι- in
ras. C². ΓN] ΓH CF, corr. F. 17 ἀμβλεία] seq. schol. E. Mg. 7 D.
18 mg. C B. ΗΓ] ΝΓ CD. 19 ZE] Z- e corr. A; EE BC, corr. B.
20 ἄρα] ἄρα καὶ E. 21 ὅπερ ἔδει δεῖξαι] del. A². 22 ε'] mg. ext. B².
24 τέμνωσιν A. 25 ὁ δὲ] in ras. A. δὲ (alt.)] δ- e corr. in scrib. D.
29 κύκλου] om. E. ἑγγιον A, corr. A². 30 πορρωτέρω E, -ω e corr.

1) Cfr. Pappus VI 6—12.

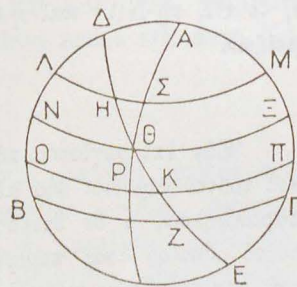
ἐπὶ γὰρ μεγίστου κύκλου περιφέρειας τοῦ ABΓ ὁ πόλος ἔστω τῶν
 παραλλήλων τὸ Α σημείον, καὶ τοῦτον τεμνέτωσαν δύο μέγιστοι κύκλοι
 οἱ BZΓ, ΔZE πρὸς ὀρθάς, ὧν ὁ μὲν BZΓ εἰς τῶν παραλλήλων, ὁ δὲ
 ΔZE λοξὸς πρὸς τοὺς παραλλήλους, ἀπὸ δὲ τοῦ λοξοῦ κύκλου τοῦ ΔZE
 5 ἴσαι περιφέρειαι ἀπειλήφθωσαν αἱ KΘ, ΘH ἐξῆς ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ
 μεγίστου κύκλου τῶν παραλλήλων τοῦ BZΓ, διὰ δὲ τῶν K, Θ, H
 σημείων παράλληλοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ OKΠ, NΘΞ, ΛHM. λέγω,
 ὅτι οἱ OKΠ, NΘΞ, ΛHM κύκλοι ἀνίσους ἀπολήφονται περιφέρειας τοῦ
 ἐξ ἀρχῆς μεγίστου κύκλου τοῦ ABΓ καὶ μείζονα ἀεὶ τὴν ἔγγιον τοῦ
 10 BZΓ τῆς πορρώτερον. λέγω οὖν, ὅτι μείζον ἐστὶν ἡ ON περιφέρεια
 τῆς NA περιφέρειας.

γεγράφθω γὰρ διὰ τῶν A, Θ σημείων μέγιστος κύκλος ὁ AΘP.
 καὶ ἐπεὶ τὸ A σημείον πόλος ἐστὶ τοῦ OKΠ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ
 ANO περιφέρεια τῇ AΘP περιφέρειᾳ. πάλιν, ἐπεὶ τὸ A σημείον πόλος
 15 ἐστὶ τοῦ NΘΞ κύκλου, ἴση ἐστὶν ἡ AAN περιφέρεια τῇ AΣΘ περιφέρειᾳ.
 λοιπὴ ἄρα ἡ NO λοιπὴ τῇ ΘP ἐστὶν ἴση. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ
 ἡ NA περιφέρεια τῇ ΣΘ ἐστὶν ἴση. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν NO τῇ ΘP,
 ἡ δὲ AN τῇ ΣΘ. καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ AΘP κύκλον
 τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν OKΠ διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτὸν
 20 τεμεῖ καὶ πρὸς ὀρθάς· ὁ AΘP ἄρα κύκλος ὀρθὸς ἐστὶ πρὸς τὸν OKΠ
 κύκλον. κύκλου δὲ τινος τοῦ OKΠ ἐπὶ διαμέτρου τῆς ἀπὸ τοῦ P
 τμήμα κύκλου ὀρθὸν ἐφέσταται τὸ PΘ καὶ τὸ τοῦτῳ συνεχές, καὶ
 ἀπειλήπται περιφέρεια ἡ PΘ ἐλάσσων ἢ ἡμίσεια οὖσα τοῦ ἐφεστῶτος
 τμήματος· ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ Θ ἐπὶ τὸ P ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἐλάσσων
 25 ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Θ σημείου πρὸς τὸν OKΠ κύκλον προσπιπτονσῶν
 εὐθειῶν· ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ Θ ἐπὶ τὸ P ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἐλάσσων
 ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Θ ἐπὶ τὸ K ἐπιζευγνυμένης εὐθείας. καὶ εἰσιν ἴσοι
 οἱ κύκλοι· μέγιστοι γὰρ εἰσιν· ἡ ἄρα ΘP περιφέρεια ἐλάσσων ἐστὶ τῆς
 ΘK περιφέρειας. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ ΘΣ τῆς ΘH ἐλάσσων
 30 [ὁμοίως εἰπόντες· κύκλου δὲ τινος τοῦ ΛHM ἐπὶ διαμέτρου τῆς ἀπὸ
 τοῦ Σ σημείου τμήμα κύκλου ὀρθὸν ἐφέστηκε τὸ ΣΘ καὶ τὸ τοῦτῳ
 συνεχές, καὶ ἀπειλήπται περιφέρεια ἡ ΣΘ ἐλάσσων ἢ ἡμίσεια οὖσα τοῦ

2 A] om. E. 3 post εἰς supra add. ἔστω A². 4 ΔZE (alt.) ΔZ AC,
 corr. A². 5 ΘH] Θ- e corr. E. 6 κύκλου] fort. delendum. BZΓ] B-
 corr. ex Δ, -Γ in ras. A²; ΔZΓ D, ZΓ C. 8 κύκλοι] corr. ex κύκλων F.
 9 ἔγγιον A, corr. A². 10 πορρωτέρω E. 13 ἐστὶν A. 14 ANO—ἡ (15)]
 bis D (ANO) in repet. -N- e corr.) 15 ἡ] supra scr. F. τῆς AΣΘ
 περιφέρειας B. 17 τῇ ΣΘ] τῆς ΣΘ B, τῆς Θ C, τῇ ΣΘ περιφέρειᾳ E.
 In fig. inter Δ et A arcum per H ductum, ab A arcum per H ad NE ductum
 add. E, ubi hic arcum NE secant, litt. Θ add., alt. Θ del.; O] corr. ex Θ C²,
 Γ e corr., A, H, Θ, K, P postea add. C. 18 AN] NA B. 19 OKΠ] -Π
 in ras. A. διὰ] δι- in ras. A. 21 δὲ] E. 22 ἐφέσταται] mut. in

nam in ambitu circuli maximi ABΓ polus parallelorum po-
 situs sit punctum A, et eum duo circuli maximi ad rectos an-
 gulos secant BZΓ, ΔZE, quorum BZΓ unus ex parallelis sit, ΔZE
 autem ad parallelos obliquus, a circulo autem obliquo ΔZE dein-
 ceptus arcus aequales KΘ, ΘH abscindantur in easdem partes [cir-
 culi] maximi parallelorum BZΓ, per puncta autem K, Θ, H par-
 alleli circuli describantur OKΠ, NΘΞ, ΛHM. dico, circulos OKΠ,
 NΘΞ, ΛHM a circulo maximo ab initio posito ABΓ inaequales
 arcus abscindere et proximum quemque circulo BZΓ remotiore
 maiorem. dico igitur, arcum ON maiorem esse arcu NA.

describatur enim per puncta A, Θ circulus maximus AΘP.
 et quoniam punctum A polus est circuli OKΠ, arcus ANO
 arcui AΘP aequalis est (I def. 5, Eucl. III 28). rursus, quoniam
 punctum A polus est circuli NΘΞ, arcus AAN arcui AΣΘ aequalis
 est (ib.); quare reliquus NO reliquo
 ΘP aequalis est. similiter igitur de-
 monstrabimus, etiam arcum NA arcui
 ΣΘ aequalem esse; itaque arcus NO
 arcui ΘP aequalis est, arcus autem AN
 arcui ΣΘ. et quoniam in sphaera cir-
 culus maximus AΘP circum aliquem
 OKΠ eorum, qui in sphaera sunt, per
 polos secant, in duas partes aequales
 eum secabit et ad rectos angulos (I 15); quare AΘP ad circum
 eum secabit et ad rectos angulos (I 15); quare AΘP ad circum
 OKΠ perpendicularis est. in circulo igitur aliquo OKΠ in dia-
 metro ab P ducta segmentum circuli perpendiculare erectum est
 PQ, et quod cum eo coniunctum est, et abscisus est arcus PΘ
 minor quam dimidius segmenti erecti; itaque recta a Θ ad P
 ducta minor est omnibus rectis a puncto Θ ad circum OKΠ
 adiacentibus (prop. I); quare recta a Θ ad P ducta minor est
 recta a Θ ad K ducta. et circuli aequales sunt; maximi enim
 sunt; quare arcus ΘP arcu ΘK minor est (cfr. Eucl. III 28).
 similiter igitur demonstrabimus, etiam arcum ΘΣ arcu ΘH mi-
 norem esse [similiter ratiocinantes: in circulo igitur aliquo
 ΛHM in diametro a puncto Σ ducta segmentum circuli perpen-
 diculare erectum est ΣΘ, et quod cum eo coniunctum est, et

ἐφίσταται B². ΘP E. συνεχές] -ές e corr. D. 23 περιφέρεια A, sed
 corr. in scrib. ΘP E. 25 ἐστὶν A, comp. C. πασῶν] om. E.
 27 ἐστὶν A, comp. C. τῇ] corr. ex πασῶν D. 28 οἱ] om. E. ἐστὶν A,
 comp. C. 29 τῇ] τῇ C. Post ἐλάσσων ins. ἐστὶν (comp.) A.
 30 ὁμοίως—τμήματος (p. 132, 1)] deleo. 31 ἐφέστηκεν A. 32 ἀπειλήπται]
 -ται corr. ex A².

γεγράφθωσαν γὰρ διὰ τῶν H, Θ, K σημείων παράλληλοι κύκλοι οἱ EHO, ΠOP, ΣKT· μείζων ἄρα ἡ ΣΠ περιφέρεια τῆς ΠE περιφέρειας διὰ τὸ προδειχθὲν θεώρημα. ἀλλ' ἡ μὲν ΣΠ τῇ ΓΘ ἐστὶν ἴση, ἡ δὲ ΠE τῇ ΘΦ· καὶ ἡ ΓΘ ἄρα τῆς ΘΦ ἐστὶ μείζων. κείσθω οὖν τῇ ΘΦ ἴση ἡ ΘX· ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ΗΘ τῇ ΘK ἴση· ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ H ἐπὶ τὸ Φ ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἴση ἐστὶ τῇ ἀπὸ τοῦ X ἐπὶ τὸ K ἐπιζευγνυμένη εὐθείᾳ.

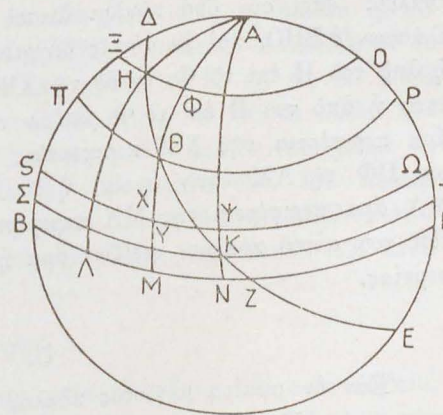
γεγράφθω δὲ διὰ τοῦ X τοῖς ἐξ ἀρχῆς παράλληλος κύκλος ὁ $\zeta X\Psi\Omega$.

- 10 καὶ ἐπεὶ μέγιστος κύκλος ὁ AΨKN κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν $\zeta X\Psi\Omega$ διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτὸν τεμεῖ καὶ πρὸς ὀρθάς· ὁ ἄρα AΨKN κύκλος ὀρθός ἐστὶ πρὸς τὸν $\zeta X\Psi\Omega$ κύκλον· ὥστε καὶ ὁ $\zeta X\Psi\Omega$ κύκλος ὀρθός ἐστὶ πρὸς τὸν AΨKN κύκλον. καὶ ἐπεὶ δύο ἐπίπεδα παράλληλα τὰ BZI, $\zeta X\Psi\Omega$ ὑπὸ τινος ἐπιπέδου τέμνεται τοῦ AΨKN, αἱ κοιναὶ αὐτῶν ἄρα τομαὶ παράλληλοί εἰσιν· ἡ ἄρα κοινὴ τομὴ τῶν AΨKN, BZI, ἥπερ ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ N σημείου διάμετρος οὕσα τοῦ AΨKN κύκλου, καὶ ἡ κοινὴ τομὴ τῶν AΨKN, $\zeta X\Psi\Omega$ παράλληλοί εἰσιν· ὥστε ἡ κοινὴ τομὴ τῶν AΨKN, $\zeta X\Psi\Omega$ παράλληλός ἐστὶ τῇ διαμέτρῳ τοῦ AΨKN. εἰς δὲ κύκλον τὸν AΨKN διήκται τις εὐθεῖα ἡ τῶν AΨKN, $\zeta X\Psi\Omega$ κύκλων κοινὴ τομὴ εἰς ἄνισα τέμνουσα τὸν κύκλον· παράλληλος γὰρ ἐστὶ τῇ διαμέτρῳ τοῦ AΨKN κύκλου· καὶ ἐπ' αὐτῆς τμήμα κύκλου ὀρθὸν ἐφέστηκε τὸ XΨ καὶ τὸ τούτῳ συνεχές, καὶ διήρηται ἡ τοῦ ἐφεστώτος τμήματος περιφέρεια εἰς ἄνισα κατὰ τὸ X, καὶ ἡ ΨX περιφέρεια ἐλάσσων ἐστὶν ἢ ἡμίσεια τοῦ ἐφεστώτος τμήματος· ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ X ἐπὶ τὸ Ψ ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἐλάσσων ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ X σημείου πρὸς τὴν ΨKN περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν. ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ X ἐπὶ τὸ Ψ ἐλάσσων ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ X ἐπὶ τὸ K· ὥστε ἡ ἀπὸ τοῦ X ἐπὶ τὸ K μείζων ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ X ἐπὶ τὸ Ψ. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ X ἐπὶ τὸ K ἴση ἐστὶ

1 γεγράφθωσαν] γε- in ras. E. τῶν] -ων in ras. A. H] mut. in K A. K] mut. in H A. 2 οἱ] ὁ C. EHB E. ΣΠ] -Π e corr. C. Fig. male delineata in E. 4 ΘΦ (alt.)] ΣΘΦ C. ἐστὶ comp. C, ἐστὶν A. μείζων] μεί- in ras. A. 5 ἡ (tert.)] supra scr. A. H] Θ C. τὸ] in ras. A. 6 ἴση—εὐθείᾳ (7)] mg. C. ἐστὶν A, comp. C. 7 εὐθείᾳ] -ε e corr. F. 8 δὴ] del. A². 10 κύκλος] om. E. 11 τὸν] DEA², τῶν ABCF. XΨΩ AD, corr. A². 12 ΨKN AD, corr. A². ἐστὶν A, comp. C. τὸν] ε' ∞ C. $\zeta X\Psi\Omega$ XΨΩ ADE, corr. A². 13 $\zeta X\Psi\Omega$ XΨΩ AD, corr. A². ἐστὶν A, comp. C. κύκλον] om. E. 14 XΨΩ AD, corr. A². τοῦ] τῶν F. 17 XΨΩ AD, corr. A². 18 $\zeta X\Psi\Omega$ —AΨKN (alt.) (19)] om. E. ὥστε—AΨKN (pr.) (19)] suspecta Nizzio. τῶν] bis B, alt. del. XΨΩ AD, corr. A². 19 ἐστὶν A. τὸν] corr. ex τὴν D. 20 XΨΩ AD, corr. A². τομὴ κοινὴ B. τὸ μὴ E. εἰς ἄνισα] -ε ἄνισα in ras. E. τέμν E. 21 ἐστὶν A. 22 ἐφέστηκεν A. ΨX BCF.

per puncta enim H, Θ, K circuli paralleli describantur EHO, ΠOP, ΣKT; itaque arcus ΣΠ maior est arcu ΠE propter propositionem praecedentem

(prop. V). uerum ΣΠ arcui ΓΘ aequalis est, ΠE autem arcui ΘΦ (II 10); quare etiam ΓΘ arcu ΘΦ maior est. ponatur igitur ΘX arcui ΘΦ aequalis; uerum etiam ΗΘ arcui ΘK aequalis est; quare recta ab H ad Φ ducta rectae a X ad K ductae aequalis est (prop. III).

describatur igitur per X circulis ab initio positus parallelus circulus $\zeta X\Psi\Omega$.

et quoniam circulus maximus AΨKN circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, $\zeta X\Psi\Omega$ per polos secat, in duas partes aequales eum secabit et ad angulos rectos (I 15); itaque circulus AΨKN ad circulum $\zeta X\Psi\Omega$ perpendicularis est; quare etiam circulus $\zeta X\Psi\Omega$ ad circulum AΨKN perpendicularis est. et quoniam duo plana parallela BZI, $\zeta X\Psi\Omega$ plano aliquo AΨKN secantur, communes eorum sectiones parallelae sunt (Eucl. XI 16); itaque communis sectio planorum AΨKN, BZI, quae est diametrus circuli AΨKN a puncto N ducta (I 11), et communis sectio planorum AΨKN, $\zeta X\Psi\Omega$ parallelae sunt; communis igitur sectio circulorum AΨKN, $\zeta X\Psi\Omega$ diametro circuli AΨKN parallela est. in circulum igitur AΨKN recta aliqua perducta est, communis sectio planorum AΨKN, $\zeta X\Psi\Omega$, circulum in partes inaequales secans — nam diametro circuli AΨKN parallela est —, et in ea segmentum circuli perpendiculare erectum est XΨ, et quod cum eo coniunctum est, et arcus segmenti erecti in partes inaequales in X diuisus est, et arcus ΨX minor est quam dimidius segmenti erecti; itaque recta a X ad Ψ ducta minor est omnibus rectis a puncto X ad arcum ΨKN adiacentibus (prop. I). recta igitur a X ad Ψ ducta minor est recta a X ad K ducta; quare recta a X ad K ducta maior est recta a X ad Ψ ducta.

τούτῳ] e corr. AA², τούτῳ] E, τούτων ABCDF. 24 X] α χ E. XΨ B. 25 ἐπιζευγνυμένη—Ψ (27)] bis D. 26 πασῶν] supra scr. B². σημείων C, sed corr. 29 ἐστὶν A. ἐστὶν A.

τῇ ἀπὸ τοῦ H ἐπὶ τὸ Φ· καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ H ἄρα ἐπὶ τὸ Φ μείζων ἐστὶ
 τῆς ἀπὸ τοῦ X ἐπὶ τὸ Ψ. καὶ ἐπεὶ ὁ XΨΩ κύκλος ἔγγιον ἐστὶ τοῦ
 κέντρου ἢ περὶ ὁ ΕΗΟ, μείζων ἄρα ἐστὶν ὁ XΨΩ κύκλος τοῦ ΕΗΟ
 κύκλου. ἐπεὶ οὖν δύο κύκλοι ἄνισοί εἰσιν οἱ XΨΩ, ΕΗΟ, καὶ ἐστὶν
 5 ἐλάσσων ὁ ΕΗΟ, καὶ ἐν αὐτοῖς διηγμέναι εἰσὶν εὐθεῖαι, ἐν μὲν τῷ ΕΗΟ
 ἡ ἀπὸ τοῦ H ἐπὶ τὸ Φ, ἐν δὲ τῷ XΨΩ ἡ ἀπὸ τοῦ X ἐπὶ τὸ Ψ, καὶ
 ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ H ἐπὶ τὸ Φ μείζων τῆς ἀπὸ τοῦ X ἐπὶ τὸ Ψ, ἡ HΦ
 ἄρα περιφέρεια τῆς XΨ περιφέρειας μείζων ἐστὶν ἢ ὁμοία. ἀλλ' ἡ
 μὲν HΦ τῇ ΑΜ ἐστὶν ὁμοία, ἡ δὲ XΨ τῇ ΜΝ ἐστὶν ὁμοία· καὶ ἡ
 10 ΜΑ ἄρα περιφέρεια τῆς ΜΝ περιφέρειας μείζων ἐστὶν ἢ ὁμοία. καὶ
 εἰσι τοῦ αὐτοῦ κύκλου· μείζων ἄρα ἡ ΑΜ περιφέρεια τῆς ΜΝ περι-
 φερείας.

ζ'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος κύκλου τινὸς τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ
 15 ἐφάπτηται, ἄλλος δὲ τις μέγιστος κύκλος λοξὸς ὢν πρὸς τοὺς παραλλή-
 λους μειζόνων ἐφάπτηται, ἡ ὢν ὁ ἐξ ἀρχῆς ἐφήπτετο, ἔτι δὲ αἱ ἀφαι-
 ῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀρχῆς μεγίστου κύκλου, ἀπὸ δὲ τοῦ λοξοῦ κύκλου ἴσαι
 περιφέρειαι ἀποληφθῶσιν ἐξῆς ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ μεγίστου τῶν
 παραλλήλων, διὰ δὲ τῶν γενομένων σημείων παράλληλοι κύκλοι γραφῶσιν,
 20 ἀνίσους ἀπολήψονται περιφερείας τοῦ ἐξ ἀρχῆς μεγίστου κύκλου τὰς
 μεταξὺ αὐτῶν καὶ μείζονα αἰετὴν ἔγγιον τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων
 τῆς πορρώτερον.

ἐν γὰρ σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΑΒΓ κύκλου τινὸς τῶν ἐν τῇ
 σφαίρᾳ τοῦ ΑΔ ἐφαπτέσθω κατὰ τὸ Α σημεῖον, ἄλλος δὲ τις μέγιστος
 25 κύκλος ὁ ΕΖΗ λοξὸς ὢν πρὸς τοὺς παραλλήλους μειζόνων ἐφαπτέσθω,
 ἡ ὢν ὁ ΑΒΓ κύκλος ἐφάπτεται, ἔτι δὲ αἱ ἀφαι ἔστωσαν ἐπὶ τοῦ ΑΒΓ
 κύκλου κατὰ τὰ Ε, Η σημεία, μέγιστος δὲ τῶν παραλλήλων ἔστω ὁ
 ΒΖΓ, ἀπὸ δὲ τοῦ λοξοῦ κύκλου τοῦ ΕΖΗ ἴσαι περιφέρειαι ἀπειλήφθωσαν
 αἱ ΑΚ, ΚΘ ἐξῆς ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων τοῦ
 30 ΒΖΓ, διὰ δὲ τῶν Θ, Κ, Α σημείων παράλληλοι κύκλοι γεγράφθωσαν
 οἱ ΜΘΝ, ΕΚΟ, ΠΑΡ. λέγω, ὅτι μείζων ἐστὶν ἡ ΠΕ περιφέρεια τῆς
 ΕΜ περιφέρειας.

γεγράφθω γὰρ διὰ τοῦ Κ σημείου τοῦ ΑΔ κύκλου ἐφαπτόμενος
 μέγιστος ὁ ΔΚΣ, ὥστε ἀσύμπτωτον εἶναι τὸ ἀπὸ τοῦ Α ἡμικύκλιον ὡς

2 XΨΩ] εχψω E. ἔγγιον A, corr. A². 3 ὁ XΨΩ] οεχψω E,
 χ e corr. ΕΗΟ (alt.) ENO E. 4 εἰσι F. εχψω E. 5 ΕΗΟ (alt.)
 ΕΗΟ C. 6 εχψω E. 7 ἡ (alt.) corr. ex H A. 8 τῆς XΨ περιφέρειας
 om. E. τῆς] seq. ras. 1—2 litt. C. XΨ] corr. ex TΨ D. 9 οὐ mg. D.
 ὁμοία] ὁμοία τῆς XΨ περιφέρειας E. 9 HΦ] ΝΦ D. ΑΜ] -M e corr. C.
 καὶ] om. E. 10 ΜΝ] ΚΝ C. 11 εἰσιν A. 13 ζ'] mg. ext. B² (euan.).

recta autem a X ad K ducta aequalis est rectae ab H ad Φ
 ductae; quare etiam recta ab H ad Φ ducta maior est recta a X
 ad Ψ ducta. et quoniam circulus XΨΩ centro propior est quam
 ΕΗΟ, circulus XΨΩ maior est circulo ΕΗΟ (I 6). quoniam igitur
 duo circuli inaequales sunt XΨΩ, ΕΗΟ, et minor est ΕΗΟ, et in
 eos perductae sunt rectae, in ΕΗΟ recta ab H ad Φ, in XΨΩ
 autem recta a X ad Ψ, et recta ab H ad Φ ducta maior est
 recta a X ad Ψ ducta, arcus HΦ arcu XΨ maior est quam si-
 milis (u. schol.). uerum HΦ arcui ΑΜ similis est, XΨ autem
 arcui ΜΝ similis (II 10); quare etiam arcus ΜΑ arcu ΜΝ maior
 est quam similis. et eiusdem circuli sunt; ergo arcus ΑΜ arcu
 ΜΝ maior est.

VII.

Si in sphaera circulus maximus circum aliquem eorum,
 qui in sphaera sunt, contingit, alius autem aliquis circulus ma-
 ximus ad parallelos obliquus maiores contingit, quam quos cir-
 culus ab initio positus contingebat, praeterea autem puncta con-
 tactus in circulo maximo ab initio posito sunt, ab obliquo autem
 circulo arcus aequales deinceps abscinduntur ad easdem partes
 maximi parallelorum, per puncta autem ita orta circuli paralleli
 describuntur, a circulo maximo ab initio posito arcus inaequales
 abscident inter eos positos et proximum quemque maximo par-
 allelorum maiorem remotiore.

in sphaera enim circulus maximus ΑΒΓ circum aliquem
 eorum, qui in sphaera sunt, ΑΔ contingat in puncto Α, alius
 autem aliquis circulus maximus ΕΖΗ ad parallelos obliquus
 maiores contingat, quam quos circulus ΑΒΓ contingit, praeterea
 autem puncta contactus in circulo ΑΒΓ positi sint ad puncta
 Ε, Η, maximus autem parallelorum sit ΒΖΓ, ab obliquo autem
 circulo ΕΖΗ aequales arcus deinceps abscindantur ΑΚ, ΚΘ ad
 easdem partes maximi parallelorum ΒΖΓ, per puncta autem
 Θ, Κ, Α circuli paralleli describantur ΜΘΝ, ΕΚΟ, ΠΑΡ. dico,
 arcum ΠΕ maiorem esse arcu ΕΜ.

per punctum Κ enim circum ΑΔ contingens describatur
 circulus maximus ΔΚΣ ita, ut semicirculus ab Α descriptus ad

14 κύκλου] -ου in ras. B. τινὰ B, sed corr. 16 ὢν] e corr. A.
 ἐφήπτετο] -ήπτετο in ras. A, corr. ex ἐφάπτετο B. ἔτι] ἔτ- in ras. A.
 αἱ] in ras. A. 21 ἔγγιον A, corr. A². 22 πορρώτερον] pr. ο e corr. D.
 πορρωτέρω E. 25 πρὸς] παρὰ C. παραλλήλους C. 29 ΚΘ] corr. ex ΚΕ? D.
 31 ΕΚΟ] Ε- in ras. E. ἐστὶ B, sed corr. 34 μέγιστος] ABCDE, κύκλος
 μέγιστος E, μέγιστος κύκλος A². ἀσύμπτων F.

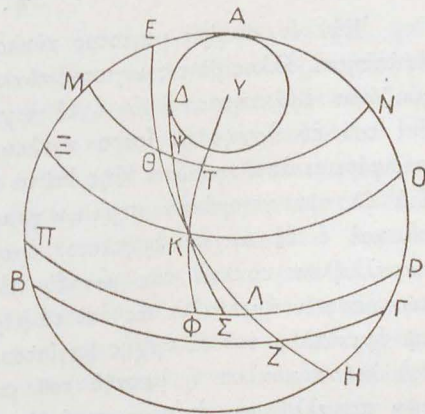
ἐπὶ τὰ Α, Β μέρη τῷ ἀπὸ τοῦ Δ ἡμικυκλίῳ ὡς ἐπὶ τὰ Σ μέρη, καὶ εἰλήφθω ὁ πόλος τῶν παραλλήλων καὶ ἔστω τὸ Υ σημείον, καὶ διὰ τῶν Υ, Κ σημείων μέγιστος κύκλος γεγράφθω ὁ ΥΚΦ.

ἐπεὶ οὖν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΥΚΦ κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τὸν ΠΑΡ διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτὸν τεμεῖ καὶ πρὸς ὀρθάς· ὁ ΥΚΦ ἄρα κύκλος ὀρθός ἐστι πρὸς τὸν ΠΑΡ κύκλον. κύκλου δὲ τινος τοῦ ΠΑΡ ἐπὶ διαμέτρου τῆς ἀπὸ τοῦ Φ κύκλου τμήμα ὀρθὸν ἐφέσταται τὸ ΦΚΥ καὶ τὸ τοῦτο συνεχές, καὶ διήρηται ἡ τοῦ ἐφεστώτος τμήματος περιφέρεια εἰς ἄνισα κατὰ τὸ Κ σημείον, καὶ ἐστὶν ἐλάσσων ἢ ἡμίσεια ἡ ΦΚ· ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ Κ ἐπὶ τὸ Φ ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἐλαχίστη ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Κ σημείου πρὸς τὴν ΠΑΡ περιφέρειαν προσπιπτοσῶν εὐθειῶν, αἰεὶ δ' ἡ ἔγγιον αὐτῆς τῆς ἀπώτερόν ἐστιν ἐλάσσων. ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ Κ ἐπὶ τὸ Σ ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἐλάσσων ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Κ ἐπὶ τὸ Λ ἐπιζευγνυμένης εὐθείας· ὥστε ἡ ἀπὸ τοῦ Κ ἐπὶ τὸ Λ ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα μείζων ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Κ ἐπὶ τὸ Σ ἐπιζευγνυμένης εὐθείας. καὶ εἰσιν ἴσοι οἱ ΔΚΣ, ΕΛΗ κύκλοι· μέγιστοι γάρ εἰσιν· μείζων ἄρα ἡ ΚΛ περιφέρεια τῆς ΚΣ περιφέρειας. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ ἡ ΘΚ περιφέρεια μείζων ἐστὶ τῆς ΚΨ περιφέρειας. καὶ ἐστὶν ἴση ἡ ΘΚ τῇ ΚΛ· μία ἄρα τῶν ΘΚ, ΚΛ ἐκατέρας τῶν ΨΚ, ΚΣ μείζων ἐστίν. καὶ ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ὁ ΒΖΓ κύκλος τῷ ΜΘΝ κύκλῳ, ὁ δὲ ΒΖΓ κύκλος συμπίπτει τῇ τῶν ΘΚΛ, ΨΚΣ κοινῇ τομῇ ἐντὸς τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας ὡς κατὰ τὸ κέντρον τῆς σφαίρας, καὶ ὁ ΜΘΝ ἄρα κύκλος ἐκβαλλόμενος συμπίπτει τῇ τῶν ΘΚΛ, ΨΚΣ κοινῇ τομῇ ἐκτὸς τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας ὡς κατὰ τὸ Κ σημείον. ἐπεὶ οὖν ἐν σφαίρᾳ μέγιστοι κύκλοι οἱ ΘΚΛ, ΨΚΣ τέμνουσιν ἀλλήλους κατὰ τὸ Κ σημείον, ἀπὸ δὲ ἐνὸς αὐτῶν τοῦ ΘΚΛ ἴσαι περιφέρειαι ἀπειλημμέναι εἰσὶν αἱ ΘΚ, ΚΛ ἐξῆς ἑφ' ἐκάτερα τοῦ σημείου, καθ' ὃ τέμνουσιν ἀλλήλους, καὶ διὰ τῶν Θ, Λ σημείων παράλληλα ἐπίπεδα ἐκβέβληται τὰ ΠΑΡ, ΜΘΝ, ὧν τὸ

1 Α, Β] B Nizze. Δ] Α Β. 2 Υ] γ ΑΔ, δ Α². 3 τῶν] -λων
corr. ex τὸ Α. Υ] mut. in δ Α, ut saepius; δ D, δ F. 5 πόλων] -λων
in ras. Α. τέμνει] in ras. Α. 6 ΥΚΦ] ΥΦ ΑΔ, corr. Α². ἐστὶν Α,
comp. C. ΠΑΡ] corr. ex ΠΑΡ Α. 7 ΠΑΡ] corr. ex ΠΑΡ Α. 8 ἐφέσταται]
Ε, ἐφέσταται ΑΒCDE. 10 Κ] in ras. Α. ἐπὶ τὸ Φ] om. Ε. 11 ἐστὶν Α.
ΠΑΡ] corr. ex ΠΑΡ Α. 12 δ'] ΑCDEF, δὲ ΒΑ². ἔγγιον Α, corr. Α². αὐτοῦ Ε.
ἀπώτερόν] ἀπώ- e corr. Β, πορρωτέρω Ε. 14 ἐστὶν Α, comp. C. 15 τὸ Α-
εὐθείας (16)] del. Α². 16 ΔΚΣ] ΔΣ ΑΔ, corr. Α². 17 μέγιστοι κύκλοι Ε.
εἰσιν] Α, εἰσι BCDEF. τῆς] τῇ C. In fig. arcus in arcu ΕΟ non concurrunt
in EF; Ψ] om. D, T] Ψ eras. Α; Γ] corr. ex Β C², Ζ] euan. C; Φ et P add. C².
18 ΚΘ Ε. 19 ΘΚ] ΚΘ BE. τῶν] e corr. F. 20 ἐστὶν] Α, comp. C,
ἐστὶ BDEF. 21 ΒΖΓ (utrumque)] ΠΦΣΑΡ Hunt. μᾶν D. ΒΖΓ (alt.)]

partes A, B uersus cum semicirculo a Δ descripto ad partes Σ uersus non concurrat (II 13), et sumatur polus parallelorum (I 21; II 1) et sit punctum Υ, et per puncta Υ, Κ circulus maximus describatur ΥΚΦ (I 20).

quoniam igitur in sphaera circulus maximus ΥΚΦ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, ΠΑΡ per polos secat, in duas partes aequales eum secabit et ad rectos angulos (I 15); itaque circulus ΥΚΦ ad circulum ΠΑΡ perpendicularis est. in circulo igitur aliquo ΠΑΡ in diametro a Φ ducta segmentum circuli perpendiculare erectum est ΦΚΥ, et quod cum eo coniunctum est, et arcus segmenti erecti in puncto Κ in partes inaequales diuisus est, et ΦΚ minor est quam dimidius; itaque recta a Κ ad Φ ducta

minima est omnium rectarum a puncto Κ ad arcum ΠΑΡ adiacentium (prop. I), proxima autem quaeque ei remotiore minor dentium (prop. I), proxima autem quaeque ei remotiore minor (p. 114, 11 sqq.). recta igitur a Κ ad Σ ducta minor est recta a Κ ad Λ ducta; quare recta a Κ ad Λ ducta maior est recta a Κ ad Σ ducta. et circuli ΔΚΣ, ΕΛΗ aequales sunt; maximi enim sunt; itaque arcus ΚΛ maior est arcu ΚΣ. similiter igitur demonstrabimus, etiam arcum ΘΚ maiorem esse arcu ΚΨ. et ΘΚ arcui ΚΛ aequalis est; itaque unus arcuum ΘΚ, ΚΛ utroque ΨΚ, ΚΣ maior est. et quoniam circulus ΒΖΓ circulo ΜΘΝ parallelus est, circulus autem ΒΖΓ cum communi sectione circulorum ΘΚΛ, ΨΚΣ intra superficiem sphaerae concurrat ad centrum sphaerae uersus, etiam circulus ΜΘΝ productus cum communi sectione circulorum ΘΚΛ, ΨΚΣ extra superficiem sphaerae concurrat ad punctum Κ uersus (u. p. 132, 2 sqq.). quoniam igitur in sphaera circuli maximi ΘΚΛ, ΨΚΣ inter se secant in puncto Κ, ab uno autem eorum ΘΚΛ aequales arcus ΘΚ, ΚΛ deinceps abscisi sunt in utramque partem puncti, in quo inter se secant, et per puncta Θ, Λ plana parallela ducta sunt ΠΑΡ, ΜΘΝ, quorum ΜΘΝ cum communi sec-

βζΥ D. 23 ἐκβαλλόμενος C. 24 τῆς σφαίρας] om. C. 27 ΘΚ] ΘΝ BC.
29 παράλληλοι Ε, sed corr. in scrib.

ΜΟΝ συμπίπτει τῇ τῶν ΘΚΛ, ΨΚΣ κύκλων κοινῇ τομῇ ἐκτὸς τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας ὡς κατὰ τὸ Κ σημείον, μία δὲ τῶν ΘΚ, ΚΛ περιφερειῶν μείζων ἐστὶν ἑκατέρωθεν τῶν ΣΚ, ΚΨ, μείζων ἄρα καὶ ἡ ΣΚ τῆς ΚΨ. ἀλλ' ἡ μὲν ΣΚ τῇ ΠΞ ἐστὶν ἴση, ἡ δὲ ΚΨ τῇ ΜΞ·
 5 καὶ ἡ ΠΞ ἄρα τῆς ΕΜ ἐστὶ μείζων.

ἡ'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος κύκλου τινὸς τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ ἐφάπτηται, ἄλλος δὲ τις μέγιστος κύκλος λοξὸς ὢν πρὸς τοὺς παραλλήλους μείζων ἐφάπτηται, ἢ ὢν ὁ ἐξ ἀρχῆς ἐφήπτετο, ἔτι δὲ αἱ ἀφαί ὧν
 10 ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀρχῆς μεγίστου κύκλου, ἀπὸ δὲ τοῦ λοξοῦ κύκλου ἴσαι περιφέρειαι ἀποληφθῶσιν ἐξῆς ἐπὶ τὰ αὐτὰ τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων, διὰ δὲ τῶν γενομένων σημείων γραφῶσι μέγιστοι κύκλοι ἐφαπτόμενοι, οὗ καὶ ὁ ἐξ ἀρχῆς ἐφήπτετο, ὁμοίως ἀφαιροῦντες περιφερείας τῶν παραλλήλων κύκλων τὰς μεταξὺ αὐτῶν ἀσύμπτωτα ποιοῦντες τὰ ἀπὸ
 15 τῶν ἐπαφῶν ἡμικύκλια ὡς ἐπὶ τὰ μέρη τῶν σημείων, δι' ὧν ἐγράφησαν, τῷ ἡμικυκλίῳ τοῦ ἐξ ἀρχῆς μεγίστου κύκλου τῷ, ἐφ' οὗ ἂν ἡ ἢ συναφῇ τοῦ λοξοῦ κύκλου ἢ μεταξὺ τοῦ τε φανεροῦ πόλου καὶ τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων, ἀνίστους ἀπολήφονται περιφερείας τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ μείζονα ἀεὶ τὴν ἑγγιον τοῦ ἐξ ἀρχῆς
 20 μεγίστου κύκλου τῆς πορρώτερον.

ἐν γὰρ σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΑΒΓ κύκλου τινὸς τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ ΑΔ ἐφαπτέσθω κατὰ τὸ Α σημείον, ἄλλος δὲ τις μέγιστος κύκλος ὁ ΕΖΓ λοξὸς ὢν πρὸς τοὺς παραλλήλους μείζων ἐφαπτέσθω, ἢ ὢν ὁ ΑΒΓ κύκλος ἐφάπτεται, ἔτι δὲ αἱ ἀφαί ἔστωσαν ἐπὶ τοῦ ΑΒΓ
 25 κύκλου κατὰ τὰ Ε, Γ σημεία, μέγιστος δὲ τῶν παραλλήλων ἔστω ὁ ΒΖ, ἀπὸ δὲ τοῦ λοξοῦ κύκλου τοῦ ΕΖΓ ἴσαι περιφέρειαι ἀποληφθῶσιν αἱ ΗΘ, ΘΚ ἐξῆς ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων τοῦ ΒΖ, καὶ διὰ τῶν Η, Θ, Κ σημείων μέγιστοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ ΔΗΛ, ΜΟΝ, ΕΚΟ ἐφαπτόμενοι τοῦ ΑΔ κύκλου κατὰ τὰ Δ, Μ, Ε σημεία ὁμοίως ἀφαιροῦντες περιφερείας τῶν παραλλήλων κύκλων τὰς μεταξὺ
 30 αὐτῶν. λέγω, ὅτι μείζων ἐστὶν ἡ ΑΝ περιφέρεια τῆς ΝΟ περιφερείας. γεγράφθωσαν γὰρ διὰ τῶν Η, Θ, Κ σημείων παράλληλοι κύκλοι οἱ ΠΗΡ, ΣΘ, ΤΥΚ· μείζων ἄρα ἐστὶν ἡ ΣΤ περιφέρεια τῆς ΣΠ περι-

2 ΚΛ] Ε, Α ABCDF. 3 ἄρα] om. B ||. 4 ΣΚ (pr.)] ΚΣ D. ΠΞ] Ε. ΜΞ] corr. ex MZ B. 5 ἐστὶν ΑΒ. 6 ἡ'] mg. ext. B². 9 ὧσιν] ὦ- e corr. D. 11 ἀποληφθῶσι B. τοῦ] in ras. B. μείζων] μείζων. 12 γραφῶσιν B. 13 ἐφήπτετο] -ήπτετο in ras. B. 14 π[λλήλων E. ἀσύμπτωτα—τῶν παραλλήλων (18)] mg. A ('). τὰ] -α supra scr. A. 15 ἡμικύκλ C; ἡμικύκλ A, sed corr. τὰ] corr. ex A². δι' ὧν] corr. ex δι' A². ἐγράφησαν] corr. ex ἐγράφη A².

tione planorum ΘΚΛ, ΨΚΣ extra superficiem sphaerae concurrunt ad punctum K uersus, unus autem arcuum ΘΚ, ΚΛ utroque ΣΚ, ΚΨ maior est, etiam ΣΚ arcu ΚΨ maior est (prop. IV). uerum ΣΚ arcui ΠΞ aequalis est, ΚΨ autem arcui ΜΞ (II 13); ergo etiam ΠΞ arcu ΕΜ maior est.

VIII.

Si in sphaera circulus maximus circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, contingit, alius autem aliquis circulus maximus ad parallelos obliquus maiores contingit, quam quos circulus ab initio positus contingebat, praeterea autem puncta contactus in circulo maximo ab initio posito sunt, ab obliquo autem circulo arcus aequales deinceps abscinduntur in easdem partes maximi parallelorum, per puncta autem ita orta circuli maximi describuntur contingentes, quem etiam circulus ab initio positus contingebat, a circulis parallelis arcus inter eos positos similes abscindentes, ita ut semicirculos a punctis contactus ad partes eorum punctorum uersus, per quae descripti sunt, non concurrentes efficiant cum eo semicirculo circuli maximi ab initio positi, in quo est contactus circuli obliqui inter polum adparentem in maximumque parallelorum positus, a maximo parallelorum inaequales arcus abscindent inter eos positos et proximum quemque circulo maximo ab initio posito remotiore maiorem.

in sphaera enim circulus maximus ΑΒΓ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, ΑΔ in puncto Α contingat, alius autem aliquis circulus maximus ΕΖΓ ad parallelos obliquus maiores contingat, quam quos circulus ΑΒΓ contingit, praeterea autem puncta contactus in circulo ΑΒΓ positi sint ad puncta Ε, Γ, maximus autem parallelorum sit ΒΖ, ab obliquo autem circulo ΕΖΓ aequales arcus deinceps abscindantur ΗΘ, ΘΚ ad easdem partes uersus maximi parallelorum ΒΖ, et per puncta Η, Θ, Κ circuli maximi describantur ΔΗΛ, ΜΟΝ, ΕΚΟ circulum ΑΔ in punctis Δ, Μ, Ε contingentes a circulis parallelis arcus inter eos positos similes abscindentes (II 13). dico, arcum ΑΝ maiorem esse arcu ΝΟ.

describantur enim per puncta Η, Θ, Κ circuli paralleli ΠΗΡ, ΣΘ, ΤΥΚ; arcus ΣΤ igitur maior est arcu ΣΠ (prop. VII).

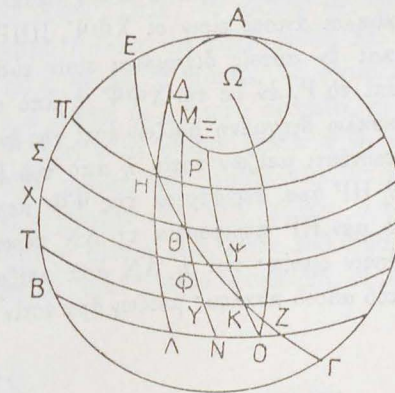
16 τ ἡμικυκλ A, corr. A²; similiter saepius; τοῦ ἡμικυκλ D. τοῦ] post ras. E. κύκλου] corr. ex κύκλ A². τῷ (alt.)] τοῦ D. 19 ἑγγειον A. 20 πορρωτέρω E. 25 κατὰ] BCFA², om. ADE. 29 ΕΚΘ C, Ε- e corr. in scrib. 30 περιφερείας] post ras. E. 32 Η] postea ins. D. 33 ΠΗΡ] ΠΝΡ DE, corr. F. ΣΠ] ΠΣ BCF.

φερείας. ἀλλ' ἡ μὲν ΣΤ ἴση ἐστὶ τῇ ΘΥ, ἡ δὲ ΣΠ ἴση ἐστὶ τῇ ΘΡ·
καὶ ἡ ΓΘ ἄρα τῆς ΘΡ μείζων ἐστίν. κείσθω οὖν τῇ ΘΡ ἴση ἡ ΘΦ·
ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ΗΘ τῇ ΘΚ ἴση· ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ Η ἐπὶ τὸ Ρ ἐπιζευγνομένη
εὐθεΐα ἴση ἐστὶ τῇ ἀπὸ τοῦ Φ ἐπὶ τὸ Κ ἐπιζευγνομένη εὐθεΐα. γεγράφθω
5 δὴ διὰ τοῦ Φ ὁποτέρῳ τῶν ΠΗΡ, ΣΘ, ΤΥΚ, ΒΖ παράλληλος κύκλος
ὁ ΧΦΨ, καὶ εἰλήφθω ὁ πόλος τῶν παραλλήλων κύκλων τὸ Ω σημείον,
καὶ διὰ τῶν Ω, Ο σημείων μέγιστος κύκλος γεγράφθω ὁ ΩΟ.

καὶ ἐπεὶ ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΩΟ κύκλον τινὰ τῶν ἐν τῇ
σφαίρᾳ τὸν ΒΖ διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτὸν τεμεῖ καὶ πρὸς
10 ὀρθάς· ὁ ΩΟ ἄρα κύκλος ὀρθός ἐστι πρὸς τὸν ΒΖ κύκλον· ὁ ΕΚΟ
ἄρα πρὸς τὸν ΖΒ κέκλιται ὥς ἐπὶ τὰ Α, Ε, Β μέρη· καὶ ὁ ΒΖ ἄρα
πρὸς τὸν ΕΚΟ κέκλιται ὥς ἐπὶ τὰ Α, Ε, Β μέρη. παράλληλος δὲ ὁ
ΒΖ τῷ ΧΦΨ· καὶ ὁ ΧΦΨ ἄρα πρὸς τὸν ΕΚΟ κέκλιται ὥς ἐπὶ τὰ
Ε μέρη. καὶ ἐπεὶ δύο ἐπίπεδα παράλληλα τὰ ΒΖ, ΧΦΨ ὑπὸ τινος
15 ἐπιπέδου τοῦ λοξοῦ τέμνεται τοῦ ΕΚΟ, αἱ κοιναὶ αὐτῶν τομαὶ ἄρα
παράλληλοί εἰσιν· ἡ ἄρα κοινὴ τομὴ τῶν ΕΚΟ, ΧΦΨ παράλληλός
ἐστὶ τῇ τῶν ΕΚΟ, ΒΖ κοινῇ τομῇ. ἡ δὲ κοινὴ τομὴ τῶν ΕΚΟ, ΒΖ
ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ Ο σημείου διάμετρος τοῦ ΕΚΟ κύκλου· ἡ ἄρα κοινὴ τομὴ
τῶν ΕΚΟ, ΧΦΨ, ἥτις ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Ψ σημείου διηγμένη, παράλληλός
20 ἐστὶ τῇ ἀπὸ τοῦ Ο διαμέτρῳ τοῦ ΕΚΟ κύκλου. εἰς δὲ κύκλον τὸν
ΕΚΟ διήκται τις εὐθεΐα ἡ τῶν ΕΚΟ, ΧΦΨ κοινὴ τομὴ εἰς ἄνισα
τέμνουσα τὸν κύκλον· παράλληλος γάρ ἐστι τῇ διαμέτρῳ τοῦ ΕΚΟ
κύκλου· καὶ ἐπ' αὐτῆς τμήμα κύκλου ἐφέστηκε τὸ ΧΨ καὶ τὸ τούτῳ
συνεχὲς κεκλιμένον πρὸς τὸ μὴ μείζον ἡμικυκλίου, καὶ διήρηται ἡ τοῦ
25 ἐφεστῶτος τμήματος περιφέρεια εἰς ἄνισα κατὰ τὸ Φ σημείον, καὶ ἡ
ΦΨ ἐλάσσων ἐστὶν ἢ ἡμίσεια τοῦ ἐφεστῶτος τμήματος· ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ
Φ ἐπὶ τὸ Ψ ἐπιζευγνομένη εὐθεΐα ἐλάσσων ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ
Φ σημείου πρὸς τὴν μὴ ἐλάσσονα ἡμικυκλίου περιφέρειαν προσπιπτουσῶν

1 ἐστὶν Α, comp. C. ΘΥ] ΘΗ B. ἐστὶ] ἐστὶν Α, comp. C.
2 ἐστὶν] Ε, ἐστὶ ABCDF. 3 ἐστὶν Α. ἡ (alt.) supra scr. A². τοῦ Η] in
ras. E. 4 ἐστὶν Α, comp. C. 5 ΒΖ] B- corr. ex Γ in scrib. A. In
fig. recta a B ad arcum TY add. in F; Π, Σ, Χ, Τ euan. in D; Α om. BC,
N] mut. in Α B; Υ om. E, arcum ZΓ om. E, litt. Z, Γ in puncto sectionis
arcus BO circuli ABΓ coll. E. 6 ΧΨΦ B. 7 Ο] in ras. A².
8 τῶν] τὸν B. 9 τὸν] τῶν F. καὶ | καὶ D. 10 ἐστὶν Α, comp. C.
ΕΚΟ] D; E- e corr. AE, corr. ex Z BCF. 11 ΖΒ] in ras. D, mut. in ΒΖ A².
κέκλιται Α, corr. A². B] postea ins. F. 12 τὸν ΕΚΟ] τὸ $\sqrt{2}$ π E, corr.
ex τὸν ΖΚΟ BF. κέκλιται Α, corr. A². 13 ΧΨΦ (utr.) B. τὸν ΕΚΟ]
τὸ $\sqrt{2}$ π E, ΕΚΟ F. κέκλιται Α, corr. A². 14 ΧΨΦ B. 15 τέμνεται E.
τομαὶ αὐτῶν E. 16 ΧΨΦ B. 17 ἐστὶν Α. ΕΚΟ (alt.) corr. ex ΕΚΘ C².
18 ΕΚΟ] ΕΗΘ C. 19 ΧΦΨ B. Ante ἀπὸ ins. ἡ A². 20 ἐστὶν Α,
comp. C. 21 τις] supra scr. | F. ΧΨΦ B, ΧΦΨ κύκλων E.
22 τέμνουσι E. ἐστὶν Α, comp. C. 23 ἐφέστηκεν AB. τὸ (alt.) in ras. E.

uerum ΣΤ arcui ΘΥ aequalis est, ΣΠ autem arcui ΘΡ aequalis
(II 13); quare etiam ΓΘ arcu ΘΡ maior est. ponatur igitur ΘΦ
arcui ΘΡ aequalis; uerum etiam ΗΘ arcui ΘΚ aequalis est;
quare etiam recta ab H ad P ducta rectae a Φ ad K ductae
aequalis est (prop. III). descri-
batur igitur per Φ singulis cir-
culis ΠΗΡ, ΣΘ, ΤΥΚ, ΒΖ par-
allelus circulus ΧΦΨ, et sumatur
polus circulorum parallelorum
punctum Ω (I 21; II 1), et per
puncta Ω, Ο circulus maximus
describatur ΩΟ (I 20).

et quoniam in sphaera cir-
culus maximus ΩΟ circulum ali-
quem eorum, qui in sphaera sunt,
ΒΖ per polos secat, in duas
partes aequales eum secabit et
ad rectos angulos (I 15); circulus igitur ΩΟ ad circulum ΒΖ
perpendicularis est; itaque ΕΚΟ ad circulum ΖΒ inclinatus est
ad partes Α, Ε, Β uersus; quare etiam ΒΖ ad ΕΚΟ inclinatus
est ad partes Α, Ε, Β uersus. parallelus autem ΒΖ circulo
ΧΦΨ; quare etiam ΧΦΨ ad circulum ΕΚΟ inclinatus est ad
partes Ε uersus. et quoniam duo plana parallela ΒΖ, ΧΦΨ
plano aliquo, obliquo scilicet, ΕΚΟ secantur, communes eorum
sectiones parallelae sunt (Eucl. XI 16); sectio igitur communis
circulorum ΕΚΟ, ΧΦΨ parallela est communi sectioni circulorum
ΕΚΟ, ΒΖ. communis autem sectio circulorum ΕΚΟ, ΒΖ diame-
trus est circuli ΕΚΟ a puncto Ο ducta (I 11); itaque communis
sectio circulorum ΕΚΟ, ΧΦΨ, quae recta est a puncto Ψ per-
ducta, diametro circuli ΕΚΟ a puncto Ο ductae parallela est.
in circulum igitur ΕΚΟ recta aliqua perducta est, communis
sectio circulorum ΕΚΟ, ΧΦΨ, circulum in partes inaequales se-
cans — nam diametro circuli ΕΚΟ parallela est —, et in ea
segmentum circuli erectum est ΧΨ, et quod cum eo coniunctum
est, ad segmentum non maius semicirculo inclinatum, et arcus
segmenti erecti in puncto Φ in partes inaequales diuisus est, et
arcus ΦΨ minor est quam dimidius segmenti;¹⁾ itaque recta a
Φ ad Ψ ducta minor est omnibus rectis a puncto Φ ad arcum
non minorem semicirculo adidentibus (prop. II); itaque recta a

24 κεκλιμένον Α, corr. A². τὸ] A², το Ε, τὸν ABCDF. διαιρείται Ε.
26 ἐστὶν] om. D. ἡ] supra scr. Α. 28 σημείων Ε. ἐλάσσονα Α, sed corr.

1) Hoc demonstrandum erat (ex II 5 et 9).

εὐθειῶν· ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ Φ ἐπὶ τὸ Ψ ἐλάσσων ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Φ
ἐπὶ τὸ Κ. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ Φ ἐπὶ τὸ Κ ἴση ἐστὶ τῇ ἀπὸ τοῦ Η ἐπὶ τὸ
Ρ· ὥστε ἡ ἀπὸ τοῦ Η ἐπὶ τὸ Ρ μείζων ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Φ ἐπὶ τὸ Ψ.
καὶ ἐπεὶ ὁ ΨΦΧ κύκλος ἔγγιον ἐστὶ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἥπερ ὁ
5 ΠΗΡ, μείζων ἄρα ὁ ΧΦΨ κύκλος τοῦ ΠΗΡ κύκλου. ἐπεὶ οὖν δύο
κύκλοι ἄνισοί εἰσιν οἱ ΧΦΨ, ΠΗΡ, καὶ ἐλάσσων ἐστὶν ὁ ΠΗΡ κύκλος,
καὶ ἐν αὐτοῖς διηγμέναι εἰσὶν εὐθεῖαι, ἐν μὲν τῷ ΠΗΡ ἡ ἀπὸ τοῦ Η
ἐπὶ τὸ Ρ, ἐν δὲ τῷ ΧΦΨ ἡ ἀπὸ τοῦ Φ ἐπὶ τὸ Ψ, καὶ ἡ ἐν τῷ ἐλάσσονι
κύκλῳ διηγμένη μείζων ἐστὶ τῆς ἐν τῷ μείζονι κύκλῳ διηγμένης εὐθείας,
10 τουτέστι μείζων ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ Η ἐπὶ τὸ Ρ τῆς ἀπὸ τοῦ Φ ἐπὶ τὸ Ψ,
ἡ ΗΡ ἄρα περιφέρεια τῆς ΨΦ περιφέρειας μείζων ἐστὶν ἢ ὁμοία. ἀλλ'
ἡ μὲν ΗΡ περιφέρεια τῇ ΑΝ περιφέρειᾳ ἐστὶν ὁμοία, ἡ δὲ ΦΨ τῇ ΝΟ
ἐστὶν ὁμοία· καὶ ἡ ΑΝ ἄρα μείζων ἐστὶν ἢ ὁμοία τῆς ΝΟ. καὶ εἰσι
τοῦ αὐτοῦ κύκλου· μείζων ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΝ περιφέρεια τῆς ΝΟ περιφέρειας.

15

Θ'.

Ἐὰν ἐπὶ μεγίστου κύκλου περιφέρειας ὁ πόλος ἢ τῶν παραλλήλων,
καὶ τοῦτον τέμνωσι δύο μέγιστοι κύκλοι πρὸς ὀρθάς, ὧν ὁ μὲν εἰς τῶν
παραλλήλων, ὁ δὲ ἕτερος λοξὸς πρὸς τοὺς παραλλήλους, ἀπὸ δὲ τοῦ
λοξοῦ κύκλου ἴσαι περιφέρειαι ἀποληφθῶσι μὴ οὔσαι ἐξῆς, ἐπὶ τὰ αὐτὰ
20 δὲ μέρη τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων κύκλου, διὰ δὲ τῶν γενομένων
σημείων καὶ τοῦ πόλου μέγιστοι κύκλοι γραφῶσιν, ἀνίσους ἀπολήφονται
περιφέρειας τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ μείζονα
αἰεὶ τὴν ἔγγιον τοῦ ἐξ ἀρχῆς μεγίστου κύκλου τῆς πορρωτέρου.

ἐπὶ γὰρ μεγίστου κύκλου περιφέρειας τοῦ ΑΒΓ ὁ πόλος ἔστω τῶν
25 παραλλήλων τὸ Α σημείον, καὶ τὸν ΑΒΓ κύκλον δύο μέγιστοι κύκλοι
τεμνέτωσαν οἱ ΔΕΓ, ΒΕ πρὸς ὀρθάς, ὧν ὁ μὲν ΒΕ τῶν παραλλήλων,
ὁ δὲ ΔΕΓ λοξὸς πρὸς τοὺς παραλλήλους, ἀπὸ δὲ τοῦ λοξοῦ κύκλου τοῦ
ΔΕΓ ἴσαι περιφέρειαι ἀπειλήφθωσαν μὴ οὔσαι ἐξῆς, ἐπὶ τὰ αὐτὰ δὲ
μέρη τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων τοῦ ΒΕ αἱ ΖΗ, ΘΚ, καὶ διὰ τῶν
30 Ζ, Η, Θ, Κ σημείων καὶ τοῦ Α πόλου μέγιστοι κύκλοι γεγράφθωσαν
οἱ ΑΖΑ, ΑΗΜ, ΑΘΝ, ΑΚΕ. λέγω, ὅτι μείζων ἐστὶν ἡ ΑΜ περιφέρεια
τῆς ΝΕ περιφέρειας.

ἡ γὰρ ΗΘ ταῖς ΖΗ, ΘΚ ἤτοι σύμμετρος ἐστὶν ἢ οὐ.

1 ἐλάττων C. ἐστὶν A, comp. C. τοῦ (alt.) -οῦ in ras. E.
2 ἐστὶν A, comp. C. H] postea ins. A. 3 ἐστὶν A, comp. C.
4 ἔγγιον A, corr. A². 5 ΠΗΡ (pr.) -H- e corr. B. Post ἄρα add. ἐστὶν E.
(comp.) A². 6] seq. ras. 1 litt. | E. 6 ΧΦΦ B. ἐλάσσων ἐστὶν E.
8 ΧΦΦ B. ἐλάσσωνι A, sed corr. 9 ante μείζων ins. ἄρα A². ἐστὶν A,
comp. C. 10 τουτέστιν A, comp. C. 12 ΑΝ] ΑΗ C. 13 ΑΝ] -N in
ras. A. NO] E, -O e corr. AF, NΘ BCDE. εἰσιν A. 15 Θ'] mg. ext. B².
17 τέμνωσιν A, τέμνω E. εἰς] corr. ex εἰ A². 19 ἀποληφθῶσιν A.

Φ ad Ψ ducta minor est recta a Φ ad K ducta. recta autem
a Φ ad K ducta aequalis est rectae ab H ad P ductae (prop.
III); quare recta ab H ad P ducta maior est recta a Φ ad Ψ
ducta. et quoniam circulus ΨΦΧ centro sphaerae propior est
quam ΠΗΡ, circulus ΧΦΨ maior est circulo ΠΗΡ (I 6). quoniam
igitur duo circuli inaequales sunt ΧΦΨ, ΠΗΡ, et minor est cir-
culus ΠΗΡ, et in iis perductae sunt rectae, in ΠΗΡ recta ab H
ad P ducta, in ΧΦΨ autem recta a Φ ad Ψ ducta, et recta in
circulo minore perducta maior est recta in maiore circulo per-
ducta, hoc est recta ab H ad P perducta maior recta a Φ ad
Ψ perducta, arcus HP arcu ΨΦ maior est quam similis (u.
p. 137). uerum arcus HP arcui ΑΝ similis est, ΦΨ autem arcui
ΝΟ similis (Eucl. III def. 11); quare etiam ΑΝ arcu ΝΟ maior
est quam similis. et eiusdem circuli sunt; ergo arcus ΑΝ maior
est arcu ΝΟ.

IX.

Si polus parallelorum in ambitu circuli maximi positus est,
et hunc ad rectos angulos secant duo circuli maximi, quorum
alter unus ex parallelis est, alter autem ad parallelos obliquus,
ab obliquo autem circulo aequales arcus abscinduntur non dein-
ceps positi, ad easdem autem partes circuli maximi parallelorum,
per puncta autem ita orta polumque circuli maximi describuntur,
a maximo parallelorum inaequales arcus abscindent inter eos
positos et proximum quemque circulo maximo ab initio posito
maiores remotiores.

in ambitu enim circuli maximi ΑΒΓ polus parallelorum po-
situs sit punctum Α, et circum ΑΒΓ duo circuli maximi ad
rectos angulos secant ΔΕΓ, ΒΕ, quorum ΒΕ ex parallelis sit,
ΔΕΓ autem ad parallelos inclinatus, a circulo autem obliquo
ΔΕΓ arcus aequales abscindantur ΖΗ, ΘΚ, non deinceps positi,
ad easdem autem partes maximi parallelorum ΒΕ, et per puncta
Ζ, Η, Θ, Κ polumque Α circuli maximi describantur ΑΖΑ, ΑΗΜ,
ΑΘΝ, ΑΚΕ (I 20). dico, arcum ΑΜ maiorem esse arcu ΝΕ.

ΗΘ enim arcubus ΖΗ, ΘΚ aut commensurabilis est aut non
commensurabilis.

20 δὲ (pr.) in ras. A², om. D. κύκλου] ΑΔ, κύκλων BCF, om. E. 21 γρα-
φῶσιν] DEFA², ἐγγράφθωσαν A, γραφῶσιν B, γεγραφῶσιν C. 23 αἰεὶ DE.
ἔγγιον A, corr. A². πορρωτέρω E. 24 ἐπὶ] -ι in ras. A. πόλος] π² κύκλος C.
26 ΔΕΓ] ΔΕ- in ras. A. Post alt. BE ins. εἰς ἔστω A². 27 κύκλου] -ύ- in
ras. E. 28 δὲ] in ras. A², om. D. 30 ΖΗ, ΘΚ σημείου E. 31 ΑΘΝ]
ΑΘΕ B. 33 ταῖς] τῆς D. ΘΚ] -K e corr. in scrib. C. 10

ἔστω πρότερον σύμμετρος ἡ $H\Theta$ ταῖς ZH , ΘK , καὶ διηροσθώσαν αἱ ZH , $H\Theta$, ΘK εἰς τὰ μέρη κατὰ τὰ O , Π , P , Σ σημεῖα, καὶ διὰ τῶν O , Π , P , Σ σημείων καὶ τοῦ A πόλου μέγιστοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ OT , ΠY , $P\Phi$, ΣX .

5 ἐπεὶ οὖν αἱ ZO , OH , HP , PO , $\Theta\Sigma$, ΣK περιφέρειαι ἐξῆς ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν, αἱ AT , TM , MY , $Y\Phi$, ΦN , NX , $X\Xi$ ἄρα ἐξῆς ἀλλήλων μείζονες εἰσὶν ἀρχόμεναι ἀπὸ μεγίστης τῆς AT . ἐπεὶ οὖν μείζων ἐστὶν ἡ μὲν AT τῆς NX , ἡ δὲ TM τῆς $X\Xi$, ὅλη ἄρα ἡ AM ὅλης τῆς $N\Xi$ μείζων ἐστίν.

10 μὴ ἔστω δὴ ἡ $H\Theta$ ταῖς ZH , ΘK σύμμετρος. λέγω, ὅτι ὁμοίως μείζων ἐστὶν ἡ AM περιφέρεια τῆς $N\Xi$ περιφερείας.

εἰ γὰρ μὴ ἐστὶν ἡ AM τῆς $N\Xi$ περιφερείας μείζων, ἦτοι ἐλάσσων ἐστὶν αὐτῆς ἢ ἴση.

ἔστω πρότερον, εἰ δυνατόν, ἐλάσσων ἡ AM τῆς $N\Xi$, ὡς ἔχει ἐπὶ 15 τῆς δευτέρας καταγραφῆς.

κείσθω τῇ AM ἴση ἡ NO , καὶ διὰ τοῦ A πόλου καὶ τοῦ O μέγιστος κύκλος γεγράφθω ὁ $ΠΟ$, καὶ τριῶν οὐσῶν περιφερειῶν ὁμοιογενῶν ἀνίσων τῶν $K\Theta$, $\Theta\Pi$, $H\Theta$ εἰλήφθω τις περιφέρεια ἡ ΘP μείζων μὲν οὕσα τῆς $\Theta\Pi$, ἐλάσσων δὲ τῆς ΘK , σύμμετρος δὲ τῇ $H\Theta$, καὶ κείσθω 20 τῇ ΘP ἴση ἡ ΣH , καὶ διὰ τῶν Σ , P σημείων καὶ [διὰ] τοῦ A πόλου μέγιστοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ ΣT , PY .

ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΣH τῇ ΘP , καὶ σύμμετρος ἐστὶν ἡ $H\Theta$ ἐκὰς τέρμα τῶν ΣH , ΘP , ἡ TM ἄρα τῆς NY μείζων ἐστίν. τῆς δὲ TM ἡ AM μείζων ἐστίν· πολλῶ ἄρα ἡ MA τῆς NO μείζων ἐστίν. ἀλλὰ καὶ 25 ἴση· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. εὐκ ἄρα ἐλάσσων ἐστὶν ἡ AM τῆς $N\Xi$.

λέγω δέ, ὅτι οὐδὲ ἴση ἐστὶν ἡ AM τῇ $N\Xi$.

2 $H\Theta$] H - in ras. B. εἰς] corr. ex ei B². σημεῖα] seq. ras. 1 litt. A.
4 $\pi\omega\rho$ φ F. 5 περιφερείας E. 6. 7 μείζονες εἰσὶν ἐξῆς ἀλλήλων B. 7 ἐπεὶ]
καὶ ἐπεὶ E. 9 ἐστὶν] A, ἐστὶ D, comp. C, ἐστὶ BEF. 10 δὴ ἡ] DE, e
corr. A, δ' ἡ corr. ex δὴ BF, δὲ ἡ C. $H\Theta$] $N\Theta$ τῆς ZH D. ΘK] $K\Theta$ B.
11 τῆς $N\Xi$] e corr. E. 12 AM] $ACDEF$, AM περιφέρεια BA ². 13 η] ins. A².
16 κείσθω] καὶ κείσθω DE. NO] ON E. 17 $ΠΟ$] Π - in ras. A. Post
καὶ 1 litt. del. C. τριῶν B. 18 $\#$ ἀνίσων E. $K\Theta$] ΘK B. $H\Theta$]
 $N\Theta$ C. τις περιφέρεια] corr. ex τῆς περιφερείας? A². Ad fig. I α BE,
 α' F; fig. bis F; T (pr. loco)] corr. ex Ψ F; Π] A², om. ACD; P] corr. ex
 Π A², Π D; inter Z et A 1 litt. eras. C; H] $\frac{\mu}{\kappa}$ corr. in \times D, X] K D.
Ad fig. II β BCEF; fig. bis B; Θ] A², om. AD; P (pr. loco)] B B; Σ] H E,
H] N E. μὲν] πρωτ' E. 19 δὲ] om. E. 20 Σ] E C. διὰ] deleo.
21 κύκλοι] κύκλ- in ras. A. 22 ΣH - η] bis D. ἐστὶν] δὲ E. 23 τῶν
 ΣH] -v Σ - in ras. E. ἐστὶν] AE, comp. C, ἐστὶ BDE. 24 ἐστὶν (pr.)] A,
comp. C, ἐστὶ BDEF. NO] -O e corr. A. 25 ἐστὶν (pr.)] om. E.
26 λέγω-NE] bis A, pr. del. A². δὲ] om. E.

prius $H\Theta$ arcubus ZH , ΘK commensurabilis sit, et ZH , $H\Theta$, ΘK in partes diuidantur in punctis O , Π , P , Σ [Eucl. X 3], et per puncta O , Π , P , Σ polumque A circuli maximi describantur OT , ΠY , $P\Phi$, ΣX (I 20).

quoniam igitur arcus ZO , OH , HP , PO , $\Theta\Sigma$, ΣK deinceps inter se aequales sunt, arcus AT , TM , MY , $Y\Phi$, ΦN , NX , $X\Xi$ deinceps inter se maiores sunt a maximo AT incipientes (prop. VI). quoniam igitur AT arcu NX maior est, et TM arcu $X\Xi$, totus AM toto $N\Xi$ maior est.

iam uero $H\Theta$ arcubus ZH , ΘK commensurabilis ne sit. dico, similiter arcum AM arcu $N\Xi$ maiorem esse.

nam, si AM arcu $N\Xi$ maior non est, aut eo minor est aut ei aequalis.

prius, si fieri potest, AM arcu $N\Xi$ minor sit, ut in secunda figura est.

ponatur NO arcui AM aequalis, et per polum A punctumque O circulus maximus describatur $ΠΟ$ (I 20), et datis tribus arcubus inaequalibus eiusdem generis $K\Theta$, $\Theta\Pi$, $H\Theta$ arcus aliquis sumatur ΘP maior arcu $\Theta\Pi$, minor autem arcu ΘK , arcui $H\Theta$ autem commensurabilis (u. schol.), et ponatur ΣH aequalis arcui ΘP , et per puncta Σ , P polumque A circuli maximi describantur ΣT , PY (I 20).

quoniam igitur ΣH arcui ΘP aequalis est, et $H\Theta$ utrique ΣH , ΘP commensurabilis est, TM aequalis est, et $H\Theta$ utrique ΣH , ΘP commensurabilis est, TM arcu NY maior est (p. 146, 8—9). uerum AM maior est arcu TM ; itaque multo magis MA arcu NO maior est.¹⁾ uerum idem aequalis est; quod fieri non potest. ergo AM arcu $N\Xi$ minor non est.

dico autem, ne aequalem quidem esse AM arcui $N\Xi$.

1) Nam $NY > NO$.

εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω, ὥς ἔχει ἐπὶ τῆς γ' καταγραφῆς, καὶ τε-
 τμήσθωσαν αἱ ZH, ΘΚ δίχα κατὰ τὰ Ο, Π σημεῖα, καὶ διὰ τῶν Ο,
 Π σημείων καὶ τοῦ Α πόλου μέγιστοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ ΟΡ, ΠΣ.

ἐπεὶ οὖν αἱ ΖΟ, ΟΗ ἐξῆς ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, αἱ ἄρα ΑΡ, ΡΜ
 5 ἐξῆς ἀλλήλων μείζονες εἰσιν ἀρχόμεναι ἀπὸ μεγίστης τῆς ΑΡ· μείζων
 ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΡ τῆς ΡΜ· ἡ ἄρα ΑΜ τῆς ΜΡ μείζων ἐστὶν ἡ διπλῇ.
 πάλιν, ἐπεὶ αἱ ΘΠ, ΠΚ ἐξῆς ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, αἱ ΝΣ, ΣΕ ἄρα ἐξῆς
 ἀλλήλων μείζονες εἰσιν ἀρχόμεναι ἀπὸ μεγίστης τῆς ΝΣ· μείζων ἄρα
 ἐστὶν ἡ ΝΣ τῆς ΣΕ· ὥστε ἡ ΕΝ τῆς ΝΣ ἐλάσσων ἐστὶν ἡ διπλῇ. ἐπεὶ
 10 οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΑΜ τῇ ΝΕ, ὧν ἡ ΑΜ τῆς ΜΡ μείζων ἐστὶν ἡ διπλῇ,
 ἡ δὲ ΕΝ τῆς ΝΣ ἐλάσσων ἐστὶν ἡ διπλῇ, ἐλάσσων ἄρα ἐστὶν ἡ ΡΜ
 τῆς ΝΣ ἴσων ὑποκειμένων τῶν ΟΗ, ΘΠ· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· οὐκ ἄρα
 ἴση ἐστὶν ἡ ΑΜ τῇ ΝΕ. ἐδείχθη δέ, ὅτι οὐδ' ἐλάσσων· μείζων ἄρα
 ἐστὶν ἡ ΑΜ περιφέρεια τῆς ΝΕ περιφέρειας.

15

ι'.

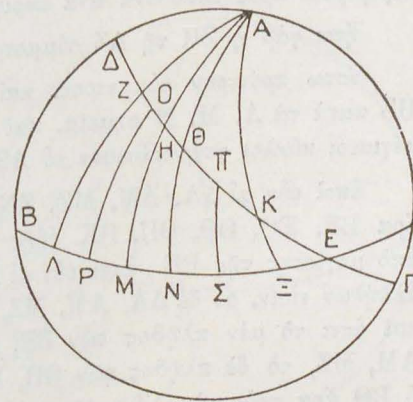
Ἐὰν ἐπὶ μεγίστου κύκλου περιφέρειας ὁ πόλος ᾗ τῶν παραλλήλων,
 καὶ τοῦτον τέμνωσι δύο μέγιστοι κύκλοι πρὸς ὀρθάς, ὧν ὁ μὲν εἰς τῶν
 παραλλήλων, ὁ δὲ ἕτερος λοξὸς πρὸς τοὺς παραλλήλους, ἐπὶ δὲ τοῦ
 λοξοῦ κύκλου ληφθῇ δύο τυχόντα σημεῖα ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ μεγίστου
 20 τῶν παραλλήλων, διὰ δὲ τῶν σημείων καὶ τοῦ πόλου μέγιστοι κύκλοι
 γραφῶσιν, ἔσται, ὥς ἡ τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων περιφέρεια ἡ με-
 ταξὺ τοῦ ἐξ ἀρχῆς μεγίστου κύκλου καὶ τοῦ ἐξῆς διὰ τῶν πόλων πρὸς
 τὴν τοῦ λοξοῦ κύκλου περιφέρειαν τὴν μεταξὺ τῶν αὐτῶν κύκλων, οὕτως
 ἡ ἐξῆς τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων περιφέρεια ἡ μεταξὺ τῶν διὰ τοῦ
 25 πόλου μεγίστων κύκλων καὶ τῶν ληφθέντων σημείων πρὸς ἐλάσσονά
 τινά περιφέρειαν τῆς τοῦ λοξοῦ κύκλου περιφέρειας τῆς μεταξὺ τῶν
 ληφθέντων δύο σημείων.

ἐπὶ γὰρ μεγίστου κύκλου περιφέρειας τοῦ ΑΒΓ ὁ πόλος ἔστω τῶν
 παραλλήλων τὸ Α σημεῖον, καὶ τὸν ΑΒΓ κύκλον δύο κύκλοι τεμνέτωσαν

1 ἔχει] om. B.	γ'] ABCF, τρίτης DEA ² .	καὶ] ἔχει καὶ B.
τεμνέσθωσαν E.	3 ΠΣ] PP post ras. E.	4 ΟΗ] -H in ras. E.
ΑΡ] ΑΜ D.	5 μείζονες ἀλλήλων E.	7 ἀλλήλαις] tert. λ in ras. E.
ΣΕ] Σ- in ras. A ² , ΕΕ D.	8 ἀλλήλων] supra tert. λ ras. E.	μείζονες E.
ΝΣ] ΜΣ ΑΒ, corr. A ² .	9 ΣΕ] Σ- e corr. C ² .	ὥστε] ὥστε καὶ E.
10 τῇ] τῆς ΑΒ, -s eras. A.	ὧν-ΜΡ] mg. A, κείμενον add. A ² .	ΜΡ] M-
in ras. A ² .	11 ἡ δὲ-διπλῇ] om. C.	ἀδύνατον] E.
13 τῇ] τῆς ΑΒ, -s eras. A.	οὐδὲ BE.	14 ΝΕ] corr. ex HE A.
fig. γ' BUEF.	15 ι'] mg. ext. B ² .	16 ὁ] om. B.
17 τέμν] E.	μέγιστοι] om. E.	ὀρθάς] ὀρθάς μέγιστοι E.
ras. A.	19 λοξοῦ] λο- supra scr. A.	ληφθῇ] -η- in ras. A, ληφθείη E.
σημεῖα τυχόντα B.	20 post πόλου supra add. τῶν παραλλήλων A ² .	
23 αὐτῶν] om. C.	25 ἐλάσσονά A.	28 περιφέρειας] in ras. D.

nam, si fieri potest, sit aequalis, ut in tertia figura est, et
 arcus ZH, ΘΚ in punctis O, Π in binas partes aequales secantur,
 et per puncta O, Π polumque A circuli maximi describantur
 ΟΡ, ΠΣ.

quoniam igitur ΖΟ, ΟΗ deinceps inter se aequales sunt,
 ΑΡ, ΡΜ deinceps inter se maiores sunt a maximo ΑΡ incipientes
 (prop. VI); ΑΡ igitur arcu
 ΡΜ maior est; quare ΑΜ
 maior est quam duplus arcus
 ΜΡ. rursus, quoniam ΘΠ, ΠΚ
 deinceps inter se aequales
 sunt, ΝΣ, ΣΕ deinceps inter
 se maiores sunt a maximo ΝΣ
 incipientes (prop. VI); ΝΣ igitur
 arcu ΣΕ maior est; quare
 ΕΝ minor est quam duplus
 arcus ΝΣ. quoniam igitur
 ΑΜ arcui ΝΕ aequalis est,
 quorum ΑΜ maior est quam

duplus arcus ΜΡ, ΕΝ autem minor quam duplus arcus ΝΣ, ΡΜ
 minor est arcu ΝΣ, aequalibus suppositis arcubus ΟΗ, ΘΠ (p.
 144, 27 sqq.); quod fieri non potest (prop. VI); ergo ΑΜ arcui
 ΝΕ aequalis non est. demonstrauimus autem, eum ne minorem
 quidem esse; ergo arcus ΑΜ arcu ΝΕ maior est.

X.

Si in ambitu circuli maximi polus parallelorum positus est,
 et hunc ad rectos angulos duo circuli maximi secant, quorum
 alter unus ex parallelis est, alter autem ad parallelos obliquus,
 in obliquo autem circulo duo quaelibet puncta sumuntur ad
 easdem partes maximi parallelorum, per puncta autem polumque
 circuli maximi describuntur, erit, ut arcus maximi parallelorum
 inter circulum maximum ab initio positum circumque deinceps
 per polos ductum positus ad arcum circuli obliqui inter eosdem
 circulos positum, ita arcus maximi parallelorum deinceps inter
 circulos maximos per polum ductos punctaque sumpta positus
 ad arcum aliquem minorem arcu circuli obliqui inter duo puncta
 sumpta posito.

in ambitu enim circuli maximi ΑΒΓ polus parallelorum po-
 situs sit punctum Α, et circulum ΑΒΓ duo circuli maximi ad

μέγιστοι πρὸς ὀρθὰς οἱ ΔΕΓ, ΒΕ, ὧν ὁ μὲν ΒΕ τῶν παραλλήλων, ὁ δὲ ΔΕΓ λοξὸς πρὸς τοὺς παραλλήλους, ἐπὶ δὲ τοῦ λοξοῦ κύκλου τοῦ ΔΕΓ εἰλήφθω δύο τυχόντα σημεῖα τὰ Ζ, Η ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων τοῦ ΒΕ, καὶ διὰ τῶν Ζ, Η σημείων καὶ τοῦ

5 Α¹ πόλου μέγιστοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ ΑΖΘ, ΑΗΚ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς ἡ ΒΘ περιφέρεια πρὸς τὴν ΔΖ περιφέρειαν, οὕτως ἡ ΘΚ περιφέρεια πρὸς ἐλάσσονά τινα περιφέρειαν τῆς ΖΗ περιφέρειας.

ἥτοι γὰρ ἡ ΖΗ τῇ ΔΖ σύμμετρος ἐστὶν ἢ οὐ.

ἔστω πρότερον σύμμετρος, καὶ διηρήσθωσαν εἰς τὰ μέρη αἱ ΔΖ, 10 ΗΖ κατὰ τὰ Α, Μ, Ν σημεῖα, καὶ διὰ τῶν Α, Μ, Ν καὶ τοῦ Α πόλου μέγιστοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ ΑΞ, ΜΟ, ΝΠ.

ἐπεὶ οὖν αἱ ΔΑ, ΑΜ, ΜΖ, ΖΝ, ΝΗ ἐξῆς ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, αἱ ἄρα ΒΞ, ΕΟ, ΟΘ, ΘΠ, ΠΚ ἐξῆς μείζους ἀλλήλων εἰσὶν ἀρχόμεναι ἀπὸ μεγίστης τῆς ΒΞ. ἐπεὶ οὖν αἱ ΒΞ, ΕΟ, ΟΘ, ΘΠ, ΠΚ ἐξῆς μείζους 15 ἀλλήλων εἰσίν, αἱ δὲ ΔΑ, ΑΜ, ΜΖ, ΖΝ, ΝΗ ἐξῆς ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, καὶ ἐστὶ τὸ μὲν πλῆθος τῶν ΒΞ, ΕΟ, ΟΘ ἴσον τῷ πλῆθει τῶν ΔΑ, ΑΜ, ΜΖ, τὸ δὲ πλῆθος τῶν ΘΠ, ΠΚ ἴσον τῷ πλῆθει τῶν ΖΝ, ΝΗ, ἡ ΒΘ ἄρα πρὸς τὴν ΔΖ μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ ΘΚ πρὸς τὴν ΖΗ. ἐὰν ἄρα ποιῶμεν, ὡς τὴν ΒΘ πρὸς ΔΖ, οὕτως τὴν ΘΚ πρὸς ἄλλην 20 τινά, ἔσται πρὸς ἐλάσσονα τῆς ΖΗ· ἐστὶν ἄρα, ὡς ἡ ΒΘ περιφέρεια πρὸς τὴν ΔΖ περιφέρειαν, οὕτως ἡ ΘΚ πρὸς ἐλάσσονά τινα περιφέρειαν τῆς ΖΗ.

μὴ ἔστω δὲ ἡ ΖΗ τῇ ΔΖ σύμμετρος. λέγω, ὅτι καὶ οὕτως ἐστίν, ὡς ἡ ΒΘ περιφέρεια πρὸς τὴν ΔΖ περιφέρειαν, οὕτως ἡ ΘΚ περιφέρεια 25 πρὸς ἐλάσσονά τινα τῆς ΖΗ περιφέρειας.

εἰ γὰρ μή, ἥτοι πρὸς μείζονα τῆς ΖΗ ἔσται ἢ πρὸς αὐτήν.

1 μέγιστοι] om. B. Post alt. BE supra add. εἰς ἔστω Α². 5 γεγράφθωσαν D. ΑΖΘ] -Ζ- in ras. F. ANK C. 9 μέρη] BCDE, e corr. A; μέτρα ΑΞ. 10 ΗΖ] -Ζ- in ras. F. σημεῖα—N] supra scr. C². In fig. add. τοῦ τᾶ C; A] om D; fig. in fine prop. repetit E (Z) E. 11 κύκλοι] om. E. 13 ΕΟ] ΕΘ AD, corr. A. ΠΚ] ΠΝ C, ΠΞ D. μείζονες εἰσὶν ἀλλήλων E. 14 ΒΞ (pr.)] BEFA², BZ ACD. ΒΞ (alt.)] BZ? C. 15 εἰσίν (alt.)] Α, εἰσὶ BCDEF. 16 ἐστὶν Α. Post OΘ del. ΘΠ, ΠΚ C. ΔΑ] om. BC. 17 τὸ] corr. ex τῷ in scrib. C. ΠΚ] ΠΗ C. ΖΝ] ΖΗ BE, corr. E. 19 ἄρα] γὰρ E. ΔΖ] τὴν ΔΖ BE. οὕτω D. 20 ἐλάσσονα A, sed corr. 21 τινά] om. E. 22 τῆς] τῇ C. 24 ΔΖ] corr. ex BZ A. περιφέρειαν] περιφ. B, περιφ. E. 25 ἐλάσσονα A. περιφέρειαν E.

rectos angulos secant ΔΕΓ, ΒΕ, quorum ΒΕ ex parallelis sit, ΔΕΓ autem ad parallelos obliquus, in obliquo autem circulo ΔΕΓ duo quaelibet puncta sumantur Ζ, Η ad easdem partes maximi parallelorum ΒΕ posita, et per puncta Ζ, Η polumque Α circuli maximi describantur ΑΖΘ, ΑΗΚ (I 20). dico, esse, ut arcus ΒΘ ad arcum ΔΖ, ita arcum ΘΚ ad arcum aliquem minorem arcu ΖΗ.

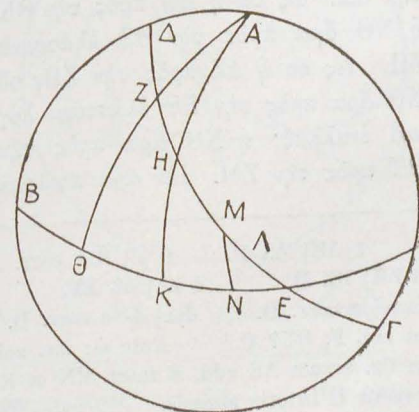
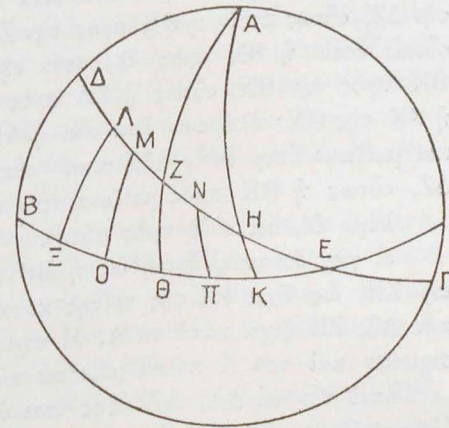
ΖΗ enim arcui ΔΖ aut commensurabilis est aut non commensurabilis.

prius commensurabilis sit, et ΔΖ, ΗΖ in punctis Α, Μ, Ν in partes diuidantur, et per Α, Μ, Ν polumque Α circuli maximi describantur ΑΞ, ΜΟ, ΝΠ.

quoniam igitur arcus ΔΑ, ΑΜ, ΜΖ, ΖΝ, ΝΗ deinceps inter se aequales sunt, arcus ΒΞ, ΕΟ, ΟΘ, ΘΠ, ΠΚ deinceps inter se maiores sunt a maximo ΒΞ incipientes (prop. VI). quoniam igitur ΒΞ, ΕΟ, ΟΘ, ΘΠ, ΠΚ deinceps inter se maiores sunt, ΔΑ, ΑΜ, ΜΖ, ΖΝ, ΝΗ autem deinceps inter se aequales, et numerus arcuum ΒΞ, ΕΟ, ΟΘ numero arcuum ΔΑ, ΑΜ, ΜΖ aequalis est, numerus autem arcuum ΘΠ, ΠΚ numero arcuum ΖΝ, ΝΗ aequalis, ΒΘ ad ΔΖ maiorem rationem habet, quam ΘΚ ad ΖΗ.¹⁾ itaque, si fecerimus, ut ΒΘ ad ΔΖ, ita ΘΚ ad alium aliquem, erit ad minorem arcu ΖΗ (Eucl. V 8); ergo, ut arcus ΒΘ ad arcum ΔΖ, ita ΘΚ ad arcum aliquem minorem arcu ΖΗ.

iam uero ΖΗ arcui ΔΖ commensurabilis ne sit. dico, sic quoque esse, ut arcus ΒΘ ad arcum ΔΖ, ita arcum ΘΚ ad minorem aliquem arcu ΖΗ.

nam si minus, erit aut ad arcum maiorem arcu ΖΗ aut ad eum ipsum.

1) Hoc demonstrandum erat.

ἔστω πρότερον, εἰ δυνατόν, πρὸς μείζονα τῆς ZH τὴν AZ, ὥς ἔχει ἐπὶ τῆς β' καταγραφῆς, καὶ τριῶν οὐσῶν ἀνίσων περιφερειῶν τῶν AZ, ZH, ZA εἰληφθῶ τις περιφέρεια ἡ ZM τῆς μὲν ZA οὐσα ἐλάσσων, τῆς δὲ ZH μείζων, σύμμετρος δὲ τῇ ZA, καὶ διὰ τοῦ M καὶ τοῦ A πόλου

5 μέγιστος κύκλος γεγράφθω ὁ MN.
ἐπεὶ οὖν σύμμετρος ἐστὶν ἡ ZM τῇ ZA, ἔστιν ἄρα, ὥς ἡ BΘ πρὸς τὴν AZ, οὕτως ἡ ΘN πρὸς ἐλάσσονά τινα τῆς ZM. ὥς δὲ ἡ BΘ πρὸς τὴν AZ, οὕτως ἐστὶν ἡ ΘK πρὸς τὴν ZA. ὥς ἄρα ἡ ΘK πρὸς τὴν ZA, οὕτως ἐστὶν ἡ ΘN πρὸς ἐλάσσονα τῆς ZM. καὶ ἐναλλάξ· ὥς ἄρα ἡ ΘK πρὸς τὴν ΘN, οὕτως ἡ ZA πρὸς ἐλάσσονα τῆς ZM. ἐλάσσων δὲ ἡ ΘK τῆς ΘN· ἐλάσσων ἄρα καὶ ἡ AZ τῆς ἐλάσσονος τῆς ZM. ἀλλὰ καὶ μείζων· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἐστὶν, ὥς ἡ BΘ πρὸς τὴν AZ, οὕτως ἡ ΘK πρὸς μείζονά τινα περιφέρειαν τῆς ZH περιφερείας. λέγω δέ, ὅτι οὐδὲ πρὸς αὐτήν.

15 εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω, ὥς ἡ BΘ πρὸς τὴν AZ, οὕτως ἡ ΘK πρὸς τὴν ZH, ὥς ἔχει ἐπὶ τῆς τρίτης καταγραφῆς, καὶ τετμήσθω ἑκατέρα τῶν AZ, ZH δίχα κατὰ τὰ A, M σημεία, καὶ διὰ ἑκατέρου τῶν A, M σημείων καὶ τοῦ A πόλου μέγιστοι κύκλοι γεγράφωσαν οἱ AN, ME.
ἐπεὶ οὖν αἱ ΔA, AZ ἐξῆς ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, αἱ BN, NΘ ἄρα 20 ἐξῆς μείζους εἰσὶν ἀλλήλων ἀρχόμεναι ἀπὸ μεγίστης τῆς BN· ἡ BΘ ἄρα τῆς ΘN μείζων ἐστὶν ἢ διπλῇ. ὁμοίως δὲ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἡ KΘ τῆς ΘE ἐλάσσων ἐστὶν ἢ διπλῇ. ἐπεὶ οὖν ἡ μὲν BΘ τῆς ΘN μείζων ἐστὶν ἢ διπλῇ, ἡ δὲ KΘ τῆς ΘE ἐλάσσων ἐστὶν ἢ διπλῇ, ἡ BΘ ἄρα πρὸς τὴν ΘN μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ KΘ πρὸς τὴν ΘE· καὶ 25 ἐναλλάξ· ἡ BΘ ἄρα πρὸς τὴν ΘK μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ NΘ πρὸς τὴν ΘE. ὥς δὲ ἡ BΘ πρὸς τὴν ΘK, οὕτως ἐστὶν ἡ AZ πρὸς τὴν ZH· ἡ NΘ ἄρα πρὸς τὴν ΘE ἐλάσσονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ AZ πρὸς τὴν ZH. ὥς δὲ ἡ AZ πρὸς τὴν ZH, οὕτως ἐστὶν ἡ AZ πρὸς τὴν ZM· ἡ NΘ ἄρα πρὸς τὴν ΘE ἐλάσσονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ AZ πρὸς τὴν ZM· 30 καὶ ἐναλλάξ· ἡ NΘ ἄρα πρὸς τὴν AZ ἐλάττονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ ΘE πρὸς τὴν ZM. ἐὰν ἄρα ποιῶμεν, ὥς τὴν NΘ πρὸς τὴν AZ, οὕτως

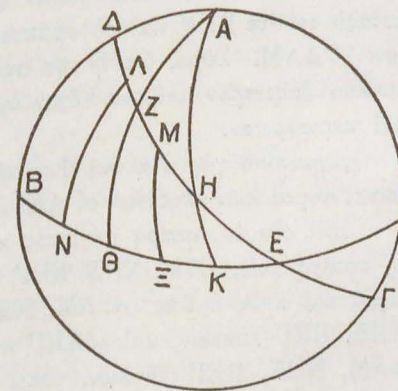
1 AZ] ZA E. 2 β'] B e corr. A, δευτέρας E. AZ] corr. ex AZ A.
3 ZH] HZ B. 4 ZA] AZ EF. 6 ZA] -A e corr. D, corr. ex -B A.
ἐστὶν] e corr. D. ἄρα] ἄ- e corr. D. BΘ] -Θ e corr. C. 7 ΘN] Θ-
in ras. F, ΘY? C. Ante ὥς ins. καὶ (comp.) A². Ad fig. add. β' F²;
in fig. arcum ΔE add. E inter MN et E; H] N D. Fig. in fine propos.
repetit E litteris omissis. 9 καὶ—ZM (10)] om. D. ἐναλλάξ B, corr. B².
ὥς ἄρα] mut. in ἄρα ὥς A². 10 τὴν] om. E. ΘN] seq. ras. 2 litt. E,
ΘH C. ZA] AZ E. 11 καὶ] postea ins. A. 12 μείζον C.
13 τινὰ] om. E. 14 αὐτ' C, corr. C². 17 δι' EA². 18 ME] -E e
corr. in scrib.? C, MZ B. 20 ἡ] supra scr. A. 21 ὁμοίως—διπλῇ (22)]
bis D. 22 ἐπεὶ] ἐ- in ras. E. ἐπεὶ—alt. διπλῇ (23)] om. C. 23 KΘ] e

prius, si fieri potest, sit ad AZ maiorem arcu ZH, ut est in figura secunda, et datis tribus arcibus inaequalibus AZ, ZH, ZA sumatur arcus aliquis ZM arcu ZA minor, maior autem arcu ZH, commensurabilis autem arcui ZA (u. p. 147), et per M polumque A describatur circulus maximus MN (I 20).

quoniam igitur ZM arcui ZA commensurabilis est, erit, ut BΘ ad AZ, ita ΘN ad minorem aliquem arcu ZM (p. 150, 20 sqq.). uerum, ut BΘ ad AZ, ita ΘK ad ZA; itaque, ut ΘK ad ZA, ita ΘN ad minorem arcu ZM; quare etiam permutando (Eucl. V 16), ut ΘK ad ΘN, ita ZA ad minorem arcu ZM. uerum ΘK < ΘN; quare etiam AZ arcu minore ZM minor est. uerum idem maior est; quod fieri non potest. ergo non est, ut BΘ ad AZ, ita ΘK ad arcum aliquem maiorem arcu ZH.

dico autem, eum ne ad ipsum quidem eam rationem habere. nam, si fieri potest, sit BΘ : AZ = ΘK : ZH, ut est in tertia figura, et uterque AZ, ZH in punctis A, M in binas partes aequales secetur, et per utrumque punctum A, M polumque A circuli maximi describantur AN, ME (I 20).

quoniam igitur ΔA, AZ deinceps inter se aequales sunt, BN, NΘ deinceps inter se maiores sunt a maximo BN incipientes (prop. VI); itaque BΘ maior est quam duplus arcus ΘN. similiter igitur demonstrabimus, etiam KΘ minorem esse quam duplum arcus ΘE. quoniam igitur BΘ maior est quam duplus arcus ΘN, KΘ autem minor quam duplus arcus ΘE, erit BΘ : ΘN > KΘ : ΘE; et permutando BΘ : ΘK > NΘ : ΘE. uerum BΘ : ΘK = AZ : ZH (Eucl. V 16); itaque NΘ : ΘE < AZ : ZH. uerum AZ : ZH = AZ : ZM (Eucl. V 15); itaque NΘ : ΘE < AZ : ZM; et permutando NΘ : AZ < ΘE : ZM. si igitur fecerimus, ut NΘ ad AZ, ita ΘE ad alium aliquem,

corr. E. BΘ] corr. ex Θ A. 25 ἐναλλάξ B, corr. B². ΘK] AED, KΘ BCF. 26 ὥς] e corr. D. οὕτως E. 27 ἐλάττονα E. ΔZ] corr. ex ΔE F. 29 ΘΘ] corr. ex ZΘ F. ἐλάσσονα A, sed corr.; ἐλάσσονα F. 30 ἐναλλάξ B, corr. B². 31 NΘ] corr. ex HΘ A. πρὸς τὴν] e corr. B. AZ] ΘAZ E. οὕτως D, οὕτως πρὸς C.

τὴν ΘΞ πρὸς ἄλλην τινά, ἔσται πρὸς μείζονα τῆς ΖΜ περιφερείας· ὅπερ ἀδύνατον ἐδείχθη. οὐκ ἄρα ἐστίν, ὥς ἡ ΒΘ πρὸς τὴν ΔΖ, οὕτως ἡ ΘΚ πρὸς τὴν ΖΗ. ἐδείχθη δέ, ὅτι οὐδὲ πρὸς μείζονα· πρὸς ἐλάσσονα ἄρα. ἔστιν ἄρα, ὥς ἡ ΒΘ πρὸς τὴν ΔΖ, οὕτως ἡ ΘΚ πρὸς ἐλάσσονα τῆς ΖΗ περιφερείας.

ια'.

Ἐὰν ἐπὶ μεγίστου κύκλου περιφερείας ὁ πόλος ἢ τῶν παραλλήλων, καὶ τοῦτον τέμνωσι δύο μέγιστοι κύκλοι πρὸς ὀρθάς, ὧν ὁ μὲν εἰς τῶν παραλλήλων, ὁ δὲ ἕτερος λοξὸς πρὸς τοὺς παραλλήλους, ἄλλος δέ τις μέγιστος κύκλος διὰ τῶν πόλων ὧν τῶν παραλλήλων τέμνη τὸν λοξὸν κύκλον μεταξὺ τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων καὶ οὗ ὁ λοξὸς ἐφάπτεται, ἢ τῆς σφαίρας διάμετρος πρὸς τὴν τοῦ κύκλου διάμετρον, οὗ ἐφάπτεται ὁ λοξὸς κύκλος, μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἢ τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων περιφέρεια ἢ μεταξὺ τοῦ τε ἐξ ἀρχῆς μεγίστου κύκλου καὶ τοῦ ἐξῆς διὰ τῶν πόλων πρὸς τὴν τοῦ λοξοῦ κύκλου περιφέρειαν τὴν μεταξὺ τῶν αὐτῶν κύκλων.

ἐπὶ γὰρ μεγίστου κύκλου περιφερείας τοῦ ΑΒΓ ὁ πόλος ἔστω τῶν παραλλήλων τὸ Α σημείον, καὶ τὸν ΑΒΓ κύκλον τεμνέτωσαν δύο μέγιστοι κύκλοι πρὸς ὀρθάς οἱ ΒΕΓ, ΔΕΖ, ὧν ὁ μὲν ΒΕΓ μέγιστος τῶν παραλλήλων, ὁ δὲ ΔΕΖ λοξὸς πρὸς τοὺς παραλλήλους, ἄλλος δέ τις μέγιστος κύκλος ὁ ΑΗΚ διὰ τῶν πόλων τῶν παραλλήλων τεμνέτω τὸν ΔΕΖ μεταξὺ τοῦ τε ΒΕΓ καὶ οὗ ἐφάπτεται ὁ ΔΕΖ, οὗ δὲ ἐφάπτεται ὁ ΔΑΜ, ἔστω ὁ ΔΑΜ. λέγω, ὅτι ἡ τῆς σφαίρας διάμετρος πρὸς τὴν τοῦ ΔΑΜ κύκλου διάμετρον μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἢ ΒΘ περιφέρεια πρὸς τὴν ΔΗ περιφέρειαν.

γεγράφθω γὰρ διὰ τοῦ Η παράλληλος κύκλος ὁ ΝΗΞ, καὶ ἔστωσαν κοινὰ τομαὶ τῶν ἐπιπέδων αἱ ΑΚ, ΔΖ, ΒΓ, ΝΞ, ΔΜ, ΘΟ, ΗΠ, ΟΗ, ΗΡ.

ἐπεὶ οὖν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΑΒΓ κύκλους τινὰς τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τοὺς ΔΑΜ, ΝΗΞ, ΒΕΓ διὰ τῶν πόλων τέμνει, δίχα τε αὐτοὺς τεμεῖ καὶ πρὸς ὀρθάς· αἱ ΔΜ, ΝΞ, ΒΓ ἄρα διαμέτροι εἰσι τῶν ΔΑΜ, ΝΗΞ, ΒΕΓ κύκλων, καὶ ὁ ΑΒΓ κύκλος ὀρθὸς ἐστὶ πρὸς ἕκαστον τῶν ΔΑΜ, ΝΗΞ, ΒΕΓ κύκλων. ἐπεὶ οὖν ἐν σφαίρᾳ παράλληλοι κύκλοι

1 ZM] mut. in EM A². περιφερείας] om. E. Ad fig. γ F²; in fig. N] Y E; H] N, N] H, B] e corr. D; E] om., arcus AN et AH om., A ad punctum Z ex alt. parte add., Θ] N (N om.), H] K, a K ducto arcu KΘ pro ME (M om.), K] Ξ, inter KΞ (h. e. HK) et E (om.) add. arcum HK C. Fig. in fine propos. repetit E litteris omissis. 4 ἔστιν ἄρα] om. AD, mg. A² (ἔστιν corr. ex ./.). ὡς] ὡς ἄρα D. 5 τῆς] τινὰ τῆς E. περιφερείας] περιφερείας· ὅπερ ἔδει δεῖξαι E. 6 ια'] mg. ext. B². 8 τέμνωσιν A. 9 ὁ δὲ—παραλλήλων (10)] om. E. 10 ὧν] AD, om. BCF. τέμνει E. 11 τοῦ] τοῦ τε E. In λοξὸς des. E f. 140r. 13 τῶν] ins. C². 14 τοῦ

erit ad maiorem arcu ZM; quod fieri non posse demonstratum est (p. 152, 12sq.). ergo non est BΘ : ΔΖ = ΘΚ : ΖΗ; demonstravimus autem, ne ad maiorem quidem arcum ΘΚ eam rationem habere; ad minorem igitur. ergo, ut BΘ ad ΔΖ, ita ΘΚ ad minorem arcu ΖΗ.

XI.

Si in ambitu circuli maximi polus parallelorum positus est, et hunc duo circuli maximi secant ad angulos rectos, quorum alter unus ex parallelis est, alter autem ad parallelos obliquus, et alius aliquis circulus maximus per polos parallelorum ductus, circum obliquum secat inter maximum parallelorum eumque, quem obliquus contingit, diametrus sphaerae ad diametrum circuli, quem circulus obliquus contingit, maiorem rationem habet quam arcus maximi parallelorum inter circum maximum ab initio positum circumque deinceps per polos ductum ad arcum circuli obliqui inter eosdem circulos positum.

in ambitu enim circuli maximi ΑΒΓ polus parallelorum positus sit punctum Α, et circum ΑΒΓ duo circuli maximi ΒΕΓ, ΔΕΖ ad rectos angulos secant, quorum ΒΕΓ maximus parallelorum, ΔΕΖ autem ad parallelos obliquus, alius autem aliquis circulus maximus ΑΗΚ per polos parallelorum ductus circum ΔΕΖ secet inter ΒΕΓ circumque, quem contingit ΔΕΖ, circulus autem, quem contingit ΔΕΖ, sit ΔΑΜ. dico, diametrum sphaerae ad diametrum circuli ΔΑΜ maiorem rationem habere, quam arcus ΒΘ ad arcum ΔΗ.

describatur enim per Η circulus parallelus ΝΗΞ, et communes planorum sectiones sint ΑΚ, ΔΖ, ΒΓ, ΝΞ, ΔΜ, ΘΟ, ΗΠ, ΟΗ, ΗΡ.

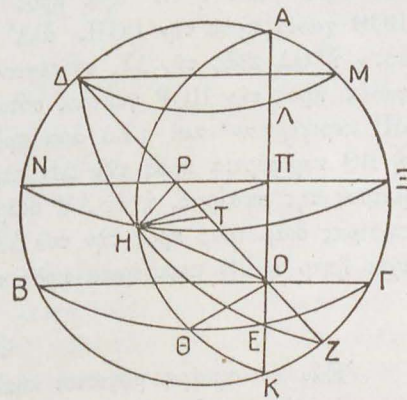
quoniam igitur in sphaera circulus maximus ΑΒΓ circulos aliquos eorum, qui in sphaera sunt, ΔΑΜ, ΝΗΞ, ΒΕΓ per polos secant, in binas partes aequales eos secabit et ad rectos angulos (I 15); itaque ΔΜ, ΝΞ, ΒΓ diametri sunt circulorum ΔΑΜ, ΝΗΞ, ΒΕΓ, et circulus ΑΒΓ ad singulos circulos ΔΑΜ, ΝΗΞ, ΒΕΓ

ἐξῆς] -οὗ ἐξ- in ras. 6 litt. A. Supra add. τοῦ μεγίστου C² A², sed del. 17 ἐπὶ] corr. ex ἐπεὶ A. ἔστω] ἔσται B, ἔστω διὰ C. 18 τὸν] πρὸς τὸν C. 21 ΑΗΚ] -K corr. ex N? C. 22 τε] supra scr. A. ΒΓ C. ΔΕΖ (pr.)] ΔΕΓ B. 24 λόγον] -ό- in ras. A. 26 ΝΗΞ] N- e corr. A. 27 ΑΚ] ΑΗ C. ΝΞ] corr. ex ΜΖ B, ΗΞ C. 29 ΝΗΞ] -Ξ corr. ex Ζ B. αὐτοὺς] -οὗς e corr. F. 30 ΝΞ] corr. ex ΝΖ B. εἰσιν A. ΔΑΜ] corr. ex ΑΜ A. 31 ΝΗΞ] -Ξ corr. ex Ζ B. Post ΑΒΓ ins. ἄρα A². 32 ΝΗΞ] -Ξ corr. ex Ζ B. κύκλων] κύκλον C.

εἰσὶν οἱ ΔΑΜ, ΝΗΕ, ΒΕΓ, διὰ δὲ τῶν πόλων αὐτῶν εὐθεῖα τις ἔχεται
 ἢ ΑΚ, ἢ ΑΚ ἄρα ὀρθή ἐστι πρὸς ἕκαστον τῶν ΔΑΜ, ΝΗΕ, ΒΕΓ
 κύκλων καὶ διὰ τῶν κέντρων αὐτῶν τε καὶ τῆς σφαίρας ἐστὶν· τὰ Σ, Π,
 Ο ἄρα σημεῖα κέντρα ἐστὶ τῶν ΔΑΜ, ΝΗΕ, ΒΕΓ κύκλων. καὶ ἐπεὶ
 5 ἐπίπεδα παράλληλα τὰ ΔΑΜ, ΝΗΕ, ΒΕΓ ὑπὸ τινος ἐπιπέδου τοῦ ΑΒΓ
 τέμνεται, αἱ κοιναὶ τομαὶ ἄρα αὐτῶν παράλληλοι εἰσιν· αἱ ἄρα ΔΜ, ΝΕ,
 ΒΓ παράλληλοι εἰσιν ἀλλήλαις. πάλιν, ἐπεὶ δύο ἐπίπεδα παράλληλα
 τὰ ΝΗΕ, ΒΕΓ ὑπὸ τινος ἐπιπέδου τοῦ ΑΗΚ τέμνεται, αἱ κοιναὶ ἄρα
 αὐτῶν τομαὶ παράλληλοι εἰσιν· παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ ΗΠ τῇ ΘΟ.
 10 ἐπεὶ οὖν δύο εὐθεῖαι ἀπτόμεναι ἀλλήλων αἱ ΝΠ, ΠΗ παρὰ δύο εὐθείας
 ἀπτομένας ἀλλήλων τὰς ΒΟ, ΟΘ εἰσι μὴ οὐσαι ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ,
 ἴσας γωνίας περιέχουσιν· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ ΝΠΗ γωνία τῇ ὑπὸ ΒΟΘ
 γωνία. καὶ ἐπεὶ οἱ ΝΗΕ, ΔΕΖ ὀρθοὶ εἰσι πρὸς τὸν ΑΒΓ κύκλον, καὶ
 ἡ τῶν ΝΗΕ, ΔΕΖ ἄρα κοινὴ τομὴ πρὸς τὸν ΑΒΓ κύκλον ὀρθή ἐστίν.
 15 κοινὴ δὲ αὐτῶν τομὴ ἐστὶν ἡ ΗΡ· καὶ ἡ ΗΡ ἄρα ὀρθή ἐστι πρὸς τὸν
 ΑΒΓ κύκλον· καὶ πρὸς πάσας ἄρα τὰς ἀπτομένας αὐτῆς εὐθείας καὶ
 οὐσας ἐν τῷ τοῦ ΑΒΓ κύκλου ἐπιπέδῳ ὀρθὰς ποιήσει γωνίας. ἄπτεται
 δὲ τῆς ΗΡ ἑκατέρω τῶν ΠΡ, ΡΟ οὐσα ἐν τῷ τοῦ ΑΒΓ κύκλου ἐπιπέδῳ·
 ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἑκατέρω τῶν ὑπὸ ΗΡΠ, ΗΡΟ γωνιῶν. καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΚ
 20 τῇ ΝΕ ὀρθή ἐστίν, ἡ ἄρα ὑπὸ ΡΠΟ γωνία ὀρθή ἐστίν. ἐπεὶ οὖν ἡ
 ὑπὸ ΡΠΟ γωνία ὀρθή ἐστίν, ὁξεῖα ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΠΟΡ· μείζων ἄρα
 ἐστὶ καὶ ἡ ΟΡ τῆς ΠΠ. κείσθω οὖν τῇ ΠΡ ἴση ἡ ΡΤ, καὶ ἐπεζεύχθω
 ἡ ΗΤ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΠΡ τῇ ΡΤ, κοινὴ δὲ ἡ ΗΡ, δύο δὲ αἱ
 ΠΡ, ΡΗ δύο ταῖς ΡΤ, ΡΗ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω ἑκατέρῃ. καὶ ὀρθὴ ἡ
 25 ὑπὸ ΠΡΗ ὀρθὴ τῇ ὑπὸ ΤΡΗ ἐστίν ἴση· βάσις ἄρα ἡ ΗΠ βάσει τῇ
 ΗΤ ἐστίν ἴση, καὶ τὸ ΠΡΗ τρίγωνον τῷ ΤΡΗ τριγώνῳ ἴσον ἐστίν, καὶ
 αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται, ὅφ' ἂς αἱ ἴσαι
 πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΗΠΡ γωνία τῇ ὑπὸ ΗΤΡ

1 ΝΗΕ] -Ε corr. ex Z B. ἔχεται] mut. in διήχεται A². 2 ἐστὶν A,
 comp. C. ΝΗΕ] -Ε corr. ex Z B. 3 ἐστὶν] ΑΒ, ἐστὶ CDE. 4 Ο] corr.
 ex Θ C. ΝΗΕ] -Ε corr. ex Z B. 5 ΝΗΕ] -Ε corr. ex Z B. τοῦ]
 corr. ex τῶν A. 6 ΝΕ] corr. ex NZ B. 8 ΝΗΕ] -Ε corr. ex Z B.
 9 εἰσιν] ΑΦ, εἰσι BCD. ΗΠ] ΝΠ D. τῇ] corr. ex τῇ A. 12 ΝΠΗ]
 ΝΠΗ B; ΝΠΗ C, pr. H macula del. γωνία] γω- e corr. D. 13 οἱ] corr.
 ex ὁ in scrib. C, ο- e corr. A. ΝΗΕ] -Ε corr. ex Z BC. ὀρθοὶ εἰσι]
 -οἱ εἰσ- in ras. A. 14 ΝΗΕ] -Ε corr. ex Z B. ἐστὶν] A, comp. C,
 ἐστὶ BDE. 15 ἐστὶ] ἐστὶν A, comp. C. In fig. punctum P infra sectionem
 rectarum ΝΕ, ΔΖ coll. B; N] euan. D; Z] om. C, E] om. C. rectam ΗΟ om.
 codd. punctum A arcus ΔΜ medium esse debebat. 19 ὑπὸ] ὑπὸ τὸ F.
 20 ΝΕ] N- corr. ex H A, -Ε corr. ex Z B. ἐστὶν] A, e corr. B, comp.
 CD, ἐστὶ e corr. E, ἐστὶ BF. ἡ (pr.)] ins. A², om. D. ἄρα] AD, om. BCF.
 ὑπὸ] e corr. A², ἡ e corr. D, om. BCF. ΠΗΟ] BCA², P- e corr. F.
 ΡΟΗ AD. ὀρθὴ] ἔσται ὀρθὴ B, ἄρα ὀρθὴ F. ἐστὶν] om. B, mut. in ἔσται A².

perpendicularis est. quoniam igitur in sphaera paralleli circuli sunt,
 per polos autem eorum recta aliqua ducta est ΑΚ, recta ΑΚ ad
 singulos circulos ΔΑΜ, ΝΗΕ, ΒΕΓ perpendicularis est et per centra
 eorum sphaeraeque uenit (I 10); puncta igitur Σ, Π, Ο centra sunt
 circulorum ΔΑΜ, ΝΗΕ, ΒΕΓ. et quoniam plana parallela ΔΑΜ,
 ΝΗΕ, ΒΕΓ plano aliquo ΑΒΓ
 secantur, communes eorum sec-
 tiones parallelae sunt (Eucl. XI 16); itaque ΔΜ, ΝΕ, ΒΓ inter
 se parallelae sunt. rursus, quo-
 niam duo plana parallela ΝΗΕ,
 ΒΕΓ plano aliquo ΑΗΚ secan-
 tur, communes eorum sectiones
 parallelae sunt (ib.); itaque ΗΠ,
 rectae ΘΟ parallela est. quo-
 niam igitur duae rectae inter
 se tangentes ΝΠ, ΠΗ duabus
 rectis inter se tangentibus ΒΟ,
 ΟΘ parallelae sunt non in eodem plano positae, angulos aequales
 comprehendunt (Eucl. XI 10); itaque $\angle ΝΠΗ = \angle ΒΟΘ$. et quo-
 niam circuli ΝΗΕ, ΔΕΖ ad circulum ΑΒΓ perpendiculares sunt,
 etiam communis sectio circulorum ΝΗΕ, ΔΕΖ ad circulum ΑΒΓ
 perpendicularis est (Eucl. XI 16). communis autem eorum sectio
 est ΗΡ; itaque etiam ΗΡ ad circulum ΑΒΓ perpendicularis est;
 quare etiam ad omnes rectas eam tangentes et in plano circuli
 ΑΒΓ positas rectos angulos efficiet (Eucl. XI def. 3). tangit
 autem rectam ΗΡ utraque ΠΡ, ΡΟ in plano circuli ΑΒΓ posita;
 itaque uterque angulus ΗΠΠ, ΗΡΟ rectus est. et quoniam ΑΚ
 ad ΝΕ perpendicularis est (Eucl. XI def. 3), $\angle ΠΠΟ$ rectus est.
 quoniam igitur $\angle ΠΠΟ$ rectus est, $\angle ΠΟΡ$ acutus est; quare etiam
 $ΟΡ > ΠΠ$ (Eucl. I 19). ponatur igitur $ΡΤ = ΠΠ$, et iungatur
 ΗΤ. quoniam igitur $ΠΠ = ΡΤ$, communis autem ΗΡ, duae ΠΡ,
 ΡΗ duabus ΡΤ, ΡΗ aequales sunt altera alteri. et rectus angulus
 ΠΡΗ recto angulo ΤΡΗ aequalis est; itaque basis ΗΠ basi ΗΤ
 aequalis est, et triangulus ΠΡΗ triangulo ΤΡΗ aequalis est, et
 reliqui anguli reliquis angulis, sub quibus latera aequalia sub-
 tendunt, aequales erunt (Eucl. I 4); itaque $\angle ΗΠΡ = \angle ΗΤΡ$.

21 ΡΟΗ D. 22 ἐστὶν A, comp. C. καὶ] del. A². 24 δύο] mut. in
 δύο A². ΡΤ] mut. in ΤΡ A². 26 τριγώνον] corr. ex τριγώνων A.
 ἐστὶν] A, comp. C, ἐστὶ BDE. 28 πλευραὶ] e corr. F. ΗΠΡ] ante Π del.
 1 litt. C (macula). ὑπὸ (alt.)] corr. ex πὸ B.

γωνία. ἀλλ' ἡ ὑπὸ HHP γωνία τῇ ὑπὸ ΘOB γωνία ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ HTP ἄρα τῇ ὑπὸ ΘOB ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ τρίγωνόν ἐστι τὸ HOP ὁρθὴν ἔχον τὴν πρὸς τῷ P γωνίαν, καὶ διηκταί τις ἡ HT, ἡ OP ἄρα πρὸς τὴν PT μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ ὑπὸ PTH γωνία πρὸς τὴν ὑπὸ POH γωνίαν. ἴση δὲ ἡ μὲν PT τῇ ΠΠ, ἡ δὲ ὑπὸ PTH γωνία τῇ ὑπὸ ΘOB· καὶ ἡ OP ἄρα πρὸς τὴν ΠΠ μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ BOΘ γωνία πρὸς τὴν POH. ἀλλ' ὥς μὲν ἡ PO πρὸς τὴν ΠΠ, οὕτως ἐστὶν ἡ OA πρὸς τὴν ΔΣ, τουτέστιν ἡ ΔΖ πρὸς τὴν ΔΜ, ὥς δὲ ἡ BOΘ γωνία πρὸς τὴν HOP γωνίαν, οὕτως ἐστὶν ἡ BΘ περιφέρεια πρὸς τὴν ΔΗ περιφέρειαν· καὶ ἡ ΖΔ ἄρα πρὸς τὴν ΔΜ μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ BΘ περιφέρεια πρὸς τὴν ΔΗ περιφέρειαν. καὶ ἐστὶν ἡ μὲν ΔΖ διάμετρος τῆς σφαίρας, ἡ δὲ ΔΜ διάμετρος τοῦ ΔΑΜ κύκλου· ἡ ἄρα τῆς σφαίρας διάμετρος πρὸς τὴν τοῦ ΔΑΜ κύκλου διάμετρον μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ BΘ περιφέρεια πρὸς τὴν ΔΗ περιφέρειαν.

15

ιβ'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ μέγιστοι κύκλοι τοῦ αὐτοῦ τῶν παραλλήλων ἐφαπτόνται ὁμοίως ἀφαιρούντες περιφερείας τῶν παραλλήλων κύκλων τὰς μεταξὺ αὐτῶν, ἄλλος δὲ τις μέγιστος κύκλος λοξὸς ὢν πρὸς τοὺς παραλλήλους μείζονων ἐφάπτεται, ἢ ὢν οἱ ἐξ ἀρχῆς ἐφήπτοντο, καὶ τέμνῃ τοὺς τοῦ αὐτοῦ ἐφαπτομένους μεταξὺ τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων καὶ οὗ οἱ ἐξ ἀρχῆς ἐφήπτοντο, ἡ διπλασίον τῆς διαμέτρου τῆς σφαίρας πρὸς τὴν τοῦ κύκλου διάμετρον, οὗ ἐφάπτεται ὁ λοξὸς κύκλος, μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων κύκλου περιφέρεια ἢ μεταξὺ τῶν τοῦ αὐτοῦ κύκλου ἐφαπτομένων πρὸς τὴν τοῦ λοξοῦ κύκλου περιφέρειαν τὴν μεταξὺ τῶν αὐτῶν κύκλων.

ἐν γὰρ σφαίρᾳ μέγιστοι κύκλοι οἱ AB, ΓΔ τοῦ αὐτοῦ τῶν παραλλήλων ἐφαπτέσθωσαν τοῦ ΑΓ κατὰ τὰ Α, Γ σημεῖα ὁμοίως ἀφαιρούντες περιφερείας τῶν παραλλήλων κύκλων τὰς μεταξὺ αὐτῶν, ἄλλος δὲ τις μέγιστος κύκλος λοξὸς ὢν πρὸς τοὺς παραλλήλους ὁ EZ μείζονων ἐφαπτέσθω, ἢ ὢν οἱ AB, ΓΔ ἐφάπτονται, καὶ τεμνέτω τοὺς AB, ΓΔ μεταξὺ τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων καὶ οὗ οἱ AB, ΓΔ ἐφάπτονται, τοῦ ΑΓ κύκλου, ἔστω δὲ μέγιστος μὲν τῶν παραλλήλων κύκλων ὁ MBZ, οὗ δὲ ἐφάπτεται ὁ EZ, ἔστω ὁ EH. λέγω, ὅτι ἡ διπλασίον τῆς διαμέτρου τῆς σφαίρας πρὸς τὴν τοῦ EH κύκλου διάμετρον μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ BΔ περιφέρεια πρὸς τὴν ΘΚ περιφέρειαν.

1 ὑπὸ (pr.)] ὑπὸ C. ΘOB] ΘSB C, -B e corr. 2 HTP] H- supra scr. A, ins. etiam A². Post ἄρα supra add. γωνία A². ἴση ἐστὶ F. ἐστὶ A, comp. C. 3 ἔχων A, sed corr. τῷ τὸ B. HT] H- in ras. A. 4 μείζονα A, sed corr. PTH] corr. ex PT B². 5 POH] corr. ex PH B². 6 post alt. ἡ ins. ὑπὸ A². 7 ante POH supra add. ὑπὸ A². 8 ΔΖ] -Ζ in

uerum $\angle HHP = \angle \Theta OB$; quare etiam $\angle HTP = \angle \Theta OB$. et quoniam HOP triangulus est angulum ad P positum rectum habens, et perducta est recta aliqua HT, erit $OP : PT > \angle PTH : \angle POH$ (u. schol.). uerum $PT = \Pi \Pi$ et $\angle PTH = \angle \Theta OB$; quare etiam $OP : \Pi \Pi > \angle BO\Theta : \angle POH$. uerum $PO : \Pi \Pi = OA : \Delta \Sigma$ (Eucl. VI 4) $= \Delta Z : \Delta M$ (Eucl. V 15), et ut angulus BOΘ ad angulum HOP, ita arcus BΘ ad arcum ΔH (Eucl. VI 33); quare etiam ΖΔ ad ΔΜ maiorem rationem habet quam arcus BΘ ad arcum ΔH. et ΔΖ diameter sphaerae est, ΔΜ autem diameter circuli ΔΑΜ; ergo diameter sphaerae ad diametrum circuli ΔΑΜ maiorem rationem habet, quam arcus BΘ ad arcum ΔH.

XII.

Si in sphaera circuli maximi eundem parallelorum contingunt a circulis parallelis similes arcus inter eos positos abscondentes, alius autem aliquis circulus maximus ad parallelos obliquus maiores contingit, quam quos circuli ab initio positi contingebant, et circulos eundem contingentes secant inter maximum parallelorum eumque, quem circuli ab initio positi contingebant, recta duplo maior diametro sphaerae ad diametrum circuli, quem contingit circulus obliquus, maiorem rationem habet quam arcus circuli maximi parallelorum inter circulos eundem circum contingentes positus ad arcum circuli obliqui inter eosdem circulos positum.

in sphaera enim circuli maximi AB, ΓΔ eundem parallelorum ΑΓ in punctis Α, Γ contingant a circulis parallelis similes arcus abscondentes inter eos positos, alius autem aliquis circulus maximus ad parallelos obliquus EZ maiores contingat, quam quos AB, ΓΔ contingunt, et circulos AB, ΓΔ secet inter maximum parallelorum eumque, quem AB, ΓΔ contingunt, circum ΑΓ, maximus autem circulorum parallelorum sit MBZ, quem autem EZ contingit, sit EH. dico, rectam duplo maiorem diametro sphaerae ad diametrum circuli EH maiorem rationem habere, quam arcus BΔ ad arcum ΘΚ.

ras. B. Post ἡ ins. ὑπὸ A². 9 post pr. τὴν ins. ὑπὸ A². HOP] mut. in POH A². BΘ] corr. ex BA F. 11 περιφέρεια A, corr. A². 12 διάμετρος] Θ² D. ἡ ἄρα—κύκλου (13)] supra scr. C². 14 ΔΗ] edd., ΔΜ ABCDF. 15 ιβ'] mg. ext. B². 17 κύκλων] om. B. 19 ἢ] εἰ B. 20 τοὺς τοῦ αὐτοῦ] e corr. A². 21 ἐφήπτοντο] -ἢ- in ras. A. διαπλάσιον F. 27 τὸ] corr. ex τοὺς F. 30 καὶ—ἐφάπτονται (31)] mg. sup. C² (6.). 32 MBZ] AD, MB C, MBZ BFA². 33 διπλάσιον A, sed corr.

ἔστω γὰρ ὁ πόλος τῶν παραλλήλων τὸ Λ σημεῖον, καὶ διὰ τοῦ Λ καὶ ἐκάστου τῶν E, Θ, K σημείων μέγιστοι κύκλοι γεγράφωσαν οἱ $\Lambda E M, \Lambda \Theta N, \Lambda K \Xi$, διὰ δὲ τοῦ K παράλληλος κύκλος γεγράφθω ὁ OK , διὰ δὲ τοῦ Θ μέγιστος κύκλος γεγράφθω ὁ $\Theta \Pi$ ἐφαπτόμενος τοῦ EH κύκλου κατὰ τὸ Π .

ἔπει οὖν ἐν σφαίρᾳ δύο παράλληλοι εἰσι κύκλοι οἱ $OK, E\Pi H$, καὶ γεγραμμένοι εἰσι δύο μέγιστοι κύκλοι οἱ $E\Theta K Z, \Theta \Pi$ ἐφαπτόμενοι τοῦ $E\Pi H$ κατὰ τὰ E, Π , διὰ δὲ τοῦ Θ σημείου καὶ τοῦ πόλου τοῦ Λ μέγιστος κύκλος γεγράφθω ὁ $\Lambda \Theta P$, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ OP τῇ PK . ἡ α ρα $P\Sigma$ τῆς PK ἐλάσσων ἐστὶν· ἡ ΣK ἄρα τῆς KP ἐλάσσων ἐστὶν ἢ διπλῇ. ἀλλ' ἡ μὲν ΣK τῇ BA ἐστὶν ὁμοία, ἡ δὲ KP τῇ NE . καὶ ἡ BA ἄρα τῆς NE ἐλάσσων ἐστὶν ἢ διπλῇ. καὶ ἐπεὶ ἡ τῆς σφαίρας διάμετρος πρὸς τὴν τοῦ EH κύκλου διάμετρον μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ MN περιφέρεια πρὸς τὴν $E\Theta$ περιφέρειαν, ἔχει δὲ καὶ ἡ MN περιφέρεια πρὸς τὴν $E\Theta$ περιφέρειαν μείζονα λόγον ἢ περ ἡ NE περιφέρεια πρὸς τὴν ΘK περιφέρειαν, καὶ ἡ τῆς σφαίρας ἄρα διάμετρος πρὸς τὴν τοῦ $E\Pi H$ κύκλου διάμετρον μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ NE περιφέρεια πρὸς τὴν ΘK περιφέρειαν. καὶ τὰ διπλάσια τῶν ἡγουμένων· ἡ ἄρα διπλασία τῆς διαμέτρου τῆς σφαίρας πρὸς τὴν τοῦ $E\Pi H$ κύκλου διάμετρον μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ τῆς NE περιφέρειας διπλῇ πρὸς τὴν ΘK περιφέρειαν. ἡ δὲ τῆς NE περιφέρειας διπλῇ πρὸς τὴν ΘK περιφέρειαν μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ BA περιφέρεια πρὸς τὴν ΘK . ἡ γὰρ τῆς NE διπλῇ μείζων ἐστὶ τῆς BA . πολλῶν ἄρα ἡ διπλασίον τῆς διαμέτρου τῆς σφαίρας πρὸς τὴν τοῦ $E\Pi H$ κύκλου διάμετρον μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ BA περιφέρεια πρὸς τὴν ΘK περιφέρειαν.

ιγ'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ παράλληλοι κύκλοι ἴσας περιφερείας ἀφαιρῶσι μέγιστον τινὸς κύκλου πρὸς τὸν μέγιστον τῶν παραλλήλων, διὰ δὲ τῶν γενομένων σημείων γραφῶσι μέγιστοι κύκλοι ἢ διὰ τῶν πόλων τῶν

1 τὸ] τὸ | τὸ B. 2 γεγράφωσαν] renouat. in γεγράφθω C². 3 $\Lambda K \Xi$ $\Lambda K Z$ B, -Z in ras. 4 OK] AK C. 5 $\delta\epsilon$] supra scr. B. In fig. 2 γεγράφθω D, ut solet. 6 εἰσιν A. 7 $\Theta \Pi$] ὁ $\Theta \Pi$ D. 8 $\Lambda \Theta P$] $\Lambda \Theta B$ postea supra add. P C. 9 α ρα $P\Sigma$] ΛD , ἡ $P\Sigma$ ἄρα CF , καὶ ἡ $P\Sigma$ ἄρα BA . 10 PK] PKO C. 11 δ μοία] ἴση C. 12 NZ B. 13 NE] NZ B. 14 $E\Pi H$ C. 15 $E\Pi H$ C. 16 NE] NZ B. 17 NE] NZ B. 18 NE] NZ B. 19 $E\Pi H$] -H ins. F. 20 τῆς NE] in ras. D. 21 NE] corr. ex NZ B. 22 διπλῇ] supra scr. B. 23 NE] NZ BC, corr. B. 24 post κύκλου διπλῇ] ΛD , om. BCF. διπλασίον A, sed corr. in scrib.

nam polus parallelorum sit punctum Λ , et per Λ singulaque puncta E, Θ, K circuli maximi describantur (I 20) $\Lambda E M, \Lambda \Theta N, \Lambda K \Xi$, per K autem circulus parallelus describatur OK , per Θ autem circulus maximus describatur $\Theta \Pi$ circulum EH contingens in Π (II, 15).

quoniam igitur in sphaera duo circuli paralleli sunt $OK, E\Pi H$, et descripti sunt duo circuli maximi $E\Theta K Z, \Theta \Pi$ circulum $E\Pi H$ contingentes in E, Π , per Θ punctum autem polumque Λ circulus maximus descriptus est $\Lambda \Theta P$, OP arcui PK aequalis est (u. schol.); quare $P\Sigma$ arcu PK minor est;

ΣK igitur minor est quam duplo maior arcu KP . uerum ΣK arcui BA similis est, KP autem arcui NE (II 10); quare etiam BA minor est quam duplo maior arcu NE . et quoniam diameter sphaerae ad diametrum circuli EH maiorem rationem habet quam arcus MN ad arcum $E\Theta$ (prop. XI), habet autem etiam arcus MN ad arcum $E\Theta$ maiorem rationem quam arcus NE ad arcum ΘK (prop. X, Eucl. V 8), etiam diameter sphaerae ad diametrum circuli $E\Pi H$ maiorem rationem habet quam arcus NE ad arcum ΘK . et sumptis duplis praecedentium (cfr. Eucl. V 4) recta dupla diametri sphaerae ad diametrum circuli $E\Pi H$ maiorem rationem habet quam duplus arcus NE ad arcum ΘK . duplus autem arcus NE ad arcum ΘK maiorem rationem habet quam arcus BA ad ΘK (Eucl. V 8); nam duplus arcus NE maior est arcu BA ; ergo multo magis recta dupla diametri sphaerae ad diametrum circuli $E\Pi H$ maiorem rationem habet quam arcus BA ad arcum ΘK .

XIII.

Si in sphaera circuli paralleli a circulo aliquo maximo ad maximum parallelorum aequales arcus abscindunt, per puncta autem ita orta circuli maximi describuntur aut per polos par-

del. περιφέρειαν C. 26 ιγ'] mg. ext. B². 27 ἀφαιρῶσιν A, ἀφαιρῶσι C. 29 γραφῶσιν A.

παραλλήλων ἢ τοῦ αὐτοῦ τῶν παραλλήλων ἐφαπτόμενοι, ἴσας ἀπολήφονται περιφερείας ἀπὸ τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων τὰς μεταξὺ αὐτῶν.

ἐν γὰρ σφαίρᾳ παράλληλοι κύκλοι οἱ AB, ΓΔ μεγίστου τινὸς κύκλου τοῦ ΑΔ περιφερείας τὰς ΑΕ, ΕΔ ἴσας ἀφαιρείτωσαν πρὸς τὸν μεγίστον τῶν παραλλήλων τὸν ΖΕΗ, καὶ διὰ τῶν Α, Ε, Δ σημείων μέγιστοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ ΑΖΓ, ΘΕΚ, ΒΗΔ ἥτοι διὰ τῶν πόλων τῶν παραλλήλων ἢ τοῦ αὐτοῦ τῶν παραλλήλων ἐφαπτόμενοι. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ΖΕ τῇ ΕΗ περιφερείᾳ.

ἐπεὶ γὰρ ἐν σφαίρᾳ παράλληλοι κύκλοι οἱ AB, ΓΔ μεγίστου τινὸς κύκλου τοῦ ΑΔ περιφερείας τὰς ΑΕ, ΕΔ ἴσας ἀφαιροῦσι πρὸς τὸν μεγίστον τῶν παραλλήλων τὸν ΖΗ, ἴσος ἄρα ἐστὶν ὁ AB κύκλος τῷ ΓΔ κύκλῳ. ἐπεὶ οὖν ἐν σφαίρᾳ ἴσοι τε καὶ παράλληλοι οἱ AB, ΓΔ μεγίστου τινὸς κύκλου τοῦ ΚΘ περιφερείας τὰς ΘΕ, ΕΚ ἀφαιροῦσι πρὸς τὸν μεγίστον τῶν παραλλήλων τὸν ΖΗ, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΘΕ τῇ ΕΚ. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ΑΕ τῇ ΕΔ ἴση· καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Α ἄρα ἐπὶ τὸ Θ ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἴση ἐστὶ τῇ ἀπὸ τοῦ Κ ἐπὶ τὸ Δ ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα· καὶ ἡ ΑΘ ἄρα περιφέρεια ἴση ἐστὶ τῇ ΚΔ περιφερείᾳ. καὶ εἰσιν ἴσοι οἱ κύκλοι· ὁμοία ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΘ περιφέρεια τῇ ΚΔ περιφερείᾳ. ἀλλ' ἡ μὲν ΑΘ τῇ ΖΕ ἐστὶν ὁμοία, ἡ δὲ ΚΔ τῇ ΕΗ ἐστὶν ὁμοία· καὶ ἡ ΖΕ ἄρα τῇ ΕΗ περιφερείᾳ ὁμοία ἐστὶν. καὶ εἰσι τοῦ αὐτοῦ κύκλου· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΖΕ περιφέρεια τῇ ΕΗ περιφερείᾳ.

ιδ'.

Ἐὰν ἐν σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος κύκλου τινὸς τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ ἐφάπτηται, ἄλλος δὲ τις μέγιστος κύκλος λοξὸς ὢν πρὸς τοὺς παραλλήλους μειζόνων ἐφάπτηται, ἢ ὢν ὁ ἐξ ἀρχῆς ἐφήπτετο, ἀνομοίας ἀπολήφονται περιφερείας τῶν παραλλήλων κύκλων τὰς μεταξὺ αὐτῶν, καὶ μείζονες ἢ ὅμοιοι ἔσσονται αἰεὶ αἱ ἔγγιον ὁποτέρου τῶν πόλων τῆς πορρώτερον.

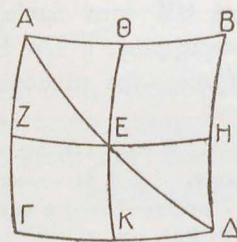
ἐν γὰρ σφαίρᾳ μέγιστος κύκλος ὁ ΑΒΓ κύκλου τινὸς τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ ΑΔΕ ἐφαπτέσθω κατὰ τὸ Α σημεῖον, ἄλλος δὲ τις μέγιστος κύκλος ὁ ΒΕΓ λοξὸς ὢν πρὸς τοὺς παραλλήλους μειζόνων ἐφαπτέσθω, ἢ ὢν ὁ ΑΒΓ ἐφάπτεται. λέγω, ὅτι ἀνομοίας ἀπολήφονται περιφερείας

1 ἐφαπτόμενοι—παραλλήλων (2)] mg. C (S). 4 τὰς] corr. ex τῆς C.
5 παραλλήλῳ C, sed corr. Δ] postea ins. C. 7 ἢ] supra scr. A.
8 ΖΕ] AC, ZE περιφέρεια BDEA². τῇ ΕΗ] in ras. A. περιφέρεια] πε- in
ras. A. 10 ΑΔ] mut. in ΑΕΔ Α². ἀφαιροῦσιν A. 11 ἴσος] e corr. B.
12 ante οἱ ins. κύκλοι mg. A². 15 ἐστὶ] seq. ras. 1 litt. B, ἐστὶν A, ἐστὶ C.
16 ἴση—pr. καὶ (17)] supra scr. C² (καὶ comp. etiam C supra scr.). ἐστὶν A,
comp. C². K] e corr. A. ἐπιζευγνυμένη] -γν- e corr. A². 17 καὶ ἡ—
κύκλοι (18)] AD; καὶ εἰσιν ἴσοι οἱ κύκλοι· ἡ ΑΘ ἄρα περιφέρεια (om. C) ἴση ἐστὶ
τῇ ΚΔ περιφερείᾳ BCF; A² del. καὶ pr. lin. 17 supra add. α², supra ἡ add. Γ²,

allelorum aut eundem parallelorum contingentes, a maximo parallelorum arcus inter eos positos aequales abscindunt.

in sphaera enim circuli paralleli AB, ΓΔ a circulo aliquo maximo ΑΔ arcus ΑΕ, ΕΔ ad maximum parallelorum ΖΕΗ aequales abscindant, et per puncta A, E, Δ circuli maximi describantur ΑΖΓ, ΘΕΚ, ΒΗΔ aut per polos parallelorum aut eundem parallelorum contingentes. dico, ZE arcui EH aequalem esse.

quoniam enim in sphaera circuli paralleli AB, ΓΔ a circulo aliquo maximo ΑΔ arcus ΑΕ, ΕΔ ad maximum parallelorum ΖΗ aequales abscindunt, circulus AB circulo ΓΔ aequalis est (II 17). quoniam igitur in sphaera circuli AB, ΓΔ aequales parallelique a circulo aliquo maximo ΚΘ ad maximum parallelorum ΖΗ arcus ΘΕ, ΕΚ abscindunt, ΘΕ arcui ΕΚ aequalis est (II 18). uerum etiam ΑΕ arcui ΕΔ aequalis est; quare etiam recta ab A ad Θ ducta rectae a K ad Δ ductae aequalis est (prop. III); quare etiam arcus ΑΘ arcui ΚΔ aequalis est (Eucl. III 28). et circuli aequales sunt; itaque arcus ΑΘ arcui ΚΔ similis est. uerum ΑΘ arcui ΖΕ similis est, ΚΔ autem arcui ΕΗ similis (II 10 uel II 13); quare etiam ΖΕ arcui ΕΗ similis est. et eiusdem circuli sunt; ergo arcus ΖΕ arcui ΕΗ aequalis est.

XIV.

Si in sphaera circulus maximus circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, contingit, alius autem aliquis circulus maximus ad parallelos obliquos maiores contingit, quam quos circulus ab initio positus contingebat, a circulis parallelis arcus inter eos positos dissimiles abscindunt, et proximi quique alterutri polorum remotiore maiores erunt quam similes.

in sphaera enim circulus maximus ΑΒΓ circulum aliquem eorum, qui in sphaera sunt, ΑΔΕ contingat in puncto Α, alius autem aliquis circulus maximus ΒΕΓ ad parallelos obliquos maiores contingat, quam quos ΑΒΓ contingit. dico, eos a parallelis

supra alt. καὶ β², supra ὁμοία lin. 18 δ². ἐστὶ] ἐστὶν A. 19 ἡ δὲ—
ὁμοία (20)] bis B. 20 ΖΕ] mut. in ΕΖ Α². ἐστὶν] A, comp. C, ἐστὶ BDE.
εἰσιν A. In fig. arcus ΖΗ ad partes superiores uersus curuus est in B,
H] corr. ex K B, K] corr. ex H B; τοῦ τδ adscr. C. 22 ιδ'] mg. ext. B².
24 πρὸς] om. C. 27 ἔγγιον A, corr. A². πολλῶν A, sed corr.
28 πορρώτερον] seq. ras. 1 litt. A. 29 ΑΒΓ] A- e corr. A. 11*

τῶν παραλλήλων τὰς μεταξὺ αὐτῶν, καὶ μείζονες ἢ ὅμοιαι ἔσονται αἰεὶ αἱ ἑγγιον ὁποτέρουδὲ τῶν πόλων τῆς πορρώτερον.

εἰλήφθω γὰρ ἐπὶ τοῦ λοξοῦ κύκλου τοῦ ΒΓ δύο τυχόντα σημεῖα τὰ Ε, Κ, καὶ διὰ τῶν Ε, Κ σημείων τῷ ΑΔΕ κύκλῳ παράλληλοι κύκλοι γεγράφθωσαν οἱ ΖΕΗ, ΘΚΛ. λέγω, ὅτι ἡ μὲν ΕΗ περιφέρεια τῆς ΚΛ περιφέρειας μείζων ἐστὶν ἢ ὁμοία, ἡ δὲ ΘΚ περιφέρεια τῆς ΖΕ περιφέρειας μείζων ἐστὶν ἢ ὁμοία.

γεγράφθωσαν γὰρ διὰ τῶν Ε, Κ σημείων μέγιστοι κύκλοι οἱ ΔΕΜ, ΕΝΚ ἐφαπτόμενοι τοῦ ΑΔΕ, ὥστε ἀσύμπτωτον εἶναι τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ Δ ἡμικύκλιον ὡς ἐπὶ τὰ Μ μέρη τῷ ἀπὸ τοῦ Α ἡμικυκλίῳ ὡς ἐπὶ τὰ Θ μέρη, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ Ε ἡμικύκλιον ὡς ἐπὶ τὰ Κ μέρη τῷ ἀπὸ τοῦ Α ἡμικυκλίῳ ὡς ἐπὶ τὰ Λ μέρη.

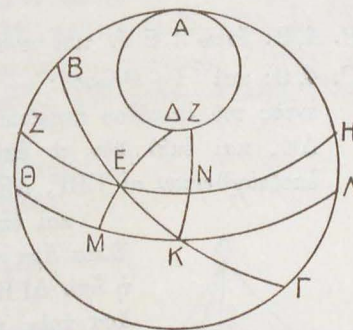
ἐπεὶ οὖν ἀσύμπτωτά ἐστι τὰ ΑΛ, ΕΚ ἡμικύκλια, καὶ μεταξὺ αὐτῶν κύκλων παραλλήλων περιφέρειαι εἰσιν αἱ ΝΗ, ΚΛ, ὁμοία ἄρα ἐστὶν ἡ ΝΗ περιφέρεια τῇ ΚΛ περιφέρειᾳ. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ΖΕ τῇ ΘΜ ἐστὶν ὁμοία. καὶ ἐπεὶ ὁμοία ἐστὶν ἡ ΝΗ περιφέρεια τῇ ΚΛ περιφέρειᾳ, ἡ ἄρα ΕΗ περιφέρεια τῆς ΚΛ περιφέρειας μείζων ἐστὶν ἢ ὁμοία. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ΘΚ τῆς ΖΕ μείζων ἐστὶν ἢ ὁμοία.

1 αἰεὶ] AD, om. BCF. 2 ἑγγιον Α, corr. Α². πορρώτερον Α, sed corr. 6 ἡ δὲ—ὁμοία (7)] BDF, mg. Α (·b·, κείμενον add. Α²), supra scr. C². 7 μείζων—ὁμοία] e corr. Α² (compp. scripta Α). 10 ἡμικύκλιον] D, comp. BCFA², om. Α. 14 κύκλῳ Β, sed corr. ΚΛ] corr. ex Α Β. 15 δὴ] δὲ C. 16 ΝΗ] Ν- e corr. Α. περιφέρεια ·+· Α, signum in ras. τῇ ΚΛ περιφέρειᾳ] mg. Α (·+·, κείμενον add. Α²). τέλος τοῦ τρίτου in fine add. F². In fig. Ε om. F.

arcus inter eos positos dissimiles abscindere, et proximos quosque alterutri polorum remotiore maiores esse quam similes.

in obliquo enim circulo ΒΓ duo quaelibet puncta sumantur Ε, Κ, et per puncta Ε, Κ circulo ΑΔΕ paralleli circuli describantur ΖΕΗ, ΘΚΛ. dico, arcum ΕΗ arcu ΚΛ maiorem esse quam similem, arcum ΘΚ autem arcu ΖΕ maiorem quam similem.

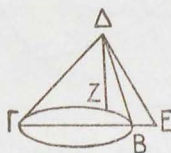
per puncta enim Ε, Κ circuli maximi describantur ΔΕΜ, ΕΝΚ circum ΑΔΕ contingentes (II 14), ita ut semicirculus a Δ ad partes Μ uersus cum semicirculo ab Α ad partes Θ uersus non concurrat, semicirculus autem a Ε ad partes Κ uersus cum semicirculo ab Α ad partes Λ uersus non concurrat.

quoniam igitur semicirculi ΑΛ, ΕΚ non concurrunt, et inter eos positi sunt arcus circulorum parallelorum ΝΗ, ΚΛ, arcus ΝΗ arcui ΚΛ similis est (II 13). eadem igitur de causa etiam ΖΕ arcui ΘΜ similis est. et quoniam arcus ΝΗ arcui ΚΛ similis est, arcus ΕΗ arcu ΚΛ maior est quam similis. eadem igitur de causa etiam ΘΚ arcu ΖΕ maior est quam similis.

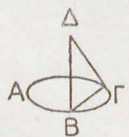
Prop. I.

2 P. 4, 9: καὶ ^ο + Θέωνος: — Δεδείχθω, ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ Δ κἀθετος ἐντὸς τοῦ ἐπιπέδου πασεῖται. εἰ γὰρ δυνατόν, πιπτέτω ἐκτός, ὡς ἡ ΔΕ, καὶ ἐκβληθὲν τὸ ἐπίπεδον συμβαλλέτω τῇ Ε σημείῳ, καὶ ἐπεξέβχθωσαν αἱ ΕΒΓ, ΔΒ, ΔΓ.

ἄλλως. συμβαλλέτω τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας κατὰ τὸ Ζ ἡ κέντρος. καὶ ἐπεὶ ὀρθή ἐστιν ἡ πρὸς τῷ Ε γωνία, μείζων ἄρα ἡ ΔΒ τῇ ΔΕ. ἴση δὲ ἡ ΔΒ τῇ ΔΖ· μείζων ἄρα ἐστιν ἡ ΔΖ τῆς ΔΕ· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον.

4 P. 4, 9—10: καὶ ἀπὸ τοῦ Δ, φησίν, ἐπὶ τὸ τέμνον ἐπίπεδον κάθετος ἦχθω ἡ ΔΕ. ἐροῦμεν, ὅτι πάντως ἐντὸς πίπτει τῆς ΑΒΓ γραμμῆς.
εἰ γὰρ μὴ, ἦτοι ἐπ' αὐτῆς ἢ ἐκτὸς πεσεῖται.

επι γὰρ μὴ, ἥτοι ἐπ' αὐτῆς ἢ ἐκτὸς πεσεῖται.
 πιπτέτω πρότερον ἐπ' αὐτῆς καὶ ἔστω ἡ ΔΒ, καὶ ἀπὸ τοῦ Δ
 πρὸς τὴν ΑΒΓ γραμμὴν προσπιπτέτω ἡ ΔΓ, καὶ ἐπεξεχθῶ ἡ ΒΓ. 25
 ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν Δ κέντρον ἐστὶ τῆς σφαίρας, ἡ δὲ γραμμὴ διὰ
 τῆς ἐπιφανείας, ἴση ἐστὶν ἡ ΔΒ τῇ ΔΓ· ὥστε καὶ
 γωνία ἡ ὑπὸ ΔΒΓ γωνία τῇ ὑπὸ ΔΓΒ ἐστὶν ἴση.
 ὁρθὴ δὲ ἡ ὑπὸ ΔΒΓ· ὁρθὴ ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ ΔΓΒ.
 τοῦ ΒΓΔ ἄρα τριγώνου αἱ δύο γωνίαι δύο ὁρθαί 30

7 τῶ] τὸ E. 8 ἐπεὶ εὐχθῶ ἡ E. 16 τὸ] -o in ras. E. Z] ΔZ E.
17 τῶ E γωνία] τὸ EF E. Fig. om. E. 22 ABΓ] Hultsch, AB D.
24 ΔB] Hultsch; AB D, A- in ras. 25 ABΓ] Hultsch, AB D. 28 ABΓ]
Tannery, ABΓ D. 29 ABΓ] Hultsch, ABΓ D. 30 ὀρθα[] ὀρθαῖς ἴσα

λέγω δὴ, ὅτι οὐδὲ ἐκτός.

P. 4, 26: κέντρ^{ον}] — τοῦ κύκλου δηλονότι.

Prop. II.

P. 6, 2: διὰ τὸ $\bar{\alpha}$ τοῦ γ τῶν Στοιχείων.

P. 6, 8: οὐ γὰρ ἂν εἰπομεν, ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ Θ ἐπὶ τὸ τοῦ ΑΒΓ κῆ- 10
λου ἐπίπεδον κάθετος ἁγομένη ἐπὶ τὸ Δ σημεῖον πεσέται· καὶ
ἔσονται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου τῇ αὐτῇ ἐπιπέδῳ δύο εὐθεῖαι πρὸς
ὁρθὰς ἀνισταμένα· ὅπερ ἄτοπον. 11

P. 6, 9: διὰ τὸ πόρισμα.

Prop. III.

25 ο, 26: ἔστι γὰρ ἐν μέν
τῷ ἐπιπέδῳ ἡ εὐθεία.

P. 6, 26—28: διὰ τοῦ β' τοῦ γ' τῶν Εὐκλείδου.

Prop. IV.

P. 8, 25—26: διὰ τοῦ δ' τοῦ ια' τοῦ Εὐκλείδου.

Prop. V.

P. 8, 30: ἀπὸ τοῦ ιθ' τοῦ τρίτου βιβλίου τοῦ Εὐκλείδου γινώριμὸν ἔστι 16
τοῦτο.

5 Dr. 6 E. 7 Dr. 8 B. 9 B. 10 Dr ($\frac{1}{2}$). 11 Dr.
12 A³Dr. 13 A³ (ante nr. 12) B Dr. 14 A³B Dr. 15 A³B Dr.

1 Δ] Tannery, A D. 5 ΔB] Tannery, AB D. 9 ΔB] -B e corr. D.
ΔBE] corr. ex ABE D. 10 ΔEB (pr.)] Tannery, AEB D. ΔBE] Tan-
nery, ABE D. Fig. om. D, aliam add. Hultsch. 20 ἔσονται] Hultsch,
ἔσται D. 24 post μὲν del. ἐν A. 26 διὰ τοῦ] δι' D, διὰ τὸ B. Ἐὐκλείδου]
στοιχείων B. 28 τοῦ (pr.)] τὸ B. τοῦ Ἐὐκλείδου] τῶν στοιχείων B.

17 P. 10, 10: ἐδείχθη τοῦτο τὸ ἀδύνατον ἐν τῷ ιγ' τοῦ ια' τῶν Εὐκλείδου βιβλίου.

18 P. 10, 10: διὰ τὸ ιγ' τοῦ ια'.

Prop. VI.

19 P. 10, 14: καὶ τοῦτο γνῶριμον ἀπὸ τοῦ η' τοῦ γ' τῶν Εὐκλείδου, πλήν 5
ἐκεῖ ἐπὶ εὐθειῶν ὁ λόγος.

20 P. 10, 21: διὰ τοῦ β' ἢ διὰ τοῦ μετ' αὐτό.

21 P. 10, 23—24: διὰ τὸ πόρισμα τοῦ α'.

22 P. 12, 2—3: διὰ τὸν ὅρον τοῦ ια' τῶν Εὐκλείδου τὸν λέγοντα· εὐθεῖα 10
πρὸς ἐπίπεδον ὀρθή ἐστίν, ὅταν πρὸς πάσας τὰς ἀπτομένας.

23 P. 12, 6: διὰ τὸ ιζ' τοῦ α' τῶν Στοιχείων.

24 P. 12, 7: ὡς ὑποτείνουσα τὴν ὀρθήν.

25 ὡς ὑποτείνουσας τὴν ἐλάσσονα.

26 διὰ τὸ ιθ' τοῦ α' τῶν Στοιχείων.

27 P. 12, 16—17: διὰ τὸ ιδ' τοῦ γ' βιβλίου τῶν Εὐκλείδου. 15

28 P. 12, 19—20: διότι καὶ ἄμφω ὀρθὰς γωνίας ὑποτείνουναι τὰς πρὸς
τῷ Θ καὶ Κ.

29 διὰ τὸ μζ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου.

Prop. VII.

30 P. 14, 2: ἐὰν ἀπὸ ἀνίσων ἄνισα, τὰ καταλειπόμενα ἄνισα. 20

31 P. 14, 9: τοῦτο τὸ θεωρήμα ἀντίστροφόν ἐστιν τοῦ α' [θεωρήματος] |
πορίσματος τοῦ ἐν τῷ α' θεωρήματι τῶν Σφαιρικῶν.

32 P. 14, 10: δοκεῖ πρότερον εἶναι τοῦ πρὸ αὐτοῦ κειμένου.

33 P. 14, 18: ὡς ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου.

34 P. 14, 21—22: διὰ τὸ η' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου. 25

35 P. 14, 22—23: διὰ τοῦ ὅρου τοῦ πρώτου τῶν Εὐκλείδου Στοιχείων.

36 P. 14, 27: διὰ τοῦ δ' τοῦ ια' τοῦ Εὐκλείδου.

Prop. VIII.

37 P. 16, 8: διὰ τὸ πόρισμα τοῦ α. 30

38 P. 16, 14—16: διὰ τὸ ἀντίστροφον τοῦ ὅρου τοῦ ια' τῶν Στοιχείων.

17 A ³ Dr.	18 B.	19 A ³ Dr (+).	20 A ² .	21 BC ² .
22 A ² BC ² Dr.	23 BC ² .	24 A ¹ Dr.	25 A ¹ Dr.	26 BC ² .
28 A ¹ Dr (r).	29 A ² Dr.	30 C ² .	31 C ² .	32 A ⁴ .
34 A ² BC ² Dr.	35 A ² Dr.	36 A ² C ² Dr.	37 B.	38 BC ² .

2 β²λ D. 3 ια'] ια' (sic semper) seq. ras. B. 6 ἐπὶ] ἐπεὶ A³.
9 Εὐκλείδου] στοιχείων BC². alt. τὸν—ἀπτομένας (10)] om. C². 11 α' τῶν
Στοιχείων] ια' B. 15 διὰ τὸ] διτ' D, ut solet. 20 ἀνίσων] immo ἴσων.
21 θεωρήματος] deleo. 25 η'] δ' A²D. Εὐκλείδου] στοιχείων BC².
27 διὰ τοῦ] A², δὲ D, διὰ τὸ C².

P. 16, 14—16: διὰ τὸ πρὸ τούτου. 39

P. 16, 17: ὡς ἀπὸ κέντρου. 40

P. 16, 20—21: διὰ τοῦ ὅρου τοῦ βιβλίου τούτου· κύκλου πόλος ἐν 41
σφαίρᾳ λέγεται.

Prop. IX.

P. 18, 8—9: διὰ τὸ μζ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου. 42

διὰ τὸ καὶ ἄμφω ὀρθὰς ὑποτείνειν. 43

P. 18, 18: διὰ τὸ δ τοῦ α. 44

Prop. X.

10 P. 18, 23: ἀντίστροφον τοῦ πρὸ αὐτοῦ. 45

P. 18, 28: ὡς ἀπὸ τοῦ πόλου. 46

P. 20, 2: διὰ τὸ η' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου. 47

P. 20, 16: διὰ τοῦ θ' τούτου τοῦ βιβλίου. 48

P. 20, 18—19: διὰ τοῦ ζ' τούτου τοῦ βιβλίου. 49

15 P. 20, 19—20: διὰ τὸ πόρισμα τοῦ β' τούτου τοῦ βιβλίου. 50

Prop. XI.

P. 20, 26: κύκλος γὰρ κύκλον οὐ τέμνει κατὰ πλείονα σημεῖα ἢ δύο. 51

P. 22, 3—4: διὰ τοῦ γ' τοῦ ια' τῶν Εὐκλείδου Στοιχείων. 52

P. 22, 7—8: διὰ τοῦ ὅρου τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου Στοιχείων. 53

Prop. XII.

P. 22, 10: ἀντίστροφον τῷ πρὸ αὐτοῦ. 54

P. 22, 25: διὰ τοῦ ζ' τούτου τοῦ βιβλίου. 55

Prop. XIII.

P. 24, 6: τοῦ κύκλου δηλονότι. 56

25 P. 24, 14—15: διὰ τὴν ἀντιστροφὴν τοῦ ὅρου τοῦ ια' Εὐκλείδου. 57

P. 24, 18: διὰ τὸ πόρισμα [τοῦ α' θεωρήματος]. 58

P. 24, 27: διὰ τὸ η' [τούτου τοῦ βιβλίου]. 59

Prop. XIV.

P. 26, 2: ἀντίστροφον. 60

39 A ² Dr.	40 A ¹ .	41 A ² Dr.	42 A ² Dr.	43 A ¹ Dr.	44 B.
45 C ² .	46 C ² .	47 A ² C ² Dr.	48 A ² Dr.	49 A ² Dr.	50 C ² .
51 C ² .	52 A ² BDr.	53 A ² Dr.	54 A ² Dr.	55 A ² Dr.	56 C ² .
(supra πόλων).	57 ADr.	58 ADr.	59 ADr.	60 A ² Dr.	

7 καὶ] om. D. 12 η'] C², δ' A²D. α'] lac. C². 18 τοῦ (pr.)] τὸ B.
τῶν—Στοιχείων] om. B. 25 ια'] A², ιγ' AD. 26 τοῦ α' θεωρήματος]
A²D, om. A. 27 η'] in ras. A². τούτου τοῦ βιβλίου] A²D, om. A.

- 61 P. 26, 17—18: διὰ τὸ ζ' [τούτου τοῦ βιβλίου].
 62 P. 26, 19—20: διὰ τὸ ιη' Εὐκλείδου τοῦ ια'.
 63 P. 26, 26: διὰ τὸ η' [τούτου τοῦ βιβλίου].

Prop. XV.

- 64 P. 28, 2: ἀντίστροφον τοῦ πρὸ αὐτοῦ.
 65 ἀντιστρόφιον τοῖς πρὸ αὐτοῦ δύο.
 66 P. 28, 13—14: διὰ τὸ ι'.
 67 P. 28, 14—15: διὰ τὸ ιη' Εὐκλείδου τοῦ ια'.
 68 P. 28, 17—18: διὰ τὸ ιγ'.

Prop. XVI.

- 69 P. 28, 29: διὰ τὸ πόρισμα τοῦ β' καὶ διὰ τὸ η'.
 70 P. 30, 6—7: διὰ τὴν ἀντιστροφήν τοῦ ὅρου Εὐκλείδου.
 71 P. 30, 10: διὰ τοῦ δ' τοῦ α' βιβλίου τοῦ Εὐκλείδου.

Prop. XVII.

- 72 P. 30, 16: ἀντίστροφον [τοῦ πρὸ αὐτοῦ].
 73 P. 30, 22: πᾶσαι γὰρ δύο εὐθεῖαι τέμνουσαι ἀλλήλας ἐν ἐνὶ εἰσιν ἐπι-
 πέδῳ διὰ τὸ β' τοῦ ια'.
 74 P. 30, 26: ὡς ἐκ τοῦ πόλου τοῦ ΑΒΓ κύκλου.
 75 P. 30, 29: διὰ τοῦ ὅρου τούτου τοῦ βιβλίου τοῦ λέγοντος· κύκλου
 πόλος ἐν σφαίρᾳ.
 76 P. 32, 2: διὰ τὸ ιε'.

Prop. XVIII.

- 77 P. 32, 6: ἀντὶ τοῦ ἴσην τῇ διαμέτρῳ θέσθαι.
 78 P. 32, 10: διὰ τοῦ κβ' τοῦ α' βιβλίου τῶν Εὐκλείδου.
 79 P. 32, 12—13: διὰ τοῦ ια' τοῦ α' βιβλίου τῶν Εὐκλείδου.
 80 P. 32, 18—19: διὰ τοῦ δ' τοῦ α' βιβλίου τοῦ Εὐκλείδου.
 81 P. 32, 19—20: μία γὰρ ἐστὶν ἡ ὑποτείνουσα ἢ ΑΓ.

61 A C ² Dr.	62 A C ² Dr.	63 A C ² Dr.	64 A ⁵ Dr.	65 E.
66 A C ² Dr.	67 A C ² Dr.	68 A C ² Dr.	69 A C ² Dr.	70 AB C ² Dr.
71 A ² Dr.	72 A ² BC ² Dr.	73 A ^m C ² Dr.	74 C ² .	75 A ² Dr.
76 A Dr.	77 C ² .	78 A ² Dr.	79 A ² Dr.	80 A ² Dr.
(inter lin.).				81 A ¹ Dr.

1 ζ'] ιζ' C². τούτου τοῦ βιβλίου] A² D, om. AC². 2 τὸ] C² D, ²/₂ A, ut saepius in seqq. ια'] A² D, ιγ' A, ια' τῶν στοιχείων C². 3 τούτου τοῦ βιβλίου] A² D, om. AC². 8 ια'] A² C² D, ιγ' A. 11 pr. τὸ] in ras. mai. A. γ'] om. C². 15 ἀντιστροφή B. τοῦ πρὸ αὐτοῦ] BC², om. A² D. 16 εὐθείαι A seq. ras. 1 litt. τέμνουσαι ἀλλήλας] C², om. AD. 17 διὰ—ια'] om. C². ια'] Tannery, ιγ' e corr. A³, ιβ' D. 26 δ'] η' Tannery (u. nr. 34, 47).

- P. 32, 19—20: διὰ τὸ κα' τοῦ γ' τῶν Στοιχείων. 82
 διὰ τὸ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βεβηκέναι περιφερείας τῆς ΑΓ. 83
 ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ τμήματι εἰσιν· διὰ τὸ κα' τοῦ γ' 84
 Εὐκλείδου.

- 5 P. 32, 20: ἐν κύκλῳ γὰρ ἐστὶ τὸ ΔΕΗΖ τετράπλευρον. ἐὰν γὰρ τὴν 85
 ΔΗ δίχα τέμωμεν καὶ κέντρῳ τῷ κατὰ τὴν διχοτομίαν σημείῳ,
 διαστήματι δὲ ὁποτέρῳ τῶν Δ, Η κύκλον γράψωμεν, ἥξει καὶ διὰ
 τῶν Ε, Ζ σημείων διὰ τὸ ὀρθὰς εἶναι τὰς πρὸς τοῖς Ε, Ζ σημείοις
 γωνίας· ὥστε τὸ ΔΕΗΖ τετράπλευρον ἐν κύκλῳ ἐστίν· καὶ οὕτως
 10 ἐστὶ ἡ ΔΕΖ γωνία τῇ ΔΗΖ ἴση ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι οὕσα τῷ ΔΕΗΖ. 86
 Lin. 7: εἰ γὰρ οὐχ ἥξει ὁ κύκλος καὶ διὰ τῶν Ε, Ζ σημείων, ἡ
 ὑπερβήσεται ταῦτα ἡ τούτων ἐντὸς διασχεθήσεται. ὑπερπιπτέτω
 πρότερον ταῦτα, καὶ ἀπὸ τῶν Δ, Η σημείων πρὸς τινὶ σημείῳ τῶν
 ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ τῷ ΔΚΗ ἀχθήτωσαν εὐθεῖαι αἱ ΔΚ, ΗΚ· γωνία
 15 ἄρα ἡ ὑπὸ ΔΚΗ ὀρθή· ἐν ἡμικυκλίῳ γὰρ· ἀλλὰ καὶ ἐλάττων τῆς
 ὑπὸ ΔΕΗ διὰ τὸ κα' θεωρήμα τοῦ πρώτου τῶν Στοιχείων ὀρθῆς
 καὶ αὐτῆς κατασκευασθείσης· ὅπερ ἄτοπον· ὀρθὴ γὰρ ὀρθῆς μείζων
 καὶ ἐλάττων οὐκ ἐστὶ. ὁμοίως δὲ δευχθήσεται, καὶ εἰ ἐντὸς τῶν
 Ε, Ζ σημείων ἥξει, τοῦτο τὸ ἄτοπον: —

Prop. XIX.

- 20 P. 34, 6—8: διὰ τοῦ κβ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου. 87
 P. 34, 10—11: διὰ τοῦ ια' τοῦ α' Εὐκλείδου. 88
 P. 34, 16: διὰ τὸ ζ' τοῦ πρώτου βιβλίου. 89
 P. 34, 17—18: διὰ τοῦ δ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου. 90
 25 P. 34, 18—19: μία γὰρ ἐστὶν ἡ ὑποτείνουσα. 91
 ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ τμήματι. 92
 διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι τοῦ κύκλου βεβηκέναι. 93
 διὰ τὸ κα' τοῦ γ' τῶν Στοιχείων. 94
 P. 34, 19: ἐδείχθη ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ. 95
 30 P. 34, 24: διὰ τοῦ κς' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου. 96

82 B.	83 B C ² .	84 A (C ²) C ² Dr (r).	85 A (C) B (u. ad
p. 34, 3) D (≠ ad init. prop. XVIII).	86 B (·:·).	87 A ² B Dr.	88 A ¹ Dr.
89 B.	90 A ² .	91 A ¹ Dr (inter lin.).	92 A ² Dr.
93 C ² .	94 B.	95 in textu post ἴση ABCDF p. 34, 19, u. u.	96 A ² Dr.

2 περιφερείας] om. C². 3 εἰσι C² D. γ'] D, ιγ' A, om. C². 5 ἐν
 κύκλῳ γὰρ] om. B. 6 τέμνωμεν B. 8 Ζ] corr. ex ξ D, Ζ: B. 9 γωνίας: B.
 ἐστὶ B, comp. D. οὕτως] οὕτε B. 10 ἡ] ἡ ὑπὸ B. τῇ] τῇ ὑπὸ B.
 ΔΕΗΖ⁶ B. 16 κα' B. 17 μείζων] μεγάλη B. 18 εἰ] ἡ B.
 21 διὰ⁷ B. 23 Εὐκλείδου] στοιχείων B. 23 διὰ⁸ B. τοῦ]
 καὶ comp. B. πρῶτ' B. 24 δ'] η' Hultsch, u. ad p. 170, 26. 25 ἐστὶ D.
 28 διὰ⁹ B. 30 τοῦ] A² D.

Prop. XX.

- 97 P. 36, 10—11: διὰ τὸ ιζ' [τούτου τοῦ βιβλίου].
 98 P. 36, 14: καὶ τέμνουσιν ἀλλήλους διὰ τὸ ια'.
 99 P. 36, 18—19: διὰ τοῦ ις' τούτου τοῦ βιβλίου.

Prop. XXI.

- 100 P. 38, 2—3: διὰ τὸ λ' τοῦ γ' τῶν Στοιχείων.
 101 P. 38, 5—7: διὰ τὸ πρὸ αὐτοῦ.
 102 P. 38, 9—10: ἐὰν ἴσα ἴσους.
 103 P. 38, 9: δις γὰρ τέμνεται.
 104 P. 38, 10: διὰ τοῦ ια' τούτου τοῦ βιβλίου.
 105 P. 38, 12: διὰ τοῦ ιδ' τούτου τοῦ βιβλίου.
 106 P. 38, 14: οἱ γὰρ πόλοι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς περιφερείας εἰσὶν τοῦ ΖΑΘ κύκλου καὶ εἰσι κατὰ διάμετρον ἐκ τῶν δευθέντων.
 107 P. 38, 14: ἐπεὶ γὰρ ὁ ΖΘΑ τὸν ΑΒΓ διὰ τῶν πόλων τέμνει, ἐπὶ τῆς περιφερείας αὐτοῦ ἐστὶν ὁ πόλος· τμηθείσης οὖν ταύτης δίχα ἐπὶ τῆς διχοτομίας ἐστὶν ὁ πόλος.
 εἰ γὰρ μὴ τὸ κατὰ τὴν διχοτομίαν σημεῖον ἐστὶν ὁ πόλος, ἔσται ἄλλο τι τῶν ἐπὶ τῆς περιφερείας ὁ πόλος. ἔστω τὸ Κ. αἱ τὰς ΚΑ, ΚΖ ἀνίσους περιφερείας ἐπιζευγνύουσαι ἄρα καὶ αὐταὶ ἀνισοὶ εἰσιν· οὐκ ἔστιν ἄρα πόλος τὸ Κ σημεῖον. ὁμοίως δὲ δεῖξ-
 θήσεται καί, ὅτι οὐδὲ ἕτερόν τι σημεῖον ἐστὶν ὁ πόλος πλὴν τοῦ κατὰ τὴν διχοτομίαν.
 108 P. 38, 16—17: διὰ τὸ ια'.
 109 P. 38, 27: διὰ τοῦ ις' τούτου τοῦ βιβλίου.

Prop. XXII.

- 110 P. 40, 4: τὸ παρὸν θεωρήμα καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων

97 A Dr. 98 A Dr. 99 A² Dr. 100 B. 101 A² (inter lin.) Dr.
 102 C². 103 C² (supra ἢ ΔΖ τῇ ΖΕ p. 38, 9). 104 A² Dr. 105 A² B Dr.
 106 AD. 107 BD (+). 108 A Dr. 109 A² Dr. 110 BD (+).

2 τούτου τοῦ βιβλίου] A² D, om. A. 3 τὸ] AD. 6 διατ' B.
 λ'] om. B. 11 διὰ B. τούτου τοῦ βιβλίου] om. B. 12 εἰσὶ D.
 14 ἐπεὶ—ΑΒΓ] D, καὶ ἐπεὶ B. τέμνει] αὐτὸν τέμνει ὁ ΖΘΑ B. 15 ἐστὶν B.
 17 μὴ γὰρ B. 18 τι ἄλλο B. τῆς] τῆς ΖΑ B. αἱ] ἀνισοὶ οὖν αἱ B.
 19 ἀνίσους] -ίσους in ras. D. 19. 20 ἄρα—εἰσιν] om. B. 20 ἔστιν ἄρα] ὅτι B.
 σημεῖον] om. B. 21 καί, ὅτι] B, ὅτι καὶ D, ὅτι [καί] Hultsch. ἐστὶν ὁ
 πόλος] om. B. τοῦ] τὸ B. 22 διχοτομίαν] διχοτομίαν ὁ πόλος B.
 24 διὰ τοῦ] A², δὲ D. 26 τὸ παρὸν—αὐτὸ] ταῦτα τὰ θεωρήματα B.

οὐχ εὐρίσκονται, τοῦτο μὲν ὡς σαφέστατον, τὸ δὲ μετ' αὐτὸ ὡς τῷ
 ζ' θεωρήματι ταῦτόν ὄν, τῇ πτώσει δὲ μόνῃ διαφέρον.
 P. 40, 7: ἐν τῷ τρίτῳ θεωρήματι τοῦ γ' τῶν Εὐκλείδου.

Prop. XXIII.

- 5 P. 40, 14: ἐδείχθη ἐν τοῖς κυκλικοῖς ἐν τῷ ιη' τοῦ γ' τῶν Εὐκλείδου. 112
 P. 40, 24: διὰ τοῦ δ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου. 113
 P. 40, 28—29: διὰ τὸν ὅρον τοῦ ια' βιβλίου Εὐκλείδου. 114

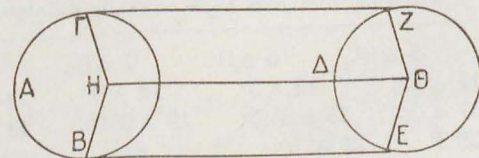
111 A² (·/·) Dr. 112 A² Dr (+, ad extr. prop. XXII). 113 A² Dr.
 114 A Dr.

1 εὐρίσκεται B. τοῦτο] τὸ B. μετ' αὐτὸ] om. B. τῷ] B, ἐν τῷ D.
 2 ἐβδόμῳ B. πτώ B. 3 ἐν τῷ γ' D. 5 ἐν τῷ] ἐν τῷ A² D. ιη'] γ'
 susp. Hultsch. 6 δ'] A² D (cfr. ad p. 170, 26), ἡ Tannery. 7 ια'] A² D,
 γ' A.

Liber II.

Prop. I.

- P. 42, 4: ἐνιοὶ τὸ ᾱ θεωρήμα β̄ τάττουσι καὶ τὸ β̄ πρῶτον. 1
 P. 42, 8: διὰ τοῦ κα' τοῦ α' βιβλίου. 2
 5 P. 42, 10—12: διὰ τοῦ ι' τοῦ πρῶτου. 3
 P. 42, 12—13: ἔστωσαν γὰρ δύο ἐπίπεδα παράλληλα τὰ ΑΒΓ, ΔΕΖ, 4
 ἐνὶ δὲ αὐτῶν τῷ ΑΒΓ πρὸς ὀρθὰς ἔστω ἡ ΗΘ. λέγω, ὅτι καὶ
 τῷ ΔΕΖ ἐστὶ πρὸς ὀρθὰς.
 10 ἐκβεβλήσθω γὰρ διὰ τῆς ΗΘ ἐπίπεδα τὰ ΘΒ, ΘΓ καὶ ποιεῖτω
 κοινὰς τομὰς ἐν τοῖς
 ΑΒΓ, ΔΕΖ ἐπιπέδοις
 τὰς ΗΓΘΖ, ΘΕΗΒ. καὶ
 φανερόν, ὅτι αἱ ΗΓ, ΘΖ,
 15 ΘΕ, ΗΒ παράλληλοί
 εἰσιν· ἐὰν γὰρ δύο ἐπί-

1 E. 2 A Dr. 3 A Dr. 4 A (οο) BD (+).

5 πρῶτου] α' D. 7 ἐνὶ δὲ] -i δὲ in ras. A. τῷ ΑΒΓ] mg. B.
 8 τῷ] τὸ B. ἐστὶν A, comp. B. 9 ΘΒ] e corr. A, ΗΒ D, Ε Β.
 ΘΓ] ΗΓ Hultsch. 12 ΗΓΘΖ] Η- e corr. A, ΗΓΖΘ Hultsch. ΘΕΒΗ Hultsch.
 13 αἱ] καὶ αἱ B. 14 παράλληλοι A, sed corr. 15 δύο] β̄ D.

πεδα παράλληλα ὑπό τινος ἐπιπέδου τέμνονται, αἱ κοιναὶ αὐτῶν
τομαὶ παράλληλοί εἰσιν, ἄλλως τε ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ ἐπίπεδα παρ-
άλληλά εἰσιν. καὶ φανερόν, ὅτι ὀρθαὶ εἰσιν αἱ πρὸς τῷ Θ σημείῳ
γωνίαι, ἐπεὶ περὶ ἡ Θ ὀρθή ἐστι πρὸς τὸ ΑΒΓ ἐπίπεδον· ὥστε καὶ
τῷ διὰ τῶν Ε, Θ, Ζ ἐπιπέδῳ, τουτέστι τῷ ΔΕΖ, ἐστι πρὸς ὀρθάς. 5

5 P. 173, 13: διὰ τὸ ις' τοῦ ια' Εὐκλείδου.

6 P. 174, 3: διὰ τὴν ἀντιστροφὴν τοῦ ὅρου.

7 P. 174, 4—5: διὰ τὸ δ' τοῦ ια'.

8 P. 42, 20—21: ἀπὸ τοῦ η' [τοῦ α' βιβλίου].

Prop. II.

9 P. 42, 25: ἀντίστροφον.

10 ἀντιστρόφιον τῷ πρὸ αὐτοῦ.

11 P. 44, 1: διὰ τοῦ ι' τοῦ α'.

12 P. 44, 2: ἀπὸ τοῦ ι' τοῦ α'.

13 P. 44, 3—4: διὰ τὸ ιδ' τοῦ ια' Εὐκλείδου.

Prop. III.

14 P. 44, 9—10: ἤγουν μόνον ἐφάψονται καὶ οὐ τεμνοῦσιν ἀλλήλους.

15 P. 44, 15—16: αἰ γὰρ αἱ κοιναὶ τομαὶ εἰσιν αἱ ἐπὶ τὰ σημεία, καθ'
ἃ τέμνουσιν, ἐπιζευγνύμεναι εὐθεΐαι.

16 P. 44, 15—16: ἐκβληθέντων τῶν δι' αὐτῶν ἐπιπέδων.

17 P. 44, 18—19: ἀπὸ τοῦ ις' [τοῦ α' βιβλίου].

18 P. 44, 23: ἀπὸ τοῦ ιδ' τοῦ ια' τῶν Εὐκλείδου.

19 P. 44, 25—26: διὰ τὴν ἀντιστροφὴν τοῦ ὅρου.

20 P. 46, 1: διὰ τοῦ πορίσματος τοῦ ις' τοῦ γ' Εὐκλείδου.

21 P. 46, 1—2: διὰ τὸ ις' τοῦ γ' Εὐκλείδου.

22 P. 46, 3—4: διὰ τοῦ ὅρου τούτου τοῦ βιβλίου.

Prop. IV.

23 P. 46, 7: ἀντιστρόφιον τῷ πρὸ αὐτοῦ.

24 P. 46, 15—16: διὰ τὸ α' τοῦ β' βιβλίου.

5 A Dr.	6 A Dr.	7 A Dr.	8 A Dr.	9 A ² Dr.	10 E.
11 A ² Dr.	12 A Dr.	13 A D.	14 A ¹ .	15 A Dr.	16 A ¹ .
17 A Dr.	18 A C ² Dr.	19 A C ² Dr.	20 A ² Dr.	21 A Dr.	22 A ² Dr.
23 E.	24 A ² Dr.				

1 κοινὰ αὐτῶν] lac. B. 2 οἱ A, οἱ in ras. εἰσι BD. 4 ΗΘ] H-
e corr. AD. ὀρθή—ABΓ] lac. B. ὥστε καὶ] ὥς seq. lac. B.
5 ἐστι] ./. A, om. D. In fig. A corr. ex Λ, H corr. ex Π B, H incert. A.
6 ια'] corr. ex ιγ' A². 8 ια'] corr. ex ιγ' A². 9 ἀπὸ τοῦ] A, διὰ τοῦ A²,
δι' D. τοῦ α' βιβλίου] A² D, om. A. 12 τ' E. 13 δι' D. 18 αἱ
(alt.)] om. D. 21 τοῦ α' βιβλίου] A² D, om. A. 23 τὸ ἀντίστροφον C².

P. 46, 19: διὰ τὸ γ' [τούτου τοῦ βιβλίου].

ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ.

P. 46, 20: ἀλλήλους δηλονότι.

P. 46, 20: τὸ καὶ ἐφάπτεσθαι ἀλλήλων καὶ τέμνειν ἀλλήλους.

Prop. V.

P. 48, 1—2: διὰ τὸ κ' τοῦ α'.

P. 48, 2: ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ [ἤτοι τοῦ ια' τοῦ α'].

P. 48, 4—5: διὰ τὸ ια' τοῦ α'.

Prop. VI.

10 P. 48, 19: δυνατόν διὰ τοῦ α' τοῦ δ' τῶν Στοιχείων.

P. 48, 23—24: διὰ τοῦ πρὸ τούτου ἤτοι τοῦ ε'.

P. 48, 26: διὰ τοῦ γ' τοῦ β'.

P. 48, 28—29: ἐπειδὴ οἱ μέγιστοι κύκλοι ἔτεμον ἀλλήλους κατὰ τὰ

B, Γ σημεία.

15 ἐπεὶ μέγιστοί εἰσιν οἱ κατὰ τὰ B, Γ σημεία τέμνοντες

ἀλλήλους κύκλοι.

P. 50, 1—2: διὰ τὸ κ' καὶ θ' καὶ ι'.

P. 50, 4—5: διὰ τοῦ β' τοῦ β' βιβλίου.

Prop. VII.

20 P. 50, 10: ἀντίστροφον.

P. 50, 17—18: ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ [ἤτοι τοῦ ε'].

P. 50, 22: ὅτι ἀδύνατον ἐν σφαίρᾳ εἶναι τρεῖς κύκλους ἴσους καὶ παρ-
αλλήλους.

Prop. VIII.

25 P. 52, 6: διὰ τὸ β' [τούτου τοῦ βιβλίου].

25 A Dr.	26 A C ² Dr.	27 A ¹ Dr. (inter lin.).	28 A ¹ Dr.	29 A C ² Dr.
30 A C ² Dr.	31 A C ² Dr.	32 AB C ² Dr.	33 A ² B C ² Dr.	34 A ² B Dr.
35 A ^m Dr.	36 E (—).	37 A Dr.	38 A ² Dr.	39 A ² Dr.
41 A ² Dr.	42 A C ² Dr.			40 AB C ² Dr.

1 τὸ] $\frac{2}{\epsilon}$ A, τοῦ A². τούτου τοῦ βιβλίου] A² D, om. A. 2 τοῦ] bis D.
6 τὸ] C² D, $\frac{2}{\epsilon}$ A, τοῦ A². 7 ἤτοι—α'] A² D, om. AC². 10 α'] κα' Tan-
nery (ad p. 48, 17 relat.). δ'] BC², α' in ras. A, Tannery; om. D. τῶν
Στοιχείων] τῶν στοιχείων A, del. Tannery. 11 διὰ] ἀπὸ BC². τούτου—ε']
αὐτοῦ BC². 12 διὰ] ἀπὸ BC². τοῦ β'] om. BC². 13 ἀλλήλ' A.
14 σημεία] in ras. A. 17 corruptum, διὰ τὸ η' καὶ θ' τοῦ α' Hultsch.
21 ἀπὸ] διὰ C². ἤτοι τοῦ ε'] A² D, om. ABC². 22 τρεῖς] γ' ἴσους D.
ἴσους] om. D. 25 τὸ] D, $\frac{2}{\epsilon}$ A, $\frac{2}{\epsilon}$ B, τοῦ A² C². τούτου τοῦ βιβλίου] A² D,
om. ABC².

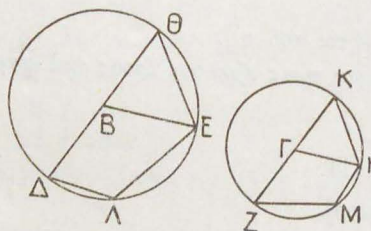
- 43 P. 52, 6: περί τοὺς αὐτοὺς πόλους ὄντες ἐν σφαίρᾳ κύκλοι παράλληλοι εἰσι.
 44 P. 52, 9: διὰ γὰρ τοῦ E καὶ ἐνὸς τῶν τοῦ ABΓ πόλων ὁ AEF.
 45 διὰ τοῦ γ' τοῦτου τοῦ βιβλίου.
 46 P. 52, 11—12: ἀπὸ τοῦ ε' τοῦ β'.
 47 P. 52, 13: ἀπὸ τοῦ β'.

Prop. IX.

- 48 P. 54, 1: διὰ τοῦ τρίτου τοῦ α' τῶν Στοιχείων.
 49 P. 54, 3—4: ἀπὸ τοῦ ιε' τοῦ α'.
 50 P. 54, 8—9: ἀπὸ τοῦ ιθ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου.
 51 P. 54, 13—14: διὰ τὴν ἀντιστροφὴν τοῦ ὅρου τοῦ α'.
 52 P. 54, 18: διὰ τοῦ γ' τοῦ τρίτου τῶν Στοιχείων.

Prop. X.

- 53 P. 56, 13—14: διὰ τὸ ιε' τοῦ α'.
 54 P. 56, 22: ἀπὸ τοῦ ιε' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου.
 55 P. 56, 24—26: ἀπὸ τοῦ ι' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου.
 56 P. 56, 29—30: διὰ τοῦ κς' καὶ κς' τῶν κυκλικῶν Εὐκλείδου.
 57 δαίκνυται ὁμοία οὕτως· ἔστωσαν γὰρ δύο κύκλοι, ὧν αἱ πρὸς τοῖς κέντροις γωνίαι ἴσαι ἔστωσαν αἱ B, Γ. λέγω, ὅτι ὁμοία ἐστὶν ἡ ΔΕ περιφέρεια τῇ ΖΗ περιφερείᾳ.

ἐκβεβλήσθωσαν γὰρ αἱ ΔΒ, ΖΓ ἐπὶ τὰ Θ, Κ, καὶ εἰληφθῶ ἐφ' ἐκατέρας τῶν ΔΕ, ΖΗ τυχόντα σημεῖα τὰ Λ, Μ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ ΔΛ, ΛΕ, ΖΜ, ΜΗ καὶ ἔτι αἱ ΕΘ, ΗΚ.

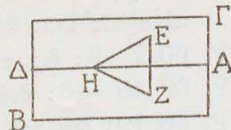
καὶ ἐπεὶ αἱ πρὸς τοῖς κέντροις αἱ Β, Γ διπλασίους εἰσὶ τῶν

- 43 Aⁱ (compp.). 44 Aⁱ. 45 A² B D r. 46 A C² D r. 47 B.
 48 A C² D r. 49 A B C² D r. 50 A B C² D r. 51 A B C² D r. 52 A² B C² D r.
 53 A D r. 54 A C² D r. 55 A D r. 56 A² D r. 57 A (C) B C (C) E D (#).
 1 κύκλοι] Θ A. 4 διὰ] ἀπὸ B. τοῦτου τοῦ βιβλίου] om. B.
 5 ε'] lac. C². 8 τρίτου] γ' C² D. 11 τὸ ἀντιστροφον C². ια'] A² D.
 γ' A B C². 12 τρίτ' A², γ' B C² D. 14 τὸ] ὁ A, τοῦ A². α'] in ras. A².
 15 ιε'] lac. C². 18 οὕτως] ἡ ΖΓ περιφέρεια τῇ ΖΗ περιφερείᾳ τὸν τρόπον
 τοῦτον E. γὰρ] om. E. 19 γωνίαι] A D, γωνίαι αἱ ὑπὸ A B E, Z Γ H B C² E.
 αἱ B, Γ] A D, om. B C² E. 20 ΔΕ] A D, A E B C² E. 21 ΔΒ] A² D, A B
 A B C² E. 23 τῶν] τῶν γ' B. ΔΕ] corr. ex E B. 25 ΔΛ] -A e corr.
 D, A A B C² E. A E] A - e corr. A D. In figg. α—β A C² D, rectas H M,
 M Z om. C², rectas Θ E, K H om. E, Δ] A E, Λ] e corr. E, A A et M Z ad dia-
 metros perpendiculares E. 28 B, Γ] ὑπὸ A B E, Z Γ H E. τῶν (alt.)] ταῖς
 πρὸς τοῖς E.

- πρὸς ταῖς περιφερείαις τῶν Θ, Κ, ἴση δὲ ἡ πρὸς τῷ B τῇ πρὸς
 τῷ Γ, ἴση ἄρα καὶ ἡ πρὸς τῷ Θ τῇ πρὸς τῷ Κ. καὶ ἐπεὶ ἐν
 κύκλοις τετράπλευρά εἰσι τὰ ΘΔΛΕ, ΚΖΜΗ, αἱ ἀπεναντίον γωνίαι
 αἱ Θ, Λ δύο ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν, ὁμοίως δὲ καὶ αἱ Κ, Μ· ἴσαι ἄρα
 αἱ Θ, Λ ταῖς Κ, Μ. ὧν ἡ Θ τῇ Κ ἐδείχθη ἴση· λοιπὴ ἄρα ἡ
 Λ λοιπῇ τῇ Μ ἐστὶν ἴση. ὅμοια δὲ τμήματα κύκλων εἰσὶ τὰ δεξιό-
 μενα γωνίας ἴσας, ἡ ἐν οἷς αἱ γωνίαι ἴσαι εἰσίν· ὅμοιον ἄρα ἐστὶ
 τὸ ΔΛΕ τμήμα τῷ ΖΜΗ τμήματι· ὥστε καὶ αἱ περιφέρειαι ὅμοιαι
 εἰσιν.
 10 P. 58, 5—6: διὰ τοῦ ὅρου τοῦ α' βιβλίου· κύκλου γὰρ πόλος ἐν 58
 σφαίρᾳ καὶ τὰ ἐξῆς.

Prop. XI.

- P. 58, 27: ἐπίπεδον γὰρ τὸ ΓΔ ἐπιπέδῳ τῷ ΑΒ πρὸς ὀρθὰς ἔστω, 59
 κοινὴ δὲ αὐτῶν τομὴ ἔστω ἡ ΔΑ, καὶ εἰληφθῶ ἐπὶ τοῦ ΓΔ ἐπι-
 πέδου τυχὸν σημεῖον τὸ Ε. λέγω, ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ Ε ἐπὶ τὸ ΑΒ
 ἐπίπεδον κάθετος ἀγομένη ἐπὶ τῆς ΔΑ πεσεῖται.
 μὴ γάρ, ἀλλ', εἰ δυνατόν, πιπτέτω ἐκτός, ὡς ἡ ΕΖ, καὶ συμ-
 βαλλέτω τῷ ΑΒ ἐπιπέδῳ κατὰ τὸ Ζ σημεῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ Ζ ἐπὶ
 τὴν ΔΑ ἐν τῷ ΑΒ ἐπιπέδῳ κάθετος ἦχθῶ
 ἡ ΖΗ, ἥτις καὶ τῷ ΓΔ ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθὰς
 ἔστιν, καὶ ἐπεζεύχθῳ ἡ ΕΗ. ἐπεὶ οὖν ἡ
 ΖΗ τῷ ΓΔ ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθὰς ἐστὶν, ἀπ-
 τεταται δὲ αὐτῆς ἡ ΕΗ οὕσα ἐν τῷ ΓΔ ἐπι-
 πέδῳ, ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΖΗΕ γωνία. ἀλλὰ καὶ ἡ ΕΖ τῷ
 ΑΒ ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθὰς ἐστὶν· ἡ ἄρα ὑπὸ ΕΖΗ ὀρθὴ ἐστὶ. τρι-
 γώνου δὲ τοῦ ΕΖΗ αἱ δύο γωνίαι δύο ὀρθαῖς ἴσαι· ὅπερ ἀδύνατον.

58 A² D r. 59 A (o) BCD (+) E (in textu post τομάς p. 58, 27).

- 1 ἴση δὲ] in ras. A. τῷ] corr. ex τὸ C². 2 Γ] in ras. A.
 ἄρα] ἔστω B. Θ] e corr. A. 3 εἰσι] ἐστὶ comp. C². ΘΔΛΕ] D,
 ΔΘΛΕ A, ΘΑΛΕ B C², ΘΑΛΑΕ E. 4 Θ] e corr. A², πρὸς τοῖς Θ E. εἰσι B.
 ὁμοίως—εἰσίν (9)] ~ E. 5 post A supra add. γωνίαι D². 7 αἱ] Tan-
 nery, ἴσαι A B C² D. γωνίαι] γ' αἱ A, γ' C². ἴσαι] in ras. A. 8 ΔΛΕ]
 A² D, A A E A B C². Z M H] corr. ex Z H M A². περιφέρειαι] -ei- postea
 ins. A. 9 εἰσι B C². 13 supra schol. 59 τ.... λει λη θεωρημα Aⁱ, cfr.
 Eucl. XI app. 3. τὸ] τῷ B. 14 αὐτῶν] in ras. E. τοῦ] τοῖς comp. C².
 15 τὸ] τὰ E. 16 ἀγομένη A. 17 μὴ] supra scr. C², καὶ B. συμ-
 βαλλέ] D. 18 A B] corr. ex A C². 19 A B] Γ A B E. 20 ἡ ΖΗ, ἥτις]
 assumptum in C. 21 ἐστὶ A, comp. C². καὶ—ἐστὶν (22)] Aⁱ D, om. B C² E.
 22 ΖΗ] D, ΕΗ Aⁱ. τῷ] assumptum in A, ἐν τῷ D. ἐπιπέδῳ] om. D,
 -πέ- assumptum in A. 23 αὐτοῦ E. ΕΗ] E K? C². 25 ἄρα ὑπὸ] e
 corr. D. 26 δύο (alt.)] δυσὶν E. ὀρθὰς A, sed corr. ἴσαι] ἴσαι εἰσὶν E.
 Abhandlungen d. Ges. d. Wiss. zu Göttingen. Phil.-Hist. Kl. N. F. Bd. 19, s. 12

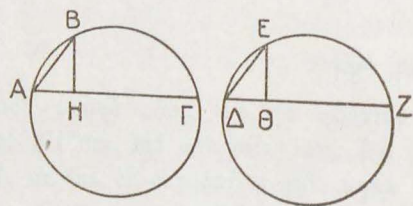
οὐκ ἄρα ἡ ἀπὸ τοῦ Ε ἐπὶ τὸ ΑΒ ἐπίπεδον κάθετος ἀγομένη ἐκτός πεσεῖται τῆς ΔΑ· ἐπὶ τῆς ΑΔ ἄρα πεσεῖται.

60 P. 177, 24: διὰ τὴν ἀντιστροφὴν τοῦ ὅρου.

61 P. 58, 32: διὰ τοῦ ὅρου τοῦ ια' τῶν Εὐκλείδου.

62 P. 60, 3sq. : ἔστωσαν γὰρ δύο τμήματα κύκλων ἴσα τὰ ΑΒΓ, ΔΕΖ, καὶ ἀπειλήφθωσαν ἴσαι περιφέρειαι αἱ ΑΒ, ΔΕ, ἀπὸ δὲ τῶν Β, Ε κάθετοι αἱ ΒΗ, ΕΘ. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ΒΗ τῇ ΕΘ, ἡ δὲ ΑΗ τῇ ΔΘ.

ἐπεὶ γὰρ ὅλη ἡ ΑΒΓ ὅλη τῇ ΔΕΖ ἐστὶν ἴση, ὧν ἡ ΑΒ τῇ ΔΕ, λοιπὴ ἄρα ἡ ΒΓ περιφέρεια λοιπὴ τῇ ΕΖ περιφέρεια ἴση ἐστίν. ἐπεξέχθωσαν αἱ ΑΒ, ΔΕ· γωνία ἄρα ἡ ΒΑΓ γωνία τῇ ΕΔΖ ἐστὶν ἴση, ἐπεὶ καὶ περιφέρεια ἡ ΒΓ περιφέρεια τῇ ΕΖ ἐστὶν ἴση. ἐστὶ δὲ καὶ ὀρθὴ ἡ ΑΗΒ ὀρθὴ τῇ ΔΘΕ· δύο δὲ τρίγωνά ἐστι

τὰ ΒΑΗ, ΕΔΘ τὰς δύο γωνίας τὰς πρὸς τοῖς Α, Η ταῖς δύο γωνίαις ταῖς πρὸς τοῖς Δ, Θ ἴσας ἔχοντα καὶ μίαν πλευρὰν μὴ πλευρᾷ τὴν ΒΑ τῇ ΔΕ ἴσην, καὶ αἱ λοιπαὶ πλευραὶ ταῖς λοιπαῖς πλευραῖς ἴσαι ἔσονται, ἡ μὲν ΒΗ τῇ ΕΘ, ἡ δὲ ΑΗ τῇ ΔΘ.

63 P. 60, 7—9: διὰ τοῦ μζ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου.

64 P. 60, 15—16: διὰ τοῦ δ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου.

65 P. 60, 19: διὰ τοῦ κς' τοῦ γ' τῶν Εὐκλείδου.

Prop. XII.

66 P. 60, 21: ἀντίστροφον.

67 P. 62, 7—8: ὡς ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ ἀπεδείχθη.

68 P. 62, 10: οὕτω γὰρ ὑπετέθη.

69 P. 62, 18: διὰ τοῦ δ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου.

70 P. 62, 19—21: διὰ τοῦ ὅρου τοῦ ια' τῶν Εὐκλείδου.

60 A Dr. 61 A² Dr. 62 A (C) BC (C) D (+). 63 A² Dr.
64 A¹ Dr. 65 A¹ Dr. 66 A². 67 A^m BC² Dr. 68 A¹ Dr (inter lin.).
69 A² Dr. 70 A² Dr.

1 E] om. B², in lac. add. A². ἐπὶ bis E. AB] HB C².
2 AD] ΔΑ B. 5 δύο] β A. 6 AB] seq. spat. 2 litt. C². 8 ΔΘ] -Θ
e corr. B. 10 ΔΕ] ΔΕ ἴση susp. Hultsch (at u. 1. 17). τῇ ΕΖ λοιπὴ B.
15 ἴση ἐστίν D. ἔστι corr. ex ἔτι? C². 18 δύο (pr.)] β AD. 19 ἴσαι B.
20 τῇ] τῇ B. ἴση BC². λοιπαὶ] λοιπαὶ ἄρα Hultsch. Partem infra
ΑΓ, ΔΖ positam in fig. om. C²; Θ] absumptum in C. 23 δ'] η' Tannery,
cfr. ad p. 168, 25. 30 ια'] δ' D.

Prop. XIII.

P. 64, 33sq. : διὰ τοῦ ε' [τούτου τοῦ βιβλίου].

P. 66, 2—3: διὰ τὸ ιε' τοῦ α' βιβλίου.

P. 66, 9: διὰ τοῦ ια' τούτου τοῦ βιβλίου.

5 P. 66, 13: διὰ τὸ θ' [τούτου τοῦ βιβλίου].

P. 66, 17: διότι ἡ ΑΕΚ ἴση ἐδείχθη τῇ ΚΗΓ, καὶ ὅλη ἄρα τῆς ἡμισείας διπλὴ θέλει εἶναι.

P. 68, 3: ἀπὸ τοῦ ι' [τούτου τοῦ βιβλίου].

10 P. 68, 8: δευχθήσεται γὰρ ὁμοίως ἡ ΕΖ τῇ ΚΑ ὁμοία· ὥστε καὶ τῇ ANB ἐστὶν ὁμοία.

Prop. XIV.

P. 70, 6: διὰ τὸ ιζ' τοῦ α'.

P. 70, 10—11: διὰ τὸ γ' [τούτου τοῦ βιβλίου].

Prop. XV.

15 P. 70, 31: διὰ τοῦ ιζ' τοῦ α'.

P. 72, 2: διὰ τὸ γ' [τούτου τοῦ βιβλίου].

P. 72, 10—11: διὰ τὸ θ' [τούτου τοῦ βιβλίου].

P. 72, 13—14: καὶ γὰρ αὐταὶ ἐκ τοῦ πόλου τοῦ ΑΒ κύκλου.

P. 72, 21: διὰ τὸ ιε' τοῦ α'.

20 P. 74, 28—29: διὰ τὸ ιβ' [τούτου τοῦ βιβλίου].

P. 74, 29: ἐκ τοῦ πόλου γὰρ τοῦ ΕΓΗ.

P. 74, 29sq. : ἐὰν γὰρ γράψωμεν διὰ τῶν Θ, Ε μέγιστον κύκλον, ἡ ΘΕ περιφέρεια ἐκ τοῦ πόλου οὕσα τοῦ ΕΒΗ μέγιστου κύκλου τεταρτημόριον ἔσται· ὥστε ἡ ΘΕ τετραγώνου ἔσται.

25 P. 74, 1—2: ἡ γὰρ ΑΝ ἴση τῇ ΒΘ. ἀλλ' ἡ ΒΘ τεταρτημόριον ἐκ

71 A Dr. 72 A (post nr. 73) B, del. A². 73 A² Dr. 74 AB Dr.
75 A² Dr. 76 A Dr. 77 AB. 78 A Dr. 79 A Dr. 80 A² Dr.
81 AB Dr. 82 AB Dr. 83 A¹. 84 A Dr. 85 AB Dr. 86 A¹ E
(in textu post ΘΕ p. 72, 29). 87 mg. sup. B² ('). 88 mg. sup. B² (C).

2 τούτου τοῦ βιβλίου] A² D, om. A. 3 α' βιβλίου] αβ B. 5 δχ² A,
supra add. A². τούτου τοῦ βιβλίου] A² D, om. AB. 8 τοῦ (pr.)] e
corr. D. τούτου τοῦ βιβλίου] A² D, om. A. 10 ANB] A B. 12 τὸ]
τὸ A, τοῦ A². 13 τὸ] τὸ A, τοῦ A². τούτου τοῦ βιβλίου] A² D, om. A.
16 τὸ] τὸ A, τοῦ A². τούτου τοῦ βιβλίου] A² D, om. AB. 17 διατ² B,
διὰ τὸ A, διὰ τοῦ A². τούτου τοῦ βιβλίου] A² D, om. AB. 18 καὶ] euan. A.
19 τὸ] τὸ A, τοῦ A². 20 τὸ] τὸ A, τοῦ A², τὸν B. τούτου τοῦ βιβλίου] A² D,
om. AB. 21 τοῦ—γὰρ] γὰρ τοῦ πόλου ἐστὶ E. ΕΓΗ] ΕΒΗ κύκλου E.
23 τεταρτημοσί' B². 25 τεταρτημοσί' B².

τοῦ πόλου οὕσα τοῦ EBH μεγίστου κύκλου· καὶ ἡ AN ἄρα τεταρ-
τημόριον, ὥς καὶ ἡ AN εὐθεῖα τετραγώνου ἔσται.

89 P. 74, 1—2: ἀπειληπται γὰρ ἡ NA περιφέρεια ἴση τῇ BΘ.

90 P. 74, 5: διὰ τὸ ιζ' τοῦ α'.

91 P. 74, 9—10: διὰ τὸ γ' [τούτου τοῦ βιβλίου].

92 P. 74, 28—29: εἰ οὕτως ἔσται, οὐκ ἀκριβῶς ἔσται μεταξὺ τῶν παρ-
αλλήλων καὶ ἴσων τὸ σημεῖον.

93 P. 76, 4: ἡ γὰρ NH ἴση τῇ ΓΒ.

Prop. XVI.

94 P. 76, 19: τοῦτο ἀντίστροφόν ἐστι τῷ δεκάτῳ.

95 P. 76, 21: ἦτοι ἐνός.

96 P. 78, 3: ἀπὸ τοῦ ι' [τούτου τοῦ βιβλίου].

97 P. 78, 15: ἀπὸ τοῦ ια'.

98 P. 78, 16—17: ἀπὸ τοῦ ιγ' [τούτου τοῦ βιβλίου].

99 P. 78, 17: ὥς ἦν ἐν τῇ πρώτῃ καταγραφῇ.

100 P. 78, 22—23: διὰ τοῦ η' τούτου τοῦ βιβλίου.

101 P. 78, 27—28: ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ.

102 P. 80, 1—2: ἀπὸ τοῦ ιγ' [τούτου τοῦ βιβλίου].

Prop. XVII.

103 P. 80, 21: ἀπὸ τοῦ ιζ' τοῦ ια' τῶν στερεῶν.

104 P. 80, 26: διὰ τοῦ κς' τοῦ γ' τῶν κυκλικῶν.

105 P. 82, 4—5: διὰ τοῦ ι' τούτου τοῦ βιβλίου.

106 P. 82, 16—17: ἴσας γὰρ περιφέρειας ἐπιζευγνύουσιν.

107 P. 84, 1: διὰ τὸ θ' [τούτου τοῦ βιβλίου].

108 P. 84, 3—4: ἴσαι γὰρ ταύτας εὐθεῖαι ὑποτείνουσιν ἡ ΔΓ, AB.

109 P. 84, 9—11: διὰ τὸ ιβ' [τούτου τοῦ βιβλίου].

110 P. 84, 16: ἐκ τοῦ ὅρου τῶν κυκλικῶν.

89 A (o) B Dr.	90 A Dr.	91 AB Dr.	92 A ⁱ .	93 B.
94 ABC Dr.	95 A ⁱ .	96 ABC ² Dr.	97 B (prae relatum, cfr. nr. 96).	
98 ABC ² Dr (bis).	99 A ⁱ Dr (inter lin.).	100 A ² Dr.	101 ABC ² Dr.	
102 ABC ² Dr.	103 A Dr.	104 A ² Dr.	105 A ² Dr.	106 E (in textu ante ὅ).
107 AB Dr.	108 E (in textu post περιφερειᾶ).	109 A C ² Dr.		
110 A ² Dr.				

1 τεταρτημόριον B ² .	3 NA] BA ² , NA AD.	4 $\frac{2}{3}$ A, τοῦ A ² .
5 $\frac{2}{3}$ A, τοῦ A ² .	τούτου τοῦ βιβλίου] A ² D, om. AB.	10 $\frac{2}{3}$ δεκάτῳ C ² .
12 ι' γ' B, ια' C ² .	τούτου τοῦ βιβλίου] A ² C ² D, om. AB.	14 τούτου τοῦ βιβλίου] A ² D, om. ABC ² .
18 τούτου τοῦ βιβλίου] A ² C ² D, om. AB.		
24 $\frac{2}{3}$ A, τοῦ A ² .	τούτου τοῦ βιβλίου] A ² D, om. AB.	26 $\frac{2}{3}$ A, τοῦ A ² .
τούτου τοῦ βιβλίου] A ² D, om. AC ² .		

P. 84, 21: διὰ τούτου τοῦ θεωρήματος ἦτοι τῆς α' προτάσεως ὥς 111
ἀποδειχθείσης.

P. 84, 22—23: διὰ τοῦ ς' τοῦ α' βιβλίου.

Prop. XVIII.

5 P. 84, 28: ἀντίστροφον.

P. 86, 6: οὕτως γὰρ ὑπετέθη.

P. 86, 10: ὥς ὑπετέθη.

Prop. XIX.

P. 86, 27—28: τουτέστι τὰ μείζονα τοῦ φανεροῦ πόλου ἴσα τοῖς αὐτοῖς 116
τοῦ ἀφανοῦς καὶ τὰ ἐλάττονα τοῦ ἀφανοῦς ἐν τῷ φανερῷ πόλῳ ἴσα
τοῖς ἐλάττοσι τοῦ φανεροῦ ἐν τῷ ἀφανεί.

P. 88, 5—6: διὰ τοῦ ιε' τοῦ α' βιβλίου.

P. 88, 18: ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ.

P. 88, 18—19: ὁμοίως ὥς ἐν τῷ ιζ' τοῦ β'.

15 P. 88, 24—25: διὰ τοῦ κθ' τῶν κυκλικῶν.

P. 88, 30—31: διὰ τοῦ κη' τῶν κυκλικῶν.

Prop. XX.

P. 90, 16—17: διὰ τὸ ι' [τούτου τοῦ βιβλίου].

Prop. XXI.

20 P. 90, 24—25: [ὅρος τοῦ ια'] ἐπιπέδου γὰρ πρὸς ἐπίπεδον κλίσις ἐστὶν 123
ἡ περιεχομένη ὀξεῖα γωνία ὑπὸ τῶν πρὸς ὀρθὰς τῇ κοινῇ τομῇ
ἀγομένων πρὸς τῷ αὐτῷ σημείῳ ἐν ἐκατέρῳ τῶν ἐπιπέδων.

P. 90, 25: τῶν κεκλιμένων κύκλων.

— : τουτέστιν μείζον ἀπέχει τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας.

25 P. 90, 26: ὅτι μέγιστος κύκλος.

P. 92, 16—17: διὰ τοῦ ιε' τοῦ α' βιβλίου.

P. 92, 21—22: διὰ τὸ ιθ' τοῦ ια' Εὐκλείδου.

P. 92, 29—30: διὰ τοῦ ὅρου τοῦ ια' τῶν Εὐκλείδου.

111 A ² Dr.	112 A ² B C ² Dr.	113 A ² Dr.	114 A ⁱ Dr (inter lin.).
115 A ⁱ Dr (inter lin.).	116 A ² .	117 A ² Dr.	118 ABC ² Dr.
119 ABC ² Dr.	120 A ² Dr.	121 A ² Dr.	122 A Dr.
123 A (+) B (+) D (+).	124 A ⁱ .	125 A ⁱ .	126 A ⁱ (supra κεκλιμένος).
127 A ² Dr.	128 A Dr.		
cfr. B.	129 A ² Dr.		

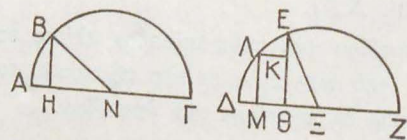
3 τοῦ (pr.)] A², τὸ BC². βιβλίου] τῶν σφαιρικῶν BC². 14 ὥς] supra
scr. A, om. C². 18 $\frac{2}{3}$ A, τοῦ A². τούτου τοῦ βιβλίου] A² D, om. A.
20 ὅρος τοῦ ια'] A² D, om. AB. κλίσις] -ι- in ras. A². 22 αὐτὸ AB,
sed corr. 24 ἀπέχη Hultsch. 27 $\frac{2}{3}$ A, τοῦ A². ια'] A² D, ιγ' A;
pro hoc schol. in B ad p. 92, 16: διὰ τὸ ιθ' et paullo inferius διὰ τοῦ ια' Εὐκλείδου.

- 130 P. 92, 29—30: ὡς ἐν τοῖς ὅροις τῶν στερεῶν [τοῦ ια'].
 131 P. 94, 5—7: διὰ τοῦ ια' τοῦ ια' Εὐκλείδου.
 132 P. 94, 7—10: καθὰ προοδεύεται ἐν τῷ ια' τοῦ αὐτοῦ βιβλίου [ἦτοι
 ἐν τῷ λη' τοῦ ια' Εὐκλείδου].
 133 P. 94, 16—17: διὰ τοῦ ἐναντίου τοῦ κδ' τῶν κυκλικῶν.
 134 — : ἔστωσαν γὰρ δύο ἡμικύκλια ἴσα τὰ ΑΒΓ, ΔΕΖ καὶ
 σημεῖα ἐπ' αὐτῶν τὰ Β, Ε καὶ ἀπ' αὐτῶν κάθετοι αἱ ΒΗ, ΕΘ,
 καὶ ἔστωσαν πρότερον ἴσαι. λέγω, ὅτι καὶ ἡ ΑΒ περιφέρεια τῇ
 ΔΕ περιφέρειᾳ ἴση ἐστίν.
 ἔστωσαν γὰρ τὰ κέντρα τῶν κύκλων τὰ Ν, Ξ, καὶ καταγε- 10
 γράφω.

ἐπεὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΒΝ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΕΞ, καὶ τὰ ἄρα
 ἀπὸ τῶν ΒΗΝ ἴσα ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ΕΘΞ· ὧν ἡ ΒΗ ἴση τῇ ΕΘ·
 λοιπὴ ἄρα ἡ ΗΝ τῇ ΘΞ ἐστὶν ἴση. δύο οὖν αἱ ΘΞΕ δύο ταῖς
 ΗΝΒ ἴσαι εἰσὶ καὶ βάσεις ἡ ΒΗ τῇ ΕΘ ἴση· γωνία ἄρα ἡ Ξ γωνία 15
 τῇ Ν ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ περιφέρεια ἡ ΑΒ περιφέρειᾳ τῇ ΔΕ
 ἐστὶν ἴση.

τούτων οὖν προαποδειχθέντων καὶ τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων ἔστω
 ἡ ΕΘ κάθετος μείζων τῆς ΒΗ. λέγω, ὅτι καὶ περιφέρεια ἡ ΔΕ 20
 μείζων ἐστὶ τῆς ΑΒ περιφέρειας.

ἀφηρήσθω γὰρ τῇ ΒΗ ἴση ἡ ΘΚ, καὶ διὰ τοῦ Κ τῇ ΘΜ
 παράλληλος ἡ ΚΛ, διὰ δὲ
 τοῦ Λ τῇ ΚΘ παράλληλος ἡ
 ΑΜ· ἴση ἄρα ἡ ΑΜ τῇ ΚΘ.
 ἀλλ' ἡ ΚΘ τῇ ΒΗ ἐστὶν ἴση· 25
 καὶ ἡ ΒΗ ἄρα τῇ ΑΜ ἐστὶν
 ἴση. καὶ εἰσιν ἀμφοτέραι αἱ ΒΗ, ΑΜ κάθετοι· ἴση ἄρα ἡ ΑΒ

130 ADr. 131 A²Dr. 132 ADr. 133 A²Dr. 134 A (o^o) B (o^o)
 ED (o^o).

1 τοῦ ια'] A²D, om. A. 3 ἦτοι—Εὐκλείδου (4)] A²D, om. A. περι-
 7 ἐπ' αὐτῶν] bis D, sed corr. 8 ἴσα B. καὶ (alt.)] om. B. φέρεια] comp. A, om. D. 9 περιφέρειᾳ] comp. A, om. D. 10 καταγεγράφω]
 ἐπεξεύχθωσαν αἱ ΒΝ, ΕΞ Hultsch. 12 ἐπεὶ] ἐπὶ Α, καὶ ἐπὶ Α², καὶ ἐπὶ ΕΘΞ]
 καὶ] om. D. ἄρα] om. B. 13 ΒΗΝ] ΒΗ Β, ΒΗ ΗΝ Β². ΕΘΞ]
 Tannery, ΕΘΞ ΑΔ, ΕΘ ΘΞ ΒΕ. 14 ἄρα] e corr. in scrib. B. ΝΗ Β.
 15 εἰσὶ] ·/· A, ·/· B. ΒΝ Ε. 16 ἴση ἐστίν Β (comp.) Ε. περιφέρειᾳ]
 om. B. περιφέρειᾳ] om. B. 19 ΒΗ] post ras. 1 litt. A. περιφέρειᾳ]
 om. B. 20 περιφέρειας] comp. ins. B. 21 καὶ] om. B. τοῦ] supra
 scr. B. 22 ἡ] seq. ras. 1 litt. A, ἤχθω ἡ Hultsch. 23 τῇ ΚΘ παράλ-
 ληλος] lac. B. 24 ἴση ἄρα] compp. in ras. A. 27 εἰσὶ Β. ἴση]
 comp. ΑΒ, ἴσαι Ε. ἡ] D, αἱ ΑΒΕ.

- περιφέρεια τῇ ΔΑ περιφέρειᾳ· ὥστε ἡ ΔΑΕ μείζων ἐστὶ τῆς ΑΒ
 περιφέρειας.
 P. 94, 17—18: διὰ τὸ ις' τοῦ α' βιβλίου. 135
 P. 94, 23—24: διότι καὶ ἡ ΑΚ περιφέρεια ἐλάσσων ἐδείχθη τῆς ΕΛ 136
 περιφέρειας. καὶ ἔχεις καὶ τοῦτο διὰ τοῦ ἐναντίου τοῦ κζ' τῶν
 κυκλικῶν· ἐὰν γὰρ αἱ ἐπὶ ἴσων περιφερειῶν βεβηκυῖαι γωνίαι ἴσαι,
 αἱ ἐπὶ ἀνίσων ἀνίστοι. 137
 P. 96, 17—18: διὰ τοῦ κδ' τῶν κυκλικῶν. 138
 P. 96, 20—21: διὰ τοῦ ις' τοῦ α' βιβλίου. 139
 P. 98, 2—5: διὰ τοῦ ὅρου τοῦ ια' τῶν Εὐκλείδου.

Prop. XXII.

- P. 98, 24—26: διὰ τὸ ιθ'. 140
 P. 100, 6—7: διὰ τὸ κ' τοῦ α'. 141
 P. 100, 9—10: διὰ τὸ ε' [τούτου τοῦ βιβλίου]. 142
 P. 100, 14: διὰ τὸ θ' [τούτου τοῦ βιβλίου]. 143
 P. 100, 18—20: διὰ τοῦ ις' τοῦ α' βιβλίου. 144
 P. 102, 2—3: διὰ τοῦ β' τούτου τοῦ βιβλίου. 145
 P. 102, 7—8: οὕτως γὰρ ἀπειληπται. 146
 P. 102, 15—16: διὰ τοῦ ε' τούτου τοῦ βιβλίου. 147
 P. 102, 16—18: διὰ τοῦ ις' τοῦ α' βιβλίου. 148
 P. 102, 23—25: τὸ ὕστερον ἦν τοῦτο τῆς προτάσεως τοῦ θεωρήματος. 149
 P. 102, 27: ὅτι δὲ κεκλιμένοι, δῆλον· εἰ γὰρ μὴ εἰσὶ κεκλιμένοι οἱ 150
 ΜΝΞ, ΒΖΓ, ΟΠΡ, ΣΤ, ΥΘ κύκλοι πρὸς τὸν ΑΒΓ, ἔσονταί ὀρθοὶ
 καὶ παράλληλοι, οἱ δὲ παράλληλοι περὶ τοὺς αὐτοὺς πόλους εἰσὶ·
 25 περὶ τοὺς αὐτοὺς ἄρα πόλους τῷ ΑΒΓ κύκλῳ ἔσονταί καὶ οἱ ΜΝΞ,
 ΒΖΓ, ΟΠΡ, ΣΤ, ΥΘ κύκλοι· ὅπερ οὐκ ἐστίν.
 P. 102, 31: διὰ τὴν ὑπόθεσιν· οἱ γὰρ ΜΝΞ, ΟΠΡ ἐφαπτόμενοι τοῦ 151
 ΕΖΗΘ κατὰ τὰ Ν, Π ἴσον τῆς διχοτομίας ἀπέχουσιν.

135 ADr. 136 A²Dr. 137 A²Dr. 138 A²Dr. 139 A²Dr.
 140 A C²Dr. 141 B. 142 A B C²Dr. 143 A B C²Dr. 144 A² B C²Dr.
 145 A² B C²Dr. 146 A¹Dr. 147 A²Dr. 148 A²Dr. 149 A¹Dr.
 (inter lin.). 150 E in textu (post κέλιται). 151 B (ad p. 104, 3 re-
 latum).

1 περιφέρεια] comp. BD, περιφέρειαι Ε. ἡ] καὶ ἡ Β. ΔΑΕ] corr. ex
 ΑΕ Β. In fig. BH non perpendicularis in ABE, AM et EΘ non perpen-
 diculares in A; K] del. A²D, paullo inferius T add. AD; K] H E ducta HE
 pro EE, rectam ΛΔ add. E. 3 τὸ] $\frac{1}{2}$ Α, τοῦ Α². 12 $\frac{1}{2}$ Α. 13 διὰ τ' Β,
 ut solet. 14 $\frac{1}{2}$ Α, τοῦ Α², τ' Β. τούτου τοῦ βιβλίου] A²D, om. Α, τοῦ
 δευτέρου Β, τοῦ β' C². 15 $\frac{1}{2}$ Α, τοῦ Α², τ' Β. τούτου τοῦ βιβλίου] A²D,
 om. ABC². 16 τοῦ (pr.)] τὸ Β. βιβλίου] om. BC². 17 τοῦ (pr.)]
 τὸ C². τούτου τοῦ βιβλίου] AD, om. BC². 25 ΜΝΞ] MNZ E.

- 152 P. 104, 1: ἀπὸ τοῦ ι' τοῦ β'.
- 153 P. 104, 3: ἐὰν γὰρ ἐπιζεύωμεν εὐθείας τὰς ζω, $\overline{\Pi\phi}$, τεμοῦσιν ἀλλή-
 λας κατὰ τὸ κέντρον τὸ δ· διάμετροι γὰρ αἱ ζω, $\overline{\Pi\phi}$ ὡς ὑποτεί-
 νουσαι τὰς $\overline{\phi\lambda\eta}$, $\overline{\zeta\lambda\omega}$ περιφέρειας διὰ τοῦ λ πόλου διαχθείσας.
 ἐπεὶ γοῦν αἱ $\overline{\zeta\delta}$, $\overline{\delta\eta}$ ἴσαι εἰσὶ ταῖς $\overline{\omega\delta}$, $\overline{\delta\phi}$, καὶ ἡ γωνία ἢ ὑπὸ
 $\overline{\zeta\delta\eta}$ γωνία τῇ ὑπὸ $\overline{\omega\delta\phi}$ ἴση· κατὰ κορυφὴν γάρ· βάσις ἄρα ἡ
 $\overline{\zeta\eta}$ εὐθεία βάσει τῇ $\overline{\omega\phi}$ εὐθείᾳ ἴση ἐστίν. αἱ δὲ ἴσαι εὐθεῖαι ἐν
 τοῖς ἴσοις κύκλοις ἴσας περιφέρειας ὑποτείνουσι, πᾶς δὲ κύκλος
 ἴσος ἐαυτῷ· ἴση ἄρα καὶ ἡ $\overline{\zeta\eta}$ περιφέρεια τῇ $\overline{\phi\omega}$ περιφέρειᾳ.
 154 P. 104, 5—6: διὰ τῶν πόλων γάρ.
 155 P. 104, 9—11: ἀπὸ τοῦ ιβ' [τούτου τοῦ βιβλίου].
 156 — : πῶς τοῦτο, οὐ δυσχερές ἐστι δεῖξαι, δείκνυσιν δ' ὁμοῦς
 τοῦτο ὁ Θεοδόσιος ἐν τῷ τρίτῳ θεωρήματι τοῦ τρίτου τῶν Σφαιρι-
 κῶν βιβλίου· οὐ κωλύει δὲ τὸ τρίτον λήμμα τοῦ τρίτου τῶν Σφαι-
 ρικῶν προτάττεσθαι τούτου.
 157 P. 104, 13: διὰ τοῦ β' τούτου τοῦ βιβλίου.
 158 P. 104, 15—17: ἡχθῶσαν γὰρ κάθεται ἀπὸ τοῦ $\overline{\chi\omega}$ ἐπὶ τὸ τοῦ ABΓ
 κύκλου ἐπίπεδον· παράλληλοι ἄρα αἱ κάθεται. ἐὰν γὰρ δύο εὐθεῖαι
 τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ πρὸς ὁρθὰς ὦσι, παράλληλοι ἔσονται ἀλλήλαις
 αἱ εὐθεῖαι διὰ τὸ ζ τοῦ πρώτου τῶν Στοιχείων. ἐὰν ἄρα διὰ τῶν
 $\overline{\chi}$, $\overline{\omega}$ ἐπίπεδον ἐκβληθῇ τέμνον τοὺς $\overline{\chi\omega}$, ἀβγ κύκλους παραλλήλους,
 τὰς κοινὰς τομὰς αὐτῶν παραλλήλους ποιήσει· παράλληλος ἄρα
 ἡ $\overline{\chi\omega}$ εὐθεῖα τῇ ἐπιζευγνύουσῃ τὰς καθετὺς, καθ' ἃ σημεία συμ-
 βάλλουσι τῷ ἐπιπέδῳ, ἐφ' ὃ ἡχθῆσαν. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ κάθεται
 παράλληλοι· παραλληλόγραμμον ἄρα συνέστη. παντὸς δὲ παραλ-
 ληλογράμμου αἱ ὑπεναντίον πλευραὶ ἴσαι· ἴσαι ἄρα αἱ ἀπὸ τῶν
 $\overline{\chi}$, $\overline{\omega}$ ἀγόμεναι κάθεται ἐπὶ τὸ τοῦ ἀβγ κύκλου ἐπίπεδον.
 ἐκ τούτου δὴλον, ὅτι καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τοῦ $\overline{\chi\omega}$ κύκλου κάθ-
 ετοὶ ἀγόμεναι ἐπὶ τὸ τοῦ ἀβγ κύκλου παραλλήλου ἐπίπεδον ἴσαι
 εἰσὶν ἀλλήλαις.
 159 P. 104, 15—17: διὰ τὸ ζ' καὶ τὸ $\iota\zeta'$ τοῦ $\iota\alpha'$ βιβλίου Εὐκλείδου.
 160 P. 104, 27—28: διὰ τὸ $\kappa\alpha'$ [τούτου τοῦ βιβλίου].
 161 P. 106, 2—4: κατὰ τὴν προτέραν δεῖξιν.

152 AC² Dr. 153 E (in textu post ἐστίν p. 104, 4). 154 B. 155 AD^r.
 156 B (ad p. 104, 3 relatum; quo pertineat, et quid sibi uelit, incertum).
 157 A² Dr. 158 E (in textu post κύκλῳ p. 104, 15). 159 AB Dr.
 160 AC² Dr. 161 BC².

3 κέντρον] $\kappa\epsilon$ E. $\overline{\delta}$] scripsi, $\overline{\delta}$ E. 4 πόλου] bis E. 5 $\overline{\omega\delta}$ E.
 11 τούτου τοῦ βιβλίου] A² D, om. A. 20 Στοιχείων] immo στερεῶν (Eucl.
 XI 6, citanda erat XI 16). 22 ποιήσῃ E. 28 τοῦ] addidi, om. E.
 31 τὸ (pr.)] $\frac{1}{2}$ A, τοῦ A². ζ'] corr. ex B A². τὸ (alt.)] om. B.
 $\iota\alpha'$] corr. ex $\iota\gamma'$ A². 32 $\frac{1}{2}$ A, τοῦ A². τούτου τοῦ βιβλίου] A² C² D, om. A.

Prop. XXIII.

- P. 108, 2: συνδέσμους καλεῖν εἰώθασιν οἱ φιλόσοφοι τὰ πέρατα τῆς 162
 κοινῆς τομῆς τῶν ἐν σφαίρᾳ κύκλων, καθάπερ καὶ νῦν τὰ M, P
 σημεία· ταῦτα γὰρ πέρατά εἰσι, τὸ μὲν M τῆς κοινῆς τομῆς τῶν
 5 ABP, MNE κύκλων, τὸ δὲ P τῶν ABP, OHP κύκλων· καὶ ἐπὶ
 τῶν οὐρανίων τὰ ἐκλειπτικὰ σημεία· ταῦτα γὰρ πέρατά εἰσι τῆς
 κοινῆς τομῆς τῶν τῆς σφαίρας κύκλων.
 P. 108, 2: τῶν ἀφῶν, καθ' ὅς οἱ κύκλοι πρὸς ἀλλήλους συνδέονται, 163
 τουτέστιν ἀλλήλων ἐφάπτονται.
 10 P. 108, 10—11: διὰ τοῦ ε' [τούτου τοῦ βιβλίου]. 164
 P. 108, 20—21: ἐπεὶ γὰρ μέγιστοί εἰσιν οἱ MNE, ANΣ, δίχα τέμ- 165
 νουσιν ἀλλήλους· ἡμικυκλίου ἄρα ἐστὶν ἡ ΝΑ καὶ ἡ συνεχῆς αὐτῇ·
 ἡ ἄρα ἡμίσεια αὐτῆς, τουτέστιν ἡ διχοτομία, τεταρτημορίου. ἡ δὲ
 ΝΑ ἐλάττων τεταρτημορίου, ἐπειδὴ καὶ ὁ κύκλος ὁ ENZ ἐλάττων
 15 τοῦ μείζονος. ἐκ πόλου δὲ αὐτοῦ· ὥστε τὸ Α οὐκ ἐστὶν ἡ διχο-
 τομία τοῦ ἡμικυκλίου· ἐλάττων ἄρα ἡ ἡμίσεια ἡ ΝΑ.
 P. 108, 22—24: διὰ τοῦ ιβ' τούτου τοῦ βιβλίου. 166
 P. 108, 26: διὰ τοῦ β' τούτου τοῦ βιβλίου. 167
 P. 110, 1—2: διὰ τοῦ θ' τούτου τοῦ βιβλίου. 168
 20 P. 110, 14—15: διὰ τοῦ κθ' τῶν κυκλικῶν. 169
 P. 110, 20—22: διὰ τὸ ι' [τούτου τοῦ βιβλίου]. 170
 P. 110, 25—26: διὰ τοῦ πρὸ τούτου ἦτοι τοῦ κβ'. 171

162 BE (+). 163 E. 164 AD^r. 165 A (οω) B (mg. inf. οω)
 D (mg. sup. +). 166 A² Dr. 167 A² Dr. 168 A² Dr. 169 A² Dr.
 170 AD^r. 171 A² Dr.

2 εἰώθασιν καλεῖν E. 7 σφαίρας] σελήνης E. 8 ἀφῶν] ἀφ' ὧν E.
 10 τ A. τούτου τοῦ βιβλίου] A² D, om. A. 13 ἄρα] om. B. ἡ (alt.)—τεταρ-
 τημορίου (14)] bis A. 14 καὶ] comp. ins. A². 16 ἡμίσεια A. 21 $\frac{1}{2}$ A,
 τοῦ A². τούτου τοῦ βιβλίου] A² B, om. A. 22 $\delta\epsilon$ D, ut solet.

Liber III.

Prop. I.

- 1 P. 112, 2: τοῦτο καὶ τὸ ἐξῆς λήμματά εἰσι τῶν μετ' αὐτὰ ῥηθησο-
μένων καὶ διὰ τοῦτο προτέτακται.
- 2 P. 112, 4: εἶδομεν, ὅτι, κὰν μείζον ὑποτεθῇ τὸ ἐφεστὼς τμήμα ἡμι-
κυκλίου, οὐδὲν ἄτοπον συμβαίνει μὴ μόνον ἐπὶ τοῦδε τοῦ θεωρή-
ματος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων, καὶ πῶς γέγονεν ὁ προσδιορισμός, οὐκ
οἶδαμεν ὧδε.
- 3 P. 112, 21—22: διὰ τὸ λη' τοῦ ια' βιβλίου Εὐκλείδου.
- 4 P. 112, 23: διὰ τοῦ α' τῶν κυκλικῶν Εὐκλείδου.
- 5 P. 112, 28—29: διὰ τοῦ ὅρου τοῦ ια' τῶν Εὐκλείδου.
- 6 P. 114, 1—2: ὥς ἐν τῷ γ' βιβλίῳ τῶν ἐπιπέδων διὰ τὸ ζ'.
- 7 P. 114, 4—6: διὰ τοῦ μζ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου.
- 8 P. 114, 14: ἔγγιον γὰρ ἐστὶ τοῦ κέντρου.
- 9 — : διὰ τοῦ ζ' τοῦ γ' τῶν Εὐκλείδου.
- 10 P. 114, 16—18: διὰ τοῦ μζ' τοῦ α' Εὐκλείδου.
- 11 P. 114, 26: ἐπ' αὐτῆς γὰρ ἐστὶ τὸ κέντρον.
- 12 P. 114, 32: καὶ ἐπεὶ ἡ μὲν EB ἐλάσσων ἐδείχθη πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ
E σημείου πρὸς τὴν ΒΓΚΔ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν, ἡ
δὲ EA ἐλάσσων τῶν ἀπὸ τοῦ E σημείου πρὸς τὴν ΔΜΚ περιφε-
ρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν, καὶ ἐστὶ τῆς EA ἐλάσσων ἡ EB, ἡ
EB ἄρα ἐλάσσων ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ E σημείου πρὸς τὴν
ΒΑΓΚΜΔ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν.
- 13 Lin. 21: ὥς ἐλάσσονα περιφέρειαν ὑποτείνουσα ὥς ἐν τοῖς κυκλικοῖς.

1 E. 2 E (ad μείζον, ος). 3 ADr. 4 A² Dr. 5 A² Dr.
6 ABC² Dr. 7 A² Dr. 8 ABDr. 9 A² Dr. 10 A² Dr. 11 AB
(paullo inferius) Dr. 12 in textu ABDF post εὐθειῶν p. 114, 33, post εὐθειῶν
p. 116, 13 E; mg. σζ BD et postea add. A. 13 A² Dr.

3 λημμεῖ E. τῶν] ⁸/_τ E. ῥηθησομ², E. 5 κὰν] scripsi, καὶ comp. E.
8 ὧδε E. 9 ²/_τ A, τοῦ A². ια'] corr. ex ιγ' A². 11 δτ' D.
12 ὡς] corr. ex δ... in scrib. D. τῷ γ' βιβλίῳ] ζ' τοῦ B, lac. C².
διὰ τὸ ζ'] om. BC². ²/_τ A, τοῦ A² D. 14 ἔγγιον A, corr. A².
κ-² in ras. A. 17 αὐτῆς] in ras. A. 19 ΒΓΚΔ] F, ΒΓΚΔ AD, ΒΓΚ B,
ΒΑΓΚ A² et K e corr. B. περιφέρειαν] supra add. A². 20 ΔΜΚ] A² BF,
AMK AD. 21 EB] E- e corr. A. 22 ἐστὶν A. 23 ΒΑΓΚΜ AD,
corr. A². εὐθειῶν: D, εὐθειῶν ✕ A, mg. τέλος τοῦ σζ A (add. ✕) BD.
24 γαν e corr. D.

- P. 116, 4: διὰ τοῦ ζ' τῶν κυκλικῶν. 14
- P. 116, 6: διὰ τοῦ μζ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου. 15
- P. 116, 14: ἡ δευτέρα πρότασις. 16
- P. 116, 19—20: ἐπεὶ γὰρ μείζων ἡ EA περιφέρεια τῆς EB περιφε-
ρείας, μείζων καὶ ἡ EA εὐθεία τῆς EB. ὥστε καὶ τὸ ἀπὸ τῆς
EA μείζον τοῦ ἀπὸ τῆς EB. καὶ ἐστὶ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς EA ἴσα
τὰ ἀπὸ τῶν ΔZE, τῷ δὲ ἀπὸ τῆς EB ἴσα τὰ ἀπὸ τῶν BZE. ὥστε
καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΔZE μείζονα τῶν ἀπὸ τῶν BZE. κοινὸν ἀφηρήσθω
τὸ ἀπὸ τῆς EZ. λοιπὴ ἄρα ἡ ΔZ λοιπῆς τῆς ZB μείζων ἐστίν.
10 Lin. 6—7: διὰ τοῦ μζ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου.. 18
- P. 116, 20: οὕτως γὰρ ὑπετέθη. 19
- P. 116, 21—22: διὰ τοῦ ζ' τῶν κυκλικῶν. 20
- P. 116, 24—25: διὰ τοῦ μζ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου. 21

Prop. II.

- 15 P. 118, 21: διὰ τοῦ α' τῶν κυκλικῶν. 22
- P. 118, 23—24: εἰ γὰρ ἦν ἔλασσον, οὔτε ἐπὶ τῆς ΑΓ ἦν τὸ κέντρον, 23
ὥς μὴ οὐσης διαμέτρου καὶ τεμνοῦσης δίχα τὸν κύκλον, οὔτε με-
ταξὺ τῆς ΑΓ εὐθείας καὶ τῆς ABΓ περιφέρειας, ἀλλ' ἄνωθεν τῆς
ΑΓ εὐθείας.
- 20 P. 118, 29—31: διὰ τοῦ ὅρου τοῦ ια' Εὐκλείδου. 24
- P. 118, 33 sq.: διὰ τὸ ζ' τοῦ γ' βιβλίου Εὐκλείδου. 25
- P. 120, 3—4: διὰ τοῦ μζ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου. 26
- P. 120, 16—17: διὰ τοῦ μζ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου. 27
- P. 120, 26: διὰ τοῦ ζ' τοῦ γ' τῶν Εὐκλείδου. 28
- 25 P. 120, 30—32: ἐπεὶ οὖν ἡ EA ἐλάσσων ἐδείχθη τῶν ἀπὸ τοῦ E 29
πρὸς τὴν ΑΘΒ προσπιπτουσῶν εὐθειῶν, ἡ δὲ EF ἐλάσσων πασῶν
τῶν ἀπὸ τοῦ E πρὸς τὴν ΒΓ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν εὐθειῶν,
καὶ ἐστὶν ἡ AE ἐλάσσων τῆς EF, [ὥστε] ἡ AE ἐλάσσων ἐστὶ
πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ E πρὸς τὴν ΑΘΒΓ περιφέρειαν προσπιπτουσῶν
εὐθειῶν.
- 30

14 A² Dr. 15 A² Dr. 16 A² Dr. 17 A (mg. inf. ος) D (mg. ext.).
18 A¹ Dr. 19 A¹ Dr (inter lin.). 20 A² Dr. 21 A² Dr. 22 A² Dr.
23 Arec. (b-) Dr (+). 24 A² mg. inf. (v.). 25 ADr. 26 A² Dr.
27 A² Dr. 28 A² Dr. 29 A (mg. inf.) C (mg. inf., x) D.

3 β² D. 4 μείζων] om. D. περιφέρεια] supra add. A², comp. AD.
5 EB] -B e corr. A. ἀπὸ] postea ins. A. 8 ἀφαιρήσθω A, sed corr.
in scrib. 9 λοιπῆς] λοιπῇ A, corr. A². 10 τῶν] ²/_τ A. 21 ²/_τ A,
τοῦ A². 25 EA] -A in ras. A, EA C. ἐλάσσων] comp. AC, ut saepe; γ² D.
τῶν] πασῶν τῶν cod. Riccard. m. 2, Hultsch. 26 ἐλάσσων] γ² D.
27 ΒΓ] Tannery, BE ACD, BKT susp. Hultsch. περιφέρειαν] om. C.
28 ἐλάσσων (utr.) γ² D. ὥστε] deleo, ἡ AE ἄρα mauult Hultsch.

Prop. III.

- 30 P. 122, 21—22: διὰ τοῦ ιε' τοῦ α' βιβλίου.
 31 P. 122, 26—27: διὰ τοῦ δ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου.
 32 P. 124, 9—10: ἀπὸ γὰρ ἴσων ἴσα ἐὰν ἀφέλῃς.
 33 P. 124, 12: διὰ τοῦ ιβ' τοῦ β' βιβλίου.
 34 — : ἀπεδείξαμεν γὰρ ἐν τῷ ια' τοῦ β' βιβλίου διὰ τοῦ προ-
 λημματίου, ἔστι δὲ καὶ ἐκ τῶν κειμένων φανερόν.
 ἐπεὶ γὰρ ὅλη ἡ ΗΓΕΔΘ περιφέρεια ἴση ἐστὶν ἑαυτῇ, καὶ ἡ
 μὲν ΗΓ τῇ ΔΘ ἐστὶν ἴση, κοινὴ δὲ ἡ ΓΕΔ, ὅλη ἄρα ἡ ΗΓΕΔ
 ὅλη τῇ ΘΔΕΓ' ἐστὶν ἴση. ἐν δὲ τοῖς ἴσοις κύκλοις ἐπὶ τῶν ἴσων
 περιφερειῶν ἴσαι γωνίαι βεβήκασιν· ἴση ἄρα ἡ Η γωνία τῇ Θ γω-
 νίᾳ. καὶ ἐπεξέχθωσαν αἱ ΓΗ, ΔΘ· ἴσαι ἄρα. ἐπεὶ οὖν β' τρίγωνά
 τὰ ΓΗΚ, ΔΛΘ δύο γωνίας δύο γωνίας ἴσας ἔχει καὶ μίαν πλευ-
 ρὰν τὴν ὑποτείνουσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἴσων γωνιῶν μιᾷ πλευρᾷ ἴσην,
 καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ἴσα ἐστίν.
 35 P. 124, 12: διὰ τὸ ὕστερον λῆμμα τοῦ ια' θεωρήματος τοῦ δευτέρου
 βιβλίου τῶν Σφαιρικῶν.
 36 P. 124, 12: δεικνύσεται δὲ ἡ ΓΚ τῇ ΔΛ ἴση οὕτως·
 ἐκβεβλήσθω ἡ ΓΚ καὶ συμβαλέτω τῇ τοῦ κύκλου περιφερείᾳ
 κατὰ τὸ Μ σημεῖον. ἐπεὶ οὖν αἱ ΓΚ, ΚΗ ἴσαι εἰσὶ ταῖς ΗΚ,
 ΚΜ, καὶ γωνίαι αἱ πρὸς τῷ Κ ἴσαι· ὀρθαὶ γάρ· καὶ βάσεις ἡ
 ΓΗ βάσει τῇ ΗΜ ἴση ἐστί, καὶ ἡ ΓΗ περιφέρεια τῇ ΗΜ περιφε-
 ρείᾳ ἴση ἐστί, διπλῇ ἔσται ἡ ΓΜ περιφέρεια τῆς ΓΗ περιφερείας.
 ὁμοίως δὲ ἐκβληθείσης τῆς ΔΛ καὶ συμβαλοῦσης τῇ τοῦ κύκλου
 περιφερείᾳ κατὰ τὸ Ν δεικνύσεται καὶ ἡ ΔΝ διπλῇ τῆς ΔΘ· ἴση
 ἄρα ἡ ΓΜ περιφέρεια τῇ ΔΝ περιφερείᾳ, καὶ αἱ ὑποτείνουσαι
 ταύτας εὐθεῖαι ἴσαι· καὶ αἱ ἡμίσειαι ἄρα ἴσαι.
 37 P. 124, 18: διὰ τοῦ δ' τοῦ α' τῶν Εὐκλείδου.

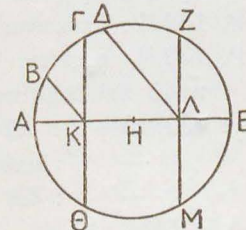
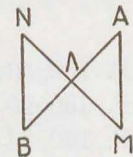
Prop. IV.

- 38 P. 126, 21—22: διὰ τοῦ ιε' τοῦ α' βιβλίου.
 39 P. 126, 26: διὰ τοῦ ις' τοῦ ια' βιβλίου Εὐκλείδου.

30 A²Dr. 31 A²Dr. 32 A¹Dr (inter lin.). 33 A²Dr. 34 A
 (mg. inf., C A²) D (γ). 35 E (mg. sup., ·/·). 36 B. 37 A²Dr.
 38 A²Dr. 39 A²Dr.

4 ἀπὸ γὰρ] A, ἐὰν γὰρ ἀπὸ D. ἐὰν] A, ἐν D. 5 error est.
 6 προλημματίου] schol. II 62; β' λημματίου Hultsch. 8 ΗΓΕΔΘ] ΗΓ· e corr.
 in scrib. A, ΗΓΕΔ D. 9 ΓΕΔ] Tannery, ΕΔ AD. 12 β] supra scr. A.
 14 μιᾷ πλευρᾷ A. 16 λῆμμα] schol. II 62 (quod in E deest). 19 περι-
 φερείᾳ] Hultsch, γωνίᾳ B. 20 σημείον] Hultsch, περισσό B. ταῖς] Hultsch,
 τῇ B. 21 τῷ] corr. ex τὸ B. 27 ἡμίσειαι B.

- P. 128, 2: διὰ τοῦ ιθ' τοῦ ια' βιβλίου Εὐκλείδου.
 P. 128, 2—4: διὰ τοῦ θ' τοῦ ια' Εὐκλείδου.
 P. 128, 7: διὰ τοῦ ις' τοῦ α' Εὐκλείδου.
 P. 128, 9: διὰ τῶν ὅρων τοῦ α' Εὐκλείδου.
 5 P. 128, 10—11: διὰ τοῦ κθ' τοῦ α' Εὐκλείδου.
 P. 128, 12—13: διὰ τοῦ λγ' τοῦ α' Εὐκλείδου.
 P. 128, 13: ἔστωσαν γὰρ δύο παράλληλοι αἱ NB, AM, καὶ ἐπεζεύχ-
 θωσαν αἱ AB, NM, ἴση δὲ ἔστω ἡ ΑΛ τῇ AB. λέγω, ὅτι καὶ
 ἡ AN ἴση ἐστὶ τῇ AM.
 10 φανερόν, ὅτι ἡ Ν γωνία τῇ Μ ἐστὶν ἴση καὶ ἡ
 Β τῇ Α· δύο δὲ τρίγωνα τὰ NBA, AAM ἐστὶ τὰς
 δύο γωνίας τὰς Ν, Β ταῖς β' γωνίαις ταῖς Α, Μ ἴσας
 ἔχοντα καὶ μίαν πλευρὰν τὴν ΑΛ τῇ AB ἴσην· ὥστε
 καὶ λοιπὴ ἡ ΝΑ λοιπὴ τῇ ΑΜ ἐστὶν ἴση.
 15 P. 128, 17—18: ἔστω γὰρ τὸ προειρημένον ἡμικύκλιον τὸ ABΓΔZE, 47
 καὶ ἀπειλήφθωσαν ἀπὸ τῆς διαμέτρου ἴσαι αἱ AK, AE, καὶ ἤχθω-
 σαν παράλληλοι αἱ KB, ΛΔ, καὶ ἔστω ἡ μὲν AKB γωνία ὀξεῖα,
 ἡ δὲ EΛΔ ἀμβλεία. λέγω, ὅτι ἡ ΔZE περιφέρεια μείζων ἐστὶ τῆς
 AB περιφερείας.
 20 ἤχθωσαν γὰρ ἀπὸ τῶν Κ, Λ τῇ AE πρὸς ὀρθὰς αἱ ΚΓ, ΛΖ,
 καὶ προσαναπεληρώσθω ὁ κύκλος, καὶ ἐκ-
 βεβλήσθωσαν αἱ ΓΚ, ΛΖ ἐπὶ τὰ Θ, Μ ση-
 μεῖα, καὶ εἰλήφθω τὸ κέντρον τοῦ κύκλου
 25 τὸ Η. φανερόν, ὅτι αἱ ΓΘ, ΖΜ ἴσον ἀπέ-
 χουσι τοῦ κέντρου καὶ εἰσιν ἴσαι. καὶ ἐπεὶ
 εὐθεῖα τις διὰ τοῦ κέντρου ἡ HK εὐθείαν
 τίνα μὴ διὰ τοῦ κέντρου τὴν ΓΘ πρὸς ὀρθὰς
 τέμνει, καὶ δίχα αὐτὴν τεμεῖ· ἴση ἄρα ἡ
 ΓΚ τῇ ΚΘ. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ΖΛ τῇ ΛΜ. ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ

40 A²Dr. 41 A²Dr. 42 A²Dr. 43 A²Dr. 44 A²Dr.
 45 A¹ (error est) Dr (inter lin.). 46 A (mg. sup., οο) B (οο +) D (mg.
 sup., οο) E (in textu post AM p. 128, 13). 47 A (mg. inf., C) D (mg. ext., οο)
 E (in textu post ἀμβλεία p. 128, 17).

6 λγ'] ιγ' D. 7 γάρ] om. D. ἐπεζεύχθωσαν A. 11 NAB D.
 12 δύο] β D. N] H? B. ἴσην D, ἴση E. 14 λοιπῇ] om. E.
 In fig. B et M om. E. 15 τμήμα ἡμικύκλιον Hultsch. 16 αἱ] e corr. A².
 εὐθεῖαι αἱ E. 17 ἡ μὲν] ὑπὸ E. AKB] -B e corr. D. 18 EΛΔ] corr.
 ex EΛA A, EKB D, ὑπὸ EΛΔ E. ΔZE] A- e corr. D, corr. ex AZE A².
 23 τὸ] corr. ex τῷ A. κέντρον] κ' E. 24 H] e corr. D. ἀπέχου-
 σιν A. 25 κέντρου] C⁸ DE. ἴσαι] ἴσαι διὰ τοῦτο E. 26 κέντρου] κ-⁸ D,
 κ⁸ E. In fig. A in ZM positum non est in AD, H centrum non est in E,
 A] Θ E, Θ] om. D. 27 κ⁸ E.

ΓΘ ὅλη τῇ ΖΜ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ΓΚ ἄρα τῇ ΖΛ ἐστὶν ἴση. ἔστι δὲ καὶ ἡ ΚΑ τῇ ΛΕ ἴση, καὶ γωνία ἡ ΑΚΓ γωνία τῇ ΕΛΖ ἴση· βάσεις ἄρα ἡ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Γ βάσει τῇ ἀπὸ τοῦ Ε ἐπὶ τὸ Ζ ἐστὶν ἴση, καὶ περιφέρεια ἡ ΖΕ περιφέρεια τῇ ΓΑ ἐστὶν ἴση· ὥστε ἡ ΔΖΕ περιφέρεια μείζων ἐστὶ τῆς ΓΑ περιφέρειας· πολλὴ ἄρα τῆς ΑΒ.

ἀποδειχθήσεται δέ, ἐάν τε τὸ προειρημένον τμήμα ἔλασσον ἢ ἡμικυκλίου ἐάν τε μείζον.

Prop. V.

- 48 P. 130, 16: καὶ διὰ τὸ ι' τοῦ β' βιβλίου.
 49 P. 130, 20—21: διὰ τοῦ ιε' τοῦ α' βιβλίου.
 50 P. 130, 24—26: διὰ τὸ α' [τοῦτου τοῦ βιβλίου].
 51 P. 130, 29: ἀμείνων δεῖξις, ἐὰν ὁμοίως τοῖς ἄνω εἰρημένους διὰ τῶν Α, Η γράψωμεν μέγιστον κύκλον καὶ, ἅπερ ἐπὶ τοῦ ΟΚΠ εἴρηται, τὰ αὐτὰ εἴπωμεν καὶ ἐπὶ τοῦ ΝΘΞ.
 52 Lin. 16: οὐκ ἀμείνων, σοφώτατε ἄνερ ὁ γράψας τὸ σχόλιον, ἀλλ' ἦν ἀμείνων δεῖξις, ἐὰν ὁμοίως τοῖς ἄνω εἰρημένους διὰ τῶν Α, Η γράψωμεν μέγιστον κύκλον καὶ, ἅπερ ἐπὶ τοῦ ΟΚΠ εἴρηται, τὰ αὐτὰ εἴπωμεν καὶ ἐπὶ τοῦ ΝΘΞ χρῆσάμενοι πρὸς τὴν δεῖξιν καὶ τῷ ι' θεωρήματι τοῦ δευτέρου τῶν Σφαιρικῶν.
 53 P. 132, 1: ὑπόκειται γὰρ τὸ εἶναι ἴσας.
 54 P. 132, 4: μέγιστοι γὰρ ὄντες διὰ τοῦ κέντρου ποιῶσι τὰς τομὰς, καθὼ καὶ συμπίπτουσιν.
 55 P. 132, 13—14: διὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ.
 56 — : ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ.
 57 — : διὰ τὸ δ' τοῦ γ' τῶν Σφαιρικῶν.

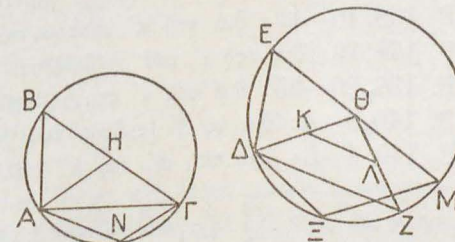
Prop. VI.

- 58 P. 134, 3—4: διὰ τὸ ι' τοῦ β' βιβλίου.
 59 P. 134, 4—5: διὰ τὸ α' τοῦ δ' τῶν Στοιχείων· πῶς δέ, ἄξιον ἐπιστήσαι.

48 AB (paullo superius) C²Dr. 49 A²Dr. 50 AC²Dr. 51 AD (+).
 52 B (51 om.) (+). 53 E (ad ἴση, —). 54 E. 55 A²Dr. 56 A²Dr.
 57 E (mg. sup.). 58 ABDr. 59 B.

1 ΓΘ] Γ- e corr. A. 2 καὶ γωνία—8] om. E. 3 τὸ] τ' A.
 4 ΓΑ] corr. ex ΓΒ ΑΑ². 5 πολὺ Α, sed corr. 7 δέ] δὲ ὁμοίως Hultsch.
 ἐλάσσων Α, sed corr. 8 μείζων Α, sed corr. 10 τὸ] τ' Α, τ' Β, τοῦ
 Α² C² D. 12 τὸ] τ' Α, τοῦ Α². τοῦτου τοῦ βιβλίου] Α² D, om. Α C².
 15 ταῦτα Α, ταῦτα D. 17 ἦν] ἦ' Β. 19 εἴπωμεν Β, sed corr. ΝΘΞ]
 ΗΘ seq. spat. uac. B. 28 τ' Α, τοῦ Α², τ' Β. 29 τὸ] τ' Β.

- P. 134, 5—7: διὰ τὸ γ' [τοῦτου τοῦ βιβλίου]. 60
 P. 134, 12: διὰ τοῦ ιε' τοῦ α' βιβλίου. 61
 P. 134, 15—18: διὰ τοῦ ιε' τοῦ ια' βιβλίου Εὐκλείδου. 62
 P. 134, 25—27: διὰ τοῦ α' τοῦτου τοῦ βιβλίου. 63
 P. 134, 29 sq.: ὡς διὰ τοῦ γ' τοῦτου τοῦ βιβλίου. 64
 P. 136, 3: διὰ τοῦ ε' τοῦ α' βιβλίου. 65
 P. 136, 4—8: ἔστωσαν γὰρ ἄνιστοι κύκλοι οἱ ΑΒΓ, ΔΕΖ, καὶ ἔστω 66
 ἐλάσσων ὁ ΑΒΓ κύκλος, καὶ εἰς αὐτοὺς ἄνιστοι εὐθεῖαι μὴ διὰ τῶν
 κέντρων αἱ ΑΓ, ΔΖ, μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΖ. λέγω, ὅτι ἡ ΑΝΓ
 περιφέρεια τῆς ΔΕΖ περιφέρειας μείζων ἐστὶν ἢ ὁμοία.
 ἤχθωσαν γὰρ αἱ ἀπὸ τῶν κέντρων αἱ ΗΑ, ΗΓ, ΘΔ, ΘΖ, καὶ
 ταῖς ΑΗ, ΗΓ ἴσαι ἀπει-
 λήφθωσαν αἱ ΘΚ, ΘΛ·
 φανερόν, ὅτι ἡ ΔΖ τῇ ΚΛ
 παράλληλός ἐστι καὶ μεί-
 ζων ἡ ΔΖ τῆς ΚΛ. καὶ
 ἐπεὶ δύο αἱ ΑΗΓ δύο ταῖς
 ΚΘΛ εἰσιν ἴσαι, καὶ βά-
 σεις ἡ ΑΓ βάσεως τῆς
 ΚΛ μείζων ἐστὶ, γωνία
 ἄρα ἡ Η γωνίας τῆς ΚΘΛ μείζων ἐστὶ. κείσθω οὖν τῇ Η ἴση ἡ
 ΔΘΜ, καὶ ἐκβεβλήσθωσαν αἱ ΓΗ, ΜΘ ἐπὶ τὰ Β, Ε, καὶ εἰλήφθω
 ἐπὶ τῶν ΑΓ, ΔΖ περιφερειῶν τυχόντα σημεῖα τὰ Ν, Ξ, καὶ ἐπε-
 ξεύχθωσαν αἱ ΒΑ, ΑΝ, ΝΓ, ΕΔ, ΔΞ, ΞΜ. καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΗΓ
 ἐστὶν ἴση τῇ ΔΘΜ, ἀλλ' ἡ μὲν ΑΗΓ τῆς ΑΒΗ ἐστὶ διπλῇ, ἡ δὲ
 ΔΘΜ τῆς ΘΕΔ ἐστὶ διπλῇ, ἴση ἄρα καὶ ἡ Β τῇ Ε. καὶ ἐπεὶ αἱ
 πρὸς τοῖς Β, Ν γωνίαι ἴσαι εἰσὶ ταῖς πρὸς τοῖς Ε, Ξ· ἐν γὰρ
 κύκλοις τετράπλευρά ἐστι τὰ ΒΑΝΓ, ΕΔΞΜ, καὶ αἱ ἀπεναντίον

60 ABC²Dr. 61 A²Dr. 62 A²BC²Dr. 63 A²Dr. 64 A¹Dr.
 65 A²Dr. 66 A (o=, init. C A²) B (o=) Dr (o=).

1 τ' Α, τοῦ Α². τοῦτου τοῦ βιβλίου] Α² C² D, τοῦ βιβλίου τοῦτου Β, om. Α.
 3 τοῦ (pr.)] τὸ BC². βιβλίου Εὐκλείδου] τῶν στοιχείων BC². 9 ἡ (alt.)]
 καὶ ἡ D. 10 περιφέρεια] ἴση Β. τῆς] -ς in ras. D. 11 ΗΑ] ΑΒ,
 ΜΑ Α² D. ΗΓ] ΜΓ ΑD. 12 ΑΗ] ΑΜ ΑD. ΗΓ] ΑΒ, ΜΓ Α² D.
 15 παράλληλος] = Α, ἴση Β. In fig. H] Β, Μ ΑD; Δ] corr. ex Γ Α².
 17 ΑΗΓ] ΑΒ, ΑΜΓ Α² D. 20 ἐστὶ] comp. ΑΒ. 21 Η] ΑΒ, Μ Α² D.
 ἐστὶ] comp. Α. Η] ΑΒ, Μ Α² D. 22 ΓΗ] ΓΜ D et in ras. Α. Β] ΑΒ Α,
 corr. Α². 23 ΔΖ] -Ζ in ras. Α, ΔΜ Β. περιφερειῶν] Α, ἴσα Β, om. D.
 24 ΝΓ] ΗΓ Β. ἡ] ἡ ὑπὸ Β. ΑΗΓ] Α, corr. ex ΔΗΓ Β, ΑΜΓ D.
 25 ΑΗΓ] Β, ΑΜΓ D et -Μ- in ras. Α². ΑΒΗ] Β, ΑΜΒ Α, ΑΒΜ Α² D.
 26 ἄρα] ἔσται Β. 27 ταῖς] -αῖς e corr. in scrib. Β. 28 αἱ] D, om. ΑΒ.

δύο ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν· ὧν ἡ B τῇ E ἐδείχθη ἴση, λοιπὴ ἄρα ἡ N λοιπῇ τῇ E ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ περιφέρεια ἡ ANΓ περιφέρεια τῇ ΔΕΖΜ ὁμοία ἐστίν· ὥστε ἡ ANΓ περιφέρεια μόνῃς τῇς ΔΕΖ μείζων ἐστὶν ἢ ὁμοία.

67 P. 191, 14—16: διὰ τὸ ἀντίστροφον τοῦ δευτέρου τοῦ ζ' τῶν Στοι- 5
χείων.

68 Lin. 2—3: διὰ τὸν ὅρον τοῦ γ' βιβλίου.

69 P. 136, 8—9: διὰ τὸ ι' τοῦ β' τῶν Σφαιρικῶν.

Prop. VII.

70 P. 136, 33—34: διὰ τὸ ιε' τοῦ β' τῶν Σφαιρικῶν.

71 P. 138, 5—6: διὰ τοῦ ιε' τοῦ α' βιβλίου.

72 P. 138, 10—12: διὰ τοῦ α' τοῦτου τοῦ βιβλίου.

73 P. 138, 19: διὰ τοῦ ι' τοῦ β' βιβλίου.

74 P. 138, 20—25: διὰ τοῦ ε' τοῦτου τοῦ βιβλίου.

75 P. 140, 3—4: διὰ τὸ δ' [τοῦτου τοῦ βιβλίου].

76 P. 140, 4—5: ἀπὸ τοῦ ιγ' τοῦ β' βιβλίου.

77 — : $\pi\zeta$ $\overset{2}{\iota\delta\eta}$ $\overset{2}{\epsilon\kappa\mu\epsilon\iota\kappa\psi}$ $\xi\mu$
μείζων

Prop. VIII.

78 P. 140, 30: διὰ τὸ ιγ' τοῦ β' βιβλίου.

79 P. 140, 33: ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ.

80 — : διὰ τὸ ε' τοῦ γ' τῶν Σφαιρικῶν.

81 P. 142, 1: διὰ τοῦ ιγ' τοῦ β' βιβλίου.

82 — : $\overset{2}{\nu\rho}$ $\overset{2}{\iota\delta\eta}$ $\overset{2}{\epsilon\pi\mu\epsilon\iota\kappa\psi}$ $\overset{2}{\iota\delta\eta}$ $\nu\theta$ ἀπὸ τοῦ ἐν ὅλῳ
δεῖ ἄρχεσθαι ὥδε
μείζων

67 A (6).	68 ADr (Eucl. III def. 11).	69 C ² .	70 BC ² .
71 A ² BC ² Dr.	72 A ² Dr.	73 A ² Dr.	74 Arec Dr.
75 ABC ² Dr.	76 ABC ² Dr E (ad ΠΞ, ~).	77 E (mg. sup.).	78 AC ² Dr.
79 ABC ² Dr.	80 E (errat).	81 A ² Dr.	82 E (mg. inf.).

1 B] seq. ras. 1 litt. A. 3 τῇ] $\frac{1}{2}$ A, $\frac{1}{2}$ A². ΔΕΖΜ] ΔΕ- e corr. D.
ὥστε] ὧν ~ B. 10 ιε'] ια B. β'] δευτέρου B. 11 τοῦ (pr.)] τὸ BC².
βιβλίου] om. BC². 15 $\frac{1}{2}$ A, $\frac{1}{2}$ B, τοῦ A². τοῦτου τοῦ βιβλίου] A²D,
τοῦ γ' C², τῶ γ' B, om. A. 16 ἀπὸ τοῦ] διὰ τὸ E. β' βιβλίου] δευτ'ρ
τῶν σφαιρικῶν E. 19 $\frac{1}{2}$ A, τοῦ A².

P. 142, 3: οὕτως γὰρ ὑπετέθη. 83

P. 142, 3—4: ἀπὸ τοῦ γ' τοῦ ἐν τῷ γ' βιβλίου. 84

P. 142, 10: διὰ τοῦ ιε' τοῦ α' βιβλίου. 85

P. 142, 10—11: διὰ τοῦ κβ' τοῦ β' βιβλίου. 86

5 P. 142, 15—16: διὰ τοῦ ις' τοῦ ια' βιβλίου Εὐκλείδου. 87

P. 142, 26—28: διὰ τοῦ α' τοῦτου τοῦ βιβλίου. 88

P. 144, 5: διὰ τοῦ ζ' τοῦ α' βιβλίου. 89

P. 144, 5—11: ὡς ἐδείχθη ἐν τῷ ζ' τοῦτου τοῦ βιβλίου ἔξωθεν διὰ 90

σχολίου.

10 — : διὰ τὸ λήμμα τὸ ἐν τῷ ζ' τοῦ γ', οὗ σημεῖον τὸ ~. 91

P. 144, 11—12: διὰ τὸ ιγ' τοῦ β' βιβλίου. 92

Prop. IX.

P. 144, 29—30: διὰ τοῦ κ' τοῦ πρώτου. 93

P. 146, 1: ὥδε ἡ πρώτη καταγραφή. 94

15 P. 146, 6—7: ἀπὸ τοῦ ζ' τοῦ γ'. 95

P. 146, 14: ὥδε ἡ δευτέρα. 96

P. 146, 17—18: [γρ'. κρειττόνως οὕτω· καὶ τριῶν οὐσῶν περιφερειῶν 97

ὁμοιογενῶν] μείζονος μὲν τῇς ΚΘ, ἐλάσσονος δὲ τῇς ΘΠ, ὡς ἔτυχεν

δὲ τῇς ΗΘ.

20 P. 148, 18—19: τριῶν μεγεθῶν ὑποκειμένων ὁμοιογενῶν τῶν AB, Γ, 98

ΔΕ καὶ ὄντος μείζονος τοῦ AB τοῦ Γ, τοῦ δὲ ΔΕ, ὡς ἔτυχεν, θέον

ἔστω εὑρεῖν μέγεθος τοῦ μὲν AB ἑλαττον, τοῦ δὲ Γ μείζον, τῷ δὲ

ΔΕ σύμμετρον.

ἔστω τῷ Γ ἴσον τὸ BZ. τέμνοντες δὴ τὸ ΔΕ δίχα καὶ τὸ

25 ἡμισυ αὐτοῦ δίχα καὶ τοῦτο ἀεὶ ποιῶντες λείπομέν τι μέγεθος

ἑλαττον τοῦ AZ· λελεῖφθω καὶ ἔστω τὸ ΔΗ ἑλαττον τοῦ AZ μέτρον

ὄν τοῦ ΔΕ.

τὸ δὲ ΔΗ ἦτοι μετρεῖ τὸ BZ ἢ οὐ μετρεῖ.

83 A ¹ Dr (inter lin.).	84 ABC ² Dr.	85 A ² Dr.	86 A ² Dr.	87 A ² Dr.
88 A ² Dr.	89 A ² Dr.	90 A ² Dr.	91 E (ad μείζων p. 144, 9; ad prop. VI nullum signum). significatur III schol. 66, ut in 90).	92 ABC ² Br.
93 B.	94 Arec.	95 ABD ² (ante 98).	96 Arec.	97 A (mg. sup., o=)
Dr (o=) E (ad μείζων p. 146, 18).	98 A (mg. inf., o=) D (mg. sup. et ext., +).			

1 οὕτω D. 2 γ' (alt.) in ras. A. 5 ις'] -ς' in ras. D. ια'] -α' in ras. D. 11 $\frac{1}{2}$ A, τοῦ A². 17 γρ'.—ὁμοιογενῶν (18)] E, om. AD. 18 ἐλάττονος E. ἔτυχε DE. 19 ΗΘ] e corr. A, ΗΘ οὐ? (euan.) D. 20 Γ] seq. ras. 1 litt. A. 21 ἔτυχε D. 22 ἑλαττον] comp. A, ut infra. 23 τῷ δὲ] in ras. A, τὸ δὲ D. 24 τῷ] corr. ex τὸ in scrib. A. ἴσον] A², comp. A. 25 ἡμισυ] comp. A, om. D. αὐτὸ (euan.) D. λείπομεν A. 26 λελεῖφθω A. 28 δὲ] δὴ Hultsch. μετρεῖ (utr.) A, corr. A². 13

μετρείτω πρότερον, καὶ ἔστω τῷ ΔΗ ἴσον τὸ ΖΘ.
ἐπεὶ τὸ ΔΗ τὸ ΖΒ μετρεῖ, καὶ ἔστιν ἴσον τὸ ΔΗ τῷ
ΖΘ, καὶ τὸ ΔΗ ἄρα τὸ ΒΘ μετρεῖ. ἐμέτρει δὲ καὶ τὸ
ΔΕ· σύμμετρον ἄρα τὸ ΒΘ τῷ ΔΕ ὃν τοῦ μὲν ΑΒ
ἐλάττον, τοῦ δὲ Γ μεῖζον.

μὴ μετρείτω δὴ τὸ ΔΗ τὸ ΖΒ, καὶ τὸ ΔΗ τὸ ΖΒ
καταμετροῦν ὑπερβαλέτω ἐλάσσονι ἑαυτοῦ τῷ ΖΘ· τὸ ΔΗ ἄρα με-
τρεῖ τὸ ΒΘ. ἀλλὰ καὶ τὸ ΔΕ ἐμέτρει· σύμμετρον ἄρα τὸ ΒΘ τῷ
ΔΕ ὃν τοῦ μὲν ΑΒ ἐλάττον, τοῦ δὲ Γ μεῖζον.

99 P. 146, 23: ἀπ' αὐτοῦ τοῦ προδειχθέντος ἐν τῇ α' καταγραφῇ.

100 P. 148, 4—5: διὰ τὸ ζ' τοῦ γ'.

101 P. 148, 5—6: καὶ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ τοῦ προδειχθέντος ἐν τῇ α' κατα-
γραφῇ.

102 P. 148, 6: ἔστω γὰρ ἡ ΑΡ τῆς ΡΜ μεῖζων, καὶ κείσθω τῇ ΜΣ ἡ
ΣΑ ἴση· ἡ ΑΜ ἄρα τῆς ΜΣ ἔστι διπλῇ· τῆς
ἄρα ἐλάττονος αὐτῆς μεῖζων ἡ διπλῇ.

103 P. 148, 8—9: ἐδείχθη γὰρ καὶ τοῦτο ἐπὶ τῆς β' καταγραφῆς.

104 P. 148, 11—12: πρὸς δὲ γὰρ τὸ αὐτὸ μεῖζονα λόγον ἔχει, ἐκεῖνο ἐλατ-
τόν ἐστιν, ὡς ἐν τῷ ε' τῶν Στοιχείων (V 10).

105 P. 148, 12—15: ἐδείχθη γὰρ ἐν τῇ δευτέρᾳ δεῖξει τοῦδε τοῦ θεωρή-
ματος, ὅτι ἴσων οὐσῶν τῶν ΟΗ, ΘΠ μεῖζων ἐστὶν ἡ ΡΜ τῆς ΝΣ.

Prop. X.

106 P. 150, 9: ὧδε ἡ πρώτη καταγραφῇ.

107 P. 150, 13—14: διὰ τοῦ ζ' τοῦτου τοῦ βιβλίου.

108 P. 150, 18: διὰ τοῦ η' τοῦ ε' βιβλίου Εὐκλείδου.

109 P. 150, 19: πρὸς δὲ γὰρ τὸ αὐτὸ μεῖζονα λόγον ἔχει, ἐκεῖνο ἐλαττόν
ἐστὶν [ὡς διὰ τοῦ ι' τοῦ ε' Εὐκλείδου].

110 P. 150, 23: ὧδε ἡ δευτέρα.

99 A Dr. 100 B. 101 A rec. Dr (cfr. 99). 102 A (oc) D (+).
103 ABDr (cfr. 99, 101). 104 ABDr. 105 E (—, cfr. p. 146, 22—23).
106 A rec. 107 A² BDr. 108 A² Dr. 109 ABDr. 110 A rec.

1 μετρείτω] A², μετρίτω A, ἔστω D. τῷ] τὸ D. 2 ἐπὶ A, corr. A².
μετρί A, corr. A². 3 τὸ (pr.)] corr. ex τῷ A. BE D. μετρί A,
corr. A². ἐμέτρει A, corr. A². 4 σύμμετρον A, corr. A². BΘ] BE D.
ὃν] A², ὡν AD. 6 μὴ] om. D. μετρίτω A, corr. A². ΔΗ] A², ΔΜ AD.
Fig. hab. etiam BE; in fig. Θ] corr. ex Δ A². 7 ὑπερβαλέτω D. ἐλά-
σον] AD. ἄρα] seq. ras. 1 litt. A. μετρί A, corr. A². 8 ἐμέτρει A,
corr. A². σύμμετρον A, sed corr. 9 μεῖζων AD, corr. A². 14 ἔσθω A.
15 ΣΑ] Σ- e corr. A. 17 γὰρ] comp. in ras. A. 18 δ] supra scr. A.
ἔχει] -et in ras. B. 24 τοῦ (pr.)] AD, τὸ B. 27 ἐστὶ B. ὡς—Εὐκλεί-
δου] A² D, om. AB.

P. 152, 2—3: [κρείττον τοῦτο] μεῖζονος μὲν τῆς ΖΛ, ἐλάσσονος δὲ
τῆς ΖΗ, ἄλλης δέ, ὡς ἔτυχεν, τῆς ΔΖ.

P. 152, 6: ἀπὸ τῆς α' καταγραφῆς.

P. 152, 19—20: διὰ τοῦ ζ' τοῦτου τοῦ βιβλίου.

P. 152, 23—24: διὰ τοῦ η' τοῦ ε' τῶν Εὐκλείδου.

P. 152, 26: διὰ τὸ ἐναλλάξ τῆς ὑποθέσεως.

Prop. XI.

P. 154, 29—30: διὰ τοῦ ιε' τοῦ α' βιβλίου.

P. 156, 2—3: διὰ τοῦ ι' τοῦ α' βιβλίου.

P. 156, 6—7: διὰ τοῦ ιε' τοῦ ια' τῶν Εὐκλείδου.

P. 156, 12: διὰ τοῦ ι' τοῦ ια' τῶν Εὐκλείδου.

P. 156, 14: διὰ τὸ ιθ' τοῦ ια' Εὐκλείδου.

P. 156, 16—17: διὰ τοῦ θρου τοῦ αὐτοῦ βιβλίου.

P. 156, 19—20: οὕτως γὰρ ἀπεδείχθη.

P. 156, 21—22: ὡς ὁρθὴν γωνίαν ὑποτείνουσα.

— : ὡς ὑποτείνουσας ὀξεῖαν.

P. 156, 25—28: διὰ τοῦ δ' τοῦ α' βιβλίου Εὐκλείδου.

P. 158, 1: διὰ τοῦ κθ' τοῦ α' Εὐκλείδου.

— : δύο γὰρ εἰσιν εὐθεῖαι ἀπτόμεναι παρὰ δύο εὐθείας ἀπτο-
μένας ἀλλήλων.

P. 158, 2—5: ἔστω τρίγωνον ὀρθογώνιον τὸ ΑΒΓ, καὶ διήχθω τις ἡ
ΑΔ. δεῖξαι, ὅτι ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΒΔ μεῖζονα λόγον ἔχει ἥπερ ἡ
ὑπὸ ΑΔΒ γωνία πρὸς τὴν ὑπὸ ΑΓΒ.

ἡχθῶ γὰρ διὰ τοῦ Δ τῇ ΑΓ παράλληλος ἡ ΔΕ.

111 ABDr. 112 ABDr. 113 A² BDr. 114 A² Dr. 115 E (—)

(ult. schol.). 116 A² Dr. 117 A² BC² Dr. 118 A² BC² Dr. 119 A² Dr.

120 AC² (ult.) Dr. 121 A² Dr. 122 A¹ Dr. 123 A¹ Dr (+).

124 A¹ Dr (V). 125 A² Dr. 126 A¹ Dr. 127 B. 128 A (oc σχόλιον,

mg. ext. et inf.) B (oc + f. 77v mg. inf. et f. 78r sup., ad fig.: σ^δ oc) D (mg.

ext. oc post 132), M(onac. 301).

1 κρείττον τοῦτο] B, om. AD (cfr. 97). 2 ἔτυχε BD. 4 τοῦ] τὸ B.

τοῦτου τοῦ βιβλίου] τοῦ γ' B. 9 δι' D, διὰ τ' B. 10 τοῦ (pr.)] τὸ BC².

Εὐκλείδου] στοιχείων BC². 12 ε' A, τοῦ A². ια'] corr. ex ιγ' A², ια' τῶν C².

13 δι' D. 14 οὕτω D. ὑπεδείχθη D. 21 πῶς ἐστὶ δεδειγμένον, ὅτι ἡ

OP πρὸς τὴν PT μεῖζονα λόγον ἔχει ἥπερ ἡ ὑπὸ PTH γωνία πρὸς τὴν ὑπὸ POH

γωνίαν praemittit M. ὀρθογώνιον B, sed corr. in scrib.; ὀρθογώνω M,

corr. mg. διήχθω] δι- eras. A, ἡχθῶ BDM. 22 δεῖξαι—ΑΓΒ (23)] om. M.

23 ὑπὸ (alt.)] B, om. AD. 24 ἡχθῶ γὰρ] καὶ M. τῇ] τῆς M. ἡ ΔΕ]

ἡχθῶ M.

ΘΝΚ, ὀρθός ἐστι πρὸς αὐτόν. κύκλου δὲ τοῦ ΘΝΚ ἐπὶ διαμέτρου τῆς ἀπὸ τοῦ Ν ὀρθὸν τμήμα ἐφέστηκεν τὸ ΓΝ καὶ τὸ τοῦτο συνεχές, καὶ ἀπειλημμένη ἐστὶν ἡ ΓΝ ἐλάττων ἢ ἡμίσεια οὐσα τοῦ ἐφεστώτος τμήματος, καὶ ἐστὶν ἴση ἡ ΓΜ περιφέρεια τῇ ΓΑ περιφέρειᾳ· ὥστε καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Λ ἐπὶ τὸ Ν εὐθεία ἴση ἐστὶ τῇ ἀπὸ τοῦ Ν ἐπὶ τὸ Μ· ὥστε καὶ περιφέρεια ἡ ΛΝ περιφέρειᾳ τῇ ΝΜ ἴση ἐστίν.

134 P. 197, 25: ἐὰν γραφῇ διὰ τοῦ Θ παράλληλος κύκλος.

135 P. 160, 11: διὰ τὸ γ' τοῦ β' βιβλίου.

136 — : τοῦτο ὑπόκειται.

137 — : κεῖται γάρ.

138 — : δι' αὐτοῦ τοῦ γ' τοῦ β' βιβλίου.

139 P. 160, 11: ἀπὸ τοῦ ι' τοῦ β' βιβλίου.

140 P. 160, 11—12: τουτέστιν ὅτι ἡ διπλὴ τῆς ΝΕ μείζων ἐστὶν τῆς ΒΔ.

141 P. 160, 12—14: ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ.

142 P. 160, 12—14: διὰ τὸ ια' τοῦ γ'. ὅτι δὲ πρὸς ὀρθάς ἐστὶν ὁ ΕΚΖ τῷ ΛΕΜ, ἐντεῦθεν δὴλον· ἐπεὶ γὰρ οἱ ΕΗ, ΕΚΖ ἐφάπτονται ἀλλήλων, διὰ δὲ τῶν τοῦ ἐνὸς πόλων τοῦ ΕΗ καὶ τῆς ἀφῆς μέγιστος κύκλος γέγραπται ὁ ΛΕΜ, καὶ διὰ τῶν πόλων ἐλεύσεται, καί, εἰ διὰ τῶν πόλων, καὶ πρὸς ὀρθάς αὐτῷ ἐσται. ἐπεὶ γοῦν ὁ ΛΕΜ πρὸς ὀρθάς ἐστὶ τῷ ΕΚΖ, καὶ ὁ ΕΚΖ πρὸς ὀρθάς αὐτῷ ἐστίν. ἐστὶ δὲ αὐτῷ πρὸς ὀρθάς καὶ ὁ τῶν παραλλήλων μέγιστος· δύο ἄρα κύκλοι οἱ ΕΚΖ, ΜΒΞ πρὸς ὀρθάς εἰσι μεγίστων κύκλων τῷ ΕΛΜ τοὺς πόλους ἐπὶ τῆς περιφέρειας ἔχοντι.

143 P. 160, 14—16: ἐδείχθη γὰρ ἐν τῷ ι', ὅτι ἐστίν, ὡς ἡ ΝΝ πρὸς τὴν ΕΘ, οὕτως ἡ ΝΕ πρὸς ἐλάσσονά τινα τῆς ΘΚ, τουτέστιν ὅτι ἡ ΝΝ πρὸς τὴν ΕΘ μείζονα λόγον ἔχει ἢ πρὸς τὴν ΝΕ πρὸς τὴν ΘΚ.

144 P. 160, 14—16: ἐπεὶ γὰρ δύο ἄνισά ἐστι μεγέθη ἡ ΘΚ καὶ ἡ ἐλάτ-

134 ADr. 135 ADr (ante 134). 136 B. 137 A. 138 Aⁱ Dr.
139 AB. 140 ADr. 141 A (: add. A²) Dr (γ). 142 B (mg. inf., γ) M.
143 A (γ) Dr (+). 144 A (C, ad p. 160, 23 mg. sup.) B (C, ibid., mg. inf.) D (+) M.

1 ὀρθός] ⊥ ABD. ΘΝΑ M. 2 ἐφέστηκε BDM. 3 ἀπειλημμένη B. ἡμίσεια A, sed corr. 4 ἴση] om. D. τῇ] ἴση τῇ D. 5 ἡ] om. B. Λ] corr. ex Γ B. Ν] Γ BM. ἐστὶν ἴση comp. B. 6 Ν] Γ BM. περιφέρεια] comp. ins. B. ΛΝ] AN AD, corr. A². περιφέρειᾳ] om. M. 8 γ' D. 9 2 A, τοῦ A². 12 δι' δι' D. 13 ἀπὸ τοῦ] διὰ τὸ B. β' βιβλίου] δευτέρου B. 14 ἐστίν] comp. D. 16 γ'] τρίτου B. 24 πόλους] seq. spat. 2 litt. B. 26 ΝΕ] ME D. πρὸς] postea ins. A. ἔλασσον comp. A, -α postea add. 28 ἐπειδ D. εἰσι D. ΘΚ] τε ΘΚ M. ἐλάσσων M, comp. D.

των τῆς ΘΚ, ἐξωθεν δὲ τὸ αὐτὸ τὸ ΝΕ, τὸ δὲ αὐτὸ πρὸς τὸ ἐλάττον μείζονα λόγον ἔχει ἢ πρὸς τὸ μείζον, ἡ ΝΕ ἄρα πρὸς τὴν ἐλάσσονα τῆς ΘΚ μείζονα λόγον ἔχει ἢ πρὸς τὴν ΘΚ. ὡς δὲ ἡ ΝΕ πρὸς τὴν ἐλάττονα τῆς ΘΚ, οὕτως ἡ ΜΝ πρὸς τὴν ΕΘ διὰ τὸ ι' θεωρημα· ἡ ΜΝ ἄρα πρὸς τὴν ΕΘ μείζονα λόγον ἔχει ἢ πρὸς τὴν ΝΕ πρὸς τὴν ΘΚ.

P. 160, 21—22: τῶν γὰρ ἀνίσων μεγεθῶν τὸ μείζον πρὸς τὸ αὐτὸ 145 μείζονα λόγον ἔχει ἢ πρὸς τὸ ἐλάττον· ἐστὶ δὲ μείζον μὲν μέγεθος ἡ διπλὴ τῆς ΝΕ, ἐλάττον δὲ ἐκείνης μέγεθος ἡ ΒΔ, ἐξωθεν δὲ τὸ αὐτὸ ἡ ΘΚ.

Prop. XIII.

P. 162, 11—12: ἀπὸ τοῦ ιζ' τοῦ β'. 146

P. 162, 14: ἀπὸ τοῦ ιη' τοῦ β'. 147

P. 162, 15—17: ἀπὸ τοῦ γ' τοῦ γ' βιβλίου. 148

P. 162, 17: διὰ τοῦ κη' τῶν κυκλικῶν. 149

P. 162, 19—20: τοῦτο, εἰ μὲν οἱ ΑΖΓ, ΚΘ, ΒΔ κύκλοι διὰ τῶν 150 πόλων ὧσιν τῶν παραλλήλων, ἀπὸ τοῦ ι' τοῦ ἐν τῷ β' δείκνυται, εἰ δὲ πάλιν οἱ αὐτοὶ ἐνὸς τῶν παραλλήλων ἐφάπτονται, ἀπὸ τοῦ ιγ' τοῦ αὐτοῦ βιβλίου.

20 P. 162, 21: τὰ γὰρ ὅμοια ἢ ἐνὸς κύκλου ὄντα ἢ δύο ἴσων κύκλων 151 καὶ ἴσα ἐστίν.

Prop. XIV.

P. 164, 14—15: ἀπὸ τοῦ ιγ' τοῦ β'. 152

145 A (ad p. 158, 32) D. 146 A (ad p. 162, 9; : add. A²) Dr. 148 A (— A²)
147 A (C add. A² ad p. 162, 12 relatum, — add. A²) Dr. 149 Aⁱ Dr. 150 A (γ) D (7λ).
B (ad p. 162, 19) Dr (post 149). 151 A (mg. inf., γ) B (mg. inf., γ) Dr M (p. 199, 6). 152 A (γ) BDr.

1 ΘΚ] spat. rel. om. B. ΝΕ] -Ξ in ras. B. ἔλασσον M.
2 ΝΖ? B. 3 ΘΚ (pr.) lac. B. 4 ΝΖ B. ἐλάσσονα M. 5 τὸ ι'] lac. B.
τὸ M. 6 ΝΖ B. ΘΚ] ΘΚ· τὰ γὰρ ὅμοια ἢ ἐνὸς κύκλου ὄντα ἢ δύο ἴσων
καὶ ἴσα ἐστίν M; cfr. 151. 16 ΑΖΓ, ΚΘ, ΒΔ] Tannery; ΑΘΓ, ΚΘΔ AD.
19 αὐτοῦ βιβλίου] transpositum postea ex lin. seq. A (propter fig.).
20 ὄντα] M, ὄντα ἴσα ἐστίν ABD. κύκλων] om. M. 21 καὶ] deletum
mauult Hultsch.

- VI. Bd. Nr. 2. **Meyer, Wilhelm** (aus Speyer), *Henricus Stephanus über die Regii Typi Graeci*. Mit 2 Tafeln. 4. (32 S.) 1902. 3 RM
- VI. Bd. Nr. 3. **Müller, Hermann**, *Ein hochdeutsches und zwei niederdeutsche Lieder von 1563—1565 aus dem siebenjährigen nordischen Kriege*. Mit einem Anhang: *Deutsche Lieder aus der Grafenfehde*. 4. (67 S.) 1902. 5 RM
- VI. Bd. Nr. 4. **Pietschmann, R.**, *Pedro Sarmientos Geschichte des Inkareiches*. 4. (CXVIII u. 161 S.) 1906. 18 RM
- VII. Bd. Nr. 1. **Bonwetsch, N.**, *Die Theologie des Methodius von Olympos*. 4. (177 S.) 1903. 12 RM
- VII. Bd. Nr. 2. **Wilmanns, W.**, *Der Untergang der Nibelunge in alter Sage und Dichtung*. 4. (43 S.) 1903. 3 RM
- VII. Bd. Nr. 3. **Höhlbaum, K.**, *Der Kurverein von Rense i. J. 1338*. 4. 1903. 5,50 RM
- VII. Bd. Nr. 4. **Flemming, J.**, u. **Lietzmann, H.**, *Apollinaristische Schriften*. 4. (X u. 76 S.) 1904. 8 RM
- VII. Bd. Nr. 5. **Schwartz, E.**, *Ueber den Tod der Söhne Zebedaei*. 4. (53 S.) 1904. 3,50 RM
- VIII. Bd. Nr. 1. **Meyer, Wilhelm**, *Die Legende des hl. Albanus*. 4. (82 S.) 1904. 5,50 RM
- VIII. Bd. Nr. 2. **Frensdorff, F.**, *G. A. v. Münchhausens Berichte über seine Mission nach Berlin im Juni 1740*. 4. (87 S.) 1904. 5,50 RM
- VIII. Bd. Nr. 3. **Schulthess, Fr.**, *Christlich-palaestinische Fragmente der Omajjaden-Moschee zu Damaskus*. Mit 5 Tafeln. 4. (138 S.) 1905. 12 RM
- VIII. Bd. Nr. 4. **Schulten, A.**, *Numantia. Eine topographisch-historische Untersuchung*. Mit 3 Karten. 4. (X u. 112 S.) 1905. 10 RM
- VIII. Bd. Nr. 5. **Leo, Fr.**, *Der Saturnische Vers*. 4. (III u. 80 S.) 1905. 5,50 RM
- VIII. Bd. Nr. 6. **Schwartz, E.**, *Christliche und jüdische Ostertafeln*. Mit 3 Tafeln. 4. (198 S.) 1905. 14 RM
- IX. Bd. Nr. 1. **Goldziher, I.**, *Kitāb ma'ānī al-naḥs. Buch vom Wesen der Seele*, herausg. 4. (63 u. 69 S.) 1907. 12 RM
- IX. Bd. Nr. 2. **Lüders, H.**, *Das Würfelspiel im alten Indien*. 4. (75 S.) 1907. 5 RM
- IX. Bd. Nr. 3. **Lehmann-Haupt, C. F.**, *Materialien zur älteren Geschichte Armeniens und Mesopotamiens*. Mit 14 Tafeln und 92 Abbildungen im Text. 4. (183 S.) 1907. 20 RM
- IX. Bd. Nr. 4. **Wellhausen, J.**, *Analyse der Offenbarung Johannis*. 4. (34 S.) 1907. 2 RM
- IX. Bd. Nr. 5. **Hultsch, E.**, *Annambhaṭṭas Tarkasaṃgraha, ein Kompendium der Dialektik und Atomistik, mit des Verfassers eigenem Kommentar, genannt Dipika*. 4. (VI u. 57 S.) 1907. 4 RM
- X. Bd. Nr. 1. **Schneider, Rudolf**, *Griechische Poliorketiker*. Mit den handschriftlichen Bildern herausgegeben und übersetzt. I. Mit 14 Tafeln. 4. (65 S.) 1908. 8 RM
- X. Bd. Nr. 2. **Schulthess, Fr.**, *Die syrischen Kanones der Synoden von Nicaea bis Chalcedon nebst einigen zugehörigen Dokumenten*. 4. (XIII, 27 u. 177 S.) 1908. 20 RM
- X. Bd. Nr. 3. **Helbig, W.**, *Zur Geschichte der hasta donatica*. Mit 2 Tafeln u. 6 Figuren im Text. 4. (46 S.) 1908. 4 RM
- X. Bd. Nr. 4. **Kolbe, Walter**, *Die attischen Archonten von 293/2—31/0 v. Chr.* 4. (59 S.) 1908. 10 RM
- X. Bd. Nr. 5. **Leo, Friedrich**, *Der Monolog im Drama*. Ein Beitrag zur griechisch-römischen Poetik. 4. (124 S.) 1908. [Vergr.]
- XI. Bd. Nr. 1. **Schneider, Rudolf**, *Griechische Poliorketiker*. Mit den handschriftlichen Bildern herausgegeben und übersetzt. II. Mit 11 Tafeln. 4. (109 S.) 1908. 9 RM
- XI. Bd. Nr. 2. **Meyer, Wilhelm**, *Die Arundel-Sammlung mittellateinischer Lieder*. 4. (53 S.) 1908. 3,50 RM
- XI. Bd. Nr. 3. **Wolkenhauer, August**, *Sebastian Münsters handschriftliches Kollegienbuch aus den Jahren 1515 bis 1518 und seine Karten*. Mit 8 Lichtdrucktafeln (14 Karten) und 3 Abb. im Text. 4. (68 S.) 1909. 7 RM
- XI. Bd. Nr. 4. **Frensdorff, F.**, *Von und über Schlözer*. 4. (114 S.) 1909. 7 RM
- XI. Bd. Nr. 5. **Oldenberg, Hermann**, *Rgveda*. Textkritische und exegetische Noten. Erstes bis sechstes Buch. 4. (VII u. 438 S.) 1909. 30 RM
- XII. Bd. Nr. 1. **Körte, Gustav**, *Das Volumniergrab bei Perugia*. 4. (48 S.) 1909. 5 RM
- XII. Bd. Nr. 2. **Hertel, Johannes**, *Tantrākhyāyika*. Die älteste Fassung des Pañcatantra. Nach den Handschriften beider Rezensionen zum ersten Male herausgegeben. Mit einer Tafel in Lichtdruck. 4. (XXVII und 186 S.) 1910. 24 RM
- XII. Bd. Nr. 3. **Bonwetsch, N.**, *Doctrina Iacobi nuper baptizati*. 4. (XVIII und 97 S.) 1910. 8 RM
- XII. Bd. Nr. 4. **Schultz, Hermann**, *Die handschriftliche Ueberlieferung der Hesiod-Scholien*. 4. (VIII und 101 S.) 1910. 7 RM

Fortsetzung auf der 4. Umschlagsseite